

અનુક્રમણિકા

અનુક્રમાંક	વિષય	પૃષ્ઠાંક
૧	અહંવૃત્તિના નિમ્મલનો આદેશ.	૧
૨	શ્રીનાથવચનામૃત	૨
૩	મુમુક્ષુપ્રતિ સંદેશ	૪
૪	યોગસૂત્રો.	૫
૫	શ્રીનાથચરિતામૃત તૃતીયપ્રવાહમાં આવવાનાં પૂ. કૃપાનાથનાં દર્શનો.	૮
૬	વાલ્મીકી ઋષિ.	૯
૭	પવિત્ર જાવના.	૧૦
૮	લક્ષ્યચિંતનની અગત્ય અને તેનું સાધન.	૧૦
૯	આચાર્યશ્રીની આખ્યાયિકાઓ.	૧૨
૧૦	શ્રીઆનંદાશ્રમ-સમાચાર.	૧૪
૧૧	પરચુરણ બેટ.	૧૬

— [*] —

પુસ્તકવેચાણ સંબંધી વિજ્ઞપ્તિ

સંવત્ ૨૦૦૫ના આપાઠ વર્ષે ૧ થી ૭ની ભીલખા-આનંદાશ્રમનાં સઘળાં પુસ્તકો પુસ્તક ઉપરની છાપેલી કિંમતથીજ વેચાણ કરવામાં આવશે. પોસ્ટેજ અને પેકીંગ બુદ્ધ ગણવામાં આવશે.

લિ વ્યવસ્થાપક, આનંદાશ્રમ-ભીલખા

— [*] —

સૂચન

આ માસિક દરમાસની રૂપમી તારીખે પ્રસિદ્ધ થાય છે.

આ તારીખ પછી આઠ દિવસની અંદર જો અંક ન મળે તો પોતાના આહુક નંબર સાથે નીચેના સ્થળે લખવાથી યોગ્ય કરવામાં આવશે.

વ્યવસ્થાપક આનંદાશ્રમ, ભીલખા (સૌરાષ્ટ્ર)

— "o: —

જાહેરો

સૂચના—લેખસંબંધી અને માસિક સંબંધી સર્વ પત્રવ્યવહાર શ્રી. વ્યવસ્થાપક આનંદાશ્રમ, ભીલખા (સૌરાષ્ટ્ર) એ શિરનામે કરવો.

તંત્રી અને પ્રકાશક: શ્રી. મહારાણીદાસ ગોખળદાસ દેસાઈ, વેદાંતમૂલ્ય-માંગરોળ-સૌરાષ્ટ્ર

મુદ્રણસ્થાન: શ્રીભગવત્સિદ્ધજી ઇલેક્ટ્રિક પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ,
માસિક, પારેખ કેવળચંદ કાનજીભાઈ-ગોંડલ.

શ્રીદક્ષિણામૂર્તિનાથસદેશુરવે નમઃ॥

આનંદં-વ્રદ્ધણો વિદ્વાન ન વિમેતિ કૃતઘ્ન ।

અર્થઃ-આનંદસ્વરૂપ બ્રહ્મને જાણનાર દાઢીથી પણ ભય પામતો નથી.

તૈત્તિરીય-ઉપનિષત

વર્ષ ૧૮ મું]

સંવત ૨૦૦૫ અષ્ટેઠ

[અંક ૧ લેા

અહંવૃત્તિના નિગ્રહનો આદેશ

સાધો । અહંવૃત્તિ શિથિલ કરે રે, જેથી થાય સમાધિ સિદ્ધ.—ટેક.

અહંતાને માર્યા વિના રે, બીજાં સાધન સર્વે ફાક,
તે વિના ચિત્ત શાંતિ નહિ રે, ભણે વખાણે સઉ લોક...સાધો ૧

અહંતાથી થાય મમતા રે, તેથી આ સંસારનો બંધ,
ગાળો અહંતાને ચિદ્વપમાં રે, રાણી વાસના કરે ગંધ...સાધો ૨

ગુરુશાસ્ત્રનો બોધ વિચારીને રે, થાઓ શુદ્ધ સ્વરૂપમાં સ્થિત,
નાથ આવાગમન તેથી મટે રે, પર્યવસાન પામે ચિત્ત...સાધો ૩

શ્રીનાથવચનામૃત

[પૂજ્યપાદ શ્રીમત્રાથભગવાન]

પરમાત્માના સ્મરણધ્યાનવડે અને શરીરના ક્ષણભંગુરપણાના તમારે તમારા મનને શાંત રાખવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ

મરણ થયા પછી જીવના કર્મનુસાર તેને જો દેવાદિના જન્મની થવાની હોય તો તેને તુરંત પુનર્જન્મ પ્રાપ્ત થાય છે અને જો શરીરની પ્રાપ્તિ થવાની હોય તો તે પ્રથમ પિતાના શરીરની સાથે પછી માતાના શરીરમાં દાખલ થઈ સમય આવે જન્મ ધારણ કરે છે.

દેહ છોડ્યા પછી અથવા પુનર્જન્મ પામ્યા પછી મરનારને પિતાના સંબંધીઓની ઈશ્વરના નિયમાનુસાર પ્રાયશ સ્મૃતિ રહેતી નથી.

મરણ પામનાર જીવ જો શરીરની સાથે જોડાય છે ત્યાં પ્રાયશ તેના જીવને ઉપયોગ પૂરતી શાંતિ રહે છે

મરનાર મનુષ્યના જીવાત્માને વિશેષ સુખી કરવા તેનાં સંબંધીઓએ થઈ શકે તેટલું પુણ્યકાન ને શુભકર્મ શ્રદ્ધાપ્રીતિથી કરવું, ને તેનું ફલ મરનારને અર્પણ કરવું તેથી તેને વિશેષ શાંતિના ને વિશેષ સુખનો લાભ થાય છે

તમારું સૂર્યોપાસન, જપ ને શાસ્ત્રવાચન નિત્ય નિયમપૂર્વક આલતા હશે તેમાં આળસ કે પ્રમાદ નહિ નડતાં હોય ધર્મ પાળવાથી મનની અસ્વસ્થતા દૂર થાય છે

બની શક્યા પ્રમાણે શાંતિથી ઇષ્ટમંત્રનો જપ ચાલુ રાખશો ચિત્તનો સમભાવ જાળવવા પણ પ્રયત્નશીલ રહેશો પરમાત્માના સ્મરણપૂર્વક હુ અને શાંતિથી સહન કરવું એ પણ તપ છે, ને એ તપ દુઃખની નિવૃત્તિ કરવામાં ઉપયોગી થાય છે

શુભલાવનાને પ્રબલ કરવા પ્રયત્નશીલ રહેશો પરમકૃપાળુ પરમાત્મા સર્વ કરવાને સમર્થ છે આર્તમનુષ્યના અંત કરણની સાસ્ત્રિકશ્રદ્ધાના પ્રમાણમાં સત્પુરુષોનો આશીર્વાદ તેને ફેલે છે

મંદવાડના દુરણથી શરીરની અશક્તિને લઈ ચાતુર્માસમાં એકઠાણું ન બની શકે તો આપકાલનો ધર્મ ગણી અતુલ્લતા પ્રમાણે ભોજન લેવાનું રાખશો.

કોઈપણ પ્રવૃત્તિ પાતાનું ગજી વિચારીને કરવી જોઈએ ગજી ઉપરાંત પ્રવૃત્તિ કરવાથી ધાર્યું ન થાય ત્યારે અપકવ ચિત્તને ખેદ થાય એ સ્વાભાવિક છે, માટે લવિષ્યમાં પાતાની શક્તિપ્રમાણે પ્રવૃત્તિ કરવાની સંભાળ રાખશો યોગની ચોપડીઓ વાંચી પ્રાણાયામનો અભ્યાસ કરવા માંડયો, એ ઠીક ન કર્યું.

જો મનુષ્યનું પ્રાણાયામ કરતાં શરીર બગડ્યું હોય તેણે પાતાનું શરીર સુધારવા બદ્ધપ્રયાસનનો થઈ શકે તેટલો સવારસાંજ અભ્યાસ કરવો.

તાળવામાં, લમણામાં, બરફાની કરેડે, હાથનાં તળિયામાં ને પગનાં તળિયામાં સવારસાંજ બદામનું તેલ લગાડીને માલીશ કરાવવી.

જો બની શકે તો ત્રણેક દિવસ દૂધમાં કરેલો બાજરાનો રોટલો અથવા પકવીને માથા ઉપર આશરે એક પહોરસુધી બાંધી રાખવો.

તેણે બની શકે તેટલા સવારસાંજ ઊંઘ ધ્યાસ લેવાનો પણ પ્રયત્ન કરવો જોઈએ.

આહાર હલકો ને પાચન થઈ શકે તેટલોજ રાખવો. દબાવીને આહાર લેવો નહિ.

નાકે પાણી પીવાથી આંખો સ્વચ્છ રહે છે, અને મગજ શાંત રહે છે. આશરે પાંચેર પાણી નાકથી પીવાય તો ઠીક. નાકે પાણી પીધા પછી સુત્રની નેતિ કરવાની જરૂર નથી નાકે પાણી પીવું તે જલ નેતી કહેવાય છે નાકે પાણી પીધા પછી ધાતિ અને આસન આદિનો અભ્યાસ કરવો હોય તો અર્ધ કલાક પછી કરવો.

નેતિનો, ધૌતિનો ને આસનનો અભ્યાસ સવારે છથી નવસુધી થઈ શકે. આસનનો અભ્યાસ રાત્રે જમ્યા પહેલાં થઈ શકે નેતિ, ધૌતિ ને આસનાદિનો અભ્યાસ ધીરજ, જાગૃતિ, વિવેક ને શ્રદ્ધા રાખીને કરવાનો છે.

એકવેલા ભોજન કરનાર મનુષ્યથી સવારે ને સાંજે મૂલબંધ તથા ઉડીયાનબંધ થઈ શકે. તેનો અભ્યાસ આશરે દશ દશ મિનિટ થાય તો ઠીક, રોજ અસ્તિ થઈ શકે. આશરે બેશરથી પાંચેર સુધી જલ ચઢાવીને પા કલાક રાખી પછી કાઠી શકાય ત્યારે અસ્તિ સિદ્ધ થઈ ગણાય.

શ્રી ગણપતિમાં જ્ઞાનનું વિશેષપણું જણાવવા માટે તેમને નાના નાકવાળાને બદલે શૂઢરૂપ મોટા નાકવાળા બનાવવામાં આવે છે.

સંધ્યા, જપ ને શાસ્ત્રવાચન કરતા રહી અંતઃકરણની શુદ્ધિમાં ને સ્થિરતામાં વધારો કરશો.

જો જાગૃત્વસ્થાના સમયનું યથાચિત્ત સમય જનક બાંધી પછી શ્રદ્ધા ને ઉત્સાહ રાખી નિયમિત રીતે તે પ્રમાણે વર્તવામાં આવે તો મન પ્રસન્ન રહે, અને અસંતોષવડે તથા અધૈર્યવડે તેનો પરાલભ થઈ તેજ્યાકુલ ન થાય.

મુમુક્ષુએ પોતાના મનને સર્વદા શુભકર્મમાં જોડી રાખવું. તેને કષ્ટ પણ નવરૂ નજ રહેવા દેવું. “સંતોષથી અત્યુત્તમ સુખનો લાભ થાય છે” એમ ભગવાન પર્તજલિએ યોગદર્શનમાં કહ્યું છે.

મહાભારતમાં પણ યથાતિ રાજ્યે કહ્યું છે કે—“આ લોકમાં જે ઇચ્છિત સુખ છે, અને સ્વર્ગનું જે દિવ્ય મોટું સુખ છે તે સર્વ સુખ તૃપ્તિનો ક્ષય થવાથી જે ઉત્તમસુખની પ્રાપ્તિ થાય છે તેની આગળ એક આનાજેટલાં પણ નથી.” આ વચનોનો વિચાર કરી મુમુક્ષુએ પોતાના મનને સંતોષવાનું રાખવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ.

(ચાલુ)

મુમુક્ષુપ્રતિ સંદેશ

[પૂજ્યપાદ શ્રીમન્નાથભગવાન]

વિવેક દશમો નિધિ ગણાય છે. વ્યાવહારિક વિવેક વિના મનુષ્યથી વ્યવહારમાં થવાતું નથી, ને પારમાર્થિક વિવેકવિના નિરુપાધિક નિરતિશય મુખ્ય મેળવી શકાતું નથી. વિદ્યાર્નદાદિ સ્વભાવવાળું ધ્વજન સસ છે, નામરૂપાદિવાળું બાહ્ય દષ્ટિએ પ્રતીત થતું મિથ્યા છે, આવી જે સ્થિતિ સમજ તે પારમાર્થિક વિવેક કહેવાય છે. આ પારમ વિવેક મુમુક્ષુએ સત્પુરુષોના સમાગમથી ને સત્સાક્ષના શ્રવણવાચનથી પોતાના મનમાં કરવો જોઈએ. એ પારમાર્થિક વિવેક જો મુમુક્ષુના મનમાં પ્રાપ્ત થયો હોય તો જ મુમુક્ષુના મનમાં વિશ્વાસ રાખવા યોગ્ય વાસ્તવિક વૈરાગ્યનો આધારો ને સ્થિતિ થાય.

મનુષ્યે શુભકર્મવડે જ્યારે પોતાના અંતઃકરણની શુદ્ધિ કરી હોય ત્યારે જ હૃદય ને ઉત્તમોત્તમ ચરિત્રવાળા સદ્ગુરુની અંતે પરમેશ્વરની વિશુદ્ધ ભક્તિની પ્રાપ્તિ તેના હૃદયમાં પારમાર્થિક વિવેક પ્રકટી તે વિવેકની દ્રઢતા થતાં આ લોકના ને શબ્દાદિ વિષયોમાં ને તે વિષયોના સાધનોમાં સસપણાની, રમ્યપણાની ને સુખદાયક શિરકાલથી રહેલી ધ્યાતિ દૂર થઈ તે વિષયોમાં દોષદર્શન થાય છે, અર્થાત્ તે મિથ્યા, તુચ્છ ને દુષ્પદ જણાવા લાગે છે એવી રીતે વિષયોમાં દોષદર્શન થવાથી વિષયોમાં લાંબા સમયથી રહેલો રાગ દૂર થાય છે. પૂર્વાક્ત વિવેકવડે અંતઃકરણમાં રાગની નિવૃત્તિ થવી તે વૈરાગ્ય કહેવાય છે. આવો વૈરાગ્ય પ્રાપ્ત થવાથી મુમુક્ષુ વિહિત વિષયોનું ઔપધની પેઠે પરિમિત સેવન કરે છે અજ્ઞાન કાવમા જેમ તે વિષયોનો તેના સાધનોનો દાસ હોય તેમ હવે તે વિષયોનો ને તેના સાધનોનો દાસ રહેતો નથી પણ તે વિષયાદિને વશ વર્તાવવા સમર્થ થાય છે. અત્યેક મુમુક્ષુએ અવશ્ય અંતઃકરણ પોતાના ચિત્તમાં વિવેક જન્ય વૈરાગ્ય કટલો પ્રકટયો છે, તથા કટલે અંશે તે થયો છે તે નક્કી કર્યા કરવું જોઈએ, ને વિમલ વૈરાગ્ય વિના કદી પણ ધ્વજનો સાક્ષાત્કાર થઈ શકતો નથી એમ સમજી તે વિમલ વૈરાગ્યને પોતાના અંતઃકરણમાં સુસ્થિ કરવો જોઈએ.

સ્વચ્છ શરીર ક્ષણિક છે, મૃત્યુનાં નિમિત્તો ઘણાં છે, ને વિષયસેવનથી મનુષ્યના મનને તથા હૃદયોને કદી પણ તૃપ્તિ થવાનો લેશ પણ સંભવ નથી એમ નક્કી કરી મુમુક્ષુએ પોતાના મનને વિમલ વિરાગવાળું ને પ્રમાદરહિત કરી શમદમાદિ છ સંપત્તિની પ્રાપ્તિ કરવા અનુક્રમ થતું જોઈએ તેણે પોતાના મનને જગતમાંથી પાછું વાળી હૃદયરથ ધ્વજમાં જોડવાના બલરૂપ શમ, જ્ઞાનેદ્રિયોને તેમના વિષયોથી પાછી વાળી હૃદયરથ ધ્વજ બણી રાખવાના બલરૂપ દમ સદ્ગુરુનાં ને સત્સાક્ષના વચનોમાં પ્રામાણિકપણાના અગ્ર નિશ્ચયરૂપ શ્રદ્ધા, મન કાઈ નિમિત્તથી ક્ષોભયુક્ત થાય તેને પ્રમાણ ને યુક્તિવડે સમજાવી ક્ષોભરહિત કરવાના સામર્થ્યરૂપ સમાધાન, મનના તથા હૃદયોના નિરર્થક બાહ્યવેગની નિવૃત્તિપૂર્વક તેની બાહ્ય વિષયોમાં સ્વાભાવિક ઉદાસીનતા જેવી સ્થિતિરૂપ ઉપગતિ ને પોતાના પ્રારબ્ધ, કર્મવશાત્ પ્રાપ્ત થતા ટાટકતકાને જાખતરફને તથા માનાપમાનાદિને ચિતા ને વિદ્યાપરહિત સહન કરવાના સામર્થ્યરૂપ નિતિદ્ધા, એ છ સંપત્તિ ધૈર્ય, આધાનતા ને અપૂર્વ ઉત્સાહ રાખી પ્રાપ્ત કરવી જોઈએ. માત્ર તે છ સંપત્તિના સ્વરૂપો સમજીને વા તેનાં નામો ને

સ્વરૂપો બોલતાં શીખી લઈને સંતોષ નજ માનવો નોંધ્યો, પણ તે છ સંપત્તિ પોતાના મનમાં ને ઇદ્રિયોમાં ફટવી સ્થિર થઈ છે તે સદ્મ દષ્ટિથી વિવેકાનું નોંધ્યો. જેમ મૂલ્ય આપ્યા વિના કાંઈ વ્યાપારીની સોનાની પાટ નોવાથી તે સોનાની પાટ નોનારની પોતાની ચર્ચ જતી નથી તેમ આ છ સંપત્તિની પ્રાપ્તિ ક્યાં વિના બધા પોતાનું સ્વરૂપ છતાં પણ તે પોતાનું સ્વરૂપ ચર્ચ શોકમોહાદિની નિવૃત્તિમાં હેતુભૂત થતું નથી.

દુષ્ખોની નિલ નિવૃત્તિરૂપ ને પરમાર્નવી નિલ પ્રાપ્તિરૂપ મોક્ષની તીવ્ર ધચ્છા તે સુમુક્તતા કહેવાય છે. અત્યંત બૂખ્યા માણસને જેમ ભોજન સામગ્રી મેળવવાની આતુરતા રહે છે તેમ જ્યારે બધા સાક્ષાત્કાર કરવાની ધણી આતુરતા પ્રગટે ત્યારે તે સાચો સુમુક્ત કહેવાય, ને તેજો સુમુક્તતા પ્રાપ્ત કરી છે એમ કહેવાય.

હે સુમુક્તઓ ! વા હે સુમુક્ત યરાની ધચ્છાવાળાઓ ! વા હે પોતાને સુમુક્ત માનનારાઓ ! તમે આ સંદેશ શ્રાવ્ય, ચિત્ત વાચ્યો ને સાંભળશો, અર્થાત્ તેને નેત્રદ્વારા વા કર્ણદ્વારા અર્થ કરવાના ઈંડાણમાં પહોંચાડશો, ને પૂર્વોક્ત વિવેકાદિને સુસ્થિર કરવા વા પ્રાપ્ત કરવા શ્રદ્ધાપ્રીતિથી હિલોગી રહેશો. ને આમ કરશો તો તમે હવે પછીનો હિતમ સંદેશ વાચવા-સાંભળવા સુભાગી થશો. ઠઠ

— [*] —

યોગસૂત્રો

[લેખક:—શ્રી. મહારાષ્ટ્રીદાસ ગોકુળદાસ દશાઈ-વેદાંતભૂષણ]

(અનુર્મધાન ગત અંકના પૃષ્ઠ ૧૭૭ થી)

ગત અંકના પૃષ્ઠ ૧૭૬મે પહેલા પરિચ્છેદની આઠમી લીપીમાંના બાખ્યાવકયમાં ' પ્રત્યયાધિષ્ઠેષો ' ઇપાયું છે તે ' પ્રત્યયાધિષ્ઠેષો ' વાંચવાનું છે.

એજ પૃષ્ઠના ચોથા પરિચ્છેદની પહેલી લીપીમાં ' તમેગણ્યથી અધિકતાથી ' ઇપાયું છે તે ' તમેગણ્યની અધિકતાથી ' વાંચવાનું છે.

એજ પૃષ્ઠના સાતમા પરિચ્છેદની સાતમી લીપીમાં ' તમસ્તો હિદેકથી ' ઇપાયું છે તે ' તમસ્તા હિદેકથી ' વાંચવાનું છે.

પૃષ્ઠ ૧૭૭મે છેલ્લા બે પરિચ્છેદો અશુદ્ધ છે તે વાંચવાના નથી.

મરણ્યવસ્થામાં પણ ચિત્ત અભાવ પ્રસયનું આલબન કરીને કારણાકાર થાય છે તે વૃત્તિવેગ થાય છે. સરૂપ કારણાકાર તે થતું નથી.

ચિત્તનો સરૂપ કારણાકાર તો માત્ર એક નિરોધ અવસ્થામાં જ થાય.

મરણ્યવસ્થામાં ને ચિત્ત વૃત્તિવે કારણાકાર થાય તો તે અવસ્થાના અનુભવોની સ્મૃતિ થવી નોંધ્યો પણ તે યતી નથી તેથી ચિત્ત મરણ્ય-અવસ્થામાં વૃત્તિવે કારણાકાર થતું નથી પણ સરૂપ કારણાકાર થાય છે એવી શકા યોગ્ય નથી.

મરણ્યવસ્થામાં શરીરોંતર થવાના કારણે અતે નવા શરીરનાં કરણોની દ્વર્થ સમય સુધી રહેતી અબ્યક્ત દશાને કારણે સ્મૃતિ ન રહેતી હોવાનું જણાય છે પણ શિશુના ચિત્તની પ્રસન્નતા અપ્રસન્નતા તથા દુઃખમમતા આદિ ચિદ્ધો પરથી તેને મરણ્યવસ્થામાં અનુકૂળ વા પ્રતિકૂળ અનુભવ થયો હોવાનું અનુમાન કરી શકાય છે.

ખીછ રીતે સ્વપ્નઅવસ્થાના અનુભવની સ્મૃતિ પણ ધણીવાર અસ્પષ્ટ હોય તેની અપેક્ષાએ સુષુપ્તિ અવસ્થાની સ્મૃતિ વધારે અસ્પષ્ટ હોય છે ને સુષુપ્તિ અપેક્ષાએ મરણઅવસ્થાની સ્મૃતિ અત્યંત અસ્પષ્ટ હોય અને તે તે અવસ્થા સમયે ચિત્ત સત્ત્વ તથા તમસમાના જે ગુણવાળું પ્રધાનપણે હોય તેના પર પણ સ્મૃતિની સ્પષ્ટતાનો આધાર રહે

પણ સ્વપ્ન તથા સુષુપ્તિની પેઠે મરણઅવસ્થામાં પણ ચિત્ત અભાવપ્રલયના વાળું હોય છે તેથી સ્વપ્નઅવસ્થા તથા સુષુપ્તિઅવસ્થાની પેઠે મરણઅવસ્થાનો પણ સૂત્રમાં દહેલી નિદ્રાવૃત્તિમાં સમાવેશ થાય છે.

यत्रैतत् पुरुषः स्वपिति नाम सता सोम्य तदा संपन्नो भवति
भवति तस्मादेनं स्वपितोऽप्याचक्षते स्वं ह्यपीतो भवति ॥ 'જે અવસ્થામાં પુરુષ સૂએ છે એમ દહેવાય છે તે અવસ્થામાં તે સત્સપ્ન થાય છે. તે પોતાના લીન ધર્મ ગયેલો થાય છે. માટે એને સૂએ છે એમ દહેવામાં આવે છે. તે તે તેના પોતાના સ્વરૂપમાં લય પામી ગયેલોજ થાય છે.' આ શ્રુતિવચનમાં સુષુપ્તિ અવસ્થા પુરુષ તેના પોતાના સત્સ્વરૂપને પામેલો થાય છે એમ દહેલું હોવાથી સુષુપ્તિ તેને તેના ચિત્તની કાઈ વૃત્તિનો સદ્ભાવ માની શકાય નહિ એવી શકા કરવી યોગ્ય નથી

यत्रैव एतत्सुप्तोऽभूद्य एव विज्ञानमय पुरुषस्तत्તેषां प्राणानां
विज्ञानमाश्रय य एषોऽन्तर्हृदय आकाशस्तस्मिन् शेते तानि यदा
દેવત્ પુરુષ સ્વપિતિ નામ તદ્ગૃહીતં એવ પ્રાણો ભવતિ ગૃહીતા વાગ્, ચક્ષુર્ગૃહીતં શ્રોત્રં ગૃહીતં મન ॥ 'જે આ વિજ્ઞાનમય પુરુષ છે તે જે અન્તઃકર્મ હોય તે અવસ્થામાં ઉત્તરોત્તર વિજ્ઞાનેને લેતો થતો હૃદયમાં જે આ આકાશ તેમાં સૂએ છે. જ્યારે તે વિજ્ઞાનેનું પૂરેપૂરું ગ્રહણ કરી લે છે ત્યારે આ પુરુષ સૂએ છે એમ દહેવાય છે. સમગ્ર ઇન્દ્રિયોને જેણે પોતાનામાં સંકલ્પી લીધી છે એવો તે વ સમયે થાય છે. વાણીને સંકલ્પી લીધી છે. ચક્ષુને સંકલ્પી લીધું છે. શ્રોત્રને સંકલ્પી લીધું છે. મનને સંકલ્પી લીધેલું છે.' શ્રુતિના આ વચન સાથે ઉપરમાં દહેલું શ્રુતિનું વચન વિચારતાં જાણી આવે છે કે પુરુષ સુષુપ્તિ અવસ્થામાં સર્વે ઇન્દ્રિયોની તથા ચિત્તની સર્વે વૃત્તિઓને સંકલ્પી લઈને પોતાના સ્વરૂપમાં સ્થિત થાય છે અને એમ દહેલું એ સર્વે ઇન્દ્રિયોની તથા ચિત્તની સર્વે વૃત્તિઓના વિષયભૂત સંપૂર્ણ જગતના અભાવની વૃત્તિના આલંબનવાળી આ સૂત્રમાં દહેની નિદ્રાવૃત્તિનેજ સુષુપ્તિ અવસ્થા દહેવા સમાન છે.

સુષુપ્તિ અવસ્થામાં પુરુષની સ્વરૂપમાં જે સ્થિતિ થાય છે તે સ્થિતિ સમાધિમાં થતી સ્વરૂપમાં પુરુષની સ્થિતિને સમાન છે એમ દહેવાનો બાવ શ્રુતિનો પણ નથી.

अत्रेमाः सर्वाःप्रज्ञा अहरहर्गच्छन्त्य एतं ब्रह्मलोकं न विन्दन्ति अनृतेन
દિ પ્રત્યૂઠા ॥ 'આ સર્વે પ્રજાઓ નિલ નિલ આ સ્વલોકમાં જાય છે પણ અહીં પામવાનો લાભ મેળવતી નથી કારણ કે તે સમયે પણ તે પોતાના રૂઢ પુરુષરૂપનાજ અવેશવાળી હોવાથી. અહીં પોતાના સ્વરૂપરૂપે જાણતી હોતી નથી.' શ્રુતિનું આ વચન અસંપ્રગાત સમાધિમયની સ્વરૂપસ્થિતિથી સુષુપ્તિમયની સ્વરૂપસ્થિતિને જુદી પારી જણાવે જ છે.

પુરુષ સોમ્યો તોષતાપિનં પ્રાકય પર્યુપાસતે જાનાસિ માં જાનાસિ મામિતિ તસ્ય યાચત્ત યાંમતસિ સંપદ્યતે મન. પ્રાણે પ્રાણસ્તેજસિ તેજઃ

પરસ્પરાં દેવતાયાં તાવજ્ઞાનાતિ અથ યદાઽસ્ય વાંગમનસિ સંપદ્યતે મન. પ્રાજે પ્રાજસ્તેજસિ તેજ. પરસ્પરાં દેવતાયામય ન જાનાતિ ॥

“વળી હે સોમ્ય, જેને અસુખ ઉપશ્ચિત્ત હોય છે તેને જ્ઞાતિજનો ધેરીને એણે છે અને મને જોળખે છે મને જોળખે છે એમ જુદા જુદા સંબંધીઓ તેને પૂછે છે પણ જ્ઞાતિધી તેની વાણી મનમાં લય પામેલી હોતી નથી મન પ્રાણમાં, પ્રાણ તેજમાં ને તેજ પરદેવતામાં લય પામેલું હોતું નથી જ્ઞાતિધી તે જોળખે છે પછી જ્ઞાતિ તેની વાણી મનમાં મન પ્રાણમાં પ્રાણ તેજમાં ને તેજ પરદેવતામાં લય પામે છે જ્ઞાતિ તે જોળખાતો નથી. શ્રુતિના આ વચનપરથી જણાય છે કે મરણાવસ્થા પણ આ સૂત્રમાં કહેલી અભાવપ્રસયના આલંબનવાળી નિદ્રાવૃત્તિજ છે.

અથ યયાક્રમોઽયં પરલોકસ્યજ્ઞાને ભવતિ તમાક્રમમાક્રમ્યોભયાન્ પાપ્મન યાનંદાંશ્ચ પશ્યતિ સ યત્ર પ્રસ્વપિતિ અસ્ય લોકસ્ય સર્વાવિતો માત્રામુર્ણવાયં સ્વયં વિદ્યત્યસ્વયં નિર્માય સ્વેન ભાસા સ્વેન જ્યોતિવા પ્રસ્વપિત્યત્રાયં પુદ્ગલ સ્વયંવ્યોતિર્ભવતિ ॥ “હવે જે ક્રમે પુરુષ પરલોકની સ્થિતિને પામે છે તે ક્રમ પકડીને પુરુષ જે સ્વપ્નઅવસ્થામાં આ લોકની માત્રાને સર્વ બાણુથી સમેટી લઇને સૂએ છે તે અવસ્થામાં જગત્તત્તવસ્થાના ઉપસ્થિત જગત્તથી પોતાની મેળે વિદ્યુત્ત થઇને પોતાની કલ્પના પ્રમાણેનું અને પોતાના પ્રકાશવડે સ્વપ્નઅવસ્થાના જગત્તનું પોતાની મેળે નિર્માણ કરતો સૂએ છે. આ અવસ્થામાં પુરુષ પોતે પોતાના પ્રકાશવાળો હોય છે.” શ્રુતિના આ વચનપરથી સ્વપ્નઅવસ્થા પણ આ સૂત્રમાં કહેલી અભાવપ્રસયના આલંબનવાળી નિદ્રાવૃત્તિજ છે એમ જણાય છે.

સ્વપ્નઅવસ્થા ઉપરથી જેતાં સપ્રજાત સમાધિની અવસ્થા જેવી જણાય છે પણ તે ખરેખરી સપ્રજાતસમાધિની અવસ્થા નથી

સપ્રજાતસમાધિમાં સાક્ષાત્ જણાતા પદાર્થનું ખરેખર અસ્તિત્વ હોય છે અને સ્વપ્નઅવસ્થામાં સાક્ષાત્ જેવા જણાતા પદાર્થનું અસ્તિત્વ પુરુષે પોતે દ્રષ્ટેલું હોય છે એ અંતર છે.

ન તત્ર રથા ન રથયોગા ન ણ્યયાનો ભવન્ત્યયરયાન્ રથયોગાન્ પથઃ સ્જજતે ॥ ‘હાં રથ નથી હોતા, રથને જોડવાના ધોડા લા હોતા નથી, ધોડા જોડેલા રથને ચાલવાના માર્ગો હાં હોતા નથી, પણ રથને ધોડાઓને માર્ગને પુરુષ પોતે સરજે છે’ આ શ્રુતિવચન સ્વપ્નઅવસ્થામાં પુરુષને જણાતા પદાર્થો પુરુષ પોતે દ્રષ્ટો લે છે એનું કહે છે

એમ સ્વપ્ન સુષુપ્તિ તથા મરણ એ ત્રણ અવસ્થાઓ આ સૂત્રમાં કહેલી નિદ્રાવૃત્તિ છે. નિરોધ અવસ્થાના લાભભાટે આ નિદ્રાવૃત્તિ પણ નિરોધને પાત્ર છે એમ આ સૂત્રનો ઉપદેશ છે.

સનાતનઘનપ્રચાર

ગેડબાલાગામમાં સનાતનધર્મના પ્રચાર અર્થે એક સંસ્કૃત પાઠશાળા ખોલવામાં આવેલી છે જેમાં હાલમાં પંદરેક વિદ્યાર્થીઓ લાભ લે છે, ને વિશેષ લાભ લે એમ નિર્ણય છે. સિં પ્રભાસાંકર ભગવાનજી

ત્રીનાથચરિતામૃત તૃતીયપ્રવાહમાં આવવાનાં પૂ. કૃપાનાથનાં દૃષ્ટાંતો

ગંભીર સાથે જ્ઞાન

[લેખક:-શ્રી. મણિદાસ નાનજી ચંદ્રારાણા]

સત્સંગનું રૂપ:-“આવો, આવો, પધારો પધારો, ને આવજો આવજોનું દર્શન”:-

ગામડાના એક પટેલ હતા તે ક્યારે પશુ સત્સંગમાં જાય નહિ ચોરે ક્યાવાર્તા ધણી-વાર થાય, પશુ પટેલ કે તેનાં ધરનાં તેનો લાલ લે નહિ. તેના દીકરાની વધુ નવી પરણીને આવેલી, તે ડાહી હતી, તેના આપને લા તેને ક્યાવાર્તા સાંભળવાના સારા સંસ્કાર પડેલા. ચોરે ક્યા બેઠી હતી તે તેના જાણવામાં આવતાં તેણે પોતાની સામુને કહ્યું કે બાઈજી! ચાલોને આપણે ક્યા સાંભળવા જઈએ. મારા દાદાજી પશુ આવે. શાસ્ત્રમા કહે છે કે ક્યા સાંભળવાથી આપણા કાન પવિત્ર થાય, લગવાનમાં આપણને હેત ઉપજે, ને આપણા આત્માનું કેલ્યાણ થાય. મારા આપને લા તો અમે ન્યારે ન્યારે ગામમાં ક્યા થાય હારે સાંભળવા જતાં. નવી વધુ કામઢી હતી તેથી સાસુની તેના પર ડીકરી હતી, તેણે તેનું કહેવું માન્યું, પટલાણીએ પટેલને પશુ આવવાને આગ્રહ કર્યો. બપોર પછી સૌ ચોરે ક્યા સાંભળવા ગયાં. કોઈ દિ નહિ ને આજ પટેલ પહેલવહેલા ક્યા સાંભળવા આવ્યા, એટલે મુખ્ય શ્રીતાઓએ પ્રસન્નતા દર્શાવી તેમને વિશેષ માન આપ્યું “આવો, આવો, પધારો, પધારો,” એમ કહી તેમને આગળ બેસાડ્યા, પટેલને સત્સંગમાં જવાની ટેવ નહિ, એટલે ક્યામાં તેમને કાંઈ સમજાણું નહિ, ને રસ પડ્યો નહિ, એટલે થોડીવાર પછી તે ઊઠ્યા, ને “આવજો, આવજો” એમ ફટલાક શ્રીતાઓએ માન આપી તેમને વિદાય કર્યા, પટેલને ક્યામાંથી ખીજું કાંઈ યાદ ન રહ્યું, પશુ “આવો, આવો, પધારો, પધારો, ને આવજો, આવજો,” એ શબ્દો તેમને યાદ રહી ગયા, ને તેનું તેમને વારંવાર સ્મરણ થવા લાગ્યું.

થવા કાળ છે ને. તે દિવસે પટેલ રાત્રિએ જે ધરમાં સૂતા હતા તે ધરમાં ખાતર પડ્યું પટેલના દરદાગીના, રોકક વગેરે તે ધરમાં રહેતું હતું આજે ક્યામાં સાંભળેલા શબ્દોના ધાટા સંસ્કાર પડી જવાથી પટેલ ઉઘમાં પશુ ન્યારે સારે “પધારો, પધારો” એમ બકતા (બોલતા) હતા, ભીંતમા મોટું બાંકુ પાડી એક ચોર અંદર પેઠા, ને ખીજ ચોર બહાર ઉભા રહ્યા, લાં પટેલથી “પધારો, પધારો” એમ ઉઘમાં બોલાણું ચોરાએ જણ્યું કે પટેલ જાગે છે, ને જાણી જોઈને આમ બોલે છે. આથી તે ચોરા બહુ ભય પામ્યા ને જાગ્યા. લાં પટેલ ઉઘમાં બોલ્યા કે “આવજો, આવજો” એટલે તો તેઓ પકાકા જવાની ખીકથી મુઠીઓ વાળીને દોડ્યા, ને નાસી ગયા. પટેલનું ધર બંધી ગયું. પટેલને આ વાતની કાંઈ ખબર પડી નહિ, સવારમાં પટેલ હમેશાની પેઠે ઊઠ્યા, લાં તેમને જોરડાની પછીતમાં મોટું બાંકુ જોવામાં આવ્યું, પશુ ધરમાંથી કાંઈ ચીજ ગયેલી નહિ. ધરનાં સૌ માણસો જોતજોતામાં બેમાં થઇ ગયાં ને આ દેખાવ જોઈ પટેલને અન્ય સૌ કહેવા લાગ્યાં કે લગવાને કૃપા કરી. આ લગવાનની ક્યા સાંભળ્યાનું રૂપ તરત-મગ્યું. પટેલ ને ખીજ બધાએ નક્કી કર્યું કે હવે તો રાજ ક્યા સાંભળવા જવું. સૌ તે પ્રમાણે આગ્રહથી વર્તવા લાગ્યાં ને ક્યામાં આવતા ઉપદેશને અનુસરીને પટેલ પટલાણી તથા ખીજ સત્સંગમાં જનારા દાનપુણ્ય કરવા લાગ્યા. પરિણામે તે પટેલનું ધર એક ધાર્મિક ધર બની રહ્યું,

અને ખીજા સત્સંગીઓ પણ તેમની જે રવલર્મપાલન કરી મુખાનુભવ - કરશે શાઓ.

આ વિશ્વમાં સત્સંગ એ મોટી વસ્તુ છે. તે પરમધન હોઈ, મનુષ્યને સર્વ કાંઈ સાધી આપે છે.

“જાઢશું ઘિયો હરતિ સિંચતિ ઘાચિ સત્યં,
માગોઞ્જતિ દિશતિ પાપમપા કરોતિ ।
ચેતઃ પ્રસાદયતિ દિશુ તનોતિ કીર્તિ,
સત્સંગતિઃ કથય કિં ન કરોતિ પુંસામ્ ॥”

સત્સંગ સુદ્ધિની જડતાને મટાડે છે, વાણીમાં સક્ષતું સિયન કરે છે, માનની ઉન્નતિને દર્શાવે છે, પાપનો નાશ કરે છે, ચિત્તને નિર્મલ કરે છે, અને દિશાઓમાં કીર્તિને વિસ્તારે છે. કહોઃ સત્સંગ પુરુષોત્તમ ક્યું થીલ કાર્ય નથી કરી આપતો?

ઉપરના દર્શનમાં જાણ્યા પ્રમાણે ડાહી વડુની બધી લાગણીનું ફળ કેવું મુંદર આપ્યું? કૃપાનાથ જૈરાંચિત્રને સન્માર્ગે મગ્ધવવાને આના જાતમનના દર્શિતા સમયે સમયે કહેતા.

—[*]—

વાલ્મીકિ ઋષિ
આળડોને માટે

[નિવેદક—શ્રી દયાળસિંહ લાલસિંહ ઠાકોર]

! * એક જંગલમાં એક છુટારો રહેતો હતો. તે બહુ નિર્દય હતો. તે મુસાફર લોકોની સઘળી ચીજવસ્તુઓ છુટી લેતો હતો અને તેમને મારી પણ નાખતો હતો. આ પ્રમાણે તે પોતાના પરિવારનું પાલનપોષણ કરતો હતો.

એકવાર એ છુટારો એક સાધુને પકડ્યા અને તેને મારવા લાગ્યો.

આથી તે સાધુએ તેને ચાંતિથી કહ્યું:—

“તમે મને શાસારુ મારો છો? મને મારો નહિ—મારવાથી તમને પૂરપ લાગશે અને તમારા પાપમાં કોઈ લાગીદાર થશે નહિ—માટે તમે આતું પાપનું કામ છોડી દીઓ... !”

સાધુજીએ નિહર થઈને સાચો જોષ આપ્યો એટલે તે છુટારાને બહુ અસર થઈ છતાં તે કહેવા લાગ્યો:—

“આ મારો ધંધો છે તે શી રીતે છોડી શકું? ઘરમાં મારા ધરડા આપ છે, ધરડા મા છે, મારાં વડુ છે તે એક નાનો દીકરો પણ છે. એ હું આ મારો ધંધો છોડી દઉં, તો આ બધાનું ભરણપોષણ કેમ કરવું?”

આ સાંભળીને સાધુજીએ સામું પૂછ્યું—

“તમે ભરણપોષણની ચિંતા કરો છો પણ તમારાં તે બધાં સર્ગાવદાલાં તમારા આ ધંધાના પાપમાં લાગીદાર થશે અર્ગ?”

છુટારાએ તુરતજ જવાબ આપ્યો—

“કેમ લાગીદાર નહિ થાય? તેમને માટે તો હું આ ધંધો કરું છું.”

આથી સાધુજીએ કહ્યું:—

“લાઈ, પાપમાં કોઈ લાગીદાર થવું નથી. શંકા દોષ તો, જાણો તેમને પૂંજી

જુઓ ! ને તેઓ પાપમાં ભાગીદાર બનવા તૈયાર હોય તો પછી મને ખુશીથી મારી નાખજો... !”

આ ઉપરથી સાધુજીને એક ઝાઝ સાથે બાધીને તે છુટારો પોતાને ધેર ગયો. ઘરમાં સૌને પૂછી જોયું, પણ કોઈ પાપમાં ભાગીદાર થવા તૈયાર થયું નહિ. તેના બાપે કહ્યું—“મેં તો તને પાળ્યોધીને મારો કર્યો, હવે હું છુટક થયો! માટે મારી સેવા કરવાનો તારો ધર્મ છે, હું તો પુણ્ય-લઉ-પાપ શમાટે લઉ...?” તેની માએ પણ તેના બાપની પેઠેજ કહ્યું.

તેની વહુ પણ પાપમાં ભાગીદાર થવા તૈયાર થઈ નહિ.

તેનો દીકરો તો બહુ નાનો ને અબોધ હતો.

ઘરનાં માણસોના જવાબ સાંભળીને છુટારો બહુ ઉદાસ થઈ ગયો.

પછી તે એકદમ સાધુજી પાસે આવ્યો અને તેમને છોડ્યા અને તેમની માફી માગી સ્વારથી તેણે લૂટ-માર કરવાનું છોડી દીધું.

પછી સાધુજીના સત્સંગથી તે મહાત્મા થઈ ગયો.

આ મહાત્મા તેજ વાસ્ત્વીકિ ઋષિ

વાસ્ત્વીકિ ઋષિએ સંસ્કૃતભાષામાં “રામાયણ” નામનું મહાકાવ્ય રચ્યું તેથી તે આદિકવિ કહેવાયા અને તેમનું નામ અમર થઈ ગયું.

—[૦]—

પવિત્ર ભાવના

“નાથપ્રભુના ધામમાં માનવ મહદ્ભાગી હોય તોજ રહેવાનો લાભ લઈ શકે. પુણ્યવિના એવા ધરમધામમાં અવાય પણ ક્યાંથી ?

મનમાં તો ચાય છે કે સદાસર્વદા એજ અવિચળ પદમાં જીવનની પ્રત્યેક પળ જેમ યત્રમાં ઘીની આહુતિ અપાય તેમ આપ્તો રહું ! ને માનવતાની મહામૂલી પૂંજ જે સસ છે તેને મેળવવા કૃતનિશ્ચય થાઉં !

અને ક્યારે એ ચિરંતનના ચરણાગવિદમાં જીવનની પ્રત્યેક પળ વિતાવી ‘મારા-પણી’થી મુક્ત થઈ સહજ (આકાશ જેમ) નિર્લેપ થઈ વિચરું !

અને ન્યાં માતા નથી, પિતા નથી, પત્ની નથી, પુત્ર નથી, ધન નથી, માન-કીર્તિ નથી, ને ‘અહં મમ’ નથી એવી અવસ્થાને મેળવું !

જયનાથ ! આપની કૃપા ભિતરો !

ભક્ત ઉપેન્દ્ર

—[*]—

બ્રહ્મચિંતનની અગત્ય અને તેનું સાધન

[લેખક—શાસ્ત્રી હરદત્ત રેવાગંધર જોશી]

દેવો પણ જેની પ્રસંસા કરે એવો આ માનવ દેહ છે. તેને વ્યવહારમાં, ધધામાં અને વિષયોમાં તોડીફાડી નાંખવો તે સમભુ મનુષ્યોને ઇષ્ટ નથી. હીરા હાથ આવે સારે જેમ આપણે જવેરીને રાધી તેને તે હીરા બતાવી તેની દિગ્મત આંકવીએ છીએ તેમ આપણને આ માનવદેહપી હીરા હાથ આવ્યો છે તો ગ્રીસદશરૂપ જવેરીને શોધીને તેને તે માનવદેહપી હીરા બતાવી તેનો ઉપયોગ કેવી રીતે કરવો તે પૂછવું જોઈએ; અને શ્રીસદશરૂપદેવોપદિષ્ટ માર્ગે પોતાના દેહચાણની અપેક્ષા રાખનાર મનુષ્ય

આલ્મું જોઇએ જેમ કાઈ માણસને કમળો થયો હોય તો તે માણસને બધું પીણું દેખાય છે શુદ્ધ દષ્ટિ પ્રાપ્ત કરવા માટે તે માણસે આખનો કમળો મટાડવો જોઈએ તેમ મુમુક્ષુએ પ્રથમ પોતાનું ચિત્ત કઈ રીતે ચાંત થાય, કઈ રીતે ચિત્ત સાત્ત્વિક થાય અને કઈ રીતે સત્કર્મમાં વિશેષ વિશેષ પ્રીતિ થાય તે માટે હંમેશા ધણામાં ધણે પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. જે વસ્તુનો મહિમા જ્યાં સુધી આપણને ન જણાય ત્યાં સુધી તેને માટે પ્રયત્ન કરવાની ઇચ્છા થતી નથી મનુષ્ય પામે એ મહિમા છે શ્રીભગવાનનો મહિમા અને જગતનો મહિમા. તે બંનેમાંથી જે મહિમા બહુ સમગ્રાય તે તરફ ચિત્ત દોડે છે. હરિ મહિમા જ્યાં સુધી મનુષ્યે જાણ્યો ન હોય ત્યાં સુધી જગત મહિમા તેને બહુ વહાલો લાગે છે, અને જગતના કાર્યમાજ તેને આનંદ આવે છે જેણે હીરામોતીના હાર દેખ્યા ન હોય તે ચણોડીના હારમાં બહુજ રાજી રહે છે. પરંતુ હીરામોતીના હાર પહેર્યા પછી જેમ તેને ચણોડીના હાર પહેરવાની ઇચ્છા થતી નથી, દુધપાક પુરીનું ભોજન જમ્યા પછી ખાટી છામ અને ટાંકો રોટલો ખાવા ગમતાં નથી, તેમ ઈશ્વરનો મહિમા જાણ્યા પછી જગતનો માધિક મહિમા ટુચ્છ જણાય છે. સદૃશ્યની કૃપા થાય સારે ઈશ્વરનો મહિમા સમગ્રાય છે.

મન એવું ચચળ છે કે સમાધિ સ્થિતિને પ્રાપ્ત થયેલા પુરુષ સિવાય અન્ય મનુષ્યોનાં મન ચાત રહેવા બહુજ કઠિન છે. ધડીમાં આ વિચાર તો ધડીમાં બીજો વિચાર એમ મન વિચારની ઘટમાળમાં રમણ કર્યા કરવું હોય છે તેમાં એકધારા સારા વિચારો કર્યા કરે છે તેવું પણ નથી. તે મનને જે પરમાત્મા સંબંધી ચિંતન કે મનન ન આપવામાં આવે તો તે મન સંસારના વિષયોનું ચિંતન કરવા લાગી જાય છે, અને તેથી જીવાત્માને નિદ્રા સ્થિતિએ લાવી મૂકે છે. માટે સમજી મનુષ્યોએ શુરુકૃપા સંપાદન કરી સતત ધ્યાનસ્વરૂપનું ચિંતન અને મનન કર્યા કરવું જોઈએ. પચ્ચરીમાં પેંણુ વિદ્યારણ્ય સ્વામીએ કહ્યું છે કે—

તત્કથર્ત્ત તદ્વિચિત્તમન્યોન્યં તુત્ત્રવ્યોચનમ્ ।

પતદેકપરત્વઞ્ચ બ્રહ્મમ્યાસં ચિદુર્વધાઃ ॥

આત્માના કથનને તેના ચિંતનને અન્યોન્ય તેના પ્રબોધનને અને આત્મતત્ત્વનીજ પરિચયતાને કાલ્યા પુરુષો ધ્યાનમાસ કહે છે. —

સતત આત્મચિંતન કર્યા કરવું એ મહત્તી તપશ્ચર્યા છે. આપણા પૂજ્યપાદ શ્રીસદૃશ્યરહેલે એ તપશ્ચર્યાનું આજીવન અનુક્રાંત કર્યું હતું । બ્રહ્મ મુહૂર્તથી માંડીને રાત્રિના દસ વાગ્યા સુધી આત્મવિચાર, આત્મપ્રબોધ અને પરમાત્મા સંબંધી સાહિત્યનું મનુષ્યેખન એ ક્રિયાઓ એકધારી રીતે તેઓશ્રીના જીવનમાં ચાલ્યા કરતી હતી. મતલબ જીવનના ચિંતનથી તેઓશ્રી ધ્યાનસ્વરૂપ થઈ ગયા હતા. મોક્ષની ઇચ્છાવાળા મનુષ્યોએ સદૃશ્યરહેવાનુશિત પયે ચાલવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ

સર્વત્ર આત્મભાવના—ધ્યાનભાવના કેળવવા માટે મુમુક્ષુને શું કરવું જોઈએ તેનો ઉપદેશ આપતાં શાસ્ત્ર કહે છે કે:—

યદ્યત્પદ્યતિ ચક્ષુર્મ્યાં તત્તદાત્મેતિ ભાવયેત્, યદ્યચ્છ્રુણોત્તિકર્ણામ્પાં તત્તદાત્મેતિ ભાવયેત્, હમતે નાસયો યદ્યત્તદાત્મેતિ ભાવયેત્, ત્રિહ્રવયો યત્રમં દ્યમિ તત્તદાત્મેતિ ભાવયેત્, ત્વચાયત્સ્પૃશ્યોઘોઝી તત્તદાત્મેતિ ભાવયેત્, હૃદિ જ્ઞાનમયો કૃત્વા પદ્યેદ્ બ્રહ્મમયં જગત્ ॥

નેત્રવડે કરીને જે જોવામાં આવે છે, કર્ણુદ્વારા જે સાંભળવામાં આવે છે, નાસિકાથી જે સુંઘવામાં આવે છે, જિહ્વાથી જે રસને આપવામાં આવે છે, અને ત્વચાથી જેનો સ્પર્શ કરવામાં આવે છે, તે બધું આત્મસ્વરૂપજ છે એવી જાવના કર્યા કરવી. અર્થાત્ સમગ્ર જગતને બ્રહ્મમય જોવું. આપણે જગતને જગતરૂપે તો ધણા કાળથી જોતા આવ્યા છીએ, જગત અને જગતના સંબંધીઓને સાચા માની ન્યાં સુધી વર્તન કરીશું ત્યાં સુધી શાંતિ પ્રાપ્ત થવાની નથી. જગતને જગતરૂપે જોઈશું ત્યાં સુધી તે બંધનકર્તા છે; પણ તેજ જગતને બ્રહ્મસ્વરૂપે જોઈશું એટલે બંધન કરશે નહિ. દૃષ્ટિ ફેરવવાની કળા બતાવનાર શ્રીસદ્ગુરુજી છે. માટે જિજ્ઞાસુજનોએ અજ્ઞાનરૂપી નિદ્રામાંથી ઉઠીને સત્પુરુષોના ચરણમાં જઈ આત્મજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ માટે પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. મહાપુરુષોના ચરણાર્વિંદની રમના અભિષેક વિના આત્મજ્ઞાન પ્રાપ્ત થઈ શકે તેમ નથી. કારણ કે સન્નિયાની ધાર જેવો જ્ઞાનમાર્ગ તીક્ષ્ણ છે અને દુરબળ છે. આત્મજ્ઞાન માટે પ્રથમ સર્વેએ પોતાની શ્રદ્ધા બેસે એવા શ્રીસદ્ગુરુદેવનું શરણ સાધવાની અગત્ય છે.

—[*]—

આચાર્યશ્રીની આજ્ઞાધિકાઓ

[કૃપાનાથે આપેલાં દર્શનો “આચાર્યશ્રીની આજ્ઞાધિકાઓ” એ નામાભિધાનરૂપે પુનઃ પ્રકટ થાય છે.]

[સંપાદક.—શ્રી દયાળસિંહ લાલસિંહ ઠાકોર]

દેવદત્ત નામનો એક વેદવેતા બ્રાહ્મણનો નિવાસ કૌશલ પ્રદેશમાં હતો. વર્તમાન અયોધ્યા નગરી કૌશલ પ્રદેશની અંતર્ગત છે. દેવદત્તને કાંઈ સંતાન નહોતું, તેથી તેણે પુત્રની કામનાથી પુત્રેષ્ટિયાગ કરવાનો આરભ કર્યો.

પુત્રેષ્ટિયાગના વરણમાં બ્રહ્મા, અધ્વર્યુ, હોતા, પ્રસ્તોતા અને ઉદ્ગાતા આ પાંચ પ્રધાન ઋત્વિજ હતા, તે તેમનાથી ભિન્ન ખીજા કેટલાક સભ્ય હતા.

વિવિધને જાણનારા એ દેવદત્ત બ્રાહ્મણના પુત્રેષ્ટિયાગમાં સુહોત ઋષિ બ્રહ્મા, યાગવલ્ક્ય ઋષિ અધ્વર્યુ, બ્રહ્મરૂપિ હોતા, પૈલ પ્રસ્તોતા અને ગોભિલ ઉદ્ગાતા થયા હતા.

ઉદ્ગાતાને યાગમાં સામગાન કરવું પડે છે સામગાનમાં સ્વરિત આદિ સ્વર હોય છે. રથંતર નામનું સામગાન બહુ કઠિન છે. ગોભિલના જેવા સામવેદપારંગત ઋષિ પણ સ્વરિત સ્વરથી રથંતરગાન કરતા શ્વાસપ્રશ્વાસમાં સ્વર યથાયોગ્ય ન રાખી શક્યા. તેમના સ્વરમાં ફેરફાર થયો, તે સુપરિત દેવદત્તના જાણવામાં આવ્યો તેથી તેમને ગોભિલપર બહુ ક્રોધ ઉત્પન્ન થયો. કાપાવેશમાં તેમણે ગોભિલને કહ્યું કે—

“હે મહર્ષે! આપને હું પડિતપ્રધાન મહાસુનિ જાણું છું આજ આ શું થયું? હું પુત્ર માટે યાગ કરું છું આ મારું કામ્યકર્મ છે નિલકર્મમાં વા નિષ્કામકર્મમાં અર્થહાનિ થવાથી બહુ દોષ નથી થતો, પણ કામ્યકર્મમાં તેમ થાય તો તે બહુ દોષરૂપ ગણાય છે. આપ મારા કામ્યકર્મમાં સ્વર યથાયોગ્ય ન રાખી શક્યા તો હું હવે આપને મૂર્ખ વિના છાની ઉપમા આપું?”

ગોભિલ આ દુર્વાક્યથી બહુ ક્રોધે બરાસા. તેમણે કહ્યું કે— “હે મતિમાન બ્રાહ્મણ! હું શરીરધારી છું, શ્વાસપ્રશ્વાસને અધીન છું, વારંવાર દીર્ઘથી દીર્ઘ શ્વાસપ્રશ્વાસ મદ્ય

કરવામાં દેવયોગથી સ્વરતો વ્યતિક્રમ થયો, પણ મારી મૂર્ખતાથી એ ફેરફાર થયો નથી. આપે મને દુર્વાક્ય કહ્યું તો હું આપને શાપ આપું છું કે—આપને મહામૂર્ખ પુત્ર થશે, તે વેદનું ઉચ્ચારણ પણ નહિ કરી શકે.”

મહાત્મા ગોબિન્દો આ દારુણ શાપ સાંભળીને દેવદત્ત લયચુકત તથા દુઃખિત થયા. તે આંસુચુકત નેત્રવાળા ચંદ્ર ગોબિન્દના ચરણમાં પડી રહતા રહતા કહેવા લાગ્યા કે:

“હે મહર્ષિ ! મારો અપરાધ ક્ષમા કરો. મેં આપને દુર્વાક્ય કહેવારૂપ કુકર્મ કર્યું

છે, કિંતુ ક્રોધ સંસારી જીવોને સ્વાભાવિક છે જેની રીતે યાસપ્રત્યાસ ક્રોધને સહજ વશ થતો નથી તેવી રીતે ક્રોધ પણ ક્રોધને સહજમાં વશીભૂત થઈ શકતો નથી. મેં

તે અનિવાર્ય સ્વાભાવિક ક્રોધને વશ થઈને આ અપરાધ કર્યો છે. આપ મારો અપરાધ

ક્ષમા કરો. હે ઋષિવર ! મારા અપરાધ અદપ છે, ને શાપ બહુ દારુણ થયો છે.

નાના અપરાધ માટે આમડો મોટો દડ ! હું પુત્રહીન છું, ને પુત્ર માટે યત્ન કરું છું.

આટલા કષ્ટના ફલરૂપે પ્રાપ્ત થતો પુત્ર મૂર્ખ થશે ? તેનાથી તો પુત્રનું ન થવું સારું. હે

ઋષિશ્રેષ્ઠ ! મૂર્ખ બ્રાહ્મણ અતિનિદનીય પણ તથા શૂદ્રની સમાન થાય છે મૂર્ખ બ્રાહ્મણ

તો માત્ર અનજ્ઞતાના દાનનો અધિકારી થાય છે એવા અધમ પુત્રને પામીને હું શું

કરીશ ? પુત્ર પિતાની અધોગતિમાંથી સુકિતોને હેતુ થાય છે, પણ મૂર્ખ પુત્રથી મને

શો ઉપકાર થશે ? તે વેદમંત્રનું ઉચ્ચારણ નહિ કરી શકે, અર્થ પણ નહિ સમજી

શકે, તેથી તેને બ્રહ્મની પ્રાપ્તિ પણ નહિ થાય. એવા પુત્રથી પરલોકનો ઉપકાર કેમ

કરીને થઈ શકે ? હે મુને ! મારી મોટી આશાનો નાશ કરીને મને નિરાશ નહિ કરતાં

કૃપા કરો અધમનો ઉદ્ધાર કરો, શાપનો પ્રલાદાર કરો.”

મહર્ષિ ગોબિન્દ પ્રસન્ન થયા, ને તેમણે કહ્યું કે:—“દેવદત્ત ! જોઈ, લયચુકત ન

થાઓ, પ્રથમ આપનો પુત્ર મૂર્ખ થશે, પણ પછી પડિત થઈને મહાન્ યશસ્વી થશે.”

પછી દેવદત્ત નિશ્ચિત થયા. યત્ન સમાપ્ત થયો કેટલાક દિવસો પછી દેવદત્તને ઘેર

પુત્રનો જન્મ થયો. દેવદત્તે મોટા સમારોહથી પુત્રના જન્મકર્મ, નામકરણ અને અન્ન-

પ્રાશનાદિ સંસ્કારો યોગ્ય સમયપર કર્યા પુત્રનું નામ ઉત્તથ રાખ્યું ઉત્તથ બ્રહ્મચારી

થઈને પિતાની સમીપ વેદાધ્યયન કરવા લાગ્યો, પણ મૂર્ખ ઉત્તથથી વેદના એક અક્ષરનું

પણ ઉચ્ચારણ થઈ શકતું નહોતું વયની સાથે ઉત્તથની નિદ્રા પણ વધવા લાગી

સર્વને જણાયું કે દેવદત્તનો પુત્ર મહામૂર્ખ છે. આમ થવાથી ઉત્તથ વૈરાગ્ય પામીને

અરણ્યમાં આશ્રયે ગયો તેની ઇચ્છા અરણ્યમાં તપ કરવાની હતી, પણ તપના વિષયમાં

તે કાંઈ જાણતો નહોતો, તેથી તેણે આ નિશ્ચય કર્યો કે “કંદી પણ અસહ્ય ન

બોલવું” પછી તેણે ગંગાના તટપર ઘાટ અરણ્યમાં પોતાનો આશ્રમ બનાવ્યો

ઉત્તથ બ્રાહ્મણને કરવાયોગ્ય કાર્ષ્ક કર્મ જાણતો નહોતો માત્ર ગંગાસ્નાન અને

સત્યવચન આ બે નિયમજન તેના પ્રધાન કર્મ હતા આથી રીતે ચોદ વર્ષ વીતી ગયાં.

તેવામાં એક દિવસ વ્યાધના તીર્થથી વિધાયેલો અને લોહીથી ખરડાયેલો એક વરાહ

(રાની છુડ) દોડતો દોડતો લા આગ્યો, અને ઉત્તથના આશ્રમની નિકટના ઘટ અરણ્યમાં

ધુપાદ્ય ગયો, તેનું દુધ જોઈને ઉત્તથના જીવમાં જ્વાળો સચાર થયો તે બહુજ દુઃખી

થઈને અનાયાસે એક અક્ષર બોલી ઉઠ્યો. તે અક્ષર સરસ્વતીનો બીજમત્ર છે, અને

તે મંત્રાચાર ઉત્તથની પ્રતિ જ્વળના અનુમહર્ષુ કારણ થયો

શોડશ સમય વ્યતીત થતાં ઉત્તરે જોયું તો દાસના જેવો એક ભયંકર વ્યાધ ધનુષબાણ લઇને તેની સમીપ આવીને ઉભો રહ્યો હતો. તેણે પૂછ્યું- “મહારાજ ! આપે કોઈ વરાહને આપના સ્થાનભણી આવતાં જોયો છો ?”

ઉત્તર વિચાર કરવા લાગ્યો કે- “આ તો મોટી વિપત્તિ આવી. હું મિથ્યા બોલતો નથી, કિંતુ આ વેળાએ સસ બોલવાથી હસાં થાય છે, અને અસસ બોલવાથી હસા નથી. હવે શું કરવું ?”

નિસ મિથ્યા બોલવાના અભાવથી ઉત્તર્યાનું ચિત્ત શુદ્ધ થયું હતું. વળી સરસ્વતી દેવીની કૃપાથી તેના ણીર્ગમંત્રનું ઉચ્ચારણ થયું હતું. હવે આ ઉત્તર્ય પૂર્વેનો ઉત્તર્ય નહોતો.

પ્રથમ તેણે વિચાર કર્યો કે- “આ સમયમાં અસસ કહેવું એજ સસ છે”, કિંતુ તુરતજ તેમ કરવાની અત્યંત અયોગ્યતા તેને પ્રતીત થવાથી તેણે હૃદય વ્યાકુળતાથી બરપૂર થઈ ગયું. સારે સસના પ્રભાવ અને દેવીની કૃપાથી તેના મુખથી આ શ્લોકનો ઉચ્ચાર થયો.—

“યા પશ્યતિ ન સા વ્રૂતે, યા વ્રૂતે સા ન પશ્યતિ ।

અહો ! વ્યાધ ! સ્વકાર્યાયિન્ । કિં પૃચ્છાસિ પુનઃ પુનઃ ॥”

ભાવાર્થ:- જે (આંખ) જુએ છે તે બોલતી નથી, અને જે (વાણી) બોલે છે તે જોતી નથી. હે વ્યાધ ! હે સ્વકાર્યાયિન્ તું પુનઃ પુનઃ શું નિરર્થક પૂછે છે ?

આવું વિલક્ષણ ઉત્તર સાંભળી આ કોઈ મૂર્ખ છે એમ ધારી તે વ્યાધ મૌન યધને લાંબી આંદોષો ગણ્યા.

હવે દેવીની કૃપા ઉત્તર્યપર વધવા માંડી. ઉત્તર્યને સરસ્વતીના ણીર્ગમંત્રનું જ્ઞાન થયું, અને સમજીને શ્વદાભક્તિથી તેણે તેનો જપ કર્યો જપથી મિદ્ધિનો લાભ થયો-સિદ્ધ ઉત્તર્ય સર્વશાસ્ત્રમાં પારંગત થયો.

પછી તે ઘેર આવ્યો, ને સર્વેના સંમાનને પાત્ર થયો. માતૃપિતાને પણ, પરમસુખની પ્રાપ્તિ થઈ.

સસ પાસનથી અને દયામયી ભગવતી સરસ્વતીદેવીની કૃપાથી શું નથી થતું ? સર્વ થાય છે. અર્થાત્ અતિમૂર્ખ પણ પડિતરાજ બને છે. [ક્રમશઃ]

શ્રીઆનંદાશ્રમ-સમાચાર

(જેઠ માસ)

મુખ્યસેટ — શ્રી. ૩૦૧-૦-૦ થી. મીત્રોએદર મહેરવાનજી મસાની-મુંબઈ.

રોડાલિયેક — એક ભક્તજન-મુંબઈ.

ભાવનગરવાળા થી. પુરુષોત્તમ બીમજી તરફથી થીષપનિપદમાંથી થીમુકોપનિપદનો પાઠ કરાવવામાં આવ્યો હતો. સ્વ શ્રી. ગજરાની જીરરાજના આત્મકથાણાચે રોડાલિયેકના દા. થી. શેઠ જાદવજી જીરરાજ-મુંબઈ.

વસંતપૂજન-વેદપાઠ-શ્રીસદ્ગુરુપૂજન — શ્રી. દીલીપકુમાર અગ્નિતરાય પારેખ-મુંબઈ તરફથી જ્યેષ્ઠસુદિ ૧૨ સુધવારના દિવસે આનંદાશ્રમના શેઠમાં પૂજ્યપાદ કૃપાનાથનાં હાથે તથા પાદુકાજી સિદ્ધાસનપર પધરાવી થી. અગ્નિતરાયભાઈએ વિધિપૂર્વક પૂજ્યપાદ

કૃપાનાથનું મહાપૂજન, કર્યું હતું ને સારઆદ આનંદાશ્રમના શાસ્ત્રીઓ અને વિદ્યાર્થીઓ તથા અન્ય બ્રાહ્મણોએ વેદમાં કર્યો હતો અને તે પછી તેઓ સર્વેને વસંતપૂજનનિમિત્તે પૂજન કરી તેમનો સત્કાર કરવામાં આવ્યો હતો.

ભોજન:—શ. ૧૮-૧૨-૦ શ્રી. હરજીવન કેશવજી ચાહ-મુંબઈ ૧૫ થાળ. શ. ૧૦-૦-૦ એક બ્રાહ્મણના ભોજનના ૧૫ દિવસના. શ. ૩૫-૧૦-૦ શ્રી. ખત્રી પુરુષોત્તમ નરસિંહદાસ-અમરેલી, શ. ૧૬-૯-૯ શ્રી. પ્રભાશકર કાલિદાસ-કેશોદ શ. ૫૨-૨-૦ શ્રી. સ્વ રાજસી જીવરાજભાઈ-મુંબઈવાળાના આત્મકથાણાર્થે ભોજન હા. શ્રી. શેઠ જાદવજી જીવરાજ-મુંબઈ

શરતી થાળ—શ. ૦-૦-૦ શ્રીમતી દેવકીબાઈના પુણ્યાર્થે અર્પણ થયેલી રકમના બ્યાજમાંથી, (થાળ એક.) શ. ૨-૮-૦ શ્રી. દામાભાઈ ગંગારામના આત્મકથાણાર્થે અર્પણ થયેલી રકમના બ્યાજમાંથી (થાળ)

થાળ:—શ. ૪-૦-૦ શ્રી. શંકરલાલ મોહનલાલ-જમખેડપુર દૂધ ધરવાવા, શ. ૧-૪-૦ શ્રી. રતિલાલ આશવજી-માણાવદર શ. ૧૩-૭-૦ શ્રી. નરેંદ્રસિંહજી દયાળસિંહજી કંકાર-મુંબઈ શ્રીખંડનો થાળ શ. ૧-૪-૦ બેન ગોદાવરીબેન લાલસિંહજી કંકાર-કુતિયાણા. શ. ૧-૪-૦ સી. જમનાદાસ-વેરાવળ. શ. ૨-૮-૦ શ્રી. સી. જમનાદાસ-વેરાવળ ભોજને નિમિત્તે, શ. ૧-૪-૦ શ્રી. સુદરજી બહેચર તત્તા-માગરોળ. શ. ૫-૪-૦ સાધ્વી શ્રીમતી દેવી-નાસિકવાળાના આત્મકથાણાર્થે થાળ. હા શ્રી કૃ. ના. ભટ્ટ શ. ૫-૦-૦ શ્રી. ચંદુલાલ અમરાશંકર ત્રિવેદીના પુત્રીઓના લગ્નનિમિત્તે થાળ ૪ શ. ૧-૪-૦ શ્રી. કાલિદાસ જોસાભાઈ દાંકવાળાની રોગનિવૃત્તિઅર્થે થાળ ૬ શ્રી. લાલચંદ અમરશી-દોંક. શ. ૧-૪-૦ શ્રી. મોરારજી જગનલાલ-જૂનાગઢ શ. ૧-૪-૦ શ્રી. નારણ લખમણ-લીંછુડા શ. ૧-૪-૦ બેન કરતુરબેન બ્યાસ-બીલખા. શ. ૧-૪-૦ શ્રી કરણસિંહજી લાલસિંહજી કંકાર-જૂનાગઢ. શ. ૧-૪-૦ એક લક્ષ્મણ-મુંબઈ. શ. ૧૧-૦-૬ શ્રી. દીલિપકુમાર અજિતરાય પારેખ થાળ. શ. ૧-૪-૦ શ્રી પ્રભાતસિંહ કેળાધસિંહ-કુતિયાણા શ. ૨-૮-૦ શ્રી નરેંદ્રસિંહજી દયાળસિંહજી-મુંબઈ જેઠુ વડ ૧૩નો થાળ. શ. ૧-૪-૦ શ્રી મોહનલાલ મોરારજી-બીલખા. શ. ૧-૪-૦ શ્રી. જયતિલાલ ઉમિયાશંકર-લીંછુડા, શ. ૨-૮-૦ શ્રી. જગદીશચંદ મગનલાલ જોશી-આનંદાશ્રમ-બીલખા. શ. ૧-૪-૯ શ્રી ત્રિશુવનભાઈ-બીલાવદર. શ. ૧-૪-૦ બે. સ્વ. કુવરબેન બહેચરભાઈ-વડિયા હા. શ્રી અ. ના જોશી. શ. ૧-૪-૦ સ્વ. શ્રી. પ્રાણજીવનદાસ વિઠ્ઠલદામ ધ્રુવનાં પુત્રી વિજયાલક્ષ્મીના લગ્ન પ્રસંગે ચણા ૧. શ. ૧-૪-૦ શ્રી. સ્વ. બાલાભાઈના આત્મકથાણાર્થે થાળ હા શ્રી વિષ્ણુપ્રસાદભાઈ-વઢવાણ, શ. ૧-૪-૦ શ્રી. ઉમિયાશકર વલ્લભજી માગરોળ. શ. ૧-૪-૦ ત્રિશુવન જૂઠાભાઈ-જેઠેડા શ. ૫-૦-૦ શ્રી. લક્ષ્મીદાસ હસરાજ-પોરબંદર શ. ૪-૦-૦ શ્રી. નરેંદ્રસિંહ દયાળસિંહ-મુંબઈ (૨ થાળ) શ. ૧-૪-૦ શ્રી. હિરેંદ્રસિંહ કરણસિંહ-જૂનાગઢ શ. ૨-૮-૦ શ્રી. પુરુષોત્તમ ભીમજી-ભાવનગર. (૨ થાળ.) શ. ૧-૪-૦ શ્રી. પ્રતાપરાય જટાશંકર-પ્રભાસપાટણ શ. ૫-૦-૦ શ્રી. દીલસુખરાય કાનજી દવે-વચળા. (૪ થાળ.) શ. ૧-૪-૦ શ્રીમતી કાશીબેન નરસેરામ-બીલખા. શ. ૧-૪-૦ સ્વ. ભાણીબેનના આત્મકથાણાર્થે થાળ હા. કરતુરબેન બ્યાસ-બીલખા. શ. ૧-૪-૦ શ્રી. કે. કે. રાડીવા-ભાણવડ.

અખંડહીપક:—શ. ૧-૪-૦ શ્રી. જમનાદાસભાઈ-વેરાવળ. શ. ૦-૧૨-૦ શ્રી. સુદરજી બહેચર તત્તા-માગરોળ. શ. ૧-૪-૦ શ્રી. દીલિપકુમાર, અજિતરાય, પારેખ-મુંબઈ.

૩૧. ૦-૮-૦ સ્વ. બાલાભાઈ રાવળ-વઢવાણ. ૩૧. ૦-૪-૦ શ્રી. હિમયાશંકર વલભાણ-મગિરોજો. ૩૧. ૧-૦-૦ શ્રી. નરેન્દ્રસિંહજી દયાળસિંહજી-મુખર્ષી.

ચંદન તથા ધૂપ:—૩૧. ૨૫-૦-૦ પૂજ્યપાદ કૃપાનાથની પાવનસેવામાં ઉત્તમ ચંદન તથા ધૂપ ધરાવવા માટે શ્રી. કેશવલાલ માણેકલાલ ચઢરાણા-ભાવનગરવાળાતરફથી અર્પણ થયા છે. ૩૧. ૨-૮-૦ શ્રી. હરજીવન કેશવજી શાહ-મુખર્ષી.

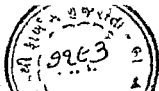
સેવાપ્રવાસ ખાતે:—૩૧. ૩૪-૦-૦ શ્રી. દયાળસિંહજી લાલસિંહજી ઠાકર-જૂનાગઢ-વાળાતરફથી પ્રવાસમાં જતાં તેમણે અર્પણ કર્યાં ૩૧. ૪-૪-૦ શ્રી. હરજીસિંહજી લાલસિંહજી ઠાકર-જૂનાગઢ.

— [*] —

પરચુરણ મેટ

[સંવત ૨૦૦૫-જ્યેષ્ઠ માસ]

૧-૪-૦ શ્રી. મોહનલાલ પ્રેમજી ગરગ	૧-૦-૦ બેન ત્રિવેણીમાઈ બીમજી-કુડલા
૧-૪-૦ બેન પ્રવીણાબેન રાડીયા-મુખર્ષી	૨-૦-૦ શ્રી. લાલચંદ અમરશી-ઢાંક
૧-૪-૦ ગં. સ્વ. તારાબેન ચંદરાણા-ભાવનગર	૦-૮-૦ " હરિલાલ દેવશંકર
૦-૧૧-૦ શ્રી. ખેતસી મોરારજી-જૂનાગઢ	૧-૦-૦ " મોરારજી જીનલાલ-જૂનાગઢ
૧-૦-૦ " દયાળસિંહજી લાલસિંહજી-જૂનાગઢ	૦-૮-૦ " મોરારજી જીનલાલ પૂજ્યમેટ
૫-૦-૦ " એક તપસ્વી મહારાજ-પોરબંદર	૧-૦-૦ " મોરારજી જીનલાલ ત્રિલોકાના
૧-૪-૦ " રામજી વિશ્રામ પૂજારી-જૂનાગઢ	૫-૦-૦ " હરિલાલભાઈ મામલતદાર સાહેબ
૧-૪-૦ " મોહનલાલ રામપ્રસાદ-સાંઘણીધાર	જેતપુર
૧-૪-૦ " બાણુપ્રસાદ ઉમેદપ્રસાદ	૧-૦-૦ " જીવાભાઈ કાંચડાભાઈ-બીલખા
૨-૦-૦ " દેવીપ્રસાદ ઉમેદપ્રસાદ	૨-૦-૦ શ્રી ખેંગારસિંહ રૂગનાથસિંહ
૨-૦-૦ " અનંતપ્રસાદ ઉમેદપ્રસાદ જ્યોતિષપ્રસંગે	૨-૦-૦ " ખેંગારસિંહના ધર્મપત્ની
૧-૦-૦ " રામસિંહજી લખણસિંહજી-જૂનાગઢ	૧-૦-૦ બેન દેવબાળા ખેંગારસિંહ
૫-૦-૦ સૌ. પ્રવીણાબેન રાડીયા-મુખર્ષી	૦-૧૦-૦ મોજહડ આશ્રમમાં શ્રી શંકર
૨-૦-૦ શ્રી. ખેંગારસિંહ રૂગનાથસિંહ-કૃતિયાણા	જ્યોતીની ભેટના દા. શ્રી હ. રે જોષી
૧-૦-૦ " ડાહ્યાભાઈ મંગળદાસ-જંજીસર	લીલુડા આનંદઆશ્રમની ભેટ.—
૧૦-૦-૦ " અંબાશંકર લાઈશંકર તેમના	૦-૨-૩ પા. રવજી જુહા
પૌત્રીબોના લક્ષ્મપ્રસંગની ભેટ	૦-૨-૦ બેન લક્ષ્મીબેન
૦-૮-૦ " મોરારજી જીનલાલ-જૂનાગઢ	૦-૪-૦ ઈંદ્રાના પરેલીયા
૧-૪-૦ " હરજીવનજી જાવાન-ચોરવાડ તેમના	૦-૪-૦ શ્રી શાંતિલાલ ઈન્દ્રાશંકર
પુત્ર વંદાવનના લક્ષ્મપ્રસંગની ભેટ	૦-૨-૦ " મોહનલાલ હાળ
૦-૫-૮ શેડ મોહનલાલ તરફથી તેમના	૦-૨-૦ " શાંતિલાલ કરસનદાસ
બાણેજીના લક્ષ્મપ્રસંગની ભેટ	૦-૪-૧ પરચુરણ
૨-૮-૦ શ્રી. મોરારજી જીનલાલ-જૂનાગઢ	૦-૪-૦ બેન કસ્તુરબેન વ્યાસ-બીલખા
૧-૪-૦ " માધવજી ગોવિંદજી-નીસાવંદર	૦-૪-૦ " પામુ બેન-બીલખા
૨-૦-૦ " દામજી નાગજી-કુડલા	૦-૧-૦ પરચુરણ

૧-૦-૦ બેન મુખ્યમા-બીલખા
૧-૦-૦ શ્રી ચંદ્રકાંત મોહનલાલ-રાજકોટ
૫-૪-૦ ,, દીલિપકુમાર અનિતરાય પારેખ
મુખ્ય વસંતપૂજની બેટના

મુખ્ય-આનંદાશ્રમ મુમુક્ષુમંડળમાં
શ્રીગંગાદશરાનિમિત્તે મહાપૂજન બેટ

૫-૫-૩ એક લક્ષ્મણ-મુખ્ય
૨-૦-૦ શ્રી. બાણભાઈ શેઠ
૦-૮-૦ ,, બાણભાઈ
૧-૦-૦ ,, જગનલાલભાઈ
૧-૦-૦ ,, ગૌરીચંદ્રભાઈ
૧-૪-૦ ,, શયીકાંતભાઈ
૧-૪-૦ ,, ભૂપેન્દ્રસિંહભાઈ
૧-૦-૦ ,, લક્ષ્મણભાઈ
૧-૦-૦ ,, પ્રતાપસિંહભાઈ
૧-૦-૦ ,, ટોકરશીભાઈ
૧-૦-૦ ,, ગુણવત્સિંહભાઈ
૦-૪-૦ ,, લીલાધરભાઈ
૧-૦-૦ ,, લાનુશંકરભાઈ
૦-૮-૦ ,, અમચાલાલભાઈ
૧-૦-૦ ,, રૂપસિંહભાઈ
૦-૦-૮ પરચુરણ
૨-૪-૦ શ્રી ટોકરશીભાઈના પુત્રી બેન
લાનુમતિના લગ્નપ્રસંગની બેટ
૦-૨-૦ એક લક્ષ્મણ રૂપાલિપેકે પૂજપાના
૧-૪-૦ બેન લાભકુંવર
૦-૪-૦ ,, નિર્મળાબેન
૦-૪-૦ શ્રી. યશવત્કુમાર
૧-૪-૦ ,, કંરણસિંહ રામસિંહ-કુતિયાણા
૩-૦-૦ બેન ગોદાવરીબેન લાલસિંહભાઈ
૧-૪-૦ શ્રી. જયશંકર મયારામ-અમદાવાદ
શ્રીઅમદાવાદ-આનંદાશ્રમમાં આવેલી બેટ
૬૧ શ્રી. જ. મ. ભટ્ટ
૦-૪-૦ શ્રી. ચંદુલાલ અંબાશંકર ત્રિવેદી
૦-૪-૦ પૂ. ધ. આત્મપ્રકાશજી
૦-૪-૦ શ્રી. દેવજી ગોરધન
૦-૪-૩ પરચુરણ

૧-૪-૦ શ્રી. અધિનીકુમાર જયશંકર ૧ યાજ્ઞના
૦-૨-૦ ,, બેચરલાલ મયારામ ભટ્ટ
૦-૦-૬ પરચુરણ
૦-૪-૦ શ્રી. રાજેન્દ્રરાયભાઈ
૮-૮-૦ સ્વ. ભાઈલાલ નાનાલાલ યાજ્ઞિક
ચૈત્રના માસિક યાજ્ઞના
૮-૮-૦ સ્વ. ભાઈલાલ નાનાલાલ યાજ્ઞિક
વૈશાખ માસના યાજ્ઞના
૧-૦-૦ શ્રી. મોરારજી જગનલાલ-જૂનાગઢ
૫-૦-૦ ,, ચતુરભાઈ આશાભાઈ પટેલ
૨-૪-૦ બેન સચુણી-રાજકોટ
૫-૪-૦ શ્રી. હરજીવન આણંદજી-કુંડલા
૨-૪-૦ ,, મગનલાલ આણંદજી ,,
૦-૪-૦ પરચુરણ
૩-૦-૦ શ્રી નાગસર્મા-જસદણ પૂનમની બેટ
૧-૪-૦ ,, પુરુષોત્તમ કાનજી નાગેશી
૦-૧-૦ મંદિરથી પરચુરણ
૧-૪-૦ શ્રી ડી એમ ત્રિવેદી-જૂનાગઢ
૧-૮-૦ ,, રતિલાલ મૂળશંકર-રાજકોટ
૬૧ જટાશંકરભાઈ
૧-૦-૦ ,, પ્રભાશંકર કલિદાસ-કેશોદ
૨-૦-૦ ,, હરિવલ્લભ વૃન્દલાલ-આગરા
૧-૦-૦ ,, નયુરમ લક્ષ્મીરામ-પંડ્યા
૧-૦-૦ ,, વિષ્ણુપ્રસાદ બાલશંકર-વઢવાણ
પૂનમની બેટના
૧-૪-૦ જ. તારાબેન ચંદ્રારાણા-બીલખા
૦-૪-૦ શ્રી. માણેકલાલ નાનજી ચંદ્રારાણા
૨-૦-૦ ,, અનંતરાય લાલસિંકર તથા
શ્રી. છોટાલાલ લાલસિંકર દ્વે-
જૂનાગઢ
૨-૦-૦ ,, કેશવલાલ જોડાલાલ મજીનીયા-
મુખ્ય
૦-૪-૦ બેન અમુલાબેન કાળાવાળા-બીલખા
૫-૦-૦ શ્રી. માધવજી લાધાભાઈ-જામનગર
૪-૦-૦ એક લક્ષ્મણ-જૂનાગઢ
૦-૪-૦ શેઠ જાદવજી જયરાજ પૂજપાના
૦-૨-૦ શેઠ જાદવજી જયરાજ બેટના

સને ૧૯૪૯ તા. ૨૫ જુલાઈ

મહાપૂજન-સમાચાર

આવણુ મુદિ ૧૫ સોમવાર તા. ૮
ઓગસ્ટ ૧૯૪૯ના દિવસે આવણી નિમિત્તે
સ્વામીના સ્થા. યા. ૯ થી ૧૨ યજ્ઞોપવીત
(જનોઈ) બદલવાની વિધિ થશે ને સ્થા.
યા. ૧૨ થી ૧ શ્રીસદ્ગુરુશ્રીતું મહાપૂજન
થશે.

આવણુ વદિ ૮ બુધવાર તા. ૧૭
ઓગસ્ટ ૧૯૪૯ શ્રીકૃષ્ણજન્મોદ્દગી
નિમિત્તે સ્થા. યા. ૧૦ થી ૧૧૫ સવારે
શ્રીમદ્ગુરુદેવતું મહાપૂજન થશે સર્વ
ગુરુબંધુઓ તથા બહેનોને લાભ હોવા
વિનંતિ છે

સિ શ્રીઆનંદાશ્રમ-મુમુક્ષુમંડળ મુખ્ય

શ્રીઆનંદાશ્રમ, નવાણા, પા. બીલખા (સૌરાષ્ટ્ર)

તરફથી
પ્રગટ થઈ શકેલ માર્કિટ પત્ર (Saurashtra-India)

P. O. Bilkha

૫૨૮ શ્રી. કાર્ગિસ ગુજરાતી સભા
નં ૩૬૫, વિશ્વભારતીય શાળા, કોલકાતા

મુલ્ય ૪

વંધુઓને વિજ્ઞપ્તિ

શ્રીઆનંદાશ્રમ - પત્રની રસતામત્રીમાં વિનિધતા ઉપજાવવા આહુતે તથા
ગુરુબંધુઓ તરફથી ઇચ્છા દર્શાવવામા આવે છે એટલે બની ગઈશે તેા શ્રીનાથ-
જયંતિ પ્રસંગે (આશ્વિન માસના અંકથી) અથવા સંવત ૨૦૦૬ની કાર્તિકી
પૂર્ણિમાથી (કાર્તિક માસના અંકથી) પત્રની સામગ્રી અને કદમાં ઘટતા ફેરફાર
કરી તેને વધારે આવકારદાયક રૂપમાં પ્રકટ કરવા ધાર્યું છે આ રીતના ફેરફાર
તથા મોંઘવારીના કારણે લયાજમમાં વધારો થશે તે સ્વાભાવિક છે

જે બંધુઓ તથા બહેનોને પત્ર મારે લેખ મોકલવાની ઇચ્છા હોય તેમણે
તેમના લેખો સાથુ મહિનાથીજ નીચેના સરનામે મોકલવા:—

શ્રી હીરાલાલ હરગોવિંદ પંચા

મધુવન, તખ્તેશ્વર પોસ્ટ, જાવનગર (સૌરાષ્ટ્ર)

આ કાર્યમાં સૌ બંધુઓ તથા બહેનોના મંપૂર્ણ સહકાર રહેશે એવી આશા
રાખવામાં આવે છે

નવા તંત્રી મે: ૧ તથા પત્ર અંગેની યોજનાની વિગત હવે પછીના અંકમાં
પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવેલ છે.

वर्ष १८ भुं

॥ ॐ ॥

आषाढ

॥ यतो घर्मस्ततो जयः ॥

अंक २

संवत् २००५

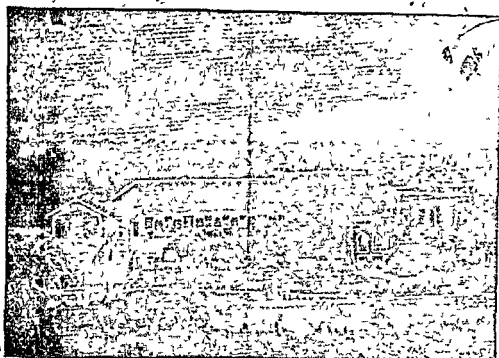
आनंदाश्रम

३१.१-०-०

परदेशभाटे

शिलिंग २

श्रीआनंदाश्रम-शीलपा

संसारसागराद्वयोरत्समुद्धरति मानवान् ।

निकेतो नाथपादानां आनंदाश्रम उज्ज्वलः ॥

—भावार्थ—नाथसगवान्ना निपासधामलूत उत्पलआनंदाश्रम अनुप्योना
घोर संसारसमुद्रभांधी सारी पेडे उद्धार करे छे.

અનુક્રમણિકા

અનુક્રમાંક	વિષય	પૃષ્ઠાંક
૧	શ્રીનાથસ્તુતિ	૧૭
૨	શ્રીનાથવચનામૃત.	૧૮
૩	યોગસૂત્રો.	૨૦
૪	આચાર્યશ્રીની આખ્યાયિકાઓ.	૨૩
૫	બંધુઓ તથા બહેનોને.	૨૪
૬	શ્રીગુરુપૂર્ણિમા મહોત્સવ.	૨૫
૮	અયાવનોકન.	૨૬
૭	શ્રીસદ્ગુરુમહાપૂજન.	૨૬
૯	આનંદાશ્રમ-સમાચાર.	૨૭
૧૦	પરચુરણ બેઠ.	૨૮

શ્રીનાથજયંતી મહોત્સવ

આશ્વિન 'સુદિ' ત્રીજ ઉપરાંત ચોથ રવિવાર તા ૨૫ સપ્ટેમ્બરના પવિત્ર પૂજ્યપાદ દિવસે શ્રીમત્નાથ ભગવાનનો દરમે જયંતી મહોત્સવ હોવાથી વિધિપૂર્વક આનંદાશ્રમમાં પોહણપચારથી મહાપૂજન કરવામાં આવશે આ ઉપરાંત શ્રીનાથવાટ ઉપર પણ પૂજ્યપાદશ્રીનાં છબીચ તથા પાદુકાચતુ પૂજન કરવામાં આવશે

જૂનાગઢમાં શ્રી પોપટલાલ તારાચંદ વકીનને સા મી. કૃષ્ણ જન્માષ્ટમી નિમિત્તે શ્રીસદ્ગુરુ પરમાત્માનું મહાપૂજન જૂનાગઢના ગુરુબંધુઓ તથા બહેનોએ સાથે મળીને કર્યું હતું. પૂજનપાદ ભજનધૂત પણ ચલા હતાં. ગત્રે શ્રીગુરુમંત્ર કીર્તનકાર મૂળચક્ર-ભાઈએ ભક્ત દામાજીપતલુ આખ્યાન કર્યું હતું, અને એ રીતે આ પવિત્ર પર્વનો દિવસ સાર્વિક રીતે નિવૃત્ત થયો હતો.

જાહેરો

સૂચના:—લેખસંબંધી અને માસિકસંબંધી સર્વ પ્રવચનદ્વારા શ્રી. વ્યવસ્થાપક આનંદાશ્રમ, બીસબા (સૌરાષ્ટ્ર) એ શિરનામે કરવો.

તંત્રી અને પ્રકાશક: શ્રી. મહારાણીલાલ ગોસ્વામીલાલ દેસાઈ, વેરાંતભૂષણ-માંગરોળ-સૌરાષ્ટ્ર

મુદ્રણસ્થાન: શ્રીમત્વતમિહજી પ્રદેશિક વિથો એન્ડ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ.

માસિક: પાંચેય કેવળચંદ્ર દાનજીભાઈ-નોંધાય.

શ્રીદક્ષિણામૂર્તિનાથસદગુરવે નમઃ॥

આનંદં બ્રહ્મણો વિદ્વાન ન વિમેતિ હ્યનર્ચન ।

અર્થઃ—આનંદસ્વરૂપ બ્રહ્મને બલુનારે દાર્દથી પણ લય પામતો નથી.

ત્રૈત્તીય-ઉપનિષત્

વર્ષ ૧૮ મં]

મચત ૨૦૦૫ આષાઢ

[અંક ૨ ભે]

શ્રીનાથસ્તુતિ

[રચનાર-શ્રી ૦ પ્રોપટલાલ તારાચંદ વડીલ]

મારા અંતરના આરામ, પ્રભુ ન્યારા નાથ છે જે,	
માનવ જન્મ મળ્યો મોંઘા તે, નિર્મળ ના થશો જે.	મારા ૦ ૧
પ્રભુ એક છતાં દ્વિધા દેખાયા, વેદ વેદ છે સચુલ સખાયા;	
આ ભેદ ઉપગમે માયા, તે નાથ નિનારમે જે .	મારા ૦ ૨
અધિધાનરૂપે પ્રભુ એકજ છગ્યે, એકજ દોષમાં સાથે રહીએ,	
હવે સમજ એકજ થક્યે, અજ્ઞાન મટાડ્યો જે	મારા ૦ ૩
બ્રહ્મ સ્વરૂપ શ્રીનાથ પ્રભો, માયાલીન મહાન વિભો,	
પદ ભાવરહિત હે શંભો, ભવરોગ શમાવ્યો જે	મારા ૦ ૪
અનેક જન્મના સુકૃત ફળીયાં, શ્રીનાથ દૂપાળુ સદગુરુ મળીયા;	
મારા ભવના ભરકણ ટળીયા, જનિમૃતિ ટાળ્યો જે.	મારા ૦ ૫
કરુણા કરી મારો કર સાહ્યો, ધર્મ મોક્ષનો માર્ગ ખતાવ્યો;	
પ્રીતે જ્ઞાનરસ પાયા, નિર્લય હું થયો જે.	મારા ૦ ૬

ભેદભાવ ટળી જાયે મારો, પણ આપ પ્રભુ હું દાસ તમારો;
તરંગ જળથી ન ન્યારો, જળરૂપે રહ્યો રે.

મારાં ૭

શુદ્ધેવને પોષ્યો પ્રભુએ પ્રીતે, ચંચુ પ્રહાર કરાવ્યો નિત્યે,
હૃદયગ્રંથી ભેદી સુરીતે, કૃતાર્થ મને 'કર્થો' રે.

મારાં ૮

[*]

શ્રીનાથવચનામૃત

[પૂજ્યપાદ શ્રીમત્નાથભગવાન]

પરમાત્માના સ્મરણધ્યાનવડે અને શરીરના ક્ષણભંગુરપણાવડે તમારે તમારા મનને શાંત રાખવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ

મરણ થયાપછી જીવનાં કર્માનુસાર તેને જો દેવાદિના જન્મની પ્રાપ્તિ થવાની હોય તો તેને તુરત પુનર્જન્મ પ્રાપ્ત થાય છે, અને જો મનુષ્યાદિના શરીરની પ્રાપ્તિ થવાની હોય તો તે પ્રથમ પિતાના શરીરની સાથે જોડાઈ પછી માતાના શરીરમાં દાખલ થઈ સ્વર્ગમાં આવે જન્મ ધારણ કરે છે.

દેહ છોડ્યા પછી અથવા પુનર્જન્મ પામ્યા પછી મરનારને પિતાના સંબંધીઓની ઈશ્વરના નિયમાનુસાર પ્રાયશ્ચિત્ત સ્મૃતિ રહેતી નથી

મરણ પામનાર જીવ જો શરીરના સાથે જોડાય છે ત્યાં પ્રાયશ્ચિત્ત તેના જીવને ઉપયોગપૂરતી શાંતિ રહે છે.

મરનાર મનુષ્યના જીવાત્માને વિશેષ સુખી કરવા તેના સંબંધીઓએ થઈ શકે તેટલું પુણ્યદાન ને શુભકર્મ શ્રદ્ધાપ્રીતિથી કરવું, ને તેવું ફક્ત મરનારને અર્પણ કરવું, તેથી તેને વિશેષ શાંતિના ને વિશેષ સુખનો લાભ થાય છે.

તમારું સૂર્યોપાસન જપ ને શાસ્ત્રચાચન નિત્ય નિયમપૂર્વક ચાલતાં હશે. તેમાં આજસ ક પ્રમાદ નહિ નડતાં હોય.

ધર્મ પાળવાથી મનની અસ્વસ્થતા દૂર થાય છે.

બીજી શક્યાપ્રમાણે શાંતિથી ઇષ્ટમંત્રનો જપ ચાલુ રાખશો

ચિત્તનો સમભાવ જાળવવા પ્રયત્નશીલ રહેશો.

પરમાત્માના સ્મરણપૂર્વક દુ.ખને શાંતિથી સહન કરવું એ પણ તપ છે, ને એ તપ દુ.ખની નિવૃત્તિ કરવામાં ઉપયોગી થાય છે.

શુભ ભાવનાને પ્રબલ કરવા પ્રયત્નશીલ રહેશો.

પરમકૃપાલુ પરમાત્મા સર્વ કરવાને સમર્થ છે.

મનુષ્યના અંત કરણની સાત્ત્વિકી શ્રદ્ધાના પ્રમાણમાં સત્પુરુષોનો આશીર્વાદ તેને ફેલે છે

મંદવાદના કારણથી શરીરની અશક્તિને લઈ ચાતુર્ભાસમાં એકદાલું ન બની શકે તો આપકાલનો ધર્મ ગણી અતુલ્યતાપ્રમાણે ભોજન લેવાનું રાખશો.

કોઈપણ પ્રવૃત્તિ પોતાનું ગળું વિચારીને કરવી જોઈએ ગળઉપરાંત પ્રવૃત્તિ કરવાથી ધાર્યું ન થાય ત્યારે અપકલ્પ ચિત્તને ખેદ થાય એ સ્વાભાવિક છે, માટે ભવિષ્યમાં પોતાની શક્તિપ્રમાણે પ્રવૃત્તિ કરવાનો સંભાળ રાખશો.

ચોગની ચોપડીઓ વાંચી પ્રાણાયામનો અભ્યાસ કરવા માંઓએ ઠીક ન કર્યું

જે મનુષ્યનું પ્રાણાયામ કરતાં શરીર બગડ્યું હોય તેણે થોડાનું શરીર સુધારવા બદ્ધપદાસનનો થઈ શકે તેટલો સવારસાંજ અભ્યાસ કરવો. તાળવામાં, લમણમાં, બરફાની ફરોડ, દાથનાં તળીઆમાં ને પગનાં તળીઆમાં સવાર-સાંજ બદામનું તેલ લગાડીને ખાલીશ કરાવવી.

જે બની શકે તો ત્રણેક દિવસ દૂધમાં કરેલો બાજરાનો રોટલો અર્ધા પકવીને માથા ઉપર આશરે એક પહોરસુધી બાંધી રાખવો.

તેણે બની શકે તેટલા સવારસાંજ ઊંડા શ્વાસ લેવાને પણ પ્રયત્ન કરવો જોઈએ.

આહાર દલડો ને પાચન થઈ શકે તેટલોજ રાખવો દબાવીને આહાર લેવો નહિ.

નાકે પાણી પીવડી આંખો સ્વચ્છ રહે છે, અને મગજ શાંત રહે છે. આશરે પા રોર પાણી નાકથી પીવાય તો ઠીક.

નાકે પાણી પીધા પછી સૂત્રની નેતી કરવાની જરૂર નથી.

નાકે પાણી પીવું તે જલનોત્ત દહેવાય છે.

નાકે પાણી પીધા પછી ધૌતિને આસનાદિનો અભ્યાસ કરવો હોય તો અર્ધા કલાક પછી કરવો.

નેતિનો, ધાતિનો ને આસનનો અભ્યાસ સવારે છઠી નવસુધી થઈ શકે.

આસનનો અભ્યાસ રાત્રે જ્યારે પહેલાં થઈ શકે

નેતિ, ધૌતિ ને આસનાદિનો અભ્યાસ ધીરજ, જાગૃતિ, વિવેક ને શ્રદ્ધા રાખીને કરવાનો છે.

એકવેલા બોજન કરનાર મનુષ્યથી સવારે ને સાંજે મૂલબંધ તથા ઉઠીયાન-બંધ થઈ શકે તેનો અભ્યાસ આશરે દશ દશ મિનિટ થાય તો ઠીક.

રોજ બસ્તિ થઈ શકે

આશરે બેસેરથી પાંચ રોર સુધી જલ ચઢાવીને પા કલાક રાખી પછી કાઢી શકાય ત્યારે બસ્તિ સિદ્ધ થઈ ગણાય.

શ્રીગણપતિમાં જ્ઞાનનું વિશેષપણ જણાવવા માટે તેમને નાના નાકવાળાને બદલે શૂદૃષ્ટ માદા નાકવાળા બનાવવામાં આવે છે.

સંધ્યા, જપ અને શાસ્ત્રવાચન કરતા રહી અંત કરણની શુદ્ધિમાં ને સ્થિરતામાં વધારો કરશો.

જાગૃત્વસ્થાના સમયનું યથાયોગ્ય સમયયત્રક બાંધી પછી શ્રદ્ધા ને વિશ્વાસ રાખી નિયમિત રીતે તે પ્રમાણે વર્તવામાં આવે તો મન પ્રસન્ન રહે, અને અસંતોષવડે તથા અધૈર્યવડે તેનો પરાસવ થઈ તે વ્યાકુલ ન થાય.

મુમુક્ષુએ પોતાના મનને સર્વદા શુભકાર્યમાં જોડી રાખવું. તેને કષ્ટ પણ નવરું નજ રહેવા દેવું.

“ સતોપથી અત્યુત્તમ સુખનો લોભ થાય છે, ” એમ ભગવાન પર્વતજિએ ચાગર્હાનમાં કહ્યું છે. (ચાલુ)

યોગસૂત્રો

[લેખક:-શ્રી. મહારાષ્ટ્રીદાસ ગોકુળદાસ દેગાઈ-વેદાંતભૂષણ]

(અનુસંધાન ગત અંકના પૃષ્ઠ ૭ થી)

જાગૃત્યવસ્થાના પ્રાણિપદાર્થો આદિના સદ્ભાવનો અગીકાર કરી તેમની સાથે દ્વિયોદ્ધારા ચિત્ત ને સંબંધ કરે તેમાથી ઉપજતી વૃત્તિઓના પ્રમાણ અને વિપર્યય એ ભાના બે બેદો પ્રથમ કહેલા છે.

જાગૃત્યવસ્થાના સર્વે પ્રાણિપદાર્થો આદિનો અભાવ ચિત્તવૃત્તિ તેનું આલમ્બન રહેનારી નિદ્રાવૃત્તિ એ બે બેદોની વૃત્તિથી દેખીતીરીતે વિલક્ષણ હોય તેથી નિદ્રાભાવની આ વૃત્તિનો પ્રમાણ તથા વિપર્યય એ નામના બે બેદોમાં સમાવેશ થઈ શકે નહિ.

જાગૃત્યવસ્થામા જણાવવા અસંભવિત એવા પ્રાણિપદાર્થો આદિની દૃષ્ટનાવડે ઉપજતી વૃત્તિઓના વિકલ્પ એવા નામવાળા એક ત્રીજો બેદ પણ પ્રથમ રહેલો છે.

જાગૃત્યવસ્થામાં જણાવાં સંભવિત કે અસંભવિત એવા સર્વે પ્રાણિપદાર્થો આદિના અભાવનું ચિત્તન કરી તેનું અવલમ્બન કરી રહેનારી નિદ્રાવૃત્તિનો એ વિકલ્પ નામના બેદમાં પણ સમાવેશ કરી શકાય નહિ.

નિદ્રાવૃત્તિની અંતર્ગત સ્વપ્નવસ્થામાં પ્રાણિપદાર્થો આદિનું ને પ્રલક્ષ થાય છે કે પ્રલક્ષ ખરું પ્રલક્ષ હોતું નથી પણ કલ્પિત હોય છે કારણ કે પ્રલક્ષ કરનારી ઇન્દ્રિયો તે સમયે પ્રસિદ્ધ દેખાય એમ પ્રવૃત્તિ રહિત શાંત હોય છે તેથી એ પ્રલક્ષનો પ્રલક્ષ-પ્રમાણનામના બેદમાં સમાવેશ કરી શકાય નહિ.

નિદ્રાની અંતર્ગત સુષુપ્તિ વસ્થામાં તથા મરણવસ્થામાં થતો અનુભવ પણ ચિત્ત અને ઇન્દ્રિયોની અભિવ્યક્ત દશાનો ન હોવાથી પ્રલક્ષ પ્રમાણ નામના બેદમાં તેની ગણના કરી શકાય નહિ.

એમ હોવાથી નિદ્રાના સમગ્ર અનુભવોનો નિદ્રા નામનો વૃત્તિનો બુદ્ધો બેદ આ ક્ષત્રવડે કલો છે.

અનુભૂતવિષયાસંપ્રમોષઃ સ્મૃતિઃ ॥ ૧૧ ॥

ગુર્જરી—અનુભવેલો વિષય ચિત્તમાંથી ભુંગાર્થ ન જવો તેને સ્મૃતિ કહેવામાં આવે છે.

પદ્યોધિનીઃ—અનુભૂત. પ્રમાણવૃત્તાવારૂઢ યા વિષય વસ્તુ । અનુભવેલો એટલે પ્રમાણ વૃત્તિમાં આરૂઢ થયેલો ને વિષય એટલે વસ્તુ તસ્ય અસંપ્રમોષ. અસ્તેય યા સંસ્કારદ્વારેણ બુદ્ધાવુપારોહ સ. સ્મૃતિરિત્યુચ્યતે ॥ ૧૧ ॥ તેનો ને અસંપ્રમોષ એટલે અસ્તેય એટલે સંસ્કારદ્વારા ચિત્તમાં આરૂઢ રહેલો તે સ્મૃતિ એમ કહેવાય છે

ભાષ્યઃ—અનુભૂતવિષયાસંપ્રમોષ સ્મૃતિઃ । અનુભવેલો વિષય ચિત્તમાંથી ભુંગાર્થ ન જવો તે સ્મૃતિ. કિં પ્રત્યયસ્ય ચિત્તં સ્મરતિ આદ્યોસ્વિદ્વિષયસ્ય । ચિત્તમાં ને સ્મૃતિ ઉપજે છે તે શું અનુભવેલા વિષયની ઉપજે છે કે અનુભવેલા વિષયના આધારવાળી વૃત્તિની ઉપજે છે ? પ્રાહ્યોપરક્તઃ પ્રત્યયો ગ્રાહ્યપ્રદ્વજોભયાકારનિર્માસઃ તદ્જાતીયકં સંસ્કારમારમતે । વિષયને આધારે થયેલી વૃત્તિ વિષયને જણાવે છે તેમજ પોતાને પણ જણાવે છે એમ બંનેને જણાવનારી તે વૃત્તિ ચિત્તમાં વિષયના આધારની જાતનો તેમજ પોતાની જાતનો

સંસ્કાર પાડે છે સ સંસ્કાર સ્વવ્યંજકાંજન, તદાકારામેવ ગ્રાહ્યગ્રહણોભયાત્મિકાં
સ્મૃતિં જનયતિ । તે સંસ્કાર, પોતાને ઉપગમનારી વૃત્તિને, નિમિત્ત મળતાં ખુલ્લી
કરનારો હોવાથી, તે વૃત્તિના આકારવાળી, એટલે વિષય અને વિષયાકારવૃત્તિના આકારવાળી
સ્મૃતિને ઉપગમે છે તત્ર ગ્રહણાકારપૂર્વાં શુદ્ધિ । તેમ થતાં શુદ્ધિ (સ્મૃતિવૃત્તિ) પ્રથમ
સંસ્કાર પાડનારી વૃત્તિના આકારવાળી થાય છે ગ્રાહ્યાકારપૂર્વાંસ્મૃતિઃ । અને પછી
વિષયના આકારવાળી થાય છે તે સ્મૃતિ કહેવાય છે સાયદ્વયો । તે સ્મૃતિ બે પ્રકારની
છે. ભાવિતસ્મર્તૃવ્યા ચામાવિતસ્મર્તૃવ્યા ચ । એક સ્મૃતિ કદિપત વિષયનું સ્મરણ
કરનારી હોય છે અને બીજી સ્મૃતિ અકદિપત (જામતઅવસ્થાના ખરા) વિષયનું સ્મરણ
કરનારી હોય છે સ્વપ્ને ભાવિતસ્મર્તૃવ્યા । સ્વપ્નઅવસ્થાની સ્મૃતિ કદિપત (જામત
અવસ્થાના નહિ એવા) વિષયનું સ્મરણ કરનારી હોય છે. જાગ્રત્સમયે
સ્વભાવિતસ્મર્તૃવ્યેતિ । અને જાગ્રતઅવસ્થાની સ્મૃતિ અકદિપત (ખરા) વિષયનું સ્મરણ
કરનારી હોય છે સર્વાંશ્ચેતાઃ સ્મૃતય પ્રમાણવિપર્યયવિકલ્પ ગિટાસ્મૃતીનામનુભવાત્
પ્રભવન્તિ । આ બધી સ્મૃતિઓ પ્રમાણ વિપર્યય વિકલ્પનિદ્રા ને સ્મૃતિ એ પાંચ બેદોવાળી
વૃત્તિઓના અનુભવમાથી ઉપજે છે સર્વાંશ્ચેતા વૃત્તય સુલ્લદુઃખમોહાત્મિકાઃ ।
આ પાંચે બેદોવાળી વૃત્તિઓ સુખદુઃખ અને મોહને ઉપગમવત્તાના સ્વભાવવાળી હોય છે.
સુલ્લદુઃખમોહાદ્યક્લેશેષુ વ્યાખ્યેયા । સુખદુઃખ અને મોહની વ્યાખ્યા કલેશોભાં થવી
ધટે છે કારણ કે સુલ્લાનુશયીરાગઃ । સુખની વામનાવાળો રાગ નામનો કલેશ કલો
છે. દુઃખાનુશયી, દ્વેષઃ । દુઃખની વાસનાવાળો દ્વેષ નામનો કલેશ કલો છે.
મોહ' પુનરવિષેતિ । અને મોહને તો પોતાનેજ અવિદ્યા નામનો કલેશ કલો છે.
પ્રતાઃસર્વાં વૃત્તયો નિરોદ્ધવ્યા । આ બધીજ વૃત્તિઓનો નિરોધ કરવાનો છે. વ્યાસાં
નિરોધે સંપ્રજાતો વા સમાધિર્મયત્યસંપ્રજાતો વેતિ ॥૧૧॥ આ વૃત્તિઓનો નિરોધ
યતા પ્રથમ સંપ્રજાત સમાધિ થાય છે પછી અસંપ્રજાત સમાધિ થાય છે અથવા
પ્રથમ જ અસંપ્રજાત સમાધિ થાય છે. તેથી સ્વરૂપમાં પુરુષનું અવસ્થાન યતાં અંતે
દૈવત્વ થાય છે.

અનુવાદઃ—લુદ્ધ લુદ્ધ પાંચ બેદોવાળી વૃત્તિઓ પણ લુદ્ધી લુદ્ધી અનેક થાય
છે. તેમાં એક વિષયને આકારે એક વૃત્તિ થયા પછી બીજી વૃત્તિ બીજા વિષયને
આકારે બીજી વૃત્તિ થતાં, પહેલા વિષયને આકારે થયેલી પહેલી વૃત્તિ ચિત્તમાંથી શુસાઈ
જવા પામતી હશે એવી શંકા કરવાને કારણે નૃત્યી

પ્રત્યેક વિષયને આકારે થયેલી પ્રત્યેક વૃત્તિ ચિત્તમાં તેનો સંસ્કાર પાડે છે.

તે સંસ્કારને જાગ્રત કરનારી લગતી સામગ્રી મળતા તે સંસ્કાર જાગ્રત થઈને જે
વૃત્તિનો તે સંસ્કાર હોય તે વૃત્તિને ચિત્તમાં વ્યક્ત કરે છે અને તે વૃત્તિ વ્યક્ત થતાં તે
વૃત્તિ જે વિષયના આકારવાળી હોય તે વિષયનો આકાર પણ વ્યક્ત થાય છે.

આ પ્રમાણે વિષયનો અનુભવ કરનારી વૃત્તિ ચિત્તમાંથી સુંસારી ન જાય, ને
સંસ્કારરૂપે ચિત્તમાં ટકી રહે તથા તેને જાગ્રત કરનારી સામગ્રી મળતાં પાછી વ્યક્ત
થાય, અને તેથી તે વૃત્તિના વિષયનો આકાર પણ ચિત્તમાં વ્યક્ત થાય, તેને આ સૂત્રમાં
સ્મૃતિ કહી છે.

અનુભવેલા વિષયના આધારવાળી, વૃત્તિનો સંસ્કાર જાગ્રત થતાં તે વૃત્તિને તથા તેના વિષયને વ્યક્ત થયેલા અનુભવ કરનારી વૃત્તિ સ્મૃતિવૃત્તિ છે.

વિષયના અનુભવોથી પુરુષને સુખદુઃખ વા મોહ આદિ ઉપજે છે. અનુકૂળતાનું જ્ઞાન સુખ કહેવાય છે. પ્રતિકૂળતાનું જ્ઞાન દુઃખ કહેવાય છે, ને મૂઢતા વા વિવેકનો અંશ મોહ કહેવાય છે.

જે વિષયના અનુભવથી પુરુષને સુખ ઉપજે તે વિષયમાં પુરુષને રાગ બધાય છે, એટલે તેના અનુભવની કામવાસના બધાય છે. વિષયના અનુભવની કામવાસનાનો સંસ્કાર ચિત્તમાં પડે તે વિષયની કામવાસનાનું બધાનું કહેવાય છે.

એવી રીતે જે વિષયનો અનુભવ જેવો જણાય તેને અનુરૂપ વાસના બંધાય છે તથા તે વાસનાનો ચિત્તમાં સંસ્કાર પણ પડે છે.

આવી રીતે બધાંતી વાસના પુરુષની પોતાની કલ્પના પ્રમાણે બધાય છે અને આ વાસનાનો સંસ્કાર બહુધા સ્વપ્નઅવસ્થામાં જાગ્રત થાય છે તેથી સ્વપ્નઅવસ્થામાં સ્વપ્નનું જે દેખાતું થાય છે તે આ બધાંતી વાસનાની જ સ્મૃતિ હોય છે, એટલે સ્વપ્ન એ જાગ્રતઅવસ્થામાં અનુભવેલા વિષયની સ્મૃતિ નથી પણ જાગ્રતઅવસ્થામાં અનુભવેલા વિષયના અનુભવપરથી પુરુષની પોતાની કલ્પનાપ્રમાણે બંધાતી વાસનાની સ્મૃતિ હોય છે.

સ્મૃતિરેષા યત્સ્વપ્નદર્શનમ્ । ‘સ્વપ્નનું જે દેખાતું છે તે આ સ્મૃતિ છે’ એ વચનવડે વેદાંતસૂત્રોનું બાહ્ય કરનાર બાહ્યકાર ભગવાને બીજા અધ્યાયના બીજા પાઠના ઓગણત્રીસમા સૂત્રપરના બાહ્યમાં સ્વપ્નને જે સ્મૃતિરૂપ કહેલું છે તે સ્મૃતિ જાગ્રત અવસ્થામાં અનુભવેલા વિષયની સ્મૃતિ નહિ પણ જાગ્રતઅવસ્થામાં પુરુષની પોતાની કલ્પનાપ્રમાણે બંધાતી વાસનાની સ્મૃતિ કહેલી છે.

જાગ્રતિત્ર્યમભવવાસ્તનાનિર્મિત્વાત્ સ્વપ્નસ્ય । ‘સ્વપ્ન તો જાગ્રતઅવસ્થામાં જન્મેલી વાસનાવડે નિર્માણ થયેલું હોવાથી’ (એ ત્રીજા અધ્યાયના બીજા પાઠના છઠ્ઠા સૂત્રપરના બાહ્યમાં કહેલા વચનવડે બાહ્યકાર ભગવાને પોતે તેવી સ્પષ્ટતા કરેલી છે.

જાગ્રતઅવસ્થામાં અનુભવેલા વિષયની સ્મૃતિ બહુધા જાગ્રતઅવસ્થામાં થાય છે અને તેથી તે વ્યવસ્થિત રૂપની હોય છે.

જાગ્રતઅવસ્થામાં અનુભવેલા વિષયના અનુભવપરથી પુરુષની પોતાની કલ્પનાપ્રમાણે જાગ્રતઅવસ્થામાં બંધાતી વાસનાની સ્મૃતિ બહુધા સ્વપ્નઅવસ્થામાં થાય છે, તથા તેથી તે અવ્યવસ્થિતરૂપની હોય છે.

આ સ્મૃતિવૃત્તિ પણ વૃત્તિઓના પ્રથમ કહેલા ચાર ભેદોની વૃત્તિઓથી વિદ્યક્ષણ હોવાથી આ સૂત્રવડે તેનો જુદો ભેદ પાડી જણાવેલો છે.

પુરુષને લાગુ થયેલી વૃત્તિની સરૂપતાના બધાંથી છૂટવા અને પોતાના સ્વરૂપમાં સ્વસ્થ થઈ ગેહવા પુરુષે આ બંધી જ વૃત્તિઓનો નિરોધ કરવો આવશ્યક છે.

આ બંધી વૃત્તિઓનો નિરોધ ક્રમ કરવો તે સૂત્રકાર ભગવાન પોતે આગળ કહે છે. વૃત્તિઓનો નિરોધ કરવાના પુરુષની ક્ષમ્બા તથા શક્તિ આદિને અનુસરીને સૂત્રકાર ભગવાને કહેલા ક્રમ એ છે.

એક ક્રમને અનુસરતાં પુરુષને પ્રથમ સપ્રજાતસમાધિનો લાભ થાય છે અને પછી અસપ્રજાતસમાધિનો લાભ થાય છે.

અને બીજા ક્રમને અનુસરતા પુરુષને પ્રથમથીજ અસપ્રજાતસમાધિનો લાભ થાય છે.

આ સપ્રજાતસમાધિના તથા અસપ્રજાતસમાધિના સ્વરૂપ તથા સાધનો સ્વચ્છાર ભાગવાનુ પોતે આગળ કહે છે.

૧. એવી રીતે આ પહેલા પાદના પહેલા પરિચ્છેદમાં વૃત્તિની સરૂપતાના બધી છુટી પોતાના સ્વરૂપમાં સ્થિત થવા પુરુષને વૃત્તિના નિરોધરૂપ યોગ સાધવાનો ઉપદેશ કરી આ બીજા પરિચ્છેદમાં વૃત્તિનો નિરોધ કરવાનું સુગમ થાય એ માટે વૃત્તિના વિવિધ બેદીના સ્વરૂપ અથાવત્ સ્પષ્ટ કરી દેખાડેલા છે.

—[*]—

આચાર્યશ્રીની આખ્યાયિકાઓ

[કૃપાનાથે આપેલાં દૃષ્ટાંતો—“આચાર્યશ્રીની આખ્યાયિકાઓ”—

સ્વરૂપે પુનઃ પ્રકટ થાય છે.]

[સપાદક.—શ્રી. દયાળસિંહ લાલસિંહ ઠાકોર.]

[૨]

વલ્લભીપુરમાં શ્રીધરનામના કોઈ બ્રાહ્મણ રહેતા હતા. તે યુવાવસ્થામાંજ પૂર્વના શુભકર્મના પ્રભાવથી વૈરાગ્યવાન હતા. પ્રારબ્ધયોગે તેમનું લગ્ન થયેલું હોવાથી તથા સંસારનો સર્વ ભાર તેમને માથે પડેલો હોવાથી તીવ્રતમ વૈરાગ્યના અભાવે તેમનાથી સંસારનો ત્યાગ થઈ શકતો નહોતો.

“હવે થોડા સમયમાં અવશ્ય હું સંસારનો ત્યાગ કરીશ”—એમ વિચાર કરતાં કરતાં કેટલોક ઠાઠા બતીત થઈ ગયો.

એવામાં તેમની સ્ત્રીએ એક પુત્રરત્નને જન્મ આપ્યો, ને પોતે અત્યુવશ થયાં. આ પ્રમથથી તેમના મનમાં આવવા લાગ્યું કે—

“હવે હું સંસારનો ત્યાગ કરવાનું કેમ બની શકશે?—હું સંસારનો ત્યાગ કરું તો આ નાના બાલકનું વારણપોષણ કેાણ કરશે?”

એક વેલા એ નાનો બાળક પારણામાં મૂકી દેતો, અને પોતે તેના વિચારમાં બેસી હતા, તેવામાં બીંતપર આવી જતી એક ગરીબીનું ઇંકુ નીચે પડ્યું. તે ઇંકુ નીચે પડવાથી કુટ્યુ, ને તેમાંથી એક ગરીબીનું બચ્ચુ નીકળ્યું. તે બચ્ચાએ ઘરેલ સગીપમાં જઈને માખીનું ભણ્ણુ કર્યું.

તે જોઈ શ્રીધરને જણાયું કે હું આ પુત્રનું વારણપોષણ કરવાની ચિંતા રાખું છું તે બિચ્ચા છે. આ ગરીબીના બચ્ચાની ગરીબીએ કાંઈપણ ચિંતા ન રાખી તો તેથી કાંઈ તે ભરી ગયું નહિ. તેણે પોતાની મેલેજ એક માખી પકડી પોતાના જીવનનો નિર્વાહ કરવાનો ઉપદેશ કર્યો, ને હવે પછી પણ તે પ્રમાણે તે પોતાના જીવનનો નિર્વાહ કર્યા કરશે.

જે પ્રારબ્ધ શરીર ઇપજાવે છે તે પ્રારબ્ધ દેહની નિર્વાહક સામગ્રી પણ

અવશ્ય તેને પૂરી પાડે છે, માટે મારે મારા પુત્રના ઉરછુપોપછુની ચિંતા કરવી મિથ્યા છે એમ વિચારી, તથા આ યોધ મને પરમાત્માજ પ્રલય દૃષ્ટાંતથી આપે છે એમ સમજી, સંસારનો ત્યાગ કરી પ્રભુનું આરાધન કરવા ચાલી નીકળ્યા.

તે પાછળથી શ્રીધરસ્વામીને નામે પ્રસિદ્ધ થયા. તેમણે શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા તથા શ્રીમદ્ભાગવતપર સંસ્કૃતમાં ટીકા કરી છે.

તેમના સંસારલાગના વર્તમાન સાંના રાજ્યને જાણ્યાથી તેમણે તેમના પુત્રના પરિપાલનમાટે યથાયોગ્ય વ્યવસ્થા કરી, અને યોગ્ય વય થતાં તેને ઉત્તમ પ્રકારનો વિદ્યાભ્યાસ કરાવ્યો.

શ્રીધરસ્વામીના તે પુત્ર મહાવિદ્વાન થયા અને તેમણે શાસ્ત્રીય રચ્યું, જે કાવ્ય આજપર્યંત વિદ્વાનોમાં પ્રસિદ્ધ છે. [ક્રમશઃ]

—[*]—

ધંધુઓ તથા બહેનોને

શ્રીઆનંદાશ્રમપત્રને નવા સ્વરૂપમાં પ્રકટ કરવા બાબત જ્યેષ્ઠ માસના અંકમાં નિર્દેશ કરવામાં આવ્યો છે. તેના અનુસંધાનમાં જાણુવવાનું કે આ કાર્યમાટે તંત્રીમંડળની નીચેપ્રમાણે વ્યવસ્થા કરવામાં આવી છે.—

શ્રી. હીરાલાલ હરગોવિંદ પંડ્યા-તંત્રી.

શ્રી. જીવજીરામ મકનજી બટ્ટ

શ્રી. અન્નિતરાય હરિદાસ પારેખ

શ્રી. દયાળસિંહ લાલસિંહ હાકોર

} સહતંત્રીઓ.

આનંદાશ્રમપત્રને નવા સ્વરૂપમાં પ્રકટ કરવાનું કામ વેળાસર હાથમાં લઈ શકાય અને આગળ ઉપર તેને દિનપ્રતિદિન વિશેષ બધુઓ તથા બહેનો આ કાર્યમાં જે જે રીતે મદદરૂપ થઈ શકે તેવી મદદની તંત્રીમંડળ આજ્ઞા સેવે છે.

જે જે સ્થળે આવા કાર્યમાં ઉત્સાહ લઈ શકે તેવા બધુઓ તથા બહેનોનો મોટો સમૂહ હોય ત્યાં સહાયકમંડળ સ્થાપવાની યોજના કરે, સારા લેખો ઝીકકા કરે, તેમાંથી યોગ્ય લેખોની પસંદગી કરે અને પસંદ કરાયેલા લેખોને તંત્રીમંડળ તરફ મોકલવાનો પ્રબંધ કરે તો આ કાર્યમાં તંત્રીમંડળને ધણી સહાયતા મળશે તેવી તેમની માન્યતા છે.

“આનંદાશ્રમ”પત્ર તથા લેખો સંબંધીનો સંબંધ પત્રવ્યવહાર નીચેના શરનામે કરવો:—

શ્રી. હીરાલાલ હરગોવિંદ પંડ્યા,

મધુવન, તખ્તેશ્વરપોટ,

લાવનગર (સૌરાષ્ટ્ર)

શ્રીઆનંદાશ્રમ-મુમુક્ષુમંડળ-મુંબઈતરફથી ઉજવાયેલો.

શ્રીગુરુર્ણિમામહોત્સવ

શ્રીઆનંદાશ્રમ મુમુક્ષુમંડળતરફથી વ્યાપાઢીપૂર્ણિમાના મગળદિને શ્રીગુરુર્ણિમામહોત્સવ ભક્તિભાવપૂર્વક ઉજવાયો હતો. યોગાનુયોગ તે દિને રવિવાર હોયને ગુરુબધુએ, બહેનો તથા અન્ય ધર્માનુરાગી સંજ્ઞીતાની હાજરી સારા પ્રમાણમાં થઈ હતી. માધવશુવનનો સભાખંડ શ્રીસદ્ગુરુભક્તોથી પૂર્ણ ભરાઈ ગયો હતો.

૧૦ાં વાગ્યે પૂ સદ્ગુરુ પરમાત્માના પૂનિત પાદુકાંતુ પૂજન શરૂ થયું હતું. ઉપસ્થિત સમુદાયવતી પૂજન કરવા શ્રીયુત શેઠ ચત્રજી કાલિદાસ તથા શ્રીયુત મોરીશંકરભાઈ બેઠા હતા. પોડશોપયાગથી વેદવિધિપૂર્વક પૂ. પાદુકાંતુ પૂજન પૂર્ણ થયું હતું. બાદ સર્વ સભાજનોએ પૂ પ્રતિભાંતુ તથા પૂ. પાદુકાંતુ પૂજન કરી અનેક સુગંધિત પ્રુષ્પદારો શ્રીસદ્ગુરુપરમાત્માના પ્રતિભાંતુને પહેરાવ્યા હતા, અને મગળમય આરતી અશસ્તિઆદિ કર્યાં હતાં.

પશ્ચાત્ શ્રીઉપદેશઅથાવલિના ૧૧૫મા અંકનું શ્રી. મણિશંકરભાઈ રાવળે વાચન કર્યું હતું. બાદ શ્રી. રૂપસિંહ રાણાએ “ધન આજનો દિવસ ઉજવાય અનુપમ આનંદનો” “ગુરુજીથી સદા સુખ ચાપ અવસર આનંદનો” એ ભજન ગવરાવ્યું હતું તથા શ્રીયુત ભાઈ કૃષ્ણદાસ રયામજી, શ્રી. ટોકરશી ગોવિંદજી, શ્રી. નરેન્દ્રસિંહ દયાળસિંહ આદિએ પણ મધુર ભજનો ગાયાં હતાં.

ઉપદેશ અથાવલિના અંકની એકેકે પ્રત સૌને વ્યાપી હતી. ઉપરાત ‘દિવ્યેના પદ્મ’ એ પ્રસ્તુત શ્રીયુત મગલદાસ કેશવલાલ મોરીવલીવાળા તરફથી પ્રગટ થયેલી અને શ્રીયુત મણિશંકર ત્રિભોવન ભટ્ટ-સુરતવાળાએ પૂજ્યપાદ શ્રીસદ્ગુરુદેવે આપેલ બ્રાહ્મ્યાનની નોંધપરથી તૈયાર કરેલી તેની એકેકે પ્રત પણ આપવામાં આવી હતી મોગમેસ્તુભઆદિ પ્રસ્તુતો નવા છપાવાની સૌ બધુઓને જાણ કરી હતી. ૧૨ાં વાગ્યે પૂ સદ્ગુરુદેવની જ્યોતીષણ સાથે મહોત્સવનો કાર્યક્રમ પૂર્ણ થયો હતો અને પ્રસાદી લઈ આનંદસહ સૌ વિદાય થયાં હતા. ઇતિ શિવમ.

રૂપગિહ હરિસિંહ રાણા

પ્રાર્થના

શ્રીઆનંદાશ્રમમુમુક્ષુમંડળ-મુંબઈને મંડળના સભ્ય શ્રીગુણવંતસિંહજીભાઈનાં ધર્મપત્નિ મણિબાઈના અવમાનના અખર જાણી ખેદ થયો હતો.

શ્રીયુત શેઠ દામોદરદાસભાઈએ સદ્ગતના આત્માને શાંતિ અર્પવા પ્રાર્થના કરવા લા ૧૭ જુલાઈ રવિવારની સભામાં સ્વયંના રજૂ કરી હતી. તે મુજબ સૌ સભાજનોએ પૂ સદ્ગુરુપરમાત્માપ્રતિ સદ્ગતના પવિત્રાત્માને પરમશાંતિ અર્પવા પ્રાર્થના કરી હતી.

રૂ. હ. રાણા

અંથાવલોકન

“ શ્રીકલ્યાણકાવ્યમાલા ” એ નામના દળદાર અયતી પ્રતિ તેના લેખક જામનગરના વઢીલ શ્રી કાનજી વાલજી કક્કર તરફથી શ્રીઆનંદાશ્રમને એટ મળી છે. લેખકશ્રી પોતે શાસ્ત્ર અને સદ્ગુણના સમાગમવાળા હોવાથી પૂરા આસ્તિક અને ધર્મિક છે એમ અંચનું એકદર અવલોકન કરતાં દેખાઈ આવે છે.

શ્રીઆનંદાશ્રમના અધિષ્ઠાતા સદ્ગુરુદેવ શ્રીમજાધમગવાન્ લેખકશ્રીના પણ ઇષ્ટ સદ્ગુરુદેવ છે.

અયમાં સદ્ગુરુદેવના સ્વરૂપગુણનાં કીર્તનપદો અનેક છે, તેમજ સદ્ગુરુદેવના ઉપદેશશ્રુત વેદાંતઆદિના સિદ્ધાંતોનું તથા સંખ્યાવદન યજ્ઞઆદિ શાસ્ત્રોક્ત સદાચારોનું મનોદ્ય પ્રતિપાદન કરનારાં પણ અનેક પદો અયમાં છે. આ સર્વે, પદો પ્રશંસાપાત્ર છે.

શાસ્ત્રોક્ત દેવદેવીઓ અને ઈશ્વરેતાના સ્વરૂપગુણઆદિના કીર્તનપદો પણ અનેક છે. પ્રાચીન આચાર્યો અને મહાપુરુષોની જનતામાં પ્રચલિત ચરિત્ર કથાઓનાં પણ અયમાં અનેક પદો છે.

એવીજ રીતે અર્વાચીન મોટા પુરુષોની જનતામાં પ્રચલિત કથાઓનાં કીર્તનપદો પણ અયમાં અનેક છે.

સર્વે પદો નિયમબદ્ધ, સરળ, સુયુક્તિવાળાં ને વેદક છે.

જનનમાજના વર્તમાન વર્તનપર દટાણજેવા પદો પણ અંચમાં અનેક છે તે સર્વે પણ સુચોગ્ય સારી ભાષામાં ને મર્મને પહોંચનારાં છે.

વર્તમાન રાજકારણના અસ્પૃશ્યતાનિવારણના આદોદાને લેખકશ્રીનો પરાભવ કરેલો જણાય છે.

તેઓ કહે છે કે ‘ હોડો અસ્પૃશ્યતાનો રિવાજ શ્રી હિંદવાસી રે, ચંદુ ભારત જયી તારાજ ભારતવાસી રે’.

એમ છતાં વટાળની ને એકાંબુકાની સૂઝ તેમને હજી જેમની તેમ રહેલી જણાય છે.

તેઓ દટાણ કરે છે કે ‘ હોટલમાં વટલેલ, ’ ‘ પચ્ચાસ માથુસની પ્રસાદી પીરસાને અમઠાવતા, ’ એકાં બુકા તમે ખાવાને ચાહ્યાં હોટલનાં ચાકલાણ, ’ ‘ એકાં બાપે એ ખાલા રમખી બાદલી એકમાં માંજ ’ ઇત્યાદિ.

આવો વિસંવાદ, પણ થોડો અયમાં દેખાય છે,

એકંદરે, અયના સર્વે પદો સુંદર રચનાવાળાં, ધાર્મિક ભાવનાવાળાં અને મર્મને પહોંચનારાં છે.

ધર્મ અને વાંગમય સાહિત્યનો અયમાં સુંદર સુમેળ છે

— [*] —

શ્રીસદ્ગુરુમહાપૂજન:—

ગત આષાઢી પૂણિમાના દિવસે આનંદાશ્રમવાસીઓએ તથા બહારગામથી આવેલા ગુરુભક્તો તથા બહેનોએ પૂજ્યપાદ કૃપાનાથનું મહાપૂજન વિધિપૂર્વક કર્યું હતું. સારખાદ શ્રીઉપદેશઅંબાવાળીના નવા અંકનું તથા સુભોધમાળાનું વાચન શ્રી. મહારાણીદાસ ગોકુળદાસ દેશમુખે કર્યું હતું. શ્રીસુરતનિવાસી મણિશકર ત્રિશુવન બદે પૂજ્યપાદ કૃપાનાથના વ્યાખ્યાન “ દિગ્ગેતું

પરકમ" સંગૃહીત કરેલું તેને ધી મુગમદાસ દેશવલાલ ભક્ત બેરીવલિવાળાએ પ્રકટ કરાવ્યું છે, તેની રૂપાંતર પ્રતિ મહોત્સવમા મહાપૂજનમેળે આવેલા બધુઓને વિનામૂલ્યે વહેંચવામાં આવી હતી.

મહાપૂજન થઈ રહ્યા બાદ સૌ બધુઓ વિદાય થયા હતા.

શ્રીમુખ-આનંદાશ્રમમુખ્યમંડળમાં, શ્રીપારબદર-આનંદાશ્રમ, શ્રીમેળદેવ-આનંદાશ્રમ, શ્રીપ્રાદ-આનંદાશ્રમ, શ્રીઅમદાવાદ-આનંદાશ્રમ, શ્રીજુડ-આનંદાશ્રમ, કુતિયાણા, જમજેધપુર, વડિયા, કુડલા, જમનગર, લીમડી, જલુસર, સીગામ, દોના, સાદરા, સાણુદ વગેરે સ્થળોએ આધારી પ્રજિમા નિમિત્તે સાના ચુરબધુઓએ એકત્ર થઈ વિધિપૂર્વક પૂજાપાદ કૃપાનાથનું મહાપૂજન કર્યું હતું.

—[*]—

શ્રીઆનંદાશ્રમ-સમાચાર

(આધાર માસ)

મુખ્યભેટ—રૂ. ૧૨-૦-૦ બેન જનઝાઈ ડોસાભાઈ-રાણાવાવ

રુદ્રાભિષેક—શ્રી તુલસીદાસ જેઠાભાઈ-રાજકોટ (૧ રુદ્રાભિષેક). શ્રી. રાજસી જયરામ-મુખઈ (૧ રુદ્રાભિષેક). શ્રી જીવનરામ મકનજી ભટ્ટ-ભાવનગર (લઘુરૂદ્ર). રૂ. ૧૦૦ રોક શ્રી જીવનલાલ સવજી મુંબઈવાળાતરફથી આપાદ વદિ ૧થી કાર્તિક સુદી પ્રજિમા સુધીના રુદ્રાભિષેકનિમિત્તે મળ્યા.

ભોજન:—રૂ. ૧૨-૮-૦ શ્રી. કૃપાશંકર જયરામ ભટ્ટ-ભાવનગર રૂ. ૧૨-૮-૦ શ્રી કાનજી મેપા વિદ્યાર્થીનું ભોજન રૂ. ૨૩-૧૪-૦ શ્રી ચુચુવત્સિંહ જલમસિંહ તરફથી સ્વર્ગસ્થ મણિગાર્હના કલ્યાણાર્થે, રૂ. ૧૨૦-૦-૦ શ્રી. હરજીવન દેશવજી શાહ તરફથી ચરતી ભોજનના. રૂ. ૫૩-૨-૦ રોક ધન્નિકુમાર ભાવાલાલતરફથી આપાદ વદિ ૧ના ભોજન નિમિત્તે રૂ. ૬૩-૧-૦ શ્રી કેવળચંદ કાનજીભાઈ પારખ-ગોડસતરફથી ભોજન નિમિત્તે

થાળ:—રૂ. ૧-૪-૦ શ્રી. પ્રાણજીવનદાસ વિહંગદાસ દુવ-મુખઈ રૂ. ૧-૪-૦ શ્રી. અમૃતલાલ જીજ્ઞારામ બેન રામકુવરભાઈ રૂ. ૧-૪-૦ શ્રી નેગલદાસ માધવલાલ-અમદાવાદ રૂ. ૧-૪-૦ શ્રી મોરારજી ઓધવજી અડીયા-ખીલખા. રૂ. ૧-૪-૦ શ્રી. રામજી માધવજી-મુખઈ રૂ. ૧-૪-૦ શ્રીમતી કમનાળાઈ રામજી-મુખઈ રૂ. ૧-૪-૦ શ્રી વૃજલાલ ત્રિભુવન-પરબારી રૂ. ૧૦-૦-૦ શ્રી. નાથા કચરા-મુદારગાર. રૂ. ૧-૪-૦ શ્રી. તુલસીદાસ જેઠાભાઈ. રૂ. ૦-૧૫-૦ શ્રી. તુલસીદાસ જેઠાભાઈ. રૂ. ૧-૪-૦ શ્રી. સામજી રણજોડ-કુતિયાણા. રૂ. ૧-૪-૦ બેન મણિબેન અડીયા-ખીલખા. રૂ. ૧-૪-૦ બેન મણિબેન અડીયા (અખંડીપક) રૂ. ૧-૪-૦ શ્રી જયતિલાલ ત્રિવેદી-કુડલા. રૂ. ૧-૪-૦ શ્રી. દામજી નાગજી-કુડલા રૂ. ૨-૮-૦ શ્રી ચુચુવત્સિંહ જલમસિંહ થાળ ૨. રૂ. ૫-૦-૦ શ્રી. જીવનરામ મકનજી ભટ્ટ-ભાવનગર. રૂ. ૫-૦-૦ શ્રી નાનાલાલ ભાઈશંકર રૂ. ૧-૪-૦ શ્રી ગોપાલજી મીઠાભાઈ-કેટક રૂ. ૨-૮-૦ શ્રી ગોપાલજી મીઠાભાઈ જ-માણીના થાળ બે-કેટક રૂ. ૧-૪-૦ શ્રી. જયશંકર ભગવાનજી-તારાપુર રૂ. ૧-૪-૦ બેન નર્મદાજી-ખીલખા રૂ. ૩-૦-૦ શ્રી. ગૌરીશંકર ભાઈશંકર ત્રિવેદી ચરતી

યાળ. રૂ. ૧-૪-૦ બેન ધનલક્ષ્મી જગનલાલ-અમદાવાદ. રૂ. ૨-૮-૦ શ્રી. નરભેરામ જીવતરામ
રૂ. ૧-૦-૦ ઉમેદલાલ વી. પટેલ-કેરમસદ રૂ. ૧-૪-૦ સૌ ઉજ્જવેન ઉપાધ્યાય-
લીંબડી. રૂ. ૨-૦-૦ શ્રી. હરિશ્ચંદ્રસિંહજી-રોજકા. રૂ. ૧-૪-૦ શ્રી. દામોદર મૂલજી-
જામજોધપુર. રૂ. ૧-૪-૦ શ્રી. હરજીવન/કેશવજી ચાહ-મુંબઈ (૫ યાળ). રૂ. ૨-૮-૦ શ્રી.
લાલુચંદ્ર પ્રભુરામ રાવજી-મીતડી (૨ યાળ). રૂ. ૧-૪-૦ શ્રી હસમુખલાલ મોરારજી
બીલખા. રૂ. ૨-૮-૦ શ્રી. ત્રિભુવનદાસ ડી રાજ-કરાંચી (૨ યાળ).

અર્ધકદીપક:- રૂ. ૦-૪-૦ શ્રી. રામજી ઓધવજી-મુલદ રૂ. ૦-૪-૦ બેન
કમલાબાઈ રામજી-મુલદ. રૂ. ૦-૧૨-૦ શ્રી. કાનજી મેપા. રૂ. ૫-૦-૦ શ્રી. સામજી
રણુકા-કુતિયાણા. રૂ. ૨-૮-૦ શ્રી. જીવજીરામ મકનજી ભટ્ટ-ભાવનગર. રૂ. ૧-૪-૦ શ્રી.
ગોપાલજી મીઠાબાઈ-કટક. રૂ. ૦-૧૨-૦ શ્રી. જયચંદ્ર ભગવાનજી-તારાપુર. રૂ. ૦-૧૨-૦
બેન ધનલક્ષ્મી જગનલાલ. રૂ. ૧-૮-૦ શ્રી. નરભેરામ જીવતરામ રૂ. ૧-૦-૦ શ્રી.
હરિશ્ચંદ્રસિંહજી-રોજકા. રૂ. ૦-૧૨-૦ શ્રી. દામોદર મૂળજી-જામજોધપુર. રૂ. ૦-૬-૦ શ્રી.
કરણાચંદ્ર ગૌરીચંદ્ર-જામખલાળીયા રૂ. ૨-૮-૦ શ્રી. ત્રિભુવનદાસ ડી. રાજ

શ્રીઆનંદાશ્રમ-બીલખામાં પૂજ્યપાદ કૃપાનાથના આદેશાનુસાર નિર્દોષ દેશી
ઔષધો ગરીબોને મફત આપવાનો પ્રબળ ચયો છે તેમાં આ માસમાં ૪૭ બંધુબહેનોએ
ઔષધાલયમાંથી ઔષધનો લાભ લીધો છે

આ ઔષધાલયમાં ગરીબોને મફત ઔષધો આપવામાટે નીચેના બંધુઓતરફથી
બેટ આવેલ છે:-

રૂ. ૧૧-૦-૦ શ્રી. દીલીપકુમાર અજિતરાય પારેખ-મુંબઈ રૂ. ૫-૪-૦ શ્રી.
અંબાચંદ્ર ભાઈચંદ્ર ત્રિવેદી વાનપ્રસ્થી-આનંદાશ્રમ. રૂ. ૨૧-૦-૦ શ્રી કેવળચંદ કાનજીભાઈ-
ગોંડલ રૂ. ૧-૪-૦ પ. શ્રી. ધ. આત્મપ્રકાશજી-ભંખરલા.

આવાદ અને આવજી માસમાં “શ્રીદક્ષિણામૃતિપુસ્તકાલય”નો ૨૦ વીંચ બધુબહેનોએ
લાભ લીધો છે.

—[*]—

પરચુરણ મેટ

[સંવત ૨૦૦૫-આષાઢમાસ]

૧-૦-૦ શ્રી. રઘુરામ આત્મારામ-મોણુપરી	૧-૪-૦ શ્રી. કેશવલાલ નથુભાઈ-કોટડા
૩-૦-૦ „ મગજદાસ માધવલાલ-અમદાવાદ	૦-૮-૦ એક લકતજન-મોજદડ
૬-૦-૦ „ હર્ષદરાય મહારાણીદાસ દેશાઈ	૦-૮-૦ પરચુરજી-મોજદડ
તરફથી માસિક જપ, યાળ, બેટ	૫-૦-૦ શ્રી. સામળા વાજસુર-આગેલવાડી
નિલદાન વગેરેના	અમદાવાદ આનંદાશ્રમમાં આવેલી બેટ
૧-૦-૦ „ પ્રરૂપોત્તમ ખુશાલચંદ-કુતિયાણા	૮-૮-૦ સ્વર્ગેશ્ય ભાઈલાલ નાનાલાલ તરફથી
૫-૪-૦ „ કનુભા દોલતસિંહજી-બીલખા	જેઠ માસના માસિક નેવેલ, યાળ
૫-૪-૦ „ ચિ. જાલવજીને સર્પથી રક્ષા	વગેરેના
થતા બેટ હા. જાનબાઈ ડોસા	૧-૪-૦ શ્રી હરિલાલ-હરદીસનદાસ-મુંબઈ
-રાણાવાવ	૦-૮-૦ „ વિનોદરાય વર્સતરાય

૨-૦-૦ શ્રી નરેન્દ્રસિંહ દયાગસિંહ-મુંબઈ
 ૦-૭-૩ પરચુરણ હા ચાચીજી જયશંકર
 મયારામ ભટ્ટ
 ૧-૪-૦ શ્રી મણિશંકર મોહનલાલ રાવલ
 -રાજકોટ
 ૧-૦-૦ ,, મહારાણીદાસ ગોકુલદાસ દેસાઈ
 -ભાગૈશળ
 ૦-૨-૦ ,, દેવશંકર મોરારજી દેવરાજા
 ૧-૦-૦ ,, કૃપાશંકર જયરામ ભટ્ટ બાવનગર
 ૧-૦-૦ ,, દેશવલાલ મણિકલાલ અદારાજા
 ૦-૮-૦ ,, ખીમજી રવજી
 ૧-૦-૦ ,, રતનસી લક્ષ્મીભાઈ-હિમરાજા
 ૦-૭-૩ પરચુરણ મંદિરથી
 ૧-૦-૦ શ્રી. લાલજી જીજ્ઞાભાઈ-જુનાગઢ
 ૧-૦-૦ ,, આર્ચુદલાલ ગોવિંદજી-પોરબંદર
 ૧-૦-૦ ,, કેશવજી જીજ્ઞાભાઈ-જુનાગઢ
 ૧-૪-૧ ,, અર્જુન પ્રભાદ કૃપાશંકર-બાવનગર
 ૧-૦-૦ ,, ચતુરભાઈ આચાર્યભાઈ પટેલ
 ૦-૪-૦ ,, મોરારજી જગનલાલ-જુનાગઢ
 ૪-૦-૦ ,, લામશંકર માકડ. અપાડથી
 આસો મુધીના નિલદાનના
 ૦-૪-૦ ,, જયતિલાલ વિઠ્ઠલદાસ-કુંડલા
 ૭-૪-૦ ,, મણિશંકર ત્રિજીવન ભટ્ટ
 તેમના પરીવાર તરફથી જુદી
 જુદી ભેટ
 ૦-૪-૦ ,, વસંતરાવ કરસનજી એ.કા.
 ૩-૦-૦ ,, યતિદલાલ ચંકરલાલ મૂળેકર
 શાહદાના સ્વ માતૃશ્રીના એવાયે
 ૦-૪-૦ શ્રી ધરમચી જગનલાલ
 ૦-૯-૦ સાકર શ્રીજીના બ આત્મપ્રકાશજી
 તરફથી
 ૧-૦-૦ શ્રી. જ્યેષ્ઠ જ્યેષ્ઠ વડીલ-જુનાગઢ
 ૧-૦-૦ ,, જનબાઈ લાંધાભાઈ
 ૧-૦-૦ બ. જગન્નાથનીચે પગખી
 ૨-૮-૦ બેન ધનલક્ષ્મી ધર્મશરમાઈ-અમદાવાદ

૧-૪-૦ બેન ગુણલક્ષ્મી ચતુરભાઈ-અમદાવાદ
 ૫-૦-૦ શ્રી દારકાદાસ ખેતસી-ગેડીયા રૂ.૨૨
 ૨-૮-૦ ,, લાલજી જીજ્ઞાભાઈ-જુનાગઢ
 ૧-૪-૦ ,, ગોપાલજીભાઈ ,,
 ૨-૦-૦ ,, પોપટલાલ તારાચંદ ,,
 ૧-૪-૦ ,, જયતિલાલ વિકુલદાસ-કુંડલા
 ૧-૪-૦ ,, દામજી રૂ. નાગજી ,,
 ૧-૪-૦ ,, નાનાલાલ બાવચંદ ,,
 ૨-૮-૦ ,, ગુણવંતસિંહ મલમમિહ-મુનઈ
 નિલદાન
 ૫-૦-૦ ,, ગુણવંતસિંહભાઈના ભેટ-મુનઈ
 ૦-૪-૦ ,, સામજી રણકેશ-કુતિયાણા
 ૦-૨-૦ ,, દેવશંકર મોરારજી-દેવગણા
 ૧-૦-૦ ,, કરસન મુલજી મેત્રી
 ૧-૦-૦ ,, મહારાણીદાસ ગોકુલદાસ દેસાઈ
 ૪-૦-૦ ,, દયાગસિંહ લાલસિંહ દાકોર
 ૧-૦-૦ ,, નંદવલાલ ચતુરભાઈ અમદાવાદ
 ૧-૦-૦ બેન ગુણલક્ષ્મીબેન ,,
 ૧-૦-૦ બ. સૌ કાલીબેન ,,
 ૧-૦-૦ ધનલક્ષ્મીબેન ,,
 ૧-૦-૦ શ્રી ચતુરભાઈ આચાર્યભાઈ ,,
 ૧-૦-૦ સાકરભાઈ પિતંગતી ચાળી સાથે,
 ૨-૦-૦ શ્રી. રતનચી લક્ષ્મીભાઈ-હિમરાજા
 ૦-૮-૦ ,, રમણિકલાલ દવે-રાજકોટ
 ૧-૦-૦ ,, કૃપાશંકર જયરામ ભટ્ટ-બાવનગર
 ૦-૮-૦ ,, મોરારજી જગનલાલ-જુનાગઢ
 ૦-૮-૦ ,, રસીદલાલભાઈ-લોનીડી
 ૨-૦-૦ ,, નારણજી રવજી-મીઠાપુર
 ૫-૦-૦ પુ. બ. આત્મપ્રકાશજી-અખરલાલ
 ૨-૦-૦ શ્રી કરસનજી મુલજી-ભાણવડ
 ૧-૦-૦ ,, ત્રજકલાલ એલડભાઈ આચાર્ય
 ૨-૬-૩ પરચુરણ મંદિરથી હા. બ.
 દલપતરામ
 ૧-૦-૦ શ્રી. નરબેરામ એલડજી-શ્રીલખા

૨-૪-૦ શ્રી રોકગસી કેશવજી ભગત ૫
 ૦-૪-૦ ,, જટાશકર જગજીવન
 ૨-૩-૬ ,, લીલુડા-આનંદાશ્રમમાંથી બેટ
 ૧-૦-૦ ,, માણિકલાલ નાનજી ચંદારણી
 ૧-૪-૦ ,, પ્રતાપગાય જટાશકર
 ૦-૪-૦ બેન કેસુરબેન વ્યાસ
 ૧-૦-૦ ,, અમુલાબેન-ખીરખા
 ૦-૪-૦ શ્રી. જટાશકર જગજીવન
 ૧-૦-૦ શ્રી સતજી જોગજ-ગમવાળી .
 ૧-૦-૦ ,, માધવજી ગમજી-મુલદ
 ૧-૦-૦ બેન કમળાબાઈ ગમજી-મુલદ
 ૨-૦-૦ શ્રી. જોશકર કેશવજી-ભાણુવડ
 ૧-૪-૦ ,, અમૃતલાલ નગીનદાસ
 ૦-૧૪-૦ ,, ડાલાભાઈ મગજદામ-જંબુસર
 ૧-૪-૦ ,, માણિકલાલ દામોદર-ઉમરેડ
 ૨-૦-૦ ,, પ્રાગજી દેવજી-મોરખી
 ૫-૦-૦ ,, હરિહર ધીરજરામ-અમદાવાદ
 ૨-૦-૦ ,, બાલકૃષ્ણ ગંભીર રામ
 ૨-૦-૦ ,, રાજેન્દ્રરાય વસંતરાય
 ૨-૦-૦ સૌ. દીનવંતી બેન
 ૨-૦-૦ ચિ દીપકલાલ
 ૧-૦-૦ ,, કુમુદિનીબેન
 ૧-૮-૦ ,, દલાબેન
 ૨-૦-૦ શ્રી. દારકાદાસભાઈ-મલાડ
 ૨-૦-૦ બેન ચંદનગવરીબેન-ભરૂચ
 ૧-૦-૦ ,, રૂકમણીબેન
 ૫-૦-૦ ,, ચારદાગવરીબેન-લીંઝડી
 ૨-૦-૦ શ્રી. વિનોદરાય વસંતરાય
 ૨૧૨-૫-૦ આપાદી પ્રજિમાના મહાપૂજનની
 બેટ આવેલા બધુઓ તરફથી
 ૩૧-૧૪-૦ ,, બહેનો તરફથી
 ૧-૦-૦ બેન જગતબેન-ભાવનગર
 ૨-૦-૦ શ્રી ભગવાનજી કાનજી-ભાણુવડ
 ૧-૦-૦ ,, નરોત્તમ પંચુ-મણિદેવી
 ૧-૪-૦ ,, મજલાલ વનમાળી-દલાણું
 ૧-૦-૦ ,, લક્ષ્મણ મજલાલ-દલાણું
 ૨-૦-૦ ,, મનહરલાલ પ્રાણજીવનદાસ-
 ભાવનગર

૨-૦-૦ બેન પારવતીબેન નાયુભાઈ-સુરત
 ૨-૦-૦ શ્રી. હોટભાઈ દેશાઈ-સુરત
 ૧-૦-૦ બેન શારદાબેન-સુરત
 ૧-૦-૦ શ્રી. વામનરાવભાઈ-પાટણ
 ૧-૦-૦ બેન મધુબેન-પાટણ
 ૧-૦-૦ શ્રી. વાસવદત્તભાઈ-પાટણ
 ૧-૦-૦ ,, પ્રબોધભાઈ-પાટણ
 ૧-૦-૦ બેન પદ્માબેન-પાટણ
 ૧-૦-૦ શ્રી. શિવશંકર દલાલજી-લાડી
 ૧-૦-૦ ,, મંગળદાસ માધવલાલ-અમદાવાદ
 ૫-૮-૦ સાદરા આનંદાશ્રમમાં ચયેલ આપાદી
 પૂનમના બેટના હસ્તે મં. મા. વ્યાસ
 ૨-૦-૦ શ્રી. હોટલાલ મૂલચંદ-સાદરા
 ૨-૦-૦ બેન ધનલક્ષ્મી જગનલાલ-અમદાવાદ
 ૧-૦-૦ શ્રી. ગોપાલજી-ગવરીશકર-અમરેલી
 ૧-૦-૦ ,, લક્ષ્મીશકર રઘુરામ-અમરેલી
 ૧-૦-૦ ,, પોપટલાલ બેચરલાલ-અમરેલી
 ૧-૮-૦ ,, મણિચંકર જાદવજી-અમરેલી
 ૧-૦-૦ ,, મણિચંકર ભગવાનજી-અમરેલી
 ૧-૦-૦ ,, મણિચંકર દયારામ
 ૧-૦-૦ ,, નારણજી-જોડાભાઈ-અમરેલી
 ૧-૦-૦ ,, સુનીશ્વર ગવરીશકર-અમરેલી
 ૧-૦-૦ બેન વિન્યાબેન
 ૫-૦-૦ શ્રી ધર્મમુખરાય જોશકર-મર્ગરોળ
 ૧-૦-૦ ,, મોદનલાલ હોટલાલ-જાલાલ
 ૧-૬-૦ ,, બુધરભાઈ પટેલ-દીવા
 ૦-૮-૦ ,, ભગવાનભાઈ-દીવા
 ૦-૪-૦ ,, માધવભાઈ-દીવા
 ૧-૦-૦ ,, હજીવનભાઈ-દીવા
 ૧-૦-૦ ,, કાલિદામ ઈશ્વરભાઈ-સાણંદ
 ૧-૦-૦ ,, મણિતાલ-ભોગીલાન-સાણંદ
 ૧-૦-૦ ,, હરિશકર જયશકર-માણંદ
 ૧-૦-૦ ,, રતેદચંદ નિસાર્દ-સાણંદ
 ૧-૦-૦ ,, લીલાધર ભોગીલાલ-સાણંદ
 ૦-૮-૦ ,, લક્ષ્મીપ્રસાદ મુલજીભાઈ-સાણંદ

- ૧-૦-૦ બેન મણિલક્ષ્મી હરિલાલ-સાણુદ
 ૦-૮-૦ „ ધંધાબેન મનસુખરામ-સાણુદ
 ૦-૭-૦ „ પરચુરણ
 ૧-૦-૦ „ કલાવતી કૈશવલાલ
 ૦-૮-૦ શ્રી. જ્યેષ્ઠરામ વિષ્ણુરામ
 ૧-૦-૦ „ ભગવતપ્રસાદ મુનિરામ
 ૧-૦-૦ „ ઉમેદભાઈ આશાભાઈ
 ૫-૦-૦ „ ઈશ્વરભાઈ હાથીભાઈ-ઝીઝા
 ૫-૦-૦ „ મગવપ્રસાદ ત્રિભુવનનાથ-માંગરોળ
 ૧-૪-૦ „ પ્રદેવતામ કાનજી-નાગેશી
 ૧-૪-૦ „ શાંતો પ્રભાચકર નાનજી જોશી-
 વડિયામાં મહાપૂજન બેટ
 ૧-૦-૦ „ જયતિલાલ અંબાચકર ત્રિવેદી
 લીંબડીમાં આપાડી પૂનમના
 મહાપૂજનના બેટના
 ૧-૪-૦ „ દુર્ગાચકર મણિચકર-લીંબડી
 ૧-૦-૦ „ પ્રાણુલાલભાઈ-લીંબડી
 ૧-૦-૦ „ વિષ્ણુપ્રસાદભાઈ
 ૧-૦-૦ „ જનકરાયભાઈ
 ૧-૦-૦ „ વિશ્વનાથભાઈ
 ૧-૦-૦ „ ઈશ્વરલાલ જટ્ટ
 ૧-૦-૦ „ નર્મદાચંકર રાવળ
 ૧-૦-૦ „ માણેકલાલભાઈ રાવળ-લીંબડી
 ૧-૦-૦ બેન સૌ. ઉમમબેન ઉપાધ્યાય-લીંબડી
 ૧-૦-૦ „ સૌ જસોમતીબેન-લીંબડી
 ૧-૦-૦ „ સૌ કમનાબેન
 ૧-૦-૦ „ ગ રવ સવિતાબેન
 ૧-૦-૦ „ ગ રવ. સુકતાબેન
 ૦-૪-૦ „ જીવીબેન જટ્ટ
 ૦-૪-૦ પચુચુ દરેતે દુર્ગાચકરભાઈ ઉપાધ્યાય
 જલુમગમાં મહાપૂજનની બેટ:-
 ૧-૦-૦ શ્રી. અનાલાલ તુલજરામ-જલુસર
 ૧-૦-૦ „ તાપીચકરભાઈ-જલુસર
 ૧-૦-૦ „ ડાહ્યાભાઈ મગલદાસ-જલુસર
 ૧-૦-૦ „ પ્રાણજીવન નરોત્તમ-બધારા
 ૧-૦-૦ „ હરિચંદ્રસિંહ પ્રભાતસિંહ-રોજકા
 ૧-૦-૦ „ નરભેરામ બોધવજી-બીલખા

- ધાકા આનંદશ્રમમાં આપાડીપૂનમની બેટ
 ૫-૦-૦ બાશીમા વખતુમા
 ૧-૦-૦ બાશીમા હીરજીમા
 ૧-૦-૦ બાશીમા માછરાજીમા
 ૧-૦-૦ બાશીમા રામજી
 ૧-૦-૦ બાશીમા રતનજી
 ૧-૦-૦ શ્રી. પ્રતાપસિંહ કાળુમા
 ૧-૦-૦ બાશીમા બાલુમા
 ૧-૦-૦ બાશીમા કુંવરજી
 ૧-૦-૦ શ્રી નાતુમાઈ તાલુકદાર કાકોર
 ૧-૦-૦ „ માધવજીમાઈ
 ૧-૦-૦ „ જીરામભાઈ
 ૦-૮-૦ બાશીમા માનકુંવરજી
 ૧-૦-૦ બાશીમા જીકુંવરજી
 ૦-૮-૦ શ્રી જેકુભા રાહુભા
 ૦-૪-૦ બાશીમા સુદરજી
 ૨-૦-૦ શ્રી નૌતમલાલ એલ બાસ-ગમનગર
 ૧-૦-૦ „ મૂળચકર ગણેશજી-માંડલ
 ૧-૦-૦ „ ભાનુચકર પ્રદેવકિત
 ૧-૦-૦ „ ભગવાનજી મોતીભાઈ
 ૧-૪-૦ „ અનંતરાય અમૃતલાલ
 ૦-૫-૦ „ જસંવતરાય હરિચકર
 ૫-૦-૦ „ મગનલાલ ડાહ્યાભાઈ-મલાડ
 જમખેલપુરમાં મહાપૂજન યતા બેટ:-
 ૧-૪-૦ શ્રી દામોદર મૂળજી
 ૧-૦-૦ „ ચકરલાલ મોહનલાલ
 ૦-૮-૦ „ ચતુર્નૃજ ગાંડાલાલ
 ૦-૪-૦ „ પ્રેમજી પુળ
 ૦-૮-૦ „ પરમાનંદ લાલજી
 ૦-૪-૦ „ ત્રિભુવન ગણભાઈ
 ૦-૪-૦ „ જગજીવન જીજી
 ૦-૪-૦ „ માનચકરભાઈ
 ૦-૪-૦ „ મોહનલાલ ગોક્ળ
 ૦-૪-૦ „ જીવન રણકોડ
 ૦-૪-૦ „ આનંદજી હરજી
 ૦-૪-૦ „ ચંદ્રકાંત ગોપાલદાસ
 ૦-૪-૦ „ પ્રદેવતામ પ્રેમજી

૦-૮-૦ બાલુ કરશનજી
૦-૨-૦ પરચુરજી બેટ

૬-૨-૦

જામનગરમાં શેઠ રવજી દેવજી ગાંધીને
લાં આપાદી પુણિમાએ મહાપૂજન થતા
બેટના નીચે પ્રમાણે—

૫-૦-૦ શ્રી રવજી દેવજી ગાંધી-જામનગર
૨-૦-૦ ,, પોપટલાલ વાલજી
૧-૦-૦ ,, સુનીલાલ વેલજી
૨-૦-૦ ,, કાનજી વાલજી
૧-૦-૦ ,, ગોરધનદાસ આણુદજી
૧-૦-૦ ,, દયાશંકર ખેચર
૧-૦-૦ ,, જાદવજી હરજીવન
૨-૦-૦ ,, કીશોરચંદ્ર છગનલાલ
૧-૮-૦ ,, હરિભાઈ નરભેશકર
૧-૦-૦ ,, દામજીભાઈ ઘેલાભાઈ
૧-૦-૦ ,, કરજીયાંકર ગૌરીશંકર
૧-૮-૦ ,, કરસનદાસ દેવરામ
૧-૮-૦ ,, ચંદુલાલ માવજી
૨-૦-૦ ,, હેમતલાલ સવજી
૧-૦-૦ ,, વામનભાઈ મોહનલાલ
૨-૦-૦ આરતીમાં
૦-૪-૦ બેન કૃષ્ણગૌરી ભાઈચકર
૧-૦-૦ શ્રી, સુનીલાલ દેવજીભાઈ હા. બેન
ભાગીરથી

૨૬-૧૨-૦

સીગામમાં પરચુરજી બેટ "

૨-૦-૦ શ્રી, ઈશ્વરરામ કૃષ્ણદેવ
૧-૪-૦ બેન લક્ષ્મીબેન નાથારામ
૧-૦-૦ શ્રી, શિવરામ રાજારામ
૧-૦-૦ બેન ગજરાબા હરિસિંહ
૦-૧૦-૦ પરચુરજી

૫-૧૪-૦

૧-૦-૦ શ્રી, હરગોવિંદ પીતાંબર-વડોદ

કૃતિયાણા આનંદાશ્રમમાં આપાદી પૂનમની
પૂજનની બેટ:—

૧-૦-૦ શ્રી, કેશવલાલ કદ્યાણુજી
૦-૮-૦ ,, ઈશ્વરજીભાઈ
૦-૮-૦ ,, હરજીવનભાઈ
૦-૮-૦ ,, રામપ્રસાદભાઈ
૨-૮-૦ ,, નાથાભાઈ
૦-૮-૦ ,, ઠાકરસીભાઈ
૦-૪-૦ ,, જાદવજીભાઈ
૦-૮-૦ ,, રૂપસિંહભાઈ
૦-૪-૦ ,, સગલસિંહભાઈ
૦-૪-૦ ,, માનસિંહભાઈ
૧-૦-૦ ,, ખેંગારસિંહભાઈ
૦-૪-૦ ,, રામજી ધનજી
૦-૨-૦ ,, મહેન્દ્રસિંહ
૦-૨-૦ બેન શાતાબેન
૦-૪-૦ શ્રી, જુગરસિંહભાઈ
૦-૪-૦ ,, પ્રભાતસિંહ
૦-૪-૦ ,, નિર્મતસિંહ
૦-૪-૦ ,, મહેન્દ્રસિંહ
૦-૪-૦ ,, કેશવજી માવજી
૬-૪-૦ ,, રઘુનાથ ભવાન
૦-૪-૦ ,, હરિલાલ અંબારામ
૦-૪-૦ બેન ગોદાવરીબેન
૦-૪-૦ ,, રતનબેન
૦-૪-૦ શ્રી, રણજીતસિંહ
૦-૪-૦ ,, નારણદાસ
૦-૪-૦ બેન દેવબાળા
૦-૪-૦ ,, હરિઆબેન
૦-૪-૦ ,, ભાગીરથી બેન
૦-૪-૦ ,, કચનબેન
૦-૪-૦ ,, મણિબેન
૦-૪-૦ ,, પ્રેમુ મા

૧૦-૮-૦ હસ્તે શ્રી, કેશવજી માવજી
૧-૦-૦ શ્રી, કાતિલાલ કેશવજી મણિયારી
૫-૦-૦ બેન કરતુરબેન ગોરધનદાસ ખાર
આનંદાશ્રમ-મુમુક્ષુમઝા મુનઈમાં આપાદી ૧૫
પૂજન બેટ:—
૫-૫-૩ એક લક્ષ્મીજન તરફથી
૨-૦-૦ શ્રી, રૂપસિંહભાઈ

વર્ષ ૧૭૬

॥ ૐ ॥

આનંદ

॥ ઘતો ધર્મન્તતો જયઃ ॥

વાંચિક લવાગમ

પેરેગસાથે

૨૧-૧-૦૦૦

અંક ૩

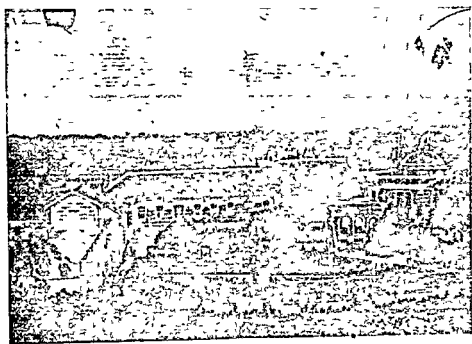
આનંદાશ્રમ

પરેશ્વર

સંવત ૨૦૦૪

શિલિંગ ૨

શ્રીઆનંદાશ્રમ-નવાગમ-પો બીલખા

પ્રદાન્તે: પરિવાહોડયમ શ્રીમન્નાથમુલાશ્રમે ।

મશાન્તવાહિતાટ્તોર્યસ્મિન્ મજ્જન્તિ યોગિનઃ ॥

સંયુક્તપરમાત્મા શ્રીમન્નાથલગવાન્તા આનંદાશ્રમમાં સર્વત્ર વહી રહેલા પ્રશાંતિના આ પ્રવાહ, જેમાં યોગીઓ આશીષ સ્નાન કરે છે તે પ્રશાંત-વાહિતાટ્તિની પ્રશાંતિનો છે

અનુક્રમણિકા

આનુક્રમાંક	વિષય	પૃષ્ઠાંક
૧	ધર્મની રક્ષામાટે ધરતુ કરવા શ્રીનાથભગવાનમ્ભતિ અવધર્મના.	૩૩
૨	વાલ્મીકીવેદન	૩૪
૩	શ્રીનાથચર્યનામૃત.	૩૫
૪	યોગસૂત્રો.	૩૬
૫	શ્રીનાથજીવતીમહોત્સવ.	૪૨
૬	શ્રીઆનંદાશ્રમના વહીવટ મંચે આલતા કેસોનું સમાધાન ચલુ.	૪૨
૭	ટ્રસ્ટી મંડળની મિટિંગ (સભા)	૪૬
૮	શ્રીઆનંદાશ્રમ-સમાચાર.	૪૭
૯	પરચુરણ બેટ.	૪૮

— [*] —

સુધારો

“ ગતાક્રમા પૃષ્ઠ ૨૮માની આક્રમી નવમી લીટીમાં રૂ. ૧-૧૨-૦ તથા રૂ. ૪-૦-૦ શ્રી. પ્રાણજીવનદાસ વિદ્યદાસ ધ્રુવના નામથી છપાયેલ છે તેમા નવે પ્રમાણે સુધારાને વાંચવાનું છે.—

રૂ. ૧-૪-૦ શ્રી. પ્રાણજીવનદાસ વિદ્યદાસ ધ્રુવ-મુખ્ય તેમનાં માતૃશ્રી રેભાબાઈની સનત્સરી નિમિત્તે થાળ ૧ ના તથા રૂ. ૦-૮-૦ તેમના તરફથી અખાદીપકના ને રૂ. ૦-૪-૦ ધૂપદીપ નિમિત્તે આવેલા છે

— [*] —

જરૂરી

સૂચના—લેખસંબંધી અને શાસિક સંબંધી સર્વ પત્રવ્યવહાર શ્રી વ્યવસ્થાપક આનંદાશ્રમ, નવાગામ-પોસ્ટ ળીલખા (સૌરાષ્ટ્ર) એ શિરનામે કરવો.

તંત્રી અને પ્રકાશક. શ્રી. મહારાણીદાસ ગોકુળદાસ દેસાઈ, વેદાતમૂલ્ય-માંગરોળ-સૌરાષ્ટ્ર

મુદ્રણાન શ્રી હામરતસિકા હસેન્દ્રીક લીથો એન્ડ પ્રિન્ટિંગ પ્રેમ.
મલિ. પારેખ કેવળચંદ્ર હાનરજીઆઈ-ગોંડલ

શ્રીદક્ષિણામૂર્તિ નાથસદગુરવે નમઃ॥

આનંદં વ્રહ્મણો વિદ્વાન ન વિમેતિ ક્ષુતશ્ચન ।

અર્થઃ—આનંદસ્વરૂપ બ્રહ્મને જાણનાર કોઈથી પણ ભય પામતો નથી.
તૈત્તિરીય-ઉપનિષત્

વર્ષ ૧૭૫૩]

સંવત ૨૦૦૪ આવણ

[અંક ૩ જો

ધર્મની રક્ષામાટે ઘટતું કરવા શ્રીનાથભગવાનપ્રતિ અભ્યર્ચના

[લેખક - શ્રી - મહારાષ્ટ્રીદાસ ગોકુળદાસ દેગાઈ-વેદાંતભૂષણ]

કરી પ્રણામ કરગરી કહીએ રે,... નાથ ન તાગો,
બળ અમમાં નથી જરીએ રે,... નાથ ન જાણો ?

બ્રહ્મજ્ઞાન ને સ્માર્તધર્મ બે ચરણ આપનાં ચારુ,
ભારતની જનતાને બોધ્યાં એના હિતને સારુ,
જનતાએ ઝીલ્યાં કેવાં રે !... નાથ ન જાણો ?

આપ કૃપાસિંધુએ કેવળ જનતાતું હિત કરવા,
કલિયુગમાં નરતનું ધારી કરી નિજ મુખની કાંઈ ન પરવા,
જનતાએ જાણ્યું કેવું રે !... નાથ ન જાણો ?

આપતણી સ્થિતિ ભૂમંડળપર રહી ત્યાંસુધી ઠીક ચાલ્યું,
આપ પધાર્યા પછી પાતપાતાઈ પાત પ્રકાશ્યું;
તુલ્યો વેલો થક બાઝે રે !... નાથ ન તાગો

બ્રહ્મજ્ઞાન તો વાતે વળગ્યું અંતરને નવ સ્પર્શે,
સ્માર્તધર્મની અવગણના કરતાં મન ભય નહિ ધરશે,
કલિયુગનું પ્રબળ પ્રમાણ્યું રે !... નાથ ન તાગો

શરણ આપતું કરી ચરણ નિજ આંખે વંદન કરતાં,
 એવાંઓ પણ વિમુખ રહી નિજ મનતું ધાર્યું કરતાં;
 આ મહામોહનું 'માપું' રે!... નાથ ન તાગો
 સ્માર્તધર્મ વિણ બ્રહ્મજ્ઞાન રેડું ના કેને જડતું,
 સ્માર્તધર્મતું મૂળ બધાંને આજે ક્યાંક કનડતું;
 એ મૂળ કાઢવા બેઠાં 'રે!... નાથ ન જાણે ?
 નિજ આશ્રમમાં પણ કલિનું બળ જામ્યું જોતાં જોતાં,
 કહી ન શકિએ કેને રહેવું છાના યુગબળ જોતાં !
 વહાલા વહેલા થાજે રે!... નાથ ન તાગો
 અમે પ્રબળ પુરુષાતન કરશું રખે આપ એ માનો,
 યોગ નથી અમ પુરુષાતનનો નાથ ! ન શું એ જાણે ?
 (તો) શાને વાર લગાડો રે!... નાથ ન તાગો
 અમે ન કેની આશા કરીએ એક આપને જાણ્યા,
 કાંઈક અવળું થાતાં દેખી પ્રાણ આપમાં તાણ્યા;
 અભિમુખ થાજે વહેલા રે!... નાથ ન તાગો
 સ્વરૂપમાં આપે તો કીધું અવસ્થાન એ સાચું,
 પણ ભયમાં દેખો તો અમને ઊઠો પાછા યાચું;
 સમાધિમાંથી જાગો રે,... નાથ ન તાગો
 અમહિપર ના હેત રહ્યું તો સ્માર્તધર્મને મારે,
 અવશ્ય ઊઠો સમાધિમાંથી હાથ પકડવા મારે;
 ન તો ન ધર્મ રહેવો રે!... નાથ ન તાગો
 અમ બેઠાં એ ધર્મતણી વિકૃતિ જોવાનો વારો,
 જો આવે તો, પહેલાં મૃત્યુનો માકલજો મારો,
 એવું તો કાંઈક કરજો રે!... નાથ ન તાગો
 આશ્રમમાં ને બહાર સઘળે ધર્મ પ્રવર્તે સાચો,
 એવું જરૂર કરજો ધર્મધર ! (જો) કુશળ અમારું વાંચો,
 કરગરો કરગરો કહીએ રે!... નાથ ન તાગો

—[*]—

વાત્સલ્યવેદન

[લેખક-શ્રી મહારાણીદાસ ગોકુલદાસ દેશાઈ-વેદાંતભૂષણ]

અસ્થર્થનાના સૂર પહોંચ્યા સ્વરૂપસ્થ શ્રીનાથને,
 પારખું પેખવું પ્રભુએ દીન દેખી દાસને.....અસ્થર્થ
 અસ્થર્થનાં જ્યાં માંડ પહોંચી મુદ્દલાલય યંત્રમાં,
 ત્યાં તો સમાચારો મળ્યા કે ચમકે ચમકી સર્વમાં;
 જાણ્યું ના કે એમ એકાએક શું થયું સર્વને.....અસ્થર્થ

પક્ષકારો સહુ મદયા એકી સમે નિજ આશ્રમે,
 નિજ મંદિરે નિજ ચેરણ પક્ષી સજળ નેત્રે સહુ નમે;
 એક દિનમાં સમાધાન કરી ગયા કરી સંપને....અન્ય૦
 ઉત્થાન કીધું આપ મેળે સમાધિથી જાગીયા,
 સુણી રંકનો કરગર અને ઝટપટ શું કામે લાગીયા ।
 એવી કૃપા કરતા રહો દુ ખ દેખતાં આ દાસનાં.....અન્ય૦
 દુઃખ આશ્રમનું યાતું પણ ધર્મનું દુઃખ હજી રહ્યું,
 એ પણ રમે હું ધર્મના ધણી ! એમ કહેવાતું રહ્યું,
 વિદ્યાસ બેઠો છે હવે કે ફિકર છે સહુ આપને.....અન્ય૦

—[*]—

શ્રીનાથવચનામૃત

[પૂજ્યપાદ શ્રીમન્નાથભગવાન]

મનુષ્યથી ઊતરતી યોનિનાં પદ્ધતિ પ્રાણીઓ તો વાચાને અભાવે પોતાનાં
 મુખદુઃખ કે પોતાની જરૂરીયાતો જણાવી શકતાં નથી, ને પોતાનાં દુ ખો દૂર
 કરવાનો યોગ્ય પ્રયત્ન પણ કરી શકતાં નથી ક્રોધપતંગાદિની ને વૃક્ષાદિની
 સ્થિતિ તો તેમના કરતાં પણ ઘણી ઊતરતી છે. આ બધી રચનામાં ઈશ્વરનો
 હાંધ હેતુ છે મનુષ્યે શ્રદ્ધાવડે ને શાસ્ત્રાનુકૂલ યુદ્ધિવડે તે સમજવા પ્રયત્ન
 કરવો જોઈએ જે મનુષ્ય તેવો પ્રયત્ન ન કરતાં સ્વાભાવિક ઈશ્વરી રચનામાં
 ભૂલો જુએ છે તે પરિણામે ભ્રમિત થઈ નારિતક વા નારિતકજેવો થાય છે,
 ને દુઃખી થાય છે.

જહુ ઊંડા વિચાર કરીએ તો ઈશ્વરી ન્યાયમાં-ઈશ્વરી વ્યવસ્થામાં-કૃપા
 રહેલી છે એમ સમજાય છે. મનુષ્ય અર્થે ઉપર કે હાથી ઉપર બેસે છે તે
 ઠીક છે, પણ જો ઘોડા કે હાથી મનુષ્યપર બેસે તો તેનું પરિણામ શું આવે ?
 મનુષ્ય ધરતીને ખુંદે છે તે ઠીક છે, પણ ધરતી મનુષ્યને ખુંદે તો તેનું પરિણામ
 શું થાય ?

મનુષ્ય હાલતાં ચાલતાં જાણુઅજાણુ જીવદિસા કરે છે, ખુન કરે છે, જો
 ખુનનો ખદસો ખુનથીજ લેવામાં આવે તો મનુષ્ય જીવી શકે ખરો ? ઈશ્વરની
 કૃપા તો વર્ષાજ રહી છે મનુષ્યે તે સમજવાનું બલ મેળવવું જોઈએ.

કર્મ જડ છે ચેતનરૂપ ઈશ્વરવિના જડ કર્મ પોતાનું ચોખ્ખું ફલ ઉપજાવી
 શકે નહિ. કર્મપ્રમાણે ફલ ઉપજાવવામાં ઈશ્વરનો ન્યાય ને ઈશ્વરીની કૃપા કારણરૂપ છે.

દેહને થાડું દહને તેની પાસેથી ઝાઝું માગવું એ સંસારી સ્વાર્થી
 માણસોનો સ્વભાવ છે ઈશ્વરના નિષ્કામ ભક્તો તો અહંત્વમમત્વ મૂકીને
 આમ કહે છે.—

“ કહા દહ ? કહા દીલાઈ ? સખ કુછ હૈ તેરા ;

શિર કારકે પાઈ ધરું, તો બી તેરાકા તેરા ”

શ્રીઈશ્વર ભક્તને કે મુમુક્ષુને તેના પારમાર્થિક પુરુષપ્રયત્નને અંતે તેના

ત્રિવિધ તાપની અત્યંત નિવૃત્તિ કરી, તેને પરમાનંદની પ્રાપ્તિ કરાવે છે. ભક્તનો કે મુમુક્ષુનો ગમે તેટલો પ્રયત્ન હોય તોપણ તે ક્રમ મોક્ષની જીવનમુક્તિની કે સર્વોમોક્ષની પ્રાપ્તિની પાસે કંઈ હિસાબમાં નથી એ તો સામાન્ય માણસ પણ સમજી શકે એવી વાત છે.

અહીં ઈશ્વરની પરમ ઉદારતા વા પરમ કૃપા પ્રત્યક્ષ જણાય તેમ છે. આત્મજ્ઞાનને પામેલા મહારાજા જનક ઈશ્વરસ્વરૂપ-બ્રહ્મસ્વરૂપ પાતાના શ્રીસદ્ગુરુ શ્રીયાજ્ઞવલ્ક્યમુનિને પાતાનો આખો વિદેહદેશ તથા પાતાસહિત પાતાના સમસ્ત કુટુંબને અને પાતાના વિદેહદેશના લોકોને તેઓશ્રીના દાસપણામાટે અપેણ કરીને પણ પોતે બ્રહ્મજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ કરાવવાના બદલામાં કંઈ સેવા કરી શક્યા નથી એમ તેમણે માન્યું હતું એમ શ્રીબહુદારણ્યકઉપનિષદમાંની આખ્યાયિકાપરથી જણાય છે.

સર્વદુષ્ણની નિવૃત્તિની ને અનવધિ બ્રહ્માનંદની પ્રાપ્તિની સાથે કંઈ પણ વસ્તુને ન સરખાવી શકાય એ ઊઘાડી વાત છે.

જીવને તેનાં શુભાશુભકર્માનુસાર અન્યજન્મની પ્રાપ્તિ થવામાટે મૃત્યુ છે. મરનાર મનુષ્યને વર્તમાનદેહમાં રહેવોથી લાભ છે કે તેને ભવિષ્યના દેહની પ્રાપ્તિમાં લાભ છે તે વાતને નહિ જાણનારાં તેનાં સંબંધીઓ સ્વાર્થને વા અજ્ઞાનને વશ થઈ તેને વર્તમાનદેહમાંજ રાખવાની દુરાશા સેવે છે એ થોડું નથી.

ધારો કે તે જીવ તેના પુણ્યવડે દેવ થવાનો હોય તો તેને શું મનુષ્ય દેહમાં રોકી રાખવો એ થોડું છે ? ને ઈશ્વર તે વાત સ્વીકારે પણ કેમ ? શ્રદ્ધાળુ જીવોએ તો એમજ માન્યું જોઈએ કે ઈશ્વર સઘળું અમારા માટે કરે છે, ને છે પણ તેમજ. ઈશ્વરનો નિઘ્રહ પણ અતુચ્છરૂપ હોય છે. (ચાલુ)

યોગસૂત્રો

[અનુવાકઃ—શ્રી. મહારાષ્ટ્રીદાસ ગોકુલદાસ દેગાધ-વેદાંતભૂષણ]

(અનુસંવાન પૃષ્ઠ ૯ થી)

યોગશ્ચિત્તવૃત્તિનિરોધઃ ॥ ૨ ॥

ગુર્જરીઃ—ચિત્તની વૃત્તિનો નિરોધ એ યોગ

પદ્યોધિનીઃ—વિષયયોગાશ્ચિત્તસ્ય યા પરિણતિઃ સા વૃત્તિઃ ।

વિષયનો યોગ થતા તેનો સંબધ કરવા આદિનું ચિત્તનું જે પરિણામ થાય છે તે ચિત્તની વૃત્તિ કહેવાય છે.

તાત્પર્ય નિરોધઃ સ્વકારણે લયઃ યોગ ।

ચિત્તની વૃત્તિઓનો નિરોધ એટલે તેમના કારણ ચિત્તમાં તેમનો લય થવો તેને આ યોગશાસ્ત્રમાં યોગ કહ્યો છે

ચિત્તસ્ય ક્ષિત્તં મૂઢં વિક્ષિતમેકાગ્રં નિરુદ્ધં ચેતિ પંચ ભૂમયઃ અવસ્થાઃ સન્તિ ।

ક્ષિત મૂઢ વિક્ષિત એકાગ્ર ને નિરુદ્ધ એમ ચિત્તની પાંચ ભૂમિઓ એટલે અવસ્થાઓ છે.

તાસુ નિરુદ્ધસ્થૈર્વ યોગશબ્દવાચ્યતા મુખ્યા ।

તે પાંચ અવસ્થાઓમાં ચિત્તની જે નિરુદ્ધ અવસ્થા છે તે નિરુદ્ધ અવસ્થા જ યોગની અવસ્થા મુખ્યપણે કહેવાયોગ્ય છે.

રજસ્તમોઽવૃત્તિનિરોધરૂપત્વાદેકાગ્રતા યા અપિ યોગશબ્દવાચ્યતા ભવતિ ।
એકાગ્ર અવસ્થા પણ રાજસ તથા તામસ વૃત્તિઓના નિરોધરૂપ હોવાથી એકાગ્ર અવસ્થા પણ ગૌણપણે યોગની અવસ્થા કહેવાયોગ્ય થાય છે.

ભાષ્ય:—તસ્ય લક્ષણાભિચિત્તસ્યેદં સૂચ્યં પ્રવચ્યતે ।

જે યોગના શાસ્ત્રોમાં ઉપદેશ કરવાનું પહેલાં સૂત્રમાં કહ્યું છે તે યોગના લક્ષણને કહેવાની ઇચ્છાથી આ સૂત્ર પ્રવર્ત્યું છે.

યોગશ્ચિત્તવૃત્તિનિરોધઃ ।

યોગ એટલે ચિત્તની વૃત્તિનો નિરોધ.

સર્વશબ્દગ્રહણાત્ સંપ્રજ્ઞાતોઽપિ યોગ इत्याख्याયते ।

સૂત્રમાં સર્વશબ્દને નથી કીધો તેથી, એટલે સૂત્રમાં ચિત્તની સર્વ વૃત્તિઓના નિરોધને યોગ કહ્યો નથી પણ માત્ર ચિત્તની વૃત્તિના નિરોધને યોગ કહ્યો છે તેથી ચિત્તની રાજસ તથા તામસ વૃત્તિઓના નિરોધશૂન્ય સંપ્રજ્ઞાત યોગને પણ સૂત્રમાં યોગ કહ્યો છે.

ચિત્તં हि प्रख्याप्रवृत्तिस्थितिशीलत्वात्त्रिगुणम् ।

ચિત્ત પ્રકાશ પ્રવૃત્તિ ને સ્થિતિ (જડતા) ના શોભવાળું હોવાથી, તથા પ્રકાશ પ્રવૃત્તિ ને સ્થિતિ ક્રમથી સત્ત્વ રાજસ ને તમસના પ્રધાન ધર્મો હોવાથી, ચિત્ત સત્ત્વ રાજસ ને તમસ એ ત્રણ દ્રવ્યોનું જ કાર્ય છે.

प्रख्याकरुपं हि चित्तसत्त्वं रजस्तमोभ्यां संसृष्टमैश्वर्यविषयमिदं भवति ।

ચિત્ત મુખ્યપણે પ્રકાશરૂપ છે અને પ્રકાશ સત્ત્વદ્રવ્યનું શીલ છે તેથી ચિત્તને પણ સત્ત્વ જ કહેવામાં આવે છે. એ ચિત્તસત્ત્વ અથવા ચિત્તમાંનું મત્ત્વદ્રવ્ય ન્યારે રાજસ તથા તમસ દ્રવ્યનાં પણ સમર્પવાળું થાય છે ત્યારે તે ચિત્તને ઐશ્વર્યને વિષય પ્રિય થાય છે એટલે ઐશ્વર્ય એ ચિત્તની પ્રીતિનો વિષય થાય છે.

तदेव तमसानुविद्धमघमाज्ञानावैराग्यानैश्वर्योपगं भवति ।

એજ ચિત્ત ન્યારે તમોદ્રવ્યવડે વેધ પામે છે ત્યારે તે અધર્મ અજ્ઞાન અવૈરાગ્ય ને અનૈશ્વર્યને વિષય કરનાર થાય છે એટલે અધર્મ અજ્ઞાન અવૈરાગ્ય ને અનૈશ્વર્યને આકારે તેનાં પરિણામો થયા કરે છે.

तदेव प्रक्षोणमोहावरणं सर्वतः प्रद्योतमानमनुविद्धं रजोमात्रया धर्मज्ञान-
वैराग्यैश्वर्योपगं भवति ।

એજ ચિત્ત મોહનું (તમસનું) આવરણ ક્ષીણ થતાં ન્યારે રજોદ્રવ્યને માત્રાવડે વેધ પામેલું થાય છે ત્યારે સર્વભાષીથી પ્રકાશવાળું થયેલું તે ધર્મ જ્ઞાન વૈરાગ્ય ને ઐશ્વર્યમાં જનનાર થાય છે એટલે ધર્મ જ્ઞાન વૈરાગ્ય ને ઐશ્વર્યને આકારે તેનાં પરિણામો થયા કરે છે.

तदेव रजोलेशमलापेतं स्वरूपप्रतिष्ठं सत्त्वगुणान्धताद्यातिमात्रं धर्ममेष्ट-
व्याનોपगं भवति ।

એજ ચિત્ત ન્યારે રજોદ્રવ્યની માત્રારૂપ મેલથી પણ સંકલિત થાય છે ત્યારે તે પરિણામ મેલિ પામતાં પોતાના સ્વરૂપમાંજ સ્થિર રહેનારું, ચિત્ત અને પુરુષની શુદ્ધતાના એજ જ્ઞાનવાળું, અને ધર્મમેલસમાધિને પામેલું થાય છે.

૧. તત્ પરં પ્રસંખ્યાનમિત્યાચક્ષતે ધ્યાયિનઃ ।

ચિત્તની આ અવસ્થાને યોગીએ એક પ્રસંખ્યાનની એટલે એક સમાધિની અવસ્થા કહે છે.

૨. ચિત્તિશક્તિરપરિણામિન્યપ્રતિસંક્રમા દર્શિતવિષયા શુદ્ધા ચાનંતા ચ સત્ત્વ-
ગુણાત્મિકા ચૈવમત્તો વિપરીતા વિવેકલ્પાતિરિતિ ।

ચિત્તિશક્તિ (ચૈતન્ય) ચિત્તની પહે પરિણામ પામનારી નથી, યોતાના સ્વરૂપમાંથી ના સ્થાનમાંથી ચલિત થઇને ચિત્તમાં સક્રમણ કરનારી નથી, ચિત્તની સરૂપતાને પામી ચિત્તે દેખાડેલા વિષયોને દેખનારી ચનારી નથી, સત્ત્વ રજસ તે તમસના મળેથી કેવળ રહિત એવી શુદ્ધ છે, અને ચિત્તના પરિમાણ જેવડી પરિમિત નથી પણ અપરિમિત અનંત છે; ન્યારે ચિત્ત અને જેની સમીપતામાંથી ચિત્ત ચેતનાવાળું થયેલું જણાય છે તે ચિત્તિશક્તિ, એ જે કેવળ ભુદાં છે એવા ઉત્કૃષ્ટ વિવેકજ્ઞાનની અવસ્થાવાળું પણ ચિત્ત, સત્ત્વદ્રવ્યના સ્વાભાવિક મળવુક્ત હોવાથી ચિત્તિશક્તિથી કેવળ વિપરીત છે.

૩. અતસ્તસ્યાં ચિરક્તં ચિત્તં તામપિ હ્યર્વાત્તિ નિરુણદ્ધિ ।

આમ હોવાથી તે વિવેકજ્ઞાનની અવસ્થામાં પણ વૈરાગ્યવાળું થયેલું ચિત્ત એ વિવેકજ્ઞાનનો પણ નિરોધ કરે છે.

૪. તદવસ્થં સંસ્કારોપગં ભવતિ સ નિર્બોજ સમાધિ ।

વિવેકજ્ઞાનના પણ નિરોધવાળી અવસ્થામાં પડેયેલું ચિત્ત ન્યારે કેવળ સંસ્કારની અવસ્થાને એટલે સત્તામાત્ર હોવાની નિષ્ક્રિય અવસ્થાને પામે છે સારે તે અવસ્થાના સમાધિને નિર્બોજ સમાધિ કહેવામાં આવે છે.

ચિત્તને વિષયાકાર પરિણામ પમાડનારો તથા તે માટે સમાધિમાંથી વ્યુત્થાન પમાડનારો બીજાનું કાઇ સરકાર એ સમાધિની અવસ્થામાં રહેલો નહિ હોવાથી એ સમાધિને નિર્બોજ સમાધિ કહેવામાં આવે છે.

૫. ન તત્ત્વ કિંચિત્ સંપ્રજાયત ઇત્યસંપ્રજ્ઞાત ।

સપ્રજાતસમાધિમાં ચનારી પરપ્રલક્ષવાળી પ્રજ્ઞા પણ આ નિર્બોજ સમાધિમાં ન થતી હોવાથી આ નિર્બોજ સમાધિને અમપ્રજાતસમાધિ પણ કહેવામાં આવે છે

૬. દ્વિવિધ. સ યોગશ્ચિત્તવૃત્તિનિરોધ ઇતિ ॥ ૨ ॥

ચિત્તની વૃત્તિના નિરોધરૂપ જે યોગ આ સૂત્રમાં કહ્યો છે તે એમ જે પ્રકારનો છે.

૭. અનુવાદઃ—જે યોગના સમ્બંધનું શાસ્ત્ર કહેવાની પહેલા સૂત્રમાં પ્રતિષ્ઠા કરેલી છે તે યોગનું પ્રથમ આ સૂત્રમાં સ્વરૂપ કહ્યું છે.

૮. ચિત્તની વૃત્તિના નિરોધને આ સૂત્રમાં યોગ કહ્યો છે.

૯. આ પ્રસિદ્ધ અંત કરણને જ અહિ ચિત્ત કહ્યું છે

૧૦. સ્વભાવે જડ છતાં ચૈતન્યની ચેતનાવડે ચેતિત થયેલું જણાતું હોવાથી અંતઃકરણને ચિત્ત કહેવામાં આવે છે

અંતઃકરણનું મૂળ ઉપાદાનકારણ પ્રકૃતિ, જે સપૂર્ણ જગતનું મૂળ ઉપાદાનકારણ હોવાથી આધારણપણે પ્રકૃતિના નામથીજ કહેવાય છે, તે પ્રકૃતિ સ્વભાવે જડ છતાં ચૈતન્યની ચેતનાવડે જાણે ચેતિત થઇને સપૂર્ણ જગતને ઉપજાવવાની પ્રવૃત્તિ કરતી થાય છે તેથી તે પ્રકૃતિ જ મૂળ તો ચિત્ત કહેવાય છે.

તથા ચિત્ત એવી પ્રકૃતિનું કાર્ય હોવાથી સંપૂર્ણ જગત્ પણ ચિત્ત કહેવાયોગ્ય છે. પણ હુંભાવ વા પુરુષભાવ જે ચૈતન્યની ચેતનનું મુખ્યપણું બાન કરાવનારો છે, તે હુંભાવ વા પુરુષભાવ અંતઃકરણમાંજ રખાઈને અધિષ્ઠાતા થયો હોય, અંતઃકરણને જ મુખ્યપણું ચિત્ત કહેવામાં આવે છે.

ભાષ્યદારભગવાન આ સૂત્રના ભાષ્યમાં કહે છે તથા સૂત્રકારભગવાન ચિત્તેતરમ્પ્રતિ-
સંક્રમાયા ૦ ॥ ચોં સૂં ૪,૨૨ ॥ એ સૂત્રમાં કહે છે તેમ ચિત્તિ ઝાટયે ચૈતન્ય પ્રકૃતિમાં પ્રવેશ કરીને પ્રકૃતિને ચેતનાવાળા કરે એમ બનવું તો ગણ્ય નથી.

પણ તત્સન્નિધાનાદધિષ્ઠાતૃત્વં મણિવત્ ॥ સાંં સૂં ૧,૧૯ ॥ આ સૂત્રને સાંખ્યશાસ્ત્ર એમ કહે છે કે લોકમણિ (ચુગક) તેની સમીપતામાત્રથી જેમ લોકને ચેષ્ટા કરાવનારો થાય છે તેમ ચૈતન્ય પણ તેની સમીપતામાત્રથી પ્રકૃતિને ચેતના આપનારું થાય છે એ રીતનું તેનું (ચૈતન્યનું) અધિષ્ઠાતાપણું છે.

એવી સ્થિતિમાં પણ પ્રકૃતિમાં ચૈતન્યના ઉપલક્ષ્યક પુરુષપણનો આવિષ્કાર રાક્ય ન થાય અને અહિં તો બાન કરણમાં પુરુષપણનો આવિષ્કાર પણ પ્રસક્ત થાય છે તેનું સમાધાન કહેતાં સાંખ્યશાસ્ત્ર અન્તઃકરણસ્ય તદ્વચ્ચલિતત્વાહોદયવધિષ્ઠાતૃત્વમ્ ॥ સાંં સૂં ૧,૨૧ ॥ એ સૂત્રથી એમ કહે છે કે અગ્નિવડે તપેતું લોહ અગ્નિનું રૂપ ધારણ કરીને દાહ આદિ અગ્નિ કરી શકે એવાં કાર્યો કરે છે તેમ ચૈતન્યવડે ઉજાગતિત થયેલું અંતઃકરણ પુરુષભાવને ધારણ કરી ભોગ તથા કર્મ આદિ ચેતનવડે શમ્ય એવા કાર્યો કરે છે તેથી લોકનું અધિષ્ઠાતા જેમ અગ્નિ છે એ રીતે અંતઃકરણનું અધિષ્ઠાતા (પુરુષ) ચૈતન્ય છે.

વાસ્તવિક સ્થિતિ આ હોવાથી પુરુષનું પુરુષપણું પણ ખરું નથી અને પુરુષમાં ભોગ તથા કર્મ આદિ પણ ખરાં નથી.

તેથી પુરુષનાં ભોગ તથા કર્મ આદિ પુરુષને હાનિ ઉપજાવનારાં હોય તો નપણુ તેથી પુરુષે બાકુલ્ય થવું ઘટતું નથી તથા તેની નિરૂપિત માટેના કષ્ટ ઉપાસનીય યોગના કરવી ઘટતી નથી.

પણ અવિવેકને લીધે પુરુષને આ વાસ્તવિક સ્થિતિની જાણ હોતી નથી અને તેથી તેને તેનું પુરુષપણું ખરું જણાય છે તથા તેનાં ભોગ તથા કર્મ આદિ પણ તેને ખરાં જણાય છે અને ભોગ તથા કર્મ આદિ પુરુષને કુખરૂપ હાનિ ઉપજાવનારાં તથા બંધને બાકુલ્ય દાવાની રાખનારાં થાય છે.

એવી સ્થિતિમાં પછી પુરુષે તેમાંથી છૂટા થવું એ તેનાં પુરુષાર્થ (પ્રયત્નવડે સંપાદન કરવાનો સ્વાર્થ) થાય છે.

એ પુરુષાર્થની સિદ્ધિને ઉપાય યોગ હોવાથી યોગનો ઉપદેશ કરતા આ સૂત્રમાં અંતઃકરણની વૃત્તિના નિરોધને યોગ કહ્યો છે.

અંતઃકરણ એકજ પુરુષને કરણ નથી દસ કરણો બીજા શરીરની બહારના ભાગમાં રહેલાં છે તે બાહ્ય કરણોની અપેક્ષાએ આત્મમાં રહેલું કરણ અંતઃકરણ કહેવાય છે.

ખરી રીતે તો આંતરમાં રહેલું આંતઃકરણ જેમ પ્રલક્ષ્યને વિષય નથી તેમજ બહાર રહેલાં બાહ્યકરણો પણ કાંઈ પ્રલક્ષ્યને વિષય નથી.

બહાર તેમનું જે કાંઈ દેખાય છે તે તે સ્પર્શ શરીરગત તેમનાં જોતકાં એટલે રહેલાંજો દેખાય છે.

કરજો પોતે તો અતીન્દ્રિય એટલે ઈન્દ્રિયવડે પ્રસક્ત ન થાય એવાં હોય છે.

પુરુષ કર્મોત્તર કર્તા તથા ભોગનો ભોક્તા મનાય છે તથા ઇંદ્ર પુરુષોમાં સર્વશ્રેષ્ઠ કર્તા તથા ભોક્તા મનાય છે; તેથી સામાન્યપણે પુરુષને ઇંદ્ર અને તેનાં કરજોને ઈન્દ્રિયો કહેવામાં આવે છે.

અંતઃકરણુ લબ્યાવિના બહારનાં કાર્ષ કરણુ સ્વતંત્રપણે પોતાનું કાર્ય કરી શકે એમ નથી. બહારનાં કરજો તો અંતઃકરણુનાં ઉપકરણો જેવાં છે.

અને મર્મ કરજોના સ્વામી ઈન્દ્રમૂલ પુરુષના ભગવાવિના અંતઃકરણુ પણ તેનું કાર્ય કરી શકે એમ નથી.

પુરુષ પોતે ચેતનના આવેશમાં પોતાને અંતઃકરણુથી જુદો માને છે, પણ વાસ્તવિક સ્થિતિમાં તે અંતઃકરણુથી જુદો ન હોવાથી સદૃશ સ્વભાવે તે અંતઃકરણુ સાથે ભળેલોજ રહે છે.

અને અંતઃકરણુ બહુધા બહારનાં કરજોદ્વારા ભોગ અને કર્મ આદિમાં આસક્ત રહેતું હોવાથી પુરુષ પણ બહુધા ભોગ અને કર્મ આદિનેજ પરાયણ રહે છે.

આમ હોવાથી પુરુષને અંતઃકરણુથી છૂટા પાડવો એ પુરુષના પુરુષાર્થની સિદ્ધિમાટે આવશ્યક છે.

અંતઃકરણુમાં ચૈતન્યની ચેતના ગ્રીક્ષવાનું તથા ટકાવી રાખવાનું સામર્થ્ય રહે સ્વાંસુધી પુરુષની અંતઃકરણુમાં અભિવ્યક્તિ થતી અટકે નહિ અને સ્વાંસુધી પુરુષ અંતઃકરણુથી છૂટા પડી શકે નહિ.

આટે અંતઃકરણુમાં ચૈતન્યની ચેતના ગ્રીક્ષવાનું તથા ટકાવી રાખવાનું સામર્થ્ય બંધ પડે એમ કરવું આવશ્યક થાય છે.

અંતઃકરણુમાં ચૈતન્યની ચેતના ગ્રીક્ષવાનું તથા ટકાવી રાખવાનું સામર્થ્ય બંધ પડે એવી અંતઃકરણુની અવસ્થા અંતઃકરણુની વૃત્તિને નિરોધ કરવાથી થાય છે.

અંતઃકરણુ બહારના વિષયો સાથે સંબંધ કરવા બહારની ઈન્દ્રિયોદ્વારા બહાર સર્પણુ કરે તથા અંતરના ભાવરૂપ વિષયો સાથે મંબંધ કરવા અંતરમાં સર્પણુ કરે તે પ્રત્યેક સર્પણુ અંતઃકરણુની વૃત્તિ કહેવાય છે.

વાંકીચૂકી ગતિને સર્પણુ કહે છે.

ચિત્તવહા નાડીઆ વાંકીચૂકી હોવાના કારણે ચિત્તને ગતિ વાંકીચૂકી કરવી થાય છે તેથી ચિત્તની વૃત્તિને ચિત્તનું સર્પણુ કહ્યું છે.

વિષયોનો સંબંધ કરવાના કામમાટે ચિત્ત તેના ગોલકમાંથી ગોલક છોડીને જતું રહેતું નથી પણ સૂર્ય ચંદ્ર મણિ તથા દીપક આદિ પ્રકાશવાળા પદાર્થોમાંથી જેમ પ્રકાશનાં કિરણો, ફૂટી દૂરસુધી જાય છે તેમ ચિત્તમાંથી તેનો વિરલ રૂપનો દ્રવ વા પ્રવાહી ઇન્દ્રિયોદ્વારા વિષયોનો સંબંધ કરી પાછો ચિત્તમાં સમાય છે, તે આ પ્રત્યેક દ્રવ વા પ્રવાહ ચિત્તની વૃત્તિ કહેવાય છે.

ચિત્તની આવી જાડેલી વૃત્તિ પાછી વાળવી તે ચિત્તની વૃત્તિનો રોધ કરવો કહેવાય અને ચિત્તની આવી કાર્ષ વૃત્તિ ન જ જાડે એવી ચિત્તની સ્થિતિ કરવી વા વૃત્તિને જાડવાજ ન દેવી તે ચિત્તની વૃત્તિનો નિરોધ કરવો કહેવાય.

ચિત્તની વૃત્તિના વિરામનો વા અજાવનો અવલન કરી તેને ટકાવી રાખવાનો અભ્યાસ કરતાં અભ્યાસના પરિપાકે ચિત્તની વૃત્તિનો નિરોધ સિદ્ધ થાય છે.

એવા અભ્યાસથી ચિત્તની વૃત્તિનો નિરોધ સિદ્ધ કરવાનું જોને સામર્થ્ય ન હોય તેજો પુરુષના ચૈતન્યસ્વરૂપમાં ચિત્તની એકાગ્રતા કરી સંપ્રગાત સમાધિવડે પ્રથમ પુરુષના ચૈતન્યસ્વરૂપનું પરપ્રત્યક્ષ સાધવું જોઈએ તેથી પછી ચિત્તની વૃત્તિનો વિરામ વા અભાવ સુકર થતાં ચિત્તની વૃત્તિનો ધારેલો નિરોધ સિદ્ધ થાય છે.

એમ કરવાનું પણ જોને સામર્થ્ય ન હોય તેજો સંપ્રગાતયોગને સિદ્ધ કરવાના મુખ્ય સાધનભૂત સંયમને અભ્યાસવડે સિદ્ધ કરવો જોઈએ એકજ પ્રત્યક્ષમાં (અવર્ણ્યમાં) ધારણા બ્યાન ને સમાધિ સાધવાથી સંયમ સિદ્ધ થાય છે સંયમ સિદ્ધ થતાં સંપ્રગાત યોગવડે પુરુષના ચૈતન્યસ્વરૂપનું પરપ્રત્યક્ષ સુકર થતાં ક્રમથી પછી ચિત્તની વૃત્તિનો ધારેલો નિરોધ સિદ્ધ થાય છે.

સંપ્રગાતયોગ સિદ્ધ થતાં તરતજ પુરુષના ચૈતન્યસ્વરૂપની લક્ષણા જોને સુગમ ન થાય તેજો ક્રમથી બહારના પ્રત્યક્ષ પદાર્થો પછી અપ્રત્યક્ષ ઈન્દ્રિય આદિ પદાર્થો પછી પુરુષનું પુરુષરૂપ અને પછી પુરુષનું ચૈતન્યસ્વરૂપ એમ સંપ્રગાતયોગના ક્રમથી વિધયો કરતાં એને પુરુષના ચૈતન્યસ્વરૂપનું પરપ્રત્યક્ષ થતાં પછી ચિત્તની વૃત્તિનો ધારેલો નિરોધ મિદ્ધ થાય છે.

આ સર્વ પ્રયત્નોના મૂળમાં પ્રથમ શ્રદ્ધા (વિશ્વાસ), નિશ્ચય અને સ્મૃતિને પુરુષે સદા સતેજ રાખવાની આવશ્યકતા છે.

સપ્રગાત સમાધિના પરપ્રત્યક્ષને સિદ્ધ કરનાર ચિત્ત એકાગ્ર કહેવાય છે અને વૃત્તિના કેવળ વિરાગવાળા વા અભાવવાળા નિર્લેષ્ટ સ્થિતિમાં રહેનારું ચિત્ત નિરુદ્ધ કહેવાય છે.

ચિત્તની વૃત્તિનો યથાવત્ત નિરોધ થતાં પછી ક્રમે કરીને ચિત્તની એવી અવસ્થા થાય છે કે તે અવસ્થામાં પછી તેનું ચૈતન્યની ચેતનાને ઝીલવાનું તથા ટકાવી રાખવાનું સામર્થ્ય બધ પડતું જાય છે.

અંત કરણનું ચૈતન્યની ચેતનાને ઝીલવાનું તથા ટકાવી રાખવાનું સામર્થ્ય જેમ જેમ બધ પડતું જાય છે તેમ તેમ તેમાં પુરુષની અભિવ્યક્તિ ઓછી થતી જાય છે.

એ ક્રમ ચાલુ રહેતાં અંતે પછી અંતઃકરણનો હિતરોત્તર તેના મૂળ કારણ પ્રકૃતિમાં લય થાય છે.

અને તેમ થતાં તેમાં પુરુષની અભિવ્યક્તિ થવી સદાને માટે બધ પડે છે.

પુરુષનું આ નિર્વાણ કહેવાય છે.

પુરુષનું આ નિર્વાણ તેના દુઃખની તથા બધની સદાને માટે નિવૃત્તિ કરે છે

પુરુષનું આ નિર્વાણ પુરુષનો ખરો પુરુષાર્થ (પુરુષે પ્રયત્નવડે સિદ્ધ કરવા યોગ્ય સ્વાર્થ) છે.

પુરુષના આ પુરુષાર્થની સિદ્ધિમાટે પુરુષે યોગ સિદ્ધ કરવો આવશ્યક છે

આ સધળું સત્કાર લગવાનું યોગ્ય યોગ્ય રચણે કહેજ છે

આ સ્ત્રમાં તો પુરુષના પુરુષાર્થની સિદ્ધિમાટે પુરુષે જે યોગ સિદ્ધ કરવો જોઈએ છે તે યોગનું સ્વરૂપ કહેતાં ચિત્તની વૃત્તિના નિરોધને યોગ કહ્યો છે.

॥ ૬૦ ॥
—જયનાથ—

શ્રીનાથજયન્તીમહોત્સવ

(૯૧મો પ્રાકટ્ય મહોત્સવ)

સંવત ૨૦૦૪ના આશ્વિન સુદિ ૪ બુધવારે

શ્રીબીલખા-આનંદાશ્રમમાં પૂજ્યપાદ કૃપાસિંધુ સદ્ગુરુપરમાત્મા-શ્રીમનાથમહેશ્વરનો જન્મ-મહોત્સવ ઊજવાશે.

એકનિત સૌ ગુરુબધુઓ તે સમયે શ્રીમદ્દિગ્ગામૂર્તિમહેશ્વર સ્વરૂપ સદ્ગુરુભગવાનનું મહાપૂજન કરશે, તથા તેઓશ્રીના શ્રીમુખના સમદિત ઉપદેશનું શ્રવણ કરીને તેમજ તેઓશ્રીના ગુણગાન કરીને કોઈ અલૌકિક આનંદ પ્રાપ્ત કરશે.

વળી એ વેળા કમળ રાજના અસિદ્ધાન્તી પ્રસિદ્ધ શાસ્ત્રીજી બલવંતશર્મા દીક્ષિતના પુત્ર પદ્મિત ગિરિશચંદ્ર શર્મા દીક્ષિત, વેર્મતાચાર્ય જેઓ ઉગ્રેજી બાપામાં પણ કુચળતા ધરાવે છે, તેઓ આવવાના છે. તેમનાં ધાર્મિક વ્યાખ્યાનો થશે, જેનો લાભ પણ શ્રોતાઓને મળી શકશે.

શ્રીભગવાન શ્રીમદ્ભાગવતમાં શ્રીમુખે કહે છે કે—

“આચાર્ય માં વિજ્ઞાનીયાત્” (ગિતાસુ, અલવિદ્યાનો ઉપદેશ કરનાર આચાર્યને હૃદય જાણે)

વળી તેઓશ્રી જણાવે છે કે—

“સર્વદેવમયોગુરુ” (સદ્ગુરુ સર્વ દેવમય છે.)

શ્રીમહેશ્વરાવતારરૂપ સદ્ગુરુપ્રભુનાં ચરણારવિદ્ધ ન્યાં દીર્ઘકાળ બિરાજ્યાં છે તે પવિત્રતા, શાંતિ, દૈવી ભાવના ને કોઈ અવનવો આનંદ અર્પનારી શ્રીઆનંદાશ્રમની પાવન ભૂમિમાં ઊજવાતા આ મહોત્સવનો લાભ લેવા-શુદ્ધચત્કારસિદ્ધિની તથા પરમાર્થપ્રાપ્તિની અમૃતમયી પ્રેરણાઓ પ્રાપ્ત કરવા-ગુરુબધુઓ આગમન કરશે એવી શુભાશા સેવવામાં આવે છે, અને તે માટે આગ્રહ કરવામાં આવે છે.

બધુઓએ પોતાનો આવવાનો દિવસ ને પોતે કઈ ગાડીમાં આવશે તે લાદપદ વડે ૩૦ સુધીમાં જણાવવા વિનંતિ છે.

॥ ૬૦ ॥

—જયનાથ—

શ્રીઆનંદાશ્રમના વહીવટસંબંધે ચાલતા કેસોનું સમાધાન થયું.

શ્રીઆનંદાશ્રમ, નવાગામ, પોસ્ટ બીલખા.

સંવત ૨૦૦૪ના ભાદ્રપદ સુદિ ૧ રાનિવાર, તા. ૪-૯-૪૮

પૂજ્યપાદ કૃપાસિંધુ શ્રીમદ્ગુરુ પરમાત્માની કૃપાથી સમાધાન માટે બિનબિન પ્રકારે પ્રયત્ન થઈ રહ્યો હતો. એ માટે કૃપાણુવ ગુરુદેવની પ્રાર્થના પણ થતી હતી, ગુરુબધુઓ સમાધાન થયેલું જેવાને આતુર હતા. રાજપ્રેટનાળા શ્રીમાન જયંતીલાલ લાલજીભાઈ જોમનપુત્રા (સચીવ અને ગ્રાહકપદ્મ-ઝાલાવાડના માજી દિવાન) સમાધાનમાટે આશરે બે અઢી માસથી તનમનધનવડે બહુ પ્રયાસ કરતા હતા. પરિણામે કૃપાનાથની કૃપા બિતરી.

મુખર્ષીમાં શેડ દામોદરદાસભાઈની શ્રીમેળાથી શ્રી દયાલસિંહ લાલસિંહ ઠાકોર તેમને ધેર નર્ષ મળ્યા, અને શ્રીમીલખા-આનંદાશ્રમમાં આવવાનું નક્કી કર્યું. શ્રી. દયાલસિંહજીને શ્રી દામોદરદાસભાઈ સાથે મેળવવામાં શ્રી ગૌરીશંકર આધવજી જાતી તથા શ્રી હરજીવનભાઈ માસ્તરે પરિશ્રમ લીધો હતો.

નિશ્ચય કર્યાપ્રમાણે 'મુખર્ષી' શેડશ્રી દામોદરદાસ માધવજી, શ્રી દયાલસિંહ લાલસિંહ ઠાકોરને સાથે લઈને એરેલેનમાં ભાદરવા સુદિ ૧ ચનિવારે નીકળ્યા તે કેશોદ-જૂનાગઢ થઈ શ્રી પોપટલાલ તારાચંદ વડીલ, શ્રી કરજીસિંહ લાલસિંહ ઠાકોર વગેરે મુકરચો સાથે શ્રીમીલખા-આનંદાશ્રમમાં આવ્યા રામદોટથી શ્રી જયનીલાલભાઈ જોગનપુત્ર તથા શ્રી. દામોદરદાસ શેડના પુત્ર સીતારામભાઈ પણ આવ્યા.

તેજદિવસે ચનિવારે રાત્રિએ સૌ બધુઓ પૂજ્યપાદ પ્રભુશ્રીના નિજમદિરમાં સમાધાનમાટે એકત્ર થયા.

હાજર-ચાલુ દસ્તીઓ:—

૧ શ્રી. માણેકલાલ નાનજી ચંદારાણી, ૨ શ્રી પોપટલાલ તારાચંદ વડીલ, ૩ શ્રી. જમશેદજી પેસ્તનજી જોગવાળા એમના બની એમના મુખસારપત્ર સહિત શ્રી શેડ દામોદરદાસ આધવજી જેસંગભાઈ.

નીચેના મુકરચો પણ સમાધાનમાં મદદરૂપ થવામાટે હાજર હતા:—

૧ શ્રી કરજીસિંહ લાલસિંહ ઠાકોર, ૨ શ્રી દયાલસિંહ લાલસિંહ ઠાકોર, ૩ શ્રી જયનીલાલ લાલજીભાઈ જોગનપુત્ર. ૪ શ્રી. શ્રીસંક્રપકાચજી, ૫ શ્રી. અંબારાકર ભાઈશંકર ત્રિવેદી પ્રથમ શ્રી. જમશેદજીભાઈનું ૩૧-૮-૪૮નું મુખસારપત્ર તથા શ્રી. હીરાલાલ હરગોવિંદ પંજાનું પત્ર વાંચવામાં આવ્યાં.

પછી શ્રીઆનંદાશ્રમના વહીવટામયે ન્યાયકોર્ટદ્વારા જે ઉકાષોદ દેવધંજીથી થવાપામેલ છે તેના નિકાલ લાવવાનો પ્રશ્ન હાય ધરવામાં આવ્યો, હાજર રહેલ ઉપર્યુક્ત ત્રણ બધુઓએ— શ્રી. માણેકલાલભાઈએ, શ્રી પોપટલાલભાઈએ અને શ્રી જમશેદજીભાઈના મુખસાર શેડ શ્રી. દામોદરદાસભાઈએ પૂજ્યપાદ કૃપાનાથના પાદુકાજીને વંદન તથા સ્પર્શ કરી શપથ લીધા કે રામદેવ મૂકી દઈને શ્રીનાથપ્રભુનું સાક્ષાત સામીપ્ય સમજી ચલતા કથકાઓના હવે અંત લાવવો જોઈએ પશ્ચાત નિજમદિરના પવિત્ર સાત વાતાવરણમાં ખુલ્લા હૃદયની રમમય અર્ચાને અંતે સર્વાનુમતે નીચેપ્રમાણે કરાવો થયા:—

૧ શ્રી. દામોદરદાસભાઈના અતિ આગ્રહ અનુમાર હાલના ત્રણ દસ્તીઓએ (શ્રી. માણેકલાલભાઈ, શ્રી. પોપટલાલભાઈ અને શ્રી. જમશેદજીભાઈએ) ચાલુ રહેતું, તેમ કરતાં તેઓએ નીચેના ભૂતપૂર્વ પાંચ દસ્તીઓને ચૂંટાયેલ જાહેર કર્યા

૧ વેદાંતમૂષ્ણુ શ્રી. મહારાણીદાસ ગોકુળદાસ દેસાઈ ૨ શ્રી. શ્રી. બક્ષપ્રકાશજી, ૩ શ્રી હીરાલાલ હરગોવિંદ પંજા, ૪ શ્રી અંજિતરાય હરિદાસ પારેખ, ૫ શ્રી. માણેકલાલ ગોવિંદજી. લાખાણી. એમ આઠ દસ્તીઓ થયા, પણ દસ્તીમહાળ આંકને બદલે દસ મળ્યોનું બનાવવાનું કરતાં શ્રી. કરજીસિંહજી લાલસિંહજી ઠાકોરને નવમા દસ્તી તરીકે સૌએ ચૂંટ્યા. દશમા દસ્તીતરીકે શેડ દામોદરદાસ માધવજીને ચૂંટવાની શ્રી. પોપટલાલભાઈ વડીલની દરખાસ્તને શ્રી. માણેકલાલ નાનજી ચંદારાણીએ હાર્દિક ટેકા આપ્યો બંને ભાઈઓએ શેડને તેઓની વિનંતિ સ્વીકારવા અતિ આગ્રહ કર્યો, પરંતુ શ્રી. શેડ પોતે કે પોતાના વારસો દસ્તીમંડળમાં નહિ આવે એવા શપથ લીધા હોવાથી પોતાને માફ કરવા અતિ

આજીવન કરતાં તેઓશ્રીના સક્રિય સહકારનો લાભ નહિ રાજે તે માટે દિલગીરી જાહેર કરી. શ્રી. દામોદરદાસભાઈની ઇચ્છાનુસાર શ્રી. મંગળદામ કેશવલાલ લક્ષ્મણે દશમા દરજી-તરીકે લેવાની શ્રી. પોપટલાલભાઈની દરખાસ્તને સર્વાનુમતે વધાવી લેવામાં આવી.

૩ કોર્ટમાં ચાલતી સામસામી દાવા અરજીઓ, દરખાસ્તો વગેરેને દરેક પક્ષે પાછી ખેંચી લેવી, ને તે મતલબે કોર્ટમાં તુરત ખબર આપવા.

૪ કોર્ટમાં જવાના પરિણામે જે ખર્ચ રાશી આજીવનથી થયું હોય તે દરેક પક્ષે ભોગવવું, એટલે કે શેઠતરફથી થયેલું હોય તે શેઠે ભોગવવું, અને આશ્રમતરફથી થયેલું હોય તે ખર્ચ આશ્રમે ભોગવવું, આશ્રમતરફથી થયેલું તમામ ખર્ચ આશ્રમખાતે માંડવું, અને ચૂકવવું બાકી હોય તે ખર્ચ ચૂકાવી આપી, તમામ ખર્ચની વિગત બોર્ડની પહેલી મીટીંગમાં રજુ કરવી.

૫ થયેલી ગેરસમજૂતીમાંટે ત્રણે લાભીઓએ શ્રીનાથપ્રભુની ક્ષમા માગી, તેમજ આશ્રમોની વ્યવસ્થાનું કાર્ય તથા નિર્ણિત કર્તવ્યો દરજીડીને અનુસરીનેજ કરવામાં આવે એવી નવા મંડળે ખૂબ સાવધાનતા સેવવી એમ સ્વીકાર્યું.

૬ ઉપર્યુક્ત કરાવેલી નકલો ચૂંટાયેલ દરજીડીને તુરત મોકલવી, અને દરજીડીતરીકે સેવા કરવાની- તેઓશ્રીની સમતિ તુરત જાહેર કરવા તેઓને પત્રદ્વારા વિનંતિ કરવી, તેમ થયા બાદ તેવી જાહેરાત શ્રીઆનંદાશ્રમ માસિકમાં આપવી.

૭ નવા દરજીડીની પહેલી મીટીંગ શ્રીનાથજીવંતી મહોત્સવ પ્રસંગે રાખવી, અને આ વખતે આ અતિ મહત્વના પ્રસંગે સૌ ગુરુબંધુઓ ખૂબ સારી સંખ્યામાં હાજરી આપે તેવી જાહેરાત માસિકદ્વારા તથા જરૂર લાગે તે અન્ય રીતે કરવી.

તે વખતે મીટીંગમાં બીજા કામે ઉપરાંત મેનેજિંગ દરજીડી તથા મંત્રીની નવી ચૂંટણી કરવી, આચાર્યસ્થાનમાંટેની પસંદગીનો પ્રશ્ન વિચારવો, અને નાણાકીય બધા બકાત પ્રશ્નોનો નિઃકલ લાવવો.

૮ મુનમમાં મુમુક્ષુમંડળ તથા સતસંગમંડળ એવાં જે નામથી જુદાં જુદાં મંડળો ચાલે છે તે સંયુક્ત કરવા.

૯ ત્રણ વર્ષે થયાં જે ગેરસમજૂતી-મનદુઃખ કે વૈમનસ્ય થયાં તેમાં આપણી શુદ્ધિ અને સૌ ગુરુબંધુઓના મંગલનો શુભ ઉદ્દેશ હશે તેમ સમજી કૃપાર્જવને પ્રાર્થના કરવી કે તેઓશ્રી સૌને સદશુદ્ધિ આપે, અને સનાતન વૈદિક માર્ગની પ્રણાલિકા આનંદાશ્રમમાં અવિરત ચાલુ રહે, ગુરુબંધુ સાધકો સારાપ્રમાણમાં આશ્રમનો લાભ લઈ કૃતકૃલ થાય, તથા જગતી પ્રજામા શુભસંસ્કારનું સિયન પુસ્તકપ્રચારદ્વારા, ઉપદેશકોદ્વારા, તથા પાઠશાળા તેમજ

૧ પૂરા કોરમવાળા દરજીમંડળનો કરાવ થયાવિના કેવળ આ સમાધાન ઉપરથી માંડણાં કે ચુકાદો કરવાનું કાર્ષી કામ કરવામાં આવે તે દરજીડીની આઠા પ્રમાણે થયેલું ગણાશે નહિ એવું એ શ્રી. માણેકલાલભાઈને લખી જણાવ્યું છે તેની ખાતરી નોંધ મૂકું છું

લિ. મહારાણીદાસ

દરજીમંડળની રીતસરની મિટિંગના કરાવ પ્રમાણે એ સંધ્યુ કામ થશે એમ શ્રીમાન મહારાણીદાસભાઈને જણાવ્યું છે.

લિ. માણેકલાલ

શિષ્યશ્રીઓદ્વારા વધારી બીયબા-આનંદાશ્રમ, હિંદનાં ચાર ધામોએ પૂર્વે ધામ અને તેની કૃપાનાથ શ્રી દક્ષિણમૂર્તિમહેશ્વરને પ્રાર્થના કરવી.

આતું ઉત્તમ સમાધાન થયું એ શ્રીમનાથપ્રભુની અમીદર્શિનું જ ફળ છે, એમ સમજી આશ્રમમાં હાજર હતા તે સૌ ગુરુબધુઓએ શ્રીનાથપ્રભુનો હાર્દિક જ્યજ્ઞ્યકાર કર્યો. આ સમાધાનમાટે અંતરની સાચી લાગણીથી પૂર્ણપ્રવળ કરનાર શ્રી. જ્યતીલાલભાઈ જોગનપુત્રાનો ધણો આભાર માનવામાં આવ્યો.

અરવરથ તબિયત હોવા છતાં શ્રી શેઠ દામોદરદાસભાઈએ મુંબઈથી અહીં આવવા શ્રમ લીધો તથા શ્રી દયાળસિદ્ધજીભાઈએ શરીરની નબળાઈને ન ગણી મહેનત કરી તે માટે તેમનો ઉપકાર જાહેર કરવામાં આવ્યો.

ભાદરવા સુદ ૩ સોમવારે સવારે પૂજ્યપાદ કૃપાસિધુ સદ્ગુરુ પરમાત્માનું મહાપૂજન થયું, અને શેઠ દામોદરદાસભાઈ શ્રી. પોપટલાલભાઈ તથા શ્રી માણેકલાલભાઈએ સમાધાન થવામાટે પ્રભુશ્રીની કૃપા જીતરી તે સમયે બહુ દીનલાલે તેઓશ્રીની સ્તુતિ કરી પુનઃ પુનઃ ધણો ધણો ઉપકાર માંગ્યો, ને પરસ્પર વારંવાર દુઆ માગી, પોતાનાં હૃદય સંત કર્ષાં. હાજર રહેલા અન્ય બધુઓએ પણ કૃપાર્જુન નામનો બહુ બહુ અંત કર્યોથી આભાર માન્યો. સમાધાનનું કાર્ય કરાવવા માટે શ્રી જ્યંતીલાલ જોગનપુત્રાની આવડત ને પ્રવૃત્તિ માટે તેમજ તેમની કૃપાનાથપ્રિતિની શ્રદ્ધામંડિતમાટે તેમનાં જોડલાં વખાણ કરીએ તેટલાં ઓછાં છે. ખરેખર શ્રીપ્રભુના પાર્ષદ જેવું તેમણે કામ કર્યું છે. મુંબઈથી ધી મગળદાસ કેશવલાલ બકતની શુભેચ્છા પ્રમાણે તેમણે માણેલી ગરમ શાલ શ્રીપ્રભુને ધરાવી શ્રી. જ્યંતીલાલભાઈને પ્રસાદરૂપે આપવામાં આવી, અને એકત્ર થયેલા સૌ બધુઓ શ્રીપ્રભુનો જ્યજ્ઞ્યકાર કરી વિસર્જન થયા.

ભાદરવા સુ ૨ રવિવારે શ્રી. જ્યંતીલાલભાઈ તરફથી અને ભા. સુ. ૩ સોમવારે શ્રી. શેઠ દામોદરદાસભાઈતરફથી કૃપાસાગર પ્રભુશ્રીની પાવન સેવામાં બોજન અર્પણ કરવામાં આવ્યો હતો, અને આશ્રમવાસીબધુઓને પ્રસાદ લેવાવવામાં આવ્યો હતો.

શ્રીપ્રભુનાથી ધારેલુ કાર્ય સુદરરીને પાર પડતાં ભાદરવા સુદ ૩ ને સોમવારે શ્રી. દામોદરદાસભાઈ મુંબઈ જવા અને શ્રી જ્યંતીલાલભાઈ રાજકોટ જવા આનંદપૂર્વક રવાના થયા હતા; બંને ગૃહસ્થોએ થી. જ્યંતીમહોત્સવમાં લાગ લેવા આવવાસાર બહુ ભાવપૂર્વક પોતાનો વિચાર નિશ્ચિતપણે પ્રદર્શિત કર્યો છે.

શ્રી. જમશેદજીભાઈ પણ શ્રીજ્યંતીમહોત્સવનો લાલ લેવા તથા તે સમયે થનારી દૂરદીર્ઘજગતી મીટીંગમાં હાજરી આપવા આવશે.

સમાધાનકાર્યમાં સહાય આપવામાટે જે ગુરુબધુઓનાં નામો ઉપર દર્શાવવામાં આવ્યાં છે તે ઉપરાંત બીજા ધણા ગુરુબધુઓએ સમાધાનમાટે શુભલાગણી દર્શાવી છે તથા ઓઝાવધતો પ્રવળ પણ કર્યો છે તે સર્વે ગુરુબધુઓનો પણ અંત.કરણ પ્રેમપૂર્વક આભાર માને છે.

કૃપાસિધુ નાથ સર્વેનું કલ્યાણ કરવા કૃપા કરો.

માણેકલાલ નાનજી ચંદ્રારાણા

મેનેજિંગ મંત્રી

॥ ૐ ॥

શ્રીઆનંદાશ્રમ, નવાગામ, પો. બીલખામાં

દ્રુસ્ટીમંડળની મિટિંગ (સમા)

આશ્વિન સુદિ ૪ છુધવારે ઊજવવાના શ્રીનાથજ્યતીમહોત્સવને લગતા દિવસોમાં થશે. તેમાં હાજરી આપવાને નીચે જણાવેલા મહાશય દ્રુસ્ટીઅંધુઓને વિનંતિ કરવામાં આવે છે:—

૧. શ્રીલક્ષ્મીપ્રકાશજી—આનંદાશ્રમ, નવાગામ—બીલખા

શ્રીમાન્ મહારાણીદાસ ગોકુળદાસ દેશાર્ધ—ભાંગરોળ

„ પોપટલાલ તારાચંદ વકોલ—જૂનાગઢ

„ હીરાલાલ હરગોવિંદ પંજા—ભાવનગર

„ આણુદલાલ ગોવિંદજી લાખાણી—પોરબંદર

„ અગ્નિતરાય હરિદાસ પારેખ—મુબઈ

„ જમશેદજી પેસ્તનજી ગોળવાળા—મુબઈ

„ મંગળદાસ દેશવલાલ ભક્ત—મુબઈ

„ કરણસિંહ લાલસિંહ કાકોર—જૂનાગઢ

હાજી સમયે આ મિટિંગ થાય છે એટલે તેમાં સર્વે અંધુઓની હાજરીની પૂરી આવશ્યકતા છે. મિટિંગ તુરતમાં ભરવાની આવશ્યકતા હોવાથી તેમજ શ્રીજ્યતીમહોત્સવનો લાભ દ્રુસ્ટીઅંધુઓને મળી શકે તે માટે આ મિટિંગ ખાસ કરીને મહોત્સવસમયે રાખવાનું સમાધાન કરનાર અંધુઓએ કરાવ્યું છે.

આ મિટિંગમાં ધણાં ને બહુ અગત્યનાં કાર્યો કરવાનાં હોવાથી, અને વિશેષમાં શ્રીઆચાર્યસ્થાન દીર્ઘસમયથી ખાલી છે તે પૂરવાવિષે પૂરો વિચાર કરવાનો હોવાથી સર્વે દ્રુસ્ટીઅંધુઓને આ મિટિંગમાં હાજરી આપવાને, સમયસર હાજરી આપવાને, તથા જરૂરનાં સઘળાં કાર્યોની ચર્ચા પૂર્ણ થાય ત્યાંસુધી રોકાવાની સગવડ કરીને આવવાને વિનંતિ કરવામાં આવે છે.

મિટિંગમાં કરવાના કાર્યોની નોંધ (એજન્ડા) હવે પછી મોકલવામાં આવશે.

માણેકલાલ નાનજી ચંદારાણી

મેનેજિંગ મંત્રી

૧ દ્રુસ્ટીઓ નવા નીમવાના કામમાં ઉપરિચિત સર્વે દ્રુસ્ટીઅંધુઓ સર્વાનુમતિથી કરાવ કરે એ અગત્યનું છે આ કામમાં શ્રી જમશેદજીભાઈવતી શ્રી. દામોદરદાસભાઈએ હાજરી આપી છે તે સમાધાન કરવા પૂરતી યોગ્ય ગણાય પણ નવા દ્રુસ્ટીઓ મુકર કરવાના કામ માટે યોગ્ય ન ગણાય; કેમકે એ રીતે વતીના રૂપની હાજરીથી આલી શકે એવું દ્રુસ્ટીઓમાં ફરમાવેલું નથી આ વસ્તુરિચિત મેં શ્રી. માણેકલાલભાઈને લખી જણાવી છે, પણ શ્રી. જમશેદજીભાઈ પોતે જ્યંતી ઉત્સવઉપર આવવાના છે સારે એ પ્રમાણેના વિધિ કરી લેવાશે, તથા કાર્યવાહીમાં અડચણ રહેશે નહિ એટલી નોંધ મૂકુ છું. લિ મહારાણીદાસ

ઉપરનું કથન બરાબર છે, એ બાબત મારા પણ જાણવામાં હોવાથી ને શ્રીમાન્ શેઠ દામોદરદાસભાઈએ પણ તે પ્રમાણે જણાવવાથી ત્રણ ચાલુ દ્રુસ્ટીઓ શ્રી જમશેદજીભાઈ, શ્રી. પોપટલાલભાઈ ને શ્રી. માણેકલાલની સહીનાજો રીતસર કરાવ થવાની ગાઠવણ કરવામાં આવી છે.

લિ, માણેકલાલ

શ્રીજાનંદાશ્રમ-સમાચાર

[શ્રાવણમાસ]

શ્રીસદ્ગુરુમહાપૂજન—શ્રીમજેનિમિતે તથા શ્રીકૃષ્ણજન્મશ્લી નિમિતે સૌ આનંદાશ્રમ-વામીઓએ મળાને પૂ ગુરુદેવનું મહાપૂજન કર્યું હતું.

મુખ્યસેટ—૩. ૫૧-૦-૦ શ્રીમતી બેન સરસ્વતી રણુહાદાસ-મુંબઈ તેમના પતિના પુણ્યાર્થે ૩. ૧૫-૦-૦ શ્રી. પ્રાણજીવન ચિત્રચક્ર-અમદાવાદ.

લઘુરુદ્ર ને રુદ્રાભિષેક—શ્રીમાનુ માણેકલાલ નાનજી ચત્રારાણા. (લઘુરુદ્ર) શ્રી નયુરામ લક્ષ્મીરામ પદ્માતરકથી તેમના સ્વ દાકા અવધરામ આણુદળના આત્મકથ્થાણ્યે લઘુરુદ્ર. શ્રી. ગોરધનદાસ હીરજી ચત્રારાણા-ટરોરો (રુદ્રાભિષેક)

બોજન—૩. ૯૯-૫-૦ શ્રી જ્યંતીનાથ લાલજીભાઈ બેનનપુત્રા-રાજકેટ. ૩. ૪૮-૫-૦ શ્રીમતી બેન મપાકુવર અમારામ-વગા. ૩. ૩૨-૧૪-૦ શ્રી. અંબાચંકર ભાઈચંકર ત્રિવેદી-જોરાવરનગર. ૩. ૪૦-૯-૯ શ્રી. ગોકુલદાસ પોપટલાલ રંગરેજ તરકથી તેમના માતૃશ્રી સ્વ ભોતીમાઈના આત્મકથ્થાણ્યે બોજન-જામનગર.

યાજ્ઞ—૩. ૧-૪-૦ ચિ. મહેય વૃજલાલ-દહાણુ ૩. ૧-૪-૦ શ્રી પ્રભાચંકર પુરુષોત્તમ-મજેવડી. ૩. ૧-૪-૦ શ્રી. અંબાલાલ તુલજારામ-જયસર. ૩. ૧-૪-૦ લાલુજેન રામજી-મુંબઈ ૩. ૧-૪-૦ શ્રીમતી મપાકુવર અંબારામ-વગા. ૩. ૧-૪-૦ શ્રી દલપતરામ પ્રભુરામ રાવળ-મીતડી ૩. ૧-૪-૦ ભાતુચક્ર પ્રભુરામ રાવળ-મીતડી ૩. ૫-૦-૦ શ્રી. શિવસિંહજી પ્રતાપસિંહજી તેમના પિતાશ્રીના પુણ્યાર્થે યાજ્ઞ તથા દીપકના. ૩. ૧-૪-૦ મણિબેન-ખીલખા ૩. ૧-૪-૦ સ્વ. પયુભાઈ દોલતસિંહજી-ખીલખા. ૩. ૫-૦-૦ સૌ. અન્નપૂર્ણા જ્યંતીલાલ ત્રિવેદી ૩. ૧-૪-૦ ગ સ્વ જહાવખહેન-જોરાવરનગર. ૩. ૧-૪-૦ ટાકરશી ગોવિંદજી ચત્રારાણા-જૂનાગઢ. ૩. ૫-૪-૦ શ્રી. મૂળજી પ્રાગજી-કરાચી ૪ યાજ્ઞ. ૩. ૧-૪-૦ શ્રી. અમૃતલાલ નગીનદામ-સુરત ૩. ૫-૦-૦ શ્રી. અપકલાલ મૂળશકર-મૈદરડા (૪ યાજ્ઞ) ૩. ૧-૪-૦ શ્રી ઓધવજી બીમજી-પેરખંદર. ૩. ૫-૦-૦ શ્રી. કનકરાય ગૌરીચંકર-નીસાવદર (૪ યાજ્ઞ) ૩. ૧-૦-૦ શ્રી મોરારજી ઓધવજી અદીવા-ખીલખા. ૩. ૧-૪-૦ ધના ભગવાન-સેરીવા. ૩. ૧-૪-૦ શ્રીમતી જડીબેન-જોરાવરનગર. ૩. ૨-૪-૦ શ્રી. અંબાચંકર ભાઈચંકર ત્રિવેદી-જોરાવરનગર. ૩. ૫-૪-૦ શ્રી ટાકરશી ગોવિંદજી ચત્રારાણા-જૂનાગઢ (૪ યાજ્ઞ). ૩. ૧-૪-૦ મણિબેન-ખીલખા ૩. ૨-૮-૦ શ્રી. નયુરામ લક્ષ્મીરામ તરકથી શ્રી. અવધરામ આણુદળના આત્મકથ્થાણ્યે (યાજ્ઞ બે). ૩. ૫-૦-૦ શ્રી ગોકુલદાસ પોપટલાલ રંગરેજ-જામનગર ૩. ૧-૪-૦ શ્રીમતી કરતુરબેન-ખીલખા ૩. ૧-૪-૦ શ્રી. ટાકરશી ગોવિંદજી-જૂનાગઢ. ૩. ૬-૪-૦ શ્રી. ગોરધનદાસ હીરજી ચત્રારાણા-ટરોરો આફ્રિકા (૫ યાજ્ઞ) ૩. ૬-૪-૦ તેમના તરકથી નૈવેદ્ય ધરાવતા માટે. ૩. ૧-૪-૦ શ્રી. મૂળશંકર કાનજી વડીય-ખીલખા

અર્પણદીપક—૩. ૦-૬-૦ શ્રી કલ્યાણશકર ગૌરીશંકર-જામખંભાળીયા. ૩. ૧-૮-૦ મણિબેન-ખીલખા દીપમાળા. ૩. ૦-૪-૦ શ્રી ઓધવજી બીમજી-પેરખંદર. ૩. ૧-૬-૦ શ્રીમતી મણિબેન-ખીલખા ૩. ૦-૬-૩ શ્રી. ગોકુલદાસ પોપટલાલ-જામનગર. ૩. ૧-૬-૦ શ્રી અમારાકર ભાઈચંકર ત્રિવેદી-જોરાવરનગર દીપમાળા ૩. ૧-૪-૦ એક ભક્તજન નૈવેદ્ય ધરવામાટે હા. શ્રી અ. ભા. ત્રિ ૩. ૫-૬-૦ શ્રી ગોરધનદાસ હીરજી-ટરોરો આફ્રિકા.

પરચુરણ મેટ

[સંવત ૨૦૦૪ના શ્રાવણ સુદિ ૧ થી શરૂ]

૧-૦-૦ શ્રી. વ્રજલાલ વનમાળી-દહાણુ

૦-૪-૦ ,, હર્ષદ વ્રજલાલ-દહાણુ

૦-૧૧-૦ ,, જયંતીલાલભાઈ-રામકોટ

નેવેલ ધરવા

શ્રીઅમલવાદ-આનંદાશ્રમમાં શ્રીગુરુપૂર્ણિમાના મહાપૂજનની મેટ:-

૧-૦-૦ શ્રી રવિશંકર મહારાંકર રાવળ

૨-૦-૦ ,, નિર્મળનકુમાર જ્ઞેધારામ ભટ્ટ

૦-૪-૦ શાસ્ત્રી જયશંકર મયારામ ભટ્ટ

૧-૦-૦ ભાઈ અશ્વિનીકુમાર ભટ્ટ

૧-૦-૦ શ્રી. ચતુરભાઈ આશાભાઈ પટેલ

૧-૦-૦ જેન ડાહીએન ચતુરભાઈ પટેલ

૦-૮-૦ શ્રી. શાસ્ત્રી ચૂનીલાલ પાંકજી

૧-૦-૦ જેન વિજયાએન જયેશ્વરામ ભટ્ટ

૦-૪-૦ ,, દયાગૌરી જયશંકર ભટ્ટ

૦-૪-૦ ,, નીલમએન જેયરલાલ ભટ્ટ

૦-૪-૦ શ્રી અશ્વિનકુમાર જયશંકર ભટ્ટ

૦-૪-૦ ,, જેયરલાલ તથા ગિરીશ

૦-૪-૦ ,, પ્રવીણકુમાર જગનલાલ

૦-૪-૦ જેન ચંદ્રિકા તથા અચ્ચીએન

૦-૪-૦ ,, વિમળાએન આણંદલાલ

૧-૦-૦ ગ. સ્વ. ચંપાએન ભાઈલાલ યાસિક

૦-૮-૦ ,, રેવાએન ભાઈલાલ ,,

૧-૪-૦ શ્રી પ્રાણજ્ઞાન ધોરાજીવાળા

૦-૪-૦ ,, આણંદલાલ મણિલાલ

૦-૮-૦ જેન બેમીએન વાસુદેવ ભટ્ટ

૧-૦-૦ ,, સરસ્વતીએન પુરુષોત્તમ ભટ્ટ

૦-૮-૦ શ્રી. નટવરલાલ તથા પ્રજોધચંદ્ર

૦-૮-૦ ભાઈ ખટાઉ કરમશી અમળી

૦-૪-૦ શ્રી. દેવજીભાઈ ગોરધન

૧૫-૪-૦ હા. શ્રી. જયશંકર શાસ્ત્રી

૦-૫-૦ શ્રી. દેવશંકર મોરારજી-દેવરાણા

૫-૦-૦ ,, અચુભાઈ-સંકલ્પ કસ્તુરકર-ખીલખા

૧-૦-૦ સા. ઉગ્રમએન દુર્ગાશંકર

૧-૦-૦ ,, અચુએન સુરેશ ભટ્ટ

૧-૦-૦ ,, જસુમતિ પ્રાણજીવન

૧-૦-૦ શ્રી. વિશ્વનાથ નાગરદાસ ભટ્ટ

૧-૦-૦ શ્રી. કાંતિલાલ દેશવલાલ ભટ્ટ

૧-૦-૦ ગં. સ્વ. સવિતાએન દુર્ગાશંકર ભટ્ટ

૦-૫-૦ જેન મયાકુવર અંબારામ-વળા

૦-૧૦-૦ શ્રી. હરિલાલ અંબારામ કાકર

૫-૦-૦ ,, દેવશંકર મોરારજી

શ્રીખીલખા-આનંદાશ્રમમાં બજેવના મહા-પૂજનની મેટ:-

૧-૦-૦ શ્રી. અગ્નિતરાયભાઈ પારેખ

૦-૮-૦ ,, વ્રજલાલ વનમાળી-દહાણુ

૧-૦-૦ ,, અમારાંકર ભાઈશંકર ત્રિવેદી

૦-૫-૦ ,, દેવશંકર મોરારજી

૦-૮-૦ ,, નંદુરામભાઈ પંડ્યા

૧-૦-૦ ,, ટાકરશીભાઈ

૦-૮-૦ ,, નર્મદાશંકર પચોળા

૧-૪-૦ ,, માણેકલાલ નાનજી ચંદારાણા

૦-૪-૦ ,, શાસ્ત્રી મર્ગનલાલ રામજી

૦-૨-૦ ,, અંબારાકર નાનજી જોશી

૧-૦-૦ ,, મોરારજી જગનલાલ

૦-૪-૦ ય. યજ્ઞમકારજી

૦-૨-૦ શ્રી. કરશનદાસ હરજી

૧-૦-૦ જેન મણિએન-જોરાવરનગર

૦-૪-૦ ,, કસ્તુરએન-ખીલખા

૦-૮-૦ શ્રી ટાકરશી ગોવિંદજી

૦-૫-૦ ,, દેવશંકર મોરારજી

૧-૦-૦ દરબારશી હાથિઆવાળા

૦-૨-૦ ,, તેમના મહેમાન

૦-૧૦-૦ શ્રી. માણેકલાલ નાનજી ચંદારાણા

તરફથી લઘુરૂપના પૂજનપો તથા મેટના

મેટરડા શ્રી. ચંપકલાલ મૂળશંકરને લાં

શ્રી. ગુરુપૂર્ણિમાની મેટના:-

૦-૧૨-૬ શ્રી. ચંપકલાલ મૂળશંકર

૦-૮-૦ ,, કરશનદાસ જુહાભાઈ

૦-૮-૦ ,, ગૌરીશંકર પ્રાણજીવન

૦-૪-૦ શુક્લજી મોહનલાલ પ્રાણજીવન

૦-૨-૦ શ્રી માસ્તર દેશવલાલ

૦-૪-૦ જેન મણિએન-ખીલખા

- ૧-૧૧-૦ મંદિરથી ભેટ
૦-૪-૦ બેન મણિબેન-ખીલખા
૦-૨-૦ " અમુલાબેન-ખીલખા
૧-૪-૦ શ્રી. વૃગલાલ વનમાળી-દહાણુ
૧-૪-૦ " લાલજી ટ્રીણાભાઈ
૦-૩-૦-૬ " વૃગલાલ વનમાળી-દહાણુ
૦-૮-૬ પરચૂરણ મંદિરથી
૨-૦-૦ શ્રી. જોસર કૃષ્ણજી-લાલુવડ
૩-૪-૦ " રવિચંદ્ર મહાસંકર-ગણુવા
૬-૦-૦ શ્રીમતી વિનયાલક્ષ્મી દયાગજી-જૂનાગઢ
૦-૩-૩ પરચૂરણ મંદિરથી
શ્રી એમલવાલ-આનંદાશ્રમમાં આવેલી ભેટ —
૨-૮-૦ વ. લાલજીલાલ નાનાલાલ મણિકે
મામિકે થાળુ
૦-૪-૦ સૌ. નિલમગૌરી બેચરલાલ
૦-૪-૦ શ્રી. ચતુરભાઈ આશાભાઈ પટેલ
૧-૦-૦ " રાકરસિક નારજીસિક
૦-૧૧-૦ પરચૂરણ
૧૦-૧૧-૦ હા શ્રી. જયરાકર રાજી
ખીલીજીડા-આનંદાશ્રમતરફથી આપાદી
પુણિમાના ભેટના—
૧-૪-૦ શ્રી હરજી કરશન
૦-૪-૦ માણાવદરના એકે નાગર સાહજી
૦-૪-૦ શ્રી, રાધન કરશન
૦-૪-૦ " પરસોતમ રાધવ
૨-૧૪-૦ આપાદી પૂનમની ભેટ
૧-૩-૩ પરચૂરણ
૬-૧-૩ હા શ્રી કુરજી કરશન
૦-૪-૦ એકે ભક્તજન-અંધાળા
૨-૦-૦ શ્રી ગોકુળદાસ પોપટલાલ-મનમનગર
૪૨-૦-૦ " ગોકુળદાસ પોપટલાલના માતૃશ્રીના
કલ્યાણાર્થે એકે સાહજી-વિધવાને ૩
આમ મુધીના ભોજનના
૦-૪-૦ શ્રી, ટાકરજીભાઈ-જૂનાગઢ
૧-૦-૦ " પરસોતમદાસ નારજીદાસ-સુનાવ
૦-૧૨-૦ " ગોરધનદાસ હીરજી-દેવેરા બે
રક્ષાભિષેકના પૂજા તથા ભેટના

- ૦-૦-૦ શ્રી જગનાદાસ હરખજી-મુખજી
તરફથી જોગી ધાગજી નિમિત્તે
બજેવની ભેટ
૩-૩-૯ હરખારથી જીજુવાળા તથા હરખારથી
દેવાવાળા તથા હાથિયાવાળાને સ્થાયી
દર્શનાર્થે આવતા ભેટ

શ્રીજી-માણીના મહાપૂજન ભેટના:—

- ૦-૮-૦ મુખજીઆ-ખીલખા
૧-૦-૦ શ્રી. અગ્નિતગવલાઈ
૦-૪-૦ " પ્રતાપરામ જયરાકર
૧-૪-૦ " માણેલાલ નાનજી ચદારાણા
૧-૦-૦ " અંબાસકર હાઈચકર ત્રિવેદી
૦-૪-૦ ય. લલમપ્રકાશજી
૦-૪-૦ રાજી શંખરાકર નાનજી જોશી
૦-૮-૦ શ્રી. નયુરામ લક્ષ્મીરામ પંજા
૦-૪-૦ પૂજારી દલપતરામજી
૦-૨-૦ શ્રી જોષાલાલ મગનલાલ
૦-૨-૦ " જગદીશ મગનલાલ
૦-૮-૦ " વૃગલાલ વનમાળી
૦-૫-૦ " દેવરાકર મોરારજી
૦-૨-૦ પરચૂરણ
૦-૨-૦ શ્રી, કરશનદાસ હરજી
૦-૨-૦ " હર્ષદ વૃગલાલ
૧-૦-૦ બેન મણિબેન-જોરાવનગર
૦-૨-૬ શ્રી, કરશનદાસ હરજી કુર્કજી
૨-૫-૦ " અં ના. જોશીનું કુર્કજી
૦-૨-૦ " ઉમિયાજીકર
૮-૪-૬
૧-૦-૦ શ્રી રવિરાકર મોહનલાલ રાજસીતાપુર
૧-૦-૦ શ્રી. નરભોરામ જોષિવજી
૦-૪-૦ બેન મણિબેન-ખીલખા
૧-૮-૦ પરચૂરણ મંદિરથી
૧-૦-૦ માતૃશ્રી જનજીભા-અડખડ
૦-૪-૦ બેન મણિબેન-ખીલખા
(૧૩ આવતા વર્ષેમા છપાશે)

શ્રીવીલ્લાજાનંદાશ્રમ સમાચાર

(શ્રીનાથવાર)

સાંપડા બીજને દિવસે, શ્રીમાન ગો. દામોદરદાસભાઈ, શ્રી. પોપટલાલભાઈ તથા શ્રીકરણસિંહભાઈ (દૂરદીઓ), શ્રી. બંધેતીલાલભાઈ (સચીવના માણ દીવાન) શ્રી મળલાલભાઈ દહાણીવાળા વગેરે, અન્ય મુરબખુઓ સાથે સ્ત્રી અંબાશંકર ત્રિવેદી, તથા શ્રી અંબાશંકર નેશી શ્રીનાથ ધાટ બાપુવાનો છે તે સ્થળ જોવામાટે ગયા હતા. વળતા ઈતી સચના યર્ષ હતી કે બીજને જાણેના આરો ધણો નહીં છે, સંપૂર્ણ ચોરોએક ધાટ બધાવેલો કે જેથી નહીંવા બોવાની સંભવતા થાય.

શ્રીનાથપોટુ બાપદામ ત્વનાથી શરૂ થયું છે.

— [*] —

શ્રીઆનંદાશ્રમ, નવગામ, પા. બીલખા- (સૌરાષ્ટ્ર)

તરફથી પ્રગટ થતું માસિક પત્ર.

(Saurashtra India)

P. O. Bilkha

આનંદાશ્રમ

૫૨૮ શ્રી. પ્રભુસં જોગદારી સભા
ન હોય, વિશ્વભાઈ શાહ, કાશિસેન સંબંધે

પુસ્તક અર્પણ

“મહાત્મા શ્રીમોક્ષદુરામશર્મા-જીજ્ઞાશીર્તુ છવન ને છવનકાર્ય”
જો નામના પુસ્તકની ૮૦૦ પ્રતિ. શ્રીઆનંદાશ્રમ-બીલખામાં પૂનર્પ્રાપ્તિ સેવામાં જો પુસ્તકના લેખક શ્રી. કરણસિંહભાઈ તથા પ્રકાશક શ્રી. અક્ષયસિંહભાઈ ને શ્રી. ઉપેન્દ્રસિંહભાઈ તરફથી સંપૂર્ણ થયેલ છે. નોંધક્રિયા ૦-૧-૦ છે.

“ નવું પ્રકાશન ”

૧ શ્રીનૈમિત્તિકકર્મપ્રકાશ નવો આવૃત્તિ પકતમૂલ્ય રૂ. ૩-૩-૦

૨ શ્રીરામપંચાધ્યાયી “ ” ” રૂ. ૧-૦-૦

પોસ્ટેજ ખર્ચ બલગ સમગ્ર

મળવાનું ગ્રંથ વ્યવસ્થાક, આનંદાશ્રમ-બીલખા (સૌરાષ્ટ્ર)

— [*] —

વર્ષ ૧૭ મું

॥ ૐ ॥

આક્રમ

॥ યતો ધર્મસ્તતો જયઃ ॥

અંક ૪

સંવત ૨૦૦૪

આનંદાશ્રમ

વર્ષિક લવાગ્રમ

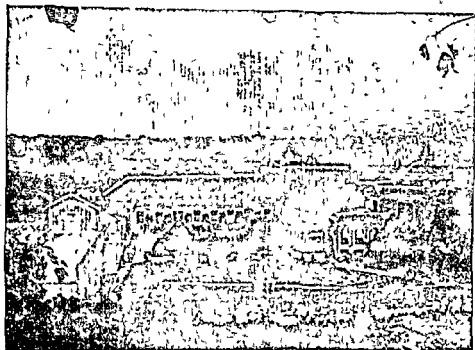
ચોરંગસાથે

રૂ. ૧-૦-૦

પરદેશમુદ્રિ

શિલિંગ ૨

॥ શ્રીનાથજયંતી અંક ॥

શ્રીઆનંદાશ્રમ-નવાગ્રમ-પા. બીલખા

પ્રશાન્તેઃ પરિવાહોડ્યમ શ્રીમન્નાથમુલાશ્રમે ।

પ્રશાન્તવાહિતાદૃષ્ટેર્યસ્મિન્ મંજન્તિ યોગિનઃ ॥

સદ્ગુરુપરમાત્મા શ્રીમન્નાથભગવાન્ના આનંદાશ્રમમાં સર્વત્ર પહોં રહેલો પ્રશાંતિના આ પ્રવાહ, લેમાં થોળીઆ આશીષ રનાન છે છે તે પ્રશાંત-વાહિતાદૃષ્ટિની પ્રશાંતિના છે

અનુક્રમણિકા

અનુક્રમાંક	નિયમ	પૃષ્ઠાંક
૧	શ્રીમન્નાથભગવાનની એકાદશી જયંતી પ્રસંગે પ્રાર્થના	૪૯
૨	શ્રીનાથવચનામૃત	૫૦
૩	મદ્ગુરુપરમાત્મા શ્રીમન્નાથભગવાનની એકાદશી જન્મગર્ભતી પ્રમગ્નુ સ્તવન તથા પ્રાર્થના	૫૧
૪	પૂજ્યપાદ આચાર્યપ્રવચ-શ્રીમન્નાથ મદ્ગુરુઅગરિત	૫૨
૫	વાચવા જેવું	૫૪
૬	શ્રીગતિકીપૂણિમા-પિપરીપૂણિમા મહાપૂજન	૫૫
૭	જરૂરી વિનંતિ.	૫૫
૮	શ્રીનાથધાટ	૫૫
૯	શ્રીળીલખા આનંદાશ્રમમા ચાલતા શ્રીદક્ષિણામૂર્તિ સંસ્કૃત વિદ્યાલયમાં અધ્યયન કરી ગયેલા વિદ્યાર્થીઓનું પત્રક	૫૬
૧૦	શ્રીનાથધાટ સ્મારક ક્ષમા નીચે પ્રમાણે ગ્રંથો આવી છે	૬૪
૧૧	શ્રીનાથજયંતીમહોત્સવ મહાપૂજન	૬૪
૧૨	પરચુરણ બેટ	

—[*]—

સ્વેદજનક અવસાન

ધોરાજીનિવાસી ડૉક્ટર લક્ષ્મીશંકર લાલજી વ્યાસ જેઓ પૂજ્યપાદ કૃપાનાથના વયોવૃદ્ધ શિષ્ય હતા, અને કૃપાનાથપ્રતિ ગહુજ ભક્તિભાવવાળા હતા, ઉપરાંત ભાગવત અને વેદાંતાદિ પુસ્તકોના પણ ખાસ અભ્યાસી હતા તેમના અવમાનથી આનંદાશ્રમવાસીઓને ખેદ થાય એ સ્વાભાવિક છે તેમના આત્માને પરમશાંતિ મળે એજ શ્રીપ્રભુચંદ્રમાં પ્રાર્થના છે ।

કૃતિયાણુવળા શ્રી જેઠાભાઈ રંગરાય સ્વલભટ્ટ-મુગર્ષ—પણ કૃપાનાથના પરમ ભક્ત હતા, તેઓ પણ વૃદ્ધયે અવમાન પામ્યા છે તેથી સૌ ગુરુગણુઓને શોક થાય એ સ્વાભાવિક છે તેમના આત્માને પરમશાંતિ મળે એની પ્રભુચંદ્રમાં પ્રાર્થના છે ।

—[*]—

જરૂરી

સૂગતા—લેખસંબંધી અને માસિક સંબંધી સર્વ પત્રવ્યવહાર શ્રી વ્યવસ્થાપક આનંદાશ્રમ, નવાગામ-પોસ્ટ ળીલખા (સૌરાષ્ટ્ર) એ શિરનામે કરવો.

તંત્રી અને પ્રકાશક શ્રી મદારાણીતસ ગોમુળદાસ દેમાઈ, વેદાંતમૂલ્ય-માંગરોળ-સૌરાષ્ટ્ર

મુદ્રણસ્થાન શ્રી ભગવતમિડલ પ્રતેષ્ટિક લીધો એન્ડ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ
માનિક પારેખ કેનળચંદ્ર દાનજીભાઈ-ગોંડલ

શ્રીદક્ષિણામૂર્તિ નાથસદ્ગુરવે નમઃ ॥

આનંદં વ્રજ્યણો વિદ્વાન્ ન વિમેતિ ક્રુતધ્વન ।

અર્થઃ-આનંદસ્વરૂપ પ્રદાને અણનાર ઠાઠથી પણ વાચ પામતો નથી.

તૈત્તિરીય-ઉપનિષત્

॥ શ્રીનાથજયંતી અંક ॥

વર્ષ ૧૭ મું] શ્રીનાથજયંતી અંક સાદપઃ સંવત્ ૨૦૦૪ [અંક ૪ થો

શ્રીમદ્નાથભગવાન્ની એકાણ્મી જયંતી પ્રસંગે પ્રાર્થના

નાથ અમારા પ્રજ્ઞામ આજ સ્વીકારજો રે,
ચિતિ પ્રકાશવજો રે ચિતિ પ્રકાશવજો રે૦ ૧૬
નાથજયંતી એકાણ્મી, યોગજ્ઞાનની એકજ ભૂમિ,
પૂજન વેદવિધિનું આ સ્વીકારજો રે. ... ચિતિ પ્રકાશવજો રે૦ ૧
સામગ્રી સામું ના લેજો, યથાગતિ એ છે એ લેજો,
યથાભિસિત પણ એ છે, એ મન સાવજો રે. ... ચિતિ પ્રકાશવજો રે૦ ૨
સાવ અમારો પણ ના લેજો, સાવશૂન્ય અમ અંતર છે જો;
શરણાગતનું પરિત્રાણ, પરભાવજો રે. ... ચિતિ પ્રકાશવજો રે૦ ૩
નરતણુ ધારી સંકટ સાંજ્યું, બોધવૃષ્ટિનું વહન વહાણ્યું;
અમ માટે, તો નાથ ન હવે વિસારજો રે. ... ચિતિ પ્રકાશવજો રે૦ ૪
સિદ્ધલોકમાં હે સિદ્ધેશ્વર! અમે નકાર્યો માયાનો દર,
માયાને વશ મૂક્યા, એ સંભારજો રે. ... ચિતિ પ્રકાશવજો રે૦ ૫

અમ માટે પોતે પણ આવ્યા, અમને માયાથી મૂકાવ્યા;
 (પણ) પાછા છોડી ચાલ્યા, તો સંભાળજો રે. ... ચિત્તિ પ્રકટાવજો રે૦ ૬
 બ્રહ્મલોકમાં જે રેળાયાં, બ્રહ્મામૃત તે અમને પાયાં;
 પણ પછવાડે રાખ્યાં, તો સંભાળજો રે. ... ચિત્તિ પ્રકટાવજો રે૦ ૭
 યોગચંદ્ર અમકે તપસોડે, અમકે અમ ચિત્તે આ લોકે;
 અમકાર એવો કરી, આ વિસારજો રે. ... ચિત્તિ પ્રકટાવજો રે૦ ૮
 જનસોડે નૈઋત્ય નિહાળ્યું, આ લોકે અમ પાસ પળાવ્યું;
 પણ પછવાડે હગમગતું, સ્થિર સ્થાપજો રે. ... ચિત્તિ પ્રકટાવજો રે૦ ૯
 ધર્મતણી રક્ષા કરવાને, તત્ત્વજ્ઞાન વહેતું કરવાને;
 ટરદ્ર બનાવ્યું પ્રીતિ, પણ બળ આપજો રે. ... ચિત્તિ પ્રકટાવજો રે૦ ૧૦
 રાષ્ટ્રવિષે સત્તાધારીઓ, પશ્ચિમની ધારે સરણી;
 તે સામે ટકવાને પણ, બળ આપજો રે. ... ચિત્તિ પ્રકટાવજો રે૦ ૧૧
 અમ ચિત્તે ચિત્તિચંદ્ર અમકતો, રહે નિરંતર એ ઝગમગતો;
 અવશ્ય એવું કરીને, દર્શન આપજો રે. ... ચિત્તિ પ્રકટાવજો રે૦ ૧૨

— [*] —

ત્રીનાથવચનામૃત

[પૂજ્યપાદ શ્રીમન્નાથભગવાન્]

જનન્યાશ્ચિતયંતો માં ૬૦ શ્લોકમાં દક્ષાપ્રમાણે ઈશ્વરની સાથે નિત્ય
 અભિયુક્ત થયેલા જનોના યોગક્ષેમનું વહન તેમની ભાવનાનુસાર શ્રીઈશ્વર કરે
 છે, એમ થવામાં સર્વશક્તિમાન ઈશ્વરની સાથે તેમના હૃદયના અભિયુક્તપણા-
 રૂપ (૬૬ લેગણરૂપ) પુણ્યજ કારણરૂપ છે.

પ્રારબ્ધ ને વર્તમાનજન્મની શુભભાવનારૂપ તથા શુભકર્મરૂપ પુરુષાર્થ
 એ બંનેમાં જે બલવાન હોય તેનો વિજય થાય છે

જો પ્રતિબંધક પ્રારબ્ધકર્મ વધારે બલવાન હોય તો વર્તમાનજન્મમાં શુભ-
 ભાવનારૂપ ને શુભકર્મરૂપ પુરુષાર્થનું દબિહત પરિણામ આવતું નથી.

વ્યવહારમાં કંપના પ્રસંગો આવે તથી જો મનુષ્યને સંસારમાં વૈરાગ્યની
 પ્રાપ્તિ થાય તો તેને કંપના પ્રસંગો બહુ ઉપકારક થાય છે.

શાસ્ત્રનાં ને મહાપુરુષોનાં વચનોને શ્રદ્ધાપૂર્વક વિચારવાથી ને તેને અતુ-
 સરવાથી પરિણામે જીવને સાચી શાંતિ ને સાચું સુખ પ્રાપ્ત થાય છે.

આપ-કાળે ધૈર્ય રાખવું એ સમજાવતું કૃત્ય છે અધૈર્યથી લાભ નથી પણ
 હાનિજ છે. (ચાહુ)

સદ્ગુરુપરમાત્મા શ્રીમન્નાથભગવાનની એકાળુંમી જન્મજયંતી પ્રસંગનું સ્તવન તથા પ્રાર્થના

[લેખક:-શ્રી. મહારાણીદાસ ગોહુલદાસ દશાઈ-વેદાંતભૂષણ]

જય શ્રીમન્નાથ મહેદેવ !

સદ્ગુરુ પરમાત્મા શ્રીમન્નાથ ભગવાનના સ્વરૂપાધિધાનમાં આપ ભગવાનની અજિન્મકિતની આજ એકાણુંમી જયંતી છે. તે મંગલપ્રસંગે હે ભગવન્ ! અમે આપ ભગવાનનાં શિષ્યો આપ ભગવાનનું વેદવિધિથી પૂજન નમન આદિ કરીએ છીએ, તેનો અપ્રસંગ રચા છતાં સાક્ષાત્વત્ સ્વીકાર કરી હે કરુણાનિધાન ! અમારાપ્રતિ અમૃતમયી દૃષ્ટિનો પ્રપાત કરી અમને જાગૃત્તાની કરવા કૃપા કરશે.

હે અલૌકિક સ્વરૂપવાળા ભગવન્ ! આપ ભગવાનનાં જન્મ તથા કર્મ દિવ્ય હોય છે, તેની ઘટના મનુષ્યની અદ્યથુદિતો વિષય ચર્ચ શકતી નથી, છતાં તે ઘટનાને પોતાની શુદ્ધિમાં ગિતારી ચક્રનાર મનુષ્યનાં જન્મ તથા કર્મનો નિસર્ગે માટે અંત આવે છે અને હે કરુણાનિધાન ! એ માટે તો આપ ભગવાનના કોઈ સ્વાર્થવિના જન્મ ધારણ કરવાના અને કર્મ કરવાના સંકટ જેવા પ્રસંગને આપ ભગવાન પોતાથી અગીકાર કરવાની કૃપા કરે છે.

સદ્ગુરુપરમાત્મા શ્રીમન્નાથભગવાનના સ્વરૂપાધિધાનમાં આપ ભગવાનનું પ્રારંભ પશુ અલૌકિક પ્રકારનું હોવાથી ધર્ષા અશુદ્ધ જનોની શુદ્ધિમાં ધૈતુહલ પેદા કરનાર ધર્મ છે અને પ્રાકૃતન સંસ્કારવડે અશુદ્ધ મતિવાળાં સંજ્ઞાનોને પરમવિશ્રામના ધામશૂત ધર્મ છે એ પ્રત્યક્ષ છે.

આપ ભગવાને, હે સર્વમય ! આપ ભગવાનનું જીવન સર્વ જનતામાટે શોકશોચ રાખેલું છતાં આપ ભગવાનના પ્રતક્ષ દર્શનનો સાજ મેળવવામાં પશુ મોટો જાગ અસમર્થ રહેલો જણાય છે તો પંડી આપ ભગવાનના સત્સમાગમનો લાભ મેળવવામાં તો અતિ અદ્ય સંખ્યા જાગૃત્તાની ચર્ચ છે એમા આધર્મસરણું નથી અને આપના સ્વરૂપલાભ-પર્યંતનો સાજ મેળવવાથી તો અત્યંત અદ્યસંખ્ય મનુષ્યો જાગ્યાના યથા હોય એમાં કોઈ આધર્મ નથી

આપ ભગવાને કાંઈ પશુ સ્વાર્થવિના જનતાને તત્ત્વજ્ઞાન અને સ્વધર્મનો બોધ આપી કૃતકૃતતાના માર્ગપર ચડાવેલ છે એ જનતાપર આપનો મોટો અનુમદ છે.

જે મહાશય સંજ્ઞાનોના પ્રાકૃતન સંસ્કારે પશુ ભવ્ય હતા, તેઓ તો આપ ભગવાનના એ બોધનો આશ્રય કરી કૃતાર્યતાના અવધિને પામવા પર્યંતના જાગ્યને વરી ચોલાં છે અને અન્ય સંજ્ઞાનો એ પંથપર પ્રવશ્ય કરતાં ઘણું ચૂક્યાં છે, જે મદપ્રારબ્ધવાન સંજ્ઞાનોને આપ ભગવાનનો સાક્ષાત્ સમાગમ થયા છતાં કૃતાર્યતા દૃષ્ટિગોચર થયેલી નથી તેઓ પશુ હોગકો કૃતાર્ય ચર્ચ રહેશે એમાં જરાયે સંશય નથી.

પશુ જે મદભાગ્યવાળાં સંજ્ઞાનોને આપ ભગવાનનો સંકાત સમાગમ થવનો લાજ મળ્યો નથી તેમને વર્તમાન સમયમાં ધર્મમાર્ગપર રિયર રહેવું અત્યંત દુઃખમ જન્યું છે. રાષ્ટ્રમાં સત્તાધારીઓ પશ્ચિમતી સરણીને અનુમરીને રાષ્ટ્રમાં પશુ સમાજ બચાવવાનું નવું ધડતર કરે છે. તે તેમનું નવું ધડતર પ્રાચીન પરંપરાવડે ગિતરી આવેલા અને અત્યંત કલ્યાણકાર નીવરેલા દત્તિપરિષ્ઠિ ધણી પ્રજાસિક્ષાએને પ્રાપ્ત હિન્દુિયમ કરનાર છે.

એમ હોવાથી મતા વિનાના સંસ્કૃતોનાં મન દીંચા થવા પામ્યાં છે

પણ હે સર્વત અને સર્વશક્ત સર્વેશ્વર ! એમના મદલાઅસામુ નદિ જેતા ધર્મના સરસ્વણના એકજ હેતુથી આપ ભગવાન્ ધટતે સમયે ધટતું કંશેા એવી આશામાં દિર્ઘનિર્ગમન કરે છે. તેમના પર દયા કરી આપ દયામય ધટતે સમયે અવશ્ય ધટતું કંશેા એમ અને માનીએ છીએ

વર્તમાનના આણુ વિદ્ય સમયમા હે નાથ ! આપ ભગવાનને અમારા વ્યવહાર-પ્રકરણનીજ ચિંતા વ્યક્ત કરતા ગ્રહેવાનું અને છે એ અમારા મદલાઅનુ અવલોભન કરતાં અમને ધણી શરમ લાગે છે, પણ હે દયામય ! હે પરમાત્મન ! આપ ભગવાન્ અમારા આત્મા હોઈને અને આત્મારૂપે આપ ભગવાન્ અમારાથી કેવળ અલિપ્ત હોવાથી અને અમારી શરમના ભારથી મુક્ત રહીએ છીએ.

જય નાથ !

જય જય

—[*]—

॥ ૐ ॥

॥ પૂજ્યપાદ આચાર્યપર-શ્રીમન્નાથસદ્ગુરુપ્રશસ્તિ ॥

॥ શ્રીમાનંદાધમ-વીલક્ષા (હાલ નવાગમ) ॥

—[*]—

ૐ શ્રીનૈષ્ઠિકબ્રહ્મચર્યાશ્રમસ્ય । પદ્માન્યપ્રમાણપારાવારવારીણ । યમાદ્યષ્ટાંગ-યોગસિદ્ધયોગીશ્વરઃ । નિશ્ચિલનિગમાનમસારહૃદય । તપશ્ચર્યાચરણ । સારવન્યયપ્રતિ-
પાદક । સર્વધર્મોત્કૃષ્ટસનાતનૈવેદિકમાર્ગપ્રવર્તક । ત્રિનિયતાપહરયોગમાર્ગોદ્ધારકઃ ।
યેદાંતાજવિકાસક । શ્રોતસ્માર્તકર્મજીર્ણોદ્ધારક । નવધામક્ષિપોષક । મન્વજન-
મવમીતિમંજક । જ્ઞાનમોહસિદ્ધિદાયક । બ્રહ્મવિદ્વરિષ્ઠ । શ્રીર્જતર્યામિપ્રમુરુપ ।
આચાર્યશિરોમણિ । પૂજ્યપાદવૃષાસિધુસદ્ગુરુપરમાત્મા । શ્રીદક્ષિણામૂર્તિમહેશ્વર-
સ્વરૂપઃ । શ્રીમન્નાથમગવાન । વિજયતે વિજયતે વિજયતે ॥ જય વૃષાસિધો ।
દીનવંધો । જય ॥ મુક્તવત્સલ । જય ॥

નોંધ — વિક્રમસંવત ૧૯૫૬નું આતુર્માસ્ય પૂન્યપાદ સદ્ગુરુદેવે શ્રીમાન્ લક્ષ્મીનાથ (શાળિદાસ)^૧ કરમચદ્ગાધીના આમદથી રાજકોટમા તેમને ધેર ન્યું હતુ સવત ૧૯૫૬ની ગુરુપૂર્ણિમાનો (આપાદી પૂર્ણિમાનો) મહોત્સવ ત્યા રાજકોટમા ઉજવાયેનો આતુર્માસમાં નિયત્રિત ચાલતા વ્યાખ્યાન શ્રવણનો લાભ રાજકોટના સંસ્કૃતોએ લીધેનો આતુર્માસ્ય પૂર થતા સ ૧૯૫૭ની ત્રિપુરી પૂર્ણિમાનો (શર્તિકી પૂર્ણિમાનો) મહોત્સવ પણ રાજકોટમા શ્રી લક્ષ્મીદાસભાઈને ધેર પૂન્યપાદશ્રીના નિવાસસ્થાનમા ઉજવાયો હતો શ્રીમાન્ લાલસિદ્ધલાઈ વડીને બાંહેધરી આપીને તે મે કૃતિયાણેથી આવીને એ મહોત્સવમા બીજા જિલ્લાસુઓ સાથે પૂન્યપાદશ્રીના મહાપૂજન

૧ વર્તમાન વિશ્વપ્રસિદ્ધ ગાંધીય મહાપુરુષ ગાધીજી મોદેનદામ કરમચદ્ગા મોટા બાપ, અને પોરબદરના માણ દિવાન શ્રીમાન્ કરમચદ્ગાઈના પુત્ર

આદિનો લાભ લીધેલો તથા કાર્તિકીપૂર્ણિમાપર પોરબંદરથી ભક્તચારી રામજીભાઈ^૧ પ્રભુશ્રીની સેવામાં ધરવામાટે રૂપાની છડી, ને ચંમર લઈ આવેલા,^૨ ને પ્રભુસેવામાં ધરવામાં આગ્યાં. એ છડી લીધી, ને શ્રીમાન્ લાલસિંહભાઈએ ચામર (ચમર) લીધું. શ્રીગુરુદેવથી થોડી વારમાં પ્રચરિતનાં થોડાં સરૂત વાક્યો ગોઠવાઈ ગયાં. સાણદવાળા પરમ શુભકૃત સદ્ગત શ્રીમાન્ પીતામરભાઈ, શ્રીપ્રભુજી સાણદમાં પધારેલા તે વેળા પ્રચરિત-બોલેલા તેનાં કેટલાક વચનો અરધાપરધાં રમરથમાં આવતાં તેનો એ ગોઠવણીમા ઉપયોગ થયેનો એવું યાદ આવે છે. આ સેવકને છડી ધારણ કરી, પ્રચરિત બોલીને શ્રીપ્રભુનો મહિમા ગાવાનો ભારે ઉત્સાહ એ વેળા પ્રકટેલો. તે પ્રમાણે યતા મહાપૂજનના મંડપમાંથી શ્રીગુરુપદમાત્માના આચાર્યતરીકેના નિઃશ્વરની ગર્જના પુનઃ પુનઃ યતા લાગી જોના પ્રતિશ્વનિથી (પડવાથી) બહારનું આકાશ પશુ ગાંજી ગીધુ, શ્રીગુરુભક્તોને એથી બહુ પ્રસન્નતા ઉપજી થી. લાલસિંહભાઈ હસતે વદને ચમર ઢોળી રહ્યા હતા. આ દાસાનુદાસના હૃદયમાં પશુ આનંદના ઓલ બેસ્યા હતા. એ સમયે બોલાયેલી પ્રચરિતમાં પાછળથી સુધારાવધારો કરવામાં આવ્યો હતો.

આચાર્યપદના પ્રસિદ્ધ ચિક્કનરીકે શ્રીગુરુપૂર્ણિમાએ^૧ ને શ્રીત્રિપુરીપૂર્ણિમાએ પૂજ્યપાદ કૃપાનાથના મહાપૂજનવેળા એ પ્રમાણે છડીચામર ધરાવવામા આવતા સંવત ૧૯૬૩માં " સુસુષુમ્મતિ ઓર્જંતર્યામીના આદેશો " પ્રસિદ્ધ કરવામાટે પૂજ્યપાદ પ્રભુશ્રીએ આપવા કૃપા કરી તેથી પ્રકટેલા અપૂર્વ આનંદના ઉજાળામાં લખાયેલા " સંવોચન "માં પૂજ્યપાદ ગુરુદેવની પ્રચરિત ઉપરની પ્રચરિતને મળતી હૃદયના આનંદોદ્ગારરૂપે મૂકવામાં આવી છે.

પ્રત્યેક આવાદી ને કાર્તિકીપૂર્ણિમાના મહોત્સવમયે નિશ્ચિતપણે તથા બહુધા શ્રીકૃષ્ણજન્માષ્ટમી, શ્રીમહાશિવરાત્રિ આદિ પવેતિ (તહેવારોને) દિવસે યતા પૂજ્યપાદ ગુરુદેવના મહાપૂજનસમયે આ સેવકને છડી ધારણ કરી, પ્રચરિત બોલવાનો અખડ લાભ અગોપિપર્યંત મળ્યો છે. પૂજ્યપાદશ્રીના પ્રવાસમાં પશુ કોઈકોઈવાર કપડવજ આદિ રથજે તેવો લાભ પ્રાપ્ત થયો હતો.

મારા સુ મિત્ર સદ્ગત શુભકૃતવર્ધ શ્રીમાન્ લાલસિંહભાઈએ પશુ પોતાના જીવન-પર્યંત પ્રભુશ્રીને ચમર ધરાવવાનો લાભ લીધેલો તેઓ બહુ પ્રતિવાળા છતાં પશુ પ્રત્યેક મહોત્સવમયે શ્રીસદ્ગુરુચરણમા આવતા, ને પ્રભુશ્રીને ચમર ઢોળતા, અમારા વંશવારસોને પશુ આ પરમપવિત્ર-પરમપાવનકરી સેવાનો લાભ મળે એવી શુભાશા અમે બનેએ સેવેથી, અને તે પ્રમાણે શ્રીમાન્ લાલસિંહભાઈના પછી તેમના સુપુત્રો મહોત્સવસમયે પ્રભુશ્રીને ચમર ઢોળવાનો લાભ લે છે.

સંવત ૨૦૦૩ના આષાઢ

સુદિ ૭ સુધવાર

સ્થળ: પાવરહાઉસ, સાવનગર

લિં

માણેકલાલ નાનજી ચંદારાણા

(માનિક્યવર્મા)

૧ બહુધા મારવાડજીની સાચોરા લાલજી, તેઓ પોરબંદરમાં એક નાગર ગૃહસ્થને આં પ્રથમ રહેલા હતા. એમના નામની એક કોટડી શ્રીશ્રીલખા-આનંદશ્રમમાં છે

૨ આ બંને વસ્તુઓ શ્રીમાન્ લક્ષ્મીદાસભાઈએ તૈયાર કરાવેલી હોવી જોઈએ.

તા. ક્ર:—પૂજ્યપાદ સદ્ગુરુદેવે ચોતાશીટી શ્રીપત્રકલ્પમંજરી નામક પુસ્તકમાં ૫, ૩૭મે દર્શાવેલ લેખને અનુસરીને નવીન પ્રચલિત ગોઠવી છે તે આ નીચે આપી છે, જે વિશેષ આદરણીય છે.—

નવીન પ્રચલિત

ૐ ધીનૈષ્ટિકવ્રહ્મચર્યાશ્રમસ્ય: । પદ્મવાન્યપ્રમાણપાસચારપારોળ: । યમનિય-
માસનપ્રાણાયામપ્રત્યાહારધારણાધ્યાનસમાધ્યયોગપારગ: । તપશ્ચક્રવર્તી । પદ્મ-
દર્શનસ્થાપનાચાર્ય: । સકલપદાર્યપ્રકાશક: । વ્યાખ્યાનસિંહાસનાધીશ્વર: । સકલ-
નિગમાગમસારહૃદય: । સાર્યત્રયપ્રતિગાદક । વૈદિકમાર્ગપ્રવર્તક: । સર્વતૈત્ત્રસ્વર્તક ।
ભૂમંડલાચાર્ય: । ચાતુર્વર્ણ્યશિક્ષક: । નાસ્તિકઘૈતધ્વાંતકદંડગ્રાનમાર્તણ્ડ: । યોધાગ્ન-
પ્રભાકર: । પરમધામનિવાસી । સચ્ચિદાનંદસ્વરૂપ: । મહારાજાધિરાજ: । પરમકારુણિક ।
શ્રીદક્ષિણામૂર્તિમહેશ્વરસ્વરૂપ: । પૂજ્યપાદકૃપાસિંધુસદ્ગુરુપરમાત્મા । શ્રીમન્નાથ
ભગવાન્* વિજયતે, વિજયતે, વિજયતે । જય કૃપાસિંધો, દીનબંધો જય,
ભક્તવત્સલ જય ॥

ઉપરની નવીન શ્રીસદ્ગુરુવર્ધ-આચાર્યપ્રચલિત સંવત ૨૦૦૩ના કાર્તિકીપૂર્ણિમાના
મહાપૂજનમહોત્સવસમયે વર્તમાનપ્રચલિત સાથે ખોલવામાં આવી હતી, તે ગર્ભ
આપાદી પૂર્ણિમાના-શ્રીગુરુપૂર્ણિમાના-મહાપૂજનમહોત્સવસમયે શરીરની અશક્તિના કારણે
હું શ્રીશ્રીલખ્યાનંદાશ્રમમાં ગઈ શક્યો નહિ, તેથી ચિ. કેશવલાલે છડી ધારણ
કરીને એ નવી પ્રચલિતપ્રમાણે શ્રીગુરુમહિમા ગાયો હતો-શ્રીસદ્ગુરુદેવનો વિશ્વધ્વનિ
કર્ષો હતો.

સંવત ૨૦૦૩ના આષાઢ વદિ ૧૦
રવિવાર સ્થળ-પાવરહાઉસ,
ભાવનગર

માણિક્યવર્મા

—[*]—

વાંચવા જેલું

અમદાવાદ—ગુર્જરાનસાહિત્યસમાતરકૃતી પ્રકટ થયેલી ઈ. સ. ૧૯૪૫-૪૬ની
કાર્યવહીમાં કૃપાનાથના જીવનસંબંધી પુસ્તિકાઓની સમાલોચના કરવામાં આવી છે તે ખાસ
વાંચવાજોઈ છે.

અમદાવાદ—અરેશ કાર્યાલયતરફથી “સત્સંદેશ” નામનું ધાર્મિક માસિક પ્રકટ
થાય છે તેના પ્રથમ વિશેષાકમાં કૃપાનાથના જીવનસંબંધી લેખ પ્રકટ થયેલો છે તે પણ
ખાસ વાંચવાજોઈ છે.

—(૨)—

શ્રીકાર્તિકીપૂર્ણિમા-ત્રિપુરીપૂર્ણિમા મહાપૂજન

(રથા: શ્રીઆનંદાશ્રમ-નવાગામ પો. બીલખા.)

આવતી કાર્તિકી-શ્રીત્રિપુરીપૂર્ણિમાનો મહાપૂજન મહોત્સવ આ વેળા કાર્તિક સુદ ૧૫ મંગળવાર સં. ૨૦૦૫ તા ૧૬-૧૧-૪૮ના દિવસે થશે.

(આ વખતે આ એકજ દિવસનો મહોત્સવ રહેશે.)

કાર્તિકસુદિ ૧૫ મંગળવારનું સમયપત્રક

સવારના ૫ ઉત્થાન-ઉઠવું

૫ થી ૫ા મુખશુદ્ધિ.

૫ થી ૬ પ્રાતઃસ્મરણસ્તોત્રા-સમૂહ પ્રાર્થના આદિ

૬ થી ૯ પ્રાતઃસંધ્યાદિ નિલકર્મ.

૯ થી ૯ા મહાપૂજન તૈયારી.

૯ા થી ૧૨ા શ્રીસદ્ગુરુમહાપૂજન,

શ્રીહિપદેશગ્રંથાવલિના - ૧૧૪મા અંકનું તથા

શ્રીમનાયમુખોધમાળાનું વાચન, ને શ્રીદક્ષિણા-

મૂર્તિ નાયમદિરમાં વંદન.

૧૨ા થી ૫ા માધ્યાહ્ન સ્નાન, સંધ્યા, ભોજન,

વિશ્રાંતિ ને પરસ્પર સંસર્ગ.

માંજના

૫ થી ૭ વ્યાખ્યાન ને શ્રીહિપદેશગ્રંથાવલિ

તથા શ્રીનાયમુખોધમાળાનું

વાચન.

૭ થી ૧૦ ગીતાપાઠ, આરતી, સાવસંધ્યાદિ

નિલકર્મ, ભજન ધૂન.

નોંધ:—આ મહોત્સવમાં આવનારાં બંધુબહેનોએ પોતાના આગમનના સમાચાર કાર્તિકસુદિ ૧૨ મુઘીમાં શ્રી વ્યવસ્થાપકને લખી જણાવવા જોઈએ.

—[*]—

જરૂરી વિનંતિ

આવતી સં ૨૦૦૫ની કાર્તિકી પૂનેમના મહાપૂજનનો લાભ લેવામાટે શ્રીઆનંદાશ્રમ-નવાગામ (પો. બીલખા)માં આવવાની ઇચ્છા રાખનારા ગુરુબંધુઓ તથા બહેનોને ખાસ કરીને વિનંતિ:—

નામદાર સૌરાષ્ટ્ર સરકાર તરફથી પંચી ઉપરાંત મનુષ્યોને જમાડવા ઉપર પ્રતિબંધ મૂકવામાં આવ્યો છે તેથી મહાપૂજનમાં ભાગ લેવા આવનાર બંધુઓ તથા બહેનોમાટે બહુધા ફલાહાર (ફરાળ)ની વ્યવસ્થા રહેશે અજના ભોજનની વ્યવસ્થા નહિ બની શકે એમ લાચારીથી જણાવવું પડે છે.

કાર્તિકસુદિ ૧૫ મંગળવાર તા. ૧૬-૧૧-૪૮ના બપોરપછી ઉત્સવ પૂર્ણ મનાશે.

શ્રીનાથઘાટ

આશિન સુદિ ૬ ના દિવસે શ્રીમાન્ મંગળદાસ કેશવલાલ ભટ્ટ તથા શ્રીમાન્ મીનોચહેગ-ભાઈ (પારસી ગૃહસ્થ) સાથે શ્રી. અખાસકર ભાઈશકર ત્રિવેદી શ્રીનાથઘાટનું સાલવું કામ જોવા માટે ગયા હતા. શ્રી. મીનોચહેગભાઈએ એવી સૂચના કરી કે બંને વધારે ખર્ચ થાય, પણ પુષ્કળ જળ કુડમાં આવે ત્યાં સુધી લાંબું ખોદાણુ કરવું જોઈએ.

શ્રીનાથઘાટનું કાર્ય ઘોડા દિવસમાં પૂર્ણ થશે. કુડનું વિશેષ ખોદાણુકામ દ્રવ્યના અભાવે હમણાં બંધ રહેશે.

—[*]—

શ્રીધીલક્ષ્મી આનંદાશ્રમમાં ચાલતા શ્રીદક્ષિણામૂર્તિ સંસ્કૃત

અનુક્રમ	વિદ્યાર્થીનું નામ	કેવા ધ્યાત્રી ?	ક્યાંના રહીશ ?	કઈ પરીક્ષા પાસ કરી ?
૧	હિમતલાલ હરિપ્રસાદ	ઉદ્દીપ્ય ધ્યાત્રી	ત્રાપજ	પરીક્ષા આપી નથી
૨	લાધારામ લખ્યાશંકર	ઉનેવાળ ધ્યા.	કોડીનાર	"
૩	હરદત રેવાશંકર	ઉદ્દીપ્ય ધ્યા.	મોરાણા	કલકત્તા ન્યા. પ્રથમા તથા મધ્યમા વેદાંત પ્રથમાનઅન્યા. પ્રથમા
૪	જયશંકર મયારામ	શ્રીગોડ ધ્યા.	મેદરડા	કલકત્તા બ્યા. પ્રથમા
૫	મંગળજી ઉદ્દવજી	"	દાત્રાણા	પરીક્ષા આપી નથી
૬	પ્રેમજી જલવજી	ઉદ્દીપ્ય ધ્યા.	બગમરા	કલકત્તા કાવ્ય તથા બ્યા. પ્રથમા
૭	પ્રભાશંકર નાનજી	"	વડિયા	કલકત્તા સાહિત્ય તથા બ્યા. પ્રથમા
૮	દયારામ પ્રાણજીવન	"	મેદરડા	પરીક્ષા આપી નથી
૯	માધવજી પ્રાણજીવન	"	કચારિયા	"
૧૦	શંકરલાલ દેવશંકર	"	રાજપર	કલકત્તા બ્યા. પ્રથમા
૧૧	પ્રભાશંકર લાલજી	"	વાસાવડ	કલકત્તા વેદપ્રથમા
૧૨	જગવાનજી રણુડોડ	પ્રશોરા ધ્યા.	બીલખા	પરીક્ષા આપી નથી
૧૩	લક્ષ્મીશંકર રેવાશંકર	સારસ્વત ધ્યા.	"	"
૧૪	કેશવલાલ કેશવજી	"	કુતિયાણા	"

વિદ્યાલયમાં અધ્યયન કરી ગયેલા વિદ્યાર્થીઓનું પત્રક

બીજી શા અભ્યાસ કર્યો ?	વર્તમાનમાં કયા રહી શો ધવો કરે છે ?	કવી સ્થિતિ પ્રાપ્ત કરી ?
ભાગવતાદિ પુરાણ-કર્મકાણ્ડના અથો તથા પંચદશી, વિચાર-સાગર અને પૂજ્યપાદશ્રીના અથો	સોજીનામાં આચાર્યપદે ઉપદેશક તરીકે કામ કરે છે	નૈદિક સ્થાવરારી રહી સારી સ્થિતિ પ્રાપ્ત કરી છે.
ભાગવતાદિ પુરાણ ન્યોતિપ્, કર્મ-કાણ્ડના તથા પૂજ્યપાદશ્રીના અથો	અમરેલીમાં રહી વડોદરા સ્ટેટ તરફથી ઉપદેશક તથા અંગ્રેજી સ્કૂલમાં સરકૃત વિભાગના શિક્ષક	ઉત્તમ સ્થિતિ પ્રાપ્ત કરી છે
સાહિત્યઅથો તથા પૂજ્યપાદશ્રીના અથો	મોજીદમાં ઉપદેશક તરીકે કામ કરે છે.	ઉત્તમ સ્થિતિ પ્રાપ્ત કરી છે.
કર્મકાણ્ડ તથા પુરાણ અને ન્યોતિપ્	અમદાવાદમાં ઉપદેશક તરીકે કામ કરે છે.	"
શ્રીમદ્ભાગવત તથા કર્મકાણ્ડ આદિ	વિશ્વમગલના તંત્રી તરીકે કામ કરે છે	"
ભાગવત, ન્યોતિપ્ તથા કર્મ-કાણ્ડના અથો	બગમરામાં પુરાણવૃત્તિ તથા યજ્ઞમાનવૃત્તિ કરે છે	"
"	વડીઆમાં પુરાણવૃત્તિ તથા વડીઆ સ્ટેટ સં. પાઠશાળાના અધ્યાપક, ન્યોતિપ્ વૃત્તિ	"
કર્મકાણ્ડ, ન્યોતિપ્	રાજકોટમાં રહી ન્યોતિપ્નું કામ તથા કર્મકાણ્ડવૃત્તિ	"
પંચદશીઆદિ વેદાન્ત અથો તથા પૂજ્યપાદશ્રીના અથો, ઈમ્મો અભ્યાસ મેદિક સુધીનો	કાગધામાં દિવાન સાહેબના શિરસ્તેદાર.	"
સંહિતા તથા કર્મકાણ્ડના અથો	વઢવાણમાં કર્મકાણ્ડવૃત્તિ કરે છે.	"
કર્મકાણ્ડ તથા સામાન્ય ન્યોતિપ્	વાંસાવડમાં વૈદકનું કામ કરે છે.	"
સંહિતા, સામાન્ય વ્યાકરણ તથા કર્મકાણ્ડ	ઉનામાં વૈદુ કરે છે	"
ભાગવત, કર્મકાણ્ડ વગેરે	બીલખામાં યજ્ઞમાનવૃત્તિ તથા ગુજરાતી સ્કૂલમાં શિક્ષક	મધ્યમ સ્થિતિ પ્રાપ્ત કરી છે.
સામાન્ય વ્યાકરણ, ન્યોતિપ્ તથા કર્મકાણ્ડ	કુતિયાણામાં યજ્ઞમાનવૃત્તિ કરે છે.	"

અનુક્રમ	વિદ્યાર્થીનું નામ	કેવા બાદાણ ?	કયાના રહીશ ?	કઈ પરીક્ષા પાસ કરી ?
૧૫	પુરુષોત્તમ લક્ષ્મીરામ	રાજ્યશુરુ બા.	રાજકોટ	કલકત્તા બા. તથા કાંબ. પ્રથમા
૧૬	દિનકરરાય સોમેશ્વર	શ્રીગેહ બા.	વડિયા	પરીક્ષા બાપી નથી
૧૭	ફલશકર લક્ષ્મીચંકર	ઉદીચ્ય બા.	મોટા આંકડિયા	"
૧૮	જ્યેષ્ઠાલાલ રામકૃષ્ણ	"	હળવદ	કલકત્તા બા. પ્રથમા
૧૯	મોહનલાલ ગંગારામ	ત્રવાડી મેવાડા બાદાણુ	સાપર	કાશી બા. પ્રથમા
૨૦	ઝાંધવજી મૂલશંકર	"	બગસરા	પરીક્ષા બાપી નથી
૨૧	મણિશકર હજીરામ	ઉદીચ્ય બા.	મોહદહ	"
૨૨	જીવનલાલ મોહનલાલ	"	માણાવદર	"
૨૩	પ્રાણશકર બીમશકર	"	મોહદહ	"
૨૪	મજલાલ શામજી	શ્રીગેહ બા.	વડાળા	"
૨૫	પ્રાગજી રેવાશંકર	ઉદીચ્ય બા.	ત્રાપજ	"
૨૬	વામનરાય ગિરિનજીશકર	પ્રશોરા બા.	બોળાદ	"
૨૭	જગજીવન વત્સરાજ	રાજ્યશુરુ બા.	ભડલી	"
૨૮	હીરાલાલ રેવાશકર	ઉદીચ્ય બા.	મેરાણા	"
૨૯	સુનીલાલ રામકૃષ્ણ	"	હળવદ	કાશી બા. પ્રથમા તથા કલકત્તા સાહિલ પ્રથમા
૩૦	જયતિલાલ મગનલાલ	"	લીંબડી	પરીક્ષા બાપી નથી
૩૧	જયતિલાલ ત્રિભુવન	"	સરધાર	"
૩૨	વાસુદેવ કામતાપ્રસાદ	કાન્યકુબ્જ	મુસાનગર	"
૩૩	લક્ષ્મીચંકર નરબેરામ	ઉદીચ્ય બા.	મોટા દેવડિયા	"
૩૪	ગોપાળજી ગૌરીચંકર	"	ઈગોરાગા	"
૩૫	નાનાલાલ દામોદર	ખેડાવાળ બા.	મોટા લીલિયા	"

ખીન્ને શો અન્નાસ કર્યો	વર્તમાનમા કયા રહી શો ધવો કરે છે	કેવી સ્થિતિ પ્રાપ્ત કરી
કર્મકાણ્ડ તથા સામાન્ય જ્યોતિષ્	અમદાવાદમાં કયાકાર તથા યજ્ઞમાનવૃત્તિ.	ઉત્તમ સ્થિતિ પ્રાપ્ત કરી છે.
સામાન્ય વ્યાકરણ	સુજરાતી નિરાજમાં શિક્ષક	મધ્યમ સ્થિતિ પ્રાપ્ત કરી છે.
શ્રી ભાગવત	મુમુક્ષુમાં કયાકાર તરીકે કામ કરે છે	ઉત્તમ પ્રકારની સ્થિતિ પ્રાપ્ત કરી છે
સામાન્ય જ્યોતિષ તથા કર્મકાણ્ડ	કરાચીમાં જ્યોતિષ્ તથા કર્મ-કાણ્ડવૃત્તિ	મધ્યમ પ્રકારની સ્થિતિ પ્રાપ્ત કરી છે.
સામાન્ય કર્મકાણ્ડના અથો	સાપરમાં યજ્ઞમાનવૃત્તિ.	"
સામાન્ય વ્યાકરણ તથા નિલકર્મ	બગસરામાં યજ્ઞમાનવૃત્તિ.	"
સામાન્ય વ્યાકરણ તથા કર્મકાણ્ડ	મોહનદામાં યજ્ઞમાનવૃત્તિ	સાધારણ સ્થિતિ પ્રાપ્ત કરી છે.
સામાન્ય વ્યા. તથા કર્મકાંડ	માણાવદરમાં યજ્ઞમાનવૃત્તિ.	"
ભાગવત તથા કર્મકાંડ	કરાચીમાં વ્યાકરણવૃત્તિ	સ્થિતિ ઠીક છે
સામાન્ય વ્યા. તથા કર્મકાંડ	વડાળામાં યજ્ઞમાનવૃત્તિ સાથે વેપાર કરે છે	સ્થિતિ મધ્યમ પ્રાપ્તકરી છે.
"	મુબમમાં વેપાર કરે છે.	સ્થિતિ સારી પ્રાપ્ત કરી છે.
"	ગોટાદમાં નોકરી કરે છે	"
"	ભડલીમાં બઢાચારી સ્થિતિમાં પ્રશુભજન.	"
"	બાલેશ્વરમાં યજ્ઞમાનવૃત્તિ કરે છે.	"
કર્મકાંડના અથો તથા સામાન્ય જ્યોતિષ્	કરાચીમાં કયાવાતા તથા કર્મકાંડવૃત્તિ.	"
કર્મકાંડના અથો તથા મત્રસંહિતા	લીંબડીમાં શુદ્ધવૃત્તિ.	"
"	જસદણમાં યજ્ઞમાનવૃત્તિ.	"
ન્યાય તથા સાહિત્યના અથો	અમદાવાદ આદિ સ્થળે ઉપદેશક.	"
સામાન્ય વ્યાકરણ તથા કર્મકાંડ	દેવડિયામાં વૈદુ કરે છે.	"
ભાગવત, કર્મકાંડ તથા જ્યોતિષ્	અમરેલીમાં કયાકારવૃત્તિ તથા યજ્ઞમાનવૃત્તિ.	"
સામાન્ય વ્યા. તથા કર્મકાંડ	યજ્ઞમાનવૃત્તિ તથા સુજરાતી રૂઢ-લમાં શિક્ષક કામ કરે છે.	"

ક્રમ	વિદ્યાર્થીનું નામ	કેવા બાલ્ય ?	કયાના રહીશ ?	કઈ પરીક્ષા પાસ કરી ?
૩૬	મણિશંકર ડાહ્યાભાઈ	મારવત બા.	રાજકોટ	પરીક્ષા આપી નથી
૩૭	લાલશંકર મોતીલાલ	ઉદ્યમ બા.	સનાડિયા	"
૩૮	નમ્મલાલ મણિશંકર	તરાડી મેવાડા બાલ્ય	ખાલા	"
૩૯	શાંતિલાલ દેવશંકર	ઉદ્યમ બા.	હાંક	"
૪૦	ધનંજયભાઈ મૂલશંકર	સોમપગ બા.	પ્રજાસપાટણ	કલકત્તા બા. પ્રથમા
૪૧	જગદીશ મૂલશંકર	"	"	પરીક્ષા આપી નથી
૪૨	અપ્પલાલ કાશીરામ	મારવત બા.	જેતપુર	"
૪૩	બલવંતરાય કાનરજી	ખેડાવાળ બા.	લીલિયા	કાશી બા. પ્રથમા કલકત્તા કોબ પ્રથમા
૪૪	કાંતિલાલ અમૃતલાલ	મારવત બા.	રાજકોટ	"
૪૫	લાધાશંકર પ્રાણીજીવન	"	મધવપુર	પરીક્ષા આપી નથી
૪૬	જયંતિલાલ લાધાશંકર	ગિરનારા બા.	"	"
૪૭	પ્રાણીજીવન પ્રજાશંકર	ઉદ્યમ બા.	ચાંપરકા	"
૪૮	દલપતરામ મહાશંકર	"	બલગામ	"
૪૯	નારણજી ત્રિભોવન	ખેડાવાળ બા.	આબા	"
૫૦	હરિલાલ જીવન	ત્રિગોડ બા.	ધંધરા	"
૫૧	મૂળશંકર જોવાનીશંકર	ઉદ્યમ બા.	જસદણ	"
૫૨	હરગોવિંદ તુલશી	ઉનેવાળ બા.	આલીદર	"
૫૩	વાસુદેવ મણિશંકર	"	દેલવાડા	"
૫૪	લાલશંકર દીગાભાઈ	ઉદ્યમ બા.	સારસિયા	"
૫૫	કરજીશંકર સુનિલાલ	ઉનેવાળ બા.	સીમર	"

ખીજો શા અભ્યાસ કર્યો ?	વર્તમાનમાં કયા રહી શા ધર્મો કરે છે	કેવી સ્થિતિ પ્રાપ્ત કરી
સામાન્ય બા. તથા કર્મકાંડ	નાશિકમાં યજ્ઞમાનવૃત્તિ કરે છે.	સ્થિતિ સારી પ્રાપ્ત કરી છે.
"	લીલીવામાં સંસ્કૃત શિક્ષક તથા વૈદ્ય કરે છે.	"
"	ખાલામાં યજ્ઞમાનવૃત્તિ કરે છે.	"
"	ઢાંકમાં યજ્ઞમાનવૃત્તિ કરે છે	"
સિદ્ધાંતકૌમુદી તથા શબ્દેન્દુ-શેખરોદિ	પ્રભાસપાટણમાં યજ્ઞમાનવૃત્તિ કરે છે.	"
સામાન્ય બા. તથા કર્મકાંડ	"	"
સામાન્ય બા. તથા કર્મકાંડ	જેતપુરમાં યજ્ઞમાનવૃત્તિ કરે છે.	"
સામાન્ય કર્મકાંડનાં અર્થો	મુંગલમાં વેપાર કરે છે	સ્થિતિ સાધારણ પ્રાપ્ત કરી છે.
સામાન્ય કર્મકાંડનાં અર્થો	રાજકોટમાં જ્યોતિષ તથા યજ્ઞમાનવૃત્તિ કરે છે	સ્થિતિ સારી પ્રાપ્ત કરી છે.
સામાન્ય બાકરેણુ તથા કર્મકાંડ	માધવપુરમાં યજ્ઞમાનવૃત્તિ કરે છે	"
"	"	"
ભાગવત તથા કર્મકાંડ તથા સામાન્ય બાકરેણુ	મુંગલમાં સાહિત્યવૃત્તિ કરે છે	"
ભાગવત	મુંગલમાં કથાકાર તરીકે કામ કરે છે	"
ભાગવત, કર્મકાંડ	આંનામાં કથાકાર તરીકે કામ કરે છે	"
સામાન્ય બા. તથા કર્મકાંડ	ખડીયામાં યજ્ઞમાનવૃત્તિ કરે છે	"
"	જસદણમાં યજ્ઞમાનવૃત્તિ કરે છે	"
બાકરેણુ તથા મનસાહિતાદિ કર્મકાંડ	આલીદરમાં યજ્ઞમાનવૃત્તિ કરે છે	સ્થિતિ સાધારણ ઠીક પ્રાપ્ત કરી છે
સામાન્ય બા. તથા કર્મકાંડનાં અર્થો	અમદાવાદમાં નોકરી છે.	સ્થિતિ સારી પ્રાપ્ત કરી છે
ભાગવત તથા મનસાહિતાદિ કર્મકાંડનાં અર્થો	સરસીયામાં રહી કથાકાર તરીકે કામ કરે છે.	"
સામાન્ય બા. રત્નીઆદિ	સીમરમાં યજ્ઞમાનવૃત્તિ કરે છે	"

ક્રમ	વિદ્યાર્થીનું નામ	કેવા બાદાણુ ?	કયાના રહીશ ?	કર્ત પરીક્ષા પાસ કરી ?
૫૬	નવસશંકર જટાશંકર	શ્રીગોક સા.	સાંખડાવદર	પરીક્ષા નથી આપી
૫૭	મુલમશંકર પોપટલાલ	"	પાંચપીપળા	"
૫૮	મુકટરાય જગજીવન	ઉદીચ સા.	જસદણુ	"
૫૯	મણિશંકર લાલજી	"	ગોડલ	"
૬૦	પ્રભાશંકર મુજલાલ -	"	ગલસાણુ	"
૬૧	શાંતિલાલ ઝોધવજી	એડાવાળ સા.	મોટાઆકરીયા	"
૬૨	જગજીવન મોનજી	શ્રીગોક સા.	અમરાપુર (ગીર)	"
૬૩	પોપટલાલ પ્રેમજી	ઉદીચ સા.	નાગલખડા	"
૬૪	જીવનલાલ અમૃતલાલ	એડાવાળા સા.	બરડીયા	"
૬૫	મગનલાલ લાલજી	ઉદીચ સા.	પ્રાચી	"
૬૬	છગનલાલ નરભોરામ	"	કાદા	"
૬૭	ગિરજાશંકર પ્રભાશંકર	"	જૂનાગઢ	"
૬૮	ધુન્ડાશંકર ઉમિયાશંકર	"	કંધારિયા	"
૬૯	હરિલાલ નરભોરામ	"	ગોડલ	"
૭૦	વિશ્વનાથ હરિશંકર	એડાવાળ સા.	બાખાપુર	"
૭૧	વસનજી ત્રિકમજી	ઉદીચ સા.	ખાલાપર	"
૭૨	પ્રાણજીવન જટાશંકર	"	નવાગામ	"

ખીજો શો અભ્યાસ કર્યો ?	વર્તમાનમાં ક્યાં રહી શો ધર્મે કરે છે ?	કેવી સ્થિતિ પ્રાપ્ત કરી ?
ભાગવત તથા કર્મકાંડના અંથો	સાંખ્યદાવનરમાં કથાકાર તરીકે ઉપદેશ કરે છે.	સ્થિતિ સારી પ્રાપ્ત કરી છે.
સામાન્ય વ્યા. તથા રુદ્રીઆદિ	પોતાના વતનમાં શિક્ષક તરીકે કામ કરે છે.	સ્થિતિ સાધારણ હીક પ્રાપ્ત કરી છે.
"	કાશીમાં અભ્યાસ કરે છે.	"
સામાન્ય વ્યાકરણ તથા કર્મકાંડના અંથો	ગોંડલમાં યજ્ઞમાનવૃત્તિ કરે છે.	"
વ્યાકરણ ભાગવતાદિ	વઢવણમાં યજ્ઞમાનવૃત્તિ કરે છે	સ્થિતિ ધણી સારી પ્રાપ્ત કરી છે.
સામાન્ય વ્યા. તથા રુદ્રીઆદિ	પોતાના વતનમાં યજ્ઞરાત્રી શિક્ષક તરીકે કામ કરે છે.	"
સામાન્ય વ્યા. ભાગવત તથા કર્મકાંડ આદિ	અમરાપુરમાં યજ્ઞમાનવૃત્તિ.	સ્થિતિ સાધારણ હીક પ્રાપ્ત કરી છે.
"	નાગલખડામાં યજ્ઞમાનવૃત્તિ તથા ન્યૈતિવૃત્તિ.	"
"	ખરડીવામાં યજ્ઞમાનવૃત્તિ કરે છે	"
"	પ્રાચીમાં યજ્ઞમાનવૃત્તિ કરે છે.	સ્થિતિ સારી પ્રાપ્ત કરી છે.
"	ધાક્ષામાં યજ્ઞમાનવૃત્તિ કરે છે.	"
સામાન્ય વ્યા. કર્મકાંડ	ગમનનગરમાં અભ્યાસ કરે છે.	સ્થિતિ હીક પ્રાપ્ત કરી છે.
"	ગમનનગરમાં અભ્યાસ કરે છે.	"
"	"	"
સામાન્ય વ્યા. કર્મકાંડ	અમરેલીમાં અભ્યાસ કરે છે તથા શિક્ષક તરીકે કામ કરે છે.	"
લઘુગ્રીમુદી ભાગવત કર્મકાંડ આદિ	બાલાપરમાં યજ્ઞમાનવૃત્તિ કરે છે	સ્થિતિ સારી પ્રાપ્ત કરી છે
સામાન્ય વ્યાકરણ કર્મકાંડ ભાગવત	દિમતનગરમાં શિક્ષક તથા સ્ટેટમાં પૂજારી	"

Reg. No B. 3087.

સને ૧૯૪૮ તા. રૂપાઓકોઈએ

- ૦-૮-૦ શ્રી. નટવગસિહ રૂપસિહ
૧-૦-૦ " તનુભાઈ પરમાર
૦-૫-૦ " દીક્ષિત હરજીવન જગનલાલ
૦-૮-૦ " મનુભાઈ રાણા
૧-૦-૦ મૌ. જયંતીબેન ચંદાગણા
૧-૦-૦ ગ રવ. અવલખેન
૦-૮-૦ શ્રી. અરજીસિદ્ધ પ્રતાપસિદ્ધ

૨૭.૧૩-૦ હા. શ્રી રૂપસિદ્ધ ગણા

X X X X X

૦-૫-૦ શ્રી અંબારાકર નાનજી જોશી શ્રાવણ-
માસપૂજનનિમિત્તે બેટ

૦-૪-૦ શ્રી કરશનગમ હરજી

(શ્રાવણ વદિ ૩૦ સુધીના)

શ્રી. જીનાગઢમાં શ્રીમાન પોપટલાલ તોરાચંદ વડીલને

૦-૮-૦ શ્રી રૂપસિદ્ધ જન્માષ્ટીના દિવસે મહાપૂજન

૧-૪-૦ શ્રી પોપટલાલ તોરાચંદ વડીન

૦-૪-૦ " જટારાકર હીરજી

૦-૨-૦ પરચુરજી

૧-૦-૦ શ્રી કજીસિદ્ધ લાલસિદ્ધ

૧-૦-૦ " ટાકરશી ગોવિંદજી

૦-૪-૦ " વીરસિદ્ધ કથ્યાણુમિદ્ધ

૦-૪-૦ " લાલજી જીજીભાઈ

૦-૪-૦ " વામુદેવ લાલજી

૦-૮-૦ " જગજીવનલાલ વિક્રમલાલ

૦-૮-૦ " મોરારજીભાઈ

૦-૮-૦ " ભાનુલાલ પોપટલાલ વડીલ

૦-૪-૦ બેન વિમળાબેન ભાનુલાલ

૦-૨-૦ શ્રી. નવીનપ્રસાદ જ્યાપ્રસાદ

૦-૮-૦ " પંચરલાલ પોપટલાલ

૦-૨-૦ બેન બેશી વીંગસિદ્ધ

શ્રીઆનંદાશ્રમ, નવાગામ, પા. બીલખા-(સોરાધ)

તરફથી

પ્રગટ થતું ધાર્મિક માસિક પત્ર

(Saurashtra-India)

P. O. Bilkha

આનંદાશ્રમ

શ્રી

દ્વારેસ રાજરાતી સમાજ
નં ૩૬૫, વિક્રમભાઈ રોડ, રામસેલેન

સુબેન્દ્ર ૪

૧-૦-૦ શ્રી. કેશવજી ઝીણાભાઈ

૦-૪-૦ " મોરારજી લાલજી

૦-૮-૦ " જમનાલાલ કેશવજી

૦-૪-૦ " ચંદુલાલ મોરારજી

૧-૦-૦ " જયચંદ બહેચર વડીલ

૧-૦-૦ " જગનલાલ માધવજી

૦-૨-૦ " નટવગલાલ વસંતરાય

૦-૨-૦ " મધુ વસંતરાય

૦-૨-૦ " સુકુન્દરાય વસંતરાય

૦-૨-૦ બેન બેશી વસંતરાય

૧૧-૬-૦ હા. શ્રીમાન પોપટલાલ તોરાચંદ વડીલ

૧૧ ૧૭ મુ

॥ ૐ ॥

વાર્ષિક સર્વાંગન

આશ્વિન

॥ યતો ધર્મસ્તતો જયઃ ॥

પોરબંધાયે

૩૧. ૧-૦-૦

અંક ૫

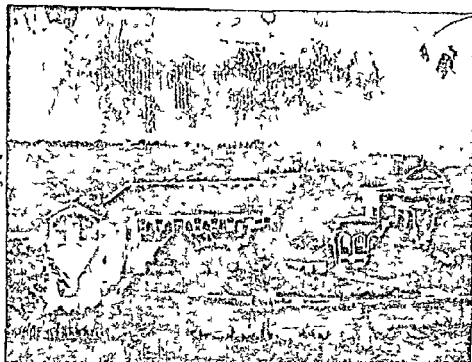
આનંદાશ્રમ

પોરબંધાયે

સંવત ૨૦૦૪

ગિલિંગ ૨

શ્રીઆનંદાશ્રમ-નવાગમ-પો બીલખા

પ્રશાન્તેઃ પરિવાહોડયમ શ્રીમન્નાયમુલાશ્રમે ।

પ્રશાન્તવાહિતાદૃષ્ટેર્યસ્મિન્ મજ્જન્તિ યોગિનઃ ॥

સદ્ગુરુપરમાત્મા શ્રીમન્નાયલગ્નવાર્તા આનંદાશ્રમમાં સર્વત્ર વહી રહેલો પ્રશાંતિનો આ પ્રવાહ, જેમાં યોગીઓ આશીષ સ્નાન કરે છે તે પ્રશાંત-વાહિતાવૃત્તિની પ્રશાંતિનો છે

અનુક્રમણિકા

અનુક્રમાંક	વિષય	પૃષ્ઠાંક
૧	પ્રભુપ્રાર્થના.	૬૫
૨	શ્રીનાથવચનામૃત.	૬૬
૩	યોગસૂત્રો.	૬૭
૪	સત્કાર્ય.	૭૦
૫	શ્રી શ્રી ૧૦૮ના સગધમા પ્રત્યુત્તર	૭૧
૬	અવતરણુ	૭૨
૭	શ્રીનાથસુબોધમાળા.	૭૪
૮	શ્રીમન્નાથજ્યતીમહોત્સવ.	૭૫
૯	શ્રીમન્નાથપ્રભુશ્રીનો ૯૧ મો જ્યતીમહોત્સવ-પોરબંદર.	૭૮

— [*] —

સુધારો

ગતાક્રમાં નીચે પ્રમાણે સુધારો કરીને વાચવાનું છે.—

૫૪ ૫૦ લીટી ૬ હીમા 'આ વિસારજો ૨' ને બદલે આ 'વિમરાવજો ૨'.

૫૪ ૫૦ મે લીટી ૧૧મી 'સરણી'ને બદલે 'સરણીઓ'.

૫૪ ૫૧ મું છેલ્લી લીટીમા 'પ્રણાલિકાઓને' બદલે 'પ્રણાલિકાઓ'.

૫૪ ૫૩ મું લીટી ૧૦મી 'પડવાથી' ને બદલે 'પડવાથી'

— [*] —

જરૂરી

સૂચના:—લેખસંબંધી અને માસિક સંબંધી સર્વ પત્રવ્યવહાર શ્રી વ્યવસ્થાપક આનંદાશ્રમ, નવાગામ-પોસ્ટ બીલખા (સૌરાષ્ટ્ર) એ શિરનામે કરવો.

તંત્રી અને પ્રકાશક: શ્રી મહારણીદાસ ગોકુળદાસ દેમાઈ, વેદાન્તશ્રુત્ય-માંગરોળ-સૌરાષ્ટ્ર

મુદ્રણસ્થાન: શ્રી ભગવતસિદ્ધિ પ્રલેદિદ્ધ લીધા એન્ડ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ
માલિક: પારેખ કેવળચંદ કાનજીભાઈ-ગોંડલ.

શ્રીવક્ષિણામૂર્તિ નાથસદ્ગુરવે નમઃ॥

આનંદં બ્રહ્મણો વિદ્વાન ન વિમેતિ કુતશ્ચન ।

અર્થઃ-આનંદસ્વરૂપ બ્રહ્મને જાણનાર કદાચ પામતો નથી.

તૈત્તિરીય-ઉપનિષત્

વર્ષ ૧૭૬૫]

આશ્વિન સંવત ૨૦૦૪

[અંક ૫ મો]

પ્રમુપ્રાર્થના

રાગ ધોળ

(શ્રીમતી મણિબેન જોરાવરનગરવાળાંએ જયંતી મહોત્સવપર ગાયેલું ભજન)

દિન દિન વધે ઉર પ્રિત, એવી ઘો ભક્તિ;
તેમાંજ રહે મુજ ચિત, એવી ઘો ભક્તિ.
આપ સ્વરૂપ હું જીવન જાણું, સાચો આણું પ્રેમ રે;
રહે અહોનિશ આંખો આગળ, કણે ન વિસરે તેમ. એવી૦ ૧
આપતું પ્યાડું નામજ લેતાં, ઉરે ઉમળકા આવે રે;
ખાનપાન કે ભોગ જગતના, તથા કીર્તન વિસરાવે રે. એવી૦ ૨
ધ્યાન વિષે ક્રેખાય દિવ્ય તણું, મનમાં હર્ષ ન માય રે,
રોમ રોમ આનંદ રહો, પણ સ્વપ્ને એ સુખ થાય એવી૦ ૩
જગતનાં સુખ દુઃખદાયક ભાગે, ગુરુનાં સુખની પાસ રે;
દિન દિન ગુરુની ભક્તિ વધે, વિધવિધ અનુભવ વાધે. એવી૦ ૪
અહીં રહેવું રહેવું વૈકુંઠે, ફેર ન કરો જણાય રે;
મરવાથી જોપરવા થઈ, જીવ આપનો થઈ જાય. એવી૦ ૫

ત્રીનાથવચનામૃત

[પૂજ્યપાદ શ્રીમન્નાથભગવાન]

પરમાત્મા સર્વદા તમારા મનોરૂપ માનસસરોવરમાં હંસરૂપે વિરાજમાન છે. લેશ પણ દૂર નથી, એમ સમજી મનને તેમના સ્વરૂપમાં જોડી પરમાર્ત્થ યુક્ત રહેવું.

" જન અપરાધ પ્રભુ ગિને ન કાઠિ, દીનખંધુ અતિ મૃદુલ સુભાઈ. " આ વચનમાં કહ્યા પ્રમાણે પ્રણતપાળ પ્રભુનો સ્વભાવ હોય છે એમ જાણી ભક્ત પ્રસન્ન રહે છે.

ધંધામાં દંટાળવું નહિ, ઉત્સાહ રાખી સાવધાનતાપૂર્વક તે કરવો. સર્વમાં સમભાવ રાખવાનો સ્વભાવ પાડવો, ને સવારસાંજ ચિત્તનો નિરોધ પણ કરવો.

ભવિષ્યની ચિંતા ન કરતાં વિવેકપૂર્વક પ્રાપ્તવ્યવહાર કરવો.

જનસંગમાં નિર્લેપ રહેવાનો સ્વભાવ પાડવો, ને વિવેકવડે મનની નિર્મળતા દૂર કરવી.

ભક્તિને વિશેષ દંઠ કરવાથી ધ્યાનમાં ઈષ્ટ દેવનાં દર્શન થયાં કરશે. સતત ધ્યાનજેવી મનોવૃત્તિ રાખવાથી અભ્યાસનો વેળાસર પરિપાક થઈ તે સિદ્ધ થશે.

પવિત્ર વિચાર અને આચાર રાખી સાવધાનતા તથા ભક્તિથી પ્રણતપાળ પ્રભુમાં મન જોડના રહેશે તો દુઃખ વેળાસર દૂર થઈ જશે.

હિરણ્યગર્ભનો અર્થ કાર્યશ્રદ્ધા થાય છે. પુરાણમાં તેમને શ્રદ્ધા કહે છે. તે સર્વ સૂક્ષ્મપ્રપંચના અભિમાની છતાં સત્યલોકમાં તેમની સ્થિતિ છે. જેમ છત્ર સર્વ શરીરમાં વ્યાપક છતાં પણ તેની ઉપલબ્ધિ હૃદયમાં થાય છે તેમ હિરણ્યગર્ભ સર્વ સૂક્ષ્મશરીરમાં વ્યાપક છતાં પણ ઉપાસકોને તેમની ઉપલબ્ધિ સત્યલોકમાં થાય છે. અપંચીકૃત પાંચ ભૂતોના કાર્યરૂપ સર્વ સૂક્ષ્મશરીરો છે તે સર્વ સૂક્ષ્મ-શરીરોના અભિમાની સૂત્રાત્મા કહેવાય છે, અવિદ્યા તો છત્રર્થ કારણશરીર છે. વિદ્યોનો વિરાટથી અભેદ છે પંચીકૃત પાંચ ભૂતોના કાર્યરૂપ સર્વ સ્થૂળ પ્રપંચના તે અભિમાની છે.

જેમ સ્થૂળશરીરવાળાં પ્રાણીઓ રહી શકે એવા સર્વ ગાળો ન તેની વચ્ચેનો જે સર્વ પ્રદેશ છે તેનાથી દગગણું માટું પૃથિવીભંડળ છે. પુરાણમાં તેનો વિસ્તાર પચાસ કરોડ યોજનનો ગણાય છે સૂક્ષ્મભૂતો, મનુષ્યોની દષ્ટિનો વિષય નથી પૃથિવીભંડળના દશમા ભાગની મધ્યમાં આપણી પૃથિવી જેવાં ચૌદ ભુવનો કહ્યાં છે, પૃથિવીની ચઢીઆતી સ્થિતિનાં છ, ને સાત પૃથિવીથી ઊતરતી સ્થિતિનાં. એ સર્વની પ્રતીતિ સામાન્ય મનુષ્યોને થઈ શકે નહિ તે તો માત્ર એણે જ જાણી શકે કે અવકાશમાં કોઈ સ્થળે તે ભુવનો છે. (ચાકુ)

યોગસૂત્રો

[અનુવાદક:—શ્રી. મહારાણીદાસ ગોકુલદાસ દશાઈ વેદાંતભૂષણ]

(અનુમધાન પૃષ્ઠ ૪૧૫ી)

તદા દૃષ્ટુઃ સ્વરૂપેઽવસ્થાનમ્ ॥ ૩ ॥

ગુર્જરી — સારે દ્રશ્યનું સ્વરૂપમાં અવસ્થાન થાય છે.

પદ્મોદિની. — તદા તસ્મિન્ નિરોધકાલે સારે એટલે તે સમયે એટલે ચિત્તની વૃત્તિના નિરોધસમયે દૃષ્ટુઃ ચિત્તસ્વભાવસ્ય દ્રશ્યની એટલે જોના મૂળ સ્વભાવ ચિત્તિ (ચૈતન્ય) છે એવા પુરુષની સ્વરૂપે ચિન્માત્રતામાં પોતાના સ્વરૂપમાં એટલે ચિત્તિમાત્ર એવા સ્વરૂપમાં અવસ્થાન સ્થિતિર્ભવતીતિ શોષ અવસ્થાન થાય છે એટલું કહેવું સત્તામાં અપૂર્ણ છે પણ એમજ કહેવું સરસરે ભગવાને ધારેલું છે એ વાક્યનું અનુસધાન લેતાં સ્પષ્ટ છે.

પુરુષસ્ય ચૈતન્યમાત્રં સ્વભાવો ન તુ વૃત્તયઃ સ્થિતિ પુરુષનો સ્વભાવ ચૈતન્યમાત્ર છે પણ વૃત્તિઓ એ પુરુષનો સ્વભાવ નથી તેથી કુસુમાપગમે રક્ષકરસ્યેવ વૃત્ત્યપગમે સ્વરૂપપ્રાપ્તિરિતિ વિકૃ ॥ ૩ ॥ પુષ્પની સમીપતાથી પુષ્પના રંગવાળો જણાતો રસ્ટિક પુષ્પને દૂર કરવાથી જેમ પુષ્પના રંગવિનાનો યર્થ તેની મૂળ સ્વચ્છતાને પામે છે તેમ વૃત્તિના સંગથી વૃત્તિને અનુરૂપ જણાતા પુરુષને વૃત્તિવિનાનો કરતા તે તેના મૂળ ચૈતન્યમાત્ર સ્વરૂપને પામે છે એમ કહેવાનો ભાવ છે.

બાધ્ય. — તદ્વચસ્યે ચેતસિ વિપયાભાવાદ્ બુદ્ધિચોદાત્મા પુરુષઃ કિં સ્વભાવઃ इति । ચિત્તની વૃત્તિના નિરોધની અવસ્થાવાળું ન્યારે ચિત્ત થાય સારે તે અવસ્થામાં વિષયનો અભાવ હોવાથી, તથા પુરુષ ચિત્તની વૃત્તિએ ઉપજાવેલા જ્ઞાનનો જ્ઞાતા વા ચિત્તની વૃત્તિએ દેખાડેલા વિષયોનો દ્રશ્ય હોવાથી, ચિત્ત ન્યારે ચિત્તની વૃત્તિના નિરોધની અવસ્થામાં સ્થિત થાય સારે એટલે ચિત્તની વૃત્તિવિનાનો અથેલો પુરુષ, કેવા સ્વરૂપવાળો વા કેવા સ્વભાવવાળો હોય છે તે કહેતાં કહે છે કે, તદા દ્રષ્ટુઃ સ્વરૂપેઽવસ્થાનમ્ । ચિત્તની વૃત્તિના નિરોધની અવસ્થામાં ચિત્ત ન્યારે સ્થિત થાય સારે પુરુષનું તેના સ્વાભાવિક સ્વરૂપમાં અવસ્થાન થાય છે.

સ્વરૂપપ્રતિષ્ઠા તદાનીમ્ સારે એટલે ન્યારે ચિત્ત વૃત્તિના નિરોધની અવસ્થાવાળું થાય સારે પુરુષ તેના મૂળ સ્વાભાવિક સ્વરૂપમાં પ્રતિષ્ઠા પામે છે.

ચિત્તિશક્તિર્વિથા કૈચલ્યે કૈવલ્યની અવસ્થામાં જેમ પુરુષ ચૈતન્યના સ્વરૂપરૂપ યર્થ રહે છે તેમજ ચિત્ત ન્યારે વૃત્તિના નિરોધની અવસ્થામાં સ્થિત થાય સારે પણ પુરુષ ચૈતન્યના સ્વરૂપરૂપ થાય છે.

ઘ્યુસ્થાનચિત્તે તુ સત્તિ તથાપિ ભવન્તી ન તથા ॥ ૩ ॥ ચિત્ત ન્યારે વૃત્તિના ઘ્યુસ્થાનની અવસ્થામાં સ્થિત હોય સારે, એટલે ચિત્ત ન્યારે વિષયોને આકારે પરિણામ પામતી વૃત્તિઓનાનું હોય સારે પણ, પુરુષ વસ્તુતાએ તો ચૈતન્યના સ્વરૂપરૂપજ હોય છે, કારણ કે એ એનું સ્વાભાવિક સ્વરૂપ છે, પણ અવિષેકને વશ વર્તેલો પુરુષ પોતે પોતાને એ સ્વરૂપે જણાતો નથી, તે પોતાને ચિત્તની સાથેની એકરૂપતાવાળા લોકપ્રસિદ્ધ સ્વરૂપે

જોણે છે. તેથી તે સમયનાં પુરુષના પોતાના જ્ઞાનને અનુસરીને કહેતાં તે સમયે પુરુષ ચૈતન્યબળના સ્વરૂપ નથી હોતો, પણ ચિત્ત સાથેની એકતાવાળું તેનું જે સ્વરૂપ લોકમાં પ્રસિદ્ધ છે તે રૂપવાળો હોય છે, એમ ઉપચારવડે કહેવાય છે.

અનુવાદ—ઉપરના બીજા સૂત્રમાં કહેલો ચિત્તની વૃત્તિના નિરોધરૂપ યોગ સિદ્ધ કરવાથી પુરુષને લાજ શો થાય તે કહેતાં આ ત્રીજા સૂત્રમાં કહ્યું છે કે ચિત્તની વૃત્તિના નિરોધરૂપ યોગ પુરુષને સિદ્ધ થાય ત્યારે તે તેના સ્વરૂપમાં એટલે પોતાના મૂળ રૂપમાં અવસ્થાન પામે છે.

પુરુષને આ સૂત્રમાં દ્રષ્ટા કહ્યો છે. સંધારણુપણે તો દર્શનની ક્રિયાના કરનારને દ્રષ્ટા કહેવામાં આવે છે પણ દર્શનની ક્રિયા કરવાના કરણભૂત અક્ષુધદ્રિયથી ભિન્ન યોગ્યાદિ જ્ઞાનની તથા વાણીઆદિ કર્મની અન્ય સર્વ ઇન્દ્રિયોવડે કરાતી સર્વે ક્રિયાઓના કરનારને અર્થે દ્રષ્ટા કહેલો છે. જ્ઞાનની તથા કર્મની સર્વે ઇન્દ્રિયોમાં અક્ષુધદ્રિયને મુખ્ય ગણીને અર્થે અક્ષુધદ્રિયવડે કરવાની દર્શનક્રિયામાં અન્ય સર્વે ઇન્દ્રિયોવડે કરવાની સર્વે ક્રિયાઓનો અંતર્ભાવ ગણીને સર્વે ક્રિયાઓના કરનાર પુરુષને આ સૂત્રમાં દ્રષ્ટા કહેલો છે.

ચિત્તની વૃત્તિના નિરોધરૂપ યોગ પુરુષને સિદ્ધ ન થાય ત્યાં સુધી પુરુષ મુખ્યપણે ચિત્તને અને ગોણુપણે 'અન્ય ઇન્દ્રિયોને તથા ચિત્ત અને ઇન્દ્રિયોના અધિષ્ઠાનભૂત દેહને પોતાનું સ્વરૂપ જાણી પ્રસંગ પ્રમાણે તેમાં તેમ સ્થિતિ કરી રહેનારો હોય છે.

ચિત્તની વૃત્તિના નિરોધરૂપ યોગ પુરુષને સિદ્ધ થાય ત્યાર પછી તે ચિત્ત અને અન્ય ઇન્દ્રિયોથી તથા તેમના અધિષ્ઠાનભૂત દેહથી અલગ પડી પોતાના મૂળ સ્વરૂપમાં અવસ્થાન કરી રહેનારો થાય છે.

નિત્યને માટે સ્થિતિ કરી રહેવાને અવસ્થાન કહેવામાં આવે છે.

પુરુષનું મૂળ સ્વરૂપ ચૈતન્ય છે તેથી યોગ સિદ્ધ થતાં પુરુષ તેના ચૈતન્ય સ્વરૂપમાં નિત્યને માટે અવસ્થાન કરી રહે છે એમ આ સૂત્રવડે કહેલું છે.

પુરુષ જ્યારે ચિત્તમાં વા અન્ય ઇન્દ્રિયોમાં વા અધિષ્ઠાનભૂત સ્થૂળ દેહમાં સ્થિતિ કરી રહેલો હોય છે ત્યારે પણ તેનું મૂળ સ્વરૂપ તો ચૈતન્યજન હોય છે, પણ પોતાના તે મૂળ સ્વરૂપને અલક્ષમાં મૂકીને તે તે ઇન્દ્રિયને વા અધિષ્ઠાનભૂત સ્થૂળ દેહને અવિવેકવડે પોતાનું સ્વરૂપ જાણી તેમાં તેમાં એકતા કરી રહે છે તેનો અનુવાદ કરીને તેને ચૈતન્યસ્વરૂપથી ભિન્ન દેહઆદિના સ્વરૂપવાળો કહેવામાં આવે છે, તેને યોગ સિદ્ધ થતા દેહઆદિના સ્વરૂપથી ભિન્ન પોતાના ચૈતન્યસ્વરૂપનો પુરુષને જ્યારે સ્પષ્ટ વિવેક સાંપડે છે ત્યારે તે પોતાના મૂળ સ્વરૂપમાં અવસ્થાન પામે છે એમ આ સૂત્રવડે કહ્યું છે.

યોગ સિદ્ધ થતાં તુરતજ એટલે ચિત્તની વૃત્તિનો નિરોધ થતા તુરતજ પુરુષ ચિત્તઆદિથી જુદા છૂટા પડીને ચૈતન્યસ્વરૂપમાં અવસ્થાન પામી રહે છે (નિત્યને માટે સ્થિતિ કરી રહે છે) એમ નથી.

યોગની એટલે ચિત્તની વૃત્તિના નિરોધની પણ અડતી ઉતરતી ક્ષણો હોય છે.

અમુક ક્ષણના નિરોધપર્યંત પુરુષનું નિદ્રામાંથી જેમ ઉત્થાન થાય છે તેમ નિરોધમાંથી પણ ઉત્થાન થાય છે.

નિરોધની કલા વધનાં ઉત્થાન થવાનું બધ પડે ત્યારે પછી દેહઆદિથી કેવળ છૂટો પડીને પુરુષ નિત્યને માટે ચૈતન્યસ્વરૂપમાં સ્થિતિ કરી રહે છે (અવસ્થાન પામે છે.)

નિરોધમાંથી ઉત્થાન થતું રહે તે સમયપર્યંત પુરુષ જીવન્મુક્ત કહેવાય છે. તે સમયે પુરુષ દેહઆદિના રૂપથી જીવતો જાણીતાં છતાં વસ્તુતાએ પોતાના ચૈતન્યસ્વરૂપને જાણીને તે તેમાંજ પોતાપણું કરી રહેલો હોવાથી તે દેહઆદિના રૂપે જીવતો જાણીતાં છતાં તેને મુક્તજ્ઞ માનેલો છે તેથી તેને જીવન્મુક્ત કહેવામાં આવે છે.

જીવન્મુક્તશ્ચ ॥ સાંં સૂં ૩, ૭૮ ॥ સાંખ્ય દર્શનના આ સૂત્રવડે પુરુષની આ જીવન્મુક્ત અવસ્થાનો નિર્દેશ કરેલો છે.

અને વાચિતાનુવૃત્ત્યા મધ્યધિવેકતોઽન્યુપમોગ ॥ સાંં સૂં ૩, ૭૭ ॥ આ સૂત્રવડે એવા મધ્યકોટિના વિવેકવાળા પુરુષને દેહઆદિમાં પોતાપણું કેવળ નિશ્ચય થયેલું હોતું નથી પણ માત્ર વિવેકવડે બાધ પામેલું હોય છે, તેથી તે બાધ પામેલા પોતાપણુંવડે ઉપમોગ સંભવે છે એવું કહેલું છે.

ઉપવેદ્યોપદેષ્ટવાત્તરિતઃ ॥ સાંં સૂં ૩, ૭૯ ॥ આ સૂત્રવડે એમ પણ કહેલું છે કે જો એવા જીવન્મુક્ત પુરુષનો સરલાવ માનવામાં ન આવે તો યોગનો ઉપદેશ કરનાર કોઈ ન હોય ને તો પુરુષને તેનો ખરો પુરુષાર્થ સિદ્ધ કરવાનો અવસરજ ન થાય પણ ઉપદેશના અધિકારી (યોગ્યતાસપન્ન) પુરુષોને ઉપદેશ આપનારાનો ક્રમ થાકુ જોવામાં આવે છે તે પરથી પુરુષની આ જીવન્મુક્ત અવસ્થા હોય છે એમ સિદ્ધ થાય છે.

શ્રુતિશ્ચ ॥ સાંં સૂં ૩, ૮૦ ॥ આ સૂત્રવડે કહેલું છે કે શ્રુતિમાં પણ જીવન્મુક્ત અવસ્થાનું શ્રવણ થાય છે.

દીક્ષયૈવ નરો મુચ્યેત તિષ્ઠેન્મુક્તોઽપિ વિગ્રહે ।

કુલ્લલચક્રમખ્યસ્યો વિચ્છિન્નોઽપિ બ્રમેદ્ ઘટ. ॥

જેમ કુંભારના આકાશની મધ્યે રહેલો ધડો દોરીથી કપાઈ જીરો પડેલો છતાં આકાશ ફરે તે સાથે દર્શા કરે છે તેમ દીક્ષા લેવામાનથી મુક્ત થયેલો પુરુષ દેહમાં રહી અવહાર કરતો છતાં મુક્તજ્ઞ હોય છે.

અને જીવન્નેવ હિ વિદ્વાન્ હવાંયાસામ્યાં ત્રિમુચ્યતે ॥ પોતાના મૂળ સ્વરૂપને જાણનાર પુરુષ દેહરૂપે જીવતો છતાં દેહગત હર્ષ અને આયાસ (વિપાદ)થી વિશ્લેષે કરીને યોગી થયેલો હોય છે આ આદિ શ્રુતિચતો પ્રમિદ્ધ છે.

ચક્રમ્રમણવદ્વૃત્તશરીર ॥ સાંં સૂં ૩, ૮૨ ॥ પ્રથમ દડવડે સારી જેટ ફેરવેલો આકાશ પછી દડવડે ફેરના વિના પોતાની મેળે પણ ફેરવેલો સમય દર્શા કરે છે. તેમ દેહના પ્રારબ્ધનો ભોગ કરવા દેહને ધારણ કર્યા પછી પોતાના મૂળ સ્વરૂપના જ્ઞાનવડે દેહમાંથી પોતાપણું ઉઠારી કીના છતાં પુરુષ દેહનું પ્રારબ્ધ પૂરું થતાં સુધી દેહમાં રહે છે, એમ આ સૂત્ર પણ કહે છે

અરિને દેહનું પ્રારબ્ધ પૂરું ભોગવાઈ રહેતાં પર્યંત દેહમાં નિયતિ કરીને અને વા

નિર્દોષની કક્ષાના ઉત્તરોત્તર અધિક ઉત્કર્ષવડે ચિત્તના અવસાનદ્વારા દેહનું અવસાન કરીને પુરુષ નિલને માટે પોતાના મૂળસ્વરૂપભૂત ચૈતન્યમાં સ્થિતિ કરી રહે છે.

પોતાના મૂળસ્વરૂપભૂત ચૈતન્યમાં અવસ્થાન કરી રહેતું એ પુરુષની કૃતકૃસતા વા કૃતાર્થતાની પરમ મિદ્ધિ છે.

પુરુષની કૃતકૃસતા વા કૃતાર્થતાની એ પરમસિદ્ધિ યોગવડે યતી હોવાથી પુરુષે ચિત્તની ઘટિતના નિર્દોષરૂપ યોગ સિદ્ધ કરવો જોઈએ એમ આ સૂત્રવડે પુરુષની કૃતકૃસતા વા કૃતાર્થતાના સ્વરૂપનું પ્રતિપાદન કરી કહેયું છે.

હવે ચૈતન્યની સમીપતામાત્રથી પ્રકૃતિમાં વા પ્રકૃતિના કાર્યભૂત ચિત્તમાં ચેતના જાણાયેલી હોય એટલે કે ચૈતન્ય અંશથી પણ જો પ્રકૃતિમાં વા પ્રકૃતિના કાર્યભૂત ચિત્તમાં સંક્રમણ પામેલું ન હોય તો પુરુષને તેના મૂળભૂત એવા કાર્ણ સ્વરૂપમાં પાછું અવસ્થાન કરવાનું થાય નહિ, ચિત્તના અવસાનથી તેમા જાણાયેલી ચેતના પણ નિર્વાણ પામે એજ તેની પરમ અવસ્થા હોય.

પણ ચૈતન્યની સમીપતામાત્રથી યોગ્યતાને યોગે પ્રકૃતિમા વા પ્રકૃતિના કાર્યભૂત ચિત્તમાં ચેતના જાણાતાં પુરુષની ઉપસ્થિતિનો આંખ્યશાસ્ત્રનો તથા તેને અનુસરીને યોગ-શાસ્ત્રનો થયેલો આ સિદ્ધાંત વેદના ઉપદેશને અનુકૂળ નથી એવું વેદાંતસૂત્રોમા યુક્તિપૂર્વક નકી કર્યું છે.

અને મૂળ ચૈતન્યસ્વરૂપ પુરુષ માયાના અધિષ્ઠાનવડે સંપૂર્ણ વિશ્વનું વિધાન કરીને અત્યેક દેહમાં પોને દેહીરૂપે ઘર્ષ રહે છે તે પાઠો યોગવડે પોતાના મૂળ સ્વરૂપભૂત ચૈતન્યને પામે છે, એટલે કે દેહીરૂપના નિર્વાણપૂર્વક પોતાના મૂળભૂત ચૈતન્યસ્વરૂપને પામી રહે છે એ અચળ સિદ્ધાંતનું વેદાંતસૂત્રોમાં પ્રતિપાદન કરવામા આવ્યું છે.

યોગવડે પોતાના મૂળભૂત ચૈતન્યસ્વરૂપમાં પુરુષ અવસ્થાન કરી રહે છે તથા તેમ કરવાથી તે કૃતાર્થ તથા કૃતકૃસ થાય છે એવું આ સૂત્ર જે કહે છે તે વેદાંતસૂત્રોના આ સિદ્ધાંતને સંપૂર્ણપણે અનુકૂળ છે, એ કારણે બ્રહ્મસૂત્રોમા યોગવિદ્યાનું ખડન કરેલું નથી, પણ સામું મંડન કરેલું છે.

— [*] —

સત્કાર્ય

[સંપ્રાદય.—શ્રી રતનજી રામજી લાખાણી]

શરીરને રોગ થાય છે, એ પ્રમાણે મનને પણ રોગ થાય છે, એ તો બધાજ જાણે છે. તેવા રોગમોનો એક તે સત્કાર્ય સેવવામા દીઠ કરવી અથવા પ્રમાદ ધરવો તે છે. મનને નીરોગ રાખવામા કાંઈ પણ સત્કાર્ય કરવાનું આવતાં તે તત્કાલ કરી દેવું ખાસ અગત્યનું છે. એ મનના બળને વધારનાર છે અને જ્યાં બળ વધે છે, સૌ નીરોગીપણું પ્રકટે છે.

સત્કાર્ય મનના બળને વધારનાર છે, સત્કાર્યનો વેગ ન થવો એ મનની રોગવાળી દુર્બલ તથા છે એવા પ્રસંગે મન વિરોધી ચિત્તન કરે, પોતાની અશક્તિના બહાનાં કહાડે, કાર્યની નિરૂપયોગિતા વિચારે, આનાથી બીજી વધારે સારું કાર્ય આપણે કરીશું એવું ખોટું આશ્વાસન

સ્ફુરારે, એ બધી મનની સિધ્ધિતા છે. નીરાગી મન તેજ છે, જે સત્કાર્ય કરવામાં હમેશાં વેગથી આગળ વધતું હોય છે, સત્કાર્યની આવી મજબૂતી તક વધાવી 'લેતું' અને સાધી લેતું હોય છે.

સત્કાર્ય મનનેજ સુધારે છે એમ નથી; શરીર ઉપર પણ તે બલવાન અસર કરે છે, ઉત્સાહથી સત્કાર્ય સાધતાં શરીરના લોહીની વિશ્લેષણ શુદ્ધિ કરે છે, મગજની સ્વચ્છતા અને શરીરની શક્તિનો અદ્ભુત વિકાસ કરે છે, શરીરના રોગી ખગમાણ્યોને નિવૃત્ત કરે છે, શરીરના આખાએ ચક્રમાં વિશુદ્ધીકરણની ક્રિયા કરે છે, શરીરના પ્રત્યેક ભાગમાં. તે નવીન જીવનબળ ઉપજાવે છે. ઉત્સાહથી થતું સત્કાર્ય મગજના કચગાને દૂર કરી શરીરના સમગ્ર અંશમાં નવીન જીવનબળ આપે છે, ઉત્સાહભર્યું સત્કાર્યસેવન મનુષ્યને નીરાગી કરે છે.

સત્કાર્યના ઉત્સાહને કદી મદ પાડતા ના-કદાચ તરત તેનું ફલ ન જણાય તોપણ સત્કાર્યને છોડતા ના. સત્કાર્ય ગમે ત્યારે પણ સત્કલ્પ પ્રકટાવશે. એ સત્ત્વ વિશ્વાસને કદી લગતા નાં. સત્કાર્યની નિષ્ક્રિયતા જણાતાં સત્કાર્યને વધારે આગ્રહથી, વધારે વેગથી, વધારે વિશુદ્ધિપૂર્વક સાધવામાં કદી મદતા ધરતા ના. સત્કાર્ય સખી કદી અવિશ્વાસ લાવના ઉપજાવતા ના.

સત્કાર્ય શાખ્યા કરે અને સાધ્યા કરે. ઐકાતિક કે સામુદાયિક સત્કાર્યના પ્રસંગમાં ભગતાંજ રહેજો. આપણું તન, મન, ધન, સત્કાર્ય માટેજ છે એ વાગવાર વિચારતાંજ રહેજો આપણો કોષ પણ અંશ નિસ સત્કાર્યમાં વપરાવોજ નોંધો એ માટે ખાસ કાળજી રાખજો.

જીવનની જેને જરૂર છે તેણે સત્કાર્ય સાધવાની જરૂર છે. વિકાસની જરૂર છે, તેણે સત્કાર્ય સાધવાની જરૂર છે. આરોગ્યની જેને જરૂર છે, તેણે સત્કાર્ય સાધવાની જરૂર છે. વિશુદ્ધિની જેને જરૂર છે, તેણે સત્કાર્ય સાધવાની જરૂર છે ઉત્તમ આનંદની જેને જરૂર છે, તેણે સત્કાર્ય સાધવાની જરૂર છે. મોક્ષસાધકને આવું સત્કાર્ય આવી મળ્યું છે-શ્રીસદ્ગુરુ-પૂજન, તેને સાધો.

શ્રી શ્રી ૧૦૮ના સંબંધમાં પ્રત્યુત્તર શ્રીઆનંદાશ્રમ, નવાગામ-પોસ્ટ બીલખા જ્યેષ્ઠસુદિ ૩/૨૦૦૪

શ્રીયુત્તર,

જ્ય પરમાત્મા આપનું પતું મળતાં સમાચાર જાણ્યા. શ્રી શ્રી ૧૦૮ ના સંબંધમાં પ્રત્યુત્તર નીચે પ્રમાણે:-

શ્રીનો અર્થ લક્ષ્મી, શાભા, સંપત્તિ ને શુભચુલ્ક ધરાદિ થાય છે.

શ્રી ઇશ્વરમાં અનંત શુભચુલ્ક છે શ્રી ઇશ્વરરૂપ શ્રી વિષ્ણુના શુભચુલ્કોપરથી તેઓશ્રીનાં સદસ્ય નામ “શ્રીવિષ્ણુસદસ્ય નામ” નામના પુસ્તકમાં દર્શાવ્યા છે; તેની જ રીતે શ્રી શિવનાં (શંકરના) સદસ્ય નામ “શ્રી શિવસદસ્ય નામ” માં બતાવ્યાં છે.

ब्रह्मविद् ब्रह्मैव भवति એ શ્રુતિ પ્રમાણે બ્રહ્મવેતા પુરુષ બ્રહ્મરૂપ થાય છે. એટલે શ્રી ઇશ્વરની સાથે બ્રહ્મવેતા પુરુષને અભેદલાવ થાય છે, અને એમ થવાથી શ્રીઇશ્વરની શ્રીઓ (શુભચુલ્કો વગેરે) બ્રહ્મવેતા એવા મહાત્માને પ્રાપ્ત થાય છે.

શ્રીઇશ્વરની મુખ્ય ૧૦૮ શ્રીઓપરથી તેઓશ્રીનાં મુખ્ય ૧૦૮ નામ ગણાય છે;

અને તેને લઇને મહાત્મા પુરુષોત્તમ પૂજ્યભાવ દર્શાવવાને (માનાયે) શ્રી શ્રી ૧૦૨ લખવામાં આવે છે.

શ્રીધૃશ્વરથી અભેદભાવને પામેલા મહાત્મા પુરુષોત્તમ વિશેષ પૂજ્યભાવ દર્શાવવાને શ્રી શ્રી ૧૦૦૮ પશુ, લખ્યાં છે. વળી શ્રી શ્રી ૧૦૦૦૮ લખવાનું પશુ જણાવવામાં આવ્યું છે.

એ પ્રમાણે શ્રી ધૃશ્વરના અનંત શુભેશ્વરોનું મહાત્માઓમાં આરોપણ માનીને અથવા પૂજ્યપાદ દર્શાવવાને લખવામાં આવે છે.

શ્રી શ્રી ૧૦૮ના સંખ્યામાં આવે લખેલ જૈનગ્રંથનો આશય પશુ સનાતનવિચારને મળતો છે.

પત્રમાં માનાયે ગૃહસ્થોને શ્રી ૫, ને રાજાઓને શ્રી ૭ - લખવાનો આપણો જૂનો રિવાજ છે. જો કે હમણાં તેનો પ્રચાર ઓછો થઇ ગયો છે.

લિ.

માણેકલાલ નાનજી ચંદ્રારાણા (માણિકચર્મ)ના

પરમાત્મસ્મરણ

અવતરણ

[અનુલેખક:—શ્રી. દયાળસિંહ લાલસિંહ ઠાકોર]

[કૃપાનાથે ગીતા, ઉપનિષદો, વેદાંતદર્શન, યોગદર્શન, સાંખ્યદર્શન આદિ મહા-ગ્રંથોપર ગુજરાતી ભાષામાં રહસ્યદીપિકા, તાત્પર્યદીપિકા, ભાવાર્થદીપિકા આદિ નામની ટીકાઓ ને વિવેચન રચેલાં છે અને આ ઉપરાંત ખીજા ઘણા સ્વતંત્રગ્રંથો પશુ રચેલા છે—તેમાંથી અહિં “અવતરણ” રૂપે અમ્મ અપાય છે ...]

“અધિકારી મનુષ્યની ચિત્તશક્તિને પરમતત્ત્વની સમીપ લઈ જઈ—પરમતત્ત્વની સાથે અભેદભાવે સ્થાપન કરી—અવિદ્યા ને તેના કાર્ય શોકમોહાદિની ઐકાતિક ને આત્મિક નિશ્ચિત કરનારી બ્રહ્મવિદ્યા ઉપનિષદ કહેવાય છે”

“સર્વ ઉપનિષદોનું મુખ્ય તાત્પર્ય જીવબ્રહ્મનો અભેદ જણાવવામાં છે.”

“ત્રિવિધતાંપનો અજ્ઞાનરૂપ મૂલસહિત અત્યંત ઉચ્છેદ અને સ્વાભાવિક પરમા-નંદનો નિલ આધારાવ એ વિવેકી મનુષ્યને મુખ્ય પ્રાપ્ત કરવાયોગ્ય પ્રતીત થાય છે. એ પ્રાપ્ત્યની પ્રાપ્તિ આત્મસ્વરૂપના જ્ઞાનથી થાય છે, ને આત્મસ્વરૂપનું જ્ઞાન ઉપનિષદના અવજ્ઞાદિથી થાય છે; તેથી મુમુક્ષુએ ઉપનિષદોનું શ્રવણે વા વાચન કરવું આવશ્યક છે”

“ઉપનિષદે પ્રતિપાદન કરેલો સિદ્ધાંત જીવને પરમશાંતિ આપી કૃતાર્થ કરનાર, કર્તવ્યપરાયણતા ગણવાનું ઉત્તમ મનોબલ આપનાર, નીતિજલને સુદૃઢ કરનાર, ને સર્વ પ્રકારના દુઃખમાં ઉન્નૃષ્ટ રીતે આશ્વાસન આપનાર છે એમ ઉપનિષદોનું સ્વરચ-યિતે વાચન કરનારને સ્પષ્ટ જણાઈ આવશે”

“મનુકૂલ યુદ્ધિ રાખી જે ઔપનિષત સિદ્ધાંત મધ્યે સમજવામાં આવે તે તે મનુષ્યના હૃદયમાં પ્રતીત થતા સર્વ તાપોનું અગ્નિરૂપ કારણમદિત શમન કરી તેને અદ્ભુત પ્રિય લાગતા પરમાર્તનું ઉદાર હૃદયથી દાન કરે છે.”

“ઔપનિષત સિદ્ધાંતજ મનુષ્યને કૃતાર્થ દરનારો છે માટે પશુપાતનો ભાગ કરી તે સિદ્ધાંત સમજવા પોતાનું શ્રેય ધૃત્વનાર પ્રત્યેક વિવેકી મનુષ્યે ધણામાં ધણા આદરપૂર્વક પ્રયત્ન કરવો ઉચિત છે.

“શ્રીસદશરુના ચરણારવિદની સમીપ બેસવાથી પ્રાપ્ત થયેલું જ્ઞાન, અથવા પ્રલગ્ભિજ બ્રહ્મની સમીપ લઈ જમ્મને અવિદ્યાદિ સંસારકારણની અત્યંત નિવૃત્તિ કરનારી બ્રહ્મવિદ્યા ઉપનિષત કહેવાય છે.”

“બ્રહ્મવિદ્યા એ ઉપનિષદનો મુખ્ય અર્થ છે, અને તે બ્રહ્મવિદ્યાની અધિકારીને પ્રાપ્તિ કરાવનાર વેદના અંત (રહસ્ય) ભાગનું નામ પણ ઉપનિષત કહેવાય છે, પરંતુ તે તેનો ગૌણ અર્થ છે.”

“પ્રવાહરૂપે અનાદિ અને જ્ઞાનવિના જેનો આત્મતિક નાશ થતો નથી, એવો મિથ્યાજ્ઞાનરૂપ અધ્યાસ જે દર્તાપણા તથા લોકતાપણારૂપ અનર્થનો પ્રવર્તક સર્વ લોકોને પ્રસિદ્ધ છે, તે અધ્યાસની ઉપાદાનસદિત નિવૃત્તિમાટે તથા ત્વં પદ અને સત્ પદના એકપણાના જ્ઞાનના સાક્ષાત્કારમાટે સર્વે ઉપનિષદોનો આદેશ છે.”

બ્રહ્માનુ બ્રાહ્મણાચાર્યે સમગ્ર વેદરાશિના ઝડૂ, યજુષ્, સામ અને અયર્વ એ ચાર વિભાગ કરી પોતાના જૈમિનિ આદિ શિષ્યોને તેનું અધ્યયન કરાવ્યું હતું.”

“શ્રીવ્યાસ બ્રહ્માને (બ્રહ્માનુ બ્રાહ્મણાચાર્યે) મુમુક્ષુઓમાટે ઉપાસના તથા જ્ઞાનરૂપ વેદભાગની વ્યવસ્થા દર્શાવનારો મીમાંસારૂપ ઉત્કૃષ્ટ નિનધ રચી અસ્તિત્વ આપીપર પરમ ઉપકાર કર્યો છે.”

“વ્યાસ બ્રહ્માનુપ્રણીત તત્ત્વજ્ઞાનરહસ્યનો મય બ્રહ્મસૂત્ર અથવા બ્રહ્મમીમાંસા કિંવા ઉત્તરમીમાંસા વા વેદાંતદર્શન કહેવાય છે.”

“અધ્યાસ અથવા ભ્રાંતિજ્ઞાનને પંડિતો અવિદ્યા કહે છે, અને તેનો મધ્યાર્થ વિવેક કરીને વસ્તુના સ્વરૂપનો સમ્યક્ નિર્ણય કરવો તેને વિદ્યા કહે છે. આ અવિદ્યા અનંત અનર્થનું મૂલ છે, અને તેનાજ ઉચ્છેદમાટે વેદાંતશાસ્ત્રની પ્રવૃત્તિ છે.”

પવિત્ર દેશકાલને પ્રાપ્ત પરિપૂર્ણ નિર્મલ શુદ્ધિવાળા મુમુક્ષુઓમાટે જે સપ્રમાણ ઉપાય (પરમસુખી થવા માટે) પરગવિવેકી પુરુષોએ દર્શાવ્યો છે, તેમા અન્ય સર્વ ઉપાયો સાક્ષાત્ વા પરંપરાવડે અંતર્ગત થાય છે, એમ પ્રાચ્ય પુરુષો માને છે, એ ઉપાય શુદ્ધશુદ્ધિના નિરતિશય વિશ્વસરૂપ-બ્રહ્માનુભવરૂપ છે.”

શ્રીનાથસુવોધમાલા

(પૂજ્યપાદ શ્રીમન્નાથભગવાન)

[સં. ૨૦૦૫ની કાર્તિકી પૂર્ણિમા પ્રસંગે]	
દાંભશત્રુને મારવો, દંડ કરી વરતુવિચાર;	૬૮
એ શત્રુ માર્યે મળે, આતમનિધિ અપાર.	
અવિદ્યા કામ ને કર્મનો, કરવો પૂરો નાશ;	૬૯
એ ત્રણેના નાશથી, પમાય પદ અવિનાશ.	
પરમ તપ તણા પાલને, મન રે' શાંત સદાય;	૭૦
વિદ્ય થાય સૌ દૂર ને, શત્રુ સર્વ પળાય.	
મિથ્યામાં સદુષ્ટિ જે, તુચ્છમાં જે રમ્યભાન;	૭૧
દુઃખરૂપમાં સુખબ્રાંતિ જે, તે જાણો અજ્ઞાન.	
દેહજગતની પાર જે, સચ્ચિત્સુખસ્વરૂપ;	૭૨
મન ! નિરખ તેને સદા, થઈ વિવેકિભૂપ.	
પ્રત્યરૂપને જાણવું, ત્રણ વધુ કરી દૂર;	૭૩
નામરૂપને દૂર કરી, જોવું બ્રહ્મ ભરપૂર.	
નિજ દાષોને જોધને, કરવા તેને દૂર;	૭૪
પરના દાષ ન દેખવા, જોવું ચિત્ ભરપૂર.	
ચિત્તમરણ ચિદ્ધ્યાનવિષુ, જડનો રાગ ન જાય;	૭૫
જડને રાગગયા વિના, શાંતિસુખ ન પમાય.	
ચિદાકાશને દેખવું, દૂર કરી જડરૂપ;	૭૬
ચિદાકાશરૂપે રહી, થવું વિવેકિભૂપ.	
અંતર્મુખવૃત્તિવડે, સહજાનંદ પમાય;	૭૭
તુષ્ટા દેશ્ય વિષય તણી, પછી ન રહે જરાય.	
અક્ષરમરણ અહાધ્યાન જો, પ્રીતિ સદા કેરાય;	૭૮
તો દંડ અહાદર્શન થઈ, મન રે' શાંત સદાય.	
જગત્તણા પ્રતિભાસને, ઝાંખો કરો સદાય.	૭૯
ભાજો સઘળે બ્રહ્મને, જેથી સુશાંતિ થાય.	
જગનો બ્રહ્મમાં લય કરો, મનનો આતમમાંય;	૮૦
લય કરો વિવેકથી, જુઓ તેજ ત્યાં ત્યાં.	
અનંતકાલનો જીવને, વિપયોમાં અતુરાગ;	૮૧
તેને સમૂલ કાઢવો, રાખી મુઠ્ઠા વિરાગ.	
વિવેકવિરતિના બલવડે, તુષ્ટા દૂર કરાય;	૮૨
તો તુષ્ટાના નાશથી, જીવને શાંતિ જણાય.	

મનને બ્રહ્મમાં સ્થિત કરી, જો પરિતૃપ્ત કરાયા;
તો અવિદ્યા કર્મનો, પૂર્ણ નાશ થઈ જાય ૮૩
સ્થાવરજંગમ સર્વેનું, અધિષ્ઠાન ચિદ્રૂપ;
જેવું તે ચિદ્રૂપને, જેવું નહિ જડરૂપ. ૮૪
પરમપ્રેમ બ્રહ્મમાં કરે, ભવનો પાર પમાય;
માટે મનમાં બ્રહ્મપર, રાખો પ્રેમ સદાય. ૮૫

॥ ૐ ॥

શ્રી મુંબઈ માધવબાગમાં 'શ્રીઆનંદાશ્રમ મુમુક્ષુ મંડળ તરફથી ઉજવાયેલો

શ્રીમન્નાથજયંતીમહોત્સવ

[સપાદક — શ્રી. રૂપસિંહ હરિસિંહ રાણા]

પૂન્યપાદ કૃપાસિંધુ શ્રીસદ્ગુરુપરમાત્મા શ્રીનાથભગવાનનો ૯૧મો જયંતીમહોત્સવ 'શ્રીઆનંદાશ્રમ મુમુક્ષુમંડળ' તરફથી પરમપ્રેમપૂર્વક ભક્તિભાવે ધામધૂમથી ઉજવાયો હતો. આશ્વિનમુદિ ૪ના મંગલમયદિને પ્રભાત યનાંજ શ્રીમાધવબાગના વિશાળ ને મુશોભિત સભાખંડમાં પૂ. સદ્ગુરુદેવના મહાપૂજનનો ઔદ્યોગિક લાભ લેવા માટે મુંબઈના તેમજ પરાંના બહુઓએ હોનો તથા અનેક જિલ્લાસુઓ સમયસર આવી પહોંચ્યાં હતાં

સમારંભનો પ્રારંભ આઠ વાગ્યે થયો હતો ભૂદેવના એક કલાકની વેદમંત્રોની ધોષથી સભાખંડમાં પરમચાંતિ ને સાત્ત્વિક વાતાવરણ પ્રમરી ગયું હતું

પૂ. સદ્ગુરુદેવના મહાધોગેશ્વર સ્વરૂપ પ્રતિમાજી દક્ષિણાભિમુખે એક અત્યંત સુંદર સિંહાસનમાં પધરાવ્યાં હતાં. ફરતો આસોપાલવનાં પત્રો તથા નાનાં મુગંધી પુષ્પોનાં ફૂલોની લાષ્ટ્રને જોડવી એક નાના મનોહર ઉપવન જેવો મડપ કર્યો હતો તેમાં સાક્ષાત્ પરમાત્મસ્વરૂપ નાથ બિરાજ્યા હતા, તે દર્શન કરી સૌ પરમ આનંદ અનુભવતા હતા

વેદોપની સમાપ્તિ થઈ કે તુરંત પૂ. સદ્ગુરુદેવના મહાપૂજનનો પ્રારંભ થયો હતો. સર્વે સમુદાયના પ્રતિનિધિ તરીકે શ્રી. હરજીવન કેશવજી શાહ, શ્રી. ગૌરીસંકર ઓધવજી બની તથા શ્રી. રૂપનાથભાઈ ધડીયાલીએ પૂ. સદ્ગુરુદેવનાં પુનિદ્ધ પાદુકાજી તથા પૂ. પ્રતિદ્ધિતું વેદવિધિપૂર્વક શોડશોપચારથી મહાપૂજન કર્યું હતું, અને પ્રેમપૂર્વક આરતી ઉતારી હતી. મંત્રપુષ્પાંજલિ આદિ સર્વ વિધિ થઈ ગયા બાદ સર્વે સભાજનો પૂ. સદ્ગુરુદેવની પૂ. પાદુકાજીનું તથા પૂ. પ્રતિદ્ધિતું પૂજન કરી કૃતાર્થ થયાં હતાં, બાદ પૂ. સદ્ગુરુ દેવની પ્રાર્થના સૌ વની થી. રૂપસિંહ રાણાએ કરી હતી, પછી પ્રજ્ઞપ્રસાદી-સૌએ લીધી હતી. આ રીતે સવારનો કાર્યક્રમ પરમઆનંદપૂર્વક સમાપ્ત થયો હતો.

સાંજના કાર્યક્રમની પૂર્વતૈયારીમાટે સૌ આનંદાશ્રમ મુમુક્ષુમંડળના બહુઓ સમયસર હાજર થઈ ગયા હતા મુરબની શ્રી. દામોદર રોક તથા શ્રી હરજીવન, કેશવજી શાહ સહર્ષ બહુ પ્રેમપૂર્વક સૌ બહુઓને પગમ ઉત્સહ અર્પી રહ્યા હતા. શ્રી. મુકુન્દભાઈ તથા શ્રી. સીતારામભાઈ તથા શ્રી. રૂપસિંહ રાણા તથા શ્રી ચંદ્રસિંહજી, શ્રી ઉપેન્દ્રસિંહજી, શ્રી.

મૂળશંકરભાઈ પડીયા, શ્રી. નરેન્દ્રસિંહ, શ્રી. હરજીવન જગનલાલ દીક્ષિત, શ્રી. જાનુશંકર ત્રિવેદી, શ્રી. ભદ્રસિંહ, શ્રી. મનહરસિંહ, શ્રી. અરજીભાઈ, શ્રી. મૂળજીભાઈ, શ્રી. પ્રાણજીવન દ્રુવ, શ્રી. ગૌરીશંકરભાઈ, શ્રી. મણિશંકરભાઈ રાવળ, શ્રી. જગનલાલ રાવળ, શ્રી. બાણુભાઈ શેઠ આદિ પૂ. સદ્ગુરુદેવની સેવામાં તન્મય બની ગયા હતા. પૂ. સદ્ગુરુદેવના પરમ ભક્ત શ્રી અરજીભાઈ છેટ કલકત્તાથી ઉત્સવમાં લાગ લેવા આવ્યા હતા જેથી સૌ બંધુઓ બહુ રાજ થયા હતા.

૪૥ વાગ્યે નરનારાયણ મંદિરવાળા સદ્ગત ભક્તરાજ જાદવજી મહાગજનાં મણોનાં પરમઆનંદપ્રદ ભજનો શરૂ થયાં હતાં. તેમાં ભાઈઓ તથા બહેનોના મણે તે અત્યંત શ્રાવણ-ભક્તિ ને સદ્ગુરુદેવના અપાર મદિમાનાં પરમઆનંદજનક ભજનો ગાંધે જનમેદનીને આનંદોષિમાં લીન દરી દીધી હતી. આ વખતે માનવમેદની એટલી વધી ગઈ હતી કે, બધા ભાઈઓને તથા બહેનોને થોડા સમય માટે ઉઠું રહેવું પડ્યું હતું. અને જખ્ખર સલાખંડ પણ નાનો પડે તેમ પ્રતીત થયું હતું અતિ આનંદ વચ્ચે ભજનો પૂર્ણ થયાં હતાં.

૫ પછીથી શ્રીયુત્ત ભાઈ મણિશંકર સોમનાથ રાવળે બોલતાં જણાવ્યું હતું કે, શ્રીનાથ-ભગવાનના પરમમનનીય ઉપનિષદો આદિ ગ્રંથો ઉપરાંત બીજાં પુસ્તકો પણ અનેક છે, અને તેમાં પણ પરમશ્રાવણ ભરેલું છે. સદુપદેશ દિવાકર પ્રથમ કિરણથી સ. દિ. જી. કિરણ સુધીનાં પુસ્તકો છે તે વાંચતાં પણ ગમે તેવી શંકાની નિવૃત્તિ થાય છે. તે સર્વ પુસ્તકોના વાચનની લક્ષમણ દરે છુ.

બાદ મુખપદના મુપ્રસિદ્ધ શ્રી રેવાશંકર શાસ્ત્રીજી મહોપાધ્યાયે કૃપાનાથના દિવ્ય જીવન ઉપર પ્રકાશ પાડ્યો હતો. કૃપાનાથ પ્રણીત ગ્રંથોની તેઓએ ભારે પ્રશંસા કરી હતી, અને સમર્પી હતી. પૂ. સદ્ગુરુદેવને સનાતન ધર્મોદ્ધારક મહાસમર્થ આચાર્ય તરીકે વર્ણવી લાવલરી અંગલી આપી. તદનંતર શ્રીયુત્ત જમનાદાસ હરખજી સધવી કૃપાનાથના પરમકારણિક જીવન ઉપર બોલ્યા હતા કે, પૂ. સદ્ગુરુદેવ કૃપાના સાગર હતા તેઓશ્રીનો આ જયતીમહોત્સવ ઉજવી આપણા સૌ ધન્ય બન્યા છીએ.

બાદ શ્રીયુત્ત ભાઈ ગૌરીશંકર બોધવજી જાનીએ બોલતાં જણાવ્યું હતું કે પૂ. નાથભગવાને પરમશાંતિનો સંદેશ જગતને આપેલ છે. તેઓશ્રી સાક્ષાત્ મહેશ્વર૩૫જ હતા.

શિવ પથ ગુરુઃ સાક્ષાત્ ગુરુરેવ શિવ. સ્વયમ્ ।

ઉભયોરંતરં કિંચિન્ન દ્રષ્ટવ્યં મુમુક્ષુમિ ॥

તેઓશ્રીની આગામી પાલન કરી તેઓશ્રીના દિવ્ય સંદેશને સમજી આચારમાં મૂકીએ તો પરમ આનંદની સંદેશ પ્રાપ્ત થઈ શકે. પછીથી શ્રી રૂપસિંહ હરિસિંહ-રાણાએ બોલતાં જણાવ્યું હતું કે, પૂ. જાદવજી 'નાથભગવાને સનાતનધર્મની રક્ષાનું તથા સર્વધર્મનું અગ્રી સદી પથેત અખંડ કાર્ય કર્યું હતું આજણે વૈદિક કર્મકાંડથી વચિત થઈ ગયા હતા, તેઓને કૃપાનાથે તેઓનું ઉચ્ચ કર્તવ્ય સમજવી બ્રહ્મત્વનું જ્ઞાન કરાવ્યું હતું.

જે ક્ષત્રિય વૈશ્યો દિગ્જીવ લૂંટી ગયા હતા, તેઓને નાથપ્રભુએ દિગ્જે બનાવી સંખ્યા આદિ વૈદિક કર્મોમાં પ્રવૃત્ત કરાવી કલ્યાણને માર્ગે વાળ્યા છે.

અમારી રાજપૂત ક્ષત્રિય યાત્રિ દુર્વ્યસનોમાં જઝડાયેથી ને આચાર-વિચાર ને ધર્મહીન હતી, પરંતુ આજથી પાંચ દાયકા પહેલાં અમારી યાત્રિએ નાથપ્રભુના પરમપાવન ચરણ-રવિદનું શરણ મગધ કર્યું અને કૃપાચર્ય નાથી અમારા ઉપર અમીદષ્ટિ થઈ. અમે એવા પ્રભુ અતાર સર્યુર સાપડવા બદલ મહદ્ભાગી બન્યા, અન્ય યાત્રિઓ પણ મહદ્ભાગી બની.

કૃપાનાથે ઉપનિષદો, શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા અને ષ્ઠસ્કન્ધ ઉપર સુંદર મનનીય બાધો કર્યા છે પરમ જ્ઞાનમય એવા એકસો ઉપરાંત પુસ્તકો લખીને શુભરી ગિરાને સમૃદ્ધ કરી છે. મુખ્યત્વેના માધવજાગ ગીતાપાઠશાળાના વે. શા. સુ. શાસ્ત્રી વૈજનાથજી કૃપાનાથના ગ્રંથો માટે કહે છે કે એ કૃતિઓ કોષ વિદ્વાન કે પડિતની નથી, પણ ધર્મી વિભૂતિની એ કૃતિઓ છે.

મંડલેશ્વર પૂ. મહેશ્વરનાંદ મહારાજ કહે છે કે, નાથપ્રભુ શ્રોત્રિય-અર્જુનનિષ્ઠ ચૈત્ર મહાયોગી થે. ઉસીકા 'યોગદૌરતુલ' ગ્રંથ દેખકર મુએ જ્ઞાત સંતોષ હુવા. એસે સદ્ગુરુ પરમાત્મસ્વરૂપ હૈ, એ બ્યાનમે રખાયે.

નાથપ્રભુએ સાક્ષાત જનતાને દેખ્યાણકર ઉપદેશ આપેલો છે, અને તેઓશ્રીએ પુસ્તકોરૂપી પાત્રમાં પણ જ્ઞાનામૃત ભરી જનતાને આપેલ છે. તેઓશ્રીપ્રણીત ગ્રંથો મુખર્ષની સમગ્ર જનતાને સુલભતાથી મળે, અને પૂ. સદ્ગુરુદેવનો દિવ્ય સંદેશ પ્રાપ્ત કરી જિજ્ઞાસુઓ પરમ આનંદ મેળવે એ સારૂ 'શ્રી આનંદાશ્રમ મુચુક્તમંડળ' માધવલુવન, કાંદવાડી તથા શ્રી રૂપસિંહ હરિસિંહ રાણા નં. ૭૪ હીસોડા રટીટ વડગાદી મધ્યે શ્રીનાથપ્રભુપ્રણીત ગ્રંથો શ્રી બીલખા આનંદાશ્રમને ભાવે આપવાની પ્રથા ધણી વગસોથી ચાલુ છે, તેમજ ધેરે વાંચવા માટે પણ કાંઈ પણ હી લીધા વિના લાયસેરીની પ્રથા પ્રમાણે આપવામાં આવે છે, સ્વધર્મનિષ્ઠ ગૃહસ્થો, બધુઓ ને બહેનોએ આ દેવી ગ્રંથોને અવશ્ય લાભ લેવો, આજે આ સમાખંડમાં પણ પુસ્તકો મળવાની વ્યવસ્થા રાખવામાં આવી હતી. સૌ જિજ્ઞાસુઓએ અનુકૂળતા પ્રમાણે લાભ લીધેા હતો.

બાદ કાશીનિવાસી પડિત શ્રી. રામજી વ્યાસનું રામાયણ ઉપર "શ્રી વિભીષણની શરણાગતિ" એ વિષય ઉપર સુંદર મનનીય બ્યાખ્યાન થયું હતું.

તદનંતર શ્રી ભક્તિભેટ ભજન મંડળના હૃદયઆદ્લાદક ભજનો શરૂ થયાં હતાં. શ્રી સદ્ગુરુમહિમા ઉપરનાં તેઓના ભજનોનું શ્રવણ કરતાં જનમેદનીને આનંદનો પરમ અનુભવ પ્રાપ્ત થયો હતો. પછી શ્રી નરેન્દ્રસિંહે "જગે જગણું હવે આજે હતો અવતાર શંકરનો" એ ભજન ભારે પ્રેમપૂર્વક ગાયું હતું.

પછીથી ભક્તારજી હલુભર્ષના સુપ્રવ શ્રી. નવનીતભાઈનાં શ્રીસદ્ગુરુમહિમા ઉપરનાં અત્યંત ભક્તિભાવભર્યાં ભજનો શરૂ થયાં હતાં, જે ખરેખર અદ્વૈતીય હતાં. ગુરુ-મહિમાનાં અપૂર્વ ગુણગાન સાંકળી જનમેદનીના હૃદયના તાર ઝંચુઝણી ઉઠ્યા હતા અને સદ્ગુરુદેવપ્રતિના પ્રેમભાવનાથી મસ્તકો સોના ડોલવા લાગ્યાં હતાં. સાથે સાથે વિવેચન કરતાં શ્રી. નવનીતભાઈ બોલતા હતા કે, "પ્યારા! આકાશના અસખ્ય તારાઓ ગણાય! સમુદ્રની રેતીના કણો ગણાય! વરસાદની ધાસના બિંદુઓ ગણાય! પણ પ્યારા! સદ્ગુરુદેવના ઉપધારે કદી ગણાય તેમ નથી! આવી આવી ગુરુમહિમા ઉપરની પદાર્થિતઓ તથા (હૃદયઆદ્લાદક ભજનોથી જનમેદની પૂ. સદ્ગુરુદેવના અપાર મહિમાના આનંદજનક સ્મરણમાં લીન બની ગઈ હતી.

પછીથી શ્રી. નવનીતભાઈ સાથે પધારેલા એક સંત શ્રી અમીધરજી સદ્ગુરુદેવના કથાણકારી ગ્રંથો ઉપર તથા તેઓશ્રીના દિવ્ય જીવન ઉપર સુંદર વિવેચન કરી એક ભજન ગાયું સંભળાવ્યું હતું. શ્રીઆનંદાશ્રમ મુચુક્તમંડળ તરફથી શ્રી. રૂપસિંહ રાણાએ પૂ. સદ્ગુરુ

પરમાત્માના જ્યંતિમહોત્સવમાં સહભાગી થવા બદલ સર્વ મંડળોનો તથા મહાતુભાવોનો આભાર માન્યો હતો.

છેવટે પૂજ્યપાદ શ્રીનાથભગવાનની જગ્ગર માનવમેદની વતિ શ્રી. નવનીતભાઈએ બહુ પ્રેમપૂર્વક આરતી ઉતારી હતી. આ રીતે પૂજ્યપાદ સદ્ગુરુદેવનો જન્મોત્સવ પરમ પ્રેમ ને અવર્ણનીય ઉત્સાહથી તેઓશ્રીનીજ કૃપાથી પરિપૂર્ણ થયો હતો. શ્રી સદ્ગુરુદેવની જય બોલાવી રાત્રિના ૧૧૧ વાગ્યે પ્રસાદી લઈ જનમેદનીએ આતિ આનંદભર્યા વાતાવરણ વચ્ચે વિદાય લીધી હતી. ઇતિશિવમ્

॥ ૐ ॥

શ્રી સદ્ગુરુપરમાત્માને નમઃ

શ્રીમન્નાથપ્રભુશ્રીનો ૯૧મો જયંતિમહોત્સવ-પોરબંદર

અત્રેના પોરબંદરના આનંદાશ્રમ સુમુક્ષુમઙ્ગલવતી શ્રીયુત્ત આણુદલાલ ગોર્વીદજીભાઈ લાખાણી તરફથી શ્રીમન્નાથપ્રભુશ્રીનો ૯૧મો જયંતિમહોત્સવ અત્રે લાવલકિતપૂર્વક ઉજવવામાં આવ્યો હતો.

અ સવારના ૮૧૧થી ૧૦૧ સુધીના સમયમાં શ્રીઆનંદાશ્રમમાં શ્રીસદ્ગુરુપ્રતિમાપૂજન વિધિપૂર્વક કરવામાં આવ્યું હતું અને આ માંગલિક ક્વિસના રોજ 'ગુરુ ભજ થી.' એ કાવ્ય બાળાઓ બોલી હતી. સવારના ૭ બજ્યાથી રાત્રીના ૭ બજ્યા સુધી અર્પક દીપ તથા જપ કરવામાં આવેલ હતા. સવારે પૂજનનો લાભ પ૦થી ૫૫ની સંખ્યાએ લીધો હતો.

ચ શ્રી સંન્યાસી આશ્રમમાં શ્રી હરિદ્વાર નિવાસી પરમહંસ પરિવ્રાજકાચાર્ય પૂ. સ્વામીજી ૧૦૮ વિશ્વેશ્વરાર્નદજી મહારાજ વાગીશ વેદાન્તાચાર્ય જેઓશ્રી અત્રે ચાતુર્માસ કથા ઉપદેશ તરીકે સુંદર કાર્ય બજાવી રહ્યા છે તેઓશ્રીના નેતૃત્વ નીચે પૂજ્ય શ્રીમન્નાથ-પ્રભુની ૭મી તથા પાદુકા સમક્ષ અપોરના જાથી સાંજના ૭ બજ્યા સુધીમાં પૂ શ્રીમન્નાથપ્રભુનો જયંતિમહોત્સવ બહુજ ઉત્સાહભર્યો ઉજવવામાં આવેલ હતો. તે વખતનો કાર્યક્રમ:—

૧ શ્રી: વેદોચ્ચાર શાસ્ત્રીઓ અને દ્વિજવર્યો તથા વિદ્યાર્થીઓ	શ્રીઆનંદાશ્રમની વિદ્યાર્થીનીઓ તથા વનિતા વિશ્વામની બાળાઓ
૨ એક વંદન કાવ્ય શ્રી મોહનલાલ લાખાણી	૭ ભજન. શ્રી મોહનલાલ લાખાણી
૩ લાવવાહી ભજનો. હારમોનિયમ સાથે એક બાળક (અનુપચદ પુરુષોત્તમ)	૮ આનંદ લંકાપ આનંદાશ્રમે (કાવ્ય): શ્રી બાલિકાઓ
૪ પરમપૂજ્ય ભગવાનશ્રીના જીવનનો પ્રલયથી પરિવ્રય તથા એક કાવ્ય શ્રી માસ્તર જેઠાલાલ કાનજી જેશી	૯ પૂ. પા. ભગવાનશ્રીના જીવન વિષે અને પૂ સ્વામીજીના મળતા લાભ ઉપર વક્તવ્ય શ્રી મેઘજી ઘેલાભાઈ શાસ્ત્રી (પ્રભાચક્ષુ)
૫ શ્રી શંકરનું પ્રાકટ્ય (કાવ્ય). શ્રી મોહનલાલ લાખાણી	૧૦ પૂ. પા. ભગવાનશ્રીના જીવન વિષે અને મહિમા વિષે: શ્રી વિશ્વનાથ શાસ્ત્રી
૬ શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતાનો ૧૨મો અધ્યાય:	

છેવટે પૂજ્યપાદ સ્વામીજી મહારાજે પોતાની વિદ્વતાપૂર્ણ જ્ઞાપામાં અને અનુભવપૂર્ણ શૈલીમાં પૂ. પા. નાથભગવાનના જીવનચરિત્ર ઉપર આપેલા વ્યાખ્યાનની સંક્ષિપ્ત-નોંધ.

પ્રિય આત્માઓ ! આજે આપણા પરમ સૌભાગ્ય છે કે આ સૌરાષ્ટ્રની ભૂમિને પોતાના જ્ઞાનામૃતનું પાન કરાવનાર એક ઓત્રિય અને બ્રહ્મનિષ્ઠ મહાપુરુષનો જન્મિત મહોત્સવ ઉજવવાનો પ્રસંગ પ્રાપ્ત થયો છે. મનુષ્ય જ્યારે પોતાની કંડિનાઇએને ચૂર કરીને આમળા વધે છે ત્યારે જરૂર પોતાનું જીવન ધન્ય બનાવી શકે છે. પોતાના જીવનમાં વિજયી આત્માઓ સદા અમરતવને પામેલાજ હોય છે તેઓ અત્યારે આપણા વચ્ચે પ્રસન્ન ન દેખાતા હોય તોપણ એમના ઉપદેશનું અગાધ સાહિત્ય આપણે માટે આદર્શરૂપ મુકતા ગયા છે એટલે આવા મહાન પુરુષની સ્મૃતિ માટે દર વર્ષે એમનો જન્મંતી ઉત્સવ પ્રેમપૂર્વક ઉજવવાની ખાસ જરૂરીયાત છે. માનવ જીવન એજ કે જે પોતાના ગુરુના અને શાસ્ત્રોના મંદિરોને સમજે. સમજ નથી પડતી કે જીવન એ શું છે ? પ્રભુના એક અનન્ય ભક્તને પ્રભુ પ્રસન્ન થઈને માગવાનું કહે છે. ત્યારે ભક્ત કશુંજ માગે નથી. પ્રભુ આપવા આગ્રહ કરે છે ત્યારે ભક્ત કહે છે નાથ મારા હૃદયમાં એકજ લાગણી છે એકજ લાલસા છે.

મારું કલુષિત મન સંસારથી વિરામ પામીને આપોજ દેએ અને આપના ચરણમાં અટલ અનન્ય ભક્તિ અને અટલ વિશ્વાસ ધારણ કરે એજ માગણી છે. આનું નામ ભક્તની નિસ્પૃહતા ઈષ્ટપ્રેમ. જ્યંતીમાં મૃત્યુ શબ્દ પ્રયોજન થાય, એ તો અમરતાજ ગણાય, દુનિયામાં ધણા માણસો પોતાના બાળોના જન્મદિવસો ઉજવતા હશે. પણ તે માત્ર ખાનપાનમાં અને બાહ્ય આડંબરમાં મનાવે છે. આથી એના દિવસોનો સાચો આનંદ મેળવી શકતો નથી.

આ તિથિ ખતાવે છે કે હું દર વરસે ફરી ફરીને આનું હું એ એક વર્ષ દરમિયાન મનુષ્યે પોતાનો આત્મવિકાસ શું સાધ્યો ? અને મનુષ્યજીવન ઉપર લઈ જવા માટે શો પ્રયત્ન કર્યો ? આ પ્રશ્નોના સાચા ઉત્તરો મેળવવા માટેજ આવી જ્યંતીઓ ઉજવવી જોઈએ મનાવી જોઈએ અને સૌએ પોતપોતાની શક્તિ અનુસાર પોતાનું જીવન સુંદરરીતે વિકસીત બનાવવું જોઈએ કે જેથી માનવ ધન્યભાગી બને છે. જ્યારે પરમકૃપાળુ પરમાત્માની અને સુદેવની પૂર્ણ કૃપા થાય તો જરૂર સફળતા પ્રાપ્ત થાય છે. ગોસ્વામિ તુલસીદાસજી પાસે એક સર્ગાર્ચના પોતાને પુત્ર પ્રાપ્તિ માટે આશીર્વાદની માગણી કરે છે ત્યારે મહાત્મા તુલસીદાસજી, ઓ માત્ર પોતાને માતાસ્વરૂપ માનનાર એ તેમને કહે છે કે ?

દાહા

જનની જને તો ભક્ત જન, યા દાતા યા ચર;

નતર વાંઝ રહતો ભલો, મતિ ગલાવે નર

આર્ચાવર્તની પ્રવિત્ર માતાઓએ ઉપરોક્ત ગોસ્વામિજીની માગણી અનુસાર પુત્રને જન્મ આપવો જોઈએ.

વળી

ફલં પવિત્રં જનનો કૃતાર્યા ઘસુંચરા પુણ્યવતી ચ તેન ।

અપાર સંવિત્. સુલભાસ્તુ સ્મિન્ સ્ત્રીનં પરે । યસ્ય ચેતઃ ॥

મહાન પુરુષોના પ્રાદુર્ભાવ જગતના જીવોના કલ્યાણ માટે જ થાય છે. આવી જર્મતીઓ મનાવો ઉજવો પણ આવા ઉત્સવો આપણી પાસે માગે છે. જીવનમાં ઉતારવાનું અને જીવનનો સાચો રાહ રચવાનું, એ સમગ્ર-મહાત્માજીના સમકાલિન આ કાર્તિયાવાહમાં લાખોની સંખ્યામાં પાછાજો હતા તેઓમાં આ મહાત્માજી માત્ર કેમ પ્રકાશ્યા ? પૂર્વના સુસંસ્કારી આત્માઓ વિરલાભ હોય છે. આવા સત્પુરુષોના જીવનની શરૂથી આખર સુધીની ઝીણવટથી ઝાંખી કરીએ તો વિલક્ષણતા અને ગદનતા જ દેખાય. તેઓ પોતાના જીવનનો પરિચય જનતાને સુંદર રીતે જ આપતા જતા હોય છે. દુનિયા ગમે તે બોલે તેની દરકાર તેઓ કરતા જ નથી. તેઓ તો સદા પોતાના નિશ્ચિત માર્ગમાં ગતિ કરે જાય છે. છતાં આવા પુરુષોને નિંદનારા પણ હોય છે. અને સ્વાભાવિક રીતે નિંદક કે વિશેષીઓ હોવાની જરૂર છે. એથી મનુષ્યની કસોટી થાય છે અને વિશેષ મૂલ્યાંકન થાય છે. શ્રી માલવિયાજી શ્રીમાન દરભંગા નરેશની સાથે બનારસમાં વિશ્વવિદ્યાલયની યોજના માટે ફ્રંક મેળવવા ફરતા હતા અમારી જન્મભૂમિમાં પણ આવેલા. પંડિતજીને પ્રશ્ન થયો કે આપની પાછળ કુપ્રશંસા થાય છે ત્યારે તેઓશ્રી બોલ્યા કે જેમ હાથીની પાછળ કુતરે લાસે એની હાથી ઉપેક્ષા કરતો જ ચાલ્યો જાય છે તેવી રીતે મનુષ્યે પોતાના કર્તવ્ય પથ ઉપર ગતિમાન રહેવું. નિંદા સ્તુતિની દરકાર ન કરવી.

કાલિક નિદત કાલિક બદત, કાલિક આયકે દેત હે લક્ષન,
કાલિક આયકે ચદનલે પન, કાલિક હારત ધૂલ તતક્ષન;
કાલિક કહે યહ મૂરખ દીપ્ત, કાલિક કહે યહ હય વિચક્ષન,
સુંદર કાલુસે રાગ ન દેય, એ સય બનહુ સંત કે લક્ષન.

સંતનાં લક્ષણો શાઓએ વર્ણવ્યાં છે એવા મહાન ગુણવાળા ઉદારચિત મહાત્માઓ દુર્લભ છે.

સ્વામી રામતીર્થ જેવી સમર્થ વ્યક્તિએ પણ પોતાના જીવનમાં સ્વાશ્રયનો અને માનાપમાન સમાનતાનો પરિચય કરાવ્યો છે. આવા વિદ્વાન પગે ચાલીને ધૂમે ? યુરોપ, અમેરિકા જવા માટે પાસપોર્ટની માગણી કરતાં વિદેશી સત્તા પ્રશ્ન કરે છે કે સાધુને વળી યુરોપ જવાનું હું-પ્રયોજન ? જવાબમાં કહે છે કે મારી આંખે તો ભારત ને યુરોપ એક જ છે. ખર્ચની સગવડ માટે પણ કાંઈ અપમાનજનક શબ્દો સમજાવે તો તે પણ સહન કરી લીએ એટલું જ બોલે કે અપમાન કરનારા પોતાનો કુરવલાવ ન છોડે તો હું મારો સન્માન બાવ કેમ છોડી શકું ? આનું નામ મહાપુરુષો. સંતના જીવનને ખરી રીતે હુંદનારા કાષ્ઠક હોય છે. સતને સંત જ નોંઝ શકે છે. બાકી શકે છે બાકી તો અઘાની જનો પોતાના દુરાગ્રહ ન છોડે તો યાત્રીઓ પોતાની મહત્તા કેમ છોડે ?

क्षमा शब्दं करे यस्य, दुर्जन. किं करिष्यति ।

અવળે . પતિતો ઘઠિ: સ્વયમેવ પ્રશામ્યતિ ॥

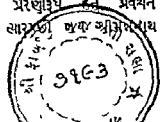
સંત પુરુષો સદા ગંભીરતાપૂર્વક વિચરતા જગતના મનુષ્યોનું જીવન સુધારે છે. કપીરજીનો દાખનો આપું-એમનું બહુમાન કાશીનાં પાછાજોથી સહન ન થયું ત્યાં જ્યારે કાશી નરેશ કપીરના દર્શન 'પૂજન માટે આવવા ટાલે જ એક કુલદાને કપીરજીની પાસે મોકલી અને રાખજીને એનું ઉત્કૃષ્ટ સમજાવ્યું કે આ કુલદા તો રાજા કપીરને લાં

આવે છે રામજીને ગુરુમા દ્વિધામ દ્વિતો ઐત્થે એમણે ગુરુપૂજનનો કાર્યક્રમ પ્રેમથી પતાવ્યો પણ જરા સંકિત બન્યા ખરા છતાં સંતના સહનો તાપ આ સ્ત્રીથી સહન ન થયો તે પશ્ચાત્તાપ માથે સંતના ચરણમાં ઢળા પડી અને પોતાની બનાવટી મર્મ વાન કળીગળને નિવેદન કરી. કળીગળ બોલ્યા-મારી પાસે પતિત આવેજ નહિ. માતા તારૂં મન્ય લાગ્ય છે વ્યાઘ્રલોભો દોષ નથી પ્રભુએ તારા ઉપર અનુગ્રહ કરી વ્યાઘ્રલોભ માર્ગિત મારી પાસે તને મોકલી છે-તારૂં દેવ્યાથુ થાયો ! તે પછી આગળ જતાં વ્યા બાઈ કળીરજની શિષ્યા લગવતી દેવી બની ગઈ. મેં શ્રીમન્નાથજીને માટે કરાચીમાં બહુજ પ્રથસા સાંભળેલી અને બીલખાના આશ્રમમાં પાંચ સાત વર્ષ પહેલાં એકાદ રાત્રિ (અઠાસવાઈરયામાં) રહ્યો. આશ્રમ જોતા પણ પુન્ય શુદ્ધિ ઉપજેલી. મહાત્માજીના જીવન વિશે, વિશેષ તો અદ્વૈતીજ નજી સંકલ્પે છું એમના જીવનચરિત્રમાથી મને બહુજ સુદરતા મળી છે. જેઓ શિક્ષક તરીકે હતા ત્યારે એમણે પોતાના વિદ્યાર્થીઓ પ્રતિ કદી કિચિત ક્રોધ નથી કર્યો એ વસ્તુ સુચક છે કે આગળ જતા તેણે ક્રોધ ઉપર વિજય કર્યો છે. વળી હિમાલય અને ગિરનાર જેવા પહાડોમાથી કુદરતી આદેશ મેળવી જેઓ બહાર આવ્યા અને ખામ કરીને સારાબૂની ભૂમિને પાવન કરી પોરબદરની જનતા અને ગોવિંદજીભાઈ વડીલ લાગ્યશાળીજ લેખાય. વળી ક્ષામતિ મોહાબેન જેવાં આદર્શ જન્મો પણ અહીં ચર્ચા આ શ્રીસુદામાની ભૂમિ સદા પવિત્ર અને સૌભાગ્યવતી છે. સ્વાભાવિક નિયમ મુજબ કામ કામ ઉચ્ચકોટિની વ્યક્તિ જનતા જનાઈનનું દેવ્યાથુ કરવા માટે જ આવિર્ભૂત થાય છે.

મહાત્માશ્રીનું જીવન જોતા જણાય છે કે લાપાનીરોડે સ્વતંત્ર ગઢરૂપે અને પઢરૂપે પાચેક લાખ જેટલી મધ્યમાં પુસ્તકો બહાર પડી ચૂક્યા છે. ગુજરાતી લાખા જાણનાર જનતા લાગ્યશાળીજ લેખાય કે આટલું સમૃદ્ધ ધાર્મિક સાહિત્ય અને પોતાનો આદર્શ એમને માટે આ ઋષિમહારાજ મૂકતા ગયા છે

લાખો આદર્શોએ ઉપરોક્ત સત જીવનનું મહાત્મ્ય સમજીને તેના સાહિત્યને વિચારી તેને અનુસાર પોતાના જીવનનું ઘડતર કરવું જોઈએ અને તેનો ખરા લાભ ઉઠાવવો જોઈએ આવા એક પુરંધર મહાપુરુષની જર્ણની આવા ટૂંકા રોકમા ન ઉજવાવી જોઈએ. મોટા પાયા ઉપર પ્રોત્સાહન રચાવો જોઈએ અને હજારો માણુમોની વિરાટ-સભામાં દુનિયાને બતલાવો કે આ મહાન વિભૂતિ કેવી ઉચ્ચ કોટિની હતી આવા મહાન ઉપદેશકના જીવનની જર્ણની એક નાના કમરમાં ઉજવાય એ આપણી કમજોરી છે, એ નમનામ હર થવી જોઈએ અને આવા જીવનમુક્ત પુરુષના જીવનના આદેશનો અને ઉપદેશનો બહોળો પ્રચાર કરો અને જનતાના જીવનનો વિકાસ સાધો એ અમારી ખાસ જાતામણુ છે.

આ પ્રસંગે ૫૦૦-૭૦૦ માણુસની હાજરી તો હતી છતાં પણ સ્વામીજી મહારાજનું વક્તાય વધુમાં વધુ જન સખ્યા આનો લાભ ઉઠાવે એવી પ્રેરણારૂપે હતી પ્રવચન પૂરું થયા પછી દરેક શ્રોતાઓને પ્રસાદી વહેવવામાં આવી હતી ત્યારબાદ જુદા જુદા પ્રસંગના ઘોષ સાથે સજા વિસર્જન થઈ હતી ઇતિશિવમ્

પૂજન સમાચાર

માંગશર સુદિ ૧૫ બુધવાર શ્રી દર્ત જયંતી નિમિત્તે સવારમાં રથ રથ દાધીવાળા તા. ૧૫ ડીસેમ્બર ૧૯૪૮ના દિને પૂજ્યપાદ શ્રી સદ્ગુરુદેવસું મહા-પૂજન પોડશોપ્રચારવિધિથી માધવભુવન દાંદાવાડીમાં થયો.

લી. આનંદાશ્રમ-મુંબુલુમંડળ-મુંબઈ

[*]

શ્રીઆનંદાશ્રમ, નવાગામ, પા બીલખા- (સોરાષ્ટ્ર)

પ્રગટ થયું ધાર્મિક માસિક પત્ર

P O Bilkha (Saurashtra India)

૨ પ્રિન્ટ

મહાસદાદ, તા. ૧૫ ડીસેમ્બર ૧૯૪૮

શ્રી. આનંદાશ્રમ મુંબઈ

શ્રીકાર્તિકીપૂર્ણિમા-ત્રિપુરી-પૂર્ણિમાનો

આધ્યાત્મિક મહોત્સવ

ગતીક્રમો જળાબ્યા પ્રમાણે આ મહોત્સવ સવારના યથાસમયે શરૂ થયો હતો, અને રાત્રિએ યથામમય તેની શાંતિપૂર્વક પરિસમાપ્તિ થઈ હતી. શ્રીસદ્ગુરુપરમાત્માનું મહાપૂજન આવેલા બધુ-બહુનોએ પોતાપોતાના પૂર્વક શાસ્ત્રીયરીતે કર્યું હતું, અને સર્વેત્ર આનંદ આનંદ વ્યાપી રહેલો હતો તે પછી શ્રી મહારાણીદાસભાઈએ પ્રવૃત્તિ અને નિવૃત્તિનામક ઉપદેશોમાંવર્ણનું વાચન કર્યું હતું અને શ્રીમન્નાયસુબોધમાલાના ચોલા દોહરા, પથુ વાંચી સમગ્રાબ્યા હતા તે પૂર્વે તેઓએ પ્રસ્તાવના રૂપે આગલી રાત્રે બપોળ સમારંભના કર્તવ્ય વિષે કર્યું હતું, અને તે પછી શ્રી કરુણમિદહભાઈએ લખેલા કૃપાનંદ સંબંધીના લેખનું વાચન શ્રી દયાળસિદ્ધલાઈએ કર્યું હતું. પૂર્ણિમાના દિવસે રાત્રિએ શ્રી જયતીલાલભાઈ બેળનપુરાએ પથુ આનંદાશ્રમની સુખવચ્છા મળધી બે શબ્દો કહ્યા હતા, અને તે તે પછી કથાર્થકોષ હતાત્રેય શર્માએ પથુ ભાગ અને વૈરાગ્ય મંનધી (જીવન ઉત્તમાદ) સમયે હુંકુ છતાં સુંદર પ્રવચન દિદી લાપામા કર્યું હતું, અને એ રીતે શ્રીમદ્ગુરુપરમાત્માનો આ મહાપૂજનમહોત્સવ આનંદ મગલ રીતે ઉજવાયો હતો, અને સર્વેત્ર આનંદ પ્રવર્ત્યો હતો જે શાંતિના શ્રી, મધુવન ટી, પરીખ, અને શ્રી, નર્મદાશંકર પચોળાએ પણ મહોત્સવ અંગે વાચન કર્યું હતું

વર્ષ ૧૭ મું

॥ ૐ ॥

નાલિક

॥ યતો ધર્મસ્તતો જયઃ ॥

પાર્થિવ સંવાદ

ચેતુરંગસાધે

૨૧. ૧-૦-૦

અંક ૬

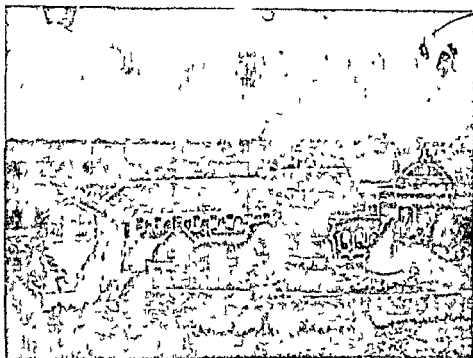
આનંદાશ્રમ

પરદેશમાટે

સંવત ૨૦૦૫

શિલિંગ ૨

શ્રીઆનંદાશ્રમ-નવાગમ-પી બીલખા

પ્રશાન્તેઃ પરિવાહોઽયમ શ્રીમદ્ભાષ્યમુક્તાશ્રમે ।

પ્રશાન્તવાહિતાટ્ટતેર્યસ્મિન મજ્જન્તિ યોગિનઃ ॥

સદ્ગુરુપરમાત્મા શ્રીમદ્ભાષ્યસંગ્રહાન્તા આનંદાશ્રમમાં સર્વત્ર પહોં રહેલા પ્રશાંતિનો આ પ્રવાદ, જેમાં યોગીઓ આશીષ સ્નાન કરે છે તે પ્રશાંત-વાહિતાવૃત્તિની પ્રશાંતિનો છે

અનુક્રમણિકા

અનુક્રમાંક	વિષય	પૃથાંક
૧	શ્રીમન્નાથપ્રભુને વંદન.	૮૧
૨	શ્રીનાથસ્વતંત્રામૃત.	૮૨
૩	યોગસૂત્રો.	૮૩
૪	પૂન્યપાદ લક્ષ્મીનિઝ મહાગામ શ્રીમન્નાથશર્મા-આનંદાશ્રમ-નવાગામ, પોસ્ટ બીલખાનો મં. ૨૦૦૨-૨૦૦૩ના દિમાબો સંબંધી દ્વિતીય.	૮૬
૫	લક્ષ્મીનિઝ	૮૯
૬	સાહરે ગોવા ગુરુ.	૯૨
૭	આનંદાશ્રમ-સમાચાર.	૯૩
૮	ગત કાર્તિકી પૂર્ણિમા ઉપર શ્રી. નર્મદ ટી. પંચોળાએ શિષ્યમંડળ સમક્ષ કરેલું પ્રવચન.	૯૪
૯	ખેડજનક અવસાન.	

— [*] —

શ્રીઆનંદાશ્રમ-સમાચાર

શ્રી અમદાવાદ-આનંદાશ્રમમાં પૂન્યપાદ કૃપાનાથના જન્મતી મહોત્સવ, બેસતા વર્ષ તથા કાર્તિકી પૂનમના દિવસે ભાંના શ્રી ગુરુજીઓએ મળી વિધિપૂર્વક પૂન્યપાદ કૃપાનાથનું મહાપૂજન કર્યું હતું. તેવીજ રીતે પોરબંદર-આનંદાશ્રમ, મોહનદેવ-આનંદાશ્રમ, કુતિયાણા આનંદાશ્રમ, હુંડલા, સાદરા, જામજોધપુર, જણસર, આણંદ, સીંગમ વગેરે સ્થળોએ પણ મહાપૂજન થયા હતા, અને એટ વગેરે આનંદાશ્રમમાં મોક્ષવામાં આવી હતી.

— [*] —

જાહેરી

સૂચના.—લેખસંબંધી અને માસિક સંબંધી સર્વે પત્રવ્યવહાર શ્રી વ્યવસ્થાપક આનંદાશ્રમ, નવાગામ-પોસ્ટ બીલખા (સૌરાષ્ટ્ર) એ શિરનામે કરવો.

તંત્રી અને પ્રકાશક. શ્રી. મહારાષ્ટ્રીદાસ ગોકુળદાસ દેસાઈ, વેદાંતમૂલ્ય-માંગરોળ-સૌરાષ્ટ્ર

મુદ્રણસ્થાન: શ્રી ભગવતસિદ્ધિ પ્રેસિદ્ધિ લીધે એન્ડ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ.

માસિક: પાંચેય દેવળચંદ્ર કાનજીભાઈ-ગોંડલ.

શ્રીદક્ષિણામૂર્તિ નાથસદ્ગુરવે નમઃ॥

આનંદં બ્રહ્મણો વિદ્વાન્ ન વિમેતિ કુતશ્ચન ।

અર્થઃ—આનંદસ્વરૂપ બ્રહ્મને બળુનાર ઠાઠથી પણ ભય પામતો નથી.
તૈત્તિરીય-ઉપનિષત્

વર્ષ ૧૭૪૩]

કાર્તિક સંવત ૨૦૦૫

[અંક ૬ કો

શ્રીમન્નાથપ્રમુને વંદન

(લેખક—શ્રી. અમરશી સુંદરજી-બખરલા-હાલ પોરબંદર)

હરિગીત ૭૬ બહિર્લાપિત્રા

સનાતન ધર્મ સ્થાપના, બ્રહ્મકૃતિ અવતાર ધર્મો;
દર્શન મહેશ્વરનાં થવા, ઉચ્ચ યોગ વન આદ્યો
ગુરુને દર્શન થે રૂપનાં, હિમાલયથી પાછા કર્યા;
રુકો આપ્યો નારાયણે, નાથને બ્રહ્મરૂપ કર્યા
શ્રી ગુરુદેવ નિજ ભક્તને, સદા કામધેનુરૂપ છે,
મહામાયા તિમિરનો, ધ્વંસકર્તા સૂર્યરૂપ છે
જ્ઞાથ યોગને પ્રસારવા, પૂનમના ચંદ્ર સમ જણો,
ચનાર હોય જે ભાવિમાં, તે યાજવા સમર્થ ભણો
મરતર્ખક પુણ્યગાળી, પ્રાકટ ગુરુ શિવસ્વરૂપ ધરી;
મહન વિપયયોગ જ્ઞાનનો, ખતાવેલ દરામલ કરી.
વાણી તત્ત્વમસિદ્ધભધી, શિષ્ય અનેક મુક્ત કર્યા;
નયનથી નાથ નિરખતાં, શરણાગતનાં અથ બળ્યાં.
વિવેકાદિક ભંડારને, ભવસિંધુ તારક નાવ છે,
જગત્તો ઉદ્ધાર કરવા, પૃથ્વીપર પ્રાદુર્ભાવ છે.
યમાદિ અષ્ટાંગ યોગથી, સદા ધૃદિયા દમન છે,
તે સદ્ગુરુ દિવ્ય મૂર્તિને, નિત અમરશીના વંદન છે.

શ્રીનાથવચનામૃત

[પૂજ્યપાદ શ્રીમન્નાથભગવાન]

નવા વર્ષમાં શ્રદ્ધાપ્રીતિથી પરમાર્થનાં સાધનાતું સેવન કરશો.

વસ્ત્ર ઉતારતાં જે પ્રમાદથી યજ્ઞોપવીત નીકળી જાય તો જે સગવડ હોય તો યજ્ઞોપવીત બદલાવવું, નહિ તો-“યજ્ઞોપવોત્તં” ઇત્યાદિ મંત્ર ભણી પુનઃ તે ધારણ કરવું.

સાર્યસંધ્યાસમયે ગાયત્રીનું વિસર્જન બેસીને પણ કરી શકાય.

કર્તવ્યપરાયણતા વધારી પ્રસન્ન રહેશો.

શ્રદ્ધા અને ઉત્સાહથી પરમાર્થનાં સાધનાતું અનુષ્ઠાન કરવાથી તે પહેલાં સિદ્ધ થાય છે. તત્ત્વોના રંગભાટે સ્વરોદયમાં જોડને અભ્યાસ કરશો.

પાંચ કરોડ મંત્રનો જપ કરવો હોય તો જેટલી માસા તમારાથી નિત્ય થઈ શકે તેટલી માસાવડે પાંચ કરોડને ભાંગવાથી કેટલા દિવસમાં તે થઈ શકશે તે તમને સમજી શકાશે.

પ્રભુની બલવતી માયા જીવને પ્રભુનું દર્શન થવા દેતી નથી તેમાં ભક્ત જીવના હૃદયની કોઈક પ્રકારની ન્યૂનતા એ હેતુ હોય છે. ભક્તનો દૃઢતાવાળો પ્રયત્ન પ્રભુ પાતાની આગળ કે પાછળ જ્યાં હોય ત્યાંથી પ્રભુને શોધી શકે છે.

પ્રભુની અનન્યભક્તિ ને તેમનું અનન્યશરણ માયાને તરી જવાતું બલ ભક્તના હૃદયમાં આપે છે.

શ્રીઈશ્વર પરમ ક્યાલુ છે. જીવોનાં કર્મોનુસાર તેઓ જે કરે છે તેમાં જીવનું હિત હોય છે, ક્યારે પણ તેમાં જીવનું અહિત હોતું નથી. જીવની મરણોત્તર સ્થિતિને નહિ જાણનારા અજ્ઞાની જનો સ્નેહને ને સ્વાર્થને વશ થયેલા હોવાથી તેમને શ્રીઈશ્વરની કૃતિમાં અનુચિતતા કે નિર્દયતા લાગે છે, પણ તેવું કશું શ્રીઈશ્વરની નિયતિમાં નથી.

આવા પ્રસંગમાં ધૈર્ય રાખવું તે આવશ્યક છે. ઇચ્છિત ફેલીભૂત ન થવાથી તીવ્ર લાગણીવાળા સકામ મનુષ્યોના હૃદયને આઘાત થાય એ સ્વાભાવિક છે, પણ સમજીએ પાતાના હૃદયને આઘાત નહિ લાગવા-દેતાં આવા પ્રસંગથી વૈરાગ્યની વૃદ્ધિ કરવાતું શીખવાતું છે.

ભક્તે તો “રાજ હું મૈં ઈસ્મે તેરી રાજ હૈ.” એમ કહેવું જોઈએ પાતાના મનને એમ રાખવામાંજ ભક્તને લાભ છે.

શોક એ ગયેલી વસ્તુને પાછી મેળવવાનો કે અંતઃકરણને સુખી કરવાનો ઉપાય નથી શોક તો તેને સેવનારના અંતઃકરણને વધારે ને વધારે સ્થૂલ બનાવી વિશેષ વિશેષ દુઃખી કરે છે, માટે તે સર્વથા ત્યાજ્ય છે.

(ચાલુ)

યોગસૂત્રો

[અનુવાદક:—શ્રી. મહારાણીદાસ ગોઠુળદાસ દેસાઈ વેદાંતભૂષણ]
(અનુસંધાન ગત અંકના પૃષ્ઠ ૭૦ થી)

વૃત્તિસારૂપ્યમિતરત્ર ॥ ૪ ॥

ગુર્જરી — બીજી અવસ્થાઓમાં જેવું રૂપ વૃત્તિનું તેવું રૂપ પુરુષનું હોય છે.

પદ્મોદિની.—દ્વિતરત્ર અન્યસ્વામવસ્થાવામ્ । દ્વિતરત્ર એટલે બીજી અવસ્થામાં
વૃત્તયઃ વક્ષ્યમાણલક્ષણા । વૃત્તિઓ જેમનું લક્ષણ હવે કહેવામાં આવશે, તામિઃ સારૂપ્યં
સમાનાકારત્વં । તેમની સાથે સરૂપણું એટલે સમાન આકારપણું હોય છે તત્ત્વાદાત્મ્ય
ભ્રમો ભવતીતિ વાક્યશોષ । તે વૃત્તિઓને વિષે પુરુષને પોતાપણુનો ભ્રમ થાય
છે એમ જો કે વાક્યમાં પ્રસિદ્ધ હતું નથી પણ તે કહેવાનું બાકી રહ્યું છે એમ
અનુબંધ જોતાં જણાઈ આવે છે. અતઃ (પરંતુ) ન તદાપિ તત્ત્વ સ્વરૂપ ક્ષતિરસ્તિ
લૌહિત્યભ્રમકાલે સ્ફટિકસ્યેવેતિ દ્રષ્ટવ્યમ્ ॥ ૪ ॥ આથીજ રાતા પુરુષની સમીપતાથી
સ્ફટિક રાતો હોવાનો ભ્રમ થવાને સમયે પણ સ્ફટિક ખરેખર રાતો થયેલો હોતો નથી
તેમ વૃત્તિઓના સમાન આકારને પામેલો હોવાનો ભ્રમ થવાને સમયે પણ પુરુષ ખરેખર
વૃત્તિના સમાન આકારને પામેલો હોતો નથી એમ જણવું જોઈએ

ભાષ્ય — કયં તર્હિ । નિરોધ અવસ્થાથી ભિન્ન બીજી અવસ્થાઓને વિષે પણ
પુરુષ ખરેખર તો ચૈતન્યસ્વરૂપજ હોવા છતાં તે એક રીતે ચૈતન્યસ્વરૂપ નથી પણ
હોતો એવું ઉપરમાં હતું છે, તો પછી તે સમયે તે કેવો હોય છે તે કહેતાં કહે છે
કે વૃત્તિસારૂપ્યમિતરત્ર । નિરોધથી ભિન્ન બીજી અવસ્થાઓને વિષે પુરુષ વૃત્તિના સમાન
રૂપવાળો હોય છે એટલે જેવી વૃત્તિ તેવો પુરુષ હોય છે તેનું કારણ કહેતાં કહે છે કે
વર્ણિતવિષયત્વાત્ । કારણ કે વૃત્તિ જે વિષયને દેખાડે તે વિષયને પુરુષ દેખેલો હોતો
છતાં વૃત્તિને વિષે પોતાપણું કરી ગ્રહેલો હોવાથી પુરુષ તે વિષયને તે પોતે દેખે છે
એમ માનતો થયો હોય છે તેથી પછી ક્યુત્થાને વાશ્વિત્તવૃત્તયસ્તદવિષ્ણિદ્વૃત્તિ પુરુષ ।
વ્યુત્થાન અવસ્થામાં એટલે નિરોધથી ભિન્ન બીજી અવસ્થાઓમાં ચિત્તની જે સમયે જે
વૃત્તિઓ હોય છે તે સમયે તે વૃત્તિઓથી પુરુષ જુદો ન પાડી શકાય એવો એકમેક હોય છે. તથા ચ
સૂત્રમ્ । પંચ શિખાચાર્યનું એવું સૂત્ર પણ છે કે પક્વમેવ દર્શનં ક્ષ્યાતિરેવ દર્શનમ્ । વ્યુત્થાનની
અવસ્થામાં વૃત્તિનું અને પુરુષનું એકજ દર્શન (જ્ઞાન) હોય છે, એટલે જે જ્ઞાન વૃત્તિને થાય છે
તેજ જ્ઞાન પુરુષને તે સમયે થાય છે, કારણકે વૃત્તિનાજ જ્ઞાનને પુરુષ પોતાનું જ્ઞાન માને
છે, પણ તેથી તે સમયે પુરુષ ચિત્તની સાથે વા ચિત્તની વૃત્તિ સાથે ખરેખર એકતાવાળો
થયેલો હોય છે એવું નથી ચિત્તમયસ્કાન્તમણિકલ્પં સંનિધિમાનોપકારિ દૃશ્યત્વેન
સ્વં ભવતિ પુરુષસ્ય સ્વામિનઃ । લોહચુબ્ધ લોહની સમીપ હોવામાત્રથી જેમ તે લોહનું
ખેંચાણુ કરનારો થાય છે તેમ ચિત્ત પુરુષની સમીપ હોવા માત્રથી પુરુષ તેને પોતાનું
માનતો થાય છે ને પોતાને તેનો સ્વામી માનતો થાય છે, કારણકે ચિત્ત પુરુષનું ભોમ્ય
થવાની યોગ્યતાવાળું છે. તસ્માન્નિષ્ઠચત્તવૃત્તિયોષ્ઠે પુરુષસ્યાનાદિર્સર્વંધો હેતુઃ ॥ ૪ ॥
એમ હોવાથી ચિત્તની વૃત્તિના જ્ઞાનને પુરુષ પોતાનું જ્ઞાન માનતો થાય છે તેમાં તેને
ચિત્તથી પોતાના જુદા સ્વરૂપનો અવિવેક હેતુ હોય છે ચિત્ત અને પુરુષની સમીપતાનો

સંબંધ એ અવિવેકનો હેતુ હોય છે. દોહડ્યુંબક અને લોહનો સમીપતાનો સંબંધ લોહનું લોહડ્યુંબકજાણી ખેંચવાનું કાર્ય પ્રકટાવવાની યોગ્યતાવાળો હોય છે. એવી રીતે ચિત્ત અને પુરુષનો સમીપતાનો સંબંધ તેના ચિત્તનેજ પોતાનું સ્વરૂપ માનવાના પુરુષના અવિવેકને ઉભો કરવાની યોગ્યતાવાળો હોય છે તેથી પુરુષને એવો અવિવેક થાય છે. ચિત્ત અને પુરુષનો આ સમીપતાનો સંબંધ અનાદિ છે તેથી પુરુષનો આ અવિવેક પણ અનાદિ હોય છે.

અનુવાદ:—ચિત્તની નિરોધઅવસ્થામાં પુરુષ તેના પોતાના સ્વરૂપમાં સ્થિત થાય છે એવું ત્રીજા સૂત્રમાં કહ્યું તેથી નિરોધઅવસ્થાથી બિન્ન બીજી અવસ્થાઓમાં એટલે મૂઢે ક્ષિપ્ત વિક્ષિપ્ત અને એકાગ્ર અવસ્થાઓમાં પુરુષ તેના પોતાના સ્વરૂપમાં સ્થિત હોતો નથી એમ કહેલું થાય.

અને જે કાંઈ જે સમયે તેના પોતાના સ્વરૂપમાં સ્થિત ન હોય તેવું તે સમયે અસ્તિત્વ ન હોય.

તેથી ચિત્તની નિરોધઅવસ્થાથી બિન્ન બીજી અવસ્થાઓમાં પુરુષ તેના પોતાના સ્વરૂપમાં સ્થિત હોતો નથી એમ માનવામાં આવે તો તે અવસ્થાઓમાં પછી પુરુષનું અસ્તિત્વજ હોતું નથી એમ માનવું થાય, પણ પુરુષ તો તે અવસ્થાઓમાં પણ હોય છે એમ પ્રસન્ન જણાય છે.

તેમજ પુરુષનું પોતાનું સ્વરૂપ ચૈતન્ય હોવાથી તથા ચૈતન્યનું અસ્તિત્વ સદા રહે એવું હોવાથી ચિત્તની નિરોધઅવસ્થાથી બિન્ન બીજી અવસ્થાઓમાં પુરુષનું અસ્તિત્વ ન હોય એ સંભવી પણ શકતું નથી.

છતાં ત્રીજા સૂત્રમાં ચિત્તની માત્ર નિરોધઅવસ્થામાંજ પુરુષ તેના પોતાના સ્વરૂપમાં સ્થિત હોય છે એમ જે કહેલું છે તે કેવી રીતે ઘટી શકે છે તે કહેતાં આ સૂત્રમાં કહ્યું છે કે, ચિત્તની નિરોધઅવસ્થાથી બિન્ન બીજી અવસ્થાઓમાં એટલે મૂઢે ક્ષિપ્ત વિક્ષિપ્ત ને એકાગ્ર અવસ્થાઓમાં પણ પુરુષ વસ્તુતાએ તો તેના પોતાના સ્વરૂપમાં સ્થિત હોયજ છે.

પણ ચિત્તની સમીપતાના સળપથી તે ચિત્તસાથે એવો એકમેક થઈ જાય છે કે તેને તેના ચૈતન્યસ્વરૂપનો વિવેક ઉપસ્થિત રહેતો નથી તથા તેથી ચિત્તનેજ પછી તે તેનું પોતાનું સ્વરૂપ માનતા થાય છે.

એમ થવાથી પછી જે સમયે ચિત્તની વૃત્તિનું જેવું સ્વરૂપ હોય છે તેવું સ્વરૂપ તે સમયે પુરુષનું જણાય છે.

પણ તેથી પુરુષ તો સમયે ખરેખર ચિત્તની વૃત્તિના સ્વરૂપ જેવા સ્વરૂપવાળો થાય છે એવું નથી. સ્વચ્છ સ્ફટિક રાતા પુષ્પની સમીપતાથી રાતો જણાય તે સમયે સ્ફટિક તેના સ્વચ્છ સ્વરૂપનો લાગ કરીને રાતો થયેલો હોતો નથી.

તેમ ચૈતન્યસ્વરૂપવાળો પુરુષ ચિત્તની સમીપતાથી જે સમયે ચિત્તની વૃત્તિજેવો જણાય તે સમયે તે તેના ચૈતન્યસ્વરૂપનો લાગ કરીને ચિત્તની વૃત્તિજેવો થયેલો હોતો નથી.

તેથી તો રાતા પુષ્પને દૂર કરવાથી સ્ફટિક પાઠો સ્વચ્છ જણાય છે તેમજ નિરોધવડે ચિત્તને દૂર કરવાથી પુરુષ પાઠો ચૈતન્યસ્વરૂપવાળો જણાય છે.

આ વાસ્તવિક સ્થિતિનો અનુવાદ કરીને ત્રીજા સૂત્રમાં પુરુષ ચિત્તની નિરોધઅવસ્થામાં તેના પોતાના સ્વરૂપમાં સ્થિત થાય છે એમ કહેવું છે તથા આ એવા સૂત્રમાં નિરોધઅવસ્થાથી બિન્ન બીજી અવસ્થાઓમાં પુરુષ જે તે સમયની વૃત્તિના જેવા સ્વરૂપવાળો હોય છે એમ કહ્યું છે તે યોગ્ય છે.

સમીપતાના સર્વે સંબંધો કાંઈ ને કાંઈ કાર્ય પ્રકટાવવાની યોગ્યતાવાળા હોય છે એવું નથી પણ તેવા કાંઈ કાંઈ સંબંધો કાંઈ કાર્ય પ્રકટાવવાની યોગ્યતાવાળા હોય પણ છે, લોહ અને લોહયુગ્મકનો સમીપતાનો સંબંધ લોહયુગ્મકપ્રતિ લોહનું એવાણુ યવાના કાર્યને પ્રકટાવવાની યોગ્યતાવાળા હોય છે.

એવી રીતે ચિત્ત અને પુરુષનો સમીપતાનો સંબંધ પણ, પોતાના ચૈતન્યસ્વરૂપના અવિવેકપૂર્વક પુરુષ ચિત્તનેજ તેનું પોતાનું સ્વરૂપ માનતો થાય, તથા તેથી પછી જે સમયે ચિત્તની જેની વૃત્તિ હોય તેવો તે, પોતાને માનતો થાય, એવું કાર્ય પ્રકટાવવાની યોગ્યતાવાળા હોય છે.

ચિત્ત અને પુરુષનો સમીપતાનો આ સંબંધ એક રીતે અનાદિ હોય છે તેથી પુરુષનો આ અવિવેક પણ એક રીતે અનાદિ હોય છે.

જે વસ્તુ વા જે સ્થિતિ ખરી હોય તેનો તો આદિ પણ ન હોય ને અંત પણ ન હોય, તે અનાદિ ને અનંત હોય.

પણ જે વસ્તુ વા જે સ્થિતિ ખરી ન હોય તેનો આદિ ન હોય છતાં તેનો અંત હોય છે તેથી તે અનાદિ છતાં સાંત હોય છે.

ચૈતન્ય ખરી વસ્તુ છે તેથી તેનો આદિ પણ નથી ને તેનો અંત પણ નથી તે અનાદિ ને અનંત છે.

પ્રકૃતિ તથા પ્રકૃતિના કાર્યમૂલક ચિત્તઆદિ કાંઈ ખરી વસ્તુ નથી તેથી તેનો આદિ નથી પણ તેનો અંત હોય છે તથા તેથી તે અનાદિ છતાં સાંત હોય છે.

ચિત્તની વૃત્તિનો નિરોધ કરવાથી ચિત્તનો પણ અંત થાય છે.

અને ચિત્તનો અંત ચતાં પુરુષ ચિત્તના સંબંધથી ઉભા થયેલા પોતાના સ્વરૂપના અવિવેકના બંધથી સદાનેમાટે છૂટો થાય છે.

ચિત્તના સંબંધથી ચિત્તની વૃત્તિના જેવો પોતાને માનતો પુરુષ, ચિત્તની વૃત્તિના નિરોધરૂઝે ચિત્તનો સંબંધ દૂર ચતાં, ખાજો પોતાને પોતાના સ્વરૂપમૂલક ચૈતન્ય માનતો થાય છે અને છેવટ ચિત્તનો અંત ચતાં પોતાના ચૈતન્યસ્વરૂપમાં સદાને માટે અવસ્થાન પામી રહે છે.

એમ ચિત્તની નિરોધઅવસ્થામાં પુરુષ તેના પોતાના સ્વરૂપમાં સ્થિત થાય છે અને નિરોધઅવસ્થાથી ભિન્ન બીજી અવસ્થાઓમાં પુરુષ ચિત્તની વૃત્તિના જેવો થાય છે એમ જે કહ્યું છે તે યોગ્ય છે.

અને ચિત્તની વૃત્તિને અનુસરી રહેવાથી પુરુષને એક પ્રકારની બંધ લાગુ પડે છે તથા ચિત્તની વૃત્તિનો નિરોધ કરવાથી પુરુષને એ બંધની નિવૃત્તિ થાય છે એમ પણ જે કહ્યું છે તે સર્વથા યોગ્ય છે.

તેમજ ચિત્તની વૃત્તિના નિરોધનેજ આ શાસ્ત્રમાં યોગ કહ્યો છે તેથી પરંપરાએ ઊતરી આવેલા યોગના આ શાસ્ત્રનો અર્થ જે ઉપદેશ કરવામાં આવેલો છે તે સર્વથા સાર્યક છે.

તેથી પોતાના દુઃખ બંધની નિવૃત્તિ કરવા ઇચ્છનારા સર્વે વિવેકી પુરુષોએ આ ઉપદેશને અનુસરવું ઘટે છે એમ આ શાસ્ત્રના પ્રતિપાદનમાં પ્રથમનો એક પરિચ્છેદ અર્થે પૂર્ણ થાય છે.

(આપ)

પૂજ્યપાદ બ્રહ્મનિષ્ઠ મહારાજ શ્રીમન્નથુરામ શર્મા-આનંદાશ્રમ-
નવાગામ પોસ્ટ વીલ્હાનો સં. ૨૦૦૨-૨૦૦૩ના હિસાબો સંબંધી વૃત્તાંત
[લેખક-શ્રી અજિતરાય હરિદાસ પારેખ]

સ. ૨૦૦૩ના હમા અંકના પાને ૧૪૧માં સવત્ ૨૦૦૦-૨૦૦૧ની સાલ સુધીનો
વૃત્તાંત આપવામાં આવ્યો હતો હવે સંવત્ ૨૦૦૨-૨૦૦૩ના હિસાબો સંબંધી વૃત્તાંત
આપવામાં આવે છે. સં. ૨૦૦૧ની આખરે સ્થાયી ભંડોળની નક્કી રકમના રૂ. ૪,૬૭,૫૪૯-૧૨-૯૧૧ કેવી રીતે બનેલા છે તે ઉપસા વૃત્તાંતમાં પાને ૧૪૨મે સમજાવવામાં
આવ્યું હતું સં. ૨૦૦૩ની આખરે સ્થાયી ભંડોળ રૂ. ૪,૭૧,૬૩૦-૪-૮૧ થયું છે.

સ. ૨૦૦૩ની સાલમાં અમદાવાદવાળા બાર્ડ રેવાબાર્ડ તથા બાર્ડ ચપાબાર્ડ તરફથી
અમદાવાદ આનંદાશ્રમમાં હિમારત આપવામાટે રૂ. ૬૬૦૧૧ની બેટ મળી હતી. સં. ૨૦૦૨ની
સાલમાં આવકનો વધારો રૂ. ૨,૮૫૨-૯-૧નો થયો હતો. આ બે રકમ મળી કુલ
રૂ. ૬,૪૫૩-૯-૧ સ્થાયી ભંડોળ ખાતે જમા કરવામાં આવ્યા હતા. સં. ૨૦૦૨-૨૦૦૩માં
સ્થાયી ભંડોળ ખાતે નીચેની રકમો ઉધારવામાં આવી હતી-—

સ ૨૦૦૩માં આવક કરતાં ખર્ચનો વધારો રૂ. ૩,૪૩૦-૧૩-૨૧

જૂનાજૂદા આસામીઓ તરફથી આ વૃત્તાંતના વર્ષો પહેલાં શરતીય
બેટની રકમો જૂનીજૂદા જમે કરવાને બદલે સ્થાયી ભંડોળ ખાતે
જમે થઈ હતી તેનો સુધારો કરવા સ્થાયી ભંડોળ ખાતે પાછી
ઉધારેલી રકમ.

૧,૯૪૨-૪-૦

રૂ. ૫,૩૭૩-૧-૨૧

નીચે પ્રમાણે જતા સ્થાયી ભંડોળ સં ૨૦૦૩મા રૂ. ૪,૭૧,૬૩૦-૪-૮૧ થયું હતું.

સં. ૨૦૦૧ની આખરે સ્થાયી ભંડોળ રૂ. ૪,૬૭,૫૪૯-૧૨-૯૧૧

ઉમેરો-ઉપરની વિગતે જમા કરેલી રકમો

૬,૪૫૩-૯-૧

રૂ. ૪,૭૭,૦૦૩-૫-૧૦૧

બાદ:-ઉપરની વિગતે ઉધારેલી રકમો

૫,૩૭૩-૧-૨૧

રૂ. ૪,૭૧,૬૩૦-૪-૮

ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે આવક ખર્ચનો વધારો કેવી રીતે થયો હતો તે આવક
ખર્ચના ઓડીટ થયેલા પત્રોમાં બતાવવામાં આવ્યો છે જેનો સક્ષિપ્ત કોઠો નીચે મુજબ છે —

સં ૨૦૦૨ સં. ૨૦૦૩

બેટ
ચાજ

રૂ. ૩,૬૬૭-૭-૧

૧૧,૬૧૬-૨-૦

રૂ. ૩,૬૪૧-૨-૨

૧૨,૨૫૬-૧૫-૧૧૧

પુસ્તકોની ઉપજ	૧,૪૩૦-૨-૩	૨,૬૩૩-૯-૦
ખીજ ઉપજ	૬૭૨-૫-૬	૪૪૫-૧૨-૦

કુલ આવક રૂ. ૨૧,૩૮૬-૦-૧૦ રૂ. ૧૯,૨૭૭-૭-૧૧

કુલ ખર્ચ (જેમાં મકાનના

અસાધારણ સુધાર કામ અને

પરચુરણ કામ માટે અનામત

ફંડોના રૂ. ૨૪૦૭નો સમાવેશ

થાય છે,)

રૂ. ૧૮,૫૩૩-૭-૯

રૂ. ૨૨,૭૦૮-૪-૪

આવકનો વધારો..... રૂ. ૨,૮૫૨-૯-૧

ખર્ચોનો વધારો..... રૂ. ૩,૪૩૦-૧૩-૨૫

જો કે સં ૨૦૦૩માં ખર્ચોનો વધારો હતો છતાં રૂ. ૨૦૦૭ અને રૂ. ૪૦૭ ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે અનામત ફંડો ખાતે જમા કરવાનું કારણ ઓડિટરોએ ચોતાના રીપોર્ટમાં દર્શાવેલું છે જે અક્ષરમાં રજૂ કરું છું —

“ સાલ દરમિયાન આવક કરતા ખર્ચ વધારે થયો છે કારણ કે રૂ. ૭,૦૩૮-૧૪-૯નાં પુસ્તકો હાવાવામાં આવ્યાં છે તેના ખર્ચોના આ દિસાખમાં સમાવેશ થાય છે, પણ તેની સામે પુસ્તકોની સિલિક વધેલી છે એજ કારણથી ખર્ચમાં વધારો છતાં અનામત ખાતાઓમાં દર સાલ અનુસાર રૂ. ૨૪૦૭ મકાન સુધાર કામ અને પરચુરણ કામ માટે જમા કરવામાં આવ્યા છે ” આ ઉપરથી ખર્ચોનો વધારો કવી રીતે થવા પામ્યો તે સમજી શકાશે

હવે ઉપર લઘોળ કયા પ્રકારનું બનવા પામ્યું છે તે નીચે મુજબ —

૧ સ્થાયી લઘોળ રૂ. ૪,૭૧,૬૩૦-૪-૮

૨ મકાનના - અસાધારણ સુધારકામ અને પરચુરણ કામની અનામત રકમો રૂ. ૩,૮૪૦-૦-૦

૩ મકાન બધાવવામાટે અર્પણ કરેલી રકમ અનામત રખાઈ છે તે રૂ. ૨,૦૦૧-૦-૦

રૂ. ૪,૭૭,૪૭૧-૪-૮

૧ ઉપલી લઘોળની રકમમાં આનદાશ્રમની સ્થાવર મિલકતની કિંમત અને ખીજ લેણીના સમાવેશ થાય છે જે બાદ કરતાં સ્થાયી લઘોળને લગતી જાગીનગીરીઓનીચે પ્રમાણે છે ઉપર પ્રમાણે બાદ-સ્થાવર મિલકતની કિંમત

રૂ. ૪,૭૭,૪૭૧-૪-૮

૧,૬૨,૫૮૯-૨-૯

ખાદ-લેણાં - રૂ. ૨૪,૭૬૩-૬-૫	રૂ. ૩,૧૪,૮૭૨-૧-૧૧
જેમાંથી ખાદ દેવાં ૫,૫૧૦-૧૪-૯	૧૯,૨૫૨-૭-૮

સ્થાવર મિલકત સિવાયનું સ્થાયી ભંડોળ	રૂ. ૨,૯૫,૬૧૯-૧૦-૩
------------------------------------	-------------------

૨ સ્થાયી ભંડોળને લગતી સરકારી જમીનગીરીઓ અને જથ્થા:—

રૂ. ૨,૨૬,૯૦૦ની ૧૯૬૦-૭૦ની ૪ ટકાની લેન	રૂ. ૨,૨૦,૬૫૨-૧૪-૬
„ ૧૦,૦૦૦ની ૧૯૪૭-૫૦ની ૩૫ „ „	૧૦,૩૫૬-૧૪-૦
„ ૧૭,૨૦૦ની ૧૯૬૩-૬૫ની ૩ „ „	૧૬,૬૮૬-૧૪-૦
„ ૪૪,૫૦૦ની ૧૯૪૬ કનવર્ઝન ૩ „ „	૪૪,૧૧૧-૮-૧

૩ આનંદાશ્રમને લગતી રોકડ

રૂ. ૨,૯૧,૮૧૮-૨-૭
૩,૮૦૧-૭-૮

રૂ. ૨,૯૫,૬૧૯-૧૦-૩

૪ આ ઉપરાંત આનંદાશ્રમને શરતી બોટો મળેલી છે.

જેના અનામત ફંડોની કુલ રકમ રૂ. ૩૨,૩૯૮-૧૩-૪ની છે.

૫ ઉપરના ફંડોને લગતી સરકારી જમીનગીરીઓ અને રોકડ —

રૂ. ૧૫,૦૦૦ની ૧૯૬૦-૭૦ની ૪ ટકાની લેન	રૂ. ૧૩,૫૯૯-૧૫-૨
„ ૫,૪૦૦ની ૧૯૪૬ કનવર્ઝન ૩ „ „	૫,૦૦૦-૧૧-૪

રોકડ જથ્થા

રૂ. ૧૮,૬૦૦-૧૦-૬
૧૩,૭૯૮-૨-૧૦

રૂ. ૩૨,૩૯૮-૧૩-૪

૬ ઓડીટ થયેલા હિસાબમાં કુલ રોકડ રૂ. ૧૭,૫૯૯-૧૦-૬ની

ખતાવવામાં આવી છે. તે ઉપર આપેલા પ્રુવાસા પ્રમાણે નીચેની રકમોની બનેલી છે.—

આનંદાશ્રમને લગતી પુરાત	રૂ. ૩,૮૦૧-૭-૮
શરતી બોટો મળેલી તેને લગતી પુરાત	૧૩,૭૯૮-૨-૧૦

રૂ. ૧૭,૫૯૯-૧૦-૨

વાંચનારનું ધ્યાન ખેંચવાનું કે કુલ શરતી બોટોની રકમ રૂ. ૩૨,૩૯૮-૧૩-૪માંથી રૂ. ૧૩,૫૯૯-૧-૧૦ રોકડા છે. જેની જમીનગીરીઓ લેવાની રહે છે. વિશેષમાં જોઈ

ચકાશે કે સં. ૨૦૦૧ની આખરે ૧૯૪૫-૫૫ની રૂ. ૭૦૦ની લોન હતી તે પણ ચરપાઈ થવાના અંગે રાહકામાં ફેરવાઈ ગઈ છે. દરદીમણ અપૂર્ણ હોવાથી સરકારી જમીનગીરીઓ ખરીદી શકાય નહિ હોય એ બનવા ભેગ છે, પરંતુ દરદીમણનું બધારણ તા. ૧૪-૧૧-૧૯૪૮ના રોજ નક્કી છે એટલે દરદીમણ આ બાબતમાં ઘટતું કરશે.

વિપલા અકાઉન્ટોને અનુસરી તપાસતાં આનંદાશ્રમનું સરવૈયું સમજવા માટે નીચે મુજબ સંક્ષિપ્તમાં કોટી આપ્યો છે.

૧ સ્થાપી ભણેળ	રૂ. ૪,૭૧,૬૩૦-૪-૮
૨ અનામત ફંડો	૩,૮૪૦-૦-૦
૩ મકાન બાંધવામાટે અર્પણ કરેલી રકમની અનામત	૨,૦૦૧-૦-૦
૪ ચરતી બોટાની રકમ	૩૨,૪૬૮-૧૩-૪

રૂ. ૫,૦૬,૮૭૦-૨-૦

૫ સ્થાવર મિલકતો	રૂ. ૧,૬૨,૫૯૬-૨-૬
૬ આનંદાશ્રમને લગતી સરકારી જમીનગીરીઓ	૨,૯૧,૮૧૮-૨-૭
૭ આનંદાશ્રમની રોડક પુરાંત	૩,૮૦૧-૭-૮
૮ દેવાં બાદ જતાં રહેલા લેણાં	૧૯,૨૫૨-૭-૮
૯ ચરતી બોટાની સરકારી જમીનગીરીઓ	૧૮,૬૦૦-૧૦-૬
૧૦ „ „ને લગતી પુરાંત	૧૩,૭૬૮-૨-૧૦

રૂ. ૫,૦૬,૮૭૦-૨-૦

જણાવવાની જરૂર છે કે હિસાબો આનંદાશ્રમના ઝોડીટરોએ ઝોડીટ કરેલા છે, અને હમેશ મુજબ કાઉપિયુ વાધા વગરની (Unqualified) સર્ટિફિકેટ આપેલું છે.

—[*]—

બ્રહ્મચિંતન

[લે શાસ્ત્રી હરદત્ત વૈવાશંકર જોશી]

શ્રીયાત્તવદકચ નિધિને મૈત્રેયી અને કાલ્યાણની નામની બે પત્નીઓ હતી, તેમાં મોટાં મૈત્રેયી હતાં તે પછારવરૂપને જણાવવાની અભિવાધાવાળાં અને વૈગવ્યશીલ હતાં.

અંતઃકરણમાં રહેલ સંસારતી મિથ્યા વાસનારૂપ મેલને વૈરાગ્યરૂપ અગ્નિથી બાળ્યા વિના જ્ઞાનરૂપ અંકુર ઉદ્ભવતો નથી. “મુક્તિં હચ્છસિ ચેત્તાત વિપયાન્વિપવચ્ચજ” શુરુ પોતાના પુત્રને મોક્ષનો ઉપદેશ આપતા પહેલાં અંત કરણની યોગ્યતા લાવવા કહે છે કે હે પુત્ર ! તને જો મોક્ષની ઇચ્છા હોય - તો તું વિપયોને વિપર્જપ ગણી તેનો ત્યાગ કરી દે. મૈત્રેયી પોતાના પતિદેવ યાત્તવદકચનિ સાથેના સત્સંગથી વૈરાગ્યશીલ સ્વભાવવાળાં થઈ વેદાંતશાસ્ત્રમાં નિષ્ઠાવાળા હતાં; અને કાલ્યાણની દેવી ગૃહકાર્યમાં કુશળ હતાં. તેઓ ગૃહસ્થાશ્રમના ધર્મમાં પ્રેમવાળાં હતાં.

એક દિવસ યોગી યાત્તવદકચે પોતાનો ઉત્તરાવચારમાં પ્રવેશ થયેલો જણી સંન્યાસ

ગ્રહણ કરવાનો સંકલ્પ કર્યો અને તેઓના મનમાં એવો વિચાર થયો કે સંન્યાસ ગ્રહણ કરવા પહેલાં મારી પાસે વ્યાવહારિક રીતે ગણાતી જે ધનાદિ સંપત્તિ છે તેનો અને સ્ત્રીઓને વિભાગ કરી આપવો કે જેથી મારા સંન્યાસ ગ્રહણ પછી ક્રોધને પરસ્પર તે આબતમાં કેંઈ કલેશ કરવાનું કારણ રહે નહિ. તેથી પ્રથમ મૈત્રેયીને યાગવલ્કલ્ય મુનિએ પૂછ્યું કે હે મૈત્રેયી ! હવે હું મને વૃદ્ધાવસ્થા આવેલી જણી શાસ્ત્રના નિયમાનુસાર સંન્યાસ ગ્રહણ કરવાની ઇચ્છા રાખું છું માટે મારા સંન્યાસ પછી તને તથા કાલાયત્નીને પરસ્પર કેંઈ કલેશ ન થાય તે માટે આપણી વ્યવહારમાં ગણાતી જે માયિક સંપત્તિ છે તેના તમે બંનેને ભાગ પાડી આપવાની ઇચ્છા રાખો છો આતુ યાગવલ્કલ્યમુનિનું કથન સાંભળી મૈત્રેયી કહેવા લાગ્યાં કે હે ભગવન ! ધનથી ભરેલી પૃથ્વી કદાચ મને પ્રાપ્ત થાય તોપણ તેનાથી શું હું અમર ચર્ચ શકીશ ખરી ?

યાગવલ્કલ્ય—મૈત્રેયી ! ધન મળવાથી તારા જીવનના નિર્વાહમાં વિદ્ય ન આવે પણ તેનાથી તને અમૃતપદ પ્રાપ્ત ચર્ચ શકીશ નહિ. અમરપદ તો પોતાના આત્મરવરૂપનું અપરોક્ષ જ્ઞાન થાય તોજ પ્રાપ્ત કરી શકાય તેમ છે. એ રિચિત્તિની પ્રાપ્તિ ધનથી તો ક્યાંથી થાય ! તે અમૃતપદની પ્રાપ્તિ જો ધનથી થતી હોય તો મોટા મોટા રાગગ્રાહી તથા ધનવાનો ધનથીજ અમૃતપદને પ્રાપ્ત કરી લેત ! પણ તેમ બનતું નથી ધનનો જો સદુપયોગ કરતાં ન આવડો અને તેનો ભોગવિલાસાદિમાં વાપરવારૂપ દુરુપયોગ કર્યો તો તેજ ધન ધનવાનને અધોગતિએ લઈ જાય છે ઇલાદિ.

મૈત્રેયી—પ્રભો ! “યેનાહં નામુક્તા ક્યાં કિમહં તેન કુર્યામ્ । યદેવ ભગવાન્ વેદ તદેવ મે મુદ્ધિ” જેના વડે હું અમૃતપદને પ્રાપ્ત ન કરી શકું એવા ધનને મારે શું કરતું ? માટે આપ જે મોક્ષનું સાધન જણા છે તે મને કહેવા કૃપા કરો !

યાગવલ્કલ્ય—હે મૈત્રેયી ! તમે મને પ્રિયમા પ્રિય છો, અને વળી તમે મધુરતાવાળી વાણી બોલો છો, તેમજ તમારા ભક્તિભાવ તથા તમારી સ્વભાવિકતાવાળી વૃત્તિથી હું ખુબજ પ્રસન્ન છું હું તમને મોક્ષના સાધનરૂપ જ્ઞાન કહું છું એ પ્રમાણે કદી મહર્ષિ યાગવલ્કલ્યે પોતાની પત્ની મૈત્રેયીને મોક્ષના સાધનરૂપ જ્ઞાનનો ઉપદેશ કરવાનો પ્રારંભ કર્યો.

યાગવલ્કલ્ય—હે મૈત્રેયી ! આ બધા લૌકિક સાધનો પશુ, ગૃહ, પુત્ર, સ્ત્રી આદિ જે માયિક પદાર્થો આપણને પ્રિય જણાય છે એ બધાં લૌકિક સાધનોની પ્રિયતા ગૌણ છે. સાચી પ્રિય વસ્તુ જે આત્મા તેની પ્રાપ્તિ વિના મનુષ્યને શાંતિ પ્રાપ્ત થતી નથી ‘આત્મા ચૈ પ્રેયસાં પ્રેય’ અત્યંત પ્રિય પદાર્થોમાં પ્રિય તો આત્માજ છે.

જો સાંભળ ! ‘ત્ત્વ હોવાચ ન વા અરે વત્યુ’ કામાય પતિ. પ્રિયો ભવત્યાત્મનસ્તુ કામાય પતિઃ પ્રિયો ભવતિ । ન વા અરે ‘જાયાયા’ કામાય જાયા પ્રિયા ભવત્યાત્મનસ્તુ કામાય જાયા પ્રિયા ભવતિ । ન વા અરે પુત્રાણાં કામાય પુત્રા. પ્રિયા ભવત્યાત્મનસ્તુ કામાય પુત્રાઃ પ્રિયા ભવન્તિ । ન વા અરે ચિત્તસ્ય કામાય વિત્તં પ્રિયં ભવત્યાત્મનસ્તુ કામાય વિત્તં પ્રિયં ભવતિ । x x x ન વા અરે સર્વસ્ય કામાય સર્વં પ્રિયં ભવત્યાત્મનસ્તુ કામાય સર્વં પ્રિયં ભવતિ ।

હે મૈત્રેયી ! પતિના ઉપર પત્નીનો જે પ્રેમ હોય છે તે પતિનો સ્વાર્થ પૂર્ણ કરવા માટે હોતો નથી, પણ પોતાનો સ્વાર્થ પૂર્ણ કરવા માટે હોય છે. તેમજ પતિને પત્ની અધિક પ્રિય લાગે છે તે પત્નીની કામનાઓ પૂર્ણ કરવા માટે નહિ પણ પોતાની

કામનાઓ પૂર્ણ કરવા માટે. માતાપિતાનો પુત્ર ઉપર જે અધિક પ્રેમ હોય છે, તે પુત્રોના સ્વાર્થમાટે નહિ પણ પુત્ર મોટા થઈ પોતાની સેવાચાકરી કરે એ રીતે પોતાના સ્વાર્થમાટેજ હોય છે. એજ પ્રમાણે ધન ઉપર મનુષ્યને જે પ્રેમ છે, તે ધનના સ્વાર્થ માટે નથી પણ પોતાનાજ સ્વાર્થ માટે હોય છે આ પ્રમાણે બધી વસ્તુની ગણના કર્યા પછી સંક્ષેપમાં યાત્રવદ્કથ મુનિ મૈત્રેયોને સમજાવે છે કે આ બધું જગત જગતના સ્વાર્થમાટે પ્રિય નથી જણાતું પણ પોતાના સ્વાર્થમાટે પ્રિય જણાય છે હે મૈત્રેયો! આ ઉપરથી સિદ્ધ થાય છે કે પ્રાણિમાનને પોતાથી અધિક પ્રિય બીજા કાંઈ વસ્તુ નથી તે પોતાનું આત્મસ્વરૂપ અગર અમર સત્ ચિત્ત ને આનંદસ્વરૂપ છે.

સત્યેન લભ્યસ્તપસા હોય આત્મા સમ્યગ્જ્ઞાનેન વ્રહ્મચર્યેણ નિત્યમ્ ।

અન્તઃ શરીરે જ્યોતિર્મયો હિ શુદ્ધો યં પદ્યન્તિ યત્તય. ક્ષીણદોષાઃ ॥

‘આ આત્મા નિસ મિથ્યાવચનના લાગરૂપ સત્યવડે, તેમજ નિસ ઇદ્રિયો ને મનની એકાગ્રતારૂપ તપવડે, બ્રહ્મચર્યવડે અને આત્માનાં યથાર્થ જ્ઞાનવડે પ્રાપ્ત થવા યોગ્ય છે. જે આત્મા શરીરની અંતર હૃદયકમલગત આકાશમાં શુભ્રજ્યોતિરૂપે બિરાજમાન છે, તેને ચિત્તના કામદોષાદિ મલોથી રહિત ને નિસ મલોદિ સાધનોવાળા સાધકો જોઈ શકે છે.’

હે મૈત્રેયો! ‘આત્મા યા ઝરે દ્વષ્ટવ્ય. ઓત્તવ્ય મન્ત્ર્યો નિદિધ્યાસિતવ્ય’ આત્માનું શ્રીસદ્ગુરુ આચાર્ય તથા શાસ્ત્રદ્વારા શ્રવણ કરવું, મનન કરવું, અને નિદિધ્યાસન કરવું જોઈએ. ખરેખર આત્માજ દર્શન કરવા યોગ્ય છે. આત્માને યથાર્થ સ્વરૂપમાં જણાવેા એજ પરમ પુરુષાર્થ છે તે સિવાયના બીજા બધા પુરુષાર્થો વ્યર્થ છે

‘મૈત્રેય્યાત્મનો વા, વર્ણનેન અઘણેત મત્યા વિજ્ઞાનેનેદં સર્વં વિદિતં ભવતિ’

હે મૈત્રેયો! ખરેખર આત્માનાજ દર્શન શ્રવણ અને મનનાદિથી અન્ય સર્વ વસ્તુનું જ્ઞાન થઈ જાય છે. એકવિજ્ઞાનેન સર્વં વિજ્ઞાતં ભવતિ। એજ અલ્પસ્વરૂપનાજ યથાર્થ જ્ઞાનથી અન્ય સર્વ વસ્તુનું જ્ઞાન થઈ જાય છે

મૈત્રેયો—હે પ્રભો! જો આ જગત બધું આત્માજ છે તો તે આત્મસ્વરૂપે ન જણાતા જગત્સ્વરૂપે કેમ જણાય છે? તે મને કૃપા કરીને સમજાવો.

યાત્રવદ્કથ—હે મૈત્રેયો! શ્રવણમનનાદિ સાધનોથી જ્યારે આત્માનું જ્ઞાન થાય છે, ત્યારે આ જગતરૂપ વિવર્તનું અધિજ્ઞાન બ્રહ્મ હોવાથી રજુભૂતો સાક્ષાત્કાર થતાં સર્પની માફકે અધિજ્ઞાન તરવ જે આત્મા (બ્રહ્મ) તેના સાક્ષાત્કાર થતા જગતનો બાધ થઈ જાય છે, અને આત્માજ શુદ્ધ સ્વરૂપે બાસે છે શ્રવણમનનાદિ સાધનોવડે જે અધિકારી સાધક પુરુષે આવી રિયતિ પ્રાપ્ત કરી લીધી હોય તેવા જીવ-મુક્ત પુરુષને પછી જગત જગતરૂપે બાસતું નથી, પણ આત્મસ્વરૂપેજ બાસે છે જ્યાંમુખી તેની ગિયતિ પ્રાપ્ત કરવામા ન આવે ત્યાંમુખી જગત બ્રહ્મસ્વરૂપે દેખાતું નથી આકાશથી પડતા જતનું જેમ અતિમ ગતવ્યસ્થાન સમુદ્ર છે તેમ સર્વ જીવોનું અતિમ ગતવ્યસ્થાન બ્રહ્મ છે હે મૈત્રેયો! નેત્રાદિ ઇદ્રિયોરૂપ સાધનથી તેના દર્શન થઈ શકતાં નથી તે અનુભવકેવલ છે.

આ આદિ યાત્રવદ્કથમુનિના ઉપદેશથી મૈત્રેયોને પરમ પુરુષાર્થરૂપે અલ્પજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ થઈ હતી, અને અવિદ્યાજનિત મોહની નિવૃત્તિ થઈ સત્ય સુખની પ્રાપ્તિ થઈ હતી.

સાંભરે એવા ગુરુ

સં. ૨૦૦૫ કાર્તિકી પૂર્ણિમાના પ્રભાતે જોરાવરનગરવાળાં મણિબહેને ગાયેલું ભજન

(રાગ પ્રભાત)

સાંભરે એવા ગુરુ,
જેના નયનમાં અમૃત તરે, જેના વચનમાં અમૃત ઝરે,
વદનસ્મિતનું સહજ દર્શન, શિષ્ય સંતાપે હરે.—સાંભરે ૧
જેની શાન્તિ શીતળતા છે, અન્યમાં શાંતિ ભરી,
ઉરતણા ઉદ્વેગ જેણે, લીધા નિજબળથી હરી. સાંભરે ૨
કથા આડંબર વિના, જે, મર્મને સમજાવતા,
કંઈ ન કરતાં તે ઉપર પણ, જે કૃપા વરસાવતા. સાંભરે ૩
ખિન્ન બની જે ગયેલાં તે, હસતાં પાછાં આવતાં,
ઢીલાં થઈને આવનારાં, ધીર બની પાછાં જતાં. સાંભરે ૪
કથાની ઇચ્છા ન જેને, સ્પૃહા ન કથાની જે,
જે સદાય પ્રસન્ન, જ્યાં નહિ, શોક લય પા આનીએ. સાંભરે ૫
ઉંચ પદપર શિષ્ય જનને, અનાયાસે લાવતા,
હર નિમિત્તે સ્વજનને, સપ્રેમ લાડ લડાવતાં. સાંભરે ૬
માં વીલાતું જોઈને કહે, શું થયું એમ પૂછતા,
જુવે હૈયું ભરાતું તો, હૃદયથી આલિંગતા સાંભરે ૭
મૃદુલ હસવું, મૃદુલ કસવું, મૃદુલ રસભર્યું ખોલવું,
મૃદુલ દોષ ઉપેક્ષવું જેતું, મંદ મધુરું ડોલવું સાંભરે ૮
હસાવે કદી ખીલાવે કદી, ખાલવતુ ચેષ્ટા કરે,
ભૂલીએ કદી અમે પણ, અમને નિમિત્તો લઈ સ્મરે. સાંભરે ૯
એક સ્વપ્ન થઈ ગયું ને, સ્મૃતિશેષજ થઈ રહ્યું,
હરિ હરિ સમજાતું નથી જે, ક્યાંથી આવ્યું ને ક્યાં ગયું સાંભરે ૧૦
બાય આયુધ્ય તોય જેતું, કથાય માહાત્મ્ય ના પૂરું,
જીવનના પણ જીવન એવા, સાંભરે શું ના ગુરુ. સાંભરે ૧૧

શ્રીજાનંદાશ્રમ-સમાચાર

શ્રીસદ્ગુરુમહાપૂજન — શ્રીગીતાજયંતીના દિવસે સી આશ્રમવાસીઓએ પૂજાપાઠ કર્યાનાચતુર યથાવિધિ મહાપૂજન કર્યું હતું.

શ્રી, અંબાશંકર બાઈશંકર ત્રિવેદીએ કથા કથા વિદ્યાનોએ કર્મ કર્મ બાપામાં શ્રીગીતાજીનો અનુવાદ કર્યો હતો, તે વિષે નીચે પ્રમાણે સંક્ષિપ્ત પ્રવચન કર્યું હતું *

શ્રીગીતાજીનો અનુવાદ ફેલ્ડએ-ફારસીમાં, અશુ સુલેહ-અરબીમાં, સ્લેગને-લેટીનમાં, ડેમીટ્રીયસે-ગ્રીકમાં, બનુએ-ફ્રેન્ચમાં, લોરિન્ગરે-જર્મનીમાં, સાનિસલમ મેટીએ ઇટાલીયનમાં અને રોમ્સન, આરનોલ્ડ, ડેવીસ, એનીંગ્સન અને ચાર્સ વીલકીનસન વગેરેએ અંગ્રેજીમાં અનુવાદ કર્યો હતો. ઉપરના બધા મહાશયો ઉપરના ઉપસંહાર કરી જણાવે છે કે "જીવને ઉત્પત્તિને શિખરે લઈ જનાર ગીતાજીનો બોધ અદ્વિતીય છે."

અમેરિકાનો શ્રેષ્ઠ તત્ત્વવેત્તા એમરસનને ગીતા પુસ્તક એટલું બહુ પ્રિય હતું કે તે તેને પોતાની દરિદ્રમય રાખતા અને ટહુતો કે "તે માનવ સંપત્તિઓનું સર્વોત્તમ રત્ન છે."

સર્વભૂતસ્યમાત્માને સર્વભૂતાનિ ષાત્મન્તિ ।

ईक्षते योग युक्तत्मा सर्वत्र समदर्शनः ॥ (૨૯) શ્લોક અધ્યાય ૬ થો

અર્થ — સર્વમાં સમદૃષ્ટિવાળો, સમાહિત અંતઃકરણવાળો (યોગી) સર્વ પ્રાણીઓમાં રહેલા (પોતાના) આત્માને અને (પોતાના આત્મામાં (રહેલા) સર્વ પ્રાણીઓને જુએ છે.

ઉપરનો શ્લોક તત્ત્વવેત્તા એમરસન વાંચ્યો સારે તેનું શરીર પુલકાયમાન થતું હતું, તેનું હૃદય નાચી ઊઠતું હતું અને તેના અશુઓમાં અશુની ધારા ચાલતી હતી

ચીની બાપામાં અનુવાદ કરનાર ચીનો, અર્જુન ઉપર થયેલા અનુમદનો અને તે-દ્વારા જગત્ ઉપર થયેલા અનુમદનો ખ્યાલ કરી તે રડી પડ્યો.

જ્યારે પાશ્ચિમાય વિદ્વાનો અને તત્ત્વવેત્તાઓ ગીતાજીના બોધ ઉપર મુગ્ધ બની ગયા તો પછી ભારતમાતાના મુખસિદ્ધ હવિરાજ રવિ-દ્રનાથ ટાગોર મુગ્ધ બની જાય એમાં શું આશ્ચર્ય? તેમણે ગીતાંજલિ નામનું કાવ્ય અંગ્રેજીમાં 'રવી નોબલ પ્રાઈઝ' મેળવ્યું હતું.

સ્વર્ગસ્થ શીમાન હંઝારામ સૂર્યરામ દેસાઈએ ગીતાજી સંબંધી ગુજરાતી, પંચમાં એક વખત લખ્યું હતું કે ગીતાજીના ભાષાન્તરો ગુજરાતીમાં સંખ્યાબંધ પ્રમિદ થયા છે, તેમાં બીધબાવાળા મહાત્માશ્રી શ્રીનિધિરામચર્માકૃત રહસ્યદીપિકાવાળું ગુજરાતી રીકાવાળું ભાષાન્તર પ્રથમ પકિતમાં આવે છે, તેમજ સ્વામીજી શ્રીચિદ્ધનાનંદે કરેલ દ્વિદી રીકા-વાળું ભાષાન્તર પણ પ્રથમ પકિતમાં આવે છે.

— [*] —

ગત કાર્તિકી પૂર્ણિમા ઉપર શ્રી. નર્મદ ટી. પંચોળીએ શિષ્યમંડળ સમક્ષ કરેલું

પ્રવચન

સૌરાષ્ટ્રના સંત શિરોમણિ શ્રીમન્નાથશર્માની

જીવનગાથામાંથી ઘાડાંક રસછાંટણું

ભાવિક ગુરુમંદુઓ તથા અન્ય શ્રદ્ધાળુ દ્વિજોપ્રતિ,

હમેશાં એવો અચળ નિયમ છે કે, જગતની ધાર્મિક નૌકા ન્યારે મધ્ય દરિયે ઝોલા ખાતી હોય છે, સારે વિશ્વનિયંતાને દરેક યુગમા પોતાને પોતાના અંશદ્વારા માનવ-હૃદયમાં ઉતરી ધર્મકાર્ય સીધું અને સરળ કરવું પડે છે મતલબ કે “યદા યદા હિ ધર્મસ્ય ગ્લાનિર્મવતિ ભારત । અભ્યુત્થાનમધર્મસ્ય તદાત્માનં સૃજામ્યહમ્” એ પોતાના શ્રીમુખે અર્જુનને કહેલા વચનનું પાલન કરવું પડે છે. આ ઘટનાએ ન્યારે દ્વિજોને દિન-પ્રતિદિન ઉડા ઉડા પતનરૂપી ગર્તમા જતા જોયા સારે તેમનો ઉદ્ધાર કરવા અખિલ વિશ્વના સ્વામિ ભગવાન શકરે પોતાના અંશરૂપે એ નરગતને ગરીબ સાહજી કુંળમાં જન્માવી સેવાની મહાન વેદી ઉપર નિર્માણ કોધું ! આ વિભૂતિ તે કોણ ? આચાર્ય શ્રીમન્નથુરામશર્મા પોતે. જેઓ પરમાત્માના લક્ષ્યને સંપૂર્ણ કરવા આવ્યા હોવાથી આજીવન ભગીરથ પુરુષાર્થ દરી સૌના અંતરમાં ચૈતન્ય પ્રગટાવી ધન્ય ધન્ય દરી દીધા ! અરે, સાહજીજાતિ ઉપરાંત જે જે તેમની છાયામા આવ્યા તેમની જડતા વિખેરી નાખી સાચા મનુષ્યત્વનું ભાન કરાવ્યું ?

સસારના પરિતાપથી બળેલા, શોષાયેલા અને તવાયલા માનવહૃદયને (સ્ત્રીપુરુષ ઉભય) ઠારી આત્મજ્યોતિ પ્રગટાવનાર એ મહાન જ્યોતિર્ધર ખરેખર અર્ધમોલ અજોડ અને અદ્વિતીય બની પાર ઊતર્યા ! દ્વિજોના પારમાર્થિક ઢબના આચારવિચારમાં અને નિલનૈમિત્તિક શાસ્ત્રીય પ્રણાલિકામા પગપ્રખ્પ બનેલાને ઠેકાણે લાવવામા તેઓશ્રીએ સારે દિશાએ પર્યટન દરી આત્મભોગ આપ્યો છે તેનું માપ આપણે પામર શું કાઢવાના હતા ?

સંધ્યાવદનાદિ સાહજીનાં પ્રાધાન્યકર્મનો લોપ થવાથી જેમનું હૃદય ધણધણી ઊઠ્યું અને ન્યારે એ સ્વધર્મનો પુનઃ અરખસિત પ્રવાહ વહેતો થયો સારેજા જેઓશ્રી જમ્યા ! અઢાઢા ! ધર્મપ્રત્યે કેટલો બધો પ્રેમ અને ધગશ ! સાચું પૂછો તો તેઓએજ સાહજીનું સાહજીત્વ જીવતું રાખ્યું છે ! બાલ, યુવાન અને વૃદ્ધોનાં હૃદયઅધિકાર પારખી દરેકને સંતુષ્ટ કરવાની કળા તેઓશ્રીમાં અજન્મ પ્રકારે પરિણામ પામી હતી.

‘આકૃતિર્ગુણાન્ કયયતિ’ આ કથનાનુસાર તેમના રચૂલ-સૂક્ષ્મ જીવનમાં નિરીક્ષણ કરતા નિર્માનિતા, સમદર્શિ, મર્વશૂતદિતોગતતા, સખાભાવ, સહૃદયતા, પરાંપકાર તદ્દન સાદાઈ વગેરે દેવીગુણોની સારા પ્રમાણમાં જમાવટ થયેથી જણાતી. જાણે શરીર સર્જક સત્વાશના સારમાંથી બનાવ્યું હોયની એવું જેમની વિચારદર્શિમાં અને પ્રસન્ન જણાતું

અને તો આ વિમલમૂર્તિ નિઢાળતાં દેવપના ગડે છે કે : જાણે આ સસારમાં નિષ્કંઠક હાંક્યા આપોઆપ શ્રીકૃષ્ણજ પધાર્યા હોયની ! જેમણે આપણા

રથનું સારથિપત્ર આપાદ રીતે બાળવી નિર્ભય બનાવ્યાં છે જેથી તેમને સખા કહો, પરમચર કહો કે સાચા સંત કહો ! બહુધ એકજ છે.

આ નરપુંગવે અનેક જિજ્ઞાસુઓનાં હૃદય ઠારી, અંતરગુહામાં યાનભયોત જગાવી, શક્યો વા અધ્યાનતાનો ચૂરો કરી, કોઈ અદ્ભૂત ચૈતન્ય રેડી, માનવતાનાં પંથે મૂક્યા છે ! એમાં એવો કયો ગણુચોર હશે કે ના પાડશે ? અરે, સત્ અસત વસ્તુઓનો મધુરવાણીથી વિવેક સમજાવી યાનચક્ષુ ખોલ્યાં ! ભક્તિ, યાન અને યોગના જટિલ માર્ગને સુલભ, સરળ અને રસમય બનાવી દરેકના અધિકાર પ્રમાણે તેઓને આરંભ કરવામાં તેમની કેવી વિલક્ષણ શુદ્ધિમતા ?

આ અવતારી પુરુષનું ઝણુ આપણાપર અમાપ છે, તેમના દિવ્યપ્રેમની રશ્મિ જીવતી અને જાગતી છે, તેમનો ભાવસ્રોત તમ હૃદયને અનેરી શાંતિદાતા છે, તેમનો કીર્તિકલશ યાવત્તત્ત્વદિષ્ઠાકરો અમર છે, અને અખટ છે, તેમની જીવનગાથામાં અમીરસ અને મીઠી સુગંધ ઊછળી દરેકને મુગ્ધ બનાવી મૂકે છે ! આપણે પામર એ કાઠીનરસમા પુરુષની શી પ્રશંસા વા મશોગાન કરી શકીએ ?

ખરેખર, એ સૌરાષ્ટ્રના ધર્મવીર હતા, પ્રચલિત આચાર્યોમાં મણિમુગટસમા હતા. દરેકના હૃદય ખખડાવી ઉચ્ચતાનું ભાન કરાવનારુ તેમનું ડીમરીમ જખરૂ હતું, તેગાથી આર્ચાં અનેક ગુરુવર્ય હતા, પામરતા-નિર્બળતાના પાગક બની આત્મમગ્નની ધ્વનિ કરનારા બંધીધર નેતરીયે તોય કંઈ ખોટું નથી ! કિન્ન કિન્ન પ્રકૃતિના માણસોને એકાદ દ્વણુમાં પારખી લેનારા અજન્મ પ્રકારના પરીક્ષક હતા તે તો સૌને સારી રીતે યાત છે.

આ સૌરાષ્ટ્રના નરકેશરીની ધર્મગર્જનાથી સર્વત્ર પુનિત વાતાવરણ હલમલી ઊઠતું. ધર્મસિંહનો પગાર વજ્રસમ હૈયાને વીધી પોતાનું ધ્યેય સફળ કરવામાં રામગણુ નીવડતો જેમના દિવ્ય જીવનની ડાળાએ ફાળાએ તો શુ પણ પાદે પાદે મનુષ્યના ઉદ્ધાર માટે ઉઠાળા મારતો અમીરસ મુગ્ધન કયાં કરતો ! આતુ સુરમ્ય ચિત્ર જોવા, સ્પર્શવા કિંવા માણુવા જે જે લાગ્યશાળી થયા છે તેમનાં તો નક્કી દિવ્યવપુ બની ગયાં હશે ! હું તો માનું છું કે આ અસામાન્ય વિભૂતિની ભરચક એટલી બધી દિવ્ય વાનકી છે કે તેને ગણુતાં પાર પામી શકાય તેમ નથી, જેથી જેટલું અમૂલ મથારાગ્નિ આપણા જીવનમાં ઊતરે તો ખેડો પાર છે !

ગીતાજ્ઞના અ. ૧૦ સ્લોક ૪૧માં ભગવાન કહે છે કે : “યદ્વિશ્વતિમરસર્વં, શ્રીમશ્વજિતમેવ યા । તત્તદેવાગચ્છ સ્વં, મમ તેજોશસંભવમ્ ॥” જે જે વસ્તુ વિશ્વતિવાળી, લક્ષ્મીવાળી (શુદ્ધિ, શક્તિ તથા જ્ઞાનસમૃદ્ધ) અથવા ઐશ્વર્યવાળી હોય તથા ઉલ્લાહયુક્ત હોય તે તે મારા-ઈશ્વરના તેજના એક અંશ માત્રથી ઉત્પન્ન થયેલી છે ” આ ઉદ્ધાર વિચારતા આપણે આ આચાર્યદેવને પ્રભુના અંશી અવતાર માની પૂજાએ, સમરીએ વા સ્તુતિ કરી ફૂતાર્થ થઇએ તો તદ્દન યુક્તિસંગત છે. એટલુંજ નહિ પણ એક અમૂલ્ય દલાણુ છે !

આજે આવા પ્રાતઃસ્મરણીય નરરતને માટે એવીજ પ્રાર્થનાને સ્થાન રહ્યું છે કે :

એ બહારવટી સર્વવ્યાપકતાને પામેલ પુનર આ અવતારમાં પ્રગટ થઈ, જ્ઞાનગંગા વહેવરાવી સૌને ખૂબ ખૂબ અંધાળ કરાવી પવિત્ર કરે ! દરેકના જીવનના કર્ણધાર બની પૂર્વવત અમૃતના પથે દોરે !

સૌ ભાવિકોના હૃદયપટમાં તેમની નિર્મળ છબીનું સ્મરણ રહે ! તેમની આજ્ઞા અને નિયમે આપણા જીવનનો મુદ્રાલેખ બને ! અને તેમના ધ્યેયનું જીવનથી અઠરહઃ માર્ગન કરી રહેલા માનનીય સચાલકોમાં અદ્ભૂત સામર્થ્ય પ્રગટે !

પણ, આટલી ઉર્મિભરી વિદ્યા માગવામાં આપણી સૌની પ્રશુતા સમજું છું, શ્રદ્ધા પ્રત્યેના અનહદ પ્રેમ વા મમતા માનું છું “ જે પુરુષ સસારનો અંત આણે તે સંત છે. ” એ તેઓથીએ પોતાની જીવનયાત્રામાં કરી ખતાવ્યું છે તેથી સંતશિરોમણિ નામક પદની આપવામાં જરાય અતિશયોકિત મા સમજો !

આજે શુધ્ધ અને અશુધ્ધ દરેક ભાવિ વ્યક્તિ તેમની પ્રતિમા, પાદુકા વગેરેનો સ્પર્શ તથા અર્ચન કરી કૃતકૃલ થયા સમજે છે એ પ્રશસનીય તો જરૂર છે, પરંતુ એ અધૌકિક જીવનને મર્યાદિત બનાવી દેવું એ ઠીક નથી. તેઓ તો સાક્ષાત્ બહાની પ્રતિકૃતિ હતા ! બહાનિષ્ઠ પુરુષમૂર્તિ જેવી મર્યાદામાં ન રહેતાં સર્વવ્યાપક હોય છે માટે આપણે સૌ તેમને વ્યાપક દૃષ્ટિએ પૂજનારા થઈએ તો વિશય ક્રોધ છે, ને જો તેમ આચર્યે તોજ ખરા સ્વરૂપને જાણીશર ગણાઈએ ! એવું મને સહેજે સ્ફૂરી આવે છે.

આવા મહાપુરુષની સાકારભાવે દીર્ઘકાળ પૂજા અને વદના કર્યા પછી આપણામાં જો બહાદુરિનો પ્રાદુર્ભાવ ન થાય તો પછી સદ્ગુણના સેવનનો મહિમા શો ? સન્ન્યુષ વ્યક્તિત્વનો જ્ઞાનંદ લૂંટ્યા પછી અવ્યક્તમાં તેમની જીવનરૂપરેખા દોરી તનમયતા ધારણ ન કરી શકીએ ને માત્ર એક મર્યાદિત કુળાળામાંજ પ્રશ્નિષ્ઠા કર્યા કરીએ તો ઉર્ધ્વગતિ થઈ કેમ કલ્યાય ? માટે દરેક ભાવિક બન્ધુ થા બહેને શુશ્રીના સાચા સ્વરૂપને જાણખી, તેમનું વિરાટ સ્વરૂપ હૃદયમાં ચીતરી પૂજા-અર્ચન-સ્મરણ વગેરેમાં હૃદયને જોડવું કે જેથી જીવની શીઘ્ર ઉત્થાપિ થાય !

આ પ્રમાણે કેવળ એ પરમશુભના ધ્યાનમગ્ન ચિત્તવડે લખાયું છે, તો વાચકગણ કંઈ પણ તુટી થઈ હોય તો તેને ક્ષતવ્ય ગણી સાર ચઢણ કરશે તો મારા શ્રમની સાર્થકતા છે **इत्योम्**

સુધારો

ગત અંક ચારમાં વિદ્યાર્થીઓના પત્રકમાં ન. ૩૪વાળા વિ. ગોપાલજી ગૌરીશંકર-કલકત્તા બાકરણ પ્રથમામાં પાસ છે, તથા વડોદરા શાળાની પ્રસિદ્ધ પરીક્ષામાં ઉત્તીર્ણ થયેલ છે અને તેઓ દાલ અમરેલીમાં મારી સ્થિતિમાં યજમાનવૃત્તિ કરે છે તેમજ વિ. લાલશંકર મોતીલાલ પણ કલકત્તા પરીક્ષામાં પાસ થયેલ છે. તેમ સુધારીને વાચવું જોઈએ.

લેદજનક અવસાન

પોરબંદરના વતની ગુરુબ્રુ શ્રી. રતનજી, ગમજી લાખાણી પોરબંદરવાળા રુકે માંદગી બોગની કાર્તિક વદિ ૧૧ તા. ૨૭ નવેમ્બર શનિવારે અવસાન પામ્યા છે. આ બેદજનક બનાવથી આનંદાશ્રમ મુમુક્ષુ મંડળમાં શોકની લાગણી પ્રકટી હતી અવસાન પહેલાં ૩ કલાકે તો તેઓએ શ્રી. દામોદરદાસ શેઠ માથે વાત કરી હતી કે, “મારી તબિયત નરમ છે, તોપણ આવતી કાલે રવિવારે હું મંડળમાં કૃપાનાથનાં દર્શન કરવા ત્યાં કયા સંબળવા જરૂર આવીશ.” “તમે મંડળમાં આવી શકો, ને ત્યાં આરામથી બેસી શકો તેવી સર્વ અવસ્થા હું કરાવીશ” તેમ શ્રી શેઠે તેમને કહેલ જોયી તે બહુ પ્રમમ થયા હતા. આવી રીતે જીવનના અંતિમ સમયમાં પણ તેઓ કૃપાનાથનાં દર્શન ને કથાની લગનીમાં નિમગ્ન હતા.

તેઓ પૂ. સદ્ગુરુદેવના અનન્ય ભક્ત હતા. કૃપાનાથનાં પૂજનો તથા ઉત્સવો આદિ પ્રસંગોએ ધણાં વરસોથી તેઓ બહુ પ્રેમપૂર્વક સેવા કરતા હતા. દર્મકાંડ પ્રતિ તેને બહુ પ્રેમ હતો. હમેશા સંધ્યાદિનિલકર્મમાં તેઓ બહુ સારો સમય લેતા હતા. સાંજા સમયથી એક વખતજ તેઓ આહાર લેતા હતા. ઉચ્ચ આચાર પાળતા હતા. શ્રી આનંદાશ્રમ ખીણખામાં જતા હ્યારે પણ-કંઈ કંઈ સેવાપ્રવૃત્તિ કરતા.

શ્રીઆનંદાશ્રમ, મુમુક્ષુમંડળ તરફથી તા. ૨૮ નવેમ્બર રવિવારે સભામાં સદ્ગતના અવસાનમાટે શોક પ્રદર્શિત કરવામાં આવ્યો હતો, અને શ્રી. દામોદરદાસ શેઠ, શ્રી. દરણસિંહજીભાઈ, શ્રી. મણિશંકરભાઈ રાવળ, શ્રી. દયાળસિંહજીભાઈ, શ્રી. ગૌરીશંકરભાઈ જાની, શ્રી રૂપસિંહ રાણા, શ્રી. સીતારામભાઈ, શ્રી અમચાલાલભાઈ, શ્રી. બોધાલાઈ આદિ ધણા બહુઓએ સદ્ગતને હાર્દિક અંજલિ આપી હતી, અને સર્વ સમુદાયે તેમના પવિત્રાત્માને પરમ શાંતિ આપવા પૂ. સદ્ગુરુ પરમાત્માપ્રતિ પ્રાર્થના કરી હતી.

પૂજ્ય સદ્ગુરુદેવ તેમના પવિત્રાત્માને પરમ શાંતિ આપવા કૃપા કરે.

રૂપસિંહ હરિસિંહ રાણા

શ્રી મુંબઈ-આનંદાશ્રમ-મુમુક્ષુમંડળમાં ગત કાર્તિકી પૂર્ણિમાનો મહાપૂજન મહોત્સવ ધણા ઉત્સાહપૂર્વક ઉજવવામાં આવ્યો હતો, અને પ્રાંતિક અધ્યક્ષાનો અવચનો ને ભજનધૂન પણ થયાં હતાં.

Reg. No. B. 3087.

સને ૧૯૪૮ તા. ૨૫ ડિસેમ્બર

મહાપૂજન-સમાચાર

પાંચ મુદિ ૧૫ શુક્રવાર તારીખ
૧૪-૧-૪૯ મકરસંક્રાંતિનિમિત્તે પૂજ્ય.
પાદ કૃપાનાથનું મહાપૂજન સવારના
૨૨૫. ૫૫ લા થી ૧૦ માધવલાલન
કાંઠવાડીમાં થયે.

સિ. આનંદાશ્રમ-મુમુક્ષુમંડળ-મુંબઈ

— [*] —

શ્રીઆનંદાશ્રમ, નવાગામ, પો. બીલખા-(સૌરાષ્ટ્ર)
તરફથી
પ્રગટ થતું ધાર્મિક માસિક પત્ર
(Saurashtra-Indica)
આનંદાશ્રમ
P O Billkha

પરત મી. ફોર્સિસ ગુજરાતી સભા
નં ૩૬૫, વિઠ્ઠલભાઈ રોડ, કામીસલેન
મુંબઈ ૪

આનંદાશ્રમ સમાચાર

“ સ. ૨૦૦૫ની કાર્તિક સુદિ ૧૫ના પ્રસંગે નવું જનરલ ટ્રસ્ટીમંડળ સ્થાપનામાં આગ્યુ છે

જનરલ ટ્રસ્ટીમંડળ તથા વ્યવસ્થાપક ટ્રસ્ટીમંડળે મિટિંગો ભરી પોતાનું કામ ચર કરી દીધુ છે

ટ્રસ્ટીઓનાં નામ

૧ શ્રી માલુકનાથ નાનજી અદાશાણી	૬ શ્રી હીરાલાલ હરગોવિંદ પંથા
૨ “ પોપટલાલ તારાચંદ વગીત	૭ “ અગ્નિતરાય હરિદાસ પારેખ
૩ “ જમશેદજી પેસ્તનજી ગોગવાળા	૮ “ આલુદલાલ ગોવિંદજી લાખાણી
૪ “ મહાગણીદામ ગોકુલદાસ દેગાઈ	૯ “ કમ્બુસિંહજી લાલસિંહજી કોઠાર
૫ “ અલ્લાપ્રકાશજી	૧૦ “ મગનુદાસ કેશવલાલ ભટ્ટ

ઉપરના નામો પૈકી (૧) શ્રી અલ્લાપ્રકાશજી, (૨) મી હીરાલાલ હરગોવિંદ પંથા અને (૩) શ્રી અગ્નિતરાય હરિદાસ પારેખ વ્યવસ્થાપક ટ્રસ્ટીમંડળના સભ્યો નિમાયા છે, અને શ્રી અગ્નિતરાય હરિદાસ પારેખ વ્યવસ્થાપક ટ્રસ્ટીમંડળના મતી તરીકે નિમાયા છે.

— [*] —

વર્ષ ૧૭ મું

॥ ૐ ॥

વાર્ષિક લેખાગમ

માર્ગશીર્ષ

॥ યતો ધર્મસ્તતો જયઃ ॥

પૌરોહિતશાધિ

અંક ૭

આનંદાશ્રમ

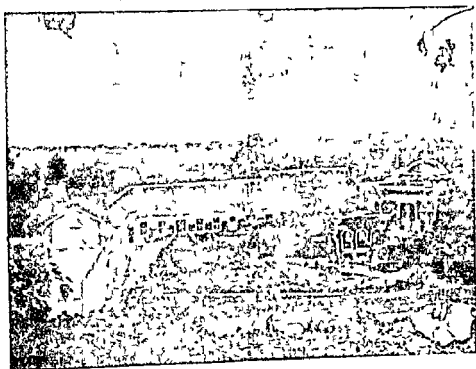

૩૧. ૧-૦-૦

સંવત્ ૨૦૦૫

પરદેશમાટે

શિલિંગ ૨

શ્રીઆનંદાશ્રમ-નવાગમ-પા બીલખા
 પ્રશાન્તેઃ પરિવાદોડયમ શ્રીમદ્ભાષ્યમુત્તાશ્રમે ।
 પ્રશાન્તવાહિતાદૃત્તેર્યસ્મિન્ મજ્જન્તિ યોગિનઃ ॥

મદ્ગુરુપરમાત્મા શ્રીમદ્ભાષ્યલગ્નવાત્સલ્યા આનંદાશ્રમમાં સર્વે વહી રહેલો
 પ્રશાંતિનો આ પ્રવાહ, જેમાં યોગીઓ આશીષ રનાન કરે છે તે પ્રશાંત-
 વાહિતાવૃત્તિની પ્રશાંતિનો છે.

અનુક્રમણિકા

અનુક્રમાંક	વિષય	પૃષ્ઠાક
૧	સાધનો	૯૭
૨	શ્રીનાથવચનામૃત	૯૮
૩	યોગસૂત્ર.	૧૦૦
૪	શ્રીઆનંદશ્રમ-સમાચાર.	૧૦૩
૫	નાથસદિતામાયી.	૧૦૩
૬	સદ્ગુરુસ્તુતિ	૧૦૬
૭	શ્રીનાથધાટનો દિસાળ	૧૦૭
૮	મોટા કોણ ?	૧૦૮
૯	મૂર્ખ મનને બોધ	
૧૦	બેદશનક અવસાન.	

— [*] —

ગતાંકમાં છપાયેલા હિસાબના વૃત્તાંતમાં સુધારો:-

તે સમયમા પાને ૮૮ મે છેલ્લી લાઈનમા રૂ. ૧૪૫૬૯-૧-૧૦ લખાયેલા છે તેને બદલે રૂ. ૧૩૭૬૮-૨-૧૦ એમ સુધારીને વાચવું જોઈએ.

— [*] —

જરૂરી

સૂચના—લેખસંબંધી અને માસિક સંબંધી સર્વ પત્રવ્યવહાર શ્રી. વ્યવસ્થાપક આનંદશ્રમ, નવાગામ-પોસ્ટ બીલખા (સૌરાષ્ટ્ર) એ શિરનામે કરવો.

તંત્રી અને પ્રકાશક: શ્રી મહારાણીદાસ ગોખળદાસ દેમાઈ, વેદાંતમૂલ્ય-માંગરોળ-સૌરાષ્ટ્ર

મુદ્રણસ્થાન શ્રી વસવનસિદ્ધા પ્રેસિટ્રીક લીમિટેડ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ.
ગણિક. પારેખ કેવળચંદ કાનજીભાઈ-ગોંડલ.

શ્રીદક્ષિણામૂર્તિ નાથસદ્ગુરવે નમઃ॥

આનંદં બ્રહ્મણો વિદ્વાન જ વિમેતિ કુતચ્ચન ।

અર્થઃ—આનંદસ્વરૂપ બ્રહ્મને બહુનાર ઠાઠથી પણ લય પામતો નથી.
તૈત્તિરીય—ઉપનિષત્

વર્ષ ૧૭ મું]

સંવત્ ૨૦૦૫ માર્ગશીર્ષ

[અંક ૭ મો]

સાધકોને

રાજ દેશ

[પૂજ્યપાદ શ્રીમન્નાથ લગવાન]

બ્રહ્મના ધ્યાનવિના આ ત્રિવિધ તાપ ટળશે નહિ રે,
નિરંકુશ વસિ નિરવધિ શાંતિ કદી મળશે નહિ રે. બ્રહ્મ. ૧
લયરૂપી આવરણ હઠાવો, વિક્ષેપાને દૂર નસાવો,
અતીવ શાંતિ જમાવો, મન લમશે નહિ રે બ્રહ્મ. ૧
દઢ બ્રહ્મ સંપાદન કરતાં, દઢતા પણ તેવી મેળવતાં,
ધ્યાન નિરંતર ધરતાં, દુઃખ નહશે નહિ રે. બ્રહ્મ. ૨
ઉત્સાહ આગ્રહને મેળવવા, પ્રમાદાદિ દોષો પરિહરવા;
નિજ સદ્ગુરુને લજવા, લય રેશે નહિ રે. બ્રહ્મ ૩
દીર્ઘસૂત્રતા આળસ ત્યાગી, શાસ્ત્રચત્રભાં થઈ અતુરાગી,
બતો મોક્ષના ભાગી, ઉણપ રેશે નહિ રે. બ્રહ્મ ૪

શ્રીનાથવચનામૃત

[પૂજ્યપાદ શ્રીમન્નાથભગવાન]

નાનાભોરા પ્રત્યેક વ્યવહારમાં પોતાના મનને જાગતું રાખીને તેરું શુદ્ધ રીતે સેવન થાય, કુસ્વભાવરૂપ મનના અયોગ્ય વેગોને વશ રખાય, પ્રતિષ્ઠાનો વિચાર કરીને વર્તાય, શાસ્ત્રીયકર્મ નિયમ શ્રદ્ધાથી વિધિવત્ થાય, પોતાના મનની ભ્રમણા ત્યજાય, સ્વકર્તવ્ય વિચારાય, ખની શકે તેટલું પોતાનું મન સુધારી યથા-શક્તિ ભજન થાય, ને એકજ શુભ આલંબન શુદ્ધ ભાવથી સુદૃઢ કરાય તો તેમાં પણ લાભજ છે.

મુમુક્ષુએ પોતાના નાનાભોરા સર્વ વ્યાવહારિક ને પારમાર્થિક કર્તવ્યમાં પોતાના મનને ઘણામાં ઘણું જામત રાખીને વર્તવાનો સ્વભાવ રાખવો જોઈએ.

સ્વકર્તવ્યથી દોરા વા પણ દૂર ન જવાય તે માટે તેણે ખડું કાળજી રાખવાની છે.

દશ્યના મિથ્યાપણાનું પરોક્ષજ્ઞાન થવું, અને તેનું મિથ્યાપણું સ્વાતુભવે સ્પષ્ટ સમજાઈ તેનો બાધ થવો એ બેમાં ઘણો ભેદ છે.

દશ્યના મિથ્યાપણાના પરોક્ષજ્ઞાનવાળાનું અંતઃકરણ પ્રતિકૂલ પ્રસંગ પ્રાપ્ત થયે દશ્યને સત્ય માની બળવા લાગે છે, ને તેનું તુરત સમાધાન તેનાથી થઈ શકતું નથી.

ક્રોધ તથા ખેદની ઉત્પત્તિ અંતઃકરણમાં દશ્યપદાર્થની તુષ્ણાના સદ્ભાવવિના થાય નહિ ને દશ્યપદાર્થની તુષ્ણા અંતઃકરણમાં દશ્યમાં સત્યપણાની યુદ્ધિ વિના થાય નહિ, અને દશ્યમાં સત્યપણાની યુદ્ધિ આત્મસ્વરૂપના અજ્ઞાનવિના થાય નહિ.

એ ક્રોધ તથા ખેદરૂપ આસુરીવૃત્તિઓનો જય કરવામાટે તેનાથી વિપરીત દૈવી વૃત્તિઓની દૃઢતા તથા આત્મસ્વરૂપનું દૃઢ જ્ઞાન સંપાદન કરવાં જોઈએ.

જેમનું અંતઃકરણ રજોગુણના તથા તમોગુણના વધારાવડે ચંચલ ને મૂઢ હોય તેઓ પોતાના અંતઃકરણમાં ઉપજેલા ક્રોધ તથા ખેદને તુરત શમાવી શકતા નથી, ને શાંતિનો અનુભવ કરી શકતા નથી.

વિશ્વામિત્ર જ્યાંસુધી ક્રોધને વશ વર્તતા હતા ત્યાંસુધી તે જ્ઞાની થયા નહોતા. જ્યારે ક્રોધનો પરિત્યાગ કરી તેઓ બ્રહ્મર્ષિ થયા ત્યારેજ તેઓ જ્ઞાનવાન થયા.

વ્યવહારમાં સદોષ કામ ત્યજવાયોગ્ય ગણાય છે, કેમકે તે વ્યાવહારિક હાનિ ઉપજાવે છે, ને નિર્દોષ કામ વ્યવહારપૂરતો ઉપયોગી હોવાથી વ્યવહારપક્ષે તે હાનિ કરતો નથી.

અંતઃકરણ ખડુંજ સૂક્ષ્મદૃષ્ટિથી શોધતા રહેશો, ને તેને સર્વાગુણની વૃદ્ધિ-વાણું કરવા નિરંતર સદામહાપૂર્વેક યતન કરતા રહેશો.

અર્થઃકરણમાં પ્રતીત થના દોષોનો નિઃશેષ નાશ કરવા જીવ જો ધૈર્ય, સાવધાનતા ને શુદ્ધ ભાવથી સતત પ્રયત્ન કરે, અને તેમાં સાહાય્ય કરવા પ્રભુની દીનભાવે સતત પ્રાર્થના કરે, તથા દાષાનુસરણરૂપ પ્રતિજ્ઞાલંઘનું પ્રાપ્તિશ્ચિત્ત કરતો રહે તો તે જીવ ન્યૂનાધિક સમયમાં મોતાના અંત કરણના સર્વ દોષોનું અતિક્રમણ કરી અંત કરણની એકાગ્રતાદ્વારા ને પરમતત્ત્વના જ્ઞાનદ્વારા કૃતાર્થ થાય છે.

જો આમ વર્તવામાં આવશે તો તમારા પ્રયત્નના સફળપણાવડે તમને સંતોષાનુભવ થશે.

પારમાર્થિક સાધનોનું અનુદ્યાન દંડતા, ઉત્સાહ, સાવધાનતા ને વ્યવસ્થાથી કરતાં રહેશે. સર્વ વ્યવહાર દ્રષ્ટા રહીને તથા અંત કરણને સમભાવવાળું રાખીને કરવાનો સ્વભાવ પાડશે.

તમે સૌ આ ચોમાસામાં અંત કરણની શુદ્ધિમાં વધારો કરવા ઘણામાં ઘણા પ્રયત્નશીલ રહેશો.

આજસ, ગાફલપણું, ઉતાવળ ને રીક્ષ આદિ દોષોનો પરિત્યાગ કરવા તથા ઉદ્યોગ, સાવધાનતા, ધૈર્ય ને સહનશીલતા આદિ શુભ ગુણોની પ્રાપ્તિ કરવા પણ ઉત્સાહપૂર્વક પ્રયત્ન સેવશે. તમારું જીવન તમને અને અન્ય જનોને રસમય પ્રતીત થાય એવા વિચાર, એવું વાચન ને એવા આચારનું સહ સેવન કરશે.

પ્રત્યેક ક્રિયાનું પરિણામ વિચારીને પછી તેમાં પ્રવૃત્તિ કરવાનો સ્વભાવ પાડશે.

શુદ્ધદોષનાં સ્વરૂપો સમજી શુણના પક્ષપાતી થવા ઉઘમી રહેશે. બની શકે તેટલા અનુલોભવિલોભ પ્રાણાયામ નિત્ય કરતા રહેશે.

પરમાર્થનાં સાધનોમાં પરમાતુરાગી થશે, ને નિર્હેતુક કૃપા વરસાવનારા પ્રભુની અનન્યભક્તિવડે તમે તમારા હૃદયોને ભરી દેવા પ્રયત્નશીલ રહેશો.

અર્થઃકરણને પરમાત્માના સ્મરણધ્યાનમાં ઘણામાં ઘણા પ્રેમથી જગતનું ભાન ભૂલીને જોડવાનો પ્રયત્ન ચાલુ રાખવાથી તમને આગળ જેવા દિવ્ય અનુભવ થયા હતા તેવા દિવ્ય અનુભવ થશે હવે એવો અનુભવ હૃદયમાં રિથર રહે એવો પ્રયત્ન કરવાનો છે.

માયારૂપ પનોતીને દબાવતા રહેશો.

મનચુદ્ધિનો ઝગડો પૂરો કરી યુદ્ધિના નિશ્ચયને સત્ય જાણશે. હવે સર્વદા નવુ જીવન જાળવી રાખવાનું બલ મેળવવું. શુભ નિશ્ચયરૂપ કેફને કદીપણુ ઊંનરવા દેવો નહિ. (કમળા:)

યોગસૂત્રો

[અનુવાદક:-શ્રી. મહારાણીદાસ ગોકુળદાસ દશાઈ વેદાંતભૂષણ]

(અનુસંધાન ગત અંકના પૃષ્ઠ ૮૫ થી)

વૃત્તયઃ પંચતયઃ ક્ષિપ્રાક્ષિપ્તાઃ ॥ ૫. ॥

ગુર્જરી:—વૃત્તિઓ પાંચ ભેદવાળી છે તથા તે ક્લેશવડે ઉપજેલી અને ક્લેશને ઉપજાવનારી તેમજ ક્લેશવડે નહિ ઉપજેલી અને ક્લેશને નહિ ઉપજાવનારી એવી બે પ્રકારની છે.

પદ્મોધિની:—વૃત્તયઃ વિષયસંબંધાત્ ચિત્તસ્ય પરિણામવિશેષાઃ । વૃત્તિઓ, વિષયોના સંબંધથી થતાં ચિત્તનાં પરિણામોરૂપ, ચિત્તનાંજ તે તે વિષયને આધારે થયેલા, ભુદા ભુદાં રૂપો છે તાશ્ચ ક્ષિપ્રાદિભેદેન દ્વિધા પ્રમાણાદિભેદેન ચ પંચતય્ય. પંચા-વયવા પંચમિરંગૈરુપેતા વિભક્તા ચા इत्यर्थः । અને તે વૃત્તિઓ ક્લેશના સંબંધવાળી તથા ક્લેશના સંબંધવિનાની એમ ક્લેશના ભેદવડે બે ભેદવાળી છે અને પ્રમાણ આદિના ભેદવડે પાંચ ભેદવાળી અથવા પાંચ અવયવોવાળી અથવા પાંચ અંગોવાળી અથવા પાંચ અંગોવડે થયેલા પાંચ વિભાગવાળી છે એમ કહેવાનો અર્થ છે.

તત્ર અવિદ્યાદિક્લેશફલાઃ ક્ષિપ્તાઃ । ત્યાં અવિદ્યા આદિ ક્લેશોના ફળભૂત વા અવિદ્યા આદિ ક્લેશો જેના ફળભૂત થાય એવી વૃત્તિઓ ક્ષિપ્તા વૃત્તિઓ છે **અક્ષિપ્તાસ્તુ તદ્વિપરીતાઃ ।** ક્ષિપ્તવૃત્તિઓથી વિપરીત એટલે જે વૃત્તિઓ અવિદ્યા આદિ ક્લેશોવડે ઉપજેલી ન હોય તથા જે વૃત્તિઓવડે અવિદ્યા આદિ ક્લેશો ન ઉપજે એવી હોય તે વૃત્તિઓ અક્ષિપ્ત વૃત્તિઓ છે. **તે ચાગ્રે સ્ફુટીભવિષ્યન્તિ ॥ ૫ ॥** તે મધળી વૃત્તિઓનાં સ્વરૂપો આગળ સ્ફુટ થશે

ભાષ્ય:—તા પુનર્નિરોદ્ધવ્યા વહુંતે સતિ ચિત્તસ્ય વૃત્તયઃ પંચતયઃ ક્ષિપ્તા-ક્ષિપ્તા । ચિત્તો બધા હોવાથી વળી નિરોધ કરવાની તે વૃત્તિઓ પણ ઘણી હોય છે તે સર્વે વૃત્તિઓ પાંચ ભેદવાળી છે તથા ક્લેશના સંબંધવાળી તથા ક્લેશના સંબંધ વિનાની એમ બે પ્રકારની છે ક્લેશહેતુકા કર્માશયમ્રચયે ક્ષેત્રીભૂતા ક્ષિપ્તા । ક્લેશવડે ઉપજેલી અથવા ક્લેશને ઉપજાવનારી, અને સરકારોના સમ્રાટરથાનમાં સરકારોને સમ્રાટ કરવાના કાર્યમાં, સમ્રાટ કરવાના સરકારોને ઉગી નીકળવા માટેના ક્ષેત્ર (પ્રસવભૂમિ) ભૂત એવી વૃત્તિઓ ક્ષિપ્તવૃત્તિઓ છે. સ્વાતિવિષયા ગુણાધિકારવિરોધિન્યોઽક્ષિપ્તા । વિવેકજ્ઞાનના સંબંધવાળી અને શુભેતિ (પ્રવૃત્તિ) તેમના કાર્યને આરંભ કરવામાં વિરોધી થાય એવી વૃત્તિઓ અક્ષિપ્તવૃત્તિઓ છે. ક્ષિપ્રવાહપ્રતિતા અપ્યક્ષિપ્તા ક્ષિપ્તચ્છિદ્રેષ્વપ્યક્ષિપ્તા ભવન્તિ । ક્ષિપ્તવૃત્તિઓના પ્રવાહમાં પડેલી છતાં અક્ષિપ્તવૃત્તિઓ અક્ષિપ્ત રહે છે એટલે ક્ષિપ્ત-વૃત્તિઓના છિદ્રોમાં (મધ્યે) રહેલી છતાં અક્ષિપ્તવૃત્તિઓ અક્ષિપ્ત રહે છે અક્ષિપ્તચ્છિદ્રેષુ ક્ષિપ્તા इति । અને એવી રીતે અક્ષિપ્તવૃત્તિઓના છિદ્રોમાં (મધ્યે) રહેલી છતાં ક્ષિપ્તવૃત્તિઓ ક્ષિપ્ત રહે છે તથાજ્ઞાતોયકા, સંસ્કારા વૃત્તિભિદેવ ક્રિયન્તે સંસ્કારૈશ્ચ વૃત્તય इति । કારણ કે વૃત્તિઓવડેજ વૃત્તિઓને અનુરૂપ સરકારો પડે છે, અને સરકારોવડે પાછી સરકારોને અનુરૂપ વૃત્તિઓ ઉપજે છે. પરંતુ વૃત્તિસંસ્કારચક્રમનિશમાવર્તતે । એમ વૃત્તિ અને સરકારનું ચક્ર નિરંતર ચાલતું રહે છે. તદેવંભૂતં ચિત્તમવસિતાધિકારમાત્મક-

ત્રપેન વ્યવતિષ્ઠતે પ્રલયં યાવગચ્છતીતિ ॥ ૬ ॥ તે એવા સ્વભાવવાળું ચિત્ત નિરોધવડે જ્યારે સંસ્કાર અને વૃત્તિનું ચક્ર ચાલતું રાખવાની યોગ્યતારહિત થાય છે ત્યારે તે વૃત્તિરૂપે પરિણામ પામવાને અસમર્થ કેવળ આભાસરૂપે બ્યવસ્થિત થાય છે અથવા અને પ્રલયનેજ પામે છે (ઉપાદાનકારણ્યમા વિલાપ જાય છે)

અનુવાદ—હવે પોતે (આચાર્ય ભગવાન) જે ઉપદેશ કરવાનો આર્થક કરે છે તે ઉપદેશ સંપ્રદાયવિધિથી પરંપરા ઉતરી આવેલા યોગશાસ્ત્રનો છે મટે તે ઉપદેશનું પ્રકરણ કરવામાં આવરણક શરીર મન તથા ઇન્દ્રિયોના નિયમનપૂર્વક અભિમુખ થઈ રહેવાનો સર્વથી પ્રથમના પહેલા સૂત્રવડે શિષ્યજનોને આદેશ કરેલો છે.

પ્રસ્તુત યોગશાસ્ત્રમાં ચિત્તની વૃત્તિના નિરોધને યોગ કહેલો છે એમ બીજા સૂત્રવડે યોગની વ્યાખ્યા કહેલી છે

એ યોગ સિદ્ધ કરવાથી પુરુષને તેના પોતાના સ્વરૂપમાં અવસ્થાન કરી રહેવાનો પુરુષાર્થ સાપડે છે એમ ત્રીજા સૂત્રવડે કહીને પુરુષે તેના પોતાના સ્વરૂપમાં અવસ્થાન કરી રહેવું એ પુરુષનો એકજ ખરો પુરુષાર્થ છે તથા તે પુરુષાર્થનું સંપાદન કરવામાટે પુરુષે યોગ સિદ્ધ કરવો જોઈએ એમ જણાવેલું છે

અને યોગને સિદ્ધ નહિ કરનારા પુરુષો ચિત્ત સાથે અવિવેકથી તન્મયતા કરી રહીને જે સમયે ચિત્તની જેવી વૃત્તિ હોય તેવા તે સમયે પોતાને માની રહે છે એમ ત્રીજા સૂત્રવડે કહીને પુરુષની એ સ્થિતિ તેને અનર્થ ઉપગમવાની હોવાથી યોગ સિદ્ધ કરીને એ સ્થિતિ પુરુષે સત્ત્વર નિવૃત્ત કરવી ધટે એમ જણાવેલું છે.

ચિત્તની વૃત્તિના નિરોધરૂપ યોગ સિદ્ધ કરવા મુશ્કેલીના વૃત્તિના સળધમાં જણાવવા યોગ્ય વાર્તા કહેવાનો હવે આ સૂત્રથી આરંભ થાય છે.

આ સૂત્રમાં કહ્યું છે કે ચિત્તની વૃત્તિઓના વિષયો બેદવાળા હોવાથી વિષયોના બેદને અનુસરીને વૃત્તિઓના કુલ પાંચ વર્ગો પડે છે

આ પાંચ વર્ગો હવે પછીના સૂત્રમાં કહેલા છે તેથી આ સૂત્રમાં તેનો અધિક વિસ્તાર કરેલો નથી

ચિત્તની સર્વે વૃત્તિઓ આ પાંચ વર્ગોમાં સમાવેશ પામે છે ચિત્તની પ્રત્યેક વૃત્તિ આ પાંચમાંના કોઈ પણ એક વર્ગમાં સમાવેશ પામે છે એમ સર્વે વૃત્તિઓ કોઈ એક અથવા બીજા વર્ગમાં સમાવેશ પામતા કુલ પાંચ વર્ગોમાં સમાવેશ પામી જાય છે

આ સર્વે વૃત્તિઓનું મુખ્ય મૂળ તો પુરુષને તેના પોતાના સ્વરૂપનું અજ્ઞાન વા અવિવેક છે.

પુરુષને તેના પોતાના સ્વરૂપના અજ્ઞાન વા અવિવેકને લીધે તેને ચિત્ત અને તેના પરિવારમાં પોતાપણું થાય છે તથા તેથી પછી ઉત્તરોત્તર પોતાના સ્વરૂપમાં લેશમાત્ર નહિ એવા ચિત્તના મિથ્યા સુખદુઃખમાં તેને અટવાઈ રહેવું થાય છે. પુરુષની આ સ્થિતિ તેને કલેશ ઉપગમવાની હોવાથી તેની આ સ્થિતિ થવામાં મૂળભૂત એવા તેના પોતાના સ્વરૂપના અજ્ઞાનને વા અવિવેકને કલેશ કહેલો છે તેમજ એ મુખ્ય કલેશના પરિવારભૂત ચિત્તમાં તથા ચિત્તના પરિવારભૂત શરીરમાં પોતાપણારૂપ અસ્મિતાને, ચિત્ત શરીર તથા ઇન્દ્રિયોને અનુકૂળ પદાર્થોમાં સતત રહેતી પ્રીતિરૂપ રાગને, ચિત્ત શરીર તથા ઇન્દ્રિયોને પ્રીતિકૂળ પદાર્થોમાં સતત રહેતી ધૃષ્ટારૂપ દ્વેષને, અને ચિત્ત શરીર તથા ઇન્દ્રિયો સાથે સતત જોગાઈ રહેવાના દંઢ આગ્રહભૂત અભિનિવેશને પણ કલેશ કહ્યા છે.

આ કલેશોને તથા તેમના પ્રત્યેકના સ્વરૂપને સૂત્રોવડે યોગ્ય રથાને આશ્રય કહેવામાં આવેલા છે.

ચિત્તની વૃત્તિઓ ઉપજવામાં આ કલેશો સ્વાભાવિક હેતુભૂત હોય છે તેમજ વૃત્તિઓવડે ઉપજતા સંસ્કારો કલેશોને ઉપજવામાં વા દઢીભૂત થવામાં હેતુભૂત થાય છે.

આથી કલેશોરૂપ હેતુથી ઉપજનારી તથા કલેશોને ઉપજવામાં વા દઢીભૂત થવામાં હેતુભૂત થનારી વૃત્તિઓ કિલ્લ વૃત્તિઓ કહેવાય છે.

ચિત્તની સ્વાભાવિક ઉઠતી સર્વે વૃત્તિઓ ખલુધા કિલ્લ વૃત્તિઓજ હોય છે.

ચિત્તની વૃત્તિના નિરોધરૂપ યોગ સિદ્ધ કરવાના ક્રમમાં પણ ચિત્તની નિરોધને અનુકૂળ વૃત્તિઓ ઉપજાવવી થાય છે તે સર્વે વૃત્તિઓ કલેશોરૂપ હેતુવાળી ન હોવાથી તેમજ કલેશોની નિવૃત્તિમાં હેતુભૂત થનારી હોવાથી અકિલ્લ વૃત્તિઓ કહેવાય છે.

આ બંને કિલ્લ તથા અકિલ્લ વૃત્તિઓ એકજ ચિત્તમાં રહેતી હોવા છતાં એટલે કિલ્લ તથા અકિલ્લ બંને પ્રકારની વૃત્તિઓ સાથે રહેતી હોવા છતાં કિલ્લ વૃત્તિઓનો તથા અકિલ્લ વૃત્તિઓનો સંકર થવા પામતો નથી. કિલ્લ વૃત્તિઓ અકિલ્લ થતી નથી અને અકિલ્લ વૃત્તિઓ કિલ્લ થતી નથી.

એટલુંજ નહિ પણ કિલ્લ વૃત્તિઓના પ્રવાહમાં મધ્યે અકિલ્લ વૃત્તિઓ પણ ઉપજે છે તથા અકિલ્લ વૃત્તિઓના પ્રવાહમાં મધ્યે કિલ્લ વૃત્તિઓ પણ ઉપજે છે તો પણ તે જોવી હોય તેવીજ રહે છે એટલે અકિલ્લ વૃત્તિઓ અકિલ્લજ રહે છે અને કિલ્લ વૃત્તિઓ કિલ્લજ રહે છે.

તેનું કારણ એવું છે કે ચિત્તમાં રહેલા સંસ્કારોને અનુરૂપ વૃત્તિઓ ઉપજે છે અને વૃત્તિઓને અનુરૂપ પાછા સંસ્કારો પડે છે.

આથી કલેશોરૂપ મૂળવાળા કિલ્લ સંસ્કારોથી કિલ્લ વૃત્તિઓ ઉપજે છે તથા કિલ્લ વૃત્તિઓવડે પાછા કલેશોરૂપ મૂળવાળા કિલ્લ સંસ્કારો પડે છે.

અને એ રીતે વિવેકરૂપ મૂળવાળા અકિલ્લ વૃત્તિઓથી વિવેકરૂપ મૂળવાળા અકિલ્લ સંસ્કારો પડે છે અને વિવેકરૂપ મૂળવાળા અકિલ્લ સંસ્કારોથી પાછી વિવેકરૂપ મૂળવાળી અકિલ્લ વૃત્તિઓ ઉપજે છે.

વિવેકરૂપ મૂળવાળી અકિલ્લ વૃત્તિઓના સેવનવડે અકિલ્લ સંસ્કારોનું પરિભળ વધતાં જ્યારે કિલ્લ સંસ્કારો તથા કિલ્લ વૃત્તિઓ હજીજા જાણ ત્યારે વિવેકના ઉદયથી પુરુષને તેના પોતાના સ્વરૂપનું જ્ઞાન થતાં ચિત્ત તથા તેના પરિવારભૂત સંસ્કારો અને વૃત્તિઓનો પ્રથમ ચિત્તમાં વિલય થાય અને પછી ચિત્તનો ઉત્તરોત્તર તેના ઉપાદાન કારણભૂત પ્રકૃતિમાં વિલય થતાં પુરુષ સદાને માટે તેના મૂળસ્વરૂપમાં અવસ્થાન પામી રહે છે.

વિવેકનો ઉદય થયા પછી એટલે પુરુષને તેના પોતાના સ્વરૂપનું યથાવત્ જ્ઞાન ઉદય પામ્યા પછી ચિત્તનો તેના ઉપાદાન કારણભૂત પ્રકૃતિમાં અંતિમ વિલય થતાં સુધીમાં કિલ્લ પ્રવાહના ચમનપૂર્વક ચિત્તમાં અકિલ્લ પ્રવાહનું જ વહન ચાલે છે તે સમયને પુરુષની જ્ઞાન-મુક્તિનો સમય કહ્યો છે અને ચિત્તનો અંતે તેના ઉપાદાન કારણભૂત પ્રકૃતિમાં વિલય થતાં પુરુષનું તેના સ્વરૂપમાં સદાને માટે જ અવસ્થાન થાય છે તે સમયને પુરુષની વિદેહ-મુક્તિનો સમય કહ્યો છે.

શ્રીઆનંદાશ્રમ-સમાચાર

શ્રીસદ્ગુરુ મહાપૂજના—

માગસર 'સુદિ' ૧૫ના દિવસે શ્રી કૃતજયંતીનિમિત્તે સૌ આનંદાશ્રમ-વાસીઓએ પૂજ્યપાદ કૃપાનાથનું મહાપૂજન કર્યું હતું, તથા શ્રી ભાણુકલાલ નાનજી ચંદ્રારાણ્યએ તે પછી શ્રીકૃત્તલગવાનના જીવનસંબંધી વિવેચન કર્યું હતું, તથા લાજનાદિ થયાં હતાં, તેમજ સૌને પ્રસાદ તથા ચરણામૃત અપાયાં હતાં.

શ્રી મકરસંક્રાંતિના દિવસે પણ પૂજ્યપાદશ્રીનું મહાપૂજન કરવામાં આવ્યું હતું.

નાયસંહિતામાંથી

[નિવેદક:—શ્રી. દયાળસિંહ લાલસિંહ ઠાકોર]

['કૃપાનાથ' સંબંધી ઘણાં ભાઈઓ અને બહેનો પાસેથી જાણવાનું મળ્યું છે— મળતું જાય છે—તેનો લેખિત સંગ્રહ થતો જાય છે અને તેનું નામ—'નાય સંહિતા'— રાખ્યું છે....]

મારા—આ લેખ લખનાર દયાળસિંહનાં બહેન હરિયા બહેન પાસેથી જે જાણવાનું મળ્યું છે તે આ પ્રમાણે છે—

“ બાંટવામાં (અમારા ગામમાં) આપણાં નવાં મકાન (અમારા સદગત પૂ. પિતાશ્રી લાલસિંહજીએ ચણાવેલાં) બધાઈ ગયાં હતાં—તેનું વારતું પણ થઈ ગયું હતું—એટલે સૌ કોઈ આપણા બાપુને (લાલસિંહજીને) નવાં મકાનમાં રહેવા જવાનું કહે એ સ્વાભાવિક છે. પરંતુ બાપુ સૌ કોઈને કહેતા કે—“ અમારી કૃપાનાથ તેમાં પહેલાં પધારે ને સ્થિતિ કરે પછીજ અમારાથી તેમાં રહેવા જવાય !... ”

કૃપાનાથપ્રતિ બાપુનો જેવો આદરુત પ્રેમ—ભક્તિભાવ....

પછી બાપુએ જાને સેવામાં જઈને કૃપાનાથને વિનંતિ કરી ને બાંટવામાં પધરાવ્યા અને નવા મકાનમાં સ્થિતિ કરાવી

x x x x x x

કૃપાનાથ બાંટવાનાં નવાં મકાનમાં પ્રથમ બિરાજ્યા તે સમયે સં. ૧૯૬૦નો ઉનાળો હતો—વૈશાખ મહિનો હતો.

આ નવાં મકાન મેડીના પહેલા માળના વચલા હોલમાં કૃપાનાથ કયા અવસ્થા કરાવતા.

એકવાર આ કથા પ્રસંગે આપણા કાકા (દોલતસિદ્દહ)ને એહું આવી ગયું ને તેમાં ચતુર્ભુજ સ્વરૂપે કૃપાનાથના સાક્ષાત્ દર્શન તેમને થયાં....

આનું નામ દિવ્યદર્શન.... કૃપાનાથના અવતારી જીવનનો આ પ્રસાદ પુરોવો....
દોલતસિદ્દહ કાકા કવિ હતા એટલે તેમણે પોતાને થયેલાં "દિવ્યદર્શન" વિષે એક કાવ્ય રચ્યું ને કૃપાનાથની સેવામાં કથાપ્રસંગે સૌ શ્રીતાઓની હાજરીમાં ગદ્ગદકંઠે ગાઇ બતાવ્યું....

તે કાવ્યની એકાદ બે પંક્તિઓ યાદ રહેલી છે એ આ રહી:—

"x.....x.....x.....xx.....x.....x

ક્ષમા, ગુરુદેવ ! ક્ષમાવંત હો.....તમે

x x x x x x

ચતુર્ભુજ મૂર્તિનાં દર્શન દેનાર હો.....તમે..... "

x x x x x x

એકવાર કૃપાનાથ લીંબુડામાં બિગળતા હતા. લીંબુડા એક ગામડું છે. બાંટવાથી પાંચેક માઈલ થાય ત્યાં કુંભારબગત મૂળજીબગતના મંદિરમાં મકાનમાં કૃપાનાથનો ઉતારો હતો. આનું નામ લોકકલ્યાણની બાવના ને પ્રવૃત્તિ. આ પ્રમાણે કૃપાનાથ ગામડાંમાં પધારે ને સમાજમાં નીચલા ચરમા ગણાતા માણસને ધેર સ્થિતિ કરે અને એ રીતે આશ્વજનતામાં બળાને તેને સાદા ને સ્વચ્છ જીવનનું જ્ઞાન કરાવે અને જીવનની શાંતિનો સાથો ને સરસ માર્ગ બતાવે....

અનુસરતુ, અવલોકતું ને દોરતું એ આચાર્યની કર્તવ્ય કળાને કૃપાનાથે સ્વજીવનમાં ચરિતાર્થ કરી બતાવેલી અને એ રીતે આચાર્યોમાટે ઉમદા દાખલો મૂકતા ગયા....

એ વખતે બાંટવાથી આપણુ આપુ ધર-આ, આપુ વગેરે સૌ કૃપાનાથના દર્શન કરવા લીંબુડા ગયેલાં-સારે કથા પછી ભરસામાં કૃપાનાથે મને (હરિયા બહેનને) આજ્ઞા કરી કે:—

"દેવી, 'જ્ઞાનભાસ' બોલો...."

કૃપાનાથ મને (હરિયા બહેનને) "દેવી" કહીને બોલાવતા-કેટલું બધું વાતસલ્ય....-માનસશાસ્ત્રનું કેવું સચોટ જ્ઞાન-મનોવિજ્ઞાનની ક્ષત્રી ઉત્તમ કળા-કૃપાનાથ પાસે સ્વાભાવિકરીતે હતી કે પોતાશ્રીના સંમર્ગમાં આવનાર પ્રત્યેકને 'દેવ' જેવા પવિત્ર ને પ્રકાશવાન થવાની દિવ્ય પ્રેરણા આપ્યા કરતા....

"જ્ઞાનભાસ"—એ પ્રીતમદાસ કવિએ રચેલું કાવ્ય છે-તેમાં "આત્મજ્ઞાન" નો સચોટ ને સરસ બોધ છે

"જ્ઞાનકરૂંકા" ને "ગુરુમદિમા"—આ બીજા બે કાવ્યો પણ પ્રીતમદાસે રચેલાં છે. મુંગર્ધના "ગુજરાતી પ્રેમ" તરફથી પ્રકટ થયેલ—"બૃહદ્ કાવ્ય દોહન-ભાગ-૧"—માં આ ત્રણે કાવ્યો પ્રકટ થયેલાં છે

આનંદાશ્રમ-ગુરુક્ષેત્ર-ગિરનાર-પોસ્ટ-છીલખા (સૌરાષ્ટ્ર) હસ્તકે પ્રકટ થયેલ— "સદુપદેશક પત્રો" નામની-પુસ્તિકામાં પણ આ ત્રણે કાવ્યો સદિપણ પ્રકટ થયેલાં છે.

આ ત્રણે કાવ્યો કૃપાનાથને મુખપાઠ હતાં અને કથા પ્રસંગે અવારનવાર એઓશ્રીની મુમધુર એવી દિવ્યવાણી દ્વારા સાબળવા મળતાં.

કૃપાનાથની આગાથી આપણા પિતામી (સાલસિંહજી)એ આ "કાવ્ય દોહન"નું પુસ્તક આપણા ધરમાટે ખાસ મુંઝવેથી મગાવેલું.

કૃપાનાથની આગાથી આપણા માતૃમીએ, આપણા મોટાબહેન ગોદાવરીબહેને તથા મેં (હરિબાબહેને) આ ત્રણે કાવ્યો મોટે ધરેલાં અને અવારનવાર કૃપાનાથ આપથી સમક્ષ અમારી પાસે એ સગનકાઓ ગવરાવતાં અને એ રીતે અમને સ્વસ્વરૂપનું જ્ઞાન કરાવતા :

કૃપાનાથે મને (હરિબાબહેને) "જ્ઞાનભાસ" બોલવાની આગ્રા તો કરી પરંતુ મને સભાક્ષેલ થયો. કારણકે, સભામાં બોલવાની ટેવ નહિ. વળી, સારે હું બહુ નાની ને મારી પ્રકૃતિ પણ બહુ શરમાળ પરંતુ, કૃપાનાથની આગ્રા અને પાસે બેઠેલાં આપણાં બાની પ્રેરણા એટલે પછી-ચોડી માનસિક ગડમથલ પછી-મેં "જ્ઞાનભાસ" લખ સહિત ગાઇ બતાવ્યા અને તે પણ એટલી સાત્તિક દબથી કે, આખી સભા આનંદ ને આશ્ચર્ય પામી કે, "ધન્ય છે આ નાની બાળકીને.....!"

મને પણ આશ્ચર્ય થયું કે—આ "જ્ઞાનભાસ" ગવાયા શી રીતે ?

આ પણ કૃપાનાથની કૃપાનો પ્રભાવ.....!

કૃપાનાથ આ રીતે નાનાં બાળક-બાળકીઓને પણ ઠેગવતા.....!

બેવડાર-પરમાર્થનું શિક્ષણ આપવાની અદ્વિતીય કલા કૃપાનાથમાં સ્વાભાવિક હતી...

પછી હું (હરિબાબહેને) મોટી યર્ષ સાસરે ગઈ, માતા યર્ષ છતાં મને છેવટ સુધી કૃપાનાથના દર્શનનો લાભ મળ્યા કર્યો.

મારું (હરિબાબહેનનું) પિયર બાંટવામાં અને સાસરુ કુંતિયાણામાં એમ બંને ગામોમાં અને બંનેનાં ઘરે પણ કૃપાનાથ વારંવાર પધારતા સારે એજામીના દર્શનનો ને ઉપશનો લાભ મળ્યા કરેલો અને એ રીતે જીવનનો આધ્યાત્મિક ઉદ્ધાસ બન્યો રહેલો...

આસ્વાવરથાનું ઝમઝમ આપીને કૃપાનાથ નિર્દોષતા, નિખાલમતા ને નિર્ભયતા આદિ સાત્તિક સપત્તિ સ્વભાવમાં રિયર રહે એવી રિયતિ સંપાદન કરવાનું સૌને પ્રયોધ્યા કરતા અને એ પ્રમાણે મને પણ પ્રયોધતા કે—

"કેમ, બચપણ સાંભરે છે કે ?" બચપણનું જીવન નચિત્તુ હોવાથી એકંદરે સુખી ને શાંતિવાળું હોય છે

આનું સુખી ને શાંતિવાળું જીવન જ્ઞાનવડે સદા બન્યું રહે એ માટે સાચાં સાધનો સાધવાનું પણ સૌને કૃપાનાથ કલા કરતા અને બચપણનું સ્મરણ આપવામાં પણ કૃપાનાથનો એજ ઉદ્દેશ હતો.

સંતપુરુષો પણ બાળક જેવા નિર્દોષ ને નિખાલમ હોય છે, સદા પ્રકુલ ને પ્રસન્ન હોય છે, અને એટલેજ સૌ કોઈને પ્રિય લાગે છે..!

કૃપાનાથના કૃપાપ્રસંગો એટલા બધા છે કે તે કહેનાં પાંચ આવે એમ નથી. કહેનાં કહેનાં "અજોભાવ" અનુભવાય છે અને અંતરમાં હિંમત ઊંડી થાય છે...!"

॥ ૬ ॥

સદ્ગુરુસ્તુતિ:

(શ્રીનાથજીવંતીપ્રસંગે વાંચેલું)

પૃથ્વી તાવધિય ત્રિલોકમહિતા તન્નાસ્તિ સારો નર-
સ્તન્નાપ્યસ્તિ નિતાન્તસારહૃદય શ્રીમાન્ગુરુસ્તન્ન તુ ।
સારોઽર્થ જગતાં ગુરુ પુનરત સારો હ્યર્થ સદ્ગુરુ-
ર્યેનાસ્યાં નૃતનો પ્રકાશ્ય સગુણં બ્રહ્મોદ્ધૃતા પ્રાણિન ॥ ૧ ॥

ત્રણે લોકમાં ભૂમણ શ્રેષ્ઠ છે ભૂમણમાં મનુષ્ય શ્રેષ્ઠ છે મનુષ્યોમાં જ્યૈશ્વર્ધવાળા અને સરલહૃદયવાળા શુરજન શ્રેષ્ઠ છે તેમનાની શ્રેષ્ઠ જગદ્ગુરુ છે, અને તેમના પશુ સારસ્વ સર્વશ્રેષ્ઠ મદ્ગુરુ છે, કે જેમણે આ મનુષ્યશરીરમાં સચ્ચુષ્ણને પ્રખટ કરીને જીવાત્માઓનો ઉદ્ધાર કર્યો છે ૧

પદ શાસ્ત્રાણિ પટન્તુ વોપનિપદોઽભ્યસ્યન્તુ ઘા સંહિતા ,
ધ્યાયન્તુ પ્રતિવાસરં હરમલં વા કૈશવં શૈશવં ।
ગચ્છન્તુ પ્રતિમંદિરં ભગવતો ગાઢં તટં ઘા દ્રુતમ્,
શ્રીમત્સદ્ગુરુસત્કૃપાવિરહિતં સર્વં વૃથા મન્યતામ્ ॥ ૨ ॥

૭ શાસ્ત્રો, ઉપનિષદો અથવા સંહિતાઓનું અધ્યયન કરો, અથવા નિલ પાપભોગ્ય શ્રીશિવજીનું અથવા શ્રીકૃષ્ણની બાલક્રીડાઓનું ધ્યાન કરો, ભગવાન્ના પ્રત્યેક મંદિરમાં જાઓ અથવા વારંવાર ગંગાતટ ઉપર જાઓ, પરંતુ શ્રીસદ્ગુરુદેવની કૃપાવિનાનું આ સર્વ મિથ્યા છે એમ સમજો ૨

વિદ્વાંસ પ્રતિભાજુપસ્સુચનિન સહાનશીલા નૃપા ,
સ્વાતારો મુનયશ્ચ શાન્તિમવના વિપ્રાશ્ચ વેદૈર્જુતા ।
ભ્રાજન્તે વિપુલં યથા સુકૃતિન સંપ્રાપ્ય ચં સદ્ગુરુમ્,
તં વન્દે ભવભીતિદારણપદું બ્રહ્માદ્યં સદ્વયમ્ ॥ ૩ ॥

પ્રતિભાશાળી વિદ્વાન, સત્પાત્રોને દાન આપનાર ધનાઢ્ય, રક્ષા કરનાર રાજા, શાન્તિના નિવાસસ્થાનરૂપ મુનિઓ ને પુણ્યશાળી વેદપાઠી બ્રાહ્મણો જે શ્રીસદ્ગુરુનું શરણ સ્વીકારીને જે વિપુલ શોભાને પામે છે તે ભવભયનો નાશ કરવામાં કુશળ અને નિર્જીણ સચ્ચુષ્ણ સ્વરૂપ શ્રી સદ્ગુરુને હું નમન કરું છું ૩

કામારિસ્તુ સમાધિસાધનપદુ શ્રીશેવશાયી હરિ-
ર્બ્રહ્મવેદનિનાદકારણપદુ શ્રીભારતો ષાકપદુ ।
કોઽમાં સસૃતિસાગરેનિપતિતં ત્રાતું ક્ષમોઽસ્મિન્ક્ષણે,
શ્રીમત્સદ્ગુરુપાદર્પકજતરિતોં ચેદ્ ભવે જાયતામ્ ॥ ૪ ॥

કામને જિતનારા મહાદેવજી સમાધિ સાધવામાં નિપુણ છે, ભગવાન શ્રી હરિ શેષપર સતેલા છે, બ્રહ્માજી વેદોચ્ચારણમાં તત્પર છે, ને સરસ્વતી દેવી વાક્યતુરાધમાં કુશળ છે. આવી અવસ્થામાં જો શ્રીસદ્ગુરુચરણકમલરૂપી નૌકા આ સમારમાં ન પ્રમટી હોય તો આ સસારમાં કૃપા ભાશે કાણુ ઉદ્ધાર કરત ૪

સંવત ૨૦૦૪ જ્યેષ્ઠ સુદિ ૧ થી સંવત ૨૦૦૫ કાર્તિકવદિ ૪ સુધીના
શ્રીનાથઘાટનો હિસાબ

જ	ઉ
૧૯૧૦-૮-૦ કુલ રકમો જમા થઈ તે જેની તપસીલ માસિકમાં આવી ગઈ છે.	૧૨-૭-૩ વૈશાખથી કાર્તિક સુધીનું ચોરોજ ખર્ચ ૧-૧૦-૦ રેશનરી ખર્ચ
	૮૩૦-૮-૦ પચ્ચર, ચાકા વગેરે ધડામણ સહિત
	૧૦૯-૪-૦ સીમેન્ટની થેલીઓ
	૧૩૩-૧૪-૦ ચુનાનું ખર્ચ
	૫૮૬-૮-૦ ચણતર ખર્ચ કઠિયાને આપ્યા
	૧૪૧-૨-૦ ખોદાણુ ખર્ચ મલ્લુરોને આપ્યા
	૫૪-૯-૦ પરચૂરણુ ખર્ચ
	૨૯-૯-૦ પરચૂરણુ
	૨૫-૦-૦ પત્રિકા, રસીદ
	૫૪-૯-૦ છુકનું છપામણુ
	૫-૦-૦ સેવીંગ બેંકમાં જમા છે
	૧૮૭૪-૧૪-૩ કુલ ખર્ચ
	૩૫-૯-૯ બાકી શીલક વધી તે
	૧૯૧૦-૮-૦

શ્રીમાન્ હર્ષદરાય મહારાણીદાસ દેસાઈ, જેઓ રજીસ્ટર્ડ એકાઉન્ટન્ટ તથા મોરબી તાલુકા નવલખી બજાર ઉપર પોર્ટ ઓફિસર છે, તેમણે આ બધા હિસાબ ચેક કરી ઓડીટ કર્યો છે, અને તે બદલ તેમણે રસીદ છુકતથા હિમાનની ચોપડીના સહીઓ દરેલી છે.

સહી જીવનરામ મકનજી ભટ્ટ

પ્રમુખ

રીઝાયર્સ વેડીનરી સુપ્રીન્ટેન્ડન્ટ

હાલ ભાવનગર

સહી અંબાશંકર ત્યાગશંકર ત્રિવેદી

મંત્રી

વાનપ્રસ્થી આનંદાશ્રમ-બીલખા

શ્રીમાન્ જીવનરામ મકનજી ભટ્ટ, પ્રમુખ તથા શ્રીમાન્ હર્ષદરાય મહારાણીદાસ દેસાઈ ઓડીટર તરીકે કામ કરવાની મારી વિનંતિના સ્વીકાર કર્યો તે માટે હું તેમનો આભારી છું. મૂ. સહચારીજી સહપ્રકાશજીએ શ્રીનાથઘાટના કાર્યમાં સમાપ્તિ થતાં સુધી મને દોરવણી આપી, તે સ્થળ ઉપર વારંવાર પત્રારીતે કહીઆને સૂચના આપી કરકસરતાથી પણ સંતોષપણે કામ કરાવી આપવામાં જે મદદ આપી છે તે માટે તેમને અનેકવિધ ખન્યવાદ થતે છે.

આનંદાશ્રમના ઉપગ્રવસ્થાપક ધીઅંબાશંકર નાનછ જોશીએ ચીલક સંચલવામાં તથા પાકો હિમાચ રાખવામાં ઘણી મદદ કરી છે, તે પ્રશંસનીય છે.

ધીમાન્ સિદ્ધમાધવો તથા ધીમાન્ મૂળચક્ર નરભોરામ પડીઆએ જાતે આર્થિક મદદ કરી તથા મદદ અપાવી શીનાથધાટના કાર્યને ઉત્તેજન આપી મને આભારી છું.

સ્વર્ગસ્થ શેઠ રાજશી જીવરાજના પત્ની ગંગાસ્વરૂપ રાહી બહેને રૂ. ૩૦૦૭ ત્રણસો શીનાથધાટ તથા કુંડ માટે અર્પણ કરી આ કાર્યને ઉત્તેજન આપ્યું, તેથી હું ઉપકૃત થયો છું.

સહી જીવનરામ મકનજી ભટ્ટ સહી અંબાશંકર ભાઈશંકર ત્રિવેદી

પ્રમુખ

મંત્રી

શ્રી નાથધાટ રમારક-સમિતિ

શ્રી નાથધાટ રમારક-સમિતિ

સં. ૨૦૦૫ પોષસુદિ ૧

—[*]—

મોટા કોણ

ભજન ૧ રાગ ધીરાની ઠાકીનો

મોઘે તેહ જાણા રે, ભૂલ્યો દરગુજર કરે;

શાણા તેને ઠહીએ રે, શાષો નવ ઉરે ધરે. ટક

અંતર માંહે હેતજ રાખે, એ મોઘાની રીત;

મધુરી વાણી બોલે નિરાકિન, પૂરણ ભરેલી પ્રીત;

શત્રુને મિત્ર બનાવી રે, શાષો તેના દિલના હરે. મોઘ તેહ—૧

ભૂલ્યો ભલા ભલાથી થાય, તેપર નહિ જરા વેર;

ભૂલ્યો સુધારવા લક્ષ નિરંતર, ગાંઠવે એવી પેર,

ભૂલ્યો ઘતો અટકે રે, વરતાન તો પાતે એવું કરે મોઘ તેહ—૨

કહાં તો પાતે મળે તેનામાં, કે તેને મળવી લે આપ;

અગાધાના માર્ગ ઉભા કરે નહિ, રાખે એ સૌતું માપ,

સમજીને સાન કરતા રે, સમજીને એ અમલ કરે. મોઘ તેહ—૩

હુળીમળીને હેત વધારે, એ મોઘા કહિવાય;

શાંતિ સદા ત્યાં રહે સચચાર્ય, કલેશ રંચ ના થાય,

મનસુખ શીખ ગુરુની રે, માનીને એ તો

ઉરમાં ધરે મોઘ તેહ જાણા રે—૪

—[*]—

Reg. No B 3087.

સને ૧૯૪૬ તા. ૨૫ જાન્યુઆરી

મહાપૂજન-સમાચાર

મહાવદિ ૧૩ શુક્રવાર (મહાશિવ-
રોત્રિ) રા. ૮ાં થી ૧૦ાં તારીખ
૨૫-૨-૪૬ના દિવસે પૂજ્યપાદ કૃપા-
નાથનું મહાપૂજન માધવભુવન કાંઠા-
વાડીમાં થશે

સિ. શ્રીઆનંદાશ્રમ-મુમુક્ષુમંડળ-મુંબઈ

— [*] —

શ્રીઆનંદાશ્રમ, નવાગામ, ગા. બીલખા- (સૌરાષ્ટ્ર)
તરફથી
પ્રગટ થતું ધાર્મિક માસિક પત્ર
(Saurashtra-India).
P. O. Bulkha

આનંદાશ્રમ

પરતે શ્રી. કાર્લસ યુનિટી સભા
નં ૩૬૫, વિઠ્ઠલભાઈ રોડ, કામ્રેસલેન
મુંબઈ ૪

શ્રી

નવીન આવૃત્તિ

પૂજ્યપાદ કૃપાનાથનો વ્યાખ્યાન સંગ્રહ
સુંદર તક

પરમ મુખી થવાના ઉપાય

પડતમૂલ્ય રૂા. ૧-૨૫-૬ પોસ્ટેજ અલગ

અગવાનું સ્થળ —

વ્યવસ્થાપક-આનંદાશ્રમ
બીલખા (સૌરાષ્ટ્ર)

— [*] —

પરિ ૧૭ મું

॥ ૐ ॥

વાર્ષિક સત્રાગ્રમ

પોષ

॥ યનો ધર્મસ્તતો જયઃ ॥

શ્રીમદ્ભગવદ્

૩૧. ૧-૦-૦

અંક ૮

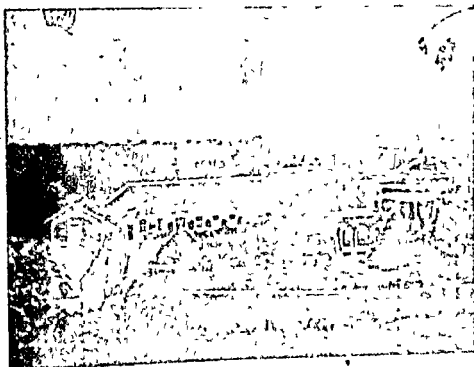
આનંદાશ્રમ

પરિશ્રાવ

સંવત ૨૦૦૫

ગિહિમ ૨

શ્રીઆનંદાશ્રમ નવાગામ-પા બીલખા
 પ્રશાન્તોઃ પરિવાહોઽયમ શ્રીમન્નાથમુલાશ્રમે ।
 પ્રશાન્તવાદિતાદૃત્તેર્ધમ્મિન મન્ત્રિય યોગિના ॥

મહાગુરુપરમારુમા શ્રીમન્નાથભગવાન્તા આનંદાશ્રમમાં સર્વથ વતી રહેલા
 પ્રશાંતિનો આ અવાદ, જેમાં ધાગીઓ આરોપી રનાન દેદે છે તે પ્રશાંત-
 વાદિતાદૃત્તિની પ્રશાંતિનો છે.

અનુક્રમણિકા

અનુક્રમાંક	વિષય	પૃથ્થક
૧	પ્રભુપાસે કેરી યાચના કરવી ?	૧૦૬
૨	શ્રીનાથવચનામૃત.	૧૧૦
૩	ભારતવર્ષનો વર્ણમેદ અન્ય દેશોના વર્ણમેદ જેવો નથી.	૧૧૧
૪	એક વાર્તા.	૧૧૫
૫	જાણવાયોગ્ય.	૧૧૬
૬	શ્રીઆનંદાશ્રમ-સમાચાર.	૧૧૭
૭	પગ્યુરણુ ભેટ	૧૧૮
૮	મુખર્ષમાં માપ્તાલિક સત્તમગ્રન્થ	

— [*] —

વિજ્ઞાપિ

દરેક ગ્રાહકખંધુઓ અને બહેનોએ માસિક સંબંધી પત્રવ્યવહાર કરતીયેળા પોતાનો ગ્રાહક નંબર જે શિરનામાની છાપેલી કાપલીપર છાપેલો છે તે લખવો કે જેથી વધારે અનુકૂળતા થશે લી. વ્યવસ્થાપક, આનંદાશ્રમ-ખીલખા

— [*] —

“ નવું પ્રકાશન ”

“ મહાત્માશ્રી નથુરામ શર્માજી [જીવન સંદેશ] ” નામના-પુસ્તકો-નંબ ૮૦૦-આસો-તેના લેખક શ્રી. કરણસિદ્ધજી લાલસિદ્ધજી દાકર તથા પ્રકાશક શ્રી. ગુણવંતસિદ્ધજી જાલમસિદ્ધ દાકર મુખર્ષ તત્ત્વર્થી પૂન્યપાદ કૃપાનાથની સેવામાં સમર્પણ થયા છે, જેની પડત કિંમત ૦-૧-૦ એક આનો છે

પરમશુભી થવાના ઉપાય પડતમૂલ્ય રૂ. ૧-૧૫-૬

મળવાનું સ્થળ — વ્યવસ્થાપક, આનંદાશ્રમ-ખીલખા

જરૂરી

સૂચના.—લેખસંબંધી અને માસિક સંબંધી સર્વ પત્રવ્યવહાર શ્રી. વ્યવસ્થાપક આનંદાશ્રમ, નવાગામ-પોસ્ટ ખીલખા (સૌરાષ્ટ્ર) એ શિરનામે કરવો.

તંત્રી અને પ્રકાશક- શ્રી. મદારાણીદાસ ગોકુળદામ દેમાઈ, વેદાંતભૂષણ-માંગરોળ-સૌરાષ્ટ્ર

મુદ્રણસ્થાન: શ્રી ભજવતસિદ્ધજી ધર્મેશ્વર લીધો એન્ડ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ.

માલિક: પારેખ કેવળચંદ કાનજીભાઈ-ગાંધી.

શ્રીદક્ષિણામૂર્તિનાથસદ્ગુરવે નમઃ॥

આનંદં વ્રજ્યણો વિદ્વાન ન વિમેતિ કુતશ્ચન ।

અર્થઃ—આનંદસ્વરૂપ પ્રજ્ઞાને જાણનાર દાઢથી પણ કય પામતો નથી.

તૈત્તિરીય—ઉપનિષત્

વર્ષ ૧૭૬૩]

સંવત ૨૦૦૫ પૌષ

[અંક ૮ મે

પ્રભુપાસે કેવી યાચના કરવી ?

(પૂજ્યપાદ શ્રીમન્નાથસગવાન)

૫૬

- નિત્ય આવું પ્રભુપાસે માગજો રે;
કરી રિથર મન ઇન્દ્રિય પ્રાણ, હે મુળજી ! આવું રેક.
“ સહનશીલતા પ્રભો ! ઘણી આપજો રે,
દેજો શાંતિ આનંદની ખાણ, ” હે મુળજી ! આવું ૧
“ દોષ જેના તેના ન દેખાડજો રે,
મારા દોષની કરાવજો હાણ, ” હે મુળજી ! આવું ૨
“ બોલવામાં વિવેક નાથ ! આપજો રે,
કરાવજો આપ તરફ પ્રયાણ, ” હે મુળજી ! આવું ૩
“ સહજ વાતમાં ક્લેશ ન કરાવજો રે,
રખાવજો તમ આજ્ઞાનું ધ્યાન, ” હે મુળજી ! આવું ૪

શ્રીનાથવચનામૃત

(પૂજ્યપાદ શ્રીમન્નાથભગવાન)

આ જગતમાં મમતા એ હુ.ખનું કારણ છે ગુણના દર્શનવડે અને સ્વાર્થબુદ્ધિવડે માણસને પ્રાણિપદાર્થમાં મમતા બંધાય છે. એ મમતા હુ.ખના હેતુભૂત હોવાથી કોઈ પણ વિનાશી પ્રાણિપદાર્થમાં ગુણદર્શનવડે કે સ્વાર્થબુદ્ધિવડે મમતા બાંધવી નહિ.

"ઔર મરત કહા રોઇએ, જો આપા ધિર ન રહાઈ."

ગર્જેદ્રમોક્ષમાં વર્ણવેલો પર્વત તે આધ્યાત્મિક દૃષ્ટિએ નાસિકાના મૂલ અને એ ભ્રમરના મધ્યભાગમાં આવેલો ભાગ સમજવો. એ પર્વતને યોગા-વ્યાસીઓ પોતાના ધ્યાનાવ્યાસવડે જોઈ શકે. જીવ ગર્જેદ્ર છે, ને તેને સંસારરૂપી (અજ્ઞાનરૂપી) ગ્રાહે પકડેલ છે એ તમારા ધ્યાનબહાર નથી. એ પર્વતનાં ત્રણ શિખરો તે શુદ્ધરજેગુણ, સત્ત્વગુણ ને શુદ્ધસત્ત્વગુણ સમજવાં તેની પાસેનું સરોવર તે ત્રિકૂટીની ઉપરનો ભાગ સમજવો.

સાત્ત્વિકી શ્રદ્ધામાં, ઉત્સાહમાં, કર્તવ્યપરાયણતામાં, વિવેકનિષ્ઠામાં, બુદ્ધિની સ્થિરતામાં ને બુદ્ધિની સૂક્ષ્મતામાં વધારો કરવા પ્રયત્નશીલ રહેશો, અને શોભાજ્ઞાનમાં ને અનુભવમાં આગળ વધશો.

નિત્યક્રમે, પરમાત્મધ્યાન, જપ ને શાસ્ત્રવિચાર ચાહુ રાખશો. મનની શાંતિમાં વધારો કરશો.

જેથી વાસના હોય તેવાં સ્વપ્ન પ્રાયશઃ આવે છે

બ્રહ્માગ્નિ સજગાવવા માટે વિવેક, વૈરાગ્ય, શમદમાદિ પર્યાયપત્તિ ને સુમુદ્ધુના એ ચાર કાષ્ટોની જરૂર પડે છે, માટે અંતઃકરણરૂપી ચૂલામાં એ ચાર સાધનરૂપ કાષ્ટ લેખાં કરી બ્રહ્માગ્નિ સજગાવવો અને જીવભાવને બાળવો કે જેથી જીવ કૃતાર્થ થાય

વસ્ત્ર ઊતારતાં જો પ્રમાદથી યજ્ઞોપવીત નીકળી જાય તો જો સગવડ હોય તો યજ્ઞોપવીત બદલાવવું, નહિ તો "ચક્ષોપવોતંત્ર" ઇત્યાદિ મંત્ર લઈ પુનઃ તે ધારણ કરવું સાર્યસંધ્યા સમયે ગાયત્રીનું વિસર્જન બેસીને પણ કરી શકાય

કર્તવ્યપરાયણતા વધારી પ્રસન્ન રહેશો.

ભક્તિકાપ્રાણાયામ ગમે તે સ્વર ચાલેતો હોય તેમાં થઈ શકે. બંને નાસિકાથી સરખું ઘર્ષણ કરવું, અને કુંભકનો સમય વધારવો. કુંભકનો સમય વધવાથી લાભ છે. ભોજન કર્યા પછી થોડો થડકારો જણાય તે આહારના કારને લીધે સમજવો.

પર્યટકના મંત્રની સંખ્યા તે તે ચક્રોની સાથે શ્વાસોચ્છ્વાસના સંબંધને લઈને જણાવેલી છે પર્યટકના દેવોની જણાવેલા મંત્રની સંખ્યાવડે ઉપાસના કરવાથી અંતઃકરણની શુદ્ધિમાં અને સ્થિરતામાં વધારો થાય છે.

જો તમને ઊંઘ ન આવે અને બીજા વિચારનો વેગ ન વધે તો પર્યટી

વાણીથી જપ કરતાં પણ અડચણ નથી.

સર્વે કામ અંતઃકરણને અંતર્મુખ કરી વિવેકપૂર્વક કરવું ધ્યાનકાલે આસપાસ દંઈ શબ્દ સંભળાય તો કાપને વશ ન થવું.

દેવલકુંભકની પ્રાપ્તિ થયે પ્રાણાયામનો અભ્યાસ બંધ કરવો, પણ કુંભકનો સમય વંધારવો.

સંસારના પ્રાણિપદાર્થમાંથી મમતા દૂર કરી પ્રભુમાં પ્રીતિ વધારવાથી પ્રભુનો પ્રેમલક્ષણાભક્તિ સિદ્ધ થાય છે.

માલા કોઈ દેખે નહિ માટે ગૌમુખીમાં માલા રાખી જપ કરવાનું વિધાન છે પરમાત્માનું સ્વરૂપ અનંત હોવાથી માલા સુમરુથી આગળ ન ચલાવતાં સુમેરુ આગળથી પાછી ફેરવીને જપના ઉપયોગમાં લેવી. (આશુ)

—[*]—

ભારતવર્ષનો વર્ણમેદ અન્ય દેશોના વર્ણમેદ જેવો નથી

[લેખક.—શ્રી. મહારાણીદાસ ગોકુલદાસ દેશાઈ-વેદાંતભૂષણ].

જુદા જુદા દેશોમાં હંડીનું પ્રમાણ તથા ગરમીનું પ્રમાણ જુદું જુદું રહેતું હોવાથી જુદા જુદા દેશમાં વસી રહેલાં મનુષ્યોનાં શરીરનો વર્ણ જુદો જુદો હોય છે.

એકજ દેશનાં પણ જુદા જુદા ભાગમાં હંડીનું તથા ગરમીનું પ્રમાણ જુદું જુદું રહેતું હોવાથી એકજ દેશનાં પણ જુદા જુદા ભાગમાં વસી રહેલાં મનુષ્યોનાં શરીરનો વર્ણ પણ જુદો જુદો હોય છે.

અન્ય અનેક નૈસર્ગિક તથા આર્ગતુક કારણોથી પણ મનુષ્યોનાં શરીરનાં વર્ણમાં ભેદ પડે એ સંભવિત છે.

શરીર સાથે મનુષ્યોને સાધારણ રીતે એકતા રહેતી હોવાથી શરીરનાં વર્ણને મનુષ્યો તેમનાં પોતાનાં વર્ણ માને એ પણ સહજ સ્વાભાવિક છે.

સમાન વર્ણવાળાઓને મનુષ્યો પોતાનાં સંઘનાં માને અને અસમાન વર્ણવાળાંઓને તેઓ જુદા સંઘનાં માને એટલુંજ નહિ પણ પોતાનાં મંઘનાં માનેલાં મનુષ્યોમાં તેમને અનુકુળ ભાવ થાય તથા જુદા સંઘનાં મનુષ્યોને વિષે તેમને પ્રતિકુળ ભાવ થાય એ પણ એટલુંજ સ્વાભાવિક છે.

અને એ ભાવનાં ભેદને અનુસરતાં પોતાનાં તથા ખારક માનેલાં સંધોપ્રતિનાં તેમનાં વર્તનમાં પણ ભેદ પડે એ મનુષ્યોને સાંપડેલાં પશુસ્વભાવને અનુસરતું છે.

પણ અન્ય પશુઓની અપેક્ષાએ મનુષ્યોને તેમનાં પશુસ્વભાવનું નિપમન કરનારો વિવેક પણ સાંપડેલો હોય છે એ એમનાં મનુષ્યત્વની વિશેષતા છે.

એક સંઘનાં મનુષ્યોને જ્યારે અન્ય મંઘનાં મનુષ્યો પર ક્રોધ આક્રમણકારે કૃત્ય કરવાની તેમનાં પશુસ્વભાવને અનુસરતી પ્રેરણા મળે ત્યારે તેમનાં મનુષ્યત્વની વિશેષતા-રૂપ તેમનાં એ વિવેકનેજ વશવર્તનને તેમણે તેમનાં પશુસ્વભાવની એ પ્રેરણાને જ્યાંતી દેવી ધટે અને પશુસ્વભાવની પ્રેરણાને વશ વર્તવું ન ધટે.

અને મુખ્ય કરીને ત્રિવિધ દેશની જનતાઓ આજ જ્યારે સરકૃતિના ચિખગને સ્પર્શ કરતી થઈ હોવાનાં ગર્વને ગમ્મવે છે તેવે સમયે તો મનુષ્યોનાં પશુસ્વભાવ સદતર અદૃશ્ય થઈ રહેવો ધટે.

છતાં આજના દિવસસુધી તો એક દેશની જનતા અન્ય દેશની જનતાપર આક્રમણ કરી રહેલી વા કરતી દેખાય છે એ દેખાડી આપે છે કે મનુષ્યોથી વિશેષતારૂપ તેમના વિવેકની અપેક્ષાએ તેમનો સાહજિક પશુસ્વભાવ આજના દિવસસુધી અધિક બળવાન રહેવા પામ્યો છે.

ભારતવર્ષ પશુ લાંબા સમયથી અન્ય વિવિધ વિદેશીય જનતાઓના આક્રમણનો ભોમ થઈ રહેલો હતો તેને તેના લોકમાન્ય નેતાઓએ તેમના દીર્ઘસમયના પ્રયાસથી એ આક્રમણના પ્રાહમાંથી મુક્ત કરેલો છે એ વાતને અદ્દપજ સમય થયો છે.

પશુ ભારતવર્ષની જનતાના વિવિધ અંશો ઉદ્યોગ વ્યાપાર આદિને કારણે અન્ય વિવિધ દેશોમાં જઈ વસી રહેલા છે તેમના પ્રતિના વર્તનમાં તે તે દેશની જનતાઓ, વા તે તે દેશપર આક્રમણવડે પોતાની સત્તા જમાવી બેઠેલી જનતાઓ સાહજિક પશુ સ્વભાવનું દર્શન કરાવતી રહી છે તેમાંથી તેમને મુક્તિ મેળવી આપવાનું કાર્ય હજી ભારતવર્ષના લોકમાન્ય નેતાઓએ પાર કરવાનું રહ્યું છે.

આ કારણે વર્ણનો ભેદ એ મનુષ્યના પશુસ્વભાવને અવસર આપનારો છે એવો ભારતવર્ષના લોકમાન્ય નેતાઓને અભિપ્રાય બંધાય એ સંગત છે.

આ અભિપ્રાયને અનુસરીને ભારતવર્ષના લોકમાન્ય નેતાઓ ભારતવર્ષમાં પશુ પ્રચલિત વર્ણવ્યવસ્થાને વિરોધી પ્રચારકાર્યવડે તથા ધારાઓ ધણવીને છિન્નભિન્ન પ્રયાસો કરી રહેલા છે.

અને હવે તો વિદેશીય આધિપત્યનો અંત આવતાં વિરોધી ધારાઓ સ્વાધીનતાથી પસાર કરીને ભારતવર્ષમાં પ્રચલિત વર્ણવ્યવસ્થાને નિર્મુળ કરવા નિર્દુશ અભિનવોનો તેઓ આદર કરી રહ્યા છે.

પશુ ભારતવર્ષનો વર્ણભેદ અન્ય દેશના જેવો શરીરના વર્ણનો ભેદ નથી, અને ભારતવર્ષની વર્ણવ્યવસ્થા શરીરના વર્ણભેદથી પ્રેરાયેલા મનુષ્યના પશુસ્વભાવનો વ્યતિકર નથી. એ તો પૂરો વિકાસ પામેલી મનુષ્યની વિશેષતારૂપ મનુષ્યના વિવેકનું વિધાન છે.

જક શરીરથી તેનો એતન શરીરી જુદોજ હોવો જોઈએ અને જુદોજ છે એવા વિવેકનું વિશ્વમાં પ્રથમ ગુંજન તથા ગર્જન કરનાર ભારતવર્ષનાં પૂર્વજો હતાં.

એથી પછી શરીરના સંગથી સ્ફૂરતા પશુસ્વભાવને વશ નહિ વર્તતાં શરીરના મૂળ વા ખરા સ્વરૂપમાં અવસ્થાન કરી રહેવાનો વિશ્વને પ્રથમ આદેશ આપનાર ભારતવર્ષનાંજ પૂર્વજો હતાં.

ભારતવર્ષના એ પૂર્વજોએ પ્રવર્તેલી વર્ણવ્યવસ્થાનું મૂળ પશુસ્વભાવને પ્રવર્તાવનારો શરીરના વર્ણનો ભેદ નથી, પશુ મનુષ્યની વિશેષતારૂપ વિવેકના પૂરા વિકાસથી વિવરણ પામતા, શરીરી માત્રના ખરા સ્વરૂપનો અભેદ છે.

શરીરીમાત્રના ખરા સ્વરૂપના એ અભેદનો અનુભવ કરવામાં અનુકૂળ થાય એ રીતનું સર્વ મનુષ્યોની શરીરચેષ્ટાઓનું નિયમન એ ભારતવર્ષની વર્ણવ્યવસ્થામાં મુખ્ય હેતુ છે.

શરીરી માત્રના એ ખરા સ્વરૂપના અભેદનો અનુભવ થવા પર્યંત વા સર્વ શરીરીઓને તેમના શરીરનો સમય આહુ રહેવાના સમય પર્યંત સર્વ શરીરીઓનો શારીરિક નિર્બાહ તથા વૈભવ પશુ નિર્વિદ્ય રહે એ ભારતવર્ષમાં પ્રચલિત વર્ણવ્યવસ્થામા રહેલો બીજો મુખ્ય હેતુ છે.

એ માટે સર્વે શરીરીઓના તેમના પોતપોતાના શરીરને અનુરૂપ જુદા જુદા ગુણ તથા સ્વભાવને અનુમરીને એક સઘમા સહવાસ કરી રહેનારા સર્વે શરીરીઓના મુખ્ય ચાર વર્ગમાં વિભાગ કરવામાં આવેલો છે તથા તે પ્રત્યેક વર્ગનાં શરીરીઓએ અવસ્થ કરવાના કર્મોનું વા ધર્મોનું સત્વિસ્તર વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે

એ વર્ણનપ્રમાણે પ્રત્યેક વર્ગના શરીરીઓએ પોતપોતાના અવસ્થ કરવાના કર્મો કરવાના હોવાથી પ્રત્યેક વર્ગને વર્ણુ પછુ કહેવામાં આવે છે

આ ચારે વર્ણુવાળાઓનું મુખ્ય કર્મ તો પોતપોતાના ખરાસ્વરૂપને અનુસર કરવાનું હોય છે.

અને ગૌણ કર્મમાં એક વર્ણુનું મુખ્ય કર્મ સ્વરૂપ સંપદના વિવિધ સિદ્ધિતિનો ઉપદેશ આપનારા શત્રોનું અધ્યયન કરવાનું તથા કરાવવાનું તથા તે ઉપદેશને અનુમરીને આચાર ગખવાનું તથા રખાવવાનું, બીજા વર્ણુનું મુખ્ય કર્મ સઘનું સરક્ષણ કરવાનું, ત્રીજા વર્ણુનું મુખ્ય કર્મ સંત્રની આર્થિક સ્થિતિ સારી રાખવાનું, અને ચોથા વર્ણુનું મુખ્ય કર્મ સંધની સર્વે પ્રકારની શારીરિક સેવા કરવાનું હોય છે

આ સર્વે કર્મો સવના સર્વે મનુષ્યોએ સપસપીને અને સહકારમાં રહીને કરવાનું હોય છે તેથી તેમાં કોઈ એક વર્ણુનાંના બીજા કોઈ વર્ણુવાળાપ્રતિના તિરસ્કારની સખને રથાન નથી

કહી કોઈ અણુમમજુ મનુષ્યો એવું વર્તન કરતું હોય તો તેથી બવસ્થાને ટોડી પાડવાનું કરવા કરતા તેવું વર્તન કરનારાઓની આવસ્થક સુધારણા કરી લેવી એ અધિક ઉચિત ગણાય

આ બવસ્થા આનુવશિક છે તે સામે પછુ લોકમાન્ય નેતાઓને વિરોધ છે

પછુ બવસ્થાનું વિધાન કરનારાઓને આનુવશિકતાના ગુણુમળનું યથા તથા યાન હોવાથી બવસ્થામાં આનુવશિકતાને યોગ્ય સ્થાન આપવામાં આવ્યું છે

અર્વાચીન વિજ્ઞાનશાસ્ત્ર પછુ આનુવશિકતાના ગુણુમળની પરીક્ષા કરવાના માર્ગ પર છે, તે ન્યારે આનુવશિકતાના ગુણુમળની પ્રશસા કરશે સારેજ લોકમાન્ય નેતાઓને તેની ખરી ગુણુતા યશે

મનુષ્યરૂપે સર્વેને સરખી તક મળવી જોઈએ એ નિશ્ચય લોકમાન્ય નેતાઓનો યથેનો હોવાથી, અને આ બવસ્થામાં તેવું ન હોવાથી, તેમને આ બવસ્થા સામે વિરોધ છે એમ કહેવામાં આવે છે

પછુ મનુષ્યરૂપે સર્વે મનુષ્યો સમાન છતાં, પ્રત્યેક મનુષ્યમાં અમમાનતાઓ પછુ ધણી અને પ્રત્યક્ષ હોય છે તે અસમાનતાઓ પ્રતિબદ્ધ કરી શકાય છે

અને કોઈ પછુ બવસ્થાનું નિર્માણ કરવામાં તો સમાનતા અને અસમાનતા બનેનો સમન્વય કરીને બવસ્થાનું નિર્માણ કરવું યાય

ભારતવર્ષની વર્ણુબવસ્થામાં એ રીતનું નિર્માણ હોવાથી તે કેવળ નિર્દોષ છે, સરગુણુ તથા દુર્ગુણુ પછુ સાપેક્ષ છે કોઈ સરગુણુ સદાને માટે કે સર્વત્ર સદગુણુ નથી અને કોઈ દુર્ગુણુ સદાને માટે કે સર્વત્ર દુર્ગુણુ નથી

તત્વરૂને અદ્વિસા સદગુણુરૂપ છે પછુ સરક્ષણુકર્મચારીને દ્વિસાની આવસ્થકતા હોય ત્યાં અદ્વિસા સદગુણુરૂપ નથી પછુ પછુ દુર્ગુણુરૂપ છે

તત્વજ્ઞાનને પ્રાપ્ત કરવું એ મોટાના મોટા સદગુણુ છે પછુ કૃષિ વાણિજ્ય આદિ ઉત્તોગો કરીને સંવત્રે માટે દ્રવ્ય આદિ સામગ્રી મેળવવાનો જ્ઞેનો ધર્મ છે એવો વૈશ્ય

તત્ત્વજ્ઞાનને સંપાદન કરવાના કાર્યમાં રોકાઈ રહી દ્રવ્ય આદિ સામગ્રીનું સંપાદન કરવાનું કર્તવ્ય ન કરે એ એને માટે દુર્ગુણરૂપ છે.

સદ્ગુણ દુર્ગુણના સંગ્રંથમા આ આદિ સર્વે સુસુક્રિતએનો સમન્વય કરી વર્ણવ્યવસ્થામાં જુદા જુદા વર્ણવાળાએના સદ્ગુણ દુર્ગુણનો નિર્ણય કરેલો છે તે તેની યથાયોગ્ય પરીક્ષા કરનારને જાણાઈ આવે એમ છે.

એને ભારતવર્ષની પ્રાચીન સંસ્કૃતિનું શિક્ષણ નહિ પામવાના કારણે તેની યથાવત્ શુશ્રુષ્ઠતા ન થાય તો પણ દીર્ઘ સમયથી ચાલી આવતી અને જુદે જુદે સમયે જુદા જુદા વિદ્વાને વટાવી આવેલી એક લોકમાન્ય સંસ્થાને વા વ્યવસ્થાને છિન્નભિન્ન કરી નાખવી લોકમાન્ય નેતાઓ માટે શોભા આપનારું નથી.

ઉત્તરું શાસ્ત્રમાં કહેલા સ્વરૂપ સાથે સરખામણી કરતાં જે જે સ્થાનમાં ક્ષતિ જણાય ત્યાં ત્યાં તેને પાછી પૂર્વરૂપમાં સ્થાપવી એ લોકમાન્ય નેતાઓનું કર્તવ્ય છે.

અન્ય કોઈ દેશમાં એવી વ્યવસ્થા નથી એટલું નહિ, પણ એ વ્યવસ્થાથી વિરોધી એવા મનુષ્યની સમાનતાના ધોરણપર નવી વ્યવસ્થાઓ રચાતી ચાલે છે, માટે ભારતવર્ષમાં પણ એ પ્રમાણે કરવું જોઈએ, આ વિચારથી પણ પરાપૂર્વથી ચાલી આવતી આ વ્યવસ્થાને તોડી પાડવી એ ઇષ્ટ નથી પણ અનિષ્ટ છે.

જે તત્ત્વજ્ઞતા ભારતવર્ષમાં પ્રાચીન સમયથી પ્રાપ્ત છે તે તત્ત્વજ્ઞતા અન્ય દેશોમાં દેખાતી નથી.

અન્ય દેશોમાં આ લોકનાં જ સુખસગવડને વા સુખવૈભવને તત્ત્વ જાણવામાં આવે છે.

જ્યારે એક ભારતવર્ષજ એવો દેશ છે કે જ્યાં પરમાર્થઠાટિના એટલે ખરા અસ્તિત્વવાળો પદાર્થ કેવો હોય તેની યથાવત્ જાણ છે.

એટલુંજ નહિ પણ આ વિશ્વની ઉત્પત્તિની પહેલાંના તેના સ્વરૂપને, તેની સ્થિતિ સમયના તેના સ્વરૂપને, તથા લય પામ્યા પછીની તેની સ્થિતિ સમયના તેના સ્વરૂપને, ભારતવર્ષના પૂર્વ પુરુષો યથાવત્ જાણી ગયા છે.

એવા તેમણે નિર્માણ કરેલી વર્ણવ્યવસ્થામાં દોષનું દર્શન કરી તેને છિન્નભિન્ન કરવાના પ્રયાસમાં નહિ પડનાં, છિન્નભિન્ન થયેલી એ વ્યવસ્થાનો પુનઃ યથાવત્ ઉદ્ધાર કરવાના પ્રયાસો કરવા એ લોકમાન્ય નેતાઓ માટે જીવજીવ છે.

અન્ય દેશવાસીઓ આ વ્યવસ્થાના હાર્દને જાણીને એ વ્યવસ્થાને ઉત્તેજન આપવાના કાર્યની પ્રશસા ન કરે તો લાલે ન કરે.

અન્ય દેશવાસીઓની પ્રશંસા મેળવવાના લોકે પરાપૂર્વથી ઉતરી આવેલી ચોતાની વ્યવસ્થાને દ્રષિત કરાવવાનું કાર્ય પરિણામે પશ્ચાતાપ કરાવનારું નીવડે એવું હોય તો તે પ્રતિ યોગ્ય લક્ષ આપવું ધટે.

અન્ય દેશવાસીઓની સંસ્કૃતિને અનુમરતી સંસ્કૃતિ ભારતવર્ષમાં નવેસરની રચવા કરતાં ભારતવર્ષની સંસ્કૃતિને અનુમરતી સંસ્કૃતિ અન્ય દેશોમાં રચી શકાય તો ભારતવર્ષની જનતામાટે એ જીવજીવ છે.

એને વાસ્તવિક સ્થિતિમાં ભારતવર્ષનીજ સંસ્કૃતિ એવી છે કે ખીજ દેશોને અનુસરવા જેવી છે.

તેઓ કદી આજ નહિ અનુસરે તો અર્વાચીન વિજ્ઞાનશાસ્ત્ર કહેશે સારું અનુસરશે પણ તેમની સંસ્કૃતિ પણ આજ છે તેનો પ્રવાહ જો આજ કહેશે તો વહેલું મોકું તેઓ ભારતવર્ષનીજ સંસ્કૃતિને અનુમરતા થશે એ સંભવિત છે.

પોતાના હાથમાં ગૃહ્યવ્યવસ્થાની સત્તા છે તેથી પોતાનાજ નિશ્ચયને અનુમરતી વ્યવસ્થા નિર્માણ કરવી અને પ્રાચીન વ્યવસ્થાને તોડી પાડવી આવા નિશ્ચયપર આવવું પણ વિવેકીને ઘટે નહિ.

માટે ભાનતવર્ષની વર્ણવ્યવસ્થાને તે વ્યવસ્થાના શાસ્ત્રની દૃષ્ટિથી જોખને તેને યોગ્ય માન આપવું એ લોકમાન્ય નેતાઓને પણ ધર્મરૂપ છે.

અને એ વ્યવસ્થાને તેના મૂળ રૂપમાં મૂકી અનુસરવાનો આગ્રહ રાખવો એ લોકને માટે પણ ધર્મ (કર્તવ્ય)રૂપ છે.

આ વર્ણવ્યવસ્થામાં અર્વાચીન ધાગઓવડે કાંઈ પણ ફેરફાર કરવા પહેલાં આ વર્ણવ્યવસ્થાના હાર્દને વિચારી શકે એવા શાસ્ત્રકુશળ પુરુષોની સખા વા પરિષદ કરીને તેમનો અભિપ્રાય મેળવવો જોખએ તથા તેમના અભિપ્રાયની સ્પષ્ટિકૃતિથી પરીક્ષા કરવી જોખએ.

પણ એકાએક આવેશને વશ વર્તીને વા પોતાનો થયેલો નિશ્ચયજ ખરો નિશ્ચય છે વા પોતાના નિશ્ચયને અન્ય દેશોના વિદ્વાન પુરુષોનો ટેકો છે તથા આ દેશના પણ અર્વાચીન વિદ્વાન પુરુષોનો ટેકો છે આ આદિ વિચારોને વશ વર્તીને જો એ પ્રાચીન વ્યવસ્થામાં કાંઈ પણ ફેરફાર અર્વાચીન ધારાપદ્ધતિવડે કરી નાખવામાં આવશે તો તે જાતે દિવસે એક અનિષ્ટરૂપ ગણાશે.

વર્ણની સંસ્કરતાના વિચારે અર્જુનના હૃદયમાં જે આઘાત કરેલો હતો તે આઘાત તો આજ બહુધા ભારતવર્ષની જનતાને થતો નથી પણ અર્વાચીન ધારાપદ્ધતિવડે વર્ણની સંસ્કરતા કરવામાં આવે એ તો ખરેખર કાળનો પ્રભાવ ગણવા જેવું છે.

જો કે સંપૂર્ણ વિધના ખરા અને એકજ વ્યવસ્થાપક પરમેશ્વર છે અને તેઓ જનતાઓને ઈષ્ટ હોય તેવીજ વ્યવસ્થા પ્રવર્તાવે એ સર્વથા નિ સંશય છે.

પણ તેમની વ્યવસ્થાનો મુખ્ય આધાર જનતાના કર્મ ઉપર હોવાથી અનિષ્ટકારી કાર્મ વ્યવસ્થા થાય તો તેમાં જનતાએ પોતાનાજ કર્મનો દોષ જોવો રહ્યો.

પરમેશ્વર સર્વેને સન્મતિ આપે

૧૧૫ વાર્તા

[અનુલેખક — શ્રી. કયાળસિંહ લાલસિંહ ઠાકોર] .

એકવાર ત્રણ બાળકો પોતાના પિતા પાસે ગયાં

જઈને કહ્યું — “ પિતાજી, એક વાર્તા કહો ને. ”

પિતા પ્રમત્ત થવા અને પોતાનાં એ ત્રણેય બાળકોને પપાલ્યાં પછી આંખો મીંચી ને બોલ્યા — “ સાંભળો, વાર્તા... ”

પણ, વાર્તામાં માત્ર — “ ૬, ૬, ૬ ” — જ સંજ્ઞાણું.

આ સાંભળીને એ બાળકો વિચારમાં પડી ગયાં.

વિચાર કરતાં એક બાળકને 'દ' એટલે 'દમ' એમ સમજાયું.

દમ એટલે ઇન્દ્રિયોનો સંયમ-આંખ, શ્રવણ આદિને કાબુમાં રાખવાં તે.

આ બાળક રઝવ્યાજ કરે-ને-મોજશોખ માણ્યાજ કરે-પછી-ખૂબ યાકી જાય ને મૂંઝાયા કરે.

આથી એને 'દમ'ની વાત બહુ ગમી-મનમાં બહુ શાંતિ થઈ ને શરીર હળવું ફૂલ થઈ ગયું... !

ખીજ બાળકને 'દ' એટલે 'દયા' એમ સમજાયું.

આ બાળક બહુ ખીજઆળ ને કનિયાખોર-ખીજને દુખ દીધાજ કરે-ને-પછી પોતેજ બહુ દુઃખી થઈ જાય.

આથી એને 'દયા'ની વાત બહુ ગમી-'દયા'માં એને સુખ શાંતિનાં દર્શન થયાં... !

ત્રીજા બાળકને 'દ' એટલે 'દાન' એમ સમજાયું.

આ બાળક જે તે વસ્તુ સધર્માંજ કરે-કોઈને-કંઈ આપેજ નહિ-ને પછી પરિતાપ પામ્યા કરે.

આથી એને 'દાન'ની વાત બહુ ગમી-મન મોટું થયું ને સુખ શાંતિનો અનુભવ થયો... !

પછી...આવી સુંદર વાર્તા સંભારતાં સભારતાં એ ત્રણે બાળકો રવરયાને ગયાં. આમાંના પહેલા બાળકનું નામ હતું-'દેવ.'

ખીજનું નામ હતું-'દાનવ.'

અને-ત્રીજનું નામ હતું-'માનવ.'

આ ત્રણેયના પિતા એક હતા-અને-એમનું નામ હતું-

ભગવાન બ્રહ્મપતિ.

—[*]—

જાળવાયોગ્ય

સુખ શીજો ને દાયબો, પર ઘેર પહોળાં થાય;
પોતાનો અવસર આવે, ત્યારે તરત સંકેલી જાય ૧

આશા પાસા ને અગન જળ, ઠગ ઠાકોર ને કલાસ,
એટલાં ન થાય આપણાં, સરપ વેશ્યા ને સોનાર. ૨

સજ્જન ! વનની વેલડી, કરે ઝાડ (વૃક્ષ) શું પ્રીત,
તૂટે પણ છૂટે નહિ, એ સજ્જનની રીત ૩

માગણ છોડ મહિપતિ, ચોથી ઘરની નાર,
એટલાં અવસર ન જાણતાં (જણે), લાવ લાવ ને લાવ ૪

સંસારમાં જે સુખ ચાહીએ, અવગણ તજવા ચાર;
ચોરી ચાડી જુગદું, ચોથી પરની નાર ૫

—[*]—

શ્રીજાનંદાશ્રમ-સમાચાર

[ભાદ્રપદ અને આશ્વિન]

સંકુરુપૂજન—મહરસંક્રાંતિના દિવસે પૂજ્યપાદ કૃપાનાથનું મહાપૂજન મૌ આનંદશ્રમ-વાસીઓએ મળાને ર્થ્યું હતું, અને ભજનધૂન યથા હતાં.

મુખ્યસેત—૩૧ ૧૨-૦-૦ શ્રી હરખર્ચદ ઉજમસી અને તેના રટાફ-જુનામદ. ૩૧. ૧૫-૦-૦ શ્રી શુક્લ વિશ્વનાથ કાળિદાસ તરફથી વસ્ત્ર ધરવા નિમિત્તે ૩૧. ૨૫-૦-૦ શ્રી. પુરુષોત્તમ કુરુજી હસ્તે શ્રી જગનલાલ વાલજી-જામનગર ૩૧ ૪૩-૦-૦ શ્રી. રવજી દેવજી ગાંધી-જામનગર ૩૧ ૧૧-૦-૦ શ્રી. જયંતીલાલ લાલજીભાઈ-રાજકોટ. ૩૧ ૧૧-૦-૦ શ્રી. જમનાદાસ મનજી ભાણજી-જામનગર. ૩૧. ૧૦-૦-૦ શ્રી કમ્પનદાસ શામજી

લઘુરુદ્ર ને રુદ્રાભિષેક—શ્રી. અવિનાશ પ્રભુદાસ, (એક રુદ્રાભિષેક) શ્રીમતી ભગવતીદેવી ભગવાનજી-રાજકોટ. (એક રુદ્રાભિષેક) શ્રી ચંદુલાલ એમ કોટક-કાંગ્રા (બે રુદ્રાભિષેક) શ્રી. કરશનદાસ હરજી. એક રુદ્રાભિષેક બેન સવિતાબેન પ્રભાસંકર-ગોંડલ શ્રી શશુચંકર પુરુષોત્તમ દવે-જૂનામદ. શ્રી મૂલજી વેલજી શ્રી. હરજીવન કેશવજી. બેન વિન્યાબેન. શ્રી. પ્રાણજીવનદાસ વિદુલદાસ ધ્રુવ

ભોજન—૩૧. ૭૧-૮-૦ એક ભક્તજન-મુંબઈ ૩૧. ૪૨-૧૦-૦ શ્રી જયંતીલાલ લાલજીભાઈ-રાજકોટ ૩૧ ૨૦-૦-૦ શ્રી જગનલાલ સવજી-મુંબઈવાળા તરફથી હા. શ્રી. વિદુલદાસ પીતાંબરદાસ-અગાસણ ૩૧. ૧૪૨-૮-૩ શ્રી. વામનરાય જટાશકર વમાવડા તરફથી. કાગણ સુદિ પંચમીના રોજ ભોજનના ૩૧. ૩૩-૬-૦ રોહિતર વસંતરાય જીવીલારામ તરફથી ૩૧ ૨૮-૧૧-૬ શ્રી રવજી દેવજી ગાંધી-જામનગર ૩૧ ૧૨૦-૧૦-૯ શ્રી. મગલદામ કેશવલાલ ભક્ત-ભોરીવધી. ૩૧ ૧૦-૦-૦ શ્રીમતી વિશ્વલક્ષ્મીબેન-અમદાવાદ-વાળા તરફથી શરતી ભોજન ૩૧. ૧૩૯-૮-૩ શ્રી. વામનરાય જટાશકર તરફથી પાટોત્સવ નિમિત્તે ભોજનના. ૩૧ ૨૯-૬-૬ મારતર લીલાધર ભોગીલાલ-સાણંદવાળા ૩૧ ૨૯૯-૧૧-૦ શ્રી. વામનરાય જટાશકર વસાવડા શ્રીનાથજીવંતીમહોત્સવના દિવસે ફલાદારના તથા પારણાના ૩૧ ૧૭-૮-૩ શ્રી ત્રિભોવનદામ નિર્મળ-મુંબઈ ૩૧. ૯૨-૪-૦ શ્રી જગમોહનદાસ રમણિકલાલ કેસાણી મુંબઈવાળા તરફથી ૭ વખત મિષ્ટાન્ન ભોજનખર્ચના ૩૧. ૫૨-૧૧-૬ શ્રી હરજીવન કેશવજી શાહ-મુંબઈ બે વખતના મિષ્ટાન્ન ભોજનખર્ચના.

યાજ્ઞ—૩૧. ૧૦-૦-૦ શ્રીમતી યશોદાગવરી હરિલાલ ત્રિવેદી બીમડીવાળા તરફથી શરતી ભોજન ૩૧ ૧-૪-૦ શ્રી દુર્લભજી તાગજી-કુડલા ૩૧ ૩-૧૨-૦ શ્રીમતી દેવબાઈ દામજી -ગાંડવા. (ત્રણ યાજ્ઞ) ૩૧ ૧-૪-૦ શ્રી જયંતીલાલ ઉમીયાશકર-લોણુડા ૧ યાજ્ઞ ૩૧. ૧-૪-૦ શ્રી મગનલાલ લીલાધર (૧ યાજ્ઞ) ૩૧. ૧-૪-૦ શ્રી. બદ કેશવજી પ્રાણજીવન. (૧ યાજ્ઞ) ૩૧. ૫-૪-૦ શ્રી. લક્ષ્મીદામ હંમરાજ-પોરબંદર (૪ યાજ્ઞ) ૩૧ ૧-૦-૦ શ્રી. નથુરામ લક્ષ્મીરામ પંચા-બાવાવદર દૂધ ધરવા માટે ૩૧. ૧-૪-૦ શ્રી એક ભક્તજન-મુંબઈ ૩૧ ૧-૧૧-૦ શ્રી માણેલાલ નાનજી ચલ્લાગણુ યાજ્ઞ, શ્રીજી તથા સાકરના ૩૧ ૧-૪-૦ શ્રી રવ. મોતીબાઈના સવત્સરી નિમિત્તે (એક યાજ્ઞ) હસ્તે શ્રી કરસનદાસ હરજી ૩૧. ૧-૪-૦ શ્રી. દેવશકર મોશરજી (૧ યાજ્ઞ) ૩૧. ૦-૮-૦ શ્રી એક ભક્તજન-મુંબઈ. ૩૧ ૧-૪-૦ શ્રી.

મૂળશંકર રૈવાશંકર-ધાંટવડ. રૂ. ૧-૪-૦ શ્રી. ધૈયારામ રવજી અને વેરાડના બેંધુઓ તરફથી નૈવેલ અર્થે રૂ. ૧-૦-૦ શ્રી. આપાલાલ નટવરલાલ ત્રિવેદી-અમદાવાદ. રૂ. ૧-૪-૦ શ્રી. મન્વંતરાય કરસનજી ઓઝા તરફથી તેમના પુત્ર મધુકાંતના જન્મદિન બેટના. રૂ. ૧-૪-૦ શ્રી. પ્રાગજી દેવજી તરફથી અચલબાઈ તરફથી (એક યાળ). રૂ. ૬-૪-૦ શ્રી. આણેકલાલ નાનજી ચંદારાણા તરફથી યાળ ચારના. રૂ. ૧-૪-૦ શ્રી જટાશંકર મયારામ રાવજી યાળ-વડલા. રૂ. ૧-૪-૦ શ્રીમતી મણિબેન-બીલખા. રૂ. ૧-૪-૦ શ્રીમતી દસ્તુરબેન-બીલખા. રૂ. ૧-૪-૦ શ્રી. દ્વારકાદાસ ખેતશી-કરાંચીવાળા. રૂ. ૧-૪-૦ શ્રી. કેશવલાલ આશારામ-ખાધાવાળા તરફથી તેમના પુત્ર રવ. અંબાલાલભાઈના શ્રાદ્ધ નિમિત્તે. રૂ. ૧-૪-૦ શ્રી. લક્ષ્મણ વૃજલાલ-દેહાણું. રૂ. ૧-૪-૦ શ્રી. વૃજલાલ વનમાળી-દેહાણું. રૂ. ૧-૪-૦ શ્રી અંગાશંકર ભાઈશંકર ત્રિવેદી. રૂ. ૫-૦-૦ શ્રી. મધુવન સી. પરિખ-ગોધરા. રૂ. ૬-૦-૦ બહેન સવિતા પ્રભાશંકર તરફથી તેમના સદ્ગત પતિ પ્રતાપરાયના શ્રાદ્ધ નિમિત્તે-ગોંડલ. રૂ. ૨-૮-૦ શ્રી. મૂળશંકર નગેરામ પડિયા-મુંબઈ ૨ યાળ. રૂ. ૧૪-૦-૦ શ્રી. શંભુશંકર પુરુષોત્તમ દવે જૂનાગઢ તરફથી તેમના પુત્રના શ્રાદ્ધ નિમિત્તે. રૂ. ૨૫-૦-૦ શ્રી જયંતીલાલ ગોઝળદાસ ચંદારાણા કાનામેંજોરવાળા તરફથી તેમના બાણેજ દ્વારકાદાસ ગોઝળદાસના શ્રાદ્ધ નિમિત્તે રૂ. ૧૩-૦-૦ શ્રી લીલાધર ગોવિંદજી-મુંબઈ રૂ. ૧૦-૦-૦ શ્રી શુક્લ વિશ્વનાથ કાલિદાસ-કુંડલા (બે યાળ) રૂ. ૧૦-૦-૦ શ્રીમતી યશોદાગૌરી મહેતા તરફથી ભાદરવા વદિ ૧ નું ભોજન-બીમડી. રૂ. ૧૧-૦-૦ શ્રીમાન નૌતમલાલ લક્ષ્મીશંકર જનમનગર તરફથી તેમના પિતાશ્રીના આત્મકલ્યાણાર્થે (યાળ). રૂ. ૨-૪-૦ શ્રી. કેશવજી ઝીણાભાઈ-જૂનાગઢ (બે યાળ.) રૂ. ૧-૪-૦ શ્રી. મોરારજી છગનલાલ-જૂનાગઢ રૂ. ૧-૪-૦ મહાલક્ષ્મીબહેન માગરોળ શરતી યાળ. રૂ. ૧-૪-૦ શ્રી. ગિરધરલાલ વિકુલદાસ-કુંડલા રૂ. ૧-૬-૦ શ્રી. વૃજલાલ વનમાળી વસાણી તરફથી દીપમાળ ૨-૮-૦ શ્રી કરજીસિંહ લાલસિંહ-જૂનાગઢ બે યાળ. રૂ. ૧-૪-૦ શ્રી શાસ્ત્રી વિશ્વનાથ હરજીવન-રાગઠાટ. રૂ. ૩-૧૨-૦ શ્રી. જીવનરામ મકનજી ભટ્ટ-ભાવનગર (ત્રણ યાળ) રૂ. ૧-૪-૦ શ્રી. સુંદરજી બેચર તત્તા-માગરોળ રૂ. ૧-૪-૦ શ્રી રોકરશી ગોવિંદજી ચંદારાણા રૂ. ૧-૬-૦ તુલસીદાસ જોષાભાઈ રૂ. ૧-૪-૦ બહેન લક્ષ્મીબહેન લાલજી-જૂનાગઢ રૂ. ૧૭-૮-૦ શ્રી મણીશંકર પૂર્ણાનંદ તરફથી શરતી યાળ. રૂ. ૧-૪-૦ શ્રી. મગળદાસ કેશવલાલ ભક્ત-ખોરીવલિ. રૂ. ૧-૮-૦ શ્રી. જમનાદાસ પરમાણુદાસ-પોરબંદર (શરતી યાળ) રૂ. ૧-૪-૦ શ્રી. બેચરલાલ ભવાન-વર્ધા રૂ. ૧-૪-૦ શ્રી રામશંકર પ્રભાશંકર-વર્ધા રૂ. ૨-૦-૦ બહેન પ્રાણીકુંવરબહેન -રાગઠાટ. રૂ. ૧-૮-૦ શ્રી. મગનલાલ ઠાલાભાઈ-ગળકોટ (શરતી યાળ) રૂ. ૧-૪-૦ શ્રી રતનશી લણુભાઈ-ઉમરાળા. રૂ. ૨-૮-૦ શ્રી એક આનંદાશ્રમવાસી (યાળ ૨) રૂ. ૧-૪-૦ શ્રી કેશવલાલ આણેકલાલ ચંદારાણા રૂ. ૧-૪-૦ શ્રી હરજીવન કેશવજી શાહ-મુંબઈ રૂ. ૧-૪-૦ બેન વિજ્યાબેન-ધધુકા રૂ. ૧-૪-૦ શ્રી અંગાશંકરભાઈ ત્રિવેદી રૂ. ૧-૪-૦ શ્રી. મોરારજી આધવજી-બીલખા.

અર્પંકડીપક-—રૂ. ૫-૦-૦ એક ભક્તજન-મુંબઈ રૂ. ૧-૪-૦ શ્રી. મૂળશંકર નરેરામ પડીયા-મુંબઈ. રૂ. ૦-૮-૦ શ્રી. કરજીસિંહ લાલસિંહ કાકોર-જૂનાગઢ રૂ. ૧-૪-૦ શ્રી. અંબાશંકર ભાઈશંકર ત્રિવેદી મારફતે રૂ. ૦-૧૦-૦ શ્રી. સુંદરજી બેચર તત્તા-માગરોળ.

પરચુરણ મેટ

- ૧-૦-૦ શ્રી. પોપટલાલ તારાચંદ વડીલ-જૂનાગઢ
 ૧-૦-૦ ,, કરચુસિંહ લાલસિંહ દાકા-જૂનાગઢ
 ૧-૦-૦ ,, દયાગસિંહ લાલસિંહ દાકોર ,,
 ૧-૪-૦ ,, નિરુલદાસ ચામજી-કુડણ
 ૧-૪-૦ ,, જયંતિલાલ લાલજીભાઈ જોખન-
 પુના-રાજકોટ
 ૦-૪-૦ શ્રીમતી દેવબાઈ દામજી-ગાંધવા
 ૧-૪-૦ ,, સુમજીભા-ખીલખા
 ૦-૨-૦ શ્રી. અવિનાશ પ્રજુનાગ
 ૦-૨-૦ શ્રીમતી ભગવતીદેવી ભગવાનજી-
 રાજકોટ
 ૫-૪-૦ શ્રી. જયંતિલાલ લાલજીભાઈ જોખન-
 પુના-રાજકોટ
 ૫-૬-૦ એક ભક્તજન-મુંબઈ
 ૧-૦-૦ શ્રી. પોપટલાલ તારાચંદ વડીલ-
 જૂનાગઢ
 ૧-૦-૦ શ્રી. કરચુસિંહજી લાલસિંહજી-જૂનાગઢ
 ૧-૦-૦ ,, ભક્તચારી ભક્તપ્રકાશજી-ખીલખા
 ૧-૦-૦ ,, દયાગસિંહ લાલસિંહ દાકોર-
 જૂનાગઢ
 ૧-૦-૦ શ્રી. રામજી વિજયમ-જૂનાગઢ
 ૦-૮-૦ ,, ઈશ્વરલાલ પોપટલાલ-જૂનાગઢ
 ૦-૮-૦ ,, વૃજલાલભાઈ ,,
 ૧-૦-૦ ,, લાલજી ગમજી ,,
 ૭-૮-૦ એક ભક્તજન-મુંબઈ
 ૧-૦-૦ શ્રી. લાલજી ડાયાભાઈ-પોરબંદર
 ૧-૦-૦ ,, આજુદજી ગોવિંદજી લાખાણી-
 પોરબંદર
 ૦-૪-૦ શ્રી. વિશ્વનાથ માધવજી-પોરબંદર
 ૦-૪-૦ ,, ચંદુલાલ એમ. કોટક-પ્રાગરા
 ૦-૧૧-૦ પોરબંદર આનંદાશ્રમની પરચુરણ મેટ
 ૫-૦-૦ શ્રી. દયાગસિંહ લાલસિંહ દાકોર-
 જૂનાગઢ
 ૧-૦-૦ શ્રી. રામજી વિજયમ-જૂનાગઢ
 ૧-૪-૦ ,, માણેકલાલ નાનજી ચંદારાણી-
 ખીલખા
 ૦-૨-૦ શ્રી. કરચાનદાસ દરજી આનંદાશ્રમ-
 ખીલખા
 ૧-૧૦-૦ શ્રી. નાનામેન દાધાજી, તથા અન્ય
 બહેનો-ખીલખા
 ૧-૪-૦ શ્રી. ધનસુખગાય વસંતરામ ધોગડિયા
 રાજકોટ
 ૨-૧૨-૦ શ્રી. એક ભક્તજન-શ્રીરૂદ્રાભિષેક
 ૨૨ની મેટના-મુંબઈ
 ૫-૮-૦ શ્રી. એક ભક્તજન તરફથી ૨૨
 રૂદ્રાભિષેકના પૂજાપાના-મુંબઈ
 ૦-૪-૦ પરચુરણ
 ૦-૧-૦ ત્રિદાર્થી જલવતગાય પ્રમાણકર-શીદ-
 સરવાળા તરફથી
 ૧-૦-૦ શ્રી. સાતિલાલ ધનેશ્વર વડીલ-જૂનાગઢ
 ૧-૦-૦ ,, ગોરધન કાનજી ,,
 ૩-૦-૦-૦ શ્રી. હર્ષદાસ મહારાણીદાસ દેસાઈ
 તરફથી જોગટ માસના
 માસિક જપ, ધ્યાન અને
 અર્પણદીપક તથા મેટના
 ૧-૦-૦ ,, બાપાલાલ નરવરલાલ ત્રિવેદી-
 અમદાવાદ
 ૦-૧૨-૮ પરચુરણ મેટ મંદિરમાંથી, હસ્તે
 શ્રીપૂજારીજી
 ૪-૦-૦ શ્રી. ચત્રસુખ બીમજી-પોરબંદર
 ૧-૦-૦ શ્રી ચવજી જોરામ-અમલાવાળી
 ૧-૦-૦ ,, મોહનલાલ મનજી-રાજકોટ
 ૫-૬-૦ ,, નિરુલદાસ કરમચી-દોવા
 ૦-૪-૦ શ્રીમતી મણિમેન-ખીલખા
 ૨-૧૨-૦ શ્રી. દારકાશમ ખેતસી-કોરાંચીચાગા
 ૧-૪-૦ ,, તુલસીદાસ ગોબાભાઈ-શીદોર
 ૨-૦-૦ ,, ઈશ્વરલાલ પોપટલાલ-જૂનાગઢ
 ૦-૨-૦ બેન અવિનામેન પ્રમાણકર-શીદ
 ૧-૦-૦ શ્રી. રમણીલાલ ત્રિમુરતિ દેવે
 ૧-૫-૬ ,, મુજસંકર નરમેશમ પડીવા-મુંબઈ
 ૧-૦-૦ ,, ગોરધનદાસ ગોરીવંદર

- ૧-૦-૦ અ. સૌ. કમળાબેન-ઈગારાળા
 ૧-૦-૦ શ્રી. ગોપાલજી ગૌરીશંકર ,,
 ૧-૦-૦ અ સૌ નર્મદાબેન ,,
 ૦-૪-૦ શ્રી. હરખચંદ ઉજમશી
 ૦-૨-૦ ,, શંભુશંકર પુરુષોત્તમ દવે-જૂનાગઢ
 ૨-૦-૦ ,, જ્ઞેશંકર કેશવજી-આણવડ
 ૪-૬-૦ શ્રીલીંબુડા આનંદાશ્રમમાં કૃષ્ણ-
 જ્યંતીની બેટ
 ૧-૪-૦ શ્રી. હરજી કરશન-લીંબુડા
 ૧-૧-૬ શ્રી પરચુરણ બેટ-આવણ માસ
 ૦-૪-૦ શ્રી પા. મૂલજીભાઈ ભીમોરાવાળા
 ૦-૨-૩ ,, વધલી એક ભક્ત
 ૦-૪-૦ ,, દેવડી દુધ-કુતિયાણા
 ૧-૭-૯ શ્રી પરચુરણ બેટ હા. હરજી
 કરશન-લીંબુડા
 ૦ ૧૦૦ શ્રીમોજીદાસ આનંદાશ્રમમાં કૃષ્ણ-
 જ્યંતીની બેટ
 ૦-૨-૬ શ્રીપરચુરણબેટ-શ્રીમોજીદાસ આનંદાશ્રમ
 ૮-૮-૦ સ્વર્ગસ્થ ભાઈતાલ નાનાલાલ યાજ્ઞિક
 તરફથી માસિક યાળના
 ૧-૦-૦ શ્રી દયાળજી નારાયણજી ગણુના
 ૦-૨-૦ માર્ગદેના એક બેન
 ૧-૪-૦ શ્રી. મગનલાલ રામજી જોશી-
 (આંકોલવાડી)
 ૧-૦-૦ શ્રી હરપ્રભાદ જ્ઞેશંકર
 ૧-૦-૦ ,, નરેન્દ્ર રવીશંકર
 ૦-૮-૦ ,, ચતુરભાઈ આશાભાઈ પટેલ
 ૦-૮-૩ પરચુરણ
 ૦-૨-૦ શ્રી. દેવજીભાઈ ગોરધન
 ૦-૮-૦ ,, પરસોત્તમ જોગીભાઈ
 ૦-૨-૦ ,, હરીશ સુખરાય હા. શ્રી. જ્ઞેશંકર
 મયારામ ભટ્ટ
 ૧-૦-૦ શુક્લ વિષ્ણુનાથ કાળિદાસ-કુંડલા
 ૧-૪-૦ પરચુરણ બેટ દલપતરામ બેચરલાલ
 કુંડલાવાવ

- ૦-૧૩-૦ પરચુરણ મંદિરથી હા. બલચારીજી
 દલપતરામભાઈ
 ૧૦-૦-૦ શ્રી. હરપદરાય મહારાણીદામ દેસાઈ
 તરફથી સપ્ટેમ્બર તથા અક્ટોબર
 માસના માસિક જપ, યાળ, તથા
 બેટ તથા નિવેદનના

શ્રીઆનંદાશ્રમ મુમુક્ષુમંડળ-મુખ્ય તરફથી
 માગશર સુદિ ૧૫થી લાદરવા વદિ ૧૨ આરસ
 સુધીની પૂજનોની બેટના:—

- ૬-૪-૩ એક ભક્તજન-મુખ્ય
 ૨૦-૦-૦ શ્રી. બાણુભાઈ શેઠ
 ૮-૦-૦ ,, ગૌરીશંકરભાઈ
 ૨-૮-૦ ,, જગન સવજી
 ૧૦-૦-૦ ,, રાજસી બધર્સ
 ૦-૮-૦ ,, લીલાધર વલ્લભદાસ
 ૧-૮-૦ ,, મણિશંકર રાવલ
 ૦-૪-૦ ,, રંગનાથભાઈ
 ૦-૪-૦ ,, મોરારજીભાઈ
 ૨-૮-૦ ,, અમયાલાલભાઈ
 ૧-૦-૦ ,, ગોકળદાસ શિવશંકર
 ૨-૮-૦ ,, પ્રાણજીવન વિદ્યદાસ મુવ
 ૭-૦-૦ ,, બોધાભાઈ સોની
 ૧-૦-૦ ,, ત્રિકમતાલ મથુરભાઈ
 ૧-૦-૦ ,, તંબકલાલ આચાર્ય
 ૧-૦-૦ ,, બાણજી પરમાર્જી
 ૨-૦-૦ ,, જમનાદાસ કેશવજી
 ૧-૦-૦ ,, મુલચંદ હરજીવન
 ૨-૦-૦ ,, અરજણ કરમણ
 ૨-૦-૦ ,, ભગવાનદાસ ત્રખકતાલ
 ૧-૦-૦ ,, કાલિદાસ પુરુષોત્તમ
 ૧-૦-૦ ,, ચત્રભૂજ કાલિદાસ
 ૧-૦-૦ ,, ભગવાનદાસ ચત્રભૂજ
 ૦-૮-૦ ,, ખીમજી ભીમજી
 ૨-૦-૦ ,, પુરુષોત્તમ કુરજી
 ૫-૦-૦ ,, કરસનદાસ ચામજી
 ૦-૪-૦ ,, પરચુરણ
 ૨-૮-૩ ,, એક ગૃહસ્થ

- ૩-૪-૦ શ્રી. મૂળસાંકર બ્યાસ
 ૧-૦-૦ બેન રાધાભાઈ
 ૨-૦-૦ શ્રી. ખાલકુશ્યુ ગજનન
 ૧-૦-૦ " કાકુભાઈ બીમજી
 ૧-૪-૦ " જેરામ રામભાઈ
 ૦-૨-૦ " ગીરધરભાઈ
 ૧-૦-૦ " રૂગનાથ કલ્યાણજી
 ૦-૮-૦ " રવિશંકર ભોવાનીશંકર
 ૦-૫-૦ " અમૃતલાલભાઈ
 ૦-૫-૦ " રમણલલભાઈ
 ૧-૦-૦ " દેરશંકર સામજી
 ૦-૪-૦ " ભોવાનીશંકર
 ૦-૪-૦ " અમૃતલાલ
 ૧-૦-૦ " નાગરદાસ સધવી
 ૧-૦-૦ " દુલસીદાસ નાગરદાસ
 ૦-૫-૦ " જગજીવનદાસ નારણદાસ
 ૧-૧૨-૦ " એક ગૃહસ્થ
 ૧-૦-૦ બેન જ્યાબેન કૃષ્ણદાસ
 ૦-૨-૨ પરચુરણ હા. શેઠ દામોદરદાસ આધવજી

x x x x x

- ૨-૦-૦ " મગલદાસ દેશવલાલ ભક્ત
 ૧-૦-૦ " લાલજી જીજ્ઞાભાઈ
 ૧-૦-૦ " દેશવજી જીજ્ઞાભાઈ
 ૧-૦-૦ શ્રી મહારાણીદાસ ગોકુલદાસ-માગરોળ
 ૦-૮-૦ " વસંતરાય જીમીદારામ ધોળકીયા
 ૧-૮-૦ " મોરારજી જગનલાલ
 ૧-૦-૦ " ટાકરસી ગોવિંદજી
 ૫-૦-૦ " વામનરાય જટારાંકર વસાવડા
 તરફથી જન્મ દિવસની બેટ
 ૫૭-૯-૩ શ્રી. કરંચી-આનંદશ્રમ ખાતે જુદી
 જુદી વખતે થયેલ પૂજનની બેટ હા.
 શ્રી. કરસનદાસ સામજી

શ્રીનાથજીવંતીનિમિત્તે પૂજનની બેટ —

- ૫-૦-૦ " મીનેચેરભાઈ
 ૨-૦-૦ શ્રી મહારાણીદાસભાઈ
 ૫-૦-૦ " વામનરાય જટારાંકર વસાવડા
 ૩-૦-૦ બેન પદ્માબેન, પ્રભોધચંદ્ર અને
 માનવકંકય

- ૨-૦-૦ શ્રી કરસનદાસ સામજી
 ૧૧-૦-૦ શ્રી. મંગળદાસ દેશવલાલ ભક્ત
 ૧૧-૦-૦ " જયંતિલાલ લાલજી જોબનપુત્રા
 ૧-૪-૦ " અંબાશંકર લાખશંકર ત્રિવેદી
 ૧-૪-૦ " નર્મદાશંકર દી પચોળી
 ૧-૦-૦ " દયાળસિંહભાઈ
 ૧-૦-૦ પ. ગીરીશચંદ્ર શર્મા
 ૧-૮-૦ શ્રી વસંતરાય જીમીદારામ ધોળકીયા
 ૧-૪-૦ શ્રી. ઈન્દુરાવભાઈ
 ૦-૪-૦ શાસ્ત્રીજી વિષ્ણુનાથ હરજીવન
 ૨-૦-૦ શ્રી ચતુરભાઈ આચાર્યભાઈ પટેલ
 ૧-૩-૦ " ખટાઉ કરમસી ભક્ત
 ૧-૦-૦ પુ. ધ. આત્મપ્રભજી
 ૧-૦-૦ શ્રી. ટાકરસી ગોવિંદજી
 ૧-૦-૦ " પ્રભાશંકર કાલિદાસ
 ૧-૦-૦ " અજીતરાય હરીદાસ પરીખ
 ૧-૦-૦ બેન રંભાબેન દેવીદાસ
 ૧-૪-૦ શ્રી ચમનલાલ જેયંકર
 ૦-૪-૦ " ભગવાનજી દેવજી
 ૧-૦-૦ " જગલાલ વનમાળી
 ૦-૪-૦ " હરપદ જગલાલ
 ૦-૮-૦ પરચુરણ
 ૧-૦-૦ શ્રી. દુલસીદાસ જેઠાભાઈ
 ૦-૮-૦ " કાન્તિલાલ પુરુષોત્તમ
 ૧-૦-૦ " પોપટલાલ તારાચંદ
 ૧-૦-૦ " નરભેરામ ઓધવજી
 ૧-૦-૦ " મોરારજી ઓધવજી
 ૧-૦-૦ " હમધુજીલાલ મોરારજી
 ૧-૦-૦ " કાનજી પુરુષોત્તમ
 ૦-૮-૦ " રતિલાલ ઓધવજી
 ૦-૮-૦ " મણિચંકર જયંતીલાલ
 ૨-૦-૦ " હીરાલાલ હરગોવિંદ
 ૨-૦-૦ " દેશવજી જીજ્ઞાભાઈ
 ૦-૮-૦ " ગોવિંદ નારજી
 ૧-૦-૦ " રતિલાલ કાનજી
 ૫-૦-૦ " હરીલાલભાઈ-રાજમોટ
 ૫૧-૦-૦ " રવજી દેવજી ગાધી
 ૧-૦-૦ " કરજીસિંહભાઈ

- ૦-૨-૦ શ્રી. લલીતપ્રસાદ જોશી
 ૦-૨-૦ " કરશનદાસ હરજી
 ૦-૨-૦ જેન જ્યાગૌરી
 ૧-૦-૦ " મણીખેન
 ૧-૦-૦ શ્રી. અજીતરાય હરીદાસ પારેખ
 ૬-૦-૦ " રતનસી લક્ષ્મીભાઈ
 ૧૨-૦-૦ શ્રી. મગલપ્રસાદ ત્રિભોવનદાસ છાયા
 માંગરોળવાળા તરફથી જપ નિમિત્તે
 ૧-૦-૦ પૂ. ધ. આત્મપ્રકાશજી-અખરલા
 ૧-૪-૦ શ્રી. વૃજલાલ વનમાળી-દહાણું
 ૫-૦-૦ " મૂળજી વેલજી
 ૧-૦-૦ પૂ. ધ. આત્મપ્રકાશજી
 ૫-૦-૦ શ્રી. નરસિંહદાસભાઈ-પોરબંદર
 ૦-૨-૦ " મૂળજી વેલજી
 ૨-૦-૦ " પ્રાણજીવનદાસ વિકૃલદાસ
 ૧-૦-૦ " નવીનકાંત રમણિકલાલ
 ૧-૦-૩ મદિરથી હા. લલીતરાય જોશી
 ૦-૧૦-૬ શ્રી મોજીદઃ આનંદાશ્રમની પરચુરણ
 બેટ
 ૧-૩-૬ શ્રીધીલુકા આનંદાશ્રમની પરચુરણ
 બેટ
 ૧૨-૧૪-૦ શ્રીઅમદાવાદ આનંદાશ્રમની ભાદ્રપદની
 બેટ
 ૦-૪-૦ શ્રી. હરજીવન કેશવજી-પૂજપાના
 ૦-૨-૦ જેન વિન્નાખેન-ધંધુકાવાળા-પૂજપાના
 ૫-૦-૦ " મોતીગવરી ડાયાભાઈ-સુરત
 ૦-૮-૦ મૂળશંકર કાનજી વકીલ-ખીલખા
 પૂજપાદ કૃપાનાથના સ્વરૂપાવસ્થાનાના
 દિવસે મહાપૂજનની બેટ—
 ૧-૦-૦ શ્રી. અંબાશંકર ભાઈશંકર ત્રિવેદી

- ૧-૪-૦ શ્રી. માણેકલાલ નાનજી ચંદારાજી
 ૦-૪-૦ પૂ. ધ. લલપ્રકાશજી
 ૦-૪-૦ ધ. દલપતરામ (પૂજારી)
 ૦-૫-૦ શ્રી. દેવશંકર મોરારજી
 ૦-૨-૦ " અંબાશંકર નાનજી જોશી
 વપરચાપક આનંદાશ્રમ-ખીલખા
 ૦-૮-૦ જેન સુખજી ખા
 ૦-૫-૦ જેન કરતુરખેન બાસ
 ૦-૨-૦ શ્રી લલીતપ્રસાદ જોશી
 ૧-૦-૦ જેન મણીખેન-જોરાવરનગર
 ૦-૨-૦ " જ્યાગૌરી
 ૦-૬-૦ આરતીમાં
 x x x x
 ૦-૮-૦ શ્રી. પ્રાણજીવનદાસ વિકૃલદાસ ધ્રુવ
 ૦-૬-૦ " " પૂજપો તથા બેટના
 ૦-૮-૦ " " ધ્રુવદીપના
 ૫-૦-૦ શ્રી. રવજી દેવજી ગાંધી-જામનગરવાળા
 ૧-૪-૦ " ચરણશંકર જગનલાલની કું.
 ૧૮-૦-૦ પરચુરણ બેટ હા. શેઠ દામોદરદાસ
 માધવજી
 ૧૦-૦-૦ શ્રી. બોખાભાઈ જોશીભાઈ
 ૧૦-૦-૦ " ચીમનલાલ ટી. પરીખ
 ૧-૦-૦ " દલપતરામ નંદરામ
 ૧-૦-૦ " જીભાઈ ગિરજાશંકર
 ૬-૦-૦ એક ભકતજન-મુંગઈ
 ૦-૨-૮ " "
 ૧-૦-૦ શ્રી. ધામલ જીભાઈ-ખીલખા
 ૧-૦-૦ " જમનાદાસ કાનજી-લુશાળા
 ૦-૪-૦ જેન કરતુરખેન બાસ
 ૧-૧-૮ શ્રી. પ્રભુલાલ કાનજી દેવે
 આશિન વદિ ૩૦)) સુધી ૨૦૦૪

—[*]—

શ્રીવક્ષિણામૂર્તિનાથમંદિરનો પાટોત્સવ

આવતા રાગજી સુદિ ૫ શનિવાર તા. ૫-૩-૪૯ના દિવસે શ્રીખીલખા-
 આનંદાશ્રમમાં પૂજપાદ કૃપાનાથના પૂજ્ય પ્રતિભાજીનો પાટોત્સવ હોવાથી
 પૂજપાદ શ્રીસદ્યુરુદેવવર્તુ ઘોડશાપયાર વિધિથી મહાપૂજન કરવામાં આવશે.

—[*]—

श्रीभानंदाश्रम-मुमुक्षुमंडळ-मुंबहमां जयंतीप्रसंगे, मे ८

- २-०-० श्री. नागरदास हरप्रभु संनवी
 १-०-० " जगन्नाथदास हरप्रभु
 ५-५-३ " जेके लक्ष्मणन-मुमर्ष
 १-०-० " गौरीशंकरभाई जगदी
 १-०-० " इगनाथभाई धडीआधी
 ०-८-० " लीलाधर वल्लभादास
 १-०-० " जगन्नाथ भगवदास
 १-०-० " प्राणुजवनदास ध्रुव
 १-०-० " जगन्नाथ सवण
 २-०-० " नवनीत भगवदास
 ५-०-० " हरप्रभुन केशवण शाह
 ५-०-० " राजसी प्रधर्ष
 १-०-० " भूगर्भ हरप्रभुन
 ५-०-० " लालध लालाभाई
 १-०-० " केशवदास भण्डारकर
 १-०-० " वातुशंकर हरिशंकर
 २-०-० " यत्रशुभ दल्लिदास
 १-४-० " भूगर्भ नरभेरास
 ११-०-० जेके लक्ष्मणन.
 १-४-० श्री. हरप्रभुन भारतर दीक्षित
 २-०-० " इगनाथ जगप्रभु
 २-०-० " महुदास भोगारण
 २-०-० " जालकृष्ण गगरी धर्मा
 १-०-० जेके लक्ष्मणन
 १-०-० श्री. मोहनमान भोगारण
 ५-०-० " पोपटलाल वालण
 १-०-० " प्राणुजवनदास हभराज
 १-०-० " जगन्नाथ देवशी
 २-०-० " पुरुषोत्तम कृष्णदास श्यामण
 १-०-० " सगणमिह जलभसिह
 १-४-० " जयराज रागभाई
 १-०-० " इपसिह करीमिह राधु
 ०-८-० " नटवरसिह इपसिह
 ०-८-० " भनकरसिह इपसिह
 १-०-० " लदसिह प्रतापसिह
 १-०-० " नरेन्द्रसिह दयाणसिह
 १-०-० " जालुसिह प्रतापमिह
 २-०-० " शिवमिह प्रतापमिह
 १-०-० " दधरमिह नारायणसिह
 १-०-० " प्रतापसिह भानसिह

- १-०-० श्री अरविदसिह भूतापसिह
 १-०-० " भीमण भीमण
 २-०-० " जयुभाई हरप्रसिह
 २-४-० " यदसिह प्रतापसिह
 १-०-० " गुणुवतसिह जलभसिह
 ०-८-० " जगन्नाथ शाह
 १-०-० " सुंदरदास दुर्गाभी
 १-४-० " धनण करशनण
 १-०-० " भूगर्भ व्याम
 २-०-० " अरजणु करमणु
 २-०-० " अभूतभेन अरजणु केडीआ
 १-०-० श्री. ध्विजभेन डाकार
 ०-८-० श्रीमती ध्विजभेन
 १-०-० " अनसुयाभेन
 ०-८-० " धन्दाभेन
 ०-८-० " मोदीभेन
 १-८-० " अवलमन धत्री
 ०-८-० " लतीताभेन
 ०-८-० " भविताभेन
 १-०-० " कुनरेभेन कानण
 ०-८-० " भेन गायत्रीभेन
 ०-८-० श्री. भद्रेश
 ०-८-० " भाववमिह
 १-०-० " हीरामिह
 १-०-० " भेन नर्मदाभेन राधु
 १-०-० " गोदावरीभेन लानसिह
 १-०-० " लालावतीभेन लालसिह
 १-०-० " निर्मलाभेन लालसिह
 १-४-० " शरदाभेन मोतीलाल
 १-०-० " सविताभेन नानण
 ०-४-० श्री. जगन्नाथनदासभाई
 ०-४-० " नरोत्तमदासभाई
 १-०-० " भेन जयंतीभेन केशवताव
 ०-८-० " श्रीलुभेन केशवदास
 १-०-० जेके लक्ष्मणन

११-१३-३

વર્ષ ૧૭૪

॥, ॐ ॥

ભાષ

॥યતો ધર્મસ્તતો જયઃ ॥

વાર્ષિક લનાંકન

૩૧. ૧-૦-૦

ગ્રંથ ૯

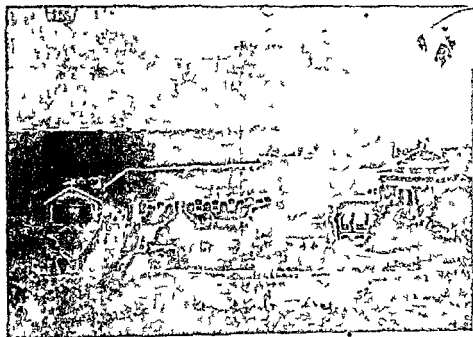
આનંદાશ્રમ

સંવત ૨૦૦૫

પરેશભાઈ

શિલિંગ ૨

— શ્રીઆનંદાશ્રમ-નવાગમ-પા બીજા પા —

મશાન્તેઃ પરિવાહોડયમ શ્રીમન્નાયમુત્તાથમે ।

મશાન્તવાહિતાવૃત્તેર્યસ્મિન્ મજ્જન્તિ યોગિનઃ ॥

સદ્ગુરુપરમાત્મા શ્રીમન્નાયમગવાનના આનંદાશ્રમમા સર્વેન વહી રહેલો પ્રશાંતિનો આ પ્રવાહ, જેમાં યોગીઓ આશીષ સ્નાન કરે છે તે પ્રશાન્ત-વાહિતાવૃત્તિની પ્રશાંતિનો છે —

અનુક્રમણિકા

અનુક્રમાંક	વિષય	પૃષ્ઠાંક
૧	પ્રતિભાજનું પૂજન	૧૨૫
૨	શ્રીનાથવચનામૃત.	૧૨૬
૩	જગતનું નિયમન કરનાર જગદીશ્વરજી છે.	૧૨૭
૪	એક દર્શન	૧૨૯
૪	યોગસૂત્રો	૧૩૦
૫	શ્રીઆનંદાશ્રમ-સમાચાર.	૧૩૨
૬	પરચુરણ ભેટ.	૧૩૪
૭	ખેદજનક અવસાન.	

— [*] —

સુધારો

ગતાક પોપ મામના પૃષ્ઠ ૧૨માના લેખમાં નીચે પ્રમાણે સુધારાને વાચ્યુ જોઈએ

પૃષ્ઠ	પંક્તિ	અશુદ્ધિ	શુદ્ધિ
૧૧૨	૨	મનુષ્યોથી	મનુષ્યોની
૧૧૨	૧૬	છિન્નચિન્ન	છિન્નચિન્ન કરવાના
૧૧૨	૧૯	અભિનયો	અભિનયો—
૧૧૩	૨૮	કરી શકાય છે	કરી શકાય નહિ
૧૧૪	૭	નાખવી	નાખવીએ
૧૧૪	૭	એક	એ
૧૧૪	૩૦	કરાવવાનું	કરાવવાનું
૧૧૪	૩૨	નવેસરથી	નવેસરથી
૧૧૫	૨	તેનો	તેનો—

— [*] —

જરૂરી

શ્રુતના—લેખસંબંધી અને માસિક સંબંધી સર્વ પત્રવ્યવહાર શ્રી. વ્યવસ્થાપક આનંદાશ્રમ, નવાગામ-પોસ્ટ ખીલખા (સૌરાષ્ટ્ર) એ શિરનામે કરવો.

તંત્રી અને પ્રકાશક—શ્રી. મહારાણીદાસ ગોકુળદાસ દેસાઈ, વેદાંતશૂપણ-માંંગરોળ-સૌરાષ્ટ્ર

મુદ્રણસ્થાન: શ્રી ભગવતસિદ્ધજી પ્રવેશિક્ક લીધો એન્ડ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ.

માલિક: પારેખ કેવળચંદ મનજીભાઈ-ગેડંડલ.

શ્રીદક્ષિણામૂર્તિનાથસદગુરવે નમઃ॥

આનંદં વ્રજ્યણો વિદ્વાન ન વિમેતિ કુતશ્ચન ।

આનંદસ્વરૂપ પ્રદાને અણુનાર દાઢથી પણ લય પામતો નથી.

તૈત્તિરીય-ઉપનિષત્

વર્ષ ૧૭ મું]

સંવત ૨૦૦૫ માઘ

[અંક ૯ મો]

પ્રતિમાર્જીનું પૂજન

(રાગ ભજનનો)

[લેખક-શ્રી. કાનજી પુરુષોત્તમ દવે-વંથલી-ગોરઠ]

સાધક બંધુ ! આવો રે મુમુક્ષુ બંધુ ! આવો રે,

પૂજન કરીએ પ્રેમથી હોય—(ખેવાર)

એ પૂજનનો અદ્ભૂત છે મહિમાય-સાધકો

પ્રતિમાજી વસિયા રે સગુણ સ્વરૂપે નાથજી—હોય,

પૂર્ણ પ્રદાનું એ છે જ્યોતિ સ્વરૂપ,

અંતરમાં અજ્ઞાનાં રે પામીને પ્રદાશનાં હોય,

સહાર લઈ જ્યાં સમિચ્છાનંદ. ભરપૂર—સાધકો

સગુણને નિર્ગુણ સ્વરૂપે નાથજી હોય,

પ્રતિમાજીમાં સૌને પ્રત્યક્ષ નિરખાય;

શિવમય જ્યોતિ રૂપે રે, દર્શન કરીએ લાવથી હોય,

મહેધર શ્રીદક્ષિણામૂર્તિ સ્વરૂપ—સાધકો

શ્રીનાથવચનામૃત

[પૂજ્યપાઠ શ્રીમત્રાથભગવાન]

શ્રદ્ધા અને ઉત્સાહથી પરમાર્થીનાં સાધનાનું અનુષ્ઠાન કરવાથી તે વહેણું સિદ્ધ થાય છે. તત્ત્વોનારંગ માટે સ્વરોદયમાં બોધને અભ્યાસ કરશો.

પાંચ કરોડ મંત્રોના જપ કરવો હોય તો જેટલી માલા તમારાથી નિત્ય થઈ શકે તેટલી માલાવડે પાંચ કરોડને ભાગવાથી કેટલા દિવસમાં તે થઈ શકશે તે તમને સમજી શકાશે.

સાધનાભ્યાસ ધૈર્ય, ભગૃતિ અને વિવેક રાખીને કરશો. હિતાવળી પ્રકૃતિ ન રાખશો.

પ્રભુની બલવતી માયા જીવને પ્રભુનું દર્શન થવા દેતી નથી તેમાં ભક્તજીવના હૃદયની કોઈક પ્રકારની ન્યૂનતા એ હેતુ હોય છે. ભક્તોના દંઠાવાળો પ્રયત્ન પ્રભુ પોતાની આગળ કે પાછળ જ્યાં હોય ત્યાંથી પ્રભુને શોધી શકે છે.

પ્રભુની અનન્યભક્તિ ને તેમનું અનન્યશરણુ માયાને તરી જવાનું બલ ભક્તના હૃદયમાં આપે છે.

પ્રભુનો મહિમા સમજી પ્રભુનો રહસ્યવાળો આલ્લાહક વાક્યોનું વારંવાર સ્મરણમનન કરવાથી જીવનો જીવભાવ દૂર થઈ તેના હૃદયમાં નિરંતર પ્રભુનું સ્મરણ રહે છે, અને તે જીવ પ્રભુમાં અનન્યભાવે સ્થિત થાય છે.

નેત્રની ને હૃદયની આગળ પ્રભુનું સ્વરૂપ સુસ્થિર રાખવા પરમપ્રેમપૂર્વક પ્રયત્ન થતો હશે.

ગીતાજીના ૯મા અધ્યાયના ૧૯મા શ્લોકમાં સદસજ્ઞાઈ એ શબ્દો છે તેમાંના સત્ અસત્તા પ્રકટરૂપ ને અપ્રકટરૂપ એવા અર્થ સમજવા.

"અજ્ઞાત્વા વૈદિકં નિર્ત્યં પ્રત્યયાચો મયેન્દ્રઃ" એ શ્રુતિનો ભાવ આ પ્રમાણે સમજવો—શ્રુતિ ઈશ્વરની આજ્ઞા છે શ્રુતિએ સંધ્યાર્પણનાદિ કર્મ કરવાનું કહ્યું છે તે કર્મ નહિ કરવાથી ઈશ્વરાજાનું ઉલ્લંઘન થાય છે તેથી પ્રત્યયાયની (દોષની) પ્રાપ્તિ થાય છે, એટલે વિચાર સાગરના કર્મ ન કરવારૂપ અભાવથી પાપરૂપ ભાવની ઉપાત્ત ન થઈ શકે એ કથનનો વિશેષ આવતો નથી.

સુપુમિમાં અનુભવેલા સુખની ને અજ્ઞાનની ભગૃતમાં સ્મૃતિ થાય છે, અને સુપુમિમાંલે તે બંનેનો અનુભવ થાય છે. તે અનુભવ અવિધાની વૃત્તિવડે થાય છે અવિધા એ અતઃકરણનું મૂક્ષમરૂપ છે.

સો પોગ્ગનકો પરિવાર—હાથીના મોઢામાંથી પડેલા ઠોળીઆનો ભાગ લઈને ડીરીઓ પોતાના કુટુંબનું પોષણ કરવા આવી.

પુંજો વીંગને ગાદકો—પુંજી ખીજ ગાદુકારની છે.

ધ્યાનકાલે કે જપકાલે નવા અભ્યાસીએ ત્રિકૃતિમાં અને લાંબા સમયના અભ્યાસીએ હૃદયમાં કે અક્ષરેષ્ઠમાં મનોવૃત્તિ રાખવી.

વૈદેદવમાં ખીચડી, રોટલી કે મિશ્રત્ર હોમી શકાય નહિ. રોટલીમાં

તેલતું માણ હોય, ખીચડીમાં મીઠું હોય, ને મિઠાનમાં તેલતું માણ વા ગોળ નાંખેલ હોય. તેલ ને ક્યાર વિનાતું કુત્સિત અન્નથી ભિન્ન અન્ન હોય તો ચાલી શકે. યોથી ભૂમિકાવાળાને વર્તમાન જન્મમાં મોક્ષ થાય, અને પાંચમીથી સાતમી ભૂમિકા સુધીના જીવનમુક્તોને પણ વર્તમાન જન્મમાં મોક્ષનો લાભ થાય

સંધ્યામાં જે પ્રાણાયામ કરવાના કહ્યા છે તે સંધ્યામાં કહેલી રીતે કરવા. જેને પ્રાણાયામનો ખાસ અભ્યાસ કરવો હોય તેણે સ્વાભાવિક ધર્મ વગેરે યોગના ગ્રંથમાં કહ્યા પ્રમાણે અનુલોભવિલોભ પ્રાણાયામ કરવા.

નાદાતુસંધાનમાં ને ધ્યાનમાં ઉમંગપૂર્વક વધારે સમય લેવાશે તો ઉત્તરોત્તર આગળ વધારે સવારે ને સાંજે જે ય વેલા પંચોપચારથી પૂજન થઈ શકે તો કરવું, નહિ તો એક વખત અવરય કરવું.

ઉદ્યાનખંધ ને જલંધરખંધ પ્રાણાયામના અભ્યાસથી જૂદા કરવાના છે. તેમાં જેટલો સમય તમારાથી મુખપૂર્વક લેવાય તેટલો-આસરે ૫ મીનીટથી ૧૫ મીનીટ સુધી લેવાનો છે બધ વિના પ્રાણાયામ કરવાથી જેઠાએ તેવો લાભ થતો નથી, બદ્ધધ્વાસન વખતે જિંડા થાસોન્ધાસ લેવા મૂકવા કે નહિ તે તમારી ઇચ્છાનો વિષય છે. લેવા મૂકાય તો લેવા મૂકવા, નહિ તો નહિ

સર્વ પ્રાણાયામમાં જ્યાં એક કરવાનો હોય ત્યાં એકદમ રેચક નહિ કરતાં ધીરે ધીરે વાયુને ઉતરવા દેવો

કાળી દ્રાક્ષને પલાળી તેનો રસ કાઢીને પીવાય તો તેમાં અડચણ નથી. કાળી દ્રાક્ષમાંથી બી ન કાઢી શકે તો બી સહિત પણ ખાઈ શકાય સવારમાં ઘાડું ઠંડું પાણી પીવાથી તાવ આવવાનો સંભવ નથી (ચાલુ)

— [*] —

જગતતું નિયમન કરનાર જગદીશ્વરજ છે

[લેખક:—શ્રી મહારાણીદાસ ગોકુલદાસ દશાર્ધ-વેદાંતભૂષણ]

જે કાંઈ ગતિવાળું હોય તે જગત કહેવાય અને જગતનો સમુદાય પણ જગત વા જગતી કહેવાય.

પણ વાસ્તવિક રીતિમાં ગતિવાળો કાંઈ એટલો એક પદાર્થ તો હોઈ શકે નહિ. એટલો એક પદાર્થ કાંઈ હોય તો તે કાં જડ હોય ને કાં ચેતન હોય.

તેમાંના જડપદાર્થને તો ચેતના ન હોય તે ચેતનાને અભાવે તેને પોતાપણું જ ન હોય તેથી તે પોતાની મેળે હોઈ શકે નહિ, અને જે કાંઈ પોતાની મેળે ન હોઈ શકે તે હોયજ નહિ તેથી જડપદાર્થ તો કાંઈ હોયજ નહિ અને જે કાંઈ નજ હોય તે અસત કહેવાય તેથી જડપદાર્થ તો અમતજ કહેવાય.

ચેતન પદાર્થ કાંઈ હોય તો તેને ચેતના હોય અને જેને ચેતના હોય તેને પોતાપણું હોય તથા જેને પોતાપણું હોય તે પોતાની મેળે હોઈ શકે તેથી ચેતન પદાર્થ કાંઈ હોય તો તે હોઈ શકે અને જે કાંઈ પોતાની મેળે હોય તે જો હોય તો તે મદને મટિ હોય, તે ન હોય એણે કદી ન બને તેથી જો ચેતન પદાર્થ કાંઈ હોય તો તે

સદાને માટે હોય, અને સદાને માટે જે હોય તે મત કહેવાય તેથી ચેતન પદાર્થ કાર્ધ હોય તો સત્ કહેવાવા પાત્ર હોય.

પણુ જે કાર્ધ ચેતન હોય તો તે વ્યાપી હોય અને જે કાર્ધ વ્યાપી હોય તે સર્વત્ર હોય, તેથી તેને ગતિ કરીને જવા માટેની કાર્ધ જગ્યા ખાલી રહેલી ન હોય તેથી ચેતન પદાર્થ કાર્ધ હોય તો પણુ તેને ગતિ શક્ય ન હોય.

એમ એકલો એક પદાર્થ તો કાર્ધ ગતિવાળો હોઈ શકે નહિ.

જડપદાર્થ કાર્ધ હોય તો તે વ્યાપી ન હોય તેથી જે તેવા જડ પદાર્થમાં ચેતન પદાર્થની ચેતના બળે તો તેવા જડ પદાર્થમાં ગતિનો સંભવ થાય.

પણુ જડ પદાર્થ તો મૂળે કાર્ધ હોય નહિ અને હોય તો પણુ તે વ્યાપી ન હોવાથી પરિમિત હોય તેથી અપરિમિત એવો ચેતન પદાર્થ પરિમિત એવા જડ પદાર્થમાં સમાઈ શકે નહિ, તેથી ચેતન પદાર્થની ચેતનાને તેમાં લગવાનો સંભવ થાય નહિ, માટે વાસ્તવિક સ્થિતિમાં જેમ જડ કે ચેતન એવો કાર્ધ એકલો એક પદાર્થ ગતિવાળો હોઈ શકે નહિ તેમ જડ તથા ચેતનના સંયોગવાળો કાર્ધ મિશ્ર પદાર્થ પણુ ગતિવાળો હોઈ શકે નહિ.

તેથી જગત્ એવો એક પદાર્થ પણુ વાસ્તવિક સ્થિતિમાં કાર્ધ હોવાનો સંભવ નથી તો જગતના સમુદાયશ્રૂત કાર્ધ જગત્ કે જગતી તો હોવાને સંભવ ન જ હોય.

છતાં જગત્ એવા અનેક પદાર્થો અહિ પ્રલક્ષ જણાય છે, અને જગત્ પદાર્થોના સમુદાયશ્રૂત જગત્ વા જગતી પણુ અહિ પ્રલક્ષ અનુભવાય છે.

તેથી જગતના સમુદાયશ્રૂત જગત્ વા જગતી કોઈએ ઉપગમીને ઉપસ્થિત કરેલ હોય એમ માનવા કારણ મળે છે.

પણુ જે કાર્ધ ન હોય તેને વાસ્તવિક સ્થિતિમાં ઉપગમવાનું શક્ય ન હોય. અને ઉપજેલું એવું કાર્ધ વાસ્તવિક સ્થિતિમાં ઉપજેલું હોય નહિ.

તેથી જે કાર્ધ તેને માયાવડે ઉપગમવા સમર્થ હોય તેજ તેવાં કાર્ધને ઉપગમી શકે. વાસ્તવિક સ્થિતિમાં કાર્ધ પણુ પદાર્થ જે હોઈ શકે તો તે એકલો એક ચેતન પદાર્થ હોઈ શકે. અને ચેતન પદાર્થ વ્યાપી હોય તેથી જે એક પણુ તેવો પદાર્થ. કાર્ધ હોય - તો તે સર્વત્ર હોવાથી તેવો બીજો કાર્ધ પદાર્થ હોઈ શકે નહિ.

તેથી વાસ્તવિક સ્થિતિમાં જે કાર્ધ પણુ પદાર્થ હોય તો તે એકલો એકજ ચેતન પદાર્થ હોય. અને જે તેવો ચેતન પદાર્થ કાર્ધ હોય તો ચેતનાના સદ્ભાવે તેને માયાનું સામર્થ્ય પણુ હોય. તેથી જગતને ઉપગમવા કાર્ધ સમર્થ હોય તો તે એકલો એક ચેતન પદાર્થજ હોય. અને જગત્ તો અહિ પ્રલક્ષ અનુભવાય છે તેથી તેને ઉપગમી ઉપસ્થિત કરનારો ચેતન પદાર્થ પણુ હોવોજ નોંધએ એવો નિર્ધાર થાય છે.

જે કાર્ધ એક પદાર્થ બીજા કાર્ધ પદાર્થને ઉપગમીને ઉપસ્થિત કરે તેજ પદાર્થ તે બીજા પદાર્થની સ્થિતિ સમયે તેની વ્યવસ્થા વા નિયમન કરવા સમર્થ હોય તથા તેનો પાછો વિલય કરવા પણુ સમર્થ હોય.

અને એવી રીતે જે એક પદાર્થ બીજા પદાર્થની ઉત્પત્તિ સ્થિતિ ને લયનું નિયમન કરે તે પદાર્થ તે બીજા પદાર્થનું ઈશ્વર કહેવાય.

તેથી ચેતન પદાર્થ જગત્ પદાર્થોના સમુદાયશ્રૂત આ સંપૂર્ણ જગતનું ઈશ્વર એટલે જગદીશ્વર હોય.

જગત્ પદાર્થોના સમુપાયકૃત સંપૂર્ણ જગતમાંના કોઈ એક અથવા અધિક પદાર્થ અન્ય જગત્ પદાર્થોનો કે પદાર્થોના ઈશ્વર હોય એ બનવા નોગ નથી

તેથી જગત્ પદાર્થોની સગામાં પડેના કોઈ એક અથવા અધિક પદાર્થો મળીને અન્ય તેના કોઈ પદાર્થોનું નિયમન કરવાના વેગને ધારણ કરે એ તેમનું પદાર્થોના વાસ્તવિક સ્વરૂપનું અગાધ સ્વચનારું છે

પણ જગત્ની રચનામાં જગત્ એવો એક પદાર્થ તેવા અન્ય પદાર્થનું નિયમન કરે એવો પણ ક્રમ રાખેલો હોવાથી ધણાઓ અન્યનું નિયમન કરતા પણ જોવામાં આવે છે.

એવી રીતિમાં અન્યનું નિયમન કરનારાએ ઈશ્વરના પ્રમિદ્ધ ધારાધોગ્યને અનુમરીનેજ તેણે નિયમન કરતું ઘટે. પોતાની ભુદ્ધિના જ દોરપર તેણે નિયમન કરવાથી તેણે નિયમન કરનાર પોતે જગદીશ્વરનો અપરાધ કરે છે એવું તેણે જાણવું જોઈએ.

જગદીશ્વર જગત્ પદાર્થને કોષ્ટને પ્રત્યક્ષ જોવામાં આવતા ન હોવાથી જગદીશ્વરનાં ધારાધોરણ શું છે તે જાણવા સર્વ સમર્થ ન હોય.

પણ પૂર્વપુરુષોએ તપશ્ચર્યાવડે શુદ્ધ યત્નને જગદીશ્વરનો સાક્ષાત્ સમઘ સાધી તેમના જગત્નું નિયમન કરવાના ધારાધોરણ જાણેલા છે તે આજપર્યંત શાસ્ત્રની સંતાથી ઉત્તરોત્તર પરંપરાથી ઉતરી આવેલા છે.

શાસ્ત્રમાં વિદિત કહેલી રીતે પોતાનું તથા પોતાને અનુસરનાગઓનું નિયમન કરનારા સુખી થાય છે, અને શાસ્ત્રમાં અવિદિત કહેલી રીતે પોતાનું તથા પોતાને અનુસરનારાઓનું નિયમન કરનારાં દુઃખી થાય છે એમ આજપર્યંતનો અનુભવ પણ છે.

શાસ્ત્રમાં વિદિત કહેલું ધણું વાસ્તવિક રીતે અવિદિત છે અને શાસ્ત્રમાં અવિદિત કહેલું ધણું વાસ્તવિક રીતે વિદિત છે એમ આજની અર્ચાચીન કેળવણી પામેતા ધણાઓ ધણીક વાતોમાં માનતા થયા છે

પણ એ એમનો મતિભ્રમ છે એમ જાને દિવસે તેમને જણાયા વિના રહે એવું નથી

માટે જગતમાંના પ્રત્યેક પોતાનું તથા પોતાને અનુસરનાગઓનું જગદીશ્વરનાં સાક્ષાત્ સંમુખથી સાંપડેલાં તથા ઉત્તરોત્તર પરંપરાવડે ઉતરી આવેલાં શાસ્ત્રોના ઉપદેશને અનુસરીનેજ નિયમન કરતા રહેવાનું રાખવું જોઈએ, અને કેવલ પોતાની મનિપ્રમાણે પોતાનું તથા પોતાને અનુસરનારાઓનું નિયમન કરતા કલચિત જગદીશ્વરે અવિદિત ગણેલું નિયમન યદ્ય જવાનો સંસ્કર છે તથા તેથી જગદીશ્વરનો નિયમન પ્રમાણે એ અપરાધની શિક્ષા સંકન કરવાનો અવસર આવવા સમર્થ છે એવો વિચાર કરી શાસ્ત્રથી વિરુદ્ધ પોતાની મતિ પ્રમાણેનું નિયમન કરતાં અટકવું જોઈએ.

[*]

૬૬૬૬૬૬

[લેખક.-શ્રી ક્યાળસિદ્ધ લાલસિદ્ધ ઠાકોર]

શિષ્યો સાધના કરે છે અને ગુરુદેવ પ્રસન્ન થાય છે

આ શિષ્યોના આશ્રમને જોવા આખી દુનિયાના સાધકો આવે છે.

એક સાત્ત્વિક રચનામાં આ આશ્રમ છે—આસપાસ શાંત વાતાવરણ છે—એ

વાતાવરણમાં આંદોલનો પણ આનંદભર્યા ઉડ્યા કરે છે...

આગાહીમાં બેસીને આ આશ્રમમાં આવી થકાય છે—એશિયનમાં બીટીને પણ આવી થકાય.

દુનિયાના બધા દેશોમાંથી શિષ્યો આ આશ્રમમાં સાધના કરવા આવે છે. ગુરુદેવ ઠાળાગારા એવા સૌ શિષ્યોને માધના શીખવે છે.

આ આશ્રમમાંની સાધના એવી કે શરીર સામ્યતામ્ય રહે, મન ચાક્રું રહે ને યુક્તિનું તેજ વધે

સાધનાની સિદ્ધિ એવી કે આ આશ્રમના શિષ્યોમાં દેહાભિમાન રહે જ નહિ.

“આત્માજ છીએ”-એવી સાચી સમજ આ શિષ્યોમાં સુદૃઢ થઈ જાય.

કારણુકે, આ “આત્મસ્વરૂપ”નું સાચું ને સ્વાભાવિક શિક્ષણ તેમને સૌને આ આશ્રમમાં મળતું રહે છે

શિષ્યો તો ભિન્નભિન્ન પ્રકૃતિના ને ભિન્નભિન્ન રુચિવાળા હોય એ સ્વાભાવિક ગણાય-પરંતુ, આ આશ્રમની સાધનામાં શક્તિ એવી કે કૃત્રિમ બોદભાવ ને દેહભાવ અગપાછ જાય અને અકૃત્રિમ એવો અભોદભાવ ને આત્મભાવ સ્ફુર્પા કરે-અને-અમર-ભાવને પોષે એવા સરકાર પલાળ કરે.

આવા શિષ્યોને જોતા દુનિયાના ઠાણા લોકો અવારનવાર આગ્રા કરે ને વિચારે કે—

“આવા આશ્રમો-ને-આવા ગુરુદેવ આપણી દુનિયાના બધા દેશોમાં હોય, તો પ’ગી-‘મારું-તારું’ રહે નહિ, ‘મારું-તારું’માંથી ઉદ્ભવતી મનોવ્યથા ને ‘મારામારી’ રહે નહિ, અશાંતિ ને અસુખ રહે નહિ.”

આ દુનિયામાં શાંતિ ને સુખ રાખવાં હશે, તો આ દુનિયાના વામીઓએ “આત્મા”ની સાધના કરવી પડશે-“આત્મભાવ”-ના સરકાર સુદૃઢ કરવા પડશે.

અને-નેને માટે-આવા આશ્રમોનું-આવા આત્મદાશ્રમોનું અવલંબન લેવું પડશે ને આવા ગુરુદેવનું સેવન કરવું પડશે....!

યોગસૂત્રો

[અનુવાદક-શ્રી મહારાણીદાસ ગોકુળદાસ દેશાઈ-વેદાંતભૂષણ]

(અનુસંધાન ગત અંકના પૃષ્ઠ ૧૦૨ થી)

પ્રમાણવિપર્યયવિકલ્પનિદ્રા સ્મૃતયઃ ॥ ૬ ॥

ગુર્જરીઃ—પ્રમાણ, વિપર્યય, વિકલ્પ, નિદ્રા ને સ્મૃતિ એમ વૃત્તિના પાંચ બેદ છે.

પદ્મોદિનીઃ—પ્રમાણાદીનાં લક્ષણં તુ સૂત્રેણૈવોક્તમ્ ॥ ૬ ॥ પ્રમાણ-આદિ પ્રત્યેક બેદનું લક્ષણ તો સૂત્રવડેજ કહેલું છે

ભાષ્યઃ—તા ક્ષિપ્રાઘ્નાક્ષિપ્રાઘ્ના પંચધાતૃત્તય પ્રમાણવિપર્યયવિકલ્પનિદ્રા-સ્મૃતયઃ । તે ક્ષિપ્ર અને અક્ષિપ્ર વૃત્તિઓના જે પાંચ બેદો છે તે પાંચ બેદો પ્રમાણ, વિપર્યય, વિકલ્પ, નિદ્રા ને સ્મૃતિ એ પ્રમાણના છે.

અનુવાદ—ક્ષિપ્ર તથા અક્ષિપ્ર વૃત્તિઓના જે પાંચ બેદો હોવાનું કહ્યું છે તે પાંચ બેદો પ્રમાણ, વિપર્યય, વિકલ્પ, નિદ્રા ને સ્મૃતિ એ પ્રમાણના છે. એ પ્રત્યેક બેદનું સ્વરૂપ હવે પછી સૂત્રાવડેજ કહેલું હોવાથી અહિં તેનું વિશેષ વિવેચન કરેલું નથી

પ્રત્યક્ષાનુમાનાગમા. પ્રમાણાનિ ॥ ૭ ॥

ગુર્જરી.—પ્રત્યક્ષ અનુમાન ને આગમ એ પ્રમાણ છે.

પદ્યમેધિની.—પ્રમાણશબ્દોડજહલિંગ' તેન પ્રમાણાતીતિપ્રયોગઃ । પ્રમાણશબ્દ
નામરૂપે ન વાપરતાં વિશેષણરૂપે વપરાય સારે પણ તેની નાન્યતરગતિને ઊડનારી ન
હોવાથી આ સૂત્રમાં પ્રત્યક્ષપ્રમાણ, અનુમાનપ્રમાણ ને આગમપ્રમાણ એમ પ્રત્યક્ષ
અનુમાનને આગમના વિશેષણરૂપે વપરાયેલો હોવા છતાં તથા પ્રત્યક્ષ અનુમાન ને આગમનો
સમાસ તરગતિનો થવા છતાં પ્રમાણશબ્દ અહિં નાન્યતરગતિમાંજ વાપરેલો છે પ્રમા-
કરણં પ્રમાણમિતિ સત્તામાન્યલક્ષણમ્ । પ્રમાણ કારણ તે પ્રમાણ એમ તેનું
સામાન્ય લક્ષણ છે પ્રમાણ અવાધિતાર્થાવગમહો યોગ્ય । અને અરે પદાર્થને વિષય
કરનાર જ્ઞાન પ્રમાણ છે. ચિત્તસ્ય અર્થાકાગયાં વૃત્તો ચિદાત્મનો યો પ્રતિચિત્ત
સ ચાસ્મિન્ શાસ્ત્રે પૌરુષેયો યોગ્ય. ફલમિતિ ચોચ્યતે । ચિત્તની પદાર્થાકાર વૃત્તિમાં
ચિદાત્માનું જે પ્રતિબિંબ હોય છે તેને આ શાસ્ત્રમાં પુરુષ કહેલો છે, તેથી ચિત્તની
પદાર્થાકાર વૃત્તિ થતાં પદાર્થનું જ્ઞાન ચિત્તમાં થતું હોવા છતાં તે પુરુષને થતું કહેવાય છે
અને પુરુષને એ રીતે જ્ઞાન થતું તે ચિત્ત તથા હૃદયોના આધારનું ક્ષણ કહેવાય છે.
તત્ર ઇન્દ્રિયસંબન્ધદ્વારા ચિત્તસ્ય વિષયસંબંધે સતિ યા તત્ર વિશેષનિર્ધારણા
વૃત્તિરૂપ જાયતે સા પ્રત્યક્ષમ્ । સા વિષયમાથે હૃદયોદ્વારા ચિત્તને સંબંધ થતાં
વિષયના વિશેષરૂપનો જે નિશ્ચય ઉપજે છે તેને પ્રત્યક્ષ કહેવામાં આવે છે. હેતુદર્શનાત્
હેતુમતીયા સાધ્યતાવચ્છેદકસામાન્યનિર્ધારણાવૃત્તિર્જાયતે સા અનુમાનમ્ ।
હેતુને જોવાથી તે હેતુવાળા સાધ્ય પદાર્થના સંબંધવાળી ચિત્તની સાધ્ય પદાર્થના સામાન્ય
નિશ્ચયની જે વૃત્તિ ઉપજે છે તેને અનુમાન કહેવામાં આવે છે આપ્તેન દષ્ટોડનુવિતો
વાયો યેન શબ્દેનોપદિશ્યતે તસ્માચ શબ્દાત્ ધોતુર્યા તદર્થવિષયા વૃત્તિરુદેતિ
સા આગમ इति संक्षेपः ॥ ૭ ॥ આમ પુરુષે દેખેલા વા અનુમાન કરાયેલા પદાર્થોનો
જે શબ્દવડે અન્યને ઉપદેશ કરવામાં આવે છે તે શબ્દના શ્રવણથી સંબંધનારને તે
પદાર્થને વિષય કરનારી જે વૃત્તિ ઉપજે છે તેને આગમ કહેવામાં આવે છે. એમ
પ્રમાણનું સંક્ષેપમાં વિવેચન છે

સાધ્ય.—પ્રત્યક્ષાનુમાનાગમો પ્રમાણાનિ । પ્રત્યક્ષ, અનુમાન ને આગમ એમ
પ્રમાણ છે. ઇન્દ્રિય પ્રણાલિકયા ચિત્તસ્ય વાહ્યસ્વરૂપગત્તદ્વિષયા સામાન્યવિશે-
ષાત્મનોડર્થસ્ય વિશેષાવધારણપ્રધાનાવૃત્તિ પ્રત્યક્ષ પ્રમાણમ્ । હૃદયોદ્વાર પ્રજ્ઞાસિદ્ધિવડે
ચિત્તને બહારના પદાર્થમાથે સંબંધ થતા સામાન્ય અને વિશેષ રૂપવાળા તે પદાર્થના
સંબંધમાં મુખ્યથી વિશેષરૂપના નિશ્ચયવાળી ચિત્તની વૃત્તિ પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ કહેવાય છે.
ફલમવિશિષ્ટ પૌરુષેયચિત્તવૃત્તિયોગ્ય । પુરુષથી લુદ્ધ પાડી ન રાકાય એવા ચિત્તની
વૃત્તિરૂપ જ્ઞાન તે પુરુષના જ્ઞાનરૂપ ક્ષણ કહેવાય છે પ્રતિસંબંધી પુરુષ હ્યુપરિહાસુપ-
પાદવિધ્યામ્ । પુરુષ ચિત્તના જ્ઞાનને પોતાનું જ્ઞાન માનનાર છે એમ અમે આગમ
દેખાડી દેશું. અનુમેયસ્ય તુલ્યજાતોયેષ્વનુવૃત્તો ભિન્નજાતોયેષ્વો વ્યાપૃત્ત સંબંધો
યસ્તદ્વિષયા સામાન્યવધારણપ્રધાના વૃત્તિરનુમાનમ્ । અનુમાન કરવાના પદાર્થની સમાન
ભાવિવાળા પદાર્થોમાં રહેલો અને લુદ્ધ ભાવિવાળા પદાર્થની લુદ્ધ પાડનારો જે હેતુ દેખ
છે તે હેતુનો સંબંધ થતાં તે હેતુવાળા પદાર્થના મુખ્યપણે સામાન્ય રૂપના નિશ્ચયવાળી
વૃત્તિ અનુમાન કહેવાય છે. યથા દેશાંતરપ્રાપ્તેર્ગતિમચ્છન્નપ્રતારકો ચૈવયત્ । જેમ
ચૈત્રનામવાળો દેશાંતરને પામેલો પુરુષ ગતિવડે દેશાંતરને પામેલો દેખ છે તેથી દેશાંતરને

પરચુરણ મેટ

(કાર્તિકે અને માગસર સં ૨૦૦૫)

૦-૪-૦ શ્રી. માણેલાલ નાનજી ચંદારાણી	૧-૪-૦ શ્રી. અમૃતલાલ નગીનદાસ-સુગત
૦-૮-૮ પરચુરણ	૯-૧૨-૬ " કાનજી મેખાભાઈ-નાથરાયી
શ્રી ખીલખા આનંદાશ્રમમાં નૂતન વર્ષના	તરફથી ૧૫ શિલિંગ
દિવસે મહાપૂજન થતાં નીચે પ્રમાણે મેટ:-	૧-૦-૦ " નારણદાસ જમનાદાસ
૧-૦-૦ શ્રી. મોરારજી આધવજી	૦-૪-૦ " પ્રવીણકાંત પ્રભાશંકર જોશી
૧-૦-૦ શાસ્ત્રી નાનાલાલભાઈ	૧-૦-૦ " મગળસિંહજી રોહા-કચ્છ
૧-૦-૦ શ્રી. અંબાશંકરભાઈ ત્રિવેદી	૧-૦-૦ " મધુવનદાસ સી. પરીખ-ગોધરા
૧-૦-૦ " ટોકરશીભાઈ	૫-૦-૦ " વામનરાય જટારાકર-પાટણ
૦-૮-૦ " નર્મદાશકર પચોળી	ખેસતા વર્ષની મેટ
૧-૪-૦ " માણેલાલભાઈ	૨૧-૪-૦ " મધુવનદાસ સી. પરીખ-ગોધરા
૧-૦-૦ " મોરારજી જગનલાલ	તરફથી નિલદાન અને પરચુરણ
૦-૪-૦ પૂ. ધ. ધ્વજપ્રકાશજી	મેટ
૦-૫-૦ શ્રી. દેવશંકરભાઈ કાદારી	૦-૮-૦ " મોરારજી જગનલાલ-જૂનાગઢ
૧-૦-૦ " ભગવાનજીભાઈ ચંદારાણી	૫-૦-૦ ખેન કરતુરખેન ગોવર્ધનદાસ-આર
૦-૪-૦ " અંબાશકર નાનજી જોશી	૧-૦-૦ શ્રી મંગળદાસ માધવલાલ-સાદરા
૦-૪-૦ પૂ. ધ. દલપતરામભાઈ	૧-૪-૦ " પુરુષોત્તમરાય અંતરરાય-ભાંગરોળ
૦-૨-૦ શ્રી. લલિતપ્રસાદ જોશી	૨-૦-૦ " ચત્રચુગ બીમજી-પોરબંદર
૦-૨-૦ " અનંતપ્રસાદ જોશી	૬-૦-૦ " માણેલાલ નાનજી ચંદારાણી
૧-૪-૦ ખેન લક્ષ્મીભાઈ માધવજી-કરાચી	સ ૨૦૦૫ની સાલના નિલદાન
૧-૪-૦ " વેલીભાઈ માધવજી-કરાચી	૧-૧-૩ પરચુરણ મેટ મદિરથી
૧-૦-૦ " મણિખેન-જોરાવરનગર	૨-૦-૦ શ્રી જમશેદજી પેરતનજી-માહીમ
૦-૨-૦ " ઉમિયાખેન ગોરધન	૦-૪-૦ " મૂળશકર કાનજી વકીલ
૧-૦-૦ " સતોકખેન કરાચી	૨-૦-૦ " રતિલાલ ડાહ્યાભાઈ-રાજકોટ
૦-૨-૦ " જયાગૌરી જીવરામ	૧-૦-૦ " મહારાણીદાસ ગોકુલદાસ દેસાઈ
૦-૪-૦ " ચંદ્રમાળા, ભગવતી, નિરંજના	૧-૦-૦ " લાલજી ત્રીણાભાઈ-જૂનાગઢ
૦-૧-૦ શ્રી માણેલાલભાઈ-પૂનપાના	૨-૦-૦ " બાલકૃષ્ણ ગભીર શર્મા
૧-૦-૦ " ટોકરશી ગોવિંદજી	૧-૦-૦ " ચતુર્ગભાઈ આશાભાઈ પટેલ
૧-૦-૦ માતુશ્રી રાણુરમા-ખીલખા	૦-૪-૦ " ધરમશી જગનલાલ
૨-૦-૦ બાપ શ્રી કમભાઈ-કુતિયાણા	૦-૪-૦ " ભગવાનજી બીમજી
૧-૦-૦ ખેન શ્રી અમુલાખેન-ખીલખા	૧-૦-૦ " ધનેશ્વર દેવશકર
૦-૮-૦ " સુમજીમા-ખીલખા	૦ ૧૨-૬ મહાપૂજનની આરતીના
૧-૪-૦ " સતોકખેન માધવજી-કરાચી	૧-૦-૦ શ્રી. ભગવાનજી મનુભાઈ ચંદારાણી
૧-૪-૦ શ્રી વેલીભાઈ માધવજી-કરાચી	૦-૮-૦ " ટોકરશી ગોવિંદજી
-૦ " મણિખેન-ખીલખા	૦-૪-૦ " હીરજી ગોવિંદજી
x x x	૦-૮-૦ " લાભશકર ભવાનીશંકર માક્ષ

- ૦-૮-૦ શ્રી. વસંતરાયભાઈ-ભાંગરાય
 ૦-૧૦-૦ બેન મનોકમેન રૂપસિદ્ધ-અમરેલી
 ૧-૪-૦ શ્રી. દામજી નામજી-કુડલા
 ૦-૮-૦ ,, રામજી લક્ષ્મીચંદ-કુડલા
 ૦-૨-૦ ,, જગનલાલ જગવાનજી પાટક
 ૫-૦-૦ ,, કેશવજી જોરામ-મરમક
 ૧-૦-૦ ,, પ્રભાસકર સુંદરજી-ગીગણી
 ૧-૦-૦ ,, નયુગમ લક્ષ્મીરામ
 ૧-૦-૦ શાસ્ત્રી નારણજી કેશવજી-રાજકોટ
 ૦-૪-૦ શ્રી. ચપકલાલ મૂલશકર
 ૧-૦-૦ ,, વકીલ મૂલશકર ઇશ્વરજી
 ૨-૪-૦ ,, હીરજી ગોવિંદજી
 ૧-૪-૦ બેન માણેકબેન પીતાંમર-રાજકોટ
 ૦-૪-૦ ,, હીરબેન આદિવજી માનબેન
 ૧-૪-૦ શ્રી ટાકરશી ગોવિંદજી ચંદારાણી
 ૧-૪-૦ ,, ચંદુલાલ મોગરજી
 ૨-૮-૦ ,, લાલજી ઝીણાભાઈ-જૂનાગઢ
 ૨-૦-૦ ,, સાકરલાલ જવાનીસાકર-જાવનગર
 ૧-૦-૦ ,, વામનરાય ગિરજાશકર-જોડાદ
 ૧-૦-૦ ,, મહારાણીદામ ગોકુલદામ દેસાઈ
 ૧-૪-૦ ,, રામજી વિશ્રામ-જૂનાગઢ
 ૧-૦-૦ ,, જમશેદજીભાઈ-મુખઈ
 ૨-૦-૦ બેન નિર્મળબેન-વડોદરા
 ૨-૪-૦ ,, દિવાળીબેન પ્રજલાલ
 ૧-૦-૦ શ્રી. નરોત્તમ પરજી કંસાગ
 ૧-૦-૦ ,, કેશવલાલ કરસનજી-વઢવાણ
 ૫-૦-૦ ,, તુલસીદાસ બેતસી-મલાડ
 ૨-૮-૦ ,, મોરારજી જગનલાલ-જૂનાગઢ
 ૧-૦-૦ શ્રી કેશવલાલ માણેકલાલ
 ચંદારાણી-જાવનગર
 ૫-૦-૦ બેન યશોદાગૌરી હરિલાલ
 ૭-૦-૦ શ્રી. દયાજીસિંહ લાલસિંહ ઠાકોર
 ૦-૪-૦ સૌ પ્રુપ્પલતાબેન ત્રિવેદી
 ૧-૭-૬ પગચુરણ મદિરેયા
 ૧૫-૦-૦ શ્રી. હર્ષદરાય મહારાણીદાસ દેસાઈ
 ઓગસ્ટ, સપ્ટેમ્બર, ઓક્ટો-
 બરના માસિક જપનિમિત્તે
 બેટ તથા નિલદાન

- ૧-૦-૦ શ્રી ચાણવજી વામનરાય
 ૧-૦-૦ ,, મણિલાલ બોગીલાલ
 ૧-૦-૦ ,, ભગવતપ્રસાદ મૂલજી
 ૫-૦-૦ મેં રવ, સવિતાભાઈ મગનલાલ
 -રાજકોટ
 ૦-૪-૦ બેન નિર્ભયકુવરબેન-વડોદ
 ૦-૫-૦ ,, કેશવબેન ગોપાલજી
 ૦-૨-૦ ,, લીલાબેન-પોરબંદર
 ૨-૦-૦ શ્રી રવિશંકર જગનલાલ મવજી
 ૨-૦-૦ ,, નાનુભાઈ જોડાભાઈ
 ૧-૦-૦ ,, નટવરલાલ ચતુરભાઈ
 ૦-૪-૦ બેન દયાગૌરી જે ભટ્ટ
 ૦-૮-૦ શ્રી. યુનિલાલ શાસ્ત્રી
 ૧-૦-૦ ,, ચતુરભાઈ આશાભાઈ પટેલ
 ૦-૪-૦ એક બહેન, અશ્વિનિકુમાર, પ્રવીણ-
 ચંદ તથા ગિરિશ ભટ્ટ
 ૦-૨-૦ શ્રી જયશકર મયારામ ભટ્ટ
 ૦-૮-૦ ,, હરદત્ત રેવાશકર જોશી-મોજીદ
 ૨-૦-૦ ,, જીવરાજ રામજી-જૂનાગઢ
 ૧-૦-૦ ,, શકરલાલ મોહનલાલ
 ૧-૦-૦ ,, લાણજી મૂલજી
 ૦-૪-૦ ,, ચત્રજી ગાડાલાલ
 ૦-૮-૦ ,, પરમાણુ લાલજી
 ૦-૪-૦ ,, પ્રેમજી પૂજા
 ૦-૪-૦ ,, આણુજી હરજી
 ૦-૪-૦ ,, મોહનલાલ ગોહળદાસ
 ૦-૪-૦ ,, મોહનલાલ દામજી
 ૦-૪-૦ ,, માનસંકર શંકરલાલ
 ૦-૪-૦ ,, જીજીવન ઝીણા
 ૦-૨-૦ ,, લક્ષ્મીસકર રામજી
 ૦-૨-૦ ,, વલ્લભરામ રામજી
 ૦-૨-૦ ,, જનન રણકોટ
 ૦-૨-૦ પરચુરણ
 ૧૧-૦-૦ જંજીરમા કાર્તિકી પૂજનની બેટ
 ૬. શ્રી. અંબારામ તુલજીગમ-
 જંજીર
 ૧-૦-૦ શ્રી. જીવજી-જીવજી-પોરબંદર
 ૧ ,, બેન લીલાવતીબેન-પોરબંદર

અમદાવાદ આનંદાશ્રમમાં બેસતા વર્ષના
દિવસે મહાપૂજન બેટા:—

- ૦-૪-૦ શ્રી. જયશંકર મયારામ બટ
૦-૪-૦ બેન દયાગૌરી જયશંકર
૦-૨-૦ શ્રી. અશ્વત્થિકુમાર જટારંકર
૦-૨-૦ શ્રી. ગિરીશ તથા પ્રવીણચંદ્ર
૦-૨-૦ શ્રી. બેચરલાલ બટ
૦-૨-૦ સૌ. નીલમબેન બેચરલાલ
૦-૪-૦ શ્રી. હરજીવન ધનજી
૧-૦-૦ ,, રસિકલાલ ચંદુલાલ
૨-૦-૦ ,, ધીરજલાલ પ્રેમચંદ
૧-૦-૦ ,, વાસુદેવ પુરુષોત્તમ
૦-૪-૦ સૌ. બેન ઉષા વાસુદેવ
૦-૪-૦ બેન જયાબેન બટ
૦-૨-૦ કુમારી બેન પત્તા જે. બટ
૦-૨-૦ બેન બારતીમેન જે. બટ
૦-૨-૦ ,, હેમલતાબેન કે. શાસ્ત્રી
૦-૨-૦ શ્રી. રમેશ કે શાસ્ત્રી
૦-૨-૦ બેન મીનાક્ષીમેન તથા બેમીબેન
૧-૦-૦ શ્રી. જોડાભાઈ લાલુભાઈ પટેલ
૦-૮-૦ ,, જટારંકર હીરજી
૦-૪-૦ ,, નવીનચંદ્ર જયાપ્રસાદ
૦-૨-૦ ,, કિશોર ચંદ્રશંકર
૧-૦-૦ ,, ચતુરભાઈ પટેલ
૧-૦-૦ ,, હરપ્રસાદ જેશંકર બટ
૧-૪-૦ સૌ કાતાબેન શાંતિલાલ
૧-૦-૦ ગ રવ વિજયાલક્ષ્મી જે. બટ

x

x

x

- ૧-૦-૦ શ્રી. કાલિદાસ ઇશ્વરભાઈ-જાણુંદ
૧-૦-૦ બેન ચચળમેન
૦-૪-૦ શ્રી. નરેન્દ્ર કાલિદાસ
૦-૪-૦ ,, ચૈત્રભાઈ કાલિદાસ
૦-૪-૦ બેન રમીતમેન કાલિદાસ
૦-૮-૦ બેન લક્ષ્મીબેન માધવજી
૨-૦-૦ શ્રી. નાનાભાઈ બટ-અમદાવાદ
૦-૪-૦ બેન નિર્મળાબેન પ્રભાચંદર-વડીઆ
૧-૪-૦ શ્રી. લાલજી દા. ભાઈ-જૂનાગઢ
બેન પાર્વતીમેન નાણુભાઈ-સુરત

- ૨-૮-૦ લાઈ બાણુનાં લક્ષ્મપ્રસંગે બેટ
-ગમનગર
૨-૮-૦ ચિ. બેન ગુલાબનાં લક્ષ્મપ્રસંગે
બેટ-ગમનગર
૧-૪-૦ શ્રી. રતનશી લલ્લુભાઈ-ઉમરાળા
૧-૪-૦ ,, અંગાલાલ તુલજીરામ-જુહાપુર
૨-૦-૦ ,, મંગળદાસ કેશવલાલ બકત
-ભોરિવલિ
૨-૦-૦ ,, માણેકલાલ દામોદર-ઉમરેઠ
૧-૦-૦ બેન રણિયાતમાઈ ગોરધનદાસ
-રાજકોટ
૩-૦-૦ શ્રી. આણંદલાલ ગોવિંદજી લાખાણી
૧-૦-૦ ,, ગિરધરલાલ વિઠ્ઠલદાસ-કુંડલા
૦ ૧૪-૦ ,, લાલશંકરભાઈ વગેરે-પોરબંદર
૦-૪-૦ વિ. જયંતિલાલે
૧-૪-૦ ડા. દામજી નાગજી-સાવરકુંડલા
૦-૮-૦ શ્રી રામજી લક્ષ્મીશંકર-સાવરકુંડલા
૧૯૨-૧૫-૬ કતિકી પૂણિમાના મહાપૂજન
મહોત્સવ પ્રસંગે ગુરુબધુઓ તરફથી
બેટ
૪૮-૧૪-૦ મહાપૂજન વખતે બહેનો તરફથી
આવેલી પૂજન બેટ
૧-૦-૦ ખટાઉ કરમશી અળણી-અમદાવાદ
૭-૦-૦ શ્રી લાલશંકર લવાનીશંકર માકડ
તરફથી મામશર થી જેઠ સુધીના
નિલદાનના.
૦-૨-૦ ,, મોરારજી કેશવજી-જૂનાગઢ
૧-૦-૦ ,, ઝવેરીલાલ જગજીવન-જૂનાગઢ
૦-૨-૦ ,, દારકાદાસભાઈ ડાકટર-મોરારજી
૧-૦-૦ બેન ગંગાબાઈ-ખીલખા
૦-૫-૩ ,, સુખજીબા-ખીલખા
૫-૦-૦ શ્રી. રથુજીઠ મનજી-રવની
૧-૦-૦ ,, ગિરધરલાલ વિઠ્ઠલદાસ-કુંડલા
૧-૪-૦ ,, દારકાદાસ ખેતમી-જોડીઆ
૦-૪-૦ ,, ગિરજશંકર ત્રિકમજી
૧-૦-૦ ,, પુરુષોત્તમ લાલજી-શાપુર
૧-૪-૦ ,, મોરારજી કેશવજી-રાજકોટ
૨-૮-૦ ,, તુલસીદાસ જોડાભાઈ-રાજકોટ

- ૫-૦-૦ માતૃગી સોનખાઇમા-ખીલખા
૦-૨-૦ શ્રી અંબાશંકર નાનજી જોરી
૧-૪-૦ શાસ્ત્રી પ્રભાશંકર નાનજી જોરી
-વડીયા
૧-૪-૦ શ્રી ચતુરભાઈ આશાભાઈ પટેલ
-અમદાવાદ
૧-૦-૦ „ ચતુરભાઈ આશાભાઈ પટેલ
-અમદાવાદ
૫-૦-૦ શ્રી જ્યોતિલાલભાઈ ત્રિવેદી-મહુવા
૧-૦-૦ બેન સવિતાબેન-જોરાવરનગર
૧-૪-૦ શ્રી લક્ષ્મણ મજલાલ-દહાણું
૧-૦-૦ અ સો બેન સવિત્રીબેન ઓઝા
૦-૪-૦ ચિ બેન કૃષ્ણા કેશવલાલ ઓઝા
૫-૦-૦ શ્રી ચંદુલાલ અંબાશંકર ત્રિવેદી
-અમદાવાદ
૦-૮-૦ „ દુષ્યંતરાય જી. ત્રિવેદી
૫-૦-૦ „ નયુભાઈ સામજી મહેતા
-અમરેલી
૫-૦-૦ „ વામનરાય જટાશંકર-પાટણ
૧-૦-૦ „ હરિશંકર જોશી
૧-૦-૦ „ લીલાધર ભોગીલાલ
૧-૦-૦ બેન કલાવતીબેન કેશવલાલ
૧-૦-૦ શ્રી હરગોવિંદ પીતામ્બર-વડોદ
૧-૦-૦ બેન જીવીબેન-વડોદ
૦-૪-૦ શ્રી. ગોપાળજી જીવનભાઈ
૫-૪-૦ શ્રી અમદાવાદ આનંદાશ્રમમાં પૂજ્ય-
પાદશ્રીને યાજ્ઞ ધરાવવા માટે હા
શાસ્ત્રી જયશંકર મયારામ બટ
૧-૦-૦ ગં રવ વિજયાલક્ષ્મીબેન બટ
૧-૦-૦ બેન ડાહીબેન ચતુરભાઈ
૦-૪-૦ અશ્વનીકુમાર જે. બટ
૦-૪-૦ શ્રી. દેવજીભાઈ
૮-૮-૦ સ્વર્ગસ્થ ભાઈલાલ નાનાલાલ ચાંડલ
તરફથી માસિક નૈવેદ્યના હા. ગંગા-
સ્વ. રવાખા
૦-૨-૦ બેન દયામૌરી બેન જે. બટ
૦-૧૦-૬ મોજલડ આશ્રમમાં પરચુરણ બેટ

- ૫-૦-૦ શ્રી. ભગવાનજી કાનજી-ધોરાજી
૧-૦-૦ શ્રી. પેાપટલાલ રૂમનાથ-વજાદડ
૧-૦-૦ બેન કેસરબેન-ધોરાજી
૨-૪-૦ ગ. સ્વ. જડીબેન-જોરાવરનગર
૦-૨-૦ શ્રી. ચીનભાઈ કાલિદાસ-સાથુદ
૧-૦-૦ „ મીત્રી ગોરધન જોરામ
૦-૮-૦ બેનમી અમુતાબેન-ખીતખા
૨-૦-૦ શ્રી. જશવનસિંહ નાગજીસિંહ-મોરખી
૧-૦-૦ „ હરશનદાસ હરજી
૧-૦-૦ „ નર્મદાશંકર ટી પચોળા
૨-૦-૦ „ કેશવલાલ જોશલાલ મજેડીયા
-મુંબઈ
કૃતિયાણા આનંદાશ્રમના માટોન્સવનિમિત્તે
મહાપૂજન બેટ —
૦-૮-૦ શ્રી. શામજી રણડોડ
૧-૦-૦ „ બેંગારસિંહ રૂમનાથસિંહ
૦-૪-૦ „ રામસિંહ સખાસિંહ
૦-૪-૦ „ રૂમનાથસિંહ ભવાનસિંહ
૦-૪-૦ „ રણજિતસિંહ
૦-૪-૦ „ માનસિંહ નયુસિંહ
૦-૨-૦ „ રમેશભાઈ
૦-૨-૦ બાઈ ઝવેરભાઈ
૦-૪-૦ શ્રી. હરિભાઈ
૦-૪-૦ બેન લાલુબેન
૦-૪-૦ „ કંચનબેન રામસિંહ
૦-૨-૦ „ ચાંતાબેન „
x x x
૦-૧૨-૬ શ્રી. કાનજીભાઈ મેપાભાઈ-નૈરાળી
લધુરનો બેટ તથા પૂજ્ય
૧-૭-૦ પરચુરણ બેટ મદિરેથી
૧-૦-૦ બેન વિલાબેન જે. બટ પૂનમ બેટના
૦-૧૦-૦ શ્રી. વલ્લભજી જીવાભાઈ-ખજાળીયા
૦-૪-૦ „ માણેલાલ નાનજી-ચદારાણા
૦-૪-૦ „ ભગવાનજી મનુભાઈના પુત્ર
કૃતિયાણા આનંદાશ્રમની કાંતિકી પૂજ્યાના
મહાપૂજનની બેટ —
૧-૦-૦ શ્રી. કેશવલાલ કલ્યાણજી
૧-૦-૦ „ શામજી રણડોડ

૦-૪-૦ શ્રી. જગજીવનભાઈ
 ૦-૨-૦ ,, સુરેશચંદ્ર
 ૦-૪-૦ ,, સુનીભાઈ
 ૦-૪-૦ ,, મૂળશંકરભાઈ
 ૧-૦-૦ ,, રૂપસિંહભાઈ

૧-૦-૦ શ્રી. બાલુભાઈ-ખખખરે
 ૦-૮-૦ બેન સવિતાબેન
 ૧-૦-૦ શ્રી. પ્રાણજીવન હંસરાજ
 ૨-૦-૦ ,, દેવશંકર શામજી રાવળ

શ્રી આનંદાશ્રમ સુમુદ્ધર્મકંઠ-મુંબઈ કાર્તિક સુદિ ૧૫ મંગળવાર તા. ૧૬-૧૧-૪૮

પૂજન લેટ:-

૫-૫-૮ એક ભક્તજન
 ૧-૦-૦ શ્રી ગૌરીશંકરભાઈ
 ૧-૦-૦ ,, દેવશંકર રાવળ
 ૫-૦-૦ ,, હરજીવન કેશવજી
 ૧-૦-૦ ,, ખીમજી ભીમજી
 ૦-૮-૦ ,, અમયાલાલભાઈ
 ૧-૦-૦ ,, છગનભાઈ સવજી
 ૧-૦-૦ ,, ભાણુજી પરમાણુક
 ૨-૦-૦ શ્રી. ચત્રભુજ શેઠ
 ૦-૪-૦ ,, મૂલજી હરજી
 ૦-૨-૦ એક ભક્તજન
 ૧-૦-૦ શ્રી રૂપસિંહભાઈ
 ૨-૦-૦ ,, લાલજી લાધાભાઈ
 ૧-૦-૦ ,, શંકરસિંહભાઈ
 ૧-૦-૦ ,, મૂલજી હરજીવન
 ૧-૦-૦ બેન અવલબેન
 ૧-૦-૦ બેન ઉષાબેન
 ૦-૮-૦ શ્રી. અરુણકુમાર
 ૧-૦-૦ બેન નર્મદાબેન
 ૧-૦-૦ ,, ગોદાવરીબેન

૧-૦-૦ શ્રી. જયતિલાલ મૂળશંકર
 ૧-૦-૦ ,, માવજી છગનલાલ
 ૧-૦-૦ ,, મૂલચંદ હરજીવન
 ૦-૮-૦ ,, પ્રાણજીવનભાઈ મુવ
 ૧-૦-૦ ,, રાજસિંહભાઈ
 ૧-૪-૦ ,, નરેન્દ્રસિંહભાઈ
 ૧-૪-૦ ,, ચંદ્રસિંહભાઈ
 ૦-૪-૦ ,, લીલાધરભાઈ
 ૫-૮-૦ શ્રી ગુણવતસિંહભાઈ
 ૦-૪-૦ એક ભક્તજન
 ૧-૦-૦ શ્રી રૂગનાથભાઈ
 ૦-૪-૦ ,, સુનીલાલભાઈ
 ૧-૪-૦ ,, મૂલશંકરભાઈ
 ૨-૦-૦ ,, કૃષ્ણદાસ શામજી
 ૨-૦-૦ એક ભક્તજન
 ૦-૮-૦ શ્રી મહેશકુમાર
 ૧-૦-૦ બેન કમલાબેન
 ૦-૮-૦ ,, ગીતાબેન
 ૧-૦-૦ ,, કિરણબેન

શ્રી પાર્શ્વદેવ આનંદાશ્રમ આશ્રિત વદિ ૧૧ મહાપૂજનની લેટ:-

૧-૦-૦ શ્રી. આણુદાસ ગોવિંદજી વકીલ
 ૦-૪-૦ ,, વિશ્વનાથ માધવજી
 ૦-૪-૦ ,, મેઘજી ઘેલાભાઈ
 ૦-૪-૦ બેન પ્રભાબેન
 ૦-૪-૦ ,, પાનખાઈ
 ૦-૪-૦ ,, રતનખાઈ
 ૦-૨-૦ શ્રી. કુરજી વાલજી

૦-૪-૦ શ્રી. જગલાલ કાનજી
 ૦-૪-૦ ,, ગોપાલજી જીવન
 ૦-૪-૦ ,, મથુરાદાસ હરજીવન
 ૦-૪-૦ બેન વજીબેન
 ૦-૪-૦ ,, નંદુખાઈ
 ૦-૫-૦ પરચુરણ

કાર્તિક સુદિ ૧ મહાપૂજન લેટ-પાર્શ્વદેવ

૧-૪-૦ શ્રી. દેવચંદ હંસરાજ
 ૦-૪-૦ ,, શુલાભાઈ નવરંગ
 ૦-૨-૦ પરચુરણ લેટ

૦-૪-૦ શાસ્ત્રી વિશ્વનાથ માધવજી
 ૧-૪-૦ શ્રી લાલજી ડાહ્યાભાઈ
 ૦-૪-૦ ,, નિર્ભયશંકર વિશ્વનાથ

શ્રીચોરંદર આનંદાશ્રમ કાર્તિક સુદિ ૧૫ ના મહાપૂજનની લેટ—

૨-૦-૦ શ્રી. આણંદલાલ ગોવિંદજી લાખાણી
૩-૦-૦ ,, દેવચંદ હસરાજ
૦-૮-૦ ,, જોડાલાલ કરસનજી
૦-૮-૦ ,, ગુલામરાય પ્રેમજી
૦-૪-૦ ,, મેઘજી ઘેલોભાઈ
૩-૦-૦ જૈન અમળાળાજેન
૦-૪-૦ ,, જીજીજેન
૦-૪-૦ ,, મહાલક્ષ્મીજેન
૧-૦-૦ શ્રી. ગોકલદામ ભાણુજી
૦-૪-૦ ,, ચન્નભુજ ભીમજી
૦-૮-૩ પરચુરણ

૫-૦-૦ શ્રી. લક્ષ્મીદાસદમરાજ
૧-૦-૦ ,, લાલજી ડાઘાભાઈ
૦-૮-૦ ,, દુલેરાય પ્રેમજી
૦-૪-૦ ,, વિશ્વનાથ માધવજી
૦-૪-૦ ,, નવચંદ રંગનાથ
૦-૮-૦ જૈન પ્રભાજેન
૦-૪-૦ ,, વાલીભાઈ હરિદાસ
૧-૦-૦ ,, માર્વતીજેન
૧-૦-૦ શ્રી પ્રભાશંકર જમનાદાસ
૦-૮-૦ ,, મણિભાઈ અમથારામ

શ્રીઅમદાવાદ-આનંદાશ્રમ કાર્તિક સુદિ ૧૫ની મહાપૂજનની લેટ—

૧-૪-૦ શ્રી. પ્રવીણચંદ જગનલાલ ભટ્ટ
૧-૦-૦ ,, રણકોડલાલ ગોડાલાલ શાહ
અકાળાવાળાં
૦-૪-૦ ,, અશ્વિનીકુમાર જયશંકર ભટ્ટ
૦-૪-૦ ,, ખેચરલાલ મેવાગમ ભટ્ટ
૦-૪-૦ અ સૌ. નીલમ ખેચરલાલ ભટ્ટ
૧-૦-૦ શ્રી. કનૈયાલાલ ચંદુલાલ ત્રિવેદી
૧-૦-૦ ,, રવિશંકર મહાશંકર રાવલ
૦-૪-૦ શાસ્ત્રી જયશંકર મયારામ ભટ્ટ
૦-૨-૦ શ્રી. દત્તાત્રય ચંદુલાલ ત્રિવેદી
૦-૨-૦ ,, સનતકુમાર ચંદુલાલ ત્રિવેદી
૦-૨-૦ જૈન અગવિંદ ચંદુલાલ ત્રિવેદી
૧-૦-૦ શ્રી. અંબાલાલ જોડાલાલ વ્યાસ

૦-૫-૦ શ્રી નટવરલાલ ચતુરભાઈ પટેલ
૧-૦-૦ અ સૌ શાકજેન ચતુરભાઈ પટેલ
૦-૪-૦ શ્રી પ્રબોધચંદ ચતુરભાઈ
૦-૪-૦ જૈન શુભલક્ષ્મી ચતુરભાઈ
૦-૪-૦ શ્રીમતી નર્મદાજેન આચાર્ય
૦-૪-૦ ,, જીવીજેન
૦-૦-૧ પરચુરણ
૧-૦-૦ ગ રવ. મણિજેન-સાણુક
૦-૪-૦ અ સૌ દયાગૌરી જી. ભટ્ટ
૦-૪-૦ શ્રી ગીરીશ મયારામ ભટ્ટ
૧-૪-૦ ગ. રવ રેવાજેન તથા અપાજેન
ભાઈલાલ યાસિક

શ્રીઆનંદાશ્રમ મુમુક્ષુમંડળ-મુંબઈમાં શ્રીદત્તજીએતીના દિવસે મહાપૂજન લેટ—

૫-૫-૩ એક ભક્તજન-મુંબઈ
૧-૦-૦ શ્રી. ગૌરીશંકર આધવજી
૧-૦-૦ ,, અજિતરાય હરિદામ પારેખ
૧-૦-૦ ,, દેવશંકર રવામજી
૧-૦-૦ ,, હરજીસિંહજી હોકર
૧-૦-૦ ,, હરખલાલ મણિલાલ
૧-૦-૦ ,, રૂપસિંહજી રાણા
૧-૦-૦ ,, શુભવંતસિંહ ભલમસિંહ
૧-૪-૦ ,, મજાશંકર નરમરામ પડીઆ

૧-૦-૦ શ્રી રામશી ગોવિંદજી
૧-૦-૦ ,, જયેન્દ્રસિંહજી
૧-૦-૦ ,, દયાજીસિંહજી હોકર
૧-૦-૦ ,, નરેન્દ્રસિંહ દયાજીસિંહજી
૧-૦-૦ ,, ચંદ્રસિંહજી હોકર
૧-૦-૦ ,, જીમજીશંકરભાઈ શાસ્ત્રી
૧-૦-૦ જૈન ગોદાવરીજેન
૦-૧-૦ પરચુરણ

Reg. No. B. 3087.

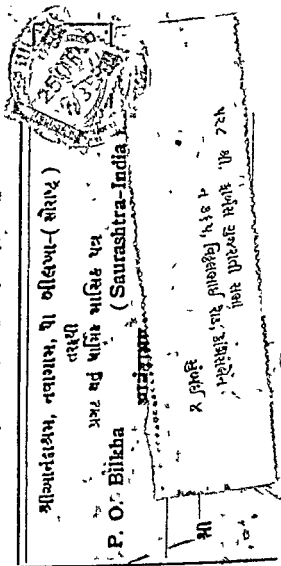
સને ૧૯૪૯ તા. ૨૫ માર્ચ

મહાપૂજન-સમાચાર

ચૈત્ર સુદિ ૯ (રામનવમી) ગુરુવાર
તા. ૭-૪-૪૯ ના, દિવસે સત્તરે ગ્રા.
દા. ૯ થી ૧૦ વાગ્યાસુધી પૂજ્યપાદ
શ્રીસદ્ગુરુદેવવૃંદાધિપત્યુવન કાંઠાવાડીમાં
મહાપૂજન થશે.

શ્રીઆનંદાશ્રમ-મુમુક્ષુભંજન-મુખર્ષ

— [*] —

લેખનક અવસાન

અર્ચવાળા તાલુકાના નામદાર દરબાર શ્રીઅમરાવાલાજીજીના થયેલા
અદાલ અવસાનની નોંધ લેતાં અત્યંત દીલગીરી થાય છે તેઓશ્રીની જનસેવા-
તરફ ઉત્તમ લાગણી, શિક્ષણ પ્રિયતા, શૌર્ય આદિ સદ્ગુણોને લીધે તેઓશ્રી
લોકપ્રિય થયા હતાં, તેઓશ્રીએ વાંઘણિયામાં વૈદિક વિધિથી દ્વાદશ જ્યોતિર્લિંગોની
પ્રતિષ્ઠા અને મહારુદ્રયજ્ઞ આદિ ધાર્મિક કાર્યો કર્યા હતાં
તેઓશ્રીના જીવાત્માને પરમ કૃપાલુ પરમાત્મા આશ્વતી શાંતિ અર્પવા
કૃપા કરે.

મુમુક્ષુનિવાસી શ્રી વિઠ્ઠલદાસ જાડવજી ગાંધીના પત્ની ગુરુભગિની પાર્થતી
બહેનનું મુખ્યમાં અવસાન થયું છે તેઓ ધાર્મિક વૃત્તિવાળા અને પૂજ્યપાદ કૃપાનાથ-
પ્રત્યે શ્રદ્ધાભક્તિવાળા હતાં, તેઓએ શ્રીબીલખા-આનંદાશ્રમમાં એક મહારુદ્રયજ્ઞ પણ કર્યો હતો
પૂજ્યપાદ કૃપાસિંધુ શ્રીસદ્ગુરુદેવ તેમના જીવાત્માને અંશિશાંતિ આપવા કૃપા કરે.

— [*] —

વર્ષ ૧૯૪૪

॥ ૐ ॥

વાર્ષિક સવાળમ

દાંડચુન

॥ યતો ધર્મસ્તતો જયઃ ॥

પૈરોજસાધી

અંક ૧૦

આનંદાશ્રમ

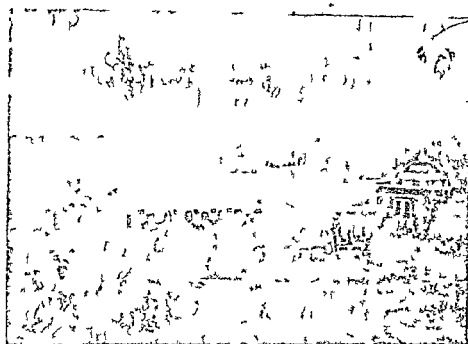

સંવત્ ૨૦૦૫

રૂ. ૧-૦-૦

પ્રદેશમાટે

શિલિંગ ૨

શ્રીઆનંદાશ્રમ-નવાગમ-પા ળીલખા

પ્રશાન્તોઃ પરિવાહોઽયમ શ્રીમન્નાયમુસ્વાશ્રમે ।

પ્રશાન્તવાહિતાવૃત્તેર્યસ્મિન્ મજ્જન્તિ યોગિનઃ ॥

સદ્ગુરુપરમાત્મા શ્રીમન્નાથભગવાન્ના આનંદાશ્રમમા સર્વત્ર વહી રહેલો
પ્રગાતિનો આ પ્રવાહ જેમા થાળીઓ આશીષ આન કરે છે તે પ્રણાત
વાહિતાવૃત્તિની પ્રગાતિનો છે

અનુક્રમણિકા

અનુક્રમાંક	વિષય	પૃષ્ઠાંક
૧	આનંદાશ્રમ-ખીલખા.	૧૪૧
૨	શ્રીનાથવચનામૃત.	૧૪૨
૩	યોગસૂત્રો	૧૪૩
૪	એક ઉદ્ધુત.	૧૪૮
૫	પરબલો જ્ઞતિ લીન.	૧૪૯
૬	આનંદાશ્રમ એ.	૧૫૦
૭	અવધ્યનો રાજમાર્ગ.	૧૫૧
૮	સુદર શિવરાત્રી.	૧૫૧
૯	શ્રીસદ્ગુરુસ્તુતિ.	૧૫૨
૧૦	શ્રીઆનંદાશ્રમ-સમાચાર.	૧૫૩
૧૧	ખેડજનક અવસાન	૧૫૪
૧૨	પરચુરણ બેઠ.	૧૫૫
૧૩	શ્રીનાથપ્રભુના પ્રતિમાજીવું પૂજન.	

— [*] —

વિજ્ઞાપ્તિ

ફરેક ગ્રાહકખંધુઓ અને બહેનોએ માસિક સંબંધી પત્રવ્યવહાર કરતીવેળા પાતાનો ગ્રાહક નંબર જે શિરનામાની છાપેલી કાપલીપર છાપેલો છે તે લખવો કે જેથી વધારે અતુકૂળતા થશે

વ્યવસ્થાપક, આનંદાશ્રમ-ખીલખા (સૌરાષ્ટ્ર)

— [*] —

જાહેરી

સૂચના—લેખકસંબંધી અને માસિક સંબંધી સર્વ પત્રવ્યવહાર શ્રી. વ્યવસ્થાપક આનંદાશ્રમ, ખીલખા (સૌરાષ્ટ્ર) એ શિરનામે કરવો.

તંત્રી અને પ્રકાશક શ્રી. મહારાષ્ટ્રીદાસ ગોકુળદાસ દેસાઈ, વેદાંતશૂપણ-માંગરોળ-સૌરાષ્ટ્ર

મુદ્રણસ્થાન શ્રી ભગવતસિદ્ધિ પ્રલોદ્ધિ લીધા એન્ડ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ
માલિક: પારેખ કેવળચંદ મનજીભાઈ-ગોંડલ.

ઔપક્ષિણાદ્વર્તિનાથસદગુરવે નમઃ॥

આનંદં વ્રણ્ણો વિદ્વાન ન વિમેતિ કુતચ્ચન ।

અર્થઃ—આનંદસ્વરૂપ બ્રહ્મને જાણનાર કોઈથી પણ ભયં પામતો નથી.
તૈત્તિરીય-ઉપનિષત્

વર્ષ ૧૭ મું]

સંવત ૨૦૦૫ શકાબ્દ

[અંક ૧૦ થી]

આનંદાશ્રમ-વીલણા

[લેખક—શ્રી. અંબાલાલ તુલસીરામ-જ્યેષ્ઠસર]

(કવિત)

બિલ્લખા પુરી કારી ભઈ, પ્રગટ્યા ગુરુ વિશ્વેશ;	
કેત સદાવૃત મુખિનો, મિશ્રત સકલ ભવકલેશ	૧
કૃપારિધુ ગુરુદેવ હે, જ્ઞાન મુક્તિ લંકાર,	
બ્રહ્મચારી ઓત્રિય મુરસી, વેદ વલત હે ચાર.	૨
હમ ત્રિસાસુ જન પૈ, સખ વિધિ વો અનુકૂલ;	
મહારાજ નથુરામજી, ગુરુ મીલે મુખ મૂલ.	૩
ગુરુ મીલે મુખ મૂલ, કૃપા કીની અતિ ભારી;	
દીધો આત્મ ઉપદેશ, અવિધા સકલ નિવારી.	૪
નમો નમો ઉન રૂપકો, આદિ અંત જેહી નાંહી,	
સો સાક્ષી મમ આત્મા, વાંચે મેં સ્થિતિ પાઈ.	૫

શ્રીનાથવચનામૃત

[પૂજ્યપાદ શ્રીમન્નાથભગવાન]

કુંભક તમારી શક્તિથી વધારે ન કરવો

કુંભકવેલા નાભિને સહેજ ખેંચી રાખવી.

કુંભક તમારી શક્તિથી વધારે થયો હોય તો હોજરીમાં ખેંચાણ થાય ને હૃદય વેગથી ચાલે.

શરીરમાં શ્રમ જણાય એટલા પ્રાણાયામ ન કરશો.

કુંભક સુખપૂર્વક ૦૧૧ મિનિટથી ૧ મિનિટ સુધી રાખી શકાય એટલો પ્રયત્ન ધીરે ધીરે કરવો જોઈએ

પૂરકવેલા નાભિમાં મન રાખવું.

કુંભકવેલા હૃદયમાં મન રાખવું.

રેચકવેલા ત્રિકુટિમાં મન રાખવું.

તે વેલા ત્યાં શાંત તેજ છે એમ ધારણા કરવી.

રેચક પૂરક ને કુંભકવેલા કોઈ દેવની આકૃતિ નહિ ધારે તો ચાલી શકશે.

પ્રાણાયામ અને ધારણાદિવેલા શરીરની નમ્મળાઈથી અપાન છૂટે તો તેમાં અસ્યજ નથી. ઇરાદાપૂર્વક અપાન છાડવા પ્રયત્ન ન કરવો

પ્રાણાયામાદિવેલા તમને પશ્ચિમભણી સુખ રાખવાની અનુકૂળતા હોય તો તેમ કરશો.

દૃઢમાં તમને પાચન થઈ શકે તો થાડું થાડું ધી નાંખતાં અસ્યજ નથી.

ધીના આહારથી કામની વૃદ્ધિ થવાનો સંભવ નથી

કામનો આધાર મન ઉપર છે.

પરમપ્રીતિથી પરમાત્માનું સ્મરણ ને ધ્યાન કરશો અને પ્રાણ તથા મનને અંતર્મુખ રાખશો તો તમારા મનની શાંતિ વધતી જશે ને વિકારોથી ખચી જશે.

પૂરકવખતે મૂળબંધ રાખવો

કુંભકવખતે મૂળબંધ ને જલંધરબંધ રાખવા.

રેચક વખતે મૂળબંધ ને ઉડીયતબંધ રાખવા

જેમ પૃથ્વીના મધ્યભાગમાં મેરુ છે તેમ માલાના મધ્યભાગમાં મેરુ (મેરુ) રાખવામાં આવે છે

મેરુ રાખવાથી માલાના મંત્રોની ગણતરી કરવી સહેલી પડે છે

પરમાત્મામાં મુખ્ય ૧૦૮ શુભગુણો રહેલા છે તેનું સ્મરણ રાખવામાટે માલમાં ૧૦૮ મણકા રાખવામાં આવે છે.

જૈનમતમાં પણ તેમના માનેલા પાંચ પરમેશ્વરના ૧૦૮ શુભ શુભોના સમરણ-
માટે તેમની માલામાં પણ ૧૦૮ પારા રાખવામાં આવે છે.

ગદાવડે વિદ્યા, (જ્ઞાન) ખડગવડે આત્મવિચાર, ચક્રવડે વૈરાગ્ય, પદ્મવડે
કૈવીસંપત્તિ, શંખવડે વીરપણું તે ત્રિશૂલવડે શુદ્ધસત્ત્વગુણ સમગ્રવાં દનુમાનછ
એ વિમલ બ્રહ્મચર્યનું સ્વરૂપ છે

શબ્દાનુવિદ્ધ સમાધિ એટલે ધ્યાનકરમંત્ર, અહુબ્રહ્માસિમ મહાવાક્ય કે
પ્રણવ એમાંના કોઈ એક જપની સાથે બ્રહ્માકારવૃત્તિ કરવાનો પ્રયત્ન કરવો
તે. એમાં માલા લેવાની કે સંખ્યા ગણવાની અગત્ય રહેતી નથી. અનુકૂલતા
પ્રમાણે કેટલો સમય જપ ને બ્રહ્મભાવના કરવાનાં છે તે નક્કી કરવું
જોઈએ.

પાતાના ત્રણ શરીરોથી અને પ્રતીત થતા જગતથી વિન્ન તેમના
આધારભૂત જે અખંડ એકરસ બ્રહ્મ છે તેમાં ઉપરના જપની સાથે અથવા
જપવિના મનોવૃત્તિને સ્થિર કરવાની છે એવો પ્રયત્ન કરતી વેલા લય,
વિશ્લેષ અને દંધાય એ ત્રણ દોષોમાંના કોઈ દોષથી અંતઃકરણ પરોણવ ન
પામે તેમાટે અત્યંત સાવધાનતા સેવવી જોઈએ

આ અભ્યાસમાં પ્રથમ જપ ને પછી ધ્યાન કરવાં ધ્યાનમાં ઉપરનો
કોઈ દોષ નડે તો પુનઃ જપ ને ધ્યાન કરવાનું છે એમ પ્રયત્ન કરી અંતઃકરણ
વધારે સમયસુધી બ્રહ્માકાર રહે એમ પરિણામ લાવવું જોઈએ ઉપર જણાવેલાં
ત્રણમાંનો જે જપ તમને વધારે પ્રિય લાગે તે એક જપ તમારા અંતઃકરણની
શાન્તતાનો વિચાર કરી કરવો

વૃત્તિનું ચંચલપણું ન રાખતાં જે એક સાધન આરંભ્યું હોય તેનો પરિપાક
કરવા દીર્ઘકાળસુધી સતત પ્રયત્ન કરવો જોઈએ (આહુ)

—[*]—

યોગસૂત્રો

[લેખક:-શ્રી. મહારાણીદાસ ગોકુળદાસ દશાઈ-વેદાંતસૂત્રજ્ઞ]

(અનુસંધાન ગત અંકના પૃષ્ઠ ૧૩૨થી આહુ) *

અનુવાદ—આ સૂત્રથી વૃત્તિઓના બેદોનું સ્વરૂપ કહેવાનો આરંભ થાય છે.

સૌથી પ્રથમ પ્રમાણરૂપ બેદનું સ્વરૂપ આ સૂત્રવડે કહેલું છે.

ખરા જ્ઞાને પ્રમાણ કહેવામાં આવે છે.

મૂળ તો પ્રમાતા કરણને પ્રમાણ કહેવામાં આવે છે.

કોઈ પણ કાર્યને સાધવામાં આવશ્યક સાધનોમાંનાં જે સાધનવિના કાર્ય સધાવું અશક્ય
રહે તે સાધનને તે કાર્યનું અસાધારણ સાધન કહેવામાં આવે છે, અને અસાધારણ
સાધનને કરણ કહેવામાં આવે છે.

પ્રમારૂપ કાર્યની સિદ્ધિમાં પ્રમાતા પ્રમેય અને પ્રમાણ આ ત્રણ આવશ્યક પદાર્થો છે

પ્રમા કરનારા પુરુષને પ્રમાતા કહેવામાં આવે છે. જે પદાર્થની પ્રમા કરવાની હોય તે પદાર્થને પ્રમેય કહેવામાં આવે છે અને પ્રમેયની પ્રમા કરવામાં પ્રમાતાને ચિત્ત ઇદ્રિયો તથા ચિત્ત અને ઇદ્રિયોના સ્થૂળ અધિશ્ઠાનભૂત શરીર આ ત્રણ આવશ્યક અસાધારણ સાધનો હોય છે, તેથી એ ત્રણે પ્રમાનાં કરણો કહેવાય છે. એ ત્રણમાંના ચિત્તવિનાં કોઈ પ્રમા શક્ય ન થાય તેથી ચિત્ત સર્વે પ્રમાઓનું કરણ હોય છે સ્થૂળ શરીર કેવળ સ્થૂળ પદાર્થોની પ્રમા કરવામાં કળ હોય છે, અને ઇદ્રિયો પોતપોતાના વિષયભૂત પદાર્થની પ્રમા કરવા પૂરતી પ્રમાનું કરણ થાય છે. એમ મૂળ નો ચિત્ત ઇદ્રિયો અને સ્થૂળ શરીરનેજ તેમના પ્રસંગ પૂરતા પ્રમાનાં કરણો એટલે પ્રમાણ કહેવામાં આવે છે.

પણ એ કરણો શુદ્ધ એટલે કાષ્ઠપણ દોષવિનાના હોય તો તેવડે પ્રમેયની જે પ્રમા થાય તે પ્રમા ખરીજ પ્રમા હોય તેથી એ કરણોને સાધારણપણે પ્રમાનાં પ્રમાણભૂત એટલે આધાર રાખવા યોગ્ય પ્રમાણો કહેવામાં આવે છે, અને પ્રમાણભૂત પ્રમાણોવડે થયેલી પ્રમા પણ પ્રમાણભૂત એટલે આધાર રાખવા યોગ્ય વા વિશ્વાસ રાખવા યોગ્ય હોય તેથી એ પ્રમાણોવડે ઉપજેલી પ્રમાને પણ પ્રમાણ કહેવામાં આવે છે.

પ્રમાતાને પ્રમાણુદ્વારા થતા પ્રમેયના સાક્ષાત્ સંબંધવડે ઉપજેલી પ્રમાને પ્રસક્ષ પ્રમાણ કહેવામાં આવે છે.

પ્રસક્ષ પ્રમાણમાં પ્રમેયના સામાન્ય તથા વિશેષ એવા બંને સ્વરૂપોની પ્રમા થાય છે.

બીજા પદાર્થો સાથેના પ્રમેયના સમાન સ્વરૂપને પ્રમેયનું સામાન્ય સ્વરૂપ કહેવામાં આવે છે.

અને બીજા પદાર્થોથી પ્રમેયને જુદો પાડનારું પ્રમેયનું જે સ્વતંત્ર રૂપ હોય તે પ્રમેયનું વિશેષ સ્વરૂપ કહેવાય છે.

એવી રીતનું બીજું પ્રમાણ અનુમાન પ્રમાણ છે.

અનુમાન કરવાના પદાર્થ સાથે રહેનારા સદ્ભાવી બીજા પદાર્થને જોવાથી, નહિ દેખાતો હોવા છતાં અનુમાન કરવાનો પદાર્થ પણ છે, એવા નિશ્ચયને અનુમાન કહેવામાં આવે છે.

દૃષ્ટિની મર્યાદાથી દૂર રહેલો અગ્નિ પ્રસક્ષ નહિ દેખાતો હોવા છતાં, અગ્નિસાથે રહેનારા સદ્ભાવી ધૂમાડાને જોવાથી, ત્યાં અગ્નિ પણ છે એવો નિશ્ચય કરવો, તેને અનુમાન કરવું કહેવામાં આવે છે.

એવા અનુમાનવડે થયેલી પ્રમા અગ્નિના સાક્ષાત્ સંબંધવડે થયેલી નહિ હોવા છતાં યોગ્ય યુક્તિવડે થયેલી હોવાથી ખરી પ્રમા હોય છે તેથી અનુમાનરૂપ પ્રમાણવડે થયેલી પ્રમાને પણ પ્રમાણ માનવામાં આવે છે.

આ અનુમાનપ્રમાણની પ્રમા પ્રસક્ષ પ્રમાણની પ્રમા જેવી બળવાન ન ગણાય, કારણ કે અનુમાનપ્રમાણવડે થતી પ્રમા પદાર્થના સામાન્ય સ્વરૂપની પ્રમા હોય છે, તેના

વિશેષ સ્વરૂપની પ્રમા હોતી નથી, ન્યારે પ્રલક્ષ્યપ્રમાણુવડે યથેતી પ્રમા પદાર્થના સામાન્ય તથા વિશેષ એવા બંને સ્વરૂપોની પ્રમા હોય છે

જતાં અનુમાન પ્રમાણુવડે ઉપજેલી પ્રમા પણ પદાર્થના સામાન્ય સ્વરૂપની ખરી પ્રમા હોય છે તેથી અનુમાનપ્રમાણુવડે ઉપજેલી પ્રમાને પણ તેની કક્ષામાં પ્રમાણુભૂત પ્રમા માનવામાં આવે છે, તથા તેથી અનુમાનપ્રમાણુવડે ઉપજેલી પ્રમાને પણ પ્રમાણુ મજબૂતામાં આવે છે.

વિશ્વાસ રાખવા યોગ્ય પુરુષના ઉપદેશથી જે પદાર્થની પ્રમા માય તે પ્રમાને આગમ પ્રમા કહેવામાં આવે છે, અને જો પ્રમા પણ ખરી નીવડે એવી હોવાથી જો પ્રમાને આગમ પ્રમાણુ પણ કહેવામાં આવે છે.

જે પુરુષ જે પદાર્થનો ઉપદેશ કરે તે પદાર્થ તેજ પ્રલક્ષ્ય વા અનુમાનપ્રમાણુવડે ચોતે જાણેનો હોય તોજ તે પુરુષ વિશ્વાસ રાખવાયોગ્ય પુરુષ કહેવાય

એવી રીતે જે પદાર્થનો જે પુરુષ ઉપદેશ કરે છે તે પદાર્થ તે પુરુષે પ્રલક્ષ્ય વા અનુમાનપ્રમાણુવડે જાણેનો છે કે નથી તેની ખરી ખબર તે પુરુષને ચોતાનેજ હોવાનો સંભવ છે, બીજાને તેની ખરી ખબર હોવાનો સંભવ નથી

એમ હોવાથી ઉપદેશ કરનારો પુરુષ વિશ્વાસ રાખવાયોગ્ય છે કે નથી તેનો બીજાએ નિર્ણય કરવો કઠિન છે

અને તેથી આગમપ્રમાણુને ખરું પ્રમાણુ માનીને તેને અનુસરવામાં મનુષ્યોએ મણી સાવધાનતા સેવવાની અગત્ય રહે છે

તોપણ ભાગતત્વર્થમાં મૂળ તથા મૂળને અનુસરનારા જે શાસ્ત્રો મૂળથી ઉતરી આવેલાં પ્રચલિત છે તે સર્વથા મનુષ્યોના કલ્યાણની ભાવનાથી પ્રવૃત્ત થયેલાં હોવાથી તેમજ તેમને અનુસરી રહેવાથી લાભા સમયથી મનુષ્યોનું કલ્યાણ ચતું રહેતું અનુભવાયુ હોવાથી તે શાસ્ત્રોને વિશ્વાસ રાખવાયોગ્ય આગમપ્રમાણુ માનવામાં કાર્ષ પ્રકરનો સંદેહ રાખવા કારણ નથી

હિલકુ પોતપોતાની કુદ્દિના રાગપગ મનુષ્યોની દોગવણી કરનારા વર્તમાન સમયનાં મનુષ્યોદ્ધારા સાપડેલું વા સાંપડતું આગમપ્રમાણુ સર્વથા વિશ્વાસ રાખવાયોગ્ય ન પણ હોય.

તેથી વર્તમાન સમયનાં મનુષ્યોદ્ધારા જે આગમ સાંપડેલું હોય વા સાંપડે તેમાંનું જે કાર્ષ મૂળ શાસ્ત્રોના આગમથી વિરોધી જણાતું હોય તેને અનુસરવા પહેલાં પોતાનું કુદ્દિના ધરજનારા મનુષ્યોએ સાવધાન રહેવું ધરે છે.

આ આગમપ્રમાણુથી ઉપજેલી પ્રમા પણ પદાર્થના સામાન્ય સ્વરૂપનીજ પ્રમા હોય છે.

આ તથા પ્રમાણુવડે ઉપજેલી પ્રમાને ખરી પ્રમા જે કહેવામાં આવે છે તે પુરુષને તે ખરી જણાતી હોવાથી તેને ખરી કહેવામાં આવે છે.

ખરી સ્થિતિમાં પુરુષ પોતે કાર્ષ ખરો પુરુષ નથી, ચિત્તમાં ચેતના પ્રકટતાં પુરુષરૂપે તેને પ્રમા ઉપજી હોય છે તેની તે ચતારી પ્રમા પણ કાર્ષ ખરી હોવાનો

આ વિપર્યયને અવિદ્યા પણ કહેવામાં આવે છે.

આ વિપર્યયને વશ વર્તતા પછી પુરુષને ચિત્તમાં જ પોતાપણું થાય છે.

પોતાપણાને અસ્મિતા પણ કહેવામાં આવે છે

ચિત્તમાં અસ્મિતા થતાં પછી પુરુષને ચિત્તને સુખ ઉપજવનારા પદાર્થોમાં રાગ એટલે પ્રીતિ બધાય છે અને ચિત્તને દુઃખ ઉપજવનારા પદાર્થોમાં વિરાગ એટલે ઘૃણા બધાય છે.

અને વિરાગના વિષયભૂત પદાર્થોને દૂર રાખતા રહેવાના તથા રાગના વિષયભૂત પદાર્થોનું સંપાદન કરતા રહેવાના સતત પ્રયાસને લીધે પુરુષને ચિત્તમાં તથા ચિત્તના પરિવારભૂત છદ્મિયોના સંવાતરૂપ સૂક્ષ્મ તથા રચૂળ દેહોમાં અભિનિવેશ એટલે આરૂઢ મમતા બંધાય છે.

આ અવિદ્યા અસ્મિતા રાગદ્વેષ ને અભિનિવેશને વશવર્તનિ પુરુષ સંસારમાં વિવિધ કર્મો કરે છે.

એ કર્મો તેના પરિપાકે પુરુષને બહુધા દુઃખ જ ઉપજવનારાં હોય છે અને જે કર્મો સુખ ઉપજવનારાં હોય છે તે સુખ પણ વિપર્યયની અંતર્ગતનું હોવાથી ખરું સુખ હોય નહિ.

એમ એકદરે વિપર્યયને વશ વર્તવાથી પુરુષને અપાર ક્લેશમાં ઊતરવું પડે છે,

પણ પોતાના સાહ્યાત્મથી પદાર્થોના સંબંધ કરે તેમણે ઉપજવેલાં સુખે સુખી અને તેમણે ઉપજવેલાં દુઃખે દુઃખી થઈ રહેનારા ચિત્તથી પૃથક્ પોતે તો ચેતનામાત્ર સ્વરૂપવાળો છે એવો પુરુષને વિવેક પ્રગટે તથા તેથી પછી ચિત્ત સાથેની તન્મયતાને છોડીને પુરુષ પોતાના ચેતનામાત્ર સ્વરૂપમાં સ્થિતિ કરતો થાય તો જ પુરુષ આ અપાર ક્લેશમાંથી છૂટા થાય.

ચિત્ત સાથેની તન્મયતા છોડી પુરુષ પોતાના ચેતનામાત્ર સ્વરૂપમાં સ્થિતિ કરતો થાય એ માટે પદાર્થો સાથે સબંધ કરવાવાળા ચિત્તના વિરલ દ્રવરૂપ ચિત્તની વૃત્તિનો નિરોધ કરવામાં આવે એ એક જ અને મુખ્ય ઉપાય છે.

ચિત્તની વૃત્તિનો નિરોધ કરવાનું મુગ્ધ થાય એ માટે ચિત્તની વૃત્તિના વિવિધ બેદને જાણી લેવાની અગત્ય હોવાથી છતાં સૂત્રમાં વૃત્તિના પંચ બેદો કહ્યા છે તેમાંના પ્રમાણુ નામના બેદનું સ્વરૂપ સાતમાં સૂત્રમાં કહ્યું છે

પ્રમાણુનામવાળા બેદની વૃત્તિ પણ મુખ્યપણે વિપર્યય એટલે વિપરીત જ્ઞાનની અંતર્ગત પડતી હોવાથી વાસ્તવિક રીતે પ્રમાણુનામને યોગ્ય નથી પણ સાંસારિક ક્રમમાં એ વૃત્તિવડે ઉપજતું જ્ઞાન પ્રમાણુભૂત હોવાથી એ વૃત્તિને પ્રમાણુનામ આપેલું છે

આ સૂત્રમાં વૃત્તિના વિપર્યય નામના બીજા બેદનું સ્વરૂપ કહ્યું છે.

આ સૂત્રમાં કહેલા વિપર્યયવડે પણ પુરુષને લાગુ પડેલા સંસારના મૂળભૂત વિપર્યયને કહેવા ઉપગત મુખ્યપણે તો સાંસારિક ક્રમના વિપર્યયને એટલે વિપરીત જ્ઞાનને કહેવાનો આશય છે.

એ વિપર્યયનો અનર્થ તો પ્રલસ્યવત્ હોવાથી વિપર્યયના બેદવાળી વૃત્તિનો પણ નિરોધ કરવાની વૃત્તિમાં સમાવેશ થાય છે એ પ્રલસ્ય છે

પ્રમાણુવડે વિપર્યય બાધ થતો છે એટલે ખોટો કરે છે તેથી વિપર્યયને પ્રમાણુથી જુદો પાડી જણાવેલ છે.

વાસ્તવિક રીતે વિપર્યયનો તો સાંસારિક સંગલક માટે પણ પ્રમાણુવડે જ બાધ કરવો પડે.

એમ હોવાથી મંસારપ્રવાહમાંથી છૂટવા પુરુષે જે વૃત્તિનો નિરોધ કરવો થાય તે મુખ્યપણે પ્રમાણુના જ બેદવાળી વૃત્તિનો હોય.

પણ સંસારપ્રવાહમાંથી છૂટવા પુરષે ચિત્તની એવી નિરોધઅવસ્થા સિદ્ધ કરવાની હોય કે જે અવસ્થામાં રહેલા ચિત્તમાંથી કોઈ જ વૃત્તિનો ઉદ્ભવ થવા ન પામે.

એટલે ચિત્તમાંથી ઉદ્ભવ પામતી સર્વે વૃત્તિઓના સ્વરૂપને જાણાવવાના ક્રમમાં સમગ્રે વૃત્તિઓ કુલ જે પાંચ બેદમાં સમાઈ જાય છે તે પાંચ બેદોનું પ્રત્યેકનું સ્વરૂપ બીજાથી જુદું પાડી જણાવેલું છે તેમ કરતાં વિપર્યયના સ્વરૂપને પણ પ્રમાણના સ્વરૂપથી જુદું પાડી જણાવેલું છે. (આલું)

—[*]—

• પૃથક ઉદ્ઘ્યન

[લેખક.-શ્રી. દયાળસિંહ લાલસિંહ ઠાકોર]

એકવાર ભાર્ષ-બહેન ફરવા નીકળ્યાં-ફરતાં ફરતાં એક દિવ્યસ્થાન આગળ આવી ચઢ્યાં. એ દિવ્યસ્થાન આગળ એક દિવ્ય વિમાન હતું-તેમાં તે ભાર્ષ-બહેન બેસી ગયાં- એટલે-પછી-એ દિવ્યવિમાન ઉડે ઉડ્યું.

દિવ્યવિમાનમાં બેઠેલાં એ ભાર્ષ બહેનને પણ દિવ્યશક્તિ અનાયાસે પ્રાપ્ત થઈ ગઈ એ દિવ્યવિમાન ઉડવા લાગ્યું તેમ તેમ દિવ્યપ્રકાશનું દર્શન થવા લાગ્યું અને દિવ્યનાદનું શ્રવણ થવા લાગ્યું.

એ દિવ્યવિમાનમાંથી નીચે દૃષ્ટિ કરી તો:-

ભૂમંડલ, સમસાગર, જંબુદ્વીપ, આર્યાવર્ત, અમગતટિની, અવિમુક્તાપુરી, આનંદગુહા, હિમગિરિ, તપોવન, સુરસરિતા, માનસરોવર, રાગહસો, મુક્તાકળો, શ્વેતકમળો, પર્ણકુટિઓ-ને-પદ્માસને ધ્યાનમાં બીરાજેલા મહાપિઓ આદિ દૃષ્ટિગોચર થયાં..!

આગળ ઉપર ઉડતા દિવ્યગધ, દિવ્યરસ ને દિવ્યસ્પર્શનો અલૌકિક અનુભવ થવા લાગ્યો...!

પછી શાંત એવા સિદ્ધલોકનાં ને સૌમ્ય એવા સદ્ગુરુલોકના દિવ્યદર્શન થયાં..!

એ બંને દિવ્યલોક વચ્ચે શુભ એવો દિવ્યપ્રકાશ પ્રકટ્યો અને એ દિવ્યપ્રકાશમાં સૌમ્ય એવી ભદ્રામુદ્રાવાળી દિવ્યમૂર્તિના દિવ્યદર્શન થયાં-અને-દિવ્યબોધ થયો કે:-

“ સત્ત્વ, રજસ ને તમસ-એ ત્રણેય ગુણોથી પૃથક્ થયેલો છવ બ્રહ્મ-એટલે પરમાત્મા સાથે અબેદ પામે છે-ને-પરમશાંતિ અનુભવે છે-અને-આ જ વ્યક્તિગત શાંતિ તેમ જ વિશ્વશાંતિમાટેનો સાચો ને સિદ્ધ ઉપાય છે... ”

આ પછી-એ દિવ્યવિમાન શનૈઃ શનૈઃ ઉતરવા લાગ્યું-અને-ઉપરોક્ત દિવ્યસ્થાન આગળ આવીને યજ્ઞી ગયું...!

દિવ્યઆનંદમાં તરખોળ એવાં એ ભાર્ષ-બહેન પણ પછી એ દિવ્યવિમાનમાંથી ઉતર્યાં...!

નીચે ઉતરીને જોયું તો-“ સાધના ” એ દિવ્યવિગાનપર-એમ લખેલું હતું-અને એ દિવ્યસ્થાનપર-(“ સિદ્ધાશ્રમ ”-“ આનંદાશ્રમ ”) એમ લખેલું હતું...!

એ ભાર્ષનું નામ હતું-સંયમ...! અને એ બહેનનું નામ હતું-શાંતિ...!

—[*]—

પરબ્રહ્મે વૃત્તિ લીન

- વાલમ ! પરબ્રહ્મે વૃત્તિ લીન થઈ,
ખાડ ચઢયા પંથના તે ભૂલીએ ન ભાઈ ! વાલમા૦
- હરિયાળી ચાળી-જડી સરવરની આરસીઓ,
સમુદરની સાડી સજી લઈ,
પરવતનાં પૃથ્થ થઈ સરિતાનાં દૂધ વહો,
લેજે પ્રજામ માતમ્હી ! વાલમા૦ ૧
- ભોમ ને ખગોળ ખૂંદી, થાસપ્રાણ સિચતાં,
વૃક્ષવેલી-વીંજણાઓ વાઈ,
આયુતણા રતંભ એક આપે, તાહવાયુ ! વડાં-
વંદન છે પુણ્યપાદ મહી. વાલમા૦ ૨
- મિત્રતેજ ! સૂર્ય, શશિ, તારક દીપોજ્યોત,
નેણ, વેણ, જીવજ ઠર મહી,
પાદ અને પૂજન, અર્ધ્ય-અર્ચનમાં અગ્ર ! મહો
અંજલિઓ જાય ઊભરા વાલમા૦ ૩
- વાંઘઘજલ ! શુભ્ર શીત, જીવનઅમી ! પ્રક્ષનાદે,
નાચો, તલ્લીન તાલ દઈ,
મેઘ ને મહારે કરો રૂદ્ર સૌમ્ય સામગાન,
ઢીલિયે આ ગાન સ્મૃતિ ગઈ વાલમા૦ ૪
- આત્મા આકાશ ! ભરી ઉદરે પ્રચંદ ગોળ,
અણુ ને વળી વિશ્વ સકળ છાઈ,
પદ્મ ! રયામ રંગે સ્મૃતિ ક્યામની સ્ફુરાવતા !
નમીએ પદસમરેણુ લઈ વાલમા૦ ૫
- દીપાવ્યાં દિવ્ય દેહ-દેવળ, એા પંચદેવ !
સુકૃતમાં સાથ સાજ દઈ,
જ્ઞાન-રવિ ઊગ્યા ને ભાગ્યા ભડ મોહ-ચાર,
શમીએ પરબ્રહ્મે લીન થઈ,
ખાંડ તણાં ખિલોણાં-ખાડ એક રહી; x
સત્ ચિત્ત આનંદ લહેરે, નામ રૂપ નહી. વાલમા૦ ૬

— [*] —

આનંદાશ્રમ ૯

કૃપાનાથે કરી કરુણાય, આનંદ આશ્રમ એ;
ગુરુભક્તોર્વુ ધામ ગણાય, આનંદાશ્રમ એ ૨૬

- મહા મંદિર ભેઈ મનડું મોહે, સન્નિવેદનંદ સદ્ગુરુ નાથ શોહે;
જેનો જોટો જડે નવ કયાંય, આનંદાશ્રમ એ. ૧
- મહાવાક્યો એ વેદના ઠંકાં વાગે, મોહનિદ્રાથી જીવો જગના જાગે;
વેદમંત્રો ગીતાજી ભણાય, આનંદાશ્રમ એ. ૨
- જ્ઞાન, ભક્તિ, ગંગાનાં ઝરણા ઝરે, પરમશાંતિ પ્રદાતા પાવન કરે;
ભલી ભાતે ભજન ધૂન થાય, આનંદાશ્રમ એ. ૩
- જગજીવનને જુગતેથી જાણે, મહાભાગી મોળે મનગમતી માણે;
પરમાર્નંદ રસ પીરસાય, આનંદાશ્રમ એ. ૪
- જપે જુગતેથી જપ મહાયોગીજનો, મહામંત્ર શ્રીનાથનો સુક્તિતણે;
ચતુરોથી ચેતન ચરચાય, આનંદાશ્રમ એ. ૫
- અતિ એકાંતે વીર આસનવાળી, ધરે આતમધ્યાન રૂડા અધિકારી;
જ્ઞાનજ્યોતિ જ્યાં જાગી જાય, આનંદાશ્રમ એ. ૬
- વીર વૈરાગી તત્ત્વ વિવેકે વાધી, સન્નિવેદનંદ નાથમાં સુરતા સાધી;
એતો અતુલવથી જોળખાય, આનંદાશ્રમ એ. ૭
- ભલી ભારતભૂમિ સૌરાષ્ટ્રમાંહી, બીલખાને બારે ગીર ગાળે જ્યાંહી;
એતો જાહેર જગમાં જણાય, આનંદાશ્રમ એ. ૮
- પત્રરૂપે પ્રગટ થઈ સેવા કરે, વીર વેદાંતભૂપણ દાસ ખરે;
દિવ્ય દર્શન ઘેરઘેર થાય, આનંદાશ્રમ એ. ૯
- લાભ લેવા અનેક જિજ્ઞાસુ આતે, ભક્ત અજણી નાથગુણ ગાયે ભાવે;
સદ્ગુરુનું સ્થાન શોહાય, આનંદાશ્રમ એ. ૧૦

અમયનો રાજમાર્ગ

- ભયનો પ્રસંગ જોડ, ઉપજાવે પરિપાકમાં;
કર્મો ત્યજવાં તેડ, મૂળ થકી સાવધ રહી. ૧
- પ્રકૃતિખળથી જો, પરવશતાથી વા થતાં;
પસતાઇને તો, પ્રાયશ્ચિત્ત કરવું કહ્યું. ૨
- તે પણ જો ના થાય, તો પછી નાથ શરણ જવું;
અમોઘ એ ઉપાય, ભયનો પ્રસંગ ટાળવા. ૩
- છગડગ મનથી થાય, નાથ શરણ ભય ના હરે;
પણ નિશ્ચય દઢ હોય, તો તો ભય કો છે નહિ. ૪
- કાં જે નાથ પ્રભુદ, ભક્ત તણા ભયને હરે;
પણ જો ભજન ન શુદ્ધ, નાથ તણા ધોખો નહિ. ૫
- માટે ભજવા નાથ, જો ભય કો હરવો રહ્યો;
પ્રતિક્ષણ સ્મરવા નાથ, ભયને આઘો ઠેલવા ૬
- ભક્ત તણા ભય જાય, એ તો વ્યવહારે ઘટે;
અભક્ત નિર્હય થાય, એ છે મોટપ નાથની. ૭

—[*]—

સુંદર શિવરાત્રી

રૂડી કાયા કાશીનીમાંય, સુંદર શિવરાત્રી,
એ તો વિવેકથી, વરતાય, સુંદર શિવરાત્રી. રેક.

- મન અંદર સુંદર મંદિર અહા, વિશ્વનાથ આતમદેવ દિવ્ય મહા,
દિવ્ય દષ્ટિવડે દરશાય, સુંદર શિવરાત્રી ૧
- જ્ઞાન ગંગા અમૃતના ઝરણાં ઝરે, સ્નાન પાન સુભાગી પ્રેમે કરે,
તાપ ત્રિવિધના ટળી જાય, સુંદર શિવરાત્રી. ૨
- ધ્યાન ધૂપને દીપક જ્ઞાનતણાં, મહાભંગળ રૂપમાં ના રે મહા,
એ તો વાણીથી ના વરણાય, સુંદર શિવરાત્રી. ૩
- સત્વ શ્રદ્ધા સુંદર શણગાર સાજે, વળી વિવેક વૈરાગ્ય વાળાં વાગે,
બ્રહ્મનાદના શંખ ફૂંકાય, સુંદર શિવરાત્રી. ૪
- જ્ઞાન આતમ રૂડાં ગણુપતી, 'બ્રહ્મવિદ્યા મહામાત પાર્વતી,
સમિધદાનંદ શિવ શોભાય, સુંદર શિવરાત્રી ૫
- જ્ઞાન ગાંજો બ્રહ્માનંદ લાંગ ચડી, સદા સ્તેજ સમાધી બ્રહ્મરૂપે લળી,
પરમાનંદ ત્યાં ખીરસાય, સુંદર શિવરાત્રી. ૬

શુભક્રોને પ્રિય શિવરાત્રી રૂડી, સદા શિવસ્વરૂપમાં લગની પુરી;
એથી જીવન સફળ થઈ જાય, સુંદર શિવરાત્રી. ૭

ભલે ભક્ત અગણી ભાવધરી, ગુરુનાથે કૃપા કરી ખરેખરી;
ધન્ય ધરણીમાં સદ્ગુરુરાય, સુંદર શિવરાત્રી ૮

—[*]—

શ્રીસદ્ગુરુસ્તુતિ

[લેખક:-ભક્ત અગણી]

પરમ પૂજ્ય પરમાત્મા સદ્ગુરુ કૃપાનાથ,
રમ્ય મૂર્તિ હૃદયે ધરી, વિનવું જોડી હાથ—પરમ રહો

મનગમતા ગુરુજી મળ્યા, ધ્યાન ઉરના ઉચ્ચાટ;
પૂરણ પૂણ્ય પ્રતાપથી, પામ્યો જ્ઞાનના ઘાટ—પરમો

જય જય જગમાં આપનો, મોટો છે મહિમાય;
પૂર ઉપકારી પ્રભુ સદા, વેદ પુરાણો ગાય—પરમો
રમી રહ્યા સઉ પ્રાણીમાં, પરિપૂરણ ભગવાન;
મોયા મોહ મરાડતા, કરતા જગ કલ્યાણ—પરમો

તત્ત્વમસિ મહા વાક્યથી, આપ્યું આતમ જ્ઞાન,
માર્ગ બતાવ્યો મુક્તિ તથો, કૃપા કરી ભગવાન—પરમો
સ્ત્ય સનાતન ધર્મના, સિદ્ધાંતો સુખદાર,
દયા કરી દરશાવીઆ, સુંદર શાસ્ત્ર વિચાર—પરમો

ગુર્જર ગ્રંથો ગુંથ્યા ગુરુ, વિરલ વિભૂતિ મહાન;
રૂપ નામ ન્યાસ કરી, સમજાવી સાચી જ્ઞાન—પરમો
કૃપા કીધી ખરેખરી, અનહદ એ ઉપકાર;

પાવન જગ કરવા પ્રભુ, આપે ધર્મો અવતાર—પરમો
નામ જપે નિત્ય જે નેહથી, માની નાથ મહેશ;
શંકે સ્વરૂપમાં સ્થિતિ સદા, જશે ભવભય કલેશ—પરમો

—[*]—

શ્રીજ્ઞાનંદાત્મ-સમાચાર [પૌષ ને માઘ]

મુખ્ય ભેટ — રા. ૧૨-૧૫-૦ શ્રી શામળદામ ગાંધીનું કુટુંબ-જૂનાગઢ રા. ૫૦-૦-૦
શ્રી. અંદજી આશવજી નયવાણી-નૈરાખીવાળા તરફથી તેમના પુત્ર શ્રી નટવરલાલના શુભ
લક્ષ્મ પ્રસંગે ભેટ રા. ૧૬-૧૧-૦ શ્રી પ્રાણજીવન પરમાણુ-દામ દક્ષિણ દીકરી બેન ઉમિલાના
શુભ લક્ષ્મ પ્રસંગે ભેટ રા. જયવલાલ માણેકલાલ ચંદારાણી. રા. ૧૧-૦-૦ શ્રી જમનાદાસ
બાણજી-કુતિવાળા રા. ૧૦-૦-૦ બેન જનમાર્ષી ડોસામાર્ષી-ગણાવાવ રા. ૧૦-૦-૦ જીણા
દેવશી-આફ્રિકા.

લઘુરુદ્ર ને રુદ્રાલિપેક — શ્રી રતનશી લઘુભાઈ-ઉમરાળા એક (રુદ્રાલિપેક).
વાલીબેન તુલસીદાસ-મલાડ (રુદ્રાલિપેક) શ્રી. રતિલાલ મનોદાસ-બોરીવલિ (રુદ્રાલિપેક)
શ્રી લક્ષ્મિદાસ મોહનલાલની કંપની, રા. શ્રી લક્ષ્મિદાસ હંમગજ ગરેજવાળા તરફથી એક
માસ રુદ્રાલિપેક ૩૦. શ્રી ત્રિભુવન ચક્ર દેવે (રુદ્રાલિપેક)

સોજન — રા. ૧૦-૪-૦ શ્રી પારેખ કેવળચંદ કાનજીભાઈ-ગોંડલ રા. ૨૪-૧૦-૦
સ્વ. બેન કુંવરબાઈના આત્મકથાણાચે ભોજન રા. શ્રી. પ્રભાચંકર જમનાદામ-પોરબંદર.
રા. ૧૭-૮-૦ શ્રી લક્ષ્મિદામ હંસરાજ ગરેજવાળા. રા. ૨૩-૨-૦ સ્વ બાઈ કુંવરબાઈના
આત્મકથાણાચે ભોજન રા. તેમના દુરદી પ્રભાચંકર ભટ્ટ-પોરબંદર રા. ૧૩-૦-૦ શ્રી
જીણા દેવશી-આફ્રિકા.

થાળ — રા. ૨-૮-૦ શ્રીમતિજી બેન પ્રાણકુંવરબેન ચક્રભાઈ-રાજકોટ. રા. ૧-૪-૦
શ્રીમતિ મણિબેન-રાજકોટ રા. ૧-૪-૦ શ્રીમતિ લાધીબેન કરશન-જૂનાગઢ રા. ૫-૦-૦
શ્રી હર્ષદરાય મહારાણીદામ દેમાઈ-મંત્રિરોળ, બેફુમાસના યાગના રા. ૧-૪-૦ શ્રી ટાકરશી
ગોવિંદજી ચંદારાણી-મુગઈ. રા. ૫-૪-૦ સ્વ પ્રાણજીવનદાસ વિઠ્ઠલદાસ કુવ-મુખઈવાળા
તરફથી સંક્રાંતિનો યાગ. રા. ૧-૪-૦ બેન નિર્ભગાગૌરી-સુરત. રા. ૫-૦-૦ શ્રી. પ્રણેતામરાય
અનંતરાય-મંત્રિરોળ ચાર યાગ. રા. ૧-૪-૦ શ્રી. રતનશી લઘુભાઈ-ઉમરાળા. રા. ૨-૮-૦
શ્રી નરેન્દ્રસિંહ દયાળસિંહ યાગ તથા દીપક રા. ૫-૦-૦ શ્રીમતિ કમ્તુબેન ગોરધનદામ
-મુખઈ યાગ રા. ૫-૦-૦ શ્રી મગલાસ કેશવલાલ બક્ત-બોરીવલિ ચાર યાગ રા.
૧-૪-૦ શ્રી જગમોહનદાસ ગમણિકલાલ કેશાણી રા. ૨-૮-૦ શ્રી રઘુનાથસિંહ નયુસિંહ
-બેંતસોર. રા. ૨-૦-૦ શ્રી મોહનલાલ મૂલજી-મુખઈ રા. ૧-૪-૦ શ્રી ગોકલદાસ
ચોપટલાલ-જામનગર. રા. ૦-૮-૦ સ્વ. ડોમાબાઈના આત્મકથાણાચે યાગ બે રા. લાલચંદ-
ભાઈ-દાંક રા. ૧-૪-૦ સ્વ સવિતાબેન-બોરાવગનગર રા. ૧૧-૦-૦ શ્રી હિરેસિંહ
કરજીસિંહ-મુખઈ.

સેવામાં ધનપરાયણ જીવન ગાળ્યું. પૂર્ણિમાના મહોત્સવ સમયે તેઓ કોઠાર વચેરેની તનમનથી સેવા કરતા. એમનામાં જનમહેનત, પરાપકાર, સદનરીક્ષતા, નિરલિખાનપણ, કરકસર ને સેવાવૃત્તિ આદિ ગુણો પ્રશંસનીય હતા. શ્રીનાથચરિતામૃતના તૃતીયપ્રવાહના લેખન-કાર્યમાં વલ્લભીપુરમાં રહી, શ્રી. માણિકલાલ નાનજી 'અદારાણા' ને તેમણે મણી મદદ કરી હતી.

પૂજ્યપાદ પરમકૃપાળુ શ્રીસદગુરુદેવ તેમના પવિત્રાત્માને અખંડશાંતિ આપવા કૃપા કરો !

—[*]—

લેવજનક અવસાન

હાલ મુખ્યનિવાસી ગુરુબ્રુ શ્રી. કાકુભાઈ જીમજી કરાચીવાળાના ૨૪ વર્ષના યુવાન પુત્ર. શ્રી મુખદેવ ઉદ્દે કાનુભાઈ ટાઈફીડ તાવની બીમારીમા મહા વર્ધિ ૧ સોમવારે અવસાન પામ્યા છે આ અતિ માઠા બનાવના ખબર જાણી મહત્તના સૌ બંધુઓને ભારે અશ્વોસ થયો હતો.

શ્રીઆનંદાત્રમ મુમુક્ષુમહત્તરકૃષ્ણી આ દુખદ બનાવ માટે મહા વર્ધિ ૮ રવિવારની સત્રામાં શોક પ્રશ્ન કરવામા આવ્યો હતો અને શ્રી કાકુભાઈ તથા તેના આત્મજનો ઉપર આવી પડેલા આ અતિ દુખમાટે હાર્દિક દિવસોજી વ્યક્ત કરવામાં આવી હતી, અને સદગતના પવિત્રાત્માને પરમશાંતિ અર્પના પૂ સદગુરુદેવપ્રતિ પ્રાર્થના કરવામાં આવી હતી.

પૂ મહાગુરુપરમાત્મા સદગતના પવિત્રાત્માને પરમશાંતિ અર્પવા કૃપા કરો !

રૂપસિંહ હરિસિંહ રાણા

—[*]—

પરચુરણ મેટ

[પૌષ અને માઘ]

- ૦-૨-૦ શ્રી. ધનસુખરાય વસંતરાય
- ૨-૦-૦ " માધવલાલ કલિદાસ-જૂનાગઢ
- ૨-૦-૦ બેન પ્રાણુકુવર ચકુભાઈ
- ૨-૦-૦ " મણિબેન-રાજકોટ
- ૨-૦-૦ શ્રી. 'લક્ષ્મીચંદ્ર' લાલજી-પોરબંદર
- ૨-૦-૦ " કેશવલાલ જોડાલાલ-મુંબઈ
- ૧-૪-૦ " વિઠ્ઠલદાસ જાલજી-માડુંગા
- ૫-૦-૦ બેન લાધીબેન કરશન-જૂનાગઢ
- ૦-૫-૩ શ્રી. સોમજી વાલજી હા. પ્રાણુજીવન
- સોમજી

- ૧-૦-૦ શ્રી. મા. ના. અદારાણા તરફથી
- અબુખાને કેળાં ધરાવવા માટે
- ૫-૦-૦ " હર્ષદરાય મહારાણીદાસ દેસાઈ
- બે માસના નિસંતાનના
- ૫-૦-૦ " હર્ષદરાયભાઈના બે માસના ભેટના
- ૧-૦-૦ " જટાકર જગજીવન-જૂનાગઢ
- ૧-૦-૦ " મોરારજી જનવાલ
- ૧-૮-૩ હીચુકા આનંદાત્રમની ભેટ
- ૦-૧૦-૬ મોજીદાસ આનંદાત્રમની ભેટ

શ્રીઅમદાવાદ આનંદાશ્રમની બેઠ નીચે
પ્રમાણે:—

- ૦-૨-૬ પરચુરણ
૨-૦-૦ બેન સરસ્વતી બહેન ભટ્ટ
૮-૮-૦ સ્વ. ભાઈલાલ નાનાલાલ પાંચક
માસિક યાજના
૧-૪-૦ શ્રી. ધરમશી છગનલાલ-જૂનાગઢ
૦-૫-૩ બેન કસ્તુરબેન જયશંકર-ખીલખા
૧-૪-૦ શ્રી. રતનશી લલુભાઈ-હિમરાણા
૦-૮-૦ „ છોટાલાલ દામોદર

શ્રીખીલખા-આનંદાશ્રમમાં મકરસંક્રાંતિની
પૂજન બેઠ:—

- ૧-૪-૦ શ્રી. ના. ચંદ્રારાણા
૧-૦-૦ શ્રી. અંબાશંકરભાઈ ત્રિવેદી
૧-૦-૦ „ રામજી વિશ્રામ પૂજારી
૧-૦-૦ „ હંમરાજભાઈ-જૂનાગઢ
૦-૪-૦ બ. દસપતરામજી
૦-૪-૦ સામી દયારામ મૂળજી
૦-૫-૦ શ્રી કેવશંકર મોરારજી
૦-૪-૦ „ નર્મદાશંકરભાઈ પચોળી
૦-૪-૦ „ અંબાશંકર નાનજી જોશી
૦-૪-૦ બ. દસપતરામજી
૦-૪-૦ „ હંમરાજભાઈનાં પુત્રો
૧-૪-૦ શ્રી. મણિબેન-ખીલખા
૦-૨-૦ સૌ. જ્યાગૌરી જીવરામ
૧-૦-૦ „ મણિબેન-જોરાવરનગર
૦-૪-૦ „ ઉમીલાબેન
૦-૧-૩ આરતીમાં
૦-૪-૦ શ્રી. રામજી વિશ્રામ-જૂનાગઢ
૦-૮-૦ બેન સુજાજી-ખીલખા
૧-૪-૦ શ્રી. ધર્મસુખરાય જયશંકર-માંગરાજ
૧-૪-૦ „ અમૃતલાલ નગીનદાસ-સુરત
૧-૪-૦ „ રતનશી લલુભાઈ-હિમરાણા
૧-૦-૦ શ્રી. તુલજીશંકર હરગોવિંદ-વઢવાણ
૦-૨-૩ શ્રી માણેકલાલ નાનજી ચંદ્રારાણા
૧-૧૩-૬ મદિરેથી પરચુરણ બેઠ

- ૨-૦-૦ મહંતશ્રી ગોમતીદાસજી-દુધરજ
૦-૪-૩ શ્રી. પ્રેમજીવર પીતાંબર-કોટડા
૦-૪-૦ „ મામૈયા હરજીવર-જોતપુર
૨-૦-૦ શ્રી. રામજી ગોરધન-ગોંડલ
૧-૪-૦ „ જટોશંકર ટી. દવે-નવસારી
૮-૮-૦ શ્રી. રઘુનાથસિંહ નથુસિંહ-અંબોર
૧-૮-૦ „ રઘુનાથસિંહ નથુસિંહ „
૦-૬-૦ „ મોહન હાગ-જૂનાગઢ
૦-૬-૦ „ દુર્લભજી હાગભાઈ-જૂનાગઢ
૦-૮-૦ બેન સાકરબેન હરજી „
૧-૨-૦ જયજીવરમાં સંક્રાંતિના રોજ પૂજન
બેઠ. હા. શ્રી. અં. તુ. જયજીવર

- ૧-૦-૦ શ્રી. મહેશલાલ પોપટલાલ ધતરી
૫-૦-૦ „ ગોકુળદાસ પોપટલાલ
૫-૦-૦ બેન મંજુલા પોપટલાલ-જામનગર
૨-૦-૦ શ્રી. કેશવલાલ કરચનજી ઝોઝા
૧-૪-૦ „ ગોપાળદાસ પોપટલાલ-જૂનાગઢ
૦-૪-૦ „ મનસુખલાલ ગોપાળજી-જૂનાગઢ
૦-૧૨-૦ બેન મણિબેન-જોરાવરનગર

(માધમાસ)

- ૧-૪-૦ બેન કસ્તુરબેન આણંદસિંહ-કુતિયાણા
૧-૪-૦ „ તારાબેન માનસિંહ-કુતિયાણા
૧-૦-૦ શ્રી. જશવંતસિંહજી નારણસિંહજી
૧-૦-૦ „ શંકરસિંહ નારણસિંહ
૧-૦-૦ બેન કસ્તુરબાઈ આણંદસિંહ
૧-૦-૦ „ તારાબાઈ માનસિંહ
૧-૦-૦ શ્રી. ચંદ્રસિંહ જશવંતસિંહ
૧-૦-૦ „ પ્રવીણસિંહ „
૦-૮-૦ „ મહેંદ્રસિંહ „
૦-૮-૦ બેન શારદાબાઈ શંકરસિંહ
૦-૮-૦ „ ચણવંતીબેન „
૦-૮-૦ શ્રી. દીપુલાલ શંકરસિંહ
૦-૮-૦ „ બદ્રસિંહ શંકરસિંહ
૦-૨-૦ પરચુરણ
૧-૪-૦ શ્રી. હિમતલાલ નરસિંહદાસ-રાજકોટ
૬-૮-૦ બેન વાલીબેન તુલસીદાસ-મહાદ

૧-૪-૦ શ્રી જયતીલાલ તુલસીદાસ રાજકોટ
 ૧-૪-૦ ,, તુલસીદાસ જોડાવાઈ ,,
 ૦-૧૨-૦ શ્રી માણિકલાલ નાનજી ચંપારણી
 ૫-૦-૦ ,, ચંપકલાલ હરકીશનદાસનાં પત્ની
 ૨-૮-૦ શ્રી ખેરાજી આણંદજી-જૂનાગઢ
 ૧-૦-૦ ,, અરજણુ-કરમજીભાઈ-મુંબઈ
 ૬-૦-૦ ,, જગમોહનદાસ રમણિકલાલ
 કેશાણી-મુંબઈ
 ૧-૦-૦ ,, કેશવલાલ કરશનજી-ઝોઝા
 ૦-૨-૦ ,, દેવશંકર મોરારજી-દેવરાણા
 ૦-૪-૦ શ્રી. જટારાકર જગજીવન-જૂનાગઢ
 ૦-૮-૦ પરચુરણુ બેટ મદિરથી
 ૨-૦-૦ શ્રી. કેશવલાલ જોડાલાલ-મુંબઈ
 ૦-૧૪-૬ મદિરથી બેટના
 ૦-૨-૦ બેન મણિબેન-ખીલખા
 ૧-૦-૧૦-૬ શ્રીઅમદાવાદ બ્રાહ્મભર્મા બેટ વગેરેના
 દા. શાસ્ત્રી જયશંકર મયારામ બેટ
 ૦-૧૧-૦ શ્રીમોહજી આનંદાશ્રમની બેટ
 ૧-૨-૬ શ્રીભીષુકા ,,
 ૦-૧૧-૦ બેન ચંદનગૌરી ફકીરભાઈ
 ૧-૪-૦ ,, જયાગૌરી સુનીલાલ-જૂનાગઢ
 ૦-૨-૦ ,, સુખજીયા-ખીલખા
 ૦-૩-૦ પરચુરણુ
 ૩-૦-૦ શ્રી. પોપટલાલ તારાચંદ વડીલ-જૂનાગઢ
 ૫-૦-૦ ,, ઈબ્રાહીમલાલ નાનાલાલ બ્રાહ્મચાર્ય
 મયોપતિત પ્રસંગે બેટ
 ૧-૦-૦ શ્રી. કેશવલાલ ક ઝોઝા
 મામલતદાર
 ૦-૮-૦ ,, કરશનદાસ જુહા-મેદરકા
 ૦-૪-૦ ,, ગૌરીશંકર પ્રાણજીવન-મેદરકા
 ૦-૨-૦ ,, મોહનલાલ પ્રાણજીવન ,,
 ૦-૪-૦ પરચુરણુ
 ૩-૦-૦ શ્રી. ત્રિભુવન શંકર દવે
 ૦-૪-૦ ,, કાનજી પ્રસાદભ-વંચળા

૧-૦-૦ ખીલખા પોસ્ટ માસ્તર
 ૧-૦-૦ શ્રી શાંતિલાલ-ધનેશ્વર-જૂનાગઢ
 ૧-૦-૦ ,, નાનાલાલ જયતીલાલ રાજકોટ
 ૧-૪-૩ પરચુરણુ બેટ
 ૫-૦-૦ ,, રામજી દયારામ-ચરલ બેન
 સવિતા તથા લલિતાનાં સમ પ્રસંગે
 શિવરાત્રિનું મહાપૂજન થતાં બેટના
 ૦-૪-૦ શ્રી. ભગવાનજી મનુભાઈ
 ૧-૦-૦ ,, અજીતગય હરિદાસ-મુંબઈ
 ૦-૪-૦ અંબારાંકર નાનજી જોશી
 ૧-૪-૦ શ્રી. માણિકલાલ નાનજી ચંદારાણી
 ૧-૮-૦ ,, અંબારાંકરભાઈ ત્રિવેદી
 ૧-૦-૦ બેન મણિબેન-જોશીવરનગર
 ૦-૪-૦ પૂ. ભદ્રાચારી ભદ્રાપ્રકાશજી
 ૦-૪-૦ ,, દક્ષપતરામજી
 ૦-૫-૩ શ્રી. નર્મદાશંકરભાઈ પમોળા
 ૦-૪-૦ બેન મણિબેન અઢીયા-ખીલખા
 ૦-૮-૦ શ્રી. જટારાકર જગજીવન
 ૦-૮-૦ બેન સુખજીયા-ખીલખા
 ૦-૪-૦ ,, હિમમાબેન
 ૦-૨-૦ ,, નર્મદાબેન રણજીકા હેડ મિસ્ટ્રેસ
 ૦-૪-૦ ,, કસ્તુરબેન બાસ
 ૦-૮-૦ શ્રી. મૂળશંકર કાનજી વડીલ
 ૦-૮-૦ બેન ત્રિવેણીબેન દા. પૂજારી
 ૦-૪-૦ શાસ્ત્રી દયારામ મૂળજી
 ૪-૦-૦ શ્રી. ચત્રજીવી જીમજી દવે નિલદાન
 -પોરબંદર
 ૧-૦-૦ ,, ટાકરશી ગોવિંદજી-જૂનાગઢ
 ૧-૦-૦ ,, તુલસીદાસ ટાકરશી ,,
 ૧-૪-૦ બેન બાનુમતી ટાકરશી-જૂનાગઢ
 ૦-૪-૦ ઈન્સ્પેક્ટર શ્રી બચુભાઈ
 ૦-૪-૦ ,, જગલાયભાઈ પુરુષોત્તમજી
 ૦-૧૪-૯ મદિરથી બેટ

Reg. No B. 3087.

સને ૧૯૪૯ તા. ૨૫ એપ્રિલ

મહાપૂજન-સમાચાર

વૈશાખ સુ. ૫ મંગળવાર તા ૩-૫-૪૯
ના દિવસે સવારે ૨૪૦ ટા ૯ થી ૧૦
ઘણ્ટા સુધી નિમિત્તે અને વૈશાખ સુ
૧૪ શુક્રવાર તા ૧૧-૫-૪૯ ના દિને
ઘણ્ટા સુધી નિમિત્તે મહાપૂજન થશે

શ્રીઆનંદાશ્રમ-મુમુક્ષુમંડળ-મુખ્ય

—[*]—

શ્રીઆનંદાશ્રમ, નવાગામ, પા બીલખા-(સોરાષ્ટ્ર)

પ્રગટ થતું પાશ્વિ માસિક પત્ર

(Saurashtra-India)

પરં શ્રી...
દર્ભ...
૩૬૫, વિદ્યાર્થી રોડ, કાંચીસલેન

મુલ્યક ૪

શ્રીનાથમહુનાં પ્રતિમાજીનું પૂજન
ભક્તિના અવલંબે રે, ભાવનાના આધારે રે,
સજન કરીએ નાથનું હાથ,
મનવાણીને કરીએ તેમાં વિલય,
નાથ પ્રતિમા પૂજ રે, પરિપૂર્ણ પ્રેમથી હાથ,
નકી થાશે એના સાક્ષાત્કાર-ભક્તિનાં,
મન વાણી ને કર્મે રે, સાધક સાધન સાધીને હાથ,
એ છે સાધન વિવેક ને વૈરાગ્ય,
રામ, હમાદિ, સંપત્તિ મુમુક્ષુતાને મેળવી હાથ,
અંતઃકરણે પ્રકટે બાહ્ય પ્રકાશ-ભક્તિનાં
પરિત્સવ પ્રતિમાના રે, આજે આનંદાશ્રમે હાથ,
પૂજન એનાં પૂરણ પ્રેમે થાય,
નાથ પ્રભુનાં એવા રે, પૂજ્ય પ્રતિમા પૂજત હાથ,
મુમુક્ષુ જનનાં પાતક દૂર પળાય-સાધકો

—[*]—

વર્ષ ૧૭ મું

॥ ૐ ॥

ચૈત્ર

॥ યતો ધર્મસ્તતો જયઃ ॥

દેવાર્પિક સવાશ્રમ

વૈરજી સાધી

શ. ૧-૭-૦૦

અંક ૧૧

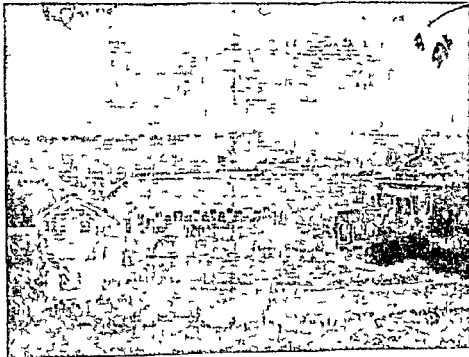
આનંદાશ્રમ

સંવત્ ૨૦૦૫

પરજીમાટે

શિલિંગ ૨

શ્રીઆનંદાશ્રમ-નવાગામ-૫૦ બીલખા

મશાન્તેઃ પરિવાહોડયષ્ઠ શ્રીમન્નાયમુલ્લાશ્રમે ।

મશાન્તવાહિતાવૃત્તેર્યમ્મિન્ મજ્જન્તિ યોગિનઃ ॥

સદ્ગુરુપરમાત્મા શ્રીમન્નાથભગવાન્ના આનંદાશ્રમમાં સર્વદા વહી રહેલો પ્રશાંતિના આ પ્રવાહ, જેમાં યોગીઓ આશીષ રનાન કરે છે તે પ્રશાંત-વાહિતાવૃત્તિની પ્રશાંતિના છે

અનુક્રમણિકા

અનુક્રમાંક	વિષય	પૃષ્ઠાંક
૧	વૈષ્ણવને મસ્તી ઊડવાનો આદેશ.	૧૫૭
૨	ધીનાયકવચનામૃત.	૧૫૮
૩	ચોરસનો	૧૫૯
૪	ધીનાયકચરિતામૃત તૃતીયપ્રવાહમાં આવવાનાં પૃ. કૃપાનાથનાં દર્શનો.	૧૬૨
૫	દુલ્હરીદાસજી.	૧૬૭
૬	અમરું કે ન અમરું ?	૧૬૭
૭	શ્રીઆનંદાશ્રમ-સમાચાર	૧૬૯
૮	પરચુરણ બેટ.	૧૭૦

— [*] —

વિજ્ઞપ્તિ

આથી સર્વે બંધુઓ તથા બહેનોને વિજ્ઞપ્તિ કરવામા આવે છે કે દેશમાં અનાજની અછતને લીધે સર્વત્ર અનાજનો વધારે પડતો વપરાશ થવા સામે ધારાઓ ઘડવામાં આવેલા છે એવી રીતે સૌરાષ્ટ્ર સંયુક્તરાજ્ય જેની હદમાં બીલખાનો શ્રીઆનંદાશ્રમ આવેલો છે તેમણે પણ ધારો કરેલો છે તેની ગયા એપ્રિલ મહિનામા ફેા પાડવામાં આવેલી છે. તે જોતાં ૫૦ થી વધારે માણસો માટે હાલમાં આનંદાશ્રમમાં ભોજનનો કે ફેાહારનો પ્રબંધ કરવાતું પણ મુશ્કેલ થયું છે. તે આવતી આષાઢી પૂર્ણિમા ઉપર સમૂહપૂજનમાટે આવનારાં ભાઈ-બહેનોમાટે ભોજનનો કે ફેાહારનો ઠાંઈ પ્રબંધ આનંદાશ્રમતરફથી થઈ શકશે નહિ, તેની આ વિજ્ઞપ્તિથી જાણ કરવામાં આવે છે, અને લાગતાવળગતાને પણ આ સમાચાર જણાવવા વિનંતિ છે.

— [*] —

જરૂરી

મુથના:—લેખકબંધી અને માસિક સંબંધી સર્વ પત્રવ્યવહાર શ્રી. વ્યવસ્થાપક આનંદાશ્રમ, બીલખા (સૌરાષ્ટ્ર) એ શિરનામે કરવો.

તંત્રી અને પ્રકાશક. શ્રી મહાગણીક્ષસ ગોપ્રહાસ દેમાઈ, વેદાંતગ્રુપજી-માંગરોળ-સૌરાષ્ટ્ર

મુદ્રણસ્થાન: શ્રી ભગવતસિદ્ધાંત પ્રેસિદ્ધિ લીધે એન્ડ પ્રિન્ટિંગ એન્ડ

માસિક: પાદેખ દેવજીવંદ કાનગુભાઈ-માંગરોળ.

શ્રીવક્ષિણામૂર્તિનાથસદગુરવે નમઃ॥

જ્ઞાનંદં બ્રહ્મણો વિદ્વાન ન વિમેતિ કૃતશ્ચન ।

અર્થઃ—જ્ઞાનંદસ્વરૂપ બ્રહ્મને જાણનાર ડોઘથી પણ લાયક પામતો નથી.

તૈત્તિરીય-ઉપનિષત્

વર્ષ ૧૭ મું]

સંવત્ ૨૦૦૫ વૈવ

[અંક ૧૧ મા

વૈષ્ણવીને મસ્તી છોડવાનો આદેશ

વૈષ્ણવ ! છોડ મસ્તી નારી, વૈષ્ણવ ! ૦

બહુત બંદે કુઠ હાંસિલ નહિ હે, પ્રાણપીય દુઃખકારી (૨)

દૃષ્ટિચિત્તે વિદલ કરે વદ, ગરીર તપાવે ભારી,

શુદ્ધ શુદ્ધ ભુક્તાવે આગે.

વૈષ્ણવ ૧

તાર કંથું તોડે તું અજપાકા, માયિક વાક્ય ઉચ્ચારી, (૨)

મોંઘા મૂલકા ધાસ શુભાવે, એહિ વિજ્ઞાના ભારી,

આખિરમે હોત ખુવાગે.

વૈષ્ણવ ૨

બકવાદ ધ્યાન ભજનકા વિરોધી, કંથું નહિ છોડે કિવાની, (૨)

વાર વાર ઉપદેશ દિયા તોડે, તિકલર તે નવ માની,

મર્વકા રહી મસ્તાની.

વૈષ્ણવ ૩

કેદમલરૂપ દરયપદારથ, કંનકે સગ હું છાંડી, (૨)

સોહ દશકે પાર પહુચ કર, હો જા તું મુખખાની;

નાથવાક્ય ત્રેયસુ માની.

વૈષ્ણવ ૪

શ્રીનાથવચનામૃત

[પૂજ્યપાઠ શ્રીમન્નાથભગવાન]

દારિદ્ર્યનો નાશ કરવામાટે જે બની શકે તે શ્રીસૂત્રનો પાઠ શ્રદ્ધા, પ્રીતિ ને સાવધાનતાથી નિત્યપ્રતિ એકવાર, ત્રણવાર, પાંચવાર વા તેરવાર પૂર્વાભિમુખે બેસી, સંમુખ ડાબી બાજુ ધીનો દીવો રાખીને થાય તે કરવો હેવડના પાઠ વેસા એક એક મંત્ર લખીને ધીની આહુતિ અગ્નિમાં દેવાય તે વિશેષ ઉપકાર કરનાર થાય.

જે તમારે "દારિદ્ર્યહરનાથ નમઃ શિવાય" એ મંત્રનો જપ એકવાર, પાંચ વાર વા અગીયારવાર કરવો હોય તે તે પણ ઉપકારક છે. તેમાં નમઃ શિવાયને અંતે શ્રીશંકરને પગે લાગવું, ને મંત્રનો પાઠ ચાલે ત્યાંસુધી સંમુખ ડાબી બાજુ ધીનો દીવો બની શકે તે રાખવો.

વનપર્વમાં જે સૂર્યની પ્રાર્થનાનું સ્તોત્ર છે તે પણ ઉપકારક છે. તેનો એકવાર કે ત્રણવાર પાઠ સંમુખ ડાબી બાજુએ આગળ ધીનો દીવો મૂકીને શુદ્ધોચ્ચારથી કરવો જોઈએ.

એ ત્રણમાંથી જે તમારા હૃદયને અને સ્થિતિને અનુકૂલ જણાય તે એક શ્રદ્ધા, પ્રીતિ ને સાવધાનતાથી કરશો.

પ્રત્યેક ગાસ્ત્રીયર્મ દૃઢશ્રદ્ધાવાળાને ફળે છે એમ શાસ્ત્ર ને સત્ગુનો કહે છે. ખરેખરી રીતે પરાવાણી એ સ્ફુરણરૂપ છે પર્યંતી અને મધ્યમા એ મનનું સ્વરૂપ પડે છે, અર્થાત્ મન સાથે જોડાય છે સ્ફુરણ પછી મંકલ્પવિકલ્પરૂપ મન પ્રતીત થાય છે મન અને વાણી જાતકાલમાં સામાન્યપણે પોતાનું ન્યૂનાવિક કામ કરતાં હોય છે વાણી ઈષ્ટદેવના સ્મરણમાં કે કર્તવ્યના સ્મરણમાં જોડાય ને મન પણ ઈષ્ટદેવના ધ્યાનમાં કે તત્સંબંધી વિચારમાં જોડાય તે ઈષ્ટવાયોગ્ય ગણાય છે મનની સ્ફુરણરહિત સ્થિતિ એ નિર્વિકલ્પ સમાધિ છે મનની એકાગ્રતાના અવ્યાસવડે એ સ્થિતિ પ્રાપ્ત કરી શકાય છે.

જ્ઞાનીઓ પણ પોતાની પ્રકૃતિને અનુસરે છે એમ ગીતાજીમાં કહ્યું છે, ત્યાં બહુધા પોતાના શુદ્ધ સ્વભાવને અનુસરે છે એમ સમજવું, પછી સામાન્ય લોકમાં તે યોગ્ય મનાય કે અયોગ્ય મનાય તે બીજી વાત છે.

ગીતામાહાત્મ્યમાં જે અર્ધમાત્રશબ્દ વાપરેલો છે તે માંદૂક્ય-ઉપનિષદમાં વાપરેલા અમાત્રશબ્દને માટે સમજવો.

બૃહા સંસ્કૃતમાં ઝગ્વેદમા જ મૂલાક્ષર તરીકે વાપરેલો જણાય છે ક્ષ સંયુક્તાક્ષર છે, શુદ્ધરાત્રીમાં કેવલિત્ તે મૂલાક્ષરરૂપ પણ ગણાય છે.

શ્રદ્ધા, પ્રીતિ, સ્થિરતા ને સાવધાનતાથી સ્વકર્તવ્ય કરતા રહી પરમાર્થમાં આગળ વધશો.

જે મનુષ્યની દુર્વાસનાથી અવગતિ થઈ હોય તે હવે પ્રેત-સ્વરૂપ ધારણ પોતાના ઘરની આસપાસ ભ્રમણ કર્યા કરે છે, અને પોતાનાં સગાંને પુનમાં કે બીજી ગેને દેખાય અથવા કોઈના અંત કરણમાં આવિર્ભાવ પામી ની વાસના પરિપૂર્ણ કરવા નિવેદન કરે છે.

મરનારને કોઈ વિષયમાં પાસના રહી હશે એમ અતુમાન થાય તો તેને જે વિષયમાં પ્રધાનમીતિ જણાતી હતી તે પ્રતિના પદાર્થનું સુધાયે યથાશક્તિ દાન કરવું.

તમે તમારા શાસ્ત્રોક્તકર્મમાં વધારે પ્રવૃત્ત રહો તેમાં તમારું ને મરનારનું હિત સમાયેલું છે તકાગા વિચારમાં મનને લાભાવ્યા કરવું નહિ

જો ખની શકે તો ધૌનિનો અભ્યાસ ધીરે ધીરે કરશો. મિહાસન એક કલાક સુધીનું ને બદ્ધપગાસન અર્ધ કલાક સુધીનું ધર્મ શકે તો ક્રમથી કરવું મહામુદ્રા ને મહાબંધુમુદ્રા સવાસાંજ પા (૬) કલાક ધર્મ શકે તો ઠીક.

જો મયૂરાસન સવાસાંજ ત્રણ ચાર મિનિટ ધર્મ શકે તો કરશો. ઉપર પ્રમાણે અભ્યાસ કરવાથી તમને યકૃતનો વ્યાધિ ક્ષયિત્ ક્ષયિત્ જણાતો હશે તો તે નિવૃત્ત થશે અને ઉત્તરેત્તર અંત દરબુની યોગ્યતામાં વધારો થતો જશે.

જો નાંદીશ્રાદ્ધ કરીને જપાદિ કરીને આરંભ કર્યો હોય તો વૃદ્ધિસૂતક પચ્ચા છતાં પણ જપાદિકર્મ કરવામાં અડચણ નહિ. જો નાંદીશ્રાદ્ધ ન કર્યું હોય તો દશ વિસત્ વૃદ્ધિસૂતક સાત પેટી સુધીના મતુ'યોગે પાળવું જોઈએ. કોઈપણ ધાર્મિક કર્મ નાંદીશ્રાદ્ધ કર્યા પછી આરંભવું કે જેથી બંને પ્રકારનાં સૂતકથી તે ધાર્મિકકર્મમાં ત્રુટ ન પડે.

જો આપને ત્યાં દીકરી સૂવાવડ કરવા આવેલ હોય, અને પિતાને ઘર તે બાળકને જન્મ આપે, તો ત્રણ દિવસ સૂતક પાળી પછી જૂઠા ઘરમાં પિતાથી વૈદિક શાસ્ત્રોક્તકર્મ થઈ શકે જેણે સૂવાવડી સ્ત્રીના સ્પર્શ ન કર્યો હોય તેવો માણસ સૂવાવડી સ્ત્રીના ઘરથી જુદા ઓતડામાં દૂધ, ફરાળ કે ફગમી કરીને લાવે તો તે લઈ ગણાય.

શ્રદ્ધા, ઉર્ભગ, સાવધાનતા ને વ્યવસ્થા રાખી સ્વધર્મનું પાલન કરી પરમાર્થમાં આગળ વધવા પ્રયત્નશીલ રહેજો.

શક્તિચાલનનો અભ્યાસ ચાલુ હોવાના સમાચાર જાણ્યા પરિધાનદુઝ પરિચાલનમાં ધાતો લાગ સ્થિર રાખીને માત્ર માથુંજ ઊંચુંનીચું કરતા હરો તાડન બંને પગની પાનીથી કરતા હરો. (ચલુ)

યોગસૂત્રો

[લેખક-શ્રી મહારાણીદાસ ગોકુળદામ દેશાઈ-વેદાંતભૂષણ]

(અનુમંધાન ગત અંક ૧૪ પૃષ્ઠ ૧૪૮ થી) ૨

શબ્દજ્ઞાનાનુપાતી વાતુશ્ચયો વિરુલ્પઃ ॥ ૧ ॥

૧ ગત અંકમાં નીચે પ્રમાણે સુધારીને વાંચવાનું છે.

પૃષ્ઠ	લીપી	અશુદ્ધ	શુદ્ધ	પૃષ્ઠ	લીપી	અશુદ્ધ	શુદ્ધ
૧ ૧૪૬	નીચેથી ૫ મી પુરુષને	પુરુષની	૪ ૧૪૭	ઉપરથી ૧૩મી	પોતાના ઉદ્વિપોના		
૨ ૧૪૭	ઉપરથી ૫ મી વિરાગ	દેવ	૫ ૧૪૭	ઉપરથી ૧૩મી	કરે	દરી	
૩ ૧૪૭	ઉપરથી ૬ થી વિરાગના	દેવના					

પણ વસ્તુની વા વસ્તુમાં રહેતા વસ્તુશ્રૂત ધર્મની કલ્પના પ્રમાણુ પૂર્વકમનુ અંમ હોવાથી અંને તે પ્રમામાં પરિણામ પામનારી થાય છે તેથી પછી જો તે પ્રમા ખરી પ્રમા થાય તો તે પ્રમાણુ નામના બેદમાં પડે અને જો તે પ્રમા ખોટી પ્રમા થાય તો તે વિપર્યય નામના બેદમાં પડે એ કારણે વસ્તુની વા વસ્તુના વસ્તુશ્રૂત કોઈ ધર્મની કલ્પનાનો પ્રમાથી જુદો કોઈ વૃત્તિનો બેદ પાડવાની અગત્ય થતી નથી.

અને અવસ્તુની વા વસ્તુમાં નહિ રહેલા તથા તેથી અવસ્તુશ્રૂત ધર્મની કલ્પનામાં તેના વિપર્યય વસ્તુનું અસ્તિત્વ ન હોવાથી અવસ્તુની વા વસ્તુમાં નહિ રહેલા એવા અવસ્તુશ્રૂત ધર્મની કલ્પના પ્રમામાં પરિણામ પામનારી થતી નથી તેથી તેનો પ્રમાણમાં કે વિપર્યયમાં સમાવેશ થાય નહિ એ કારણે અવસ્તુની વા વસ્તુમાં નહિ રહેલા અવસ્તુશ્રૂત ધર્મની કલ્પનાનો પ્રમાણુ તથા વિપર્યયથી જુદો એવો વિકલ્પ નામનો બેદ આ સૂત્રવડે કહેલો છે.

સાધારણ રીતે વસ્તુગત સદેહને પણ વિકલ્પ કહેવામાં આવે છે. આકું આવરણ હોવાના કારણે કે એવા કોઈ ખીજ કારણે ચૈત્રને વિષે તે ચૈત્ર છે કે મૈત્ર છે એવો સદેહ થાય તે સદેહને પણ વિકલ્પ કહેવામાં આવે છે.

પણ એ સદેહ વસ્તુને વિષય કરનારો હોય તેથી અંતે તે પ્રમામાં પરિણામ પામનારો થાય ને તેથી કા પ્રમાણમાં ને કા વિપર્યયમાં તેનો સમાવેશ થાય તેથી તેનો આ સૂત્રમાં કહેલા વિકલ્પમાં સમાવેશ ન થાય. (માણ)

શ્રીનાથચરિતામૃત તૃતીયપ્રવાહમાં આયવાનાં પૂ. કૃપાનાથનાં દૃષ્ટાંતો ગંભત સાથે જ્ઞાન

સદ્ગુરુ અતિ ગંભીર છતાં, દેવાને ઉપદેશ;
શિષ્યહૃદય આકર્ષતા, ગંભતથી કરુણેશ. ૧
ગંભતથી વિકસે હૃદય, જિજ્ઞાસા શુભ થાય;
બાલ હૃદય ગુરુ સમીપજઈ, બોધ થકી પોપાય. ૨

ગંભત મનુષ્યોને સ્વભાવથી બહુ વહાલા છે તત્ત્વવાર્તામાં કે ધર્મવાર્તામાં પણ જો સાથે ગંભત હોય તો મનુષ્યોને ઠીક પડે છે એ ગંભત નિર્દોષ ને ઉપકારક હોવી જોઈએ એ તો છેજ એવી પરમહિતકર ગંભત કરાવવાનો કૃપાનાથનો પ્રથમથીજ સ્વભાવ હતો.

જેમ શાક આદિ વ્યગ્રન પદાર્થોવિના સુંદર મિષ્ટાન્ન બોજન રચિકર થતું નથી તેમ ગભીર તત્ત્વચર્ચા હુ ખની અત્યંત નિવૃત્તિ કરનાર ને પરમસુખની નિલ પ્રાપ્તિ કરનાર કોઈ પરમહિતકર છે, છતાં તે તેમજ જેમા ધ્વન્દ્વિય અતઃકંચુના સવમનુ મુખ્યપણું વતું હોય તેવી એકલી ધર્મવાર્તા મામાન્ય મનુષ્યોને રચિકર થતી નથી, એટલુંજ પણ તેમને તે ઊતરો ઠટાગો આવે છે આટલામાટે અનુભવી ધર્મોપદેશકો શ્રીતાઓને જુ અથવા કરાવના ગંભતનો ઉપયોગ કરે છે તેઓ વચ્ચે વચ્ચે ઉપદેશને બધ- અથવા એવા દૃષ્ટાંતો આપી શ્રીતાઓને આનંદ કરાવતા જાય છે

ઉપપત્તિ, એ વે. તથાન પ્રાપ્ત કરવાનાં ઉપક્રમેાપનવાંની એકતા આદિ વૃક્ષલગોમાંનું ગ છે. સિદ્ધાંતને અનુરૂપ એવા કિલ્લ લિલ્લ પ્રકારના દૃષ્ટાંતો આદિ હકીકતે

સિદ્ધાંતની સમજ પ્રાપ્ત કરવી તે ઉપપત્તિ કહેવાય છે જેમ સિદ્ધાંત સમજવામાં તેમ સિદ્ધાંત સમજાવવામાં પણ દર્શાવેલો બહુ ઉપયોગી થાય છે, એથી સિદ્ધાંતના બિન બિન અગોત્ર મહાધારણ્ય શ્રીતાઓ સહેલાઈથી કરી શકે છે.

વળી દર્શાવેલાં ગ્રિહાસુઓને પોતાના અનુભવની કે અનુભવને લગતી વાતો આવવાથી રસ પડે છે—ગમત આવે છે.

કૃપાનાથ નિલપ્રતિ શ્રવણ કરાવતી વેળા તથા અન્ય સમયે પણ બ્યારે ને ત્યારે ને બ્યાં ને ત્યાં ઉપદેશ કરતા જેમ શાસ્ત્રીય દર્શાવેલો ધર્મપ્રેરણા આપતા તેમ અન્ય પ્રકારનાં જાતજાતનાં દર્શાવેલાં આપી, શ્રીતાઓને ગમત કરાવતા, અને દર્શાવેલો સિદ્ધાંતપર જતાં સામાન્ય વ્યાવહારિક દર્શાવેલો ઉપરાંત વીરસ આદિના દર્શાવેલો, ને કવચિત્ શૃંગારિક પ્રેમનાં દર્શાવેલો પણ આધ્યાત્મિક અર્થમાં બેસાડતા.

મનુષ્યના વ્યવહારની તેના પરમાર્થ પર અસર થાય છે જેનો વ્યવહાર જૂતવાળો હોય તે પરમાર્થમાં આગળ ચાલી શકે નહિ, તેથી ગ્રિહાસુએ પોતાનો વ્યવહાર નિર્દોષપણે ને જાગૃતિથી યથાચોગ્યરીતે શુદ્ધ કરવા માટેનાં દર્શાવેલો પ્રભુશ્રી ખાસ કરીને આપતા. બાકીના બહેનોમાટેના દર્શાવેલો પણ તેમા આવતાં સાંભળનારાઓ એ વેળા તરફની ચર્ચ જતા, એ વેળાનું વાતાવરણ જ કાંઈ નવીન આનંદમય થઈ જતું જેમ નિયત શ્રવણવેળા તેમ કૃપાનાથે ભોજન કરી લીધા પછી રનાનશુદ્ધમાં આવે પ્રસંગ ઘણી વાર બનતો, ભોજનોત્તર વસ્ત્ર બદલાવતા પણ પ્રભુશ્રી આવે આનંદ અમને આપતા. એ અઢી વાગી ગયા હોય, ને અમારે જમવું બાકી હોય, પણ અમને એ વખતે જૂઓને ખ્યાલ ન-રહેતો, ને અમે ખસી શકતા નહિ.

એ સમયે કૃપાનાથનાં પરમાર્થપ્રદ નેનકમળમાંથી કૃપામૃત વર્ષતું હોય, તેઓથીની અલોકિત તેજસ્વી મહાકાયપુકત અસંત પ્રમત્ત બહાનંદમયી સુખસુદા બેસી રહી હોય, તે મધ કરતાં અસંત મધુર વચનામૃતનું પાન થતું હોય—જણે શાસ્ત્રો ને સત્યરૂપો કહે છે તેવો સલ લોકનો સર્વોત્તમ સુખાનુભવ આ પૃથ્વી પર થતો હોય તે મૂકીને અમને જવું કેમ ગમે ? પણ કાંઈ કાંઈ વાર તો વસોપા-નોકરને તેમના કામથી છૂટા થવાની ઊતાવળ હોય તેથી કૃપાનાથ આગા દરે એટલે અમારે ન છૂટકે જતું પડતું સત્તર વર્ષ વીસા છતાં ગઈ કાલનીજ હોય તેવીજ રીતે આ અલૌકિક આનંદમયો અર્થત રમણીય વાત હજી મગજમાં તાજીજ રહી રહી છે.

એ પ્રમાણે કૃપાનાથ શ્રીતાઓને હસાવી રમાડી કાંઈ નવીન આનંદ આપી, તેમને હાથે લેતા—તેમના સદ્ગુણોને પોષી, પરમાર્થકાર્યમાં તેમને વિશેષ પ્રકારે પ્રેરતા—તેમની શક્તિક્રિયામાં વૃદ્ધિ કરી, તેમને સાધનપરાયણ કરતા.

કરુણાસાગર ગુરુદેવે આ દલિકાલમાં ધર્મેહીનતાને પામેલાં અનેક જીવોનો એ રીતે ઉદ્ધાર કર્યો છે એ સમયના કેટલાક દર્શાવેલો શ્રીનાથચરિતામૃતના દ્વિતીય પ્રવાહમાં ગંમત સાથે જ્ઞાનેપદેશની ધારામાં આપ્યા છે, ને બીજાં કેટલાક દર્શાવેલો આ નીચે આપ્યાં છે, ને આગળ પણ આપ્યાં છે. ગુરુદેવે જ્ઞાનામૃત વહેવરાવવામાં બાકી રાખી નથી મીઠા મેરામણમાંથી તપાતુર મનુષ્ય પોતાને માટે પાણીનો કોટો ભરી લે તેટલું આ છે, અથવા તેટલું જયુ નથી, પણ અસંત્ય છે—

૧ અકબર બાદશાહે એક વાર વાતવાતમાં બીરબલને કહ્યું: મૂર્તિપૂજાથી તે

કયાંઈ પરત્રેયર મળે ? તમે હિંદુ લોકો કાંઈ સમજતા નથી જ્યાંમાં ખીરબલ વિનયપૂર્વક બોલ્યો. બાદશાહ સલામત ! એમ નથી. પૂરી શકાભક્તિથી ને એકનિષ્ઠાથી કરવામાં આવતી મૂર્તિપૂજાથી પ્રભુનાં દર્શન થઈ શકે છે. પૂર્વે ઘણા ભક્તોએ મૂર્તિપૂજનને પ્રભુને મેળવ્યા છે, અને અસારે પણ કોઈ મનુષ્ય હૃદયની સાચી શકાભક્તિથી મૂર્તિપૂજા કરીને પ્રભુને મેળવવા ધારે તો મેળવી શકે છે. બાદશાહે કહ્યું મને એ વાત માનવામાં આવતી નથી ખીરબલે કહ્યું હજુર ! મને ક્ષમા કરજો, પણ હું તો નિશ્ચયપૂર્વક માનું છું કે મૂર્તિપૂજાથી પ્રભુનાં દર્શન થઈ શકે છે પ્રભુની મુઝા તો હું આપને એ વાતની આગળ માસમાં ખાત્રી કરી આપીશ. બાદશાહે કહ્યું : બહુ સારું.

ખીજા બવસાયમાં બાદશાહને એ વાત વિસારે પડી, પણ ખીરબલે તેને માટે તજવીજ કરવા માંડી શહેરની એક પ્રસિદ્ધ ચતુર હિંદુ વેશ્યાને બોલાવી, તેને બાદશાહ સાથે થયેલી વાત કરી દેખાડી, ને કહ્યું કે આપણે ભક્તિથી એ વાતની હજુરને ખાત્રી કરી આપવી છે; અને તેને માટે જો તું હા પાડે તો શું કરવું તે વિષે મારે વિચાર તને જણાવું તારી ચતુરાઈ હું જાણુ છું એટલે મને નિશ્ચય છે કે તું એ કામ કરી શકીશ. વેશ્યાએ જરા વિચાર કરી બીજુ ઝડપુ, એટલે ખીરબલે તેને કહ્યું કે તું જાતને બહાને બહારગામ જા, ને પછી વેષપલટો કરી, પાછી આવ અને ઘોળા વસ્ત્ર ધાગણુ કરી શહેરના સારા મહોલ્લામાં જાહેર ગ્રંથાલયના કોઈ મકાનમાં નિવાસ કરી બાદશાહની જમીની હિંદુરીતિ પ્રમાણે વિધિપૂર્વક કાકમાકથી પૂજા કરે કર એથી લોકો દર્શન કરવા આવતા જશે, ને કેટલેક સમયે બાદશાહને તે વાતની ખબર પડતી તે પણ દર્શનમાટે આવશે, ને તેમ થતાં આપણું કામ સિદ્ધ થશે ચતુર વેશ્યા વાતનો મર્મ જાણી સમજી ગઈ, ને ખીરબલે તેને જોષ્ઠતા દ્રવ્યની ગોઠવણુ કરી આપી. નિશ્ચિત યોગના પ્રમાણે તેણે બાદશાહની એક સુન્દર ને ભવ્ય જમીનું સવરસાજ પૂજન કરે કર્યું. ધીમેધીમે લોકોમાં એ વાત ચર્ચાવા લાગી વેશ્યા મહાભક્તની રીતે વિધિપૂર્વક પૂજા આરતી વગેરે બહુ શક્તિથી કરતી, ને પછી જમીનપાસે બેસી લાંબા વખતસુધી જપ પણ કરતી, તે જાણી આશ્ચર્ય ને કુતૂહલને વશ થઈ લોકો લા આવવા લાગ્યા. તે કોષ્ઠના પર ધ્યાન ન આપતા પોતાના પૂજાપાઠના કામમાં જ મશગુલ રહેતી કોઈ પૂજતું તો તે ખુલાસો કરતી કે આપણા બાદશાહ તો મનુષ્ય છતાં દેવજેવા છે, તેથી મને તેમના તરફ વાંકિતલાવ ઉપજ્યો છે માટે તેમની પૂજા હું કરું છું પ-રેશી ભક્તગાર્હ તરીકે તે પ્રસિદ્ધ થઈ એક બે માસમાં તેની વાત આખા શહેરમાં પસરી ગઈ, ને છેવટ બાદશાહના કાનપર પણ તે વાત પહોંચી તે જાણી બાદશાહને થયું કે એવી ખાઈ કોણ છે કે જે મારી જમીની પૂજા કરે છે ? તેમણે યાદ આવતાં ખીરબલને તે વાત કરી. ખીરબલે કહ્યું નામદાર ! મેં પણ એ વાત જાણી છે, લોકો કહે છે કે ખાઈ બહુ સારી છે, ગુણવાન છે, ને આપના તરફ તેને વાંકિતલાવ ઉપજવાથી આપની જમીની તે પૂજા કરે છે, ઘણા લોકો લાં દર્શનમાટે જાય છે બાદશાહ કહે છે કે તું બરાબર કરીને કહે, જો આપણે જવા જેવું હોય તો આપણે પણ જઈશું ખીરબલે એટલું જ જોષ્ઠુ હતું તે વેશ્યાને ખાનગીમાં મળ્યો, ને હજુરે કહેલી વાત કહી તે વેશ્યા તે જાણી પ્રસન્ન થઈ ખીરબલ બોલ્યો. હવે થોડા દિવસના દિવસને હું આવીશ, માટે તું તાલ કામ સાવધાનતાથી બરાબર રહે ગાખજો.

• ખીજે દિવસે ખીરબલે બાદશાહને વાત કરી કે નામદાર ! એ બાદની આપના પ્રતિની લક્ષિતની થી વાત કરે ? પરમેશ્વરની પેઠે આપની છબીને પૂજે છે. બાદની અવસ્થા તો જીવાન છે, પણ એક વૃદ્ધ ભક્તની પેઠે બહુ બાવપૂર્વક ચાતિથી તે પૂજાતું કામ કરી રહી છે. આપની છબીની પૂજા દા. માટે કરે છે તે વિષે તેને પૂછતાં તે કહે છે કે ગીતામાં કલા પ્રમાણે રાજા તો પ્રભુનું સ્વરૂપ છે માટે પૂજ્ય છે, અને આ બાદશાહ તો પ્રમદાપણે દેવજેવા છે. મને તેમનામાં ભક્તિ ઉપજી છે તેથી હું તેમની પૂજા કરું છું. આ સાબળી અકબરને ઘણું આકર્ષ્ય થયું, ને તે બાદપર પ્રેમભાવ ઉપજ્યો તથા તેના મનમાં તેને મદિરે જવાની તીવ્ર ઇચ્છા પ્રગટી તેણે ખીરબલને કહ્યું જો એમ છે તો આપણે તેને મદદ કરવી જોઈએ. ખીરબલે કાવકુ મુખ રાખી બોલ્યો છ, હબુર ! આપ નામદારનું કહેવું સાચું છે. એવાં સાગં માણસોની ખબર લેવી એ આપના જેવા નેક બાદશાહની ફરજ છે.

તે પછી ખીજે દિવસે સાજે સા આરતી વેળા છડી સવારીએ જવાનો નિશ્ચય થયો ને તે બાદને આપવાના દ્રવ્ય તથા વસ્ત્રાદિકની ગોઠવણ કરવાની પણ બાદશાહે ખીરબલને આજ્ઞા કરી

પણ તે વેરવાને ખીરબલ બાદશાહના આગમનના સમાચાર જાનગી રીતે આપ્યા, ને જોડતી સર્વપ્રકારની લેવારી કરી રાખવાની, તેમજ નિલના કરતાં પૂજા-આરતી વિશેષ આકર્ષક રીતે કરવાની પણ સૂચના કરી. વેરવાએ કહ્યું શ્રીપ્રભુ દયાથી એમાં કશી ન્યુનતા નહિ રહે એતો એતો ધધોજ દુનો. “ પરધન પરમન હરનોકો, વેસ્થા બડી પ્રતીણ. ”

ખીજે દિવસે બાદશાહ ખીરબલ સાથે સુમ્તપણે વેસ્થાના મદિરપર ગયા, ને પોતાની છબીની પૂજાવિધિ તથા લગ્નો સર્વ પ્રકારનો કાંકમાક, ને વેસ્થાના મનનો ભક્તિભાવ જોઈ ચકિત ધઈ ગયા. પૂજા-આરતી પૂરી થયા પછી વેસ્થાએ બાદશાહનો હારતોગ, પ્રસાદ આદિથી સત્કાર કર્યો, ને બહુ વિનયભાવથી ઉપકાર માનતાં તે બોલી કે, આજે ધણે દિવસે દર્શન આપી આપ નામદારે આ દાસીની મનકામના પૂર્ણ કરી છે મારા જીવનનો આજનો દિવસ ધન્ય છે. પરમકૃપાળુ પરમાત્માની મોટી કૃપાવિના આવો રૂડો પ્રસંગ ક્યાંથી પ્રાપ્ત થાય ? કે આપના જેવા બાદશાહ આ મરીજની મૂંપડીપર પગલા કરવાની કૃપા કરી તેને પાવન કરે ? પશ્ચાત્ બાદશાહ તરફથી આપવાનું દ્રવ્ય તથા વસ્ત્રાદિક ખીરબલે તે બાદને આપ્યાં ને તેણે તે મરતોકે ચડાવી આજાર માન્યો. બાદશાહ રવાના થયા ને માર્ગમાં ખીરબલને વાત કરી કે આ બાઈ તો કોઈ દેવી જેવી જણાય છે આપણે તેને તેની લક્ષિતા પ્રમાણમાં કાંઈ આપ્યું નથી તેને તેના ને મદિરના નિજાનને માટે કાંઈક ગામગરામ આપવા જોઈએ. ખીરબલે પોતાના હાથ બાંધી આતિ નમ્રપણે બાદશાહની સમા માગતા વિનય કર્યો કે જહાંપનાક ! એટલું બધું કરવાની જરૂર નથી. પશ્ચાત્ પાંચ છ મમ પહેલાં થયેલી વાતની વાંદી આપતો ખીરબલે કહ્યું કે આ બાઈ તો વેરવા છે, પણ જો તેણે આપની છબીની પૂજા કરી, તો આપે તેને ધેર જઈ દર્શન આપવા કૃપા કરી, મદદમાં દુલ્હનીગણએ રામાવસ્થામાં રહ્યું છે કે— “ જેજે રુછા હોત મનમાંદી રામ છપા કહ્યું દુર્લભ માંદો. ” તેની આજ મને પ્રસન્ન ખાતો થઈ

પ્રભુની મૂર્તિની અંતઃકરુણા ખરા ભાવથી પૂજા કરવાથી પરમદયાળુ પ્રભુ પોતાનાં ભક્તને પોતાનાં સાક્ષાત્ દર્શન આપવા કૃપા કરે છે. જો આપે એ અનુભવી બાઈને દર્શન આપ્યાં, તો પ્રભુ પોતાના ભક્તને દર્શન કેમ ન આપે ?

ખીરબસની એ વાત સાલળી બાદશાહ' તેના પર બહુ પ્રસન્નતા દર્શાવતા બોલ્યા. ખીરબસ તારુ કહેવું મને સાચું લાગે છે. પ્રભુ તેની મૂર્તિની પૂજા કરવાથી ખરા ભક્તને દર્શન આપે એ વાતમાં મને હવે સશય નથી પશ્ચાત્ એ વેરયાને યોગ્ય બક્ષીશ આપવામાં આવી, તથા ખીરબસને યયેલો ખર્ચ તેમજ વિશેષ ઉંચા પ્રકારનું ઈનામ આપવામાં આવ્યું.

મૂર્તિપૂજા એ સનાતનધર્મનું એક અગત્યનું અંગ છે કર્મકાંડ, ભક્તિને યોગસાધનમાં એના ખાસ કરીને ઉપયોગ છે. મતલબ કે પરમાત્માની ઉપાસના કરવામાં મૂર્તિપૂજાથી ઘણી સરળતા થાય છે, એટલું જ નહિ પણ સ્પષ્ટ કહેવું હોય તો કહી શકાય કે આરંભમાં ધર્મ સાધવાના પ્રથમ પગથીઆરંપે ઘણા અથવા લગભગ બધા જિજ્ઞાસુઓને મૂર્તિપૂજાવિના ચાલે તેમ નથી. મનુષ્ય પાતે મૂર્તિરૂપ છે તેથી તેને પરમેશ્વરની મૂર્તિપૂજા બહુ અનુકૂળ આવે છે. મૂર્તિપૂજામાં નહિ માનનારાઓ પણ પ્રભુભક્તિ કરતાં મૂર્તિપૂજાને મળતાં સાધનોતરફ સ્વાભાવિક રીતે ખેંચાયા વગર રહેતા નથી સર્વવ્યાપક અનંત પરમાત્માની પૂજા મૂર્તિવિના કેવી રીતે થઈ શકે ? ભક્તોને પોતાના ઈષ્ટદેવના પૂજન-અર્ચનમાં મૂર્તિવિના કેમ ચાલે ? પાદ, અર્ધ, સનાન, અભિષેક, ચંદન, પુષ્પ વગેરે ઉપચારો વ્યાપક ને નિરાકાર પ્રભુને શી રીતે અર્પણ થાય ? શું એ બધું આકાશમાં ઉડાડે ? યોગસાધનમાં તો ચિત્ત એકાગ્ર કરવામાટે મૂર્તિ-પૂજાની તથા મૂર્તિના ધ્યાનની અતિ અગત્ય છે વળી મૂર્તિપૂજા આદિવડે પરમાત્માની ઉપાસના કર્યાવિના પરમાત્માના વારતવિક સ્વરૂપનું-સાંચ્યદાનંદાદિરૂપ વ્યાપક સ્વરૂપનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવાનો અધિકાર સહેલાઈથી આવતો નથી, એટલે જ્ઞાનમાર્ગમાં પણ સાક્ષાત્ નહિ તો પરંપરાએ પણ મૂર્તિપૂજાનો ઉપયોગ છે.

કોઈ શંકા કરે કે સચ્ચિદાનંદાદિ સ્વરૂપવાળા અનંત ને વ્યાપક પરમાત્માને મૂર્તિજેવડા માનીને તેમની પૂજા કરવી એ દોષવાળું કાર્ય નથી ? તો તેના પ્રત્યુત્તરમાં કહેવાતું કે વેદાદિ સનાતનધર્મનાં શાસ્ત્રો પરમાત્માને મૂર્તિજેવા કે મૂર્તિજેવડા કહેતાં નથી, પણ વ્યાપક ને અનંતજ કહે છે પરમાત્માના એ વ્યાપક ને અનંત સ્વરૂપને અનુભવમાં ઊતારવાનું મૂર્તિપૂજાને તો તેઓ એક આરંભનું સાધન કહે છે, તેથી વ્યાપક ને અનંત પરમાત્માને મૂર્તિજેવા કે મૂર્તિજેવડા કહીને તેમની પૂજા અર્થ તથા ધ્યાન સ્મરણ આદિ કરવાં એમાં કોઈ દોષ નથી પણ લાભ છે. વળી કલ્યાણના શિખરે પહોંચવાનું એ પહેલું પગથિયું છે એ દારણે તો પૂજાનો પ્રત્યેક ઉપચાર અર્પણ કરતાં જ મૂર્મુચ્ચ સ્વ એ ત્રણ વ્યાહતિઓના ઉચ્ચારવડે પરમાત્માના વ્યાપક ને અનંત સ્વરૂપની સ્મૃતિ ઉપસ્થિત રાખવાની વ્યવસ્થા રાખેલી છે.

તુલસીદાસજી

[બાળકોને માટે]

[નિવેદક:-શ્રી દયાળસિંહ લાલસિંહ ઠાકોર]

તુલસીદાસજી એક મોટા મહાત્મા હતા તેઓ ઈશ્વરના મોટા ભક્ત પણ હતા. તુલસીદાસજીના ઈશ્વર રામ હતા, આથી તેઓ સદા રામના ગુણ-ગાન કર્યા કરતા હતા. તુલસીદાસજી દારીમા તથા અપોખ્યામાં વારાફરતી નિવાસ કર્યા કરતા હતા-એટલે રહેતા હતા તથા તેમણે આખા હિંદુસ્તાનની યાત્રા પણ કરી હતી એટલે રામેશ્વર, જગન્નાથપુરી, દ્વારકા, બરીનારામજી જનકપુર વગેરે યાત્રાધામોનાં દર્શન પણ કર્યાં હતાં. તુલસીદાસજી સર્વ સ્થળે રામ-ભક્તિનો પ્રચાર કર્યા કરતા હતા પહેલાં હિંદીભાષામાં રામાયણ નહોતું, તેથી તુલસીદાસજીએ હિંદી ભાષામાં એક રામાયણ લખ્યું.

આ રામાયણનું નામ “રામચરિત-માનસ” છે

આ રામાયણ બહુ સારું છે-મુંદર છે. તેમાં-રામચંદ્રજી વાગવાનતા [લીલા જીવનનું] જીવન-ચરિત્રનું વર્ણન છે તથા ખીજી ધણી ધણી સારી વાતો પણ છે.

તુલસી-રામાયણનો પ્રચાર આખા હિંદુસ્તાનમાં છે અને તેથી તુલસીદાસજીનું નામ પણ સર્વ ઠેકાણે ફેલાઈ ગયું છે-પ્રસિદ્ધ ચર્ચા ગયું છે

તુલસી-રામાયણ વાંચીને કે સાંભળીને ગદા લોકો બહુ પ્રસન્ન થાય છે સામાન્ય ભણેલા લોકો પણ તુલસી-રામાયણ વાંચી-સમજી શકે છે

તુલસી રામાયણની ભાષા સરલ, સુંદર ને મીઠી છે, તેથી ગામડાંઓના લોકો પણ આ તુલસીદાસ રામાયણનું પઠન-પાઠન ને ગાન બહુ ભાવપૂર્વક કરે છે

તુલસી-રામાયણમાંથી નમુનારૂપે જે પંક્તિઓ નીચે લખી છે તે કેવી મુંદર છે—

રઘુકુલ રીતિ સદા ચલિ આઈ.

પ્રાણ બલિ અરુ બચન ન ભઈ ॥

[*]

અહવું કે ન અહવું ?

[લેખક:-શ્રી દયાળસિંહ લાલસિંહ ઠાકોર]

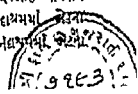
અહવું કે ન અહવું-એ પ્રશ્ન છે અહવું એટલે સ્પર્શ કરવો-એ ચામડીનો સ્વભાવ છે-સ્પર્શનું જ્ઞાન ચામડીથી થાય છે એટલે સ્પર્શની ઈચ્છા ચામડી છે સ્પર્શનો ધર્મ વાણુમા પણ છે-એટલે-તેટલે અંગે ચામડી ને વાણુમાં સામ્યતા છે સ્પર્શની અમર ચામડીને થાય છે એ તો પ્રયત્ન છે લોકોને પણ સ્પર્શની અમર થાવ છે-એ પણ જીવાણુ વિવનથી મિલન છે પ્રાણુને પણ સ્પર્શની અમર થાય છે એ ચેતનાશક્તિનો સિદ્ધાંત છે અને ચેતનાશક્તિનો સ્વભાવ છે. ખાજવણી નામની વનસ્પતિ ચામડીને અડે તો તરત ખરજ આવવા લાગે છે ખમ, ખુજની જેવા ફરફ પણ ચામડી હોય છે-એટલે-સ્પર્શ કરવાથી લાથ પડી જાય એવાં હોય છે. કાનેરા, મગફળી, ફાન જેવાં ફોં પણ ચેતી ગણાય છે-કારણકે, તે ફરફોનાં જીવાણુઓ સ્પર્શ કરનારના લાલોને કટ અમર કરી કે એવા હોય છે પ્રાણુની પણ સારી મહી અમર થાય છે પરંતુ તે અનિચ્છુક હોવાથી વર્ના

- ૧-૦-૦ શ્રી. શિવસિદ્ધાર્થ
 ૦-૪-૦ ,, લીલાધરભાઈ
 ૨-૦-૦ ,, બોધાભાઈ સોની
 ૨-૦-૦ ,, બાણુભાઈ શેઠ
 ૧-૦-૦ ,, શિવલાલભાઈ
 ૦-૪-૦ ,, મૂળચંદ્રભાઈ
 ૧-૦-૦ ,, ટાકુભાઈ
 ૧-૦-૦ ,, ભગવાનજીભાઈ
 ૧-૦-૦ ,, ગુણવંતસિદ્ધજી
 ૧-૦-૦ ,, બાનુપ્રસાદજી
 ૦-૮-૦ બેન સવિતાબેન
 ૨-૦-૦ શ્રી. હરજીવનદાસ શેઠ
 ૫-૪-૦ એક ભક્તજન
 મુંગઈમાં શિવરાત્રિના મહાપૂજનની બેઠા-
 ૫-૫-૩ એક ભક્તજન
 ૧-૦-૦ શ્રી. ગોરીશંકરભાઈ
 ૧-૦-૦ ,, કરજીસિદ્ધભાઈ
 ૧-૦-૦ ,, દયાળસિદ્ધભાઈ
 ૨-૦-૦ ,, હરજીવનભાઈ
 ૧-૦-૦ ,, શશીકુમારભાઈ
 ૧-૦-૦ ,, જુવેદભાઈ
 ૧-૪-૦ ,, રવજીભાઈ
 ૧-૦-૦ ,, રૂપસિદ્ધજી
 ૧-૦-૦ ,, ભદ્રસિદ્ધજી
 ૦-૮-૦ ,, પ્રાણજીવનદાસભાઈ
 ૦-૮-૦ ,, નિરંજનભાઈ
 ૦-૮-૦ ,, મહેશભાઈ
 ૧-૪-૦ ,, અર્જુનભાઈ
 ૧-૪-૦ ,, ચંદ્રસિદ્ધભાઈ
 ૧-૦-૦ ,, બાનુચંદ્રભાઈ
 ૧-૦-૦ ,, શિવસિદ્ધજી
 ૧-૦-૦ ,, મોતીરામ
 ૧-૪-૦ બેન ગીતાબેન
 ૧-૦-૦ શ્રી. પ્રતાપસિદ્ધભાઈ
 ૧-૦-૦ ,, અરવિંદકુમાર
 એક ભક્ત
 બોધાભાઈ સોની

- ૦-૪-૦ શ્રી. મણિચંદ્રભાઈ
 ૦-૪-૦ ,, વલ્લભદાસભાઈ
 ૧-૪-૦ ,, લગ્નવાનજીભાઈ
 ૨-૦-૦ ,, બાણુભાઈ શેઠ
 ૧-૦-૦ ,, જગનભાઈ
 ૧-૦-૦ બેન ગોદાવરીબેન
 ૧-૦-૦ ,, પ્રભાવતીબેન
 ૦-૮-૦ ,, સવિતાબેન
 ૧-૪-૦ ,, જશીદાળહેન
 ૦-૧-૬ પરચુરણ
 x x x x
 ૨-૦-૦ શ્રી. કેશવલાલ જેઠાલાલ-મુંગઈ
 ૩-૧૨-૦ બિ શિરીશના યજ્ઞોપવીત પ્રસંગે
 હા શ્રી. માણિકલાલ દામોદર દવે
 ૨-૦-૦ શ્રી. મોહનલાલ છોટાલાલ જંજાળ
 ચદન ધરાવવા મંદિર
 ૫-૦-૦ શ્રી વામનગાય જટાશર-પાટણ
 ૦-૧૧-૩ મોજદદ આનંદાશ્રમની બેઠા
 ૫-૧-૬ લીણુડા આનંદાશ્રમની બેઠા
 ૫-૪-૦ પ્રાણજીવન નરોત્તમદાસ-ભાવનગર
 ૮-૨-૦ અમદાવાદ આનંદાશ્રમ બેઠના
 ૧-૪-૦ શ્રી. મોરારજી આધવજી-ખીલખા
 ૦-૫-૩ ધ. દલપતરામજી
 ૫-૦-૦ શ્રી. ચમનલાલ વેણીલાલ દેશાઈ
 ૦-૮-૦ ,, કરશનદાસ હરજીનાં પત્ની-જૂનાગઢ
 ૧-૪-૦ સ્વ ગામતીબાઈ
 ૧-૪-૦ સ્વ. દેવજી ગોરધન
 ૪-૦-૦ શ્રી બીમજી ડાલાભાઈ-પોરબંદર
 ૦-૫-૩ ,, વિશ્વનાથ માધવજી
 ૧-૦-૦ ,, દેવચંદ હમરાજ
 ૭-૮-૦ બેન સારીબેન
 ૦-૨-૮ પરચુરણ બેઠા
 ૨-૦-૩ કૃતિયાણામાં બેઠના
 ૫-૦-૦ શ્રી. જેયર ભવાન-વરધા
 ૧૨-૦-૦ ,, દયાળસિદ્ધજી લાલસિદ્ધજી મેવા-
 પ્રવાસના
 ૨-૦-૦ શ્રી. દયાળસિદ્ધજી લાલસિદ્ધજી

૭-૮-૦ શ્રી. લક્ષ્મીદાસ મોદનલાલની કુપની
 ૬. શ્રી લક્ષ્મીદાસ દંડસગજ તરફથી
 રદાભિપેક ૧ માસના પૂજનપાના
 ૦-૪-૦ મદિરેથી ભેટના
 ૬-૦-૦ શ્રી. મગજનાસ માધવલાલ નિલદાન
 ૧-૧-૦ ,, મૂળસંકર માવજી-વંચલી
 ૧-૪-૦ બેન શાંતિબેન-જૂનાગઢ
 ૧-૦-૦ શ્રી. નર્મદાસંકર નથુભાઈ
 ૦-૨-૮ પરચુરથ
 ૫-૪-૦ શ્રી બીમજી દેવજી-જોરાસા
 ૧-૫-૦ ,, દેવસંકર રથામજી-ભીડોરા
 ૫-૦-૦ ,, દરિયાલભાઈ મામલતદાર-રાજકોટ
 (ચેન માસ)
 ૧-૪-૦ શ્રી. જોરધનદાસ જલ્લજી
 ૫-૫-૦ એક લાકડાજન-મુંબઈ
 ૧-૦-૮ શ્રી. ગૌરીશંકરભાઈ
 ૫-૦-૦ ,, ગંગાશી વધર્મ
 ૧-૦-૦ ,, ટોડરશીભાઈ
 ૨-૦-૦ ,, હરજીવનદાસભાઈ
 ૧-૦-૦ ,, નરેન્દ્રગિહજી
 ૧-૦-૦ ,, ઉપેન્દ્રસિંહજી
 ૦-૮-૦ ,, મહેશભાઈ
 ૧-૦-૦ ,, રૂપસિંહજીભાઈ
 ૧-૪-૦ ,, ચંદ્રસિંહજીભાઈ
 ૧-૦-૦ ,, ચિવમિહજી
 ૧-૦-૦ ,, બાનુશંકરભાઈ
 ૧-૦-૦ ,, શકરમિહજીભાઈ
 ૦-૮-૦ બેન સવિતાબેન
 ૦-૮-૦ ,, લલિતાબેન
 ૦-૪-૦ શ્રી. લીલાધરભાઈ
 ૫-૦-૦ સ્વ. રતનજી રાજી લાખણી
 ૫-૦-૦ શ્રી. મોદનલાલ મૂળજી-મુંબઈ
 ૦-૪-૦ બેન બાનુમતિ ઊડાલાલ
 ૦-૧-૬ ,, હંસા પ્રભાસંકર
 ૦-૨-૬ એક વ્યક્તિ દા નથુરામભાઈ

૧-૪-૦ શ્રી. મૂળસંકર નર્મદાસ-પરિયા
 ૦-૪-૦ ,, પરેસ દાયા મણિજી
 ૦-૨-૦ ,, અ. લા ત્રિવેદી
 ૨-૦-૦ ,, કેશવલાલ જોશલાલ-મુંબઈ
 રામનવમીની ભેટના
 ૦-૧૧-૦ મદિરેથી પરચુરથ
 ૧-૦-૦ અ. લા ત્રિવેદી
 રામનવમીની પૂજન ભેટ:-
 ૧-૪-૦ શ્રી માણેલાલ નાનજી ચંદારાણા
 ૦-૪-૦ પૂ. ધ. , જલ્લપ્રકાશજી
 ૦-૪-૦ શ્રી. દયારામ મૂળજી
 ૦-૪-૦ ,, અંબારાસર નાનજી જોશી
 ૦-૫-૦ ,, નર્મદાસંકર પચોળી
 ૦-૫-૦ ,, દેવસંકર મોરારજી
 ૦-૪-૦ ,, રતિલાલભાઈ
 ૧-૦-૦ બેન મણિબેન-જોરાવરનગર
 ૦-૨-૦ શ્રી હરગોવિંદ રામજી
 ૦-૨-૦ ,, મગનલાલ રામજી
 ૦-૨-૦ બેન જયભાગૌરી જીવગમ
 ૦-૨-૦ ,, ચંદ્રમાળા અંબારાસંકર જોશી
 ૦-૨-૦ વિ. ઉમેદલાલ
 ૦-૪-૦ બેન ત્રિવેણીભાઈ
 ૦-૨-૬ શ્રી અનંતપ્રસાદ તથા બેન હામવતી
 ૦-૨-૦ બેન માનભાઈ
 ૦-૪-૦ ,, કાશીબેન નરસેરામ
 ૦-૧-૬ આરતીમા
 x x x x x
 ૦-૨-૦ શ્રી દરિયાલભાઈ
 ૦-૪-૨ બેન કરતુરબેન બાસ
 ૦-૮-૦ ,, દેમાબેન-કાપડવાજાનાં પત્ની
 -બીલખા
 ૦-૮-૦ બેન મોતીબાઈ-બીલખા
 ૦-૮-૦ ,, માકાભાઈબેન-બીલખા
 ૦-૨-૦ પરચુરથ
 ૫-૦-૦ શ્રી. સુદરજી બહેચરભાઈ-મોરેજી
 ૦-૮-૦ ,, લીજીડા આનંદાથમભાઈ ભેટના
 ૦-૧૧-૬ ,, મોજીદા આનંદાથમભાઈ ભેટના

Reg. No. B. 3087.

સને ૧૯૪૯ તા. ૨૫ મે

સ્વાપૂજન-સમાચાર

જેલપુર રવિવાર તા ૫-૬-૪૯

સવારના રેલ. ટા ૧૦ થી ૧૨ (ગંગા-
દશરા નિમિત્તે પૂજયપાદ દુધાનાથજી
મહાપૂજન થશે.

સિ શ્રીઆનંદાશ્રમ-સુમુક્તુમંડળ-મુંબઈ

—[*]—

શ્રીઆનંદાશ્રમ, નવાગામ, થા. બીલખા-(સૌરાષ્ટ્ર)

તરફથી
પ્રગટ થતું ધાર્મિક માસિક પત્ર

(Saurashtra-India

P. O Bilkha

આનંદાશ્રમ

૨ જાન્યુ.

મહેસાણા 'ગર' જાન્યુઆરી '૫૬૯
આદ્ય ઉપરથી સંખ્યા ૫૭ ૭૨૫

- ૨૧-૪-૦૦ શ્રીઅમદાવાદ આનંદાશ્રમમાં
આવેલી બેટના હા. શ્રી જયરાજ
મંથાગમ લઈ ચૈત્ર સુદ ૧૪
૨-૦-૦૦ શ્રી રવજી શામજી-બીલખા
૨-૦-૦૦ ,, રમણીકાલ ત્રિભુવન દવે
૫-૦-૦૦ ,, કવ્યાણુજી કાલિદાસ-ભાણુવડ
૧-૪-૦૦ ,, મૂળજી પ્રાણજી-મોરબી
૨-૦-૦૦ જેતપુર, કન્યાશાળાના બહેનો
૧-૦-૦૦ શ્રી જગનલાલ મગનલાલ
૫-૦-૦૦ ,, વિનોદરાય વર્મતગાય-અમદાવાદ

- ૧-૦-૦૦ શ્રી દેવરાજગભાઈ-બીડિંગ
૨-૦-૦૦ ,, નંદલાલભાઈ
૦-૨-૦૦ ,, મૂળરાજગભાઈ
૧-૪-૦૦ ,, જટારાજ જગજીવન-જૂનાગઢ
૧-૦-૦૦ ,, હરજી મનજી
૧-૪-૦૦ ,, કરશનદાસભાઈ-જૂનાગઢ
૧-૪-૦૦ ,, મગજીદાસ ભાવનલાલ-અમદાવાદ
૩-૦-૦૦ ,, પ્રાણજી ધનેશજી
૧-૦-૦૦ ,, પ્રતાપરાય નયા વસતરાય

—[*]—

વર્ષ ૧૭ મું

વૈશાખ

અંક ૧૨

સેપ્ટેમ્બર ૨૦૦૫

॥ ॐ ॥

॥ યતો ધર્મસ્તતો જયઃ ॥

આનંદાશ્રમ

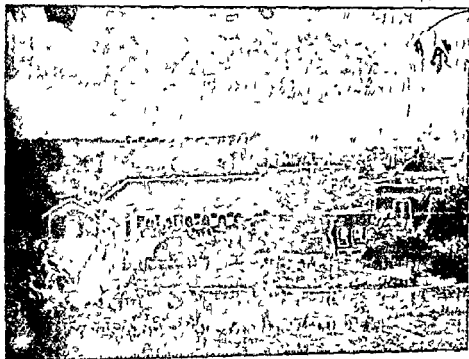
માર્ગિક લવાજમ

શ્રીમદ્વાલ્મીકીય

૩૧-૮-૦૦

પરચેમાટે

શિલ્પિ ૨

શ્રીઆનંદાશ્રમ-નવાગમ-થી બીજા

પ્રશાન્તેઃ પરિવાહોડયમ શ્રીમન્નાયમુલાશ્રમે ।

પ્રશાન્તવાદિતાવૃત્તેર્યસ્મિન્ પ્રજ્ઞન્તિ યોગિનઃ ॥

સાધુરુપરમાત્મા શ્રીમદ્વાલ્મીકીયગદ્યાના આનંદાશ્રમમાં સર્વેન વહી રહેલો
પ્રશાન્તિના આ પ્રવાહ, જેમાં યોગીઓ આશીષ રનાન કરે છે તે પ્રશાન્ત-
વાદિતાવૃત્તિની પ્રશાન્તિનો છે

અનુક્રમણિકા.

અનુક્રમાંક	વિષય	પૃષ્ઠાંક
૧	વૈખારિને શાલ યજ્ઞનો આદેશ.	૧૭૩
૨	શ્રીનાથવચનામૃત.	૧૭૪
૩	યોગસૂત્રો.	૧૭૫
૪	સાંપડેયું.	૧૭૭
૫	એક સ્પંદન	૧૭૬
૬	શ્રીગુરુપૂર્ણિમા મહાપૂજન	૧૮૦
૭	શ્રીનાથસુબોધમાલા.	૧૮૦
૮	ળીલપ્પ-આનંદાશ્રમ નિવાસીક પ્રવાસ	૧૮૨
૯	શ્રીઆનંદાશ્રમ-સમાચાર.	૧૮૪
૧૦	સેવા-પ્રવાસ	૧૮૫
૧૧	વિઠ્ઠલિ.	૧૮૫
૧૨	શ્રીઆનંદાશ્રમ મુમુક્ષુમંડળ-મુખર્જીની ધાર્મિક પ્રવૃત્તિ.	૧૮૬
૧૩	જેદ-જનક નરમાન	૧૮૭
૧૪	પચ્ચુરણ બેટ	૧૮૭
૧૫	પ્રશ્નને વિનંતિ.	

—[*]—

સૂચન

આ માસિક દરગાસની રૂપમી તારીખે પ્રસિદ્ધ થાય છે.

આ તારીખ પછી આઠ દિવસની અંદર જે અંક ન મળે તેા પોતાના આહુક નંબર માધે નીચેના રથળે લખવાથી યોગ્ય કરવામાં આવશે.

વ્યવસ્થાપક આનંદાશ્રમ, ળીલપ્પા (સૌરાષ્ટ્ર)

— c —

જરૂરી

સૂચના—લેખસંબંધી અને માસિક સંબંધી સર્વ પત્રવ્યવહાર શ્રી. વ્યવસ્થાપક આનંદાશ્રમ, ળીલપ્પા (સૌરાષ્ટ્ર) એ ગિરનામે કરવો.

તંત્રી અને પ્રકાશક: શ્રી. મદારાણીદાસ ગોપ્રગદાસ દેસાઈ, વેદાંતશ્રુત્ય-ભાંગરોળ-સૌરાષ્ટ્ર

શ્રીલક્ષ્મણામૂર્તિનાથસદ્ગુરવે નમઃ॥

આનંદં વ્રધ્મણો વિદ્વાન ન વિમેતિ કુતશ્ચન ।

અર્થઃ-આનંદસ્વરૂપ બ્રહ્મને બળ્યનાર કદાપી પણ ભય પામતો નથી.

તૈત્તિરીય-ઉપનિષત્

વર્ષ ૧૭ કું]

સંવત્ ૨૦૦૫ વૈશાખ

[અંક ૧૨ એ

વૈશ્વરિને શાંત થવાનો આદેશ

વૈશ્વરિ । તું નહિ શાંત ભથી.

૨૬

બહુત બહુત ઉપદેશ ક્રિયા તોઉ,

નહિ સમજત અપની કૃત્ય અહી.

વૈશ્વરિ.

શ્રોતા મિલે તબ તું બક ઊડે, વિવેક વિચાર ત્યજ.

વૈશ્વરિ. ૧

અગ્નિદેવકા સ્વભાવ અહન કર, નિરાદિન દહત થકી

વૈશ્વરિ. ૨

શાસ્ત્રગુરુકા વચન ન માનત, દુરાચલ હકસે ભરી.

વૈશ્વરિ. ૩

મધ્યમા બાચા સાધુજનોહી, પરચંતિ દેવી ખરી

વૈશ્વરિ. ૪

પરા ઇશાહી કહાવત ભાષા, અપ્રમ નાહ લઈ.

વૈશ્વરિ. ૫

પરાત્પરકા પથિક જનોકું, બકવાહ વિત સહી

વૈશ્વરિ. ૬

અબ શાંત હો છાઃ અપવાતા, નાથ સુબોધ અહી.

વૈશ્વરિ. ૭

ત્રીનાથવચનામૃત

[પૂજ્યપાદ શ્રીમન્નાથભગવાન]

ઉડ્ડીયાનબંધ, જાલંધરબંધ ને ભસ્મિકાપ્રાણાયામ જે અનુકૂળતા હોય તે સવારસાંજ કરવા

પશુપાલન કરી દૂધ, ઘી, દહીં ને છાશ વેચવાનો ધંધો બ્રાહ્મણને માટે નિષિદ્ધ છે. એ ધંધામાં લોકને વશ થઈ ઘાલમેલ કરવાના પ્રસંગ ઉભા થવાનો સંભવ હોવાથી એ ધંધો બ્રાહ્મણને માટે નિષિદ્ધ કહેલો છે. ક્ષત્રિય આપત્તિકાલમાં તે ધંધો કરી શકે વૈશ્યને તેવો ધંધો કરવામાં બાધ નથી. એ ધંધો કરનારે બની શકે તેટલી પ્રામાણિકતા જાળવવી જોઈએ

ચોમાસામાં સંન્યાસીને, બ્રહ્મચારીને તથા સાધુને એ માસ વા ચાર માસ એક સ્થળે રહેવાનું વિધાન શાસ્ત્રે નીચે જણાવેલા કારણથી કર્યું છે:—

ચોમાસામાં ઉત્પત્ત થતા ક્ષુદ્ર કીડાઓની હિંસા ન થાય, વર્ષાઋતુમાં પ્રવાસ કરવાથી થતી પ્રતિકૂળતા ન વેઠવી પડે, પોતાનો શાસ્ત્રસંબંધી ને સાધનસંબંધી અભ્યાસ સારીરીતે કરી શકાય, અને તે ગામના કે નગરના અધિકારીજનોને શાસ્ત્રાદિનો ઉપદેશ સારીરીતે કરી શકાય

પરમાત્માની પ્રસાદીનું નામ પડ્યું એટલે આસ્તિક મનુષ્યે તે ભાવપૂર્વક લેવી જોઈએ. પ્રસાદીનું બાહ્યસ્વરૂપ જોવાનું નથી, પણ તે વડે અંત કરણની શુદ્ધિનો મુખ્ય હેતુ ધ્યાનમાં રાખવાનો હોય છે. "આવી પ્રસાદી હું નહિ લઈ જઉં" એમ બોલવું એ આસ્તિક મનુષ્યને માટે પાપરૂપ છે.

ચિત્તશાસ્ત્ર-માનસશાસ્ત્ર, ચારિત્રગ્રંથીમાંસા અને તત્ત્વગ્રંથીમાંસામાટે પાતંજલ-ચોગદર્શન, સાંખ્યદર્શન અને વેદાંતદર્શન વિચારવાયોગ્ય છે.

લિંગલિંગ દેવદેવીઓનાં દર્શન અને ભાવના કરવાને બદલે ઉત્તમ જિજ્ઞાસુએ પોતાના ઇષ્ટદેવનાં દર્શન અને પોતાના ઇષ્ટદેવની ભાવના કરવાં એ ઉત્તમ છે.

પોતાના સદ્ગુરુશ્રીનો દિવ્યસંદેશ પ્રત્યેક દેશમાં ને પ્રત્યેક વ્યક્તિને મળે એવો પ્રયત્ન કરવો એ ઉચ્ચકોટિની ગુરુસેવા ગણાય

કોઈનો જીવનવૃત્તાંત લખનારે જેમનો જીવનવૃત્તાંત લખવો હોય તેમની સાથે લાંબો કાલ રહેવું જોઈએ, તેમના ભાવોને ને તેમની પ્રવૃત્તિઓને સૂક્ષ્મદષ્ટિથી જાણવા જોઈએ, અને તે ઉપર શાસ્ત્રીયરીતે વિચાર કરવાનું બલ મેળવવું જોઈએ

પોતાના સદ્ગુરુનું માનસિકપૂજન કરી શકાય

જે હવિષ્યાત્રવડે વૈશ્વદેવ ન જ થઈ શકે તો જલધી વૈશ્વદેવ થાય તેમાં ત્રણાણીમાં રહેલા પવિત્ર જલને અગ્નિ દહ્પાય, ને પંચપાત્રમાં રહેલા પવિત્ર જલને હવિષ્ય દહ્પાય, ને તેની આહુતિઓ અપાય.

શાસ્ત્ર વિચારથી અને પ્રભુના સૌંદર્યસારનિહિતસ્વરૂપમાં મનને સ્થિર

રાખવાથી પ્રભુશ્રીના આગાધ મહિમા સમજવા મન સમર્થ થાય છે.

ઈદેવતું સ્મરણ, પૂજન ને ધ્યાન કરતાં તેઓશ્રીની મૂર્તિનું દર્શન થાય, અને પછી તેમના તેજોમય સ્વરૂપનું દર્શન થાય તે ક્રમથી ઉત્તમ ગણાય છે. શ્રીશંકરનું દક્ષિણામૂર્તિસ્વરૂપે અથવા તેજોમય બાહુસ્વરૂપે દર્શન થાય તે ક્રમથી ઉત્તમ ગણાય છે.

શ્રદ્ધા, ઉમંગ ને વ્યવસ્થાથી સાધન કરતા રહેશો તો પરમાર્થમાં આગળ વધશો.

વિવેક, વૈરાગ્ય, શમ, દમ ને સહનશીલતા રાખી મનની આખંડ પ્રસન્નતા જાળવશો.

કોઇપણ નિમિત્તે મગજ, જ્ઞાનતંતુ, ગતિતંતુ ને રંધિરને તપવા દેશો નહિ.

“મન્મથા મય” “યત્કરોપિયદ્શાસ્તિ” ને “સર્વધર્માન્પરિત્યજ્ય” એ શ્રીભગવદ્ગીતાના શ્લોકોના અર્થનું મનન અને અનુસરણ કરવા પ્રયત્ન-શીલ રહેશો.

“હૃદયાત્સંપરિત્યજ્ય સર્વમેવ મહામતિઃ ।

યસ્તિષ્ઠતિ ગતવ્યથઃ સ મુક્તઃ પરમેશ્વરઃ ॥”

(જે માટી બુદ્ધિવાળો પુરુષ સર્વદશ્યનો હૃદયથી સારી રીતે પરિત્યાગ કરીને બ્યથા વિનાનો રહે છે તે મુક્ત છે તે પરમેશ્વર છે.) (આહુ)

યોગસૂત્રો

[લેખકઃ—શ્રી. મહારાષ્ટ્રીદાસ ગોકુળદાસ દેશાઈ—વેદાંતભૂષણ]

(અનુસંધાન ગત અંકના ૫૪ ૧૬૨ થી)

અભાવપ્રત્યયાલંબના વૃત્તિર્નિદ્રા ॥ ૧૦ ॥

શુદ્ધેશી—અભાવરૂપ પ્રસવના આલમ્બનવાળી વૃત્તિને નિદ્રા કહેવામાં આવે છે.

પદ્મોદિની—કાર્યપ્રતિ અયત્તે ગચ્છતીતિ પ્રત્યય કાર્ણવૃં । કાર્યપ્રતિ અયન કરે છે એટલે જાય છે તેથી કારણ પ્રસવ કહેવાય છે. અભાવે જાગ્રતસ્પન્નવૃત્તીનાં મવિલયે કારણ ત્તમઃ । અભાવમા એટલે જાગ્રત તથા સ્વપ્નની વૃત્તિઓના વિનયમાં કારણ તમો-શુણ્ય છે. તદેવાલંબને વિષયો યસ્યાઃ સા તથોક્તા વૃત્તિ નિદ્રેત્યુચ્યતે ॥ ૧૦ ॥ તે તમેણુજી જેનું આલમ્બન એટલે વિષય છે એવી આ સૂત્રમાં કહેલી વૃત્તિ નિદ્રા કહેવાય છે.

ભાષ્ય—અભાવપ્રત્યયાલંબના વૃત્તિર્નિદ્રા । અભાવરૂપ પ્રસવના આલમ્બનવાળી વૃત્તિ નિદ્રા કહેવાય છે. સા ચ પ્રવોચે પ્રત્યયમર્શાત્ પ્રત્યયવિશેષ । જ્યાં ૫૪ ને શુભાઈ ગણેલી ન હોવાથી તે એક પ્રકારની વૃત્તિ છે. કથં । જ્યાં ૫૪ ને જ્ઞાનિ શુભાઈ ગણેલી નથી હોતી એમ કેમ જણવું તે કહેતા કહે છે કે સુષુપ્તમદમસ્થાપ્તં પ્રસન્નં મે મનઃ પ્રણં મે વિશાદી ક્તોતિ । હ સુષુપ્તે સ્તો હતા. મારું પ્રસન્ન મન મારી મતિને

સ્વચ્છ કરે છે. દુઃસમહમસ્વાપ્સં સ્ત્યાનં મે મનો ધ્રમત્યનવસ્થિતં । હં દુઃખમાં સૂતો હતો. મારુ જડ ને આકૃષ્ટ મન લાગે છે. ગાઢંમૂઢોઽહમસ્વાપ્સં ગુરૂણિ મે ગાત્રાણિ જ્ઞાન્તં મે ચિત્તમહસં મુષિતમિવ તિષ્ઠતીતિ । હં મૂઢ થઇને ગાત્રી નિદ્રામાં સૂતો હતો મારાં ગાત્રો ભારે યર્ષ ગયાં છે. મારુ ચિત્ત યાકેદં, આજસવાળું ને જાણે ઘરાઈ ગયા જેવું યર્ષ ગયું છે એમ સત્ત્વયં પ્રવૃદ્ધસ્ય પ્રત્યઘમર્શો ન સ્યાદસતિ પ્રત્યયાનુભવો ચિત્તની વૃત્તિનો જો એ અનુભવ ન હોય તો જાગેલાને આવું સ્મરણ નહીં ન થાય. તદાચિતા સ્મૃતયશ્ચ સ્તદ્વિપયા ન સ્યુ । અને એ અનુભવને આશરે રહેલી તથા એ અનુભવને વિષય કરનારી આવી સ્મૃતિઓ ન થાય. તસ્માત્ પ્રત્યયાધિષ્ઠેષો નિદ્રા । માટે નિદ્રો એક પ્રકારની વૃત્તિ છે. સા ચ સમાધાવિતસ્પ્રત્યયવચ્ચિરોદ્ભવ્યેતિ ॥ ૧૦ ॥ અને સમાધિના લાભ માટે બીજી વૃત્તિઓની પેઠે તે પણ નિરોધ કરવાજેવી છે.

અનુવાદ—આ સૂત્રમાં નિદ્રા નામના ચિત્તની વૃત્તિના ચોથા ભેદને કહેલો છે.

ચિત્તની વૃત્તિના આલંબનનો વિષય પ્રસય કહેવાય છે .

ચિત્તની એક વૃત્તિ જગતત્ત્વવરયામાં જણાતા સર્વે પ્રાણિપદાર્થોના અભાવને, તેના આલંબનનો વિષય કરી સ્વપ્ન તથા સુષુપ્તિ અવસ્થાને બોગવે છે. તેથી જેમાં પુરુષનો પોતાનો પણ સમાવેશ થાય છે એવા જગતત્ત્વવરયાના સર્વે પ્રાણિપદાર્થોના અભાવને પુરુષના ચિત્તની વૃત્તિ ન્યારે તેના આલંબનનો વિષય કરે છે ત્યારે તે અભાવ ચિત્તની વૃત્તિનો પ્રસય થયો કહેવાય છે પુરુષના ચિત્તની વૃત્તિ ન્યારે આ અભાવરૂપ પ્રસયનું આલંબન કરી રહે છે વા ન્યારે પુરુષના ચિત્તની વૃત્તિ આ અભાવરૂપ પ્રસયના આલંબન-વાળી થાય છે ત્યારે તે વૃત્તિને નિદ્રા કહેવામાં આવે છે

ચિત્તના સ્વભાવશૂત સત્ત્વ, રજસ ને તમસ એ ત્રણુમાના તમેગુણથી અધિકતાથી ચિત્ત ન્યારે તમેગુણુવડે ઘેરાઈ જાય છે ત્યારે જગતત્ત્વવરયાનાં સર્વે પ્રાણિપદાર્થોના અભાવની વૃત્તિ ઉપજે છે અને તમેગુણુ ઓસરી જતાં ચિત્ત તમેગુણુના ઘેરામોથી મોઝળુ થાય છે ત્યાસુધી એ વૃત્તિ ટકી રહે છે

ચિત્ત તમેગુણુવડે ઘેરાઈને પાછું મોઝળુ થવાના સમયસુધી જગતત્ત્વવરયાનાં સર્વે પ્રાણિપદાર્થોના અભાવને પોતાનાં આલંબનનો વિષય એટલે પ્રસય કરી વૃત્તિ એ પ્રસયનું આલંબન કરી રહે છે.

આ રીતના અભાવરૂપ પ્રસયના આલંબનવાળી વૃત્તિ નિદ્રાવૃત્તિ કહેવાય છે.

નિરોધના લાભ માટેના અભ્યાસક્રમમાં કોઈ પણ એકજ પ્રસયનું આલંબન એથી અઢી કલાકસુધી કરી રાખવામાં આવે તો તે ધ્યાનની સંજ્ઞામાં પડે ન્યારે અભાવ પ્રસયનું આલંબન ત્રણ ચાર કે અધિક કલાકસુધીનું રહેવા છતાં તે ધ્યાનની સંજ્ઞામાં પડતું નથી કારણ કે ધ્યાનમાં પ્રસયનું આલંબન ઐચ્છિક અને સ્વવશ હોય છે ન્યારે અભાવ પ્રસયનું આલંબન પરવશપણાનું અને અઐચ્છિક હોય છે. અને ધ્યાનના પ્રસયનું આલંબન સત્ત્વોદ્દેશી ઉપજેલું તથા સત્ત્વોદ્દેશ કરનાર હોય છે ન્યારે અભાવ પ્રસયનું આલંબન તમસોદ્દેશી ઉપજેલું અને તમસોદ્દેશ કરનાર હોય છે એમ અભાવ પ્રસયનું આલંબન નિરોધના લાભમાં ઉપયોગી ન હોવાથી તેને ધ્યાનની મંજા આપી શકાય નહિ.

સુષુપ્તિઅવસ્થામાં ચિત્ત તેના ઉપાદનકારણમાં લય પામે છે તેથી વા ચિત્ત,

કારણાકાર થાય છે તેથી તે સમયે ચિત્તની કાષ્ઠ વૃત્તિ થવાનો અથવા હોવાનો સંભવ નથી એના સંદેહને અવકાશ નથી.

કૈવલ્ય મમયે ચિત્ત જેવું કારણાકાર થાય છે તેવું કારણાકાર ચિત્ત સુષુપ્તિમમયે થતું નથી કૈવલ્યમાં ચિત્ત સ્વરૂપથી કારણમા લય પામે છે. સુષુપ્તિમાં ચિત્ત વૃત્તિવડેજ કારણમા લય પામે છે. સ્વરૂપવડે નહિ. ચિત્ત સુષુપ્તિમા કારણાકાર થયું હોય છતાં તે સ્વરૂપથી જોઈને તેમ રહ્યું હોય. કૈવલ્યમા ચિત્ત કારણાકાર થતાં ચિત્તના રૂપનું રહેતું નથી એમ હોવાથી સુષુપ્તિમાં ચિત્ત કારણાકાર થવાથી તે સમયે તેની કાષ્ઠ વૃત્તિ હોવાનો સંભવ નથી એ સંદેહવર્ધ છે.

સુષુપ્તિના આરંભમાં અમાવ પ્રસવનું આલમન કરી સુષુપ્તિ દેહ તેટલો સવળો સમય વૃત્તિ એ પ્રસવનું આલમન કરી ગ્દે છે તેથી સુષુપ્તિના સમયનો સવળો અનુભવ એ વૃત્તિને થાય છે. તમસ્તકે વૃત્તિ ધેરાયેલી હોવાથી જ્ઞાન સમયના અનુભવ જેવો સુષુપ્તિ સમયનો અનુભવ સ્પષ્ટ ન હોય તેથી તેની જગ્યા પછી સ્પષ્ટ સ્મૃતિ ન હોય પણ અસ્પષ્ટ સ્મૃતિ હોય છે અને સ્મૃતિ અનુભવનીજ થાય છે માટે સુષુપ્તિના સમયે અનુભવ હોય છે અને અનુભવ વૃત્તિ વિના થવો સમયે નહિ તેથી સુષુપ્તિના મમયે પણ વૃત્તિ હોય છે એવો નિર્ધાર થાય છે. એ અમાવ પ્રસવવાળી વૃત્તિને આ સૂત્રમાં નિદ્રા કહી છે.

અમાવ પ્રસવવાળી વૃત્તિનેજ સ્વપ્નઅવસ્થાનો પણ અનુભવ થવો હોવાથી સ્વપ્ન-અવસ્થાનો અનુભવ કરનારી વૃત્તિનો પણ આ નિદ્રાવૃત્તિમાં સમાવેશ થાય છે.

જગ્રતઅવસ્થાના સર્વે પ્રાણિપદાર્થોની વૃત્તિને પ્રમાસન્નામા સમાવેશ થતાં ખરી પ્રમાને પ્રમાણ નામના બેદમાં સમાવેશ કર્યો છે, ખોટી પ્રમાને વિપર્યય નામના બેદમાં સમાવેશ કર્યો છે, તથા અવસ્તુભૂત પ્રાણિપદાર્થોની કલ્પનાવૃત્તિને વિકલ્પ નામના બેદમાં સમાવેશ કર્યો છે. આ નિદ્રા નામવાળા બેદમાં સ્વપ્ન તથા સુષુપ્તિ સમયના સર્વે અનુભવોનો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે.

જગ્રત સ્વપ્ન સુષુપ્તિ મૂર્છા મરણ ને સમાધિ એમ ચિત્તની છ અવસ્થા છે. મૂર્છાનો અરથો સુષુપ્તિમાં ને અરથો જગ્રતમાં સમાવેશ થતો હોવાથી તેનો સ્વતંત્ર અવસ્થા રૂપે વિચાર થતો નથી. મરણ સમયે પણ ચિત્ત વૃત્તિવડેજ કારણાકાર થતું હોવાથી સુષુપ્તિની જેમ મરણના સમયનો પણ અનુભવ હોય છે પણ વર્તમાન શરીરમાં એ પ્રમંગ આવવો ન હોવાથી તે સમયની વૃત્તિના નિરોધનો ઉપદેશ કરવામાં આવ્યો નથી.

વર્તમાન શરીરમાં જગ્રત સ્વપ્ન ને સુષુપ્તિની સર્વે વૃત્તિઓનો નિરોધ કરી સમાધિ અવસ્થાનો લાભ મેળવવાનો ઉપદેશ કરવામાં આવ્યો છે તે ઉપદેશને અનુમરિને જોડી સમાધિનો લાભ વર્તમાન શરીરમાં મેળવી શકે છે તેમને મરણના સમયની વૃત્તિને નિરોધ સદ્જ સિદ્ધ થાય છે.

—[*]—

સાંપહેલું •

[સંપાદક—શ્રી દયાજીસિંહ લાલસિંહ ઠાકોર]

[નોંધ—કૃ—(દયાજીસિંહ), પૃ ૫ આત્મપ્રકાશને શ્રી અંબાદેવજીનાં ત્રિવેદી સેવા-પ્રવાસે નીજગ્યા ભારે લીંબુડાં પણ ગયેલા લીંબુડાંમા આનંદાશ્રમ છે. લીંબુડાંમાં કૃપાનાથના પશ્ચાં ભક્તજનો રહે છે. ભક્તજનો લીંબુડાંને 'ગોઝાલ' ગોઝાલ ગમે છે.]

આ લીંબુડાના એક ભક્તજન તરફથી કૃપાનાથના કૃપા પ્રસંગોની ઘટના કાવ્યરૂપે મળેલી છે-તેને આધારે આ નીચે લખ્યું લખાણ લખાયું છે.

[લીંબુડાના આ ભક્તજનનું ઘર, પેટારો આદિ જાતે જોવાનું અમને પણ મળેલું.]

આ કાવ્યના લખનાર બાઈ નાથાલાલ બ્રહ્મભટ્ટ છે-તેના માતૃશ્રી ગોમતીબાઈએ પણ યુવથી રૂમરૂ આ કૃપાપ્રસંગો કહેતાં. તે બાઈના પિતાશ્રી તુલસીદાસ હાલ હયાત નથી.

આ તુલસીદાસજીને આજે ઝામરવા ચયેયો-ખૂન પીડા થાય-કર્પાય એન પડે નહિ.

તે અરસામાં કૃપાનાથ લીંબુડા પધારેલા.

એટલે-તુલસીદાસજીએ પ્રાર્થના કરી કે:-“ કૃપાનાથ ! આ સહન થતું નથી-આપશ્રી કૃપા કરો... ! ”

કૃપાનાથ રિમત કર્યું ને વઘા -“ કાયર ન થાઓ-આસમાની રંગની શીશી કે શીશામાં પાણી ભરી રાખો-અને-તે પાણી આંખોને છાંટતા રહો-પાંચ દડવતપ્રણામ કરવા શરૂ કરો ને પચીસસુધી પહોંચો-તેજ પ્રમાણે પાંચ માળા કરવી શરૂ કરો ને પચીસ સુધી પહોંચો-આ પ્રમાણે નિલ ચાર કલાક પ્રભુમજનમાં ગાઓ-અને પત્રીજ કામધંધો કરો-પરમાત્મા પરમકૃપાળુ છે... ! ”

કૃપાનાથ કરેલી આઠાના પાલનથી અને એઓશ્રીની કૃપાથી તુલસીદાસજીની પીડા મટી ગઈ.

નાથાલાલનાં માતૃશ્રીએ કૃપાનાથને વિનંતિ કરી કે:-“ અમારા પેટારામાં તડાકા-ધડાકા

બહુ થાય છે-તેના નિવારણ માટે કૃપા કરો... ! ”

કૃપાનાથ પેટારા આગળ ઘીનો દીવો કરવાની આઠા કરી-પછી તેમને ઘેર કૃપાનાથની પધરામણી ચર્ધ લાવે એ પેટારાપર કૃપાનાથની કૃપાદષ્ટિ પડી-સારથી એ પેટારામાં ચતા તડાકા-ધડાકા સદાને માટે બધ ચઢ ગયા-એની સુકિત ચર્ધ ગઈ... !

આ પેટારો લાકડાનો બનેલો છે-એ લાકડું કોઈ વૃક્ષનું હોય જોઈએ-અને-વૃક્ષમાં પણ ચેતન છે એ તો વિદ્વાનથી પણ સિદ્ધ ચર્ધ ચૂક્યું છે.

વૃક્ષની ગણતરી હરિજિજ્ઞ યોનિમાં થાય છે-અને-કર્મસંભોગે જીવાત્માને વૃક્ષનો અવતાર પણ લેવો પડે છે

આથી અનુમાન થાય છે કે ઉપરોક્ત પેટારાના લાકડામાં સૂક્ષ્મરૂપે, રહેલો વૃક્ષનો જીવાત્મા કુખથી રીદિતો હોય અને પોતાની સુકિત માટે, ધડાકારૂપે આર્તનાદ કરતો હોય-એ અરસામાં ધર્મકર્મસંભોગે કૃપાનાથ જેવા અવતારી મહાપુરુષની કૃપાદષ્ટિનો અલૌકિક લાભ તેને મળી ગયો-અને-સદાને માટે તેને શાંતિ મળી ગઈ... !

સદગત ગંગાજીહેન પોતાની હયાતી દરમ્યાન શ્રી, લીંબુડા-આનંદાશ્રમમાં નિલ સાંજે સત્સંગ કરાવતા-ક્યા કરતા નાથાલાલનાં માતૃશ્રી ગોમતીબાઈ પણ સત્સંગમાં જતાં.

એકવાર નાથાલાલના બાના કપાળમાં કેકુના આંદલાને રચાને, કાનજની રક્ષા જોઈને બહેન હસ્થા કે - રક્ષા તો કાનની પાછળ થાય... ! ”

આથી નાથાલાલના બા બૂસવા લાગ્યાં-પણ, બૂસાય શાને ?-એ તો કાળા કાંઠા જેવું ચર્ધ રહ્યું

આ કેવું ચિદ્ધ ચર્ધ ગયું એવું કારણ લાગે નજર કે કુદ દષ્ટિ છે-એમ નાથાલાલનાં પીતૃજીવનનું છે.

થોડા સમય પછી કૃપાનાથ લોંબુડા પધાર્યા ત્યારે નાચાલાલનાં માનુષ્યોએ આપ્તની સેવામાં વિનંતિ કરી-ઐટલે સૂર્યનારાયણભવાનને અર્ચ્યપ્રદાન કરીને તે પાણીવડે તે કાળા કોઢને ઊંટવાની-ધોવાની કૃપાનાથે આજ્ઞા કરી-આથી એ કાળા કોઢનું નામ નિશાન રહ્યું નહિ-આ પશુ કૃપાનાથની કૃપાનો પ્રભાવ...!

નાચાલાલ, આગળ આગળ નિવેદન કરે છે-કરે જાય છે કે—

“કૃપાનાથે તો મને ને મારાં બહેનને પશુ બચાવ્યાં...!”

કૃપાનાથની કૃપાના પ્રસંગો કહેતાં પાર આવે એમ નથી...!

૧૭૯

[લેખક-શ્રી હયાળસિંહ લાલસિંહ ઠાકોર]

“કૂંક...કૂંક”-યમ જાય ને મોટર ગાડી કમેય કરી ચાલે નહિ-ખૂબ કાસ કરીને નિરંજન આખરે યાક્યો.

આથી-પછી-પાસે એક નાનું ગામ હતું તે તરફ ઉપજ્યો.

આ તરફના ગામ પ્રદેશમાં તે ઘણે વર્ષે આવ્યો-કારણકે, તે અમેરીકા બાણવા ગયો હતો.

આગળ આગળ ચાલતો ગયો તેમ તેમ તેને અસુખદ અનુભવ થતો ગયો—

ગામની સીમ તો જાણે ખાવા દોડે તેવી-ખેતરો તો ઉજ્જડ વેરાન જેવા-કૂંવા-તો ખૂબ ઉડા ગયેલા-મોણસો માયકાગલા જેવા-ગાયબળદ જાણે દાડપિજરે-આખું વાતાવરણજ શુંગળાવી નાંખે એવું...!

આ તરફ વરસાદ જ નહિ થયેલો-એકબે દુકાળજ હતો...!

ગામના બાળકો નાનાં રખડતાં હતાં-આમઓળહેનો પશુ અર્ધનમ દરામાં-સાધઓ પશુ ચીથરેલાલ...!

ગામ આખું એતનહીન લાગે...!

આ કચણ દરમ અસહ્ય લાગ્યું-ઐટલે-નિરંજન ભારે હૈયે પાછો ફર્યો.

પાછળથી નુકામવરે મોટર સમી કરી રાખેલી-ઐટલે-નિરંજન તેમાં બેસીને સડસડાટ સીધો સ્વસ્થાને પહોંચી ગયો.

ત્યારે સૂચિત્તં યમ ગયો હતો.

નિરંજનનું ઘર ઐટલે મોટા બંગલો-આસપાસ સુદર બગીચો હતો-રંગબેરંગી સુગંધી ફૂલો મહેકી રહ્યાં હતાં ને જાતજાતનાં સ્વાદિષ્ટ ફળો લચી ગયાં હતાં-પાણીના નળ તો ચોવીશે કલાક આવ્યા કરે ને હોજમાં ફુવારા ઉગ્યા કરે-મનગમતું સોજન ને મનગમતાં વસ્ત્ર મળે-ગાયલોંસનાં ફૂંધ ઘી મળે-સવામાટે છત્રીપવન તૈયાર...!

આ બધું જતાં-આજે નિરંજનને એનું નથી-એના અંત કચણમાં અનેક સ્વપ્ન સર યમ ચૂક્યું છે...!

નિરંજનને ખાવાનું બાબતુ નહિ-વેલિયાનું સગીત કંઈક લાગ્યું-વીજળીના દીવા દાહક લાઆ-પોતાની સંપત્તિ ને સત્તા તરફ ધૂણા છટી...!

ઉંઘવામાટે ખૂબ મરચો-પશુ-ઊંઘ શાની આવે?

તેને તો આખી રાત દુકાળનાંજ સ્વપ્નાં આત્યાં કર્યાં...!

આખરે-શ્રીઅંતર્ધામીની કૃપાથી તેને 'ત્યાગ' ને 'સેવા'નું અંતર સ્ફુરણ થયું-
એટલે-શાંતિ થઈ....!

પછી-તો-નિરંજનને ગીતાનું રહસ્ય સ્પષ્ટ થવા લાગ્યું-—

“પર્જન્યાત્ અણસંભવ”-પરંતુ “યજ્ઞાત્ ભવતિ પર્જન્યઃ”-માટેજ-યજ્ઞના
યજ્ઞનની બહુજ આવશ્યકતા....!

યજ્ઞમાં અશ્રદ્ધા ને પ્રમાદ-તેનું પ્રસક્ત ક્ષણ દુઃખાળ....!

પછી-તો-“દેવાન્ભાવયતાનેન, તે દેવાભાવયંતુ યઃ ।”

આ ગીતાસૂત્ર નિરંજનના આસોચીસમાં ગુગળવા લાગ્યું-અને-તેને દુઃખાળનિવારણનો
સેવામાર્ગ મળી ગયો....!

શ્રીગુરુપૂર્ણિમા મહાપૂજન

સંવત્ ૨૦૦૫ના આષાઢ સુદિ ૧૫ રવિવાર તા. ૧૦ જુલાઈ ૧૯૪૯

મહાપૂજનનો સમય—સવારના ૮ા થી શરૂ થશે.

આવતી આષાઢી પૂર્ણિમાના-શ્રીગુરુપૂર્ણિમાના-મહોત્સવસમયે ભોજનની વ્યવસ્થાબાબતમાં
ગયા ચૈત્રમાસના અને આ અંકના માસિકમાં વિસ્તૃત ઇલાવવામાં આવી છે, પણ—

૧. ભોજનનો કાર્યક્રમ બધ હોવાના કારણે શ્રીગુરુપૂર્ણિમાના મહાપૂજનમહોત્સવમાં બાગ
દેવામાં કંઈ ન્યૂનતા ન થવી જોઈએ.

૨. સૌરાષ્ટ્ર સંગઠરના (પ્રજામરકારના) એટલે આપણા કાયદાનું પાલન આપણે
જરાબર કરવું જોઈએ.

૩. સત્યથી આપણે જરાપણ વેગળા ન થવું જોઈએ.

૪. એકજ દિવસનો પૂર્ણિમાનો મહોત્સવ ગણાશે.

“કર્તવ્યમેવ કર્તવ્યં પ્રાજ્ઞૈઃ કંઠગતૈરપિ ।

અકર્તવ્યં ન કર્તવ્યં પ્રાજ્ઞૈઃ કંઠગતૈરપિ ॥”

પ્રાણ કંઠમાં આવ્યા હોય તોપણ કર્તવ્ય કરવું, તેમજ પ્રાણ કંઠમાં આવ્યા હોય તોપણ
અકર્તવ્ય-ન કરવાયોગ્ય-નજ કરવું. એ શાસ્ત્રવચન પ્રત્યેક સમજી મનુષ્યને માન્ય હોય
તે સ્વાભાવિક છે.

સત્યનું પાલન કરીને અને દુ.ખવેદીને પણ આપણે શ્રીગુરુપૂજનનો ને શ્રીગુરુઉપદેશનો
લાભ લેવો એ આપણું કર્તવ્ય છે.

[*]

શ્રીનાયકવૃંધમાલા

[પૂજ્યપાદ શ્રીમત્રાથલગવાન]

(સંવત્ ૨૦૦૫ના આષાઢી પૂર્ણિમાના પ્રસંગે)

દોહરા

આતમહદિ સ્થિર કરો, કરો વપુઝમ દૂર;
નામરૂપને દૂર કરો, જીઓ બ્રહ્મ, ભરપૂર ૧
વિષયવાસના ત્યાગવી, રાખી વિમલ વિરાગ;
પ્રત્યક્ વસ્ત્ર વિષે સદા, કરવો દંઢ અતુરાગ. ૨

શ્રદ્ધાપ્રીતિ વધારીને, અંતર્દષ્ટિ કરાય;	
તો બાહ્યદષ્ટિ શમી, અવિચલ શાંતિ પમાય	૩
વિવેકવિરતિ સુદઢ કરે, રાખે ધૈર્ય સદાય;	
પૂરા જામત રહો સદા, જેથી શાંતિ પમાય.	૪
ધૈર્ય જાગૃતિ રાખવાં, કરવો દંઢ સુવિરાગ,	
અચુત થવું ન સ્વરૂપથી, ધારી બોધ અથાગ	૫
ચૈત્ય ચિત્તથી લિપ્ત નહિ, ચિત્ત ન ચિત્તથી લિપ્ત,	
એક ચિત્તને અનુભવી, રે'વું તેથી અભિપ્ત	૬
લોકોત્તર પ્રકાશ જે, અતિ શીતલ સુખરૂપ;	
તે પ્રકાશમાં જે રહે, તેજ વિવેકી ભૂપ	૭
બહુ જન્મોથી ભવમાં, રહ્યો વિષયર્થ ભાવ,	
એક બ્રહ્મને અનુભવી, તેનો કરો અભાવ.	૮
પરાધીન મલિન ક્ષણિક, અંતે દુઃખમય જેલ,	
તે સુખને નવ ઇચ્છવું, મૂકી જામ સદેલ.	૯
સત્યને સદૈવ સેવવું, અસત્યને ન લગાર,	
શુચિ શુભમા રત રહી સદા, ત્યજવું મલિન અસાર	૧૦
એકજ અદ્વૈત બ્રહ્મને, પ્રેમે ભુજો સદાય,	
કલિપત દુઃખમય દશ્યને, સત્ય ન ભુજો જરાય.	૧૧
વિદ્યાથી અવિદ્યા તણો, જ્યારે નાશ કરાય,	
તદા નામરૂપ દૂર થઈ, એક બ્રહ્મ દરશાય	૧૨
શ્રદ્ધા ધૈર્ય જાગૃતિવડે, જે દંઢ બોધ કરાય,	
તો દશ્યનો બોધ થઈ, શોક મોહ શમી જાય.	૧૩
અનવધિ પ્રીતિ બ્રહ્મમાં, જે દંઢ સદા રખાય,	
તોજ વિષયતૃષ્ણા શમી, સાચી શાંતિ પમાય	૧૪
આત્મ સ્વરૂપમાં સ્થિર રહી, લેવું સુખ અપાર;	
દશ્યને સત્ય ન જાણવું, ભૂલે કદી ન લગાર	૧૫
મનવાણીને પાર જે, સાક્ષી શુદ્ધ સ્વરૂપ;	
તે રૂપ જે રે' સદા, તેજ વિવેકી ભૂપ	૧૬
ગગનસમ રહેવું સદા, ત્યજ દેહ અભિમાન,	
પૂર્ણબ્રહ્મને દેખવું, ભૂલી દશ્યનું ભાન	૧૭
બ્રહ્મનિષ્ઠ રે'વું સદા, દશ્યનિષ્ઠ ન કદાય;	
બ્રહ્મનિષ્ઠ રે'વાવડે, શાંતિમુખ જળવાય	૧૮
પરમપ્રેમથી બ્રહ્મર્ત્ત રમરણ ધ્યાન જે થાય,	
તોજ વિષયતૃષ્ણા શમી, મન શુશાંત થઈ જાય.	૧૯

દશ્યના રાગદ્વેષથી, મન મલિન થઈ જાય;	
દશ્યના દૃઢ વિરમરણવડે, મન રહે શુદ્ધ સદાય.	૨૦
મન તુર્યામાં રાખવું, રે'વું દશ્યને પાર;	
સંકલ્પરહિત પદ અનુભવી, લેવું મુખ અપાર.	૨૧
ક્રિયા કારક ને ફલતણા, જ્યાં નહિ લેક લગાર;	
જે અર્નત મુખરૂપ વિષુ, તે જણે ભવપાર.	૨૨
ખરફ ગણે જ્યમ જલવિષે, ત્યમ મન બ્રહ્મમાંય;	
જે ગણે તો તે બ્રહ્મ થઈ, ભરકે નહિ ભવમાય.	૨૩
મતુષ્ય શરીર અનિત્ય ને, વૈભવ અનિત્ય ગણાય;	
મૃત્યુ સદા સમીપ ગણી, સેવો ધર્મ સદાય.	૨૪
અસાર આ સંસારમાં, જીવને રાગ જણાય;	
તે રાગથીજ જીવતું, ભવમાં ભમવું થાય.	૨૫
નિરતિશય શુચિ મુખતણા, જ્ઞાની કરે ન ત્યાગ;	
ક્ષણિક મલિન આનંદમાં, તે ન કરે અનુરાગ.	૨૬
ચિત્ત નયન ને વાણીને, જે રાખે અવિકાર;	
તેજ બ્રહ્મને અનુભવી, પામે ભવનો પાર.	૨૭
હાડમાંસનો બ્રહ્મમાં, નહિ લેશ અવકાશ;	
ધોરંતિમિરને દૂર કરી, નિરખો દિવ્ય પ્રકાશ.	૨૮
મનનયનથી બ્રહ્મને, નિરખો વારંવાર;	
વાચાએ બ્રહ્મને રમરે, તો મુખ થાય અપાર.	૨૯
કામદોષને દૂર કરે, મન રહે શુચિ સદાય;	
જે મન રહે સદા શુચિ, તોજ બ્રહ્મ દરશાય.	૩૦

(આહુ)

॥ ૐ ॥

ચીલ્લા આનંદાશ્રમ નિવાસીકા પ્રવાસ

[લેખક—શ્રી. અંબાલાલ તુલજરામ-જીજ્ઞસર]

ઈશ્વરો ગુરુરામેતિ મુર્તિભેદવિમાનિને ।

જ્યોમવદ્વ્યાત્તદેહાય તસ્મૈ શ્રીગુરવે નમઃ ॥

ભાવાર્થ—ઈશ્વર, ગુરુ, આત્મા એમ મૂર્તિના ભેદથી જમનાં રૂપમાં ભેદ લાસે છે એવા (પથ) મહાકાશની પેઠે વ્યાપક એવા દેહધારી તે શ્રી (નાથ) ગુરુજીને નમસ્કાર.

જે દિશાને વિષે ગુરુમહારાજ નિવામ કરીને રહેતા હોય તેમનો આ આશ્રમ હોય તો તે દિશામાંથી જો પવન આવતો હોય તો તેનો હેતુ મુમુક્ષુજન જોના યજ્ઞને આદરપૂર્વક મોટો કરીને અતિપ્રસન્ન બનીને પોતાને અહોભાગ્ય માને છે, કારણકે ગુરુથી

અધિક તત્ત્વ તેને માટે આ વિશ્વમાં નથી જો પોતાના ગુરુઆશ્રમમાંથી પોતાના કાર્થ ગુરુબધુઓ પશુ આવી મળે તો તેનો પશુ સુમુક્તુજન બહુજીવી ગતિ આદર અને સનમાન કરે. તેમના મુખથી શાત યર્થ ગુરુસંદેશ વાં પ્રશસા-ભાવપૂર્વક શ્રવણ કરે તથા તેઓપાસેથી જ્ઞાન જ્ઞાન શીખવાની કોશિય કરે, તથા ધંધાખ્યાન કરે મૂકી જનતાને તેમના અવચનનો લાભ મળે તેમ ત્વરથી પ્રબધ કરે આ તેની એક મહાન ફરજ છે તે અદા કરે.

શ્રીઆનંદાશ્રમમાંથી પ્રવાસે નીકળેલા ગુરુબધુઓ—શ્રીમાન્. અંનાચંદર - ભાઈચંદર ત્રિવેદી તથા શ્રીમાન્ દયાળસિંહજી લાલસિંહજી અન્ને અમદાવાદ, મુમર્ષ તથા સુરત યર્થને વૈશાખ વદિ ૭-૮-૯ આ ત્રણ રોજ તેઓ જલુસર પધાર્યા હતા અને, પળ્લીકમાં શ્રીગૌપાલમંદિરમાં તેમના વ્યાખ્યાનપ્રવચન રાખવામા આવ્યાં હતાં. જલુસરની જનતાએ સારો લાભ લીધો હતો એક વ્યાખ્યાન ઐવર્ષપર એમણે ઐમત્સગર્ભજનમાં આપ્યું હતું. પછી રાત્રે જાહેરમા જનતા ભેગી મળતા શ્રીસનાતનધર્મની શ્રેષ્ઠતા ઉપર અનેક પ્રમાણો આપી વ્યાખ્યાન કર્યું સાથે આપણી ફરજ ઉપર વિવેચન થયું. દિવસે કેટલાક સન્નજનોના પૂજાર્થી પ્રાણીવામથી થતા ફાયદા એ વિષે શ્રીઅંનાચંદરભાઈએ યોગકૌસ્તુભ આદિ પ્રમાણો સહિત સમજાવ્યું હતું આ પ્રમાણે સૌને ધર્મવાલ થયો સૌ પ્રસન્ન થયા અને વધુ રોકાવા, વિનંતિ કરી, પશુ પત્રાદિ લખાઈ ગયા હોવાથી વૈશાખ વદિ ૧૦ને સવારે તેઓ માડળગામ જવા ઉપડી ગયા.

આવી રીતે જો ખીજા સુચિસિત બધુઓ પશુ વાનપ્રસ્થ યર્થ પ્રચાર કાર્ય અવાર-નવાર કરતા રહે એ ધાર્મિક પ્રવિચાર યોગ્ય છે. આપણામાના ધર્માવ્યવસ્થા અને જ્ઞાનવૃદ્ધ ચારિત્રવૃદ્ધ બધુઓ છે. તેમણે આ પ્રમાણે વિચરીને પોતાના બધુઓને ધર્માદર્શમાં દૃઢ કરવાની ફરજ છે. તેઓ પોતાની આ ફરજ સમજે અને આચરણમા મૂકે એમ વિનંતિ કરવામાં આવે છે. બાકી તો.—

આયા સો જાયગા, રાજા રૂંક રૂંકીર,
કીતને સિદ્ધાસન વ્યઢ ગયે, કીતને બાંધ ગયે જંતર.
કાલ કરે તો આજ કર, આજ કરે તો અખ,
અવસર ખીત જાયગા, ફીર કરેગા કખ.
માખીઆએ મધ દીધું, ના ખાધું ના ખાવા દીધું,
સૂનારે લૂટી લીધું રે પાંખર પ્રાણી.

ઉપદેશ આપ્યા સમાન કાર્થ ખીજા પુણ્ય નથી, આ એક મહાન જ્ઞાનપદ છે એમા ઓળા અને વક્તા બનેને મહાન લાભ છે, સમયનો સફળપ્રયોગ છે, તેટલી ધડી સંસારની જાડ છૂટી જાય છે. માનવહૃદય આનંદમાં તરબોળ બને છે. અધર્મીત કાર્યો કરતાં તેને તેની જુદી રોક છે, રોક છે અને તે પાપાદિ કર્મોથી બચી જાય છે અને તેના હૃદયમાં દાન દયા ભક્તિના અંકુરો ફૂટે છે તે એક દિવસ મહાન બક્તિ બની જાય છે. લોકો તેને આશ્ચર્યથી જુએ છે, કહ્યું છે.—

પશુકી તો પનીયાં બને, નરકા કચુ ન હોયા;

જો નર કરણી કરે તો, નરકા નારાયણ હોયા.

પણ તે કરણી કઈ? તે તો સત્સંગદ્વારા જ જાણી શકાય છે. પણ જો એક ઉમદા પ્રાણી છે કે તેઓ જીવતાં પોતાના દૂધ દહીં થી આપે છે. અરે! એના જાણ મૂર્તિ પેણ ઉપયોગમાં આવે છે. એટલું જ નહિ પણ મરે સારે તેનું ચામડું પણ જોડા બનાવવાના કામમાં આવે છે. કીંમત આવે છે. મનુષ્યદેહ જો દાતા-લકતા-કે શર ન હોય તો તે દેહની કોઈ કીંમત નથી પણ ઉલટો તે દેહ મરતાં સામાને જાણી-લાકાર કે કદન કપડાનો ખર્ચ કરવો પડે છે, આ રીતે મનુષ્ય દેહની શ્રેષ્ઠતા આખી ઉપદેશ વગર જ્ઞાન વગર રખડી પડે છે અને પ્રાણી અંતે દુઃખોમાં સીદાય છે, માટે જ્ઞાનોપદેશનું મહાન પ્રુણ છે એ ધ્યાનમાં રહ્યો. ઇતિ શિવમ્

શ્રીજ્ઞાનંદાશ્રમ-સમાચાર

(વૈશાખ માસ)

શ્રીસદ્ગુરુમહાપૂજન.—વૈશાખ સુદિ પના દિવસે શ્રીરાકરજયંતી નિમિત્તે પૂતળપાદ કૃપાનાથનું સૌ આશ્રમવાસીઓએ મળીને મહાપૂજન કર્યું હતું, તથા જન્મકીર્તન થયાં હતાં.

મુખ્યભોજ.—શ. ૧૦-૦-૦ શ્રી મગજદાસ માધવલાલ વ્યાસ-સાદરા શ. ૨૫-૦-૦ શ્રી હરખજી કરશનજી-ભાવનગર શ. ૧૦-૦-૦ શ્રીમતી પ્રાણીકુવરબેન ચક્રભાર્ગ-રાજકોટ, શ. ૧૦-૦-૦ બેન મણિબેન-રાજકોટ.

ભોજનો.—શ્રી. ગિરધરલાલ વિઠ્ઠલદામ-કુંડલા સાવર શ્રી દેવરાકર ભાઈરાકર-કુંડલાવાળાના પુત્ર સ્વ. અનંતરાયના આત્મકલ્યાણાર્થે ભોજન

શરતી થાળો અને ભોજન.—શ. ૧૨-૦-૦ શ્રી. જગનલાલ વજ્રેશંકર-ભોજન. શ. ૩-૮-૦ શ્રી લક્ષ્મીદાસ હમરાજ-થાળ. શ. ૩-૮-૦ શ્રી. સોમનાથ ત્રિકમદાસ-થાળ. શ. ૧૨-૮-૦ બેન રવિકુવર હરજીવન (ભોજન) શ. ૧-૮-૦ શ્રી આણંદલાલ ગોવિંદજી (થાળ) શ. ૦-૧૨-૦ શ્રી. મગનલાલ ડાહ્યાભાઈ-રાજકોટ, શ. ૧-૮-૦ બેન સાકરભાઈ તે શ્રી. વિશ્રામ લલાના પત્ની શ. ૧૮-૦-૦ શ્રી. રાકરલાલ બાપાલાલ-અમદાવાદ ભોજન.

સમર્પણ.—શ્રીનાથમત્સંગમઝન-મુંબઈ હા. શ્રી. રૂપસિંહજી હરિસિંહજી રાણા તરફથી ૧ જમીન મોટા, ૧ પાદુકજી, સ્ત્રીલક્ષ્મી-મોટા કપાટ ૧ તથા સિંહાસન લાકડાનું, ૩ ચુલપાટની જન્મ, ૧ ગાદી એ આશરે શ. ૭૭૦૦ની કિંમતની વસ્તુઓ શ્રીજ્ઞાનંદાશ્રમને અર્પણ થયાં છે.

થાળ.—શ. ૧-૪-૦ શ્રી. અંબારાકર ભાઈરાકર ત્રિવેદી-જોરાવરનગર શ. ૧-૪-૦ બેન કસ્તુરબેન વ્યાસ-ખીલખા શ. ૧-૪-૦ શ્રી. જગદીશપ્રસાદ મગનલાલ. શ. ૬-૪-૦ શ્રી મોરારજી જગનલાલ-જૂનાગઢ. શ. ૪-૦-૦ શ્રી. શંકરલાલ મોહનલાલ-જમખેડપુર (માધ મામતા થાળના) શ. ૧-૪-૦ પુરુષોત્તમ અનંતરાય-માગરોળ. શ. ૨-૧૫-૦ શ્રી. જટાશકર જગજીવન-જૂનાગઢ શ્રીખડો થાળ શ. ૧-૪-૦ શ્રી. છોટાલાલ મોરારજી અદિયા-મુંબઈ. શ. ૧-૪-૦ બેન કસ્તુરબેન વ્યાસ-ખીલખા. શ. ૧-૪-૦ શ્રી. માવંજી કે. ભટ્ટી-કચ્છ અંબાર શ. ૧-૦-૦ શ્રી. શાંતિલાલ ઇચ્છારાકર-મોજદ. શ. ૦-૮-૦ શ્રી. મોરારજી-જગનલાલ. શ. ૧-૪-૦ શ્રી. ક. કે. રાહ્યા-આણંદ. શ. ૧-૪-૦ બેન

માણુકવરબેન મકુબાર્ધ-રાજકોટ. રૂ. ૧-૪-૦ બેન મણિબેન-રાજકોટ. રૂ. ૧-૪-૦ બેન
લાધીબેન-જૂનાગઢ રૂ. ૧-૪-૦ શ્રી મોરારજી આધવજી અઢિયા-ખીલખા રૂ. ૨-૮-૦ શ્રી.
રામજી ગીમા-નારી.

અખંડદીપક—ચી. રમેશચંદ્ર દિનકરભાઈ-મંગરોળ.

મૃત્યુંજયમહામંત્રજપ—શીમાજી દરજીવન કેશવજી શાહ મુખર્ષી તરફથી મહા
મૃત્યુંજય ૩૧૫૦૦ જપ કરાવવામાં આવ્યા હતા, અને જપ દરમ્યાન દરરોજ પૂજ્યાપદ
કૃપાનાથની સેવામાં તેમનાતરફથી યાજ્ઞ કરાવવામાં આવ્યો હતો.

સેવા-પ્રવાસ

શ્રીઆનંદાશ્રમના દૂરદીમહાશયોએ નિર્ણય કરીને પૂ. બ. આત્મપ્રકાશજી શ્રી,
અંબારકાંઠાભાઈ ત્રિવેદી તથા શ્રી દયાળસિદ્ધજી ઠાકોરને પેટા-આનંદાશ્રમોના નિરીક્ષણનું સેવા-
કાર્ય મોકલ્યું, તેથી આ સેવા-પ્રવાસ ચોગ્યથેલો.

ખીલખા-નવાગામમાં મુખ્ય આનંદાશ્રમ છે, અને ગૌણ વા પેટા આનંદાશ્રમો લીંછુડા,
ચોરબદર, ધાકા, મોજદડ ને અમદાવાદમાં છે.

આથી-ઉપરોક્ત સ્થળોએ જઈને સ્થાના આનંદાશ્રમોનું નિરીક્ષણકાર્ય તેઓએ પૂરું કર્યું.
ઉપરાંત ન્યાં ન્યાં આનંદાશ્રમ-મંડળ તથા પાકશાળા આદિ છે, સૌં સૌં પણ
તેઓ ગયેલા-અને-વાતોદ્ધારા ને વ્યાખ્યાનોદ્ધારા કૃપાનાથનું સમજી કરાવ્યું-કૃપાનાથના સદુપદેશનું
સમરણ કરાવ્યું-આનંદાશ્રમની, ધાર્મિક પ્રવૃત્તિનો પરિચય આપ્યો-નાયધાટ ને નાયગમાના
સ્મારકકાર્યની નજીક પણ કરાવી.

જૂનાગઢ, માણાવદર, લીંછુડા, કુતિયાણા, ચોરબદર, ધાકા, જામજોધપુર, ઘોળા,
મોજદડ, બોટાદ, અમદાવાદ, વડોદરા, મુંબઈ, ઘાટકાપર, મલાડ, શાંતાકુંડ, સુરત, બંજીસર,
મોંડલ, જોગવરનગર, વડવાણ, લીંખડી ને મુઠા આદિ સ્થળોનો આ સેવા-પ્રવાસમાં
સમાવેશ થાય છે.

—[*]—

વિશ્લેષ

આથી સર્વે બંધુઓ તથા બહેનોને વિશ્લેષ કરવામાં આવે છે કે દેશમાં
અનાજની અછતને લીધે સર્વત્ર અનાજનો વધારો પડતો વપરાશ થવા સામે
ધારાઓ ઘડવામાં આવેલા છે. એવી રીતે સૌરાષ્ટ્ર સંયુક્તરાજ્ય જેનો હદમાં
ખીલખાનો શ્રીઆનંદાશ્રમ આવેલો છે તેમણે પણ ધારો કરેલો છે તેની ગયા
એપ્રિલ મહિનામાં દેસ પાડવામાં આવેલો છે તે બેતાં ૫૦ થી વધારે માણસો
માટે હાલમાં આનંદાશ્રમમાં લોજનનો કે ફલાહારનો પ્રબંધ કરવાનું પણ સુરકેસ
થયું છે. તો આવતી આપાદી પૂર્ણિમા ઉપર સમૂહપૂજનમાટે આવનારાં ભાઈ-
બહેનોમાટે લોજનનો કે ફલાહારનો કંઈ પ્રબંધ આનંદાશ્રમતરફથી થઈ શકશે
નહિ, તેની આ વિશ્લેષથી નજીક કરવામાં આવે છે, અને લાગતાવળગતાને
પણ આ સમાચાર જણાવવા વિનંતિ છે.

શ્રીજ્ઞાનંદાશ્રમમુમુક્ષુમંડલ-સુંવર્દની ધાર્મિક પ્રવૃત્તિ

શ્રીજ્ઞાનંદાશ્રમમુમુક્ષુમંડળ તરફથી દર રવિવારના કાર્યક્રમમાં પૂ. સદ્ગુરુદેવપ્રણીત ગ્રંથમાંથી કથા શ્રવણ કરાવવામાં આવે છે, અને શ્રીગુરુમહિમાયુક્ત તથા ભક્તિ, ગાન ને વૈરાગ્યના ભાવયુક્ત ભજન-ગીતા ગાવામાં આવે છે. પ્રસંગોપાત્ત વિશિષ્ટ પ્રવચનનો, પણ પ્રબધ કરવામાં આવે છે. નૈમિત્તિક પ્રસંગોના દર મહિનામાં આવતાં પૂ. સદ્ગુરુદેવનાં મહાપૂજનો પોડશોપચારથી વૈદિક વિધિપૂર્વક કરવામાં આવે છે.

વર્તમાનમા નિયમિત કથા વિચારસાગરમાંથી શ્રીયુત ગુરુબધુ શ્રી. મણિશંકરભાઈ રાવળ વાંચે છે, અને તેના ઉપર સુદરરીતે વિવેચન કરે છે.

થોડા સમય પહેલા ગુરુબધુ શ્રી. નાગરદાસભાઈ સધવીના પરિચિત પ્રયાગ નિવાસી એક રામાનુજ સપ્રદાયના સાધુ આવ્યા હતા. તેમણે મંડળમાં પાત્રેક રવિવારે હાજરી આપી શીસદ્ગુરુમહિમાનું તથા રામાયણના બિન્નભિન્ન ભક્તિપ્રસંગોનું હૃદયગમ ગાન કર્યું હતું.

ભાવનગરતરફના એક ગામના વિપ્રબધુ શ્રી. શિવદાસભાઈ આવ્યા હતા. જેમણે ઘણા સમય પૂર્વે કૃપાનાથનાં દર્શન આશ્રમમાં કર્યા હતાં, અને કેટલીક આનંદિત વાતો કરેલી હતી, તે કહી સભળાવી હતી. ઉપરાંત તેમણે પોતે પૂ. કૃપાનાથના ભજનો રચેલાં છે તે ગામ સભળાવ્યા હતાં અને ગીતાના અઢારે અધ્યાયનો સારભાગ તેમણે જે પદ્યમાં બનાવ્યો છે તે પણ મંડળમાં સંગીતરૂપે શ્રવણ કરાવ્યો હતો.

એક સંન્યાસી પધાર્યા હતા. તેમણે પણ સુદર મનનીય પ્રવચન કર્યું હતું. આવી રીતે મંડળમા અવારનવાર કોઇ કોઇ સાધુ-સંત-સંન્યાસી કે સનાતનધર્મી વિદ્વાન બ્યક્તિનું આગમન થાય છે તે પ્રસંગે અનુકૂળતા હોય તો કોઇના પ્રવચનનો પ્રબધ થાય છે. ઉપરાંત આવનાર બ્યક્તિઓને તીર્થધામ શ્રીજ્ઞાનંદાશ્રમ-ખીલખાનો તથા પૂ. શ્રીમન્નાથપ્રભુનો તથા તેઓશ્રી પ્રણીત અનેક કથાણકારી ગ્રંથોનો પરિચય આપવામાં આવે છે.

શ્રીજ્ઞાનંદાશ્રમ ખીલખાના પરિચિત અને પૂ. કૃપાનાથપ્રણીત ગ્રંથોપ્રતિ બારે માન ધરાવનાર ગોધગવાળા વે. શા. સં. શાસ્ત્રીજી ચદ્રશકર રણડોડભાઈને મુંબઈની ધર્માનુરાગી જનતાની માગણીઉપરથી તથા સનાતનધર્મપ્રચારના ઉદ્દેશને અનુલક્ષી મંડળે બે વખત નિમંત્ર્યા હતા તેમના પ્રવચનસ્વરૂપનો પ્રબધ માધવબાગમાં કરવામાં આવ્યો હતો. બંને વખતે નિયમિત એક માસપર્યંત તેઓએ ગીતાઉપર પ્રવચનો કર્યા હતાં જેનું શ્રવણ કરી જિજ્ઞાસુજનતાને બહુ સંતોષ ને આનંદ પ્રાપ્ત થયો હતો. તે પ્રસંગની જનમેદનીને પૂ. શ્રીમન્નાથપ્રભુના ઈશ્વરીજીવનવિષે તથા તેઓશ્રીપ્રણીત દૈવીગ્રંથોવિષેનો પરિચય શ્રી મણિશંકરભાઈએ આપ્યો હતો.

નાથપ્રભુનો દિવ્ય સંદેશ માનવમાનની મુક્તિનો પેગામ છે એ મહેશનો યથાશક્ત્ય પ્રચાર સૌ બધુઓ અવશ્ય કરે એ અભ્યર્થના

લેવજનક અવસાન

કુંડલાનિવાસી ગુરુબંધુ શ્રી દેવશંકર ભાઈશંકર ધાબળીવાળાના પુત્ર ભાઈ અનંતરાય યુવાન વયે કૈલાસવાસી થયા છે તેમના જીવાત્માને પૂજ્યપાદ પરમહંપાણી શ્રીસદ્ગુરુ પરમાત્મા પરમશાંતિ આપવા કૃપા કરે ।

શ્રી મહાભાઈ લક્ષ્મીશંકર રાજવૈદ્ય તારીખ ૩૧-૫-૪૬ મંગળવારના રોજ કૈલાસવાસી થતાં સનાતનધર્મના એક ધુરંધર નરની ખોટ પડી છે. તેઓ આયુર્વેદનું ઉચું જ્ઞાન ધરાવતા હતા. ધંધે સાત્ત્વિક શૈલીથી બહુધા ઉપકાર વૃત્તિથી ચલાવતા હતા. તેમના જ્ઞાન અને નિષ્ઠાથી ખેંચાઈને ભાવનગર ધ્રાંગધ્રા આદિના રાજવીઓ તેમને રાજવૈદ્યના પદપર નિયુક્ત કરી રાખતા હતા. મુખ્ય કરીને તેઓ સાચા સંસ્કારવાળા સનાતનધર્મના ધાર્મિક કુટુંબમાં જન્મેલા હોઈ ધર્મભાવનામાં બહુ આગ્રહી હતા. સદ્ગુરુપરમાત્મા એમના આત્માની ઉર્ધ્વ ગતિ કરે.

— [*] —

પરચુરણ મેટ

[સંવત ૨૦૦૫-વૈશાખમાસ]

૨-૦-૦ શ્રી મામલતદાર સાહેબ-જેતપુર	૦-૪-૦ શ્રી. નર્મદાશંકર પચોળી
૦-૧-૬ પરચુરણ	૦-૪-૦ ,, જટાશંકરભાઈ
૧-૦-૦ શ્રી. જોષીતારામ જીવતરામ-વેશવર	૦-૮-૦ શ્રી કે. કે રાડીયા
૫-૦-૦ એક ગૃહસ્થ-ભાવનગર	૦-૪-૦ બેન મયાકુપરબેન
૧-૪-૦ સાદરા આનંદાશ્રમ	૦-૧-૦ પરચુરણ
૨-૮-૦ શ્રી પોપટલાલ નારણજી-ચલાળા	x x x
૫-૪-૦ અડતાલાનાં બહેનો હા. માંક્યાઈ	૧-૦-૦ શ્રી. મોરારજી જગનલાલ નિસદાનના
બહેન-ખીલખા	૦-૮-૦ ,, જટાશંકર જગજીવન (કામણના)
x x x	૫-૪-૦ શ્રી નવનીતલાલ જગનલાલ સગપણના
શ્રીશંકરજયતીની પૂજનમેટ -	મેટના
૦-૪-૦ શ્રી. જગદીશચંદ્ર, જગનલાલ	૧-૪-૦ શ્રી. જ્ઞાણામૃત એધવજી-ચિ. હરેન્દ્ર-
૦-૨-૦ ,, હિમેશલાલ જગજીવન	બાળાના સગપણ નિમિત્તે મેટ
૧-૦-૦ બેન મણિબેન-જોગવરનગર	૨-૦-૦ શ્રી. જનકજીભાઈ-બુનાગઢ
૦-૮-૦ શ્રી. રતિલાલ મનોરદાસ	૧-૦-૦ ,, લક્ષ્મીશંકર કાળિદાસ
૦-૪-૦ બેન ત્રિવેણીબેન	૧-૪-૦ ,, પ્રતાપરાય જટાશંકર
૦-૪-૦ અક્ષપ્રકાશજી	૨-૪-૦ ,, શુકલજી-કુંડલા
૦-૫-૦ શ્રી. દેવશંકર મોરારજી	૧-૪-૦ ,, મોરારજી જગનલાલ
૦-૨-૦ ,, હરિલાલ દેવશંકર	૧-૪-૦ ,, રામજી વિશ્રામ પૂજારા
૧-૪-૦ ,, માણેકલાલભાઈ	૬-૧૦-૬ અમદાવાદ-આનંદાશ્રમની મેટના હા.
૦-૪-૦ ,, ,, ગણેશચોથની મેટ	શ્રી. જ. મ. ભટ્ટ

- ૦-૧૦-૩ મોહન આશ્રમની બેઠ
 ૦-૪-૦ ધી. વર્તમાન જુદુશમ
 ૦-૨-૦ " કોળા નયુ
 ૦-૮-૦ " મુગજી હુલાર
 ૧-૬-૦ ગમનવમીની બેઠ
 ૧-૪-૦ ધી. દરજી દરજન
 ૧-૪-૦ " લીગલાલ રેવાસંકર
 ૦-૨-૩ પચુગજી
 ૦-૨-૦ બેન નર્મલાબેન-બીલખા
 ૧-૦-૦ ધી. મદારાગીલાસભાઈ
 ૧-૪-૦ ધી. જાપુલાલ મોનીલાલ-મોરબી
 ૦-૫-૦ " દેવસંકરભાઈ
 ૨-૦-૦ " મદારાગીલાસભાઈ
 ૧-૦-૦ " દેવિનરગપ
 ૨-૦-૦ " લક્ષ્મણ દેસાઈ
 ૧-૦-૦ " કુલિનચંદ્ર
 ૧-૦-૦ ધી. વામનદાસ વામનભાઈ
 ૧-૦-૦ " અનીલકાંતભાઈ
 ૧-૦-૦ બેન ડાહીવી
 ૪-૦-૦ " ઉમિલાબેન
 ૨-૦-૦ શ્રી. મધુબેન
 ૨-૦-૦ " પદ્માબેન
 ૧-૦-૦ બેન દાદરબીબેન
 ૧-૦-૦ " પત્તાબેન
 ૧-૦-૦ ધી. પ્રભાકરચંદ્રભાઈ
 ૦-૪-૦ બેન મલાદુરબેન
 ૫-૦-૦ શી. પુરુષોત્તમ અનંતરાય
 ૨-૦-૦ " લક્ષ્મણચંદ્ર દેસાઈ
 ૧-૦-૦ " વામનરાય જી. વસાવા
 ૧-૦-૦ બેન ઉમિલાબેન લક્ષ્મણ
 ૩-૦-૦ ધી. લક્ષ્મણ મદારાગીલાસ દેસાઈ
 તરફથી એમિલના જપનિમિત્તે
 ૫-૦-૦ ધી. લક્ષ્મણ મ. દેસાઈ તરફથી
 વસ મુગવચમડે
 ૧-૪-૦ બેન જમુલબેન ડાંગરાગા
 ૧-૪-૦ મધુબી કમખર્ચ કુનડા
 ૦-૮-૦ બેન મુમજી

- ૦-૪-૦ શી. બધીબેન-બીલખા
 ૦-૨-૦ શી. હરિદાસ રાઠિયા
 ૧-૪-૦ " હરિદાસ પ્રમુદાસ-જૂનાગઢ
 ૫-૦-૦ " હરિલાલભાઈ મામલતદાર
 ૧-૪-૦ " ચંદુલાલ મોગરજી-અદીયા
 ૧-૦-૦ " દુપદ્યકર કમળાસંકર-અમેમ
 ૧-૦-૦ એક ગૃહગ્ય
 ૧-૦-૦ ધી. રતિલાલ મોરદાસ સત્તાનારાયજી-
 ટયા નિમિત્તે બેઠ
 ૦-૪-૩ મદિરેથી પચુગજી બેઠ
 ૦-૮-૦ ધી. ગમજી વિશ્રામ પૂનરા
 ૧-૪-૦ શાસ્ત્રી દયારામ મૂળજી
 ૫-૪-૦ શી. વલુભાઈ લખમશી દા.
 શી. માણિકલાલભાઈ
 આનંદાશ્રમ મુમુક્ષુમંડળ-મુખર્જીમાં ચૈત્ર મુદિ
 રામનવમીના દિવસે પૂન્યપાદ કૃપાનાથના
 મહાપૂજન બેઠના—
 ૫-૫-૩ એક લક્ષ્મણ-મુખર્જી
 ૧-૦-૦ શી. અગિતરાય હરિદાસ પારેખ
 ૧-૦-૦ " રૂપસિંહ હરિસિંહ
 ૧-૪-૦ " મૂળસંકરભાઈ પડિયા
 ૧-૦-૦ " નરેન્દ્રસિંહજી
 ૧-૦-૦ " ટોલરશીભાઈ
 ૧-૦-૦ " ઉપેન્દ્રસિંહજી
 ૧-૦-૦ " ગુણવંતસિંહજી
 ૧-૦-૦ " દાકુભાઈ બીમજી
 ૧-૦-૦ " ગોરીસંકરભાઈ
 ૨-૦-૦ " જોષાભાઈ જોષાભાઈ
 ૦-૪-૦ " લીલાધરભાઈ
 ૧-૦-૦ " જમનાદામભાઈ જી. મ.
 ૦-૮-૬ પચુગજી.

૧૪૫ મુદિ ૫ ગોંગરવંતિની બેઠના—

- ૫-૫-૩ એક લક્ષ્મણ
 ૦-૫-૩ પૂ. લલપનરામભાઈ
 ૧-૦-૦ શી. ચતુર્ભાઈ પટેલ
 ૦-૪-૦ દાઓ દયારામભાઈ

૧-૦-૦ શ્રી. રૂપસિદ્ધભાર્ષ
 ૧-૪-૦ " નરેન્દ્રસિદ્ધભાર્ષ
 ૧-૪-૦ " ઉપેન્દ્રસિદ્ધભાર્ષ
 ૧-૪-૦ " નટવરલાલભાર્ષ
 ૧-૪-૦ " પ્રભુદાસ ચિવજી
 ૦-૪-૦ " લીલાધરભાર્ષ
 ૧૫-૧૫-૬ એકે ભક્તગ્ન
 ૧૫-૦-૦ શ્રી. હરિલાલ હરકીશનદાસ
 વૈશાખ સુદિ ૧૪ના પૂજન બેટ:-
 ૫-૫-૩ એકે ભક્તગ્ન
 ૧-૪-૦ શ્રી. દયાળસિદ્ધભાર્ષ
 ૧-૦-૦ " અંબાચક્રભાર્ષ ત્રિવેદી
 ૦-૮-૦ " શાસ્ત્રી દયારામભાર્ષ
 ૦-૫-૦ " પુ. ધ. દલપતરામભાર્ષ
 ૧-૪-૦ " નરેન્દ્રસિદ્ધ
 ૧-૪-૦ " ઉપેન્દ્રસિદ્ધ
 ૧-૦-૦ " રાઠરચીભાર્ષ
 ૦-૪-૦ " મધુસૂદનભાર્ષ
 ૨-૦-૦ " બાબુભાર્ષ શેક
 ૦-૪-૦ " લીલાધરભાર્ષ

૧-૦-૦ શ્રી. રૂપસિદ્ધભાર્ષ
 ૧-૪-૦ " ચંદ્રસિદ્ધભાર્ષ
 ૧-૪-૦ " શિવસિદ્ધભાર્ષ
 x x x
 ૧-૦-૬ બેન મણિબેન-બેરદાનનગર
 ૧-૪-૦ શ્રી. મયારામભાર્ષ રાવળ
 ૧-૪-૦ " મોરારામભાર્ષ-રાજકોટ
 ૦-૧૩-૧૦ મહિરેપી પરચુરજી
 ૫-૦-૦ શ્રી. કૃષ્ણલાલ જોશલાલ-મુળા
 ૧-૪-૦ બેન અંબાવાળાભાર્ષ માવજી-રોજબંદર
 ૧-૪-૦ " દિવાળીભાર્ષ માવજી
 ૨-૦-૦ શ્રી. જોરીસંકર ચોધવજી
 ૦-૨-૦ " મોરારામ દેવરાજર
 ૦-૪-૦ " જટાચક્રભાર્ષ
 ૧-૪-૦ બેન જુહુવર લલ્લભાર્ષ
 ૨-૮-૦ શ્રી. રામજી ગીમા-નારી
 ૨-૪-૦ " ખેતસી મોરારામ
 ૧-૨-૦ " રમણિકલાલ શીખાલાલ-ભાવનગર

[*]

પ્રશ્નને વિનવિ

[અંપાદક.—૦૧ રવ. બેન ડાહીબેન-વાંકાનેર]

પીઆને, હંદિયેલાં દૂધ, પ્રભુ પ્રેમધારી રે,
 સતગુણી સાકર નાંખી, એલચી આનંદકારી રે. પીઆને૦ ૧
 પીઆને, હંદિયેલાં દૂધ, પ્રભુ પ્રેમધારી રે,
 બદામરૂપી શાંતિ નાંખી, પીરતાં છે ગુણકારી રે, પીઆને૦ ૧
 ચારોલી તો ચેતન દેશે, જયજળ જન્મ નિવારી રે. પીઆને૦ ૧
 કોમળ તો કસ્તુરી નાંખી, કેસર કાપકારી રે,
 જપ તપથી તે હોતું હીંદુ, મધુરું મીઠું ભારી રે. પીઆને૦ ૨
 પ્રેમરૂપી પાત્રો ભરિયાં, અભય અમૃત સારું રે,
 નરસૈયાના સ્વામી પ્રભુ, સદાયે દયાળુ રે,
 રયામંદુર મૂર્તિ મારે નયને, નિહાળી રે. પીઆને૦ ૩

[*]

Reg. No B. 3087,

સને ૧૯૪૯ તા. ૨૫ જુન

મહાપૂજન-સમાચાર

આપાઠ મુદિ. ૧૫ રવિવાર તા. ૧૯

જુલાઈ ૧૯૪૯ સેવારમા રા. રા. ૧૦

થી ૧૨ વ્યાસપૂર્ણિમા નિમિત્તે પૂજ્યપાદ

કૃપાનાથજી મહાપૂજન થશે.

શ્રીઆનંદાશ્રમ-મુમુક્ષુમંડળ-મુંબઈ-

[*]

શ્રીઆનંદાશ્રમ, નવાગામ, પા. વીલિયાન (સોશલ.)

તરથી પ્રગટ થતું માસિક મોસિક પત્ર

(Saurashtra-India)

આનંદાશ્રમ

P. O Bilkha

૨ જિલ્લો
મહેસાણા જિલ્લા મુખ્ય મથકે
સને ૧૯૪૯ તા. ૨૫ જુન

શ્રી
મુદિત
૧૯ જુન ૪૯

યોગ પ્રભાકર

નવી આવૃત્તિ

યોગમાર્ગમાં આગળ વધવા ઈચ્છતા યોગાભ્યાસી માટે આ મુક્તક ઉત્તમ સાધનરૂપ છે. આમાં મોક્ષેશુમાટે યોગનું સ્વરૂપ, યોગનું માહાત્મ્ય, યમ, નિયમ, આગમ, પ્રાણાયામ, પ્રત્યાહાર, ધારણા, ધ્યાન ને સમાધિના વિષયો સંક્ષેપમાં પણ સરળરીતે, પૂજ્યપાદ કૃપાનાથે સમજાવેલ છે.

મૂલ્ય રૂ. આઠપાંચ

૦-૮-૦

વી. પી. પોસ્ટલ ખર્ચ અલગથી થશે.

શ્રીસૂક્ત નવી આવૃત્તિ મૂલ્ય રૂ. ૦-૧-૩

મળવાનું સ્થળ—વ્યવસ્થાપક આનંદાશ્રમ, વીલિયાન (સોશલ.)

[*]